

सिद्धान्तकौमुदी/प्रकरण०१-१०

<https://sa.wikisource.org/s/x79>

< सिद्धान्तकौमुदी

संज्ञाप्रकरणम्

■ (1) हलन्त्यम् <1-3-3>

हल् (मा.सू.-14) इति सूत्रेऽन्त्यमित्स्यात् ।

■ (2) आदिरन्त्येन सहेता <1-1-71>

अन्त्येनेता सहित आदिर्मध्यगानां स्वस्य च संज्ञा स्यात् ॥ इति हलसंज्ञायाम् ॥ उपदेशेऽन्त्यं हलित्स्यात् ॥ उपदेश आद्योच्चारणम् ॥ ततः अण् अच् इत्यादिसंज्ञासिद्धौ ॥

■ (3) उपदेशेऽजनुनासिक इत् <1-3-2>

उपदेशेऽनुनासिकोऽजित्संज्ञः स्यात् । प्रतिज्ञानुनासिक्याः पाणिनीयाः । लणसूत्रस्थावर्णेन सहोच्चार्यमाणो रेफो रलयोः संज्ञा । प्रत्याहारेष्वितां न ग्रहणम् । अनुनासिक इत्यादिनिर्देशात् ॥ नहयत्र ककारे परेऽच्कार्यं दृश्यते । आदिरन्त्येनेत्येतत्सूत्रेण कृताः प्रत्याहारशब्देन व्यवहियन्ते ॥

■ (4) ऊ३कालोऽङ्गस्वदीर्घप्लुतः <1-2-27>

उश्च ऊश्च ऊ३श्च वः । वां काल इव कालो यस्य सोऽच् क्रमाद्-ह्रस्वदीर्घप्लुतसंज्ञः स्यात् । स प्रत्येकमुदात्तादिभेदेन त्रिधा ॥

■ (5) उच्चैरुदात्तः <1-2-29>

ताल्वादिषु सभागेषु स्थानेषूर्ध्वभागे निष्पन्नोऽजुदात्तसंज्ञः स्यात् । आ ये ॥

■ (6) नीचैरनुदात्तः <1-2-30>

स्पष्टम् ॥ अर्वाङ् ॥

■ (7) समाहारः स्वरितः <1-2-31>

उदात्तानुदात्तत्वे वर्णधर्मो समाहियेते यस्मिन्सोऽच् स्वरितसंज्ञः स्यात् ॥

■ (8) तस्यादित उदात्तमर्धह्रस्वम् <1-2-32>

ह्रस्वग्रहणमतन्त्रम् । स्वरितस्यादितोऽर्धमुदात्तं बोध्यम् । उत्तरार्धं तु परिशेषादनुदात्तम् । तस्य चोदात्तस्वरितपरत्वे श्रवणं स्पष्टम् । अन्यत्र तूदात्तश्रुतिः प्रातिशाख्ये प्रसिद्धा ।

क्व१ वोऽश्वाः । रथानां न येऽराः ॥ शतचक्रं यो३ हयः ॥ इत्यादिष्वनुदात्तः ॥ अग्निमीळे इत्यादावुदात्तश्रुतिः ॥ स नवविधोऽपि प्रत्येकमनुनासिकाननुनासिकत्वाभ्यां द्विधा ॥

■ (9) मुखनासिकावचनोऽनुनासिकः <1-1-8>

मुखसहितनासिकयोच्चार्यमाणो वर्णोऽनुनासिकसंज्ञः स्यात् । तदित्थम् - अ इ उ ऋ एषां वर्णानां प्रत्येकमष्टादशभेदाः । लृवर्णस्य द्वादश, तस्य दीर्घाभावात् । एचामपि द्वादश, तेषां ह्रस्वाभावात् ॥

■ (10) तुल्यास्यप्रयत्नं सवर्णम् <1-1-9>

ताल्वादिस्थानमाभ्यन्तरप्रयत्नश्चेत्येतद्द्वयं यस्य येन तुल्यं तन्मिथः सवर्णसंज्ञं स्यात् । अकुहविसर्जनीयानां कण्ठः । इचुयशानां तालु । ऋटुरषाणां मूर्धा । लृतुलसानां दन्ताः । उपपध्मानीयानामोष्ठौ । जमङणनानां नासिका च । एदैतोः कण्ठतालु । ओदौतोः कण्ठोष्ठम् । वकारस्य दन्तोष्ठम् ॥ जिह्वामूलीयस्य जिह्वामूलम् । नासिकानुस्वारस्य । इति स्थानानि । यत्नो द्विधा - आभ्यन्तरो बाह्यश्च । आद्यश्चतुर्धा - स्पृष्टेष्टस्पृष्टविवृतसंवृतभेदात् । तत्र स्पृष्टं प्रयत्नं स्पर्शानाम् । ईष्टस्पृष्टमन्तस्थानाम् । विवृतमूष्मणां स्वराणां च । ह्रस्वस्याऽवर्णस्य प्रयोगे संवृतम् । प्रक्रियादशायां तु विवृतमेव । एतच्च सूत्रकारेण ज्ञापितम् । तथाहि ॥

■ (11) अ अ । <8-4-68>

इति विवृतमनूद्य संवृतोऽनेन विधीयते । अस्य चाष्टाध्यायीं सम्पूर्णां प्रत्यसिद्धत्वाच्छास्त्रदृष्ट्या विवृतत्वमस्त्येव । तथा च सूत्रम् ॥

■ (12) पूर्वत्रासिद्धम् । <8-2-1>

अधिकारोऽयम् । तेन सपादसप्ताध्यायीं प्रति त्रिपाद्यसिद्धा त्रिपाद्यमपि पूर्वं प्रति परं शास्त्रमसिद्धं स्यात् । बाह्यप्रयत्नस्त्वेकादशधा - विवारः संवारः श्वासो नादो घोषोऽघोषोऽल्पप्राणो महाप्राण उदात्तोऽनुदात्तः स्वरितश्चेति ॥

ख्यां यमाः खयः XकXपौ विसर्गः शर एव च ।

एते श्वसानुप्रदाना अघोषाश्च विवृण्वते ॥

कण्ठमन्ये तु घोषाः स्युः संवृता नादभागिनः ।

अयुग्मा वर्गयमगा यणश्चाल्पासवः स्मृताः ॥

वर्गेष्वद्यानां चतुर्णां पञ्चमे परे मध्ये यमो नाम पूर्वसदृशो वर्णः प्रातिशाख्ये प्रसिद्धः । पलिक्क्नीः ।

चख्खन्तुः । अग्निः । घघ्नन्तीत्यत्र क्रमेण कखगघेभ्यः परे तत्सदृशा एव यमाः । तत्र वर्गाणां

प्रथमद्वितीयाः - खयस्तथा तेषामेव यमाः जिह्वामूलीयोपध्मानीयौ विसर्गः शषसाश्चेत्येतेषां विवारः

श्वासोऽघोषश्च । अन्येषां तु संवारो नादो घोषश्च । वर्गाणां प्रथमतृतीयपञ्चमाः प्रथमतृतीययमौ

यरलवाश्चाल्पप्राणाः । अन्ये महाप्राणा इत्यर्थः । बाह्यप्रयत्नाश्च यद्यपि

सवर्णसंज्ञायामनुपयुक्तास्तथाप्यान्तरतम्यपरीक्षायामुपयोक्ष्यन्त इति बोध्यम् । कादयो मावसानाः

स्पर्शाः । यरलवा अन्तस्थाः । शषसहा ऊष्माणः । अचः स्वराः । :कः पाविति इति कपाभ्यां

प्रागर्धविसर्गसदृशौ जिह्वामूलीयोपध्मानीयौ । अं अः इत्यचः परावनुस्वारविसर्गौ । इति

स्थानप्रयत्नविवेकः ॥ ऋलृवर्णयोर्मिथः सावर्ण्यं वाच्यम् (वा) ॥

अकारहकारयोरिकारशकारयोर्ऋकारषकारयोर्लृकारसकारयोश्च मिथः सावर्ण्यं प्राप्ते ॥

■ (13) नाऽऽज्झलौ <1-1-10>

आकारसहितोऽच् आच् स च हल् चेत्येतौ मिथः सवर्णौ न स्तः । तेन दधीत्यस्य हरति शीतलं षष्ठं सान्द्रमित्येतेषु परेषु यणादिकं न । अन्यथा दीर्घादीनामिव हकारादीनामपि ग्रहणकशास्त्रबलादत्त्वं स्यात् ॥ तथा हि ॥

- (14) अणुदित्सवर्णस्य चाप्रत्ययः <1-1-69>

प्रतीयते विधीयत इति प्रत्ययः । अविधीयमानोऽण् उदिच्च सवर्णस्य संज्ञा स्यात् । अत्राण् परेण णकारेण । कु
चु टु तु पु एते उदितः । तदेवम् ।

अ इत्यष्टादशानां संज्ञा । तथेकारोकारौ । ऋकारस्त्रिंशतः । एवम् लृकारोऽपि । एचो द्वादशानाम् । एदैतोरोदौतोश्च न मिथः सावर्ण्यम् ।
ऐऔजिति सूत्रारम्भसामर्थ्यात् । तेनैचश्चतुर्विंशतेः संज्ञाः स्युरिति नापादनीयम् । नाज्झलौ (सू-13) इति निषेधो
यद्यप्याक्षरसमाम्नायिकानामेव तथापि हकारस्याऽऽकारो न सवर्णः । तत्राऽऽकारस्यापि प्रश्लिष्टत्वात् । तेन विश्वपाभिः इत्यत्र हो ढः (सू -
324) इति ढत्वं न भवति । अनुनासिकाननुनासिकाभेदेन यवला द्विधा । तेनाननुनासिकास्ते द्वयोर्द्वयोः संज्ञा ॥

- (15) तपरस्तत्कालस्य <1-1-70>

तः परो यस्मात्स च तात्परश्चोच्चार्यमाणः समकालस्यैव संज्ञा स्यात् । तेन अत्इत् उत् इत्यादयः षण्णां
संज्ञा, ऋदिति द्वादशानाम् ॥

- (16) वृद्धिरादैच् <1-1-1>

आदैच्च वृद्धिसंज्ञः स्यात् ॥

- (17) अदेङ्गुणः <1-1-2>

अदेङ् च गुणसंज्ञः स्यात् ॥

- (18) भूवादयो धातवः <1-3-1>

क्रियावाचिनो भूवादयो धातुसंज्ञाः स्युः ॥

- (19) प्राग्रीश्वरान्निपाताः <1-4-56>

इत्यधिकृत्य ॥

- (20) चादयोऽसत्वे <1-4-57>

अद्रव्यार्थाश्चादयो निपातसंज्ञाः स्युः ॥

- (21) प्रादयः <1-4-58>

अद्रव्यार्थाः प्रादयस्तथा ॥

- (22) उपसर्गाः क्रियायोगे <1-4-59>

- (23) गतिश्च <1-4-60>

प्रादयः क्रियायोगे उपसर्गसंज्ञा गतिसंज्ञाश्च स्युः ॥ प्र परा अप सम् अनु अव निस् निर् दुस् दुर् वि आङ् नि अधि
अपि अति सु उद् अभि प्रति परि उप - एते प्रादयः ॥

- (24) न वेति विभाषा <1-1-44>

निषेधविकल्पयोर्विभाषा संज्ञा स्यात् ॥

- (25) स्वं रूपं शब्दस्याशब्दसंज्ञा <1-1-68>

शब्दस्य स्वं रूपं संज्ञि शब्दशास्त्रे या संज्ञा तां विना ॥

- (26) येन विधिस्तदन्तस्य <1-1-72>

विशेषणं तदन्तस्य संज्ञा स्यात् स्वस्य च रूपस्य ॥ । समासप्रत्ययविधौ प्रतिषेधः (वा) ॥
उगिद्वर्णग्रहणवर्जम्(वा) ॥

- (27) विरामोऽवसानम् <1-4-110>

वर्णानामभावोऽवसानसंज्ञः स्यात् ॥

- (28) परः संनिकर्षः संहिता <1-4-109>

वर्णानामतिशयितः सन्निधिः संहितासंज्ञः स्यात् ॥

- (29) सुप्तिङन्तं पदम् <1-4-14>

सुबन्तं तिङन्तं च पदसंज्ञं स्यात् ॥

- (30) हलोऽनन्तराः संयोगः <1-1-7>

अजिभरव्यवहिता हलः संयोगसंज्ञाः स्युः ॥

- (31) ह्रस्वं लघु <1-4-10>

- (32) संयोगे गुरु <1-4-11>

संयोगे परे ह्रस्वं गुरुसंज्ञं स्यात् ॥

- (33) दीर्घं च <1-4-12>

दीर्घं च गुरुसंज्ञं स्यात् ॥

इति संज्ञाप्रकरणम्

परिभाषाप्रकरणम्

- (34) इको गुणवृद्धी <1-1-3>

गुणवृद्धिशब्दाभ्यां यत्र गुणवृद्धी विधीयेते तत्रेक इति षष्ठ्यन्तं पदमुपतिष्ठते ॥

- (35) अचश्च <1-2-28>

ह्रस्वदीर्घप्लुतशब्दैर्यत्राज्विधीयते तत्राच इति षठ्यन्तं पदमुपतिष्ठते ॥

- (36) आद्यन्तौ टकितौ <1-1-46>

टित्कितौ यस्योक्तौ तस्य क्रमादाद्यन्तावयवौ स्तः ॥

- (37) मिदचोऽन्त्यात्परः <1-1-47>

च इति निर्धारणे षष्ठी । अचां मध्ये योऽन्त्यस्तस्मात्परस्तस्यैवान्तावयवो मित्स्यात् ॥

- (38) षष्ठी स्थानेयोगा <1-1-49>

अनिर्धारितसम्बन्धविशेषा षष्ठी स्थानेयोगा बोध्या । स्थानं च प्रसङ्गः ॥

- (39) स्थानेऽन्तरतमः <1-1-50>

प्रसङ्गे सति सदृशतम आदेशः स्यात् । यत्रानेकविधमान्तर्यं तत्र स्थानत आन्तर्यं बलीयः ॥

- (40) तस्मिन्निति निर्दिष्टे पूर्वस्य <1-1-66>

सप्तमीनिर्देशेन विधीयमानं कार्यं वर्णान्तरेणाव्यवहितस्य पूर्वस्य बोध्यम् ॥

- (41) तस्मादित्युत्तरस्य <1-1-67>

पञ्चमीनिर्देशेन क्रियमाणं कार्यं वर्णान्तरेणाव्यवहितस्य परस्य ज्ञेयम् ॥

- (42) अलोऽन्त्यस्य <1-1-52>

षष्ठीनिर्दिष्टस्यान्त्यस्याल आदेशः स्यात् ॥

- (43) डिच्च <1-1-53>

अयमप्यन्त्यस्यैव स्यात् । -सर्वस्य-45 इत्यस्यापवादः ॥

- (44) आदेः परस्य <1-1-54>

परस्य यद्विहितं तत्तस्यादेर्बोध्यम् । अलोऽन्त्यस्य 42 इत्यस्यापवादः ॥

- (45) अनेकान्शित्सर्वस्य <1-1-55>

स्पष्टम् । अलोऽन्त्यसूत्रापवादः । अष्टाभ्य औश् 372 इत्यादौ देः परस्य इत्येतदपि परत्वादनेन बाध्यते ॥

- (46) स्वरितेनाधिकारः <1-3-11>

स्वरितत्वयुक्तं शब्दस्वरूपमधिकृतं बोध्यम् ॥ (प) परनित्यान्तरङ्गापवादानामुत्तरोत्तरं बलीयः ॥ (प) असिद्धं बहिरङ्गमन्तरङ्गे ॥ (प) अकृतव्यूहाः पाणिनीयाः ॥ निमित्तं विनाशोन्मुखं दृष्ट्वा तत्प्रयुक्तं कार्यं न कुर्वन्तीत्यर्थः ॥

अचसन्धिप्रकरणम्

- (47) इको यणचि <6-1-77>

इकः स्थाने यण् स्यादचि संहितायां विषये । सुधी उपास्यः इति स्थिते । स्थानत आन्तर्यादीकारस्य यकारः । सुध्य् उपास्य इति जाते ॥

- (48) अनचि च <8-4-47>

अचः परस्य यरो द्वे वा स्तो न त्वचि । इति धकारस्य द्वित्वम् ॥

- (49) स्थानिवदादेशोऽनल्विधौ <1-1-56>

आदेशः स्थानिवत्स्यात् न तु स्थान्यलाश्रयविधौ । अनेनेह यकारस्य स्थानिवद्भावेनाच्चत्वमाश्रित्य अनचि च 48 इति द्वित्वनिषेधो न शङ्क्योऽनल्विधाविति इति तन्निषेधात् ॥

- (50) अचः परस्मिन्पूर्वविधौ <1-1-57>

अल्विध्यर्थमिदम् । परनिमित्तोऽजादेशः स्थानिवत्स्यात्स्थानिभूतादचः पूर्वत्वेन दृष्टस्य विधौ कर्तव्ये । इति यणः स्थानिवद्भावे प्राप्ते ॥

- (51) न पदान्तद्विवर्चनवरेयलोपस्वरसर्वणानुस्वारदीर्घजश्चर्विधिषु <1-1-58>

पदस्य चरमावयवे द्विवर्चनादौ च कर्तव्ये परनिमित्तोऽजादेशो न स्थानिवत् । इति स्थानिवद्भावनिषेधः ॥

- (52) झलां जश् झशि <8-4-53>

स्पष्टम् । इति धकारस्य दकारः ॥

- (53) अदर्शनं लोपः <1-1-60>

प्रसक्तस्यादर्शनं लोपसंज्ञं स्यात् ॥

- (54) संयोगान्तस्य लोपः <8-2-23>

संयोगान्तं यत्पदं तदन्तस्य लोपः स्यात् । इति यलोपे प्राप्ते ॥ यणः प्रतिषेधो वाच्यः (वा) ॥ यणो मये द्वे वाच्यो(वा) ॥ मय इति पञ्चमी यण इति षष्ठी इति पक्षे यकारस्यापि द्वित्वम् । तदिह धकारयकारयोर्द्वित्वविकल्पाच्चत्वारि रूपाणि ॥ एकधमेकयम् । द्विधं द्वियम् । द्विधमेकयम् । एकधं द्वियम् । सुध्युपास्यः । मद्ध्वरिः । धात्रंशः । लाकृतिः ।

- (55) नादिन्याक्रोशे पुत्रस्य <8-4-48>

पुत्रशब्दस्य न द्वे स्त आदिनीशब्दे परे आक्रोशे गम्यमाने । पुत्रादिनी त्वमसि पापे । आक्रोशे किम् ? तत्त्वकथने द्विवर्चनं भवत्येव । पुत्रादिनी सर्पिणी ॥ । तत्परे च(वा) । पुत्रादिनी त्वमसि पापे ॥ वा हतजग्धयोः (वा) ॥

पुत्रहती । पुत्रहती । पुत्रजग्धी । पुत्रजग्धी ॥

- (56) त्रिप्रभृतिषु शाकटायनस्य <8-4-50>

त्र्यादिषु संयुक्तेषु वा द्वित्वम् । इन्द्रः । इन्द्रः । राष्ट्रम् । राष्ट्रम् ॥

- (57) सर्वत्र शाकल्यस्य <8-4-51>

द्वित्वं न । अर्कः । ब्रह्मा ।

- (58) दीर्घादाचार्याणाम् <8-4-52>

द्वित्वं न । दात्रम् । पात्रम् ।

- (59) अचो रहाभ्यां द्वे <8-4-46>

अचः पराभ्यां रेफहकाराभ्यां परस्य यरो द्वे वा स्तः । हर्यनुभवः । नहय्यस्ति ॥

- (60) हलो यमां यमि लोपः <8-4-64>

हलः परस्य यमो लोपः स्याद्वा यमि । इति लोपपक्षे द्वित्वाभावपक्षे चैक्यं रूपं तुल्यम् । लोपारम्भफलं तु, आदित्यो देवताऽस्येत्यादित्यं हविरित्यादौ । यमां यमीति यथासङ्ख्यविज्ञानान्नेह । माहात्म्यम् ॥

- (61) एचोऽयवायावः <6-1-78>

एचः क्रमादय् अच् आय् आव् एते स्युरचि ॥

- (62) तस्य लोपः <1-3-9>

तस्येतो लोपः स्यात् । इति यवयोर्लोपो न । उच्चारणसामर्थ्यात् । एवं च इत्संज्ञापीह न भवति । हरये । विष्णवे । नायकः । पावकः ।

- (63) वान्तो यि प्रत्यये <6-1-79>

यकारादौ प्रत्यये परे ओदौतोरच् आव् एतौ स्तः । गोर्विकारो गव्यम् । गोपयसोर्यत् 1538 इति यत् । नावा तार्यं नाव्यम् । नौवयोधर्म 1643 इत्यादिना यत् ॥ गोर्यूतौ छन्दस्युपसङ्ख्यानम् (वा) ॥ अध्वपरिमाणे च (वा) 3544 ॥ गव्यूतिः । ऊतियूति 3274 इत्यादिना यूतिशब्दो निपातितः । वान्तः इत्यत्र वकाराद्गोर्यूतावित्यत्र छकाराद्वा पूर्वभागे लोपो व्योर्वली 873 इति लोपेन वकारः प्रश्लिष्यते । तेन श्रूयमाणवकारान्त आदेशः स्यात् । वकारो न लुप्यत इति यावत् ॥

- (64) धातोस्तन्निमित्तस्यैव <6-1-80>

यादौ प्रत्यये परे धातोरेचश्चेद्वान्तादेशस्तर्हि तन्निमित्तस्यैव नान्यस्य । लव्यम् । अवश्यलाव्यम् । तन्निमित्तस्यैवेति किम् । ओयते । औयत ॥

- (65) क्षय्यजय्यौ शक्यार्थे <6-1-81>

यान्तादेशनिपातनार्थमिदम् । क्षेतु शक्यं क्षय्यम् । जेतु शक्यं जय्यम् । शक्यार्थं किम् । क्षेतुं योग्यं क्षेयं पापम् । जेयं मनः ॥

■ (66) क्रय्यस्तदर्थे <6-1-82>

तस्मै प्रकृत्यर्थायेदं तदर्थम् । क्रेतारः क्रीणीयुरिति बुद्ध्या आपणे प्रसारितं क्रय्यम् । क्रेयमन्यत् । क्रयणार्हमित्यर्थः ॥

■ (67) लोपः शाकल्यस्य <8-3-19>

अवर्णपूर्वयोः पदान्तयोर्यवयोर्वा लोपोऽशि परे ॥ पूर्वत्रासिद्धम् 12 इति लोपशास्त्रस्यासिद्धत्वान्न स्वरसन्धिः । हर एहि । हरयेहि । विष्ण इह । विष्णविह । श्रिया उद्यतः । श्रियायुद्यतः । गुरा उत्कः । गुरावुत्कः ॥ कानि सन्ति कौ स्तः इत्यत्रास्तेरल्लोपस्य स्थानिवत्त्वेन यणावादेशौ प्राप्तौ न पदान्ते 51ति सूत्रेण पदान्तविधौ तन्निषेधान्न स्तः ॥

■ (68) एकः पूर्वपरयोः <6-1-84>

इत्यधिकृत्य ।

■ (69) आद् गुणः <6-1-87>

अवर्णादचि परे पूर्वपरयोरेको गुण आदेशः स्यात्संहितायाम् । उपेन्द्रः । रमेशः । गङ्गोदकम् ॥

■ (70) उरण् रपरः <1-1-51>

ऋ इति त्रिंशतः संज्ञेत्युक्तम् । तत्स्थाने योऽण् स रपरः सन्नेव प्रवर्तते । तत्रान्तरतम्यात् कृष्णर्द्धिरित्यत्राऽर् । तवल्कार इत्यत्राऽल् । अचो रहाभ्याम् 51 इति पक्षे द्वित्वम् ॥

■ (71) झरो झरि सर्वणे <8-4-65>

हलः परस्य झरो लोपो वा स्यात्सवर्णे झरि । द्वित्वाभावे लोपे सत्येकधम् । असति लोपे द्वित्वलोपयोर्वा द्विधम् । सति द्वित्वे लोपे चासति त्रिधम् । कृष्णर्द्धिः । कृष्णर्द्धिः । कृष्णर्द्धिः । यण इति पञ्चमी मय इति षष्ठीति पक्षे ककारस्य द्वित्वम् । लस्य तु अनचि च 48 इति । तेन तवल्कार इत्यत्र रूपचतुष्टयम् ॥

द्वित्वं लस्यैव कस्यैव नोभयोरुभयोरपि । तवल्कारादिषु बुधैर्बोध्यं रूपचतुष्टयम् ॥

■ (72) वृद्धिरेचि <6-1-88>

आदेचि परे वृद्धिरेकादेशः स्यात् । गुणापवादः । कृष्णैकत्वम् । गङ्गौघः । देवैश्वर्यम् । कृष्णौत्कण्ठ्यम् ॥

■ (73) एत्येधत्यूत्सु <6-1-89>

अवर्णादेजाद्योरेत्येधत्योरुठि च परे वृद्धिरेकादेशः स्यात् । पररूपगुणापवादः । उपैति । उपैधते । प्रष्ठौहः ।

एजाद्योः किम् । उपेतः । मा भवान्प्रेदिधत् । पुरस्तादपवादस्यायेनेयं वृद्धिः एडि पररूपम् 78 इत्यस्यैव बाधिका न तु ओमाडोश्च 80 इत्यस्य । तेनावैहीति वृद्धिरसाधुरेव ॥ । अक्षाद्दूहिन्यामुपसङ्ख्यानम् (वा) । अक्षौहिणी सेना ॥ । स्वादीरेरिणोः (वा) ॥ स्वेनेरितुं शीलमस्येति स्वैरी । लिङ्विशिष्टपरिभाषया स्वैरिणी ॥ । प्रादूहोदोदयेष्येषु (वा) ॥ प्रौहः । प्रौढः । (प) अर्थवद्ग्रहणे नानर्थकस्य ग्रहणम् । व्रश्चे 294ति सूत्रे राजेः

पृथग्भ्राजिग्रहणाज्जापकात् ॥ तेन ऊढग्रहणेन क्तान्तमेव गृह्यते न तु क्तवत्वन्तस्यैकदेशः । प्रोढवान् । प्रौढिः । इष इच्छायां तुदादिः । इष गतौ दिवादिः । इष आभीक्ष्ण्ये क्रयादिः । एषां घञि ण्यति च एषः एष्यः इति रूपे । तत्र पररूपे प्राप्तेऽनेन वृद्धिः । प्रेषः । प्रैष्यः ॥ यस्तु ईष उञ्छे । यश्च ईष गतिहिंसादर्शनेषु । तयोर्दीर्घपधत्वात् । ईषः । ईष्यः । तत्राद्गुणे । प्रेषः । प्रैष्यः ॥ ऋते च तृतीयासमासे (वा) । सुखेन ऋतः सुखार्तः । तृतीयेति किम् । परमर्तः ॥ प्रवत्सतरकम्बलवसनार्णदशानामृणे (वा) । प्रार्णम् । वत्सतरार्णमित्यादि ॥ ऋणस्यापनयनाय यदन्यदणं क्रियते तदणार्णम् । दशार्णो देशः । नदी च दशार्णा । ऋणशब्दो दुर्गभूमौ जले च ॥

■ (74) उपसर्गादिति धातौ <6-1-91>

अवर्णान्तादुपसर्गादकारादौ धातौ परे वृद्धिरेकादेशः स्यात् । उपाच्छति । प्राच्छति ॥

■ (75) अन्तादिवच्य <6-1-85>

योऽयमेकादेशः पूर्वस्यान्तवत्परस्यादिवत्स्यात् । इति रेफस्य पदान्तत्वे ॥

■ (76) खरवसानयोर्विसर्जनीयः <8-3-15>

खरि अवसाने च परे रेफस्य विसर्जनीयः स्यात्पदान्ते । इति विसर्गे प्राप्ते । अन्तवद्भावेन पदान्तरेफस्य न विसर्गः । उभयथर्क्षु 3630 कर्तरि चर्षिदेवतयो 3167रित्यादिनिर्देशात् । उपसर्गेणैव धातोराक्षेपे सिद्धे धाताविति योगविभागेन पुनर्वृद्धिविधानार्थम् । तेन ऋत्यकः 92 इति पाक्षिकोऽपि प्रकृतिभावोऽत्र न भवति ॥

■ (77) वासुप्यापिशलेः <6-1-92>

अवर्णान्तादुपसर्गादकारादौ सुब्धातौ परे वृद्धिर्वा स्यात् । आपिशलिग्रहणं पूजार्थम् । प्रार्षभीयति । प्रर्षभीयति । सावर्ण्यात् लृवर्णस्य ग्रहणम् । प्राल्कारीयति । प्रल्कारीयति । तपरत्वाद्दीर्घं न । उपऋकारीयति । उपर्कारीयति ॥

■ (78) एङि पररूपम् <6-1-94>

आदुपसर्गादेडादौ धातौ परे पररूपमेकादेशः स्यात् । प्रेजते । उपोषति । इह वासुपीत्यनुवर्त्य वाक्यभेदेन व्याख्येयम् । तेन एडादौ सुब्धातौ वा । उपेडकीयति । उपैडकीयति । प्रोधीयति । प्रौधीयति ॥ एवे चानियोगे (वा) ॥ नियोगोऽवधारणम् । क्वेव भोक्ष्यसे । अनवक्लृप्तावेवशब्दः । अनियोगे किम् । तवैव ॥

■ (79) अचोऽन्त्यादिटि <1-1-64>

अचां मध्ये योऽन्त्यः स आदिर्यस्य तद्विसंज्ञं स्यात् ॥ । शकन्ध्वादिषु पररूपं वाच्यम् (वा) ॥ तच्च टेः ॥ शकन्धुः । कर्कन्धुः । कुलटा । (ग)सीमन्तः केशवेशे ॥ सीमान्तोऽन्यः । मनीषा । हलीषा । लाङ्गलीषा । पतञ्जलिः । सारङ्गः पशुपक्षिणोः । सारङ्गोऽन्यः । आकृतिगणोऽयम् ॥ मर्ताण्डः ॥ । ओत्वोष्ठयोः समासे वा (वा) । स्थूलोतुः । स्थूलौतुः । बिम्बोष्ठः । बिम्बौष्ठः । समासे किम् । तवौष्ठः ॥

■ (80) ओमाङोश्च <6-1-95>

ओमि आङि चात्परे पररूपमेकादेशः स्यात् । शिवायौ नमः । शिव एहि । शिवेहि ॥

■ (81) अव्यक्तानुकरणस्यात इतौ <6-1-98>

ध्वनेरनुकरणस्य योऽच्छब्दस्तस्मादितौ पररूपमेकादेशः स्यात् । पटत् इति पटिति ॥ । एकाचो न (वा) ॥ श्रदिति ॥

- (82) नामेडितस्यान्त्यस्य तु वा <6-1-99>

आमेडितस्य प्रागुक्तं न स्यादन्त्यस्य तु तकारमात्रस्य वा स्यात् । डाचि बहुलं द्वे भवत ति बहुलवचनाद्वित्वम् ॥

- (83) तस्य परमामेडितम् <8-1-2>

द्विरुक्तस्य परं रूपमामेडितसंज्ञं स्यात् । पटत्पटेति ॥

- (84) झलां जशोऽन्ते <8-2-39>

पदान्तेझलां जशः स्युः । पटत्पटदिति ॥

- (85) अकः सवर्णे दीर्घः <6-1-101>

अकः सवर्णेऽचि परे दीर्घ एकादेशः स्यात् । दैत्यारिः । श्रीशः । विष्णूदयः । अचि किम् । कुमारी शेते । नाज्झलाविति सावर्ण्यनिषेधस्तु न दीर्घशकारयोः । ग्रहणकशास्त्रस्य सावर्ण्यविधिनिषेधाभ्यां प्रागनिष्पत्तेः । अकः किम् । हरये ॥ अकोऽकि दीर्घ इत्येव सुवचम् ॥ । ऋति सवर्णे ऋ वा (वा) ॥ होतृकारः ॥ लृति सवर्णे लृ वा (वा) ॥ होतृकारः । पक्षे ऋकारः सावर्ण्यात् । ऋति ऋ वा लृति लृ वा इत्युभयत्रापि विधेयं वर्णद्वयं द्विमात्रम् । आद्यस्य मध्ये द्वौ रेफौ तयोरेका मात्रा । अभितोऽज्भक्तेरपरा । द्वितीयस्य तु मध्ये द्वौ लकारौ । शेषं प्रागवत् । इहोभयत्रापि ऋत्यकः 92 इति पाक्षिकः प्रकृतिभावो वक्ष्यते ॥

- (86) एङः पदान्तादति <6-1-109>

पदान्तादेङोऽति परे पूर्वरूपमेकादेशः स्यात् । हरेऽव । विष्णोऽव ॥

- (87) सर्वत्र विभाषा गोः <6-1-122>

लोके वेदे चैङन्तस्य गोरति वा प्रकृतिभावः स्यात्पदान्ते । गो अग्रम् । गोऽग्रम् । एङन्तस्य किम् । चित्रग्वग्रम् । पदान्ते किम् । गोः ॥

- (88) अवङ् स्फोटायनस्य <6-1-123>

अतीति निवृत्तम् । अचि परे पदान्ते गोरवङ् वा स्यात् । गवाग्रम् । पदान्ते किम् । गवि । व्यवस्थितविभाषया गवाक्षः ॥

- (89) इन्द्रे च <6-1-124>

गोरवङ् स्यादिन्द्रे । गवेन्द्रः ॥

इति अच्सन्धिप्रकरणम्

प्रकृतिभावप्रकरणम्

- (90) प्लुतप्रगृह्या अचि नित्यम् <6-1-125>

प्लुताः प्रगृह्याश्च वक्ष्यन्ते तेऽचि वरे नित्यं प्रकृत्या स्युः । एहि कृष्ण 3 अत्र गौश्चरति । हरी एतौ । नित्यम् इति किम् । हरी एतावित्यादावयमेव प्रकृतिभावो यथा स्यात् इकोऽसवर्णे 91 इति ह्रस्वसमुच्चितो माभूत् ॥

■ (91) इकोऽसवर्णे शाकल्यस्य ह्रस्वश्च <6-1-127>

पदान्ता इकोऽसवर्णेऽचि परे प्रकृत्या स्युर्ह्रस्वश्च वा । अत्र ह्रस्वविधिसामर्थ्यादेव प्रकृतिभावे सिद्धे तदनुकर्षणार्थश्चकारो न कर्तव्यः इति भाष्ये स्थितम् । चक्रि अत्र । चक्रयत्र । पदान्ताः इति किम् । गौर्यौ ॥ । न समासे (वा) ॥ वाप्यश्वः ॥ । सिति च (वा) ॥ पार्श्वम् ॥

■ (92) ऋत्यकः <6-1-128>

ऋति परेऽकः प्राग्वत् । ब्रह्म ऋषिः । ब्रह्मर्षिः । पदान्ताः इत्येव । आच्छत् । समासेऽप्ययं प्रकृतिभावः । सप्तऋषीणाम् - सप्तर्षीणाम् ॥

■ (93) वाक्यस्य टेः प्लुत उदात्तः <8-2-82>

इत्यधिकृत्य ॥

■ (94) प्रत्यभिवादेऽशूद्रे <8-2-83>

अशूद्रविषये प्रत्यभिवादे यद्वाक्यं तस्य टेः प्लुतः स्यात् स चोदात्तः । अभिवादये देवदत्तोऽहम् । भो आयुष्मानेधि देवदत्त ३ ॥ । स्त्रियां न (वा) ॥ अभिवादये गार्ग्यहम् । भो आयुष्मती भव गार्गि ॥ नाम गोत्रं वा यत्र प्रत्यभिवादवाक्यान्ते प्रयुज्यते तत्रैव प्लुत इष्यते । नेह । आयुष्मानेधि ॥ । भोराजन्यविशां वेति वाच्यम् (वा) ॥ आयुष्मानेधि भोः ३ । आयुष्मानेधीन्द्रवर्म ३न् । आयुष्मानेधीन्द्रपालित ३ ॥

■ (95) दूराद्धते च <8-2-84>

दूरात्संबोधने यद्वाक्यं तस्य टेः प्लुतः स्यात् । सक्तून्पिब देवदत्त ३ ॥

■ (96) हैहेप्रयोगे हैहयोः <8-2-85>

एतयोः प्रयोगे दूराद्धते यद्वाक्यं तत्र हैहयोरेव प्लुतः स्यात् । हे ३ राम । राम है ३ ॥

■ (97) गुरोरनृतोऽनन्त्यस्याप्येकैकस्य प्राचाम् <8-2-86>

दूराद्धते यद्वाक्यं तस्य ऋद्धिन्नस्यानन्त्यस्यापि गुरोर्वा प्लुतः स्यात् । दे ३ वदत्त । देवदत्त ३ । देवदत्त ३ । गुरोः किम् । वकारात्परस्याकारस्य मा भूत् । अनृतः किम् । कृष्ण ३ । एकैकग्रहणं पर्यायार्थम् । इह प्राचाम् इति योगो विभज्यते । तेन सर्वः प्लुतो विकल्प्यते ॥

■ (98) अप्लुतवदुपस्थिते <6-1-129>

उपस्थितोऽनार्ष इति शब्दः तस्मिन्परे प्लुतोऽप्लुतवद्भवति । अप्लुतकार्यं यणादिकं करोतीत्यर्थः । सुश्लोकेति । वत्किम् । अप्लुत इत्युक्तेऽप्लुत एव विधीयेत प्लुतश्च निषिध्येत । तथा च प्रगृह्याश्रये प्रकृतिभावे प्लुतस्य श्रवणं स्यात् । अग्नी ३ इति ॥

- (99) ई<3>

चाऽक्रवर्मणस्य 6-1-130

ई३ प्लुतोऽचि परेऽप्लुतवद्वा स्यात् । चिनुही३ इति । चिनुहीति । चिनुही३ इदम् । चिनु हीदम् । उभयत्रविभाषेयम् ॥

- (100) ईदूदेह्विवचनं प्रगृह्यम् <1-1-11>

ईदूदेदन्तं द्विवचनं प्रगृह्यसंज्ञं स्यात् । हरी एतौ । विष्णू इमौ । गङ्गे अम् । पचेते इमौ । मणीवोष्ट्रस्येति तु इवार्थे वशब्दो वाशब्दो वा बोध्यः ॥

- (101) अदसोमात् <1-1-12>

अस्मात्परावीदूतौ प्रगृह्यौ स्तः । अमी ईशाः । रामकृष्णावम् आसाते । मात् किम् । अमुकेऽत्र । असति माद्ग्रहणे एकारोऽप्यनुवर्तेत ॥

- (102) शे <1-1-13>

अयं प्रगृह्यः स्यात् । अस्मे इन्द्राबृहस्पती ॥

- (103) निपात एकाजनाङ् <1-1-14>

एकोऽज्जिपात आङ्वर्जः प्रगृह्यः स्यात् । इ विस्मये । इ इन्द्रः । उ वितर्के । उ उमेशः । अनाडित्युक्तेरडिदाकारः प्रगृह्य एव । आ एवं नु मन्यसे । आ एवं किल तत् । डित्तु न प्रगृह्यः । ईषदुष्णम् ओष्णम् ॥

ईषदर्थे क्रियायोगे मर्यादाऽभिविधौ च यः ।
एतमातं डितं विद्याद्वाक्यस्मरणयोरडित् ॥

- (104) ओत् <1-1-15>

ओदन्तो निपातः प्रगृह्यः स्यात् । अहो ईशाः ॥

- (105) संबुद्धौ शाकल्यस्येतावनार्थे <1-1-16>

सम्बुद्धिनिमित्तक ओकारो वा प्रगृह्योऽवैदिके इतौ परे । विष्णो इति । विष्ण इति । विष्णविति । आनर्ष इति किम् । ब्रह्मबन्धवित्यब्रवीत् ॥

- (106) उजः <1-1-17>

उज इतौ वा प्रागुक्तम् । उ इति । विति ॥

- (107) ऊँ <1-1-18>

उज इतौ दीर्घोऽनुनासिकः प्रगृह्यश्च ऊँ इत्ययमादेशो वा स्यात् । ऊँ इति ॥

- (108) मय उजो वो वा <8-3-33>

मयः परस्य उओ वो वा स्यादचि । किमु उक्तम् । किम्बुक्तम् । वत्वस्यासिद्धत्वान्नानुस्वारः ॥

- (109) ईदूतौ च सप्तम्यर्थे <1-1-19>

सप्तम्यर्थे पर्यवसन्नमीदूदन्तं प्रगृह्यं स्यात् । सोमो गौरी अधिश्रितः । मामकी तनू इति । सुपां सुलुक् 3561 इति सप्तम्या लुक् । अर्थग्रहणं किम् । वृत्तावर्थान्तरोपसङ्क्रान्ते माभूत् । वाप्यामश्वो वाप्यश्वः ॥

- (110) अणोऽप्रगृह्यस्यानुनासिकः <8-4-57>

अप्रगृह्यस्याणोऽवसानेऽनुनासिको वा स्यात् । दधिं । दधि । अप्रगृह्यस्य किम् । अग्नी ॥

इति अच्सन्धिप्रकरणम्

हल्सन्धिप्रकरणम्

- (111) स्तोः श्चुना श्चुः <8-4-40>

सकारतवर्गयोः शकारचवर्गाभ्यां योगे शकारचवर्गौ स्तः । हरिश्शेते । रामश्चिनोति । सच्चित् । शार्ङ्गिञ्जय ॥

- (112) शात् <8-4-44>

शात्परस्य तवर्गस्य श्चुत्वं न स्यात् । विश्नः । प्रश्नः ॥

- (113) ष्टुना ष्टुः <8-4-41>

स्तोः ष्टुना योगे ष्टुः स्यात् । रामष्णष्ठः । रामष्टीकते । पेष्टा । तट्टीका । चक्रिण्ठौकसे ॥

- (114) न पदान्तादोरनाम् <8-4-42>

अनामिति लुप्तषष्ठीकं पदम् । पदान्ताद्वर्गात्परस्यानामः स्तोः ष्टुर्न स्यात् । षट् सन्तः । षट् ते । पदान्तात्किम् । ईद्वे । टोः किम् । सर्पिष्टमम् ॥ अनाम्नवतिनगरीणामिति वाच्यम् ॥ षण्णाम् । षण्णवतिः । षण्णगर्यः ॥

- (115) तोः षि <8-4-43>

तवर्गस्य षकारे परे न ष्टुत्वम् । सन्षष्ठः । झलां जशोऽन्ते 84 । वागीशः । चिद्रूपम् ॥

- (116) यरोऽनुनासिकेऽनुनासिको वा <8-4-45>

यरः पदान्तस्याऽनुनासिके परेऽनुनासिको वा स्यात् । एतन्मुरारिः । एतद्मुरारिः । स्थानप्रयत्नाभ्यामन्तरतमे स्पर्शं चरितार्थो विधिरयं रेफे न प्रवर्तते । चतुर्मुखः ॥ प्रत्यये भाषायां नित्यम् ॥ तन्मात्रम् । चिन्मयम् । कथं तर्हि मदोदग्राः ककुब्धन्त इति । यवादिगणे दकारनिपातनात् ॥

- (117) तोर्लि <8-4-60>

तवर्गस्य लकारे परे परसवर्णः स्यात् । तल्लयः । विद्वौल्लिखति । नकारस्याऽनुनासिको लकारः ॥

- (118) उदः स्थास्तम्भोः पूर्वस्य <8-4-61>

उदः परयोः स्थास्तम्भोः पूर्वसवर्णः स्यात् ॥ आदेः परस्य 44 । उत्थानम् । उत्तम्भनम् । अत्राघोषस्य सस्य तादृश एव थकारः । तस्य झरो झरि 71 इति पाक्षिको लोपः । लोपाभावपक्षे तु थकारस्यैव श्रवणं न तु खरि च 121 इति चत्तर्वम् । चत्तर्वं प्रति थकारस्याऽसिद्धत्वात् ॥

- (119) झयो होऽन्यतरस्याम् <8-4-62>

झयः परस्य हस्य पूर्वसवर्णो वा स्यात् । घोषवतो नादवतो महाप्राणस्य संवृतकण्ठस्य हस्य तादृशो वर्गचतुर्थ एवादेशः । वाग्घरिः । वाग्हरिः ॥

- (120) शश्छोऽटि <8-4-63>

पदान्तात् झयः परस्य शस्य छो वा स्यादटि । दस्य श्चुत्वेन जकारे कृते ॥

- (121) खरि च <8-4-55>

खरि परे झलां चरः स्युः । इति जकारस्य चकारः । तच्छिवः । तच्छिवः ॥ । छत्वममीति वाच्यम् ॥ तच्छलोकेन । तच्छलोकेन । अमि किम् । वाक् श्च्योतति ॥

- (122) मोऽनुस्वारः <8-3-23>

मान्तस्य पदस्यानुस्वारः स्याद्धलि ॥ अलोऽन्त्यस्य 42 हरिं वन्दे । पदस्येति किम् । गम्यते ॥

- (123) नश्चापदान्तस्य झलि <8-4-24>

नस्य मस्य चापदान्तस्य झल्यनुस्वारः स्यात् । यशांसि । आक्रंस्यते । झलि किम् । मन्यते ॥

- (124) अनुस्वारस्य ययि परसवर्णः <8-4-58>

स्पष्टम् । अङ्कितः । अञ्चितः । कुण्ठितः । शान्तः । गुम्फितः । कुर्वन्तीत्यत्र णत्वे प्राप्ते तस्यासिद्धत्वादनुस्वारे परसवर्णे च कृते तस्यासिद्धत्वान्न णत्वम् ॥

- (125) वा पदान्तस्य <8-4-59>

पदान्तस्यानुस्वारस्य ययि परे परसवर्णो वा स्यात् । त्वँकरोषि । त्वंकरोषि । संयन्ता । संयन्ता । संवत्सरः । संवत्सरः । यँल्लोकम् । यँल्लोकम् । अत्राऽनुस्वारस्य पक्षेऽनुनासिका यवलाः ॥

- (126) मो राजि समः क्वौ <8-2-35>

क्विबन्ते राजतौ परे समो मस्य म एव स्यात् । सम्राट् ॥

- (127) हे मपरे वा <8-3-26>

मपरे हकारे परे मस्य म एव स्याद्वा । हनल हवल चलने । किम् हमलयति । किं हनलयति ॥ । यवलपरे यवला वेति वक्तव्यम् ॥

- (128) यथासङ्ख्यमनुदेशः समानाम् <1-3-10>

समसम्बन्धी विधिर्यथासङ्ख्यं स्यात् । कियूहयः । किहयः । किबूहवलयति । किहवलयति । किलूहलादयति । किहलादयति ॥

- (129) न परे नः <8-3-27>

नपरे हकारे मस्य नः स्याद्वा । किन्हनुते । किहनुते ॥

- (130) इणोः कुक् टुक् शरि <8-3-28>

इकारणकारयोः कुक् टुक्वागमौ वा स्तः शरि । कुक् टुक्कोरसिद्धत्वाज्जशत्वं न ॥ । चयो द्वितीयाः शरि
पौष्करसादेरिति वाच्यम् ॥ प्राङ्खषष्ठः । प्राङ्क्षषष्ठः । प्राङ्षषष्ठः । सुगण्षषष्ठः । सुगण्टषष्ठः । सुगणषष्ठः ॥

- (131) डः सि धुट् <8-3-29>

डात्परस्य सस्य धुट्वा स्यात् । षट्सन्तः । षट्सन्तः ॥

- (132) नश्च <8-3-30>

नकारान्तात्सस्य धुट्वा । सन्तसः । सन्सः ॥

- (133) शि तुक् <8-3-31>

नस्य पदान्तस्य शे परे तुग्वा स्यात् । शश्छोऽटी 120ति छत्वविकल्पः । पक्षे झरो झरी 7ति चलोपः । सञ्छंभुः । सञ्छंभुः । सञ्चशंभुः । सञ्शंभुः ॥

त्रछौ त्रचछा त्रचशा त्रशाविति चतुष्टयम् ।
रूपाणामिह तुक्छत्वचलोपानां विकल्पनात् ॥

- (134) डमो ह्रस्वादचि डमुणित्यम् <8-3-32>

ह्रस्वात्परो यो डम् तदन्तं यत्पदं तस्मात्परस्याऽचो नित्यं डमुडागमः स्यात् । प्रत्यङ्ङात्मा । सुगण्णीशः ।
सन्नच्युतः ॥

- (135) समः सुटि <8-3-5>

समो रुः स्यात् सुटि । अलोऽन्त्यस्य 42 ॥

- (136) अत्रानुनासिकः पूर्वस्य तु वा <8-3-2>

अत्र रुप्रकरणे रोः पूर्वस्याऽनुनासिको वा स्यात् ॥

- (137) अनुनासिकात्परोऽनुस्वारः <8-3-4>

अनुनासिकं विहाय रोः पूर्वस्मात्परोऽनुस्वारागमः स्यात् । खरवसानयोर्विसर्जनीयः 76 ॥

■ (138) विसर्जनीयस्य सः <8-3-34>

खरि विसर्जनीयस्य सः स्यात् । एतदपवादे वा शरी 15ति पाक्षिके विसर्गे प्राप्ते ॥ संपुंकानां सो वक्तव्यः । संस्कर्ता । संस्कर्ता ॥ समो वा लोपमेके इति भाष्यम् । लोपस्यापि रुप्रकरणस्थत्वादानुस्वारानुनासिकाभ्यामेकसकारं रूपद्वयम् । द्विसकारं तूक्तमेव । तत्र अनचि च 48 इति सकारस्य द्वित्वपक्षे त्रिसकारमपि रूपद्वयम् । अनुस्वारविसर्गजिह्वामूलीयोपध्यमानीययमानामकारोपरि शर्षु च पाठस्योपसङ्ख्यातत्वेनानुस्वारस्याप्यच्त्वात् । अनुनासिकवतां त्रयाणां शरः खयः इति कद्वित्वे षट् ।

अनुस्वारवतामनुस्वारस्यापि द्वित्वे द्वादश । एषामष्टादशानां तकारस्य द्वित्वे वचनान्तरेण पुनर्द्वित्वे चैकतं द्वितं त्रितमिति चतुष्पञ्चाशत् । अणोऽनुनासिकत्वेऽष्टोत्तरशतम् ॥

■ (139) पुमः खय्यम्परे <8-3-6>

अम्परे खयि पुमशब्दस्य रुः स्यात् । व्युत्पत्तिपक्षे अप्रत्ययस्ये 155ति षत्वपर्युदासात् क पयोः प्राप्तौ । अव्युत्पत्तिपक्षे तु षत्वप्राप्तौ । संपुंकानामिति सः । पुँस्कोकिलः । पुँस्कोकिलः । पुँस्पुत्रः । पुँस्पुत्रः । अम्परे किम् । पुँक्षीरम् । खयि कमि । पुँदासः ॥ खयाज्जादेशे न । पुँख्यान्म् ॥

■ (140) नश्छव्यप्रशान् <8-3-7>

अम्परे छवि नकारान्तस्य पदस्य रुः स्यान्न तु प्रशान्शब्दस्य । विसर्गः । सत्वम् । श्चुत्वम् । शार्ङ्गिच्छिन्धि । शार्ङ्गिच्छिन्धि । चक्रिंस्त्रायस्व । चक्रिंस्त्रायस्व । पदस्य किम् । हन्ति । अम्परे किम् । सन्त्सरुः खङ्गमुष्टिः । अप्रशान् किम् । प्रशान्तनोति ॥

■ (141) नृन्पे <8-3-10>

नृनित्यस्य रुः स्याद्वा पकारे परे ॥

■ (142) कुप्वोः क पौ च <8-3-37>

कवर्गे पवर्गे च परे विसर्जनीयस्य क्रमाज्जिह्वामूलीयोपध्यमानीयौ स्तः । चाद्विसर्गः । येन नाप्राप्त इति न्यायेन विसर्जनीयस्य स 138 इत्यस्यापवादोऽयम् । न तु शर्परे विसर्जनीय 150 इत्यस्य । तेन वासः क्षौममित्यादौ विसर्ग एव । नूँ पाहि । नूँ पाहि । नूँःपाहि । नृन्पाहि ॥

■ (143) कानामेडिते <8-3-12>

कान्नकारस्य रुः स्यादामेडिते परे । संपुंकानामिति सः । यद्वा ॥

■ (144) कस्कादिषु च <8-3-48>

एष्विण उत्तरस्य विसर्गस्य षः स्यादन्यत्र तु सः । क पयोरपवादः । इति सः । कौँस्कान् । काँस्कान् । कस्कः । कोतस्कृतः । सर्पिष्कुण्डिका । धनुष्कपालम् । आकृतिगणोऽयम् ॥

■ (145) संहितायाम् <8-1-72>

इत्यधिकृत्य ॥

- (146) छे च <6-1-73>

ह्रस्वस्य छे परे तुगागमः स्यात्संहितायाम् । श्चुत्वस्यासिद्धत्वाज्जशत्वेन दः । ततश्चतुर्वस्यासिद्धत्वात्पूर्वं श्चुत्वेन जः । तस्य चतुर्वेन चः । चुत्वस्यासिद्धत्वात् चोः कु 378रिति कुत्वं न । स्वच्छाया । शिवच्छाया ॥

- (147) आङ्माङोश्च <6-1-74>

एतयोश्छे परे तुक्स्यात् । पदान्ताद्वे 149ति विकल्पापवादः । आच्छादयति । माच्छिदत् ॥

- (148) दीर्घात् <6-1-75>

दीर्घाच्छे परे तुक्स्यात् । दीर्घस्यायं तुक् न तु छस्य । सेनासुराच्छाया 828 इति ज्ञापकात् । चेच्छिद्यते ॥

- (149) पदान्ताद्वा <6-1-76>

दीर्घात्पदान्ताच्छे परे तुग्वा स्यात् । लक्ष्मीच्छाया । लक्ष्मीछाया ॥

इति हल्सन्धिप्रकरणम्

विसर्गसन्धिप्रकरणम्

विसर्जनीयस्य सः 138 विष्णुस्त्राता ॥

- (150) शर्परे विसर्जनीयः <8-3-35>

शर्परे खरि विसर्जनीयस्य विसर्जनीयः न त्वन्यत् । कः त्सरुः । घनाघनः क्षोभणः । इह यथायथं सत्त्वं जिह्वामूलीयश्च न ॥

- (151) वा शारि <8-3-36>

शरि परे विसर्जनीयस्य विसर्जनीय एव वा स्यात् । हरिः शेते । हरिश्शेते ॥ । खर्परे शरि वा विसर्गलोपो वक्तव्यः(वा) ॥ रामस्थाता । हरिस्फुरति । पक्षे विसर्गे सत्त्वे च त्रैरूप्यम् ॥ कुप्वोः क पौ च 142 ॥ क करोति । कः करोति । क खनति । कः खनति । क पचति । कः पचति । क फलति । कः फलति ॥

- (152) सोऽपदादौ <8-3-38>

विसर्जनीयस्य सः स्यादपदाद्योः कुप्वोः परयोः ॥ पाशकल्पककाम्येष्विति वाच्यम्(वा) ॥ पयस्पाशम् । यशस्कल्पम् । यशस्कम् । यशस्काम्यति ॥ । अनव्ययस्येति वाच्यम्(वा) । प्रातः कल्पम्(वा) ॥ । काम्ये रोरेवेति वाच्यम्(वा) ॥ नेह । गीः काम्यति ॥

- (153) इणः षः <8-3-39>

इणः परस्य विसर्गस्य षकारः स्यात्पूर्वविषये । सर्पिष्पाशम् । सर्पिष्कल्पम् । सर्पिष्कम् । सर्पिष्काम्यति ॥

- (154) नमस्पुरसोर्गत्योः <8-3-40>

गतिसंज्ञयोरनयोर्विसर्गस्य सः कुप्वोः परयोः । नमस्करोति । साक्षात्प्रभृतित्वात्कृजो योगे विभाषा गतिसंज्ञा । तदभावे नमः करोति । पुरोऽव्ययम् 768 इति नित्यं गतिसंज्ञा । पुरस्करोति । अगतित्वान्नेह । पूः पुरौ पुरः प्रवेष्टव्याः ॥

■ (155) इदुदुपधस्य चाप्रत्ययस्य <8-3-41>

इकारोकारोपधस्याप्रत्ययस्य विसर्गस्य षः स्यात्कुप्वोः । निष्प्रत्य्यूहम् । आविष्कृतम् । दुष्कृतम् । अप्रत्ययस्य किम् । अग्निः करोति । वायुः करोति । एकादेशशास्त्रनिमित्तकस्य न षत्वम् । कस्कादिषु भ्रातृपुत्रशब्दस्य पाठात् । तेनेह न । मातुः कृपा ॥ । मुहुसः प्रतिषेधः (वा) ॥ मुहुः कामा ॥

■ (156) तिरसोऽन्यतरस्याम् <8-3-42>

तिरसः सो वा स्यात् कुप्वोः । तिरस्कृता । तिरः कर्ता ॥

■ (157) द्विस्त्रिचतुरिति कृत्वोऽर्थे <8-3-43>

कृत्वोऽर्थे वर्तमानानामेषां विसर्गस्य षकारो वा स्यात् कुप्वोः । द्विष्करोति । द्विः करोतीत्यदि । कृत्वोऽर्थे किम् । चतुष्कपालः ॥

■ (158) इसुसोः सामर्थ्ये <8-3-44>

एतयोर्विसर्गस्य षः स्याद्वा कुप्वोः । सर्पिष्करोति । सर्पिःकरोति । धनुष्करोति । धनुः करोति । सामर्थ्यमिह व्यपेक्षा । सामर्थ्ये किम् । तिष्ठतु सर्पिः, पिब त्वमुदकम् ॥

■ (159) नित्यं समासेऽनुत्तरपदस्थस्य <8-3-45>

इसुसोर्विसर्गस्यानुत्तरपदस्थस्य नित्यं षः स्यात् कुप्वोः परयोः । सर्पिष्कुण्डिका । धनुष्कपालकम् । अनुत्तरपदस्थस्येति किम् । परमसर्पि कुण्डिका । कस्कादिषु सर्पिष्कुण्डिकाशब्दोऽसमासे व्यपेक्षाविरहेऽपि षत्वार्थः । व्यपेक्षायां नित्यार्थश्च ॥

■ (160) अतः कृकमिकंसकुम्भपात्रकुशाकर्णोऽन्यव्ययस्य <8-3-46>

अकारादुत्तरस्यानव्ययस्य विसर्गस्य समासे नित्यं सकारादेशः स्यात्करोत्यादिषु परेषु न तूत्तरपदस्थस्य । अयस्कारः । अयस्कामः । अयस्कंसः । अयस्कृम्भः । अयस्पात्रम् । अयःसहिता कुशा अयस्कृशा । अयस्कर्णी । अतः किम् । गीःकारः । अनव्ययस्य किम् । स्वःकामः । समासे किम् । यशःकरोति । अनुत्तरपदस्थस्य किम् । परमयशःकारः ॥

■ (161) अधः शिरसी पदे <8-3-47>

एतयोर्विसर्गस्य सादेशः स्यात्पदशब्दे परे । अधस्पदम् । शिरस्पदम् । समास इत्येव । अधःपदम् । शिरःपदम् । अनुत्तरपदस्थस्येत्येव । परमशिरःपदम् । कस्कादिषु च (वा) ॥ भास्करः ॥

इति विसर्गसन्धिप्रकरणम्

स्वादिसन्धिप्रकरणम्

स्वौजसमौड् 183 इति सुप्रत्यये शिवस् अर्च्य इति स्थिते

- (162) ससजुषोः रुः <8-2-66>

पदान्तस्य सस्य सजुष्शब्दस्य च रुः स्यात् । जश्त्वापवादः ॥

- (163) अतो रोरप्लुतादप्लुते <6-1-113>

अप्लुतादतः परस्य रोरुः स्यादप्लुतेऽति । भोभगोअघो 167 इति प्राप्तस्य यत्वस्यापवादः । उत्वं प्रति रुत्वस्यासिद्धत्वं तु न भवति । रुत्वमनूद्य उत्त्वविधेः सामर्थ्यात् ॥

- (164) प्रथमयोः पूर्वसवर्णः <6-1-102>

अकः प्रथमाद्वितीययोरचि परे पूर्वसवर्णदीर्घ एकादेशः स्यात् । इति प्राप्ते ॥

- (165) नादिचि <6-1-104>

अवर्णादिचिपरे न पूर्वसवर्णदीर्घः । आद्गुणः 69 । एङः पदान्तादति 86 । शिवोऽर्च्यः । अत इति तपरः किम् । देवा अत्र । अतीति तपरः किम् । श्व आगन्ता । अप्लुतात्किम् । एहि सुस्रोतः अत्र स्नाहि । प्लुतस्यासिद्धत्वादतः परोऽयम् । अप्लुतादिति विशेषणे तु तत्सामर्थ्यान्नासिद्धत्वम् । तपरकरणस्य तु न सामर्थ्यं दीर्घनिवृत्त्या चरितार्थत्वात् । अप्लुते इति किम् । तिष्ठतु पय अ३ग्निदत्त । गुरोरनृत 97 इति प्लुतः ॥

- (166) हशि च <6-1-114>

अप्लुतादतः परस्य रोरुः स्याद्धशि । शिवो वन्द्यः । रोरित्युकारानुबन्धग्रहणान्नेह । प्रातरत्र । भ्रातर्गच्छ । देवास् इह इति स्थिते । रुत्वम् ॥

- (167) भोभगोअघोअपूर्वस्य योऽशि <8-3-17>

एतत्पूर्वस्य रोर्यादेशः स्यादशि परे । असन्धिः सौत्रः ॥ लोपः शाकल्यस्य 670 । देवा इह । देवायिह । अशि किम् । देवाः सन्ति । यद्यपीह यत्वस्यासिद्धत्वाद्विसर्गो लभ्यते तथापि विसर्गस्य स्थानिवद्भावेन रुत्वादयत्वं स्यात् । नहययमल्विधिः । रोरिति समुदायरूपाश्रयणात् । भोस् भगोस् अघोस् इति सकारान्ता निपाताः । तेषां

रोर्यत्वे कृते ॥

- (168) व्योर्लघुप्रयत्नतरः शाकटायनस्य <8-3-18>

पदान्तयोर्वकारयकारयोर्लघूच्चारणौ वयौ वा स्तोऽशि परे । यस्योच्चारणे जिह्वाग्रोपाग्रमध्यमूलानां शैथिल्यं जायते स लघूच्चारणः ॥

- (169) ओतो गार्ग्यस्य <8-3-20>

ओकारात्परस्य पदान्तस्यालघुप्रयत्नस्य यकारस्य नित्यं लोपः स्यात् । गार्ग्यग्रहणं पूजार्थम् । भो अच्युत । लघुप्रयत्नपक्षे भोयच्युत । पदान्तस्य किम् । तोयम् ॥

■ (170) उञि च पदे <8-3-21>

अवर्णपूर्वयोः पदान्तयोर्यवयोर्लोप उञि पदे । स उ एकाग्निः । पदे किम् । तन्त्रयुतम् । वेजः संप्रसारणे रूपम् । यदि तु प्रतिपदोक्तो निपात उञिति गृहीष्यते तद्व्युत्तरार्थं पदग्रहणम् ॥

■ (171) हलि सर्वेषाम् <8-3-22>

भोभगोअघोअपूर्वस्य लघ्वलघूच्चारणस्य यकारस्य लोपः स्याद्धलि सर्वेषां मतेन । भो देवाः । भो लक्ष्मि । भो विद्वद्वृन्द । भगो नमस्ते । अघो याहि । देवा नम्याः । देवा यान्ति । हलि किम् । देवायिह ॥

■ (172) रोऽसुपि <8-2-69>

अहनो रेफादेशः स्यान्न तु सुपि । रोरपवादः । अहरहः । अहर्गणः । असुपि किम् । अहोभ्याम् । अत्राहन्निति रुत्वम् ॥ । रूपरात्रिरथन्तरेषु रुत्वं वाच्यम् (वा) ॥ अहोरूपम् । गतमहोरात्रिरेषा । एकदेशविकृतस्यानन्यत्वादहोरात्रः । अहोरथन्तरम् ॥ । अहरादीनां पत्यादिषु वा रेफः (वा) ॥ विसर्गापवादः । अहर्पतिः । गीर्पतिः । धूर्पतिः । पक्षे विसर्गोपध्मानीयौ ॥

■ (173) रो रि <8-3-14>

रेफस्य रेफे परे लोपः स्यात् ॥

■ (174) ढ्रलोपे पूर्वस्य दीर्घोऽणः <6-3-111>

ढ्ररेफौ लोपयतीति तथा तस्मिन्वर्णेऽर्थाद् ढ्रकाररेफात्मके परे पूर्वस्याणो दीर्घः स्यात् । पुनारमते । हरीरम्यः । शंभूराजते । अणः किम् । तृढः । वृढः । तृहू हिंसायाम् । वृहू उद्यमने । पूर्वग्रहणमनुत्तरपदेऽपि पूर्वमात्रस्य दीर्घार्थम् । लीढः । अजर्घाः । मनस् रथ इत्यत्र रुत्वे कृते हशि चेत्युत्वे रोरीति लोपे च प्राप्ते ॥

■ (175) विप्रतिषेधे परं कार्यम् <1-4-2>

तुल्यबलविरोधे परं कार्यं स्यात् । इति लोपे प्राप्ते । पूर्वत्रासिद्धम् 12 इति रोऽरि 173 इत्यस्यासिद्धत्वादुत्त्वमेव । मनोरथः ॥

■ (176) एतत्तदोः सुलोपोऽकोरनञ्समासे हलि <6-1-132>

अककारयोरेतत्तदोर्यः सुस्तस्य लोपः स्याद्धलि न तु नञ्समासे । एष विष्णुः । स शंभुः । अकोः किम् । एषको रुद्रः । अनञ्समासे किम् । असःशिवः । हलि किम् । एषोऽत्र ॥

■ (177) सोऽचि लोपे चेत्पादपूरणम् <6-1-134>

सस् इत्यस्य सोर्लोपः स्यादचि पादश्चेल्लोपे सत्येव पूर्यत । सेमामविड्ढि प्रभृतिं य ईशिषे । इह ऋक्पाद एव गृह्यत इति वामनः । अविशेषाच्छलोकपादोऽपीत्यपरे । सैष दाशरथी रामः । लोपे चेदिति किम् । स इत् क्षेति ।

स एव मुक्त्वा । सत्येवेत्यवधारणं तु स्यश्छन्दसि बहुलम् 3526 इति पूर्वसूत्राद्बहुलग्रहणानुवृत्त्या लभ्यते ।
तेनेह न । सोऽहमाजन्मशुद्धानाम् ॥

इति स्वादिसन्धिप्रकरणम्

अजन्तपुल्लिङ्गप्रकरणम्

- (178) अर्थवदधातुरप्रत्ययः प्रातिपदिकम् <1-2-45>

धातुं प्रत्ययं प्रत्यान्तं च वर्जयित्वार्थवच्छब्दस्वरूपं प्रातिपदिकसंज्ञं स्यात् ॥

- (179) कृत्तद्धितसमासाश्च <1-2-46>

कृत्तद्धितान्तौ समासाश्च प्रातिपदिकसंज्ञाः स्युः । पूर्वसूत्रेण सिद्ध समासग्रहणं नियमार्थम् । यत्र सङ्घाते पूर्वो
भागः पदं तस्य चेद्भवति तर्हि समासस्यैव । तेन वाक्यस्य न ॥

- (180) प्रत्ययः <3-1-1>

आ पञ्चमपरिसमाप्तेरधिकारोऽयम् ॥

- (181) परश्च <3-1-2>

अयमपि तथा ॥

- (182) इयाप्प्रातिपदिकात् <4-1-1>

इयन्तादाबन्तात्प्रातिपदिकाच्चेत्यापञ्चमपरिसमाप्तेरधिकारः । (प.)प्रातिपदिकग्रहणे लिङ्गविशिष्टस्यापि
ग्रहणमित्येव सिद्धे इयाब्ग्रहणं इयाबन्तात्तद्धितोत्पत्तिर्यथा स्यान्इयाब्भ्यां प्राङ्भाभूदित्येवमर्थम् ॥

- (183) स्वौजसमौट्छष्टाभ्याम्भिस्ङेभ्याम्भ्यस्ङसिभ्याम्भ्यस्ङसोसाम्ङ्योस्सुप् <4-1-2>

इयन्तादाबन्तात्प्रातिपदिकाच्च परे स्वादयः प्रत्ययाः स्युः । सुङ्स्योरुकारेकारौ जशटडपाश्चेतः ॥

- (184) विभक्तिश्च <1-4-104>

सुप्तिङौ विभक्तिसंज्ञौ स्तः । तत्र सु औ जस् इत्यादीनां सप्तानां त्रिकाणां प्रथमादयः सप्तम्यन्ताः प्राचां
संज्ञास्ताभिरिहापि व्यवहारः ।

- (185) सुपः <1-4-103>

सुपस्त्रीणि त्रीणि वचनान्येकश एकवचनद्विवचनबहुवचनसंज्ञानि स्युः ॥

- (186) द्वयेकयोर्द्विवचनैकवचने <1-4-22>

द्वित्वैकत्वयोरेते स्तः ॥

- (187) बहुषु बहुवचनम् <1-4-21>

बहुत्वे एतत्स्यात् । रुत्वविसर्गौ । रामः ॥

- (188) सरूपाणामेकशेष एकविभक्तौ <1-2-64>

एकविभक्तौ यानि सरूपाण्येव दृष्टानि तेषामेक एव शिष्यते । प्रथमयोः पूर्वसवर्णः 164 । नादिचि 165 वृद्धिरेचि 72 । रामौ ॥

- (189) चुटू <1-3-7>

प्रत्ययाद्यौ चुटू इतौ स्तः । इति जस्येत्संज्ञायाम् ।

- (190) न विभक्तौ तुस्माः <1-3-4>

विभक्तिस्थास्तवर्गसकारमकारा इतो न स्युः । इति सकारस्य नेत्त्वम् ॥

- (191) अतो गुणे <6-1-97>

अपदान्तादकाराद्गुणे परतः पररूपमेकादेशः स्यादिति प्राप्ते । परत्वात्पूर्वसवर्णदीर्घः । अतो गुणे 191 इति हि (प.) पुरस्तादपवादा अनन्तरान्विधीन्बाधन्ते नोत्तरानिति न्यायेन अकः सवर्णे 85 इत्यस्यैवापवादो नतु प्रथमयो 154 इत्यस्यापि । रामाः ॥

- (192) एकवचनं सम्बुद्धिः <2-3-49>

संबोधने प्रथमाया एकवचनं संबुद्धिसंज्ञं स्यात् ॥

- (193) एङ्हस्वात्संबुद्धेः <6-1-69>

एङन्ताद्धस्वान्ताच्चङ्गाद्धलुप्यते संबुद्धेश्चेत् । संबुद्ध्याक्षिप्तस्याङ्गस्यैङ्हस्वाभ्यां विशेषणान्नेह । हे कतरत्कुलेति । हे राम । हे रामौ । हे रामाः । एङ्ग्रहणं किम् । हे हरे । हे विष्णो । अत्र हि

परत्वान्नित्यत्वाच्च संबुद्धिगुणे कृते ह्रस्वात्परत्वं नास्ति ॥

- (194) अमिपूर्वः <6-1-107>

अकोऽम्यचि परतः पूर्वरूपमेकादेशः स्यात् । रामम् । रामौ ॥

- (195) लशक्वतद्धिते <1-3-8>

तद्धितवर्जप्रत्ययाद्या लशक्वर्गा इतः स्युः । इति शसः शस्येत्संज्ञा ॥

- (196) तस्माच्छसो नः पुंसि <6-1-103>

पूर्वसवर्णदीर्घात्परो यः शसः सकारस्तस्य च स्यात्पुंसि ॥

- (197) अट्कुप्वाङ्नुम्व्यवायेऽपि <8-4-2>

अट्कवर्गपवर्ग आङ् नुम् एतैर्व्यस्तैर्यथासंभवमिलितैश्च व्यवधानेऽपि रषाभ्यां परस्य नस्य णः स्यात्समानपदे ।
पदव्यवायेऽपी 1057ति निषेधं बाधितुमाङ्ग्रहणम् । नुम्ग्रहणमनुस्वारोपलक्षणार्थम् । तच्चाऽकर्तुं शक्यम् ।
अयोगवाहानामट्सूपदेशस्योक्तत्वात् । इति णत्वे प्राप्ते ॥

- (198) पदान्तस्य <8-4-37>

पदान्तस्य नस्य णत्वं न स्यात् । रामान् ॥

- (199) यस्मात्प्रत्ययविधिस्तदादि प्रत्ययेऽङ्गम् <1-4-13>

यः प्रत्ययो यस्मात्क्रियते तदादि शब्दस्वरूपं तस्मिन्प्रत्यये परेऽङ्गसंज्ञं स्यात् । भवामि भविष्यामीत्यादौ
विकरणविशिष्यस्याऽङ्गसंज्ञार्थं तदादिग्रहणम् । विधिरिति किम् । स्त्री इयती । प्रत्यये किम् ।
प्रत्ययविशिष्टस्य ततोऽप्यधिकस्य वा माभूत् ॥

- (200) अङ्गस्य <6-4-1>

इत्यधिकृत्य ॥

- (201) टाडसिडसामिनात्स्याः <7-1-12>

अकारान्तादङ्गाद्यादीनां क्रमादिनादय आदेशाः स्युः । णत्वम् । रामेण ॥

- (202) सुपि च <7-3-102>

यज्ञादौ सुपि परेऽतोऽङ्गस्य दीर्घः स्यात् । रामाभ्याम् ॥

- (203) अतो भिस् ऐस् <7-1-9>

अकारान्तादङ्गाद्विस् ऐस् स्यात् । अनेकाल्त्वात्सर्वादेशः । रामैः ॥

- (204) डेर्यः <7-1-13>

अतोऽङ्गात्परस्य डे इत्यस्य यादेशः स्यात् । रामाय । इह स्थानिवद्भावेन यादेशस्य सुस्वात् सुपि चेति दीर्घः ।
(प.)संनिपातलक्षणो विधिरनिमित्तं तद्विघातस्येति परिभाषा तु नेह प्रवर्तते । कष्टाय क्रमणे 2670
इत्यादिनिर्देशेन तस्या अनित्यत्वज्ञापनात् । रामाभ्याम् ॥

- (205) बहुवचने झल्येत् <7-3-103>

झलादौ बहुवचने सुपि परेऽतोऽङ्गस्यैकारः स्यात् । रामेभ्यः । बहुवचने किम् । रामः । रामस्य । झलि किम् ।
रामाणाम् । सुपि किम् । पचध्वम् । जश्त्वम् ।

- (206) वावसाने <8-4-56>

अवसाने झलां चरो वा स्युः । रामात् । रामाद् । द्वित्वे रूपचतुष्टयम् । रामाभ्याम् । रामेभ्यः । रामस्य । सस्य
द्वित्वपक्षे खरि चे 121ति चत्तर्वेऽप्यान्तरतम्यात्सस्य स एव न तु तकारः । अल्पप्राणतया प्रयत्नभेदात् ।
अतएव सः सीति तादेश आरम्भ्यते ॥

- (207) ओसि च <7-3-104>

ओसि परेऽतोऽङ्गस्यैकारः स्यात् । रामयोः ॥

- (208) ह्रस्वनद्यापो नुट् <7-1-54>

ह्रस्वान्तान्नद्यन्तादाबन्ताच्चाङ्गात्परस्यामो नुडागमः स्यात् ॥

- (209) नामि <6-4-3>

नामि परेऽजन्ताङ्गस्य दीर्घः स्यात् । रामाणाम् । सुपि चे 202ति दीर्घो यद्यपि परस्तथापीह न प्रवर्तते । संनिपातपरिभाषाविरोधात् । नामि 209इत्यनेन त्वारम्भसामर्थ्यात्परिभाषा बाध्यते । रामे । रामयोः । सुपि एत्वे कृते ॥

- (210) अपदान्तस्य मूर्धन्यः <8-3-55>

आ पादपरिसमाप्तेरधिकारोऽयम् ॥

- (211) इण्कोः <8-3-57>

इत्यधिकृत्य ॥

- (212) आदेशप्रत्यययोः <8-3-59>

सहेः साडः सः 335 इति सूत्रात्स इति षष्ठ्यन्तं पदमनुवर्तते । इण्कवर्गाभ्यां परस्याऽपदान्तस्यादेशः प्रत्ययावयवश्च यः सकारस्तस्य मूर्धन्यादेशः स्यात् । विवृताघोषस्य सस्य तादृश एव षः । रामेषु । इण्कोः किम् । रामस्य । आदेशप्रत्यययोः किम् । सुपीः । सुपिसौ । सुपिसः । अपदान्तस्य किम् । हरिस्तत्र । एवं कृष्णमुकुन्दादयः ॥

- (213) सर्वादीनि सर्वनामानि <1-1-27>

सर्वादीनि शब्दस्वरूपाणि सर्वनामसंज्ञानि स्युः । तदन्तस्यापीयं संज्ञा । द्वन्द्वे चेति ज्ञापकात् । तेन परमसर्वत्रेति त्रल् परमभवकानित्यत्राऽकच्च सिद्ध्यति ॥

- (214) जसः शी <7-1-17>

अदन्तत्सर्वनाम्नः परस्य जसः शी स्यात् । अनेकाल्त्वात्सर्वादेशः । नचाऽर्वणस्तृ इत्यादाविव (प.)नानुबन्धकृतमनेकाल्त्वम् इति वाच्यम् । सर्वादेशत्वात्प्रागित्संज्ञायां एवाऽभावात् । सर्वे ॥

- (215) सर्वनाम्नः स्मै <7-1-14>

अतः सर्वनाम्नो डे इत्यस्य स्मै स्यात् । सर्वस्मै ॥

- (216) डसिङ्योः स्मात्स्मिनौ <7-1-15>

अतः सर्वनाम्नो डसिङ्योरेतौ स्तः । सर्वस्मात् ॥

■ (217) आमि सर्वनाम्नः सुट् <7-1-52>

अवर्णान्तात्परस्य सर्वनाम्नो विहितस्यामः सुडागमः स्यात् । एत्वषत्वे सर्वेषाम् । सर्वस्मिन् । शेषं रामवत् । एवं विश्वादयोऽप्यदन्ताः । सर्वादयश्च पञ्चत्रिंशत् । सर्व, विश्व, उभ, उभय, इतर, इतम, अन्य, अन्यतर, इतर, त्वत्, त्व नेम, सम, सिम ॥ (ग) पूर्वपरावरदक्षिणोत्तरापराधराणि व्यवस्थायामसंज्ञायाम् । (ग) स्वमज्ञातिधनाख्यायाम् । (ग) अन्तरं बहिर्योगोपसंव्यानयोः । त्यद्, तद्, यद्, एतद्, इदम्, अदस्, एक, द्वि, युष्मद्, अस्मद्, भवतु, किम् - इति । उभशब्दो द्वित्वविशिष्टस्य वाचकः । अतएव नित्यं द्विवचनान्तः । तस्येहपाठस्तूभकावित्यकजर्थः । नच कप्रत्ययेनेष्टसिद्धिः । द्विवचनपरत्वाऽभावेनोभयत उभयत्रेत्यादाविवाऽयच्चप्रसङ्गात् । तदुक्तम् । उभयोऽन्यत्र (वा) ॥ अन्यत्रेति द्विवचनपरत्वाऽभावे । उभयशब्दस्य द्विवचनं नास्तीति कैयटः । अस्तीति हरदत्तः । तस्माज्जस्ययजादेशस्य स्थानिवद्भावेन तयप्रत्ययान्ततया प्रथमचरमे 226ति विकल्पे प्राप्ते विभक्तिनिरपेक्षत्वेनान्तरङ्गत्वान्नित्यैव संज्ञा भवति । उभये । इतरइतमौ प्रत्ययौ । (प.)प्रत्ययग्रहणे तदन्ता ग्रह्याः । यद्यपि संज्ञाविधौ प्रत्ययग्रहणे तदन्तग्रहण नास्ति सुप्तिङन्त 29मिति ज्ञापकात् । तथापीह तदन्तग्रहणम् । केवलयोः संज्ञायाः प्रयोजनाऽभावात् । अन्यतरान्यतमशब्दावव्युत्पन्नौ स्वभावाद्बहुविषये निर्धारणे वर्तते । तत्रान्यतमशब्दस्य गणे पाठाभावान्न संज्ञा । त्वत्व इति द्वावप्यदन्तावन्यपर्यायौ । एक उदात्तोऽपरोऽनुदात्त इत्येके । एकस्तान्त इत्यपरे । नेम इत्यर्थे । समः सर्वपर्यायः । तुल्यपर्यायस्तु नेह गृह्यते । यथासङ्ख्यमनुदेशः समानामिति ज्ञापकात् ॥ (ग)अन्तरं बहिर्योगेति गणसूत्रेऽपुरीति वक्तव्यम् । अन्तरायां पुरि ॥

■ (218) पूर्वपरावरदक्षिणोत्तरापराधराणि व्यवस्थायामसंज्ञायाम् <1-1-34>

एतेषां व्यवस्थायामसंज्ञायां सर्वनामसंज्ञा गणपाठात्सर्वत्र या प्राप्ता सा जसि वा स्यात् । पूर्वे । पूर्वाः । स्वाऽभिधेयापेक्षावधिनियमो व्यवस्था । व्यवस्थायां किम् । दक्षिणा गाथकाः । कुशला इत्यर्थः । असंज्ञायां किम् । उत्तराः कुरवः ॥

■ (219) स्वमज्ञातिधनख्यायाम् <1-1-35>

ज्ञातिधनान्यवाचिनः स्वशब्दस्य या प्राप्ता संज्ञा सा जसि वा स्यात् । स्वे । स्वाः । आत्मीया इत्यर्थः । आत्मन इति वा । ज्ञातिधनवाचिनस्तु स्वाः । ज्ञातयोऽर्था वा ॥

■ (220) अन्तरं बहिर्योगोपसंव्यानयोः <1-1-36>

बाहये परिधानीये चार्थेऽन्तरशब्दस्य या प्राप्ता संज्ञा सा जसि वा स्यात् । अन्तरे अन्तरा वा गृहाः । बाह्या इत्यर्थः । अन्तरे अन्तरा वा शाटकाः । परिधानीया इत्यर्थः ॥

■ (221) पूर्वादिभ्यो नवभ्यो वा <7-1-16>

एभ्यो डसिङ्योः स्मात्स्मिनौ वा स्तः । पूर्वस्मात् । पूर्वात् । पूर्वस्मिन् । पूर्वे । एवं परादीनामपि । शेषं सर्ववत् । एकशब्दः सङ्ख्यायां नित्यैकवचनान्तः ॥

■ (222) न बहुव्रीहौ <1-1-29>

बहुव्रीहौ चिकीर्षते सर्वनामसंज्ञा न स्यात् । त्वकं पिता यस्य स त्वत्कपितृकः । अहकं पिता यस्य स मत्कपितृकः । इह समासात्प्रागेव प्रक्रियावाक्ये सर्वनामसंज्ञा निषिध्यते । अन्यथां लौकिके विग्रहवाक्ये इव

त्राप्यकच् प्रवर्तेत । स च समासेऽपि श्रूयेत । अतिक्रान्तो भवकन्तमतिभवकानितिवत् । भाष्यकारस्तु त्वकत्पितृको मकत्पितृक इति रूपे इष्टापत्तिं कृतवैतत्सूत्रं प्रत्याचख्यौ । यथोत्तरं मुनीनां प्रामाण्यम् ॥

संज्ञोपसर्जनीभूतास्तु न सर्वादयः (वा) ॥ महासंज्ञाकरणेन तदनुगुणानामेव गणे संनिवेशात् । अतः संज्ञाकार्यमन्तर्गणकार्यं च तेषां न भवति । सर्वो नाम कश्चित्तस्मै सर्वाय देहि । अतिक्रान्तः सर्वमतिसर्वस्तस्मै अतिसर्वाय देहि । अतिकतरं कुलम् । अतितत् ॥

■ (223) तृतीयासमासे <1-1-30>

अत्र सर्वनामता न स्यात् । मासपूर्वाय । तृतीयासमासाऽर्थवाक्येऽपि न । मासेन पूर्वाय ॥

■ (224) द्वन्द्वे च <1-1-31>

द्वन्द्वे उक्ता संज्ञा न । वर्णाश्रमेतराणाम् । समुदायस्यायं निषेधो न त्ववयवानाम् । नचैवं तदन्तविधिना सुट्प्रसङ्गः । सर्वनाम्नो विहितस्यामः सुडिति व्याख्यातत्वात् ॥

■ (225) विभाषा जसि <1-1-32>

जसाधारं यत्कार्यं शीभावाख्यं तत्र कर्तव्ये द्वन्द्वे उक्ता संज्ञा वा स्यात् । वर्णाश्रमेतरे । वर्णाश्रमेतराः । शीभावं प्रत्येव विभाषेत्युक्तमतो नाकच् । किंतु कप्रत्यय एव । वर्णाश्रमेतरकाः ॥

■ (226) प्रथमचरमतयाल्पाधकतिपयनेमाश्च <1-1-33>

एते जसः कार्यं प्रत्युक्तसंज्ञा वा स्युः । प्रथमे । प्रथमाः । शेषं रामवत् । तयो प्रत्ययस्ततस्तदन्ता ग्राह्याः । द्वितये । द्वितयाः । शेषं रामवत् । नेमे । नेमाः । शेषं सर्ववत् ॥ । विभाषाप्रकरणे तीयस्य डित्सूपसङ्ख्यानम् (वा) ॥ द्वितीयस्मै । द्वितीयायेत्यादि । एवं तृतीयः । अर्थवद्ग्रहणान्नेह । पटुजातीयाय ॥ निर्जरः ॥

■ (227) जराया जरसन्यतरस्याम् <7-2-101>

जराशब्दस्य जरस् वा स्यादजादौ विभक्तौ । (प)पदाङ्गाधिकारे तस्य च तदन्तस्य च । अनेकाल्त्वात्सर्वादेशे प्राप्ते । (प) निर्दिश्यमानस्यादेशा भवन्ति । एकदेशविकृतस्यानन्यत्वात् जरशब्दस्य जरस् । निर्जरसौ । निर्जरसः । इनादीन्बाधित्वा परत्वाज्जरस् । निर्जरसा । निर्जरसे । निर्जरसः । पक्षे हलादौ च रामवत् । वृत्तिकृता तु पूर्वविप्रतिशेधेन इनातोः कृतयोः संनिपातपरिभाषाया अनित्यत्वमाश्रित्य जरसि कृते निर्जरसिन निर्जरसादिति रूपे न तु निर्जरसानिर्जरस इति केचिदित्युक्तम् । तथा भिसि निर्जरसैरिति रूपान्तरमुक्तम् । तदनुसारिभिश्च षष्ठ्येकवचने निर्जरस्येत्येव रूपं स्वीकृतम् । एतच्च भाष्यविरुद्धम् ॥

■ (228) पद्मोमास्हन्निशसन्यूषन्दोषन्यकञ्छकन्नुदन्नासञ्छस्प्रभृतिषु <6-1-63>

पाद, दन्त, नासिका, मास, हृदय, निशा, असृज्, यूष्, दोष्, यकृत्, शकृत्, उदक, आस्य एषां पदादय आदेशाः स्युः शसादौ वा । यत्तु आसनशब्दस्य आसन्नादेश इति काशिकायामुक्तं तत्प्रामादिकम् । पादः । पादौ । पादाः । पादम् । पादौ । पदः । पादान् । पदा । पादेन इत्यादि ॥

■ (229) सुडनपुंसकस्य <1-1-43>

सुट् प्रत्याहारः । स्वादिपञ्चवचनानि सर्वनामस्थानसंज्ञानि स्युरक्लीबस्य ॥

- (230) स्वादिष्वसर्वनामस्थाने <1-4-17>

कप्प्रत्ययवधिषु स्वादिष्वसर्वनामस्थानेषु परतः पूर्वं पदसंज्ञं स्यात् ॥

- (231) यचि भम् <1-4-18>

यकारादिष्वजादिषु च कप्प्रत्ययवधिषु स्वादिष्वसर्वनामस्थानेषु परतः पूर्वं भसंज्ञं स्यात् ॥

- (232) आकडारादेका संज्ञा <1-4-1>

इत ऊर्ध्वं कडाराः कर्मधारये इत्यतः प्रागेकस्यैकैव संज्ञा ज्ञेया । या पराऽनवकाशा च । तेन शसादावचि भसंज्ञैव न पदत्वम् । अतो जश्त्वं न । दतः । दता । जश्त्वम् । दद्भ्यामित्यादि । मासः । मासा । भ्यामि रुत्वे यत्वे च यलोपः । माभ्याम् । माभिरित्यादि ॥

- (233) भस्य <6-4-129>

अधिकारोऽयम् ॥

- (234) अल्लोपोऽनः <6-4-134>

अङ्गावयवोऽसर्वनामस्थानयजादिस्वादिपरो योऽन् तस्याऽकारस्य लोपः स्यात् ॥

- (235) रषाभ्यां नो णः समानपदे <8-4-1>

एकापदस्थाभ्यां रेफषकाराभ्यां परस्य नस्य णः स्यात् । यूष्णः । यूष्णा । पूर्वस्मादपि विधौ स्थानिवद्भाव इति पक्षे त्वङ्व्यवाय इत्येवात्र णत्वम् ॥ पूर्वत्रासिद्धये न स्थानिवदिति तु इह नास्ति (वा) ॥ । तस्य दोषः संयोगादिलोपत्वणत्वेष्विति निषेधात् (वा) ॥

- (236) न लोपः प्रातिपदिकान्तस्य <8-2-7>

नेति प्रातिपदिकेति च लुप्तषष्ठीके पदे । प्रातिपदिकसंज्ञकं यत्पदं तदन्तस्य नकारस्य लोपः स्यात् । नलोपस्याऽसिद्धत्वाद्दीर्घत्वमेत्वमैस्त्वं च न । यूषभ्याम् । यूषभिः । यूषभ्य इत्यादि ॥

- (237) विभाषा डिश्योः <6-4-136>

अङ्गावयवोऽसर्वनामस्थानयजादिस्वादिपरो योऽन् तस्याऽकारस्य लोपो वा स्यात् डिश्योः परयोः । यूष्णि । यूषणि । पक्षे रामवत् । पद्धन् 228 इति सूत्रे प्रभृतिग्रहणं प्रकारार्थम् । तथाच । औडः श्यामपि दोषन्नादेशो भाष्ये ककुद्दोषणी इत्युदाहृतः । तेन पदद्विश्रचरणोऽस्त्रियाम्, स्वान्तं हन्मानसं मन इति सङ्गच्छते । आसन्न्यं प्राणमूचुरिति च । आस्ये भव आसन्न्यः । दोषशब्दस्य नपुंसकत्वमप्यत एव भाष्यात् । तेन दक्षिणं दोर्निशाचर इति सङ्गच्छते । भुजबाहू प्रवेष्टो दोरिति साहचर्यात्पुंस्त्वमपि । दोषं तस्य तथाविधस्य भजत इति द्वयोरहनोर्भवो द्व्यहनः ॥

- (238) सङ्ख्याविषायापूर्वस्याहनस्याहनन्यतरस्यां डौ <6-3-110>

सङ्ख्यादिपूर्वस्याह्नस्याऽहनादेशो वा स्यान् ङौ । द्यहनि । द्यहनि । द्यहने । विगमहर्व्यहनः । व्यहनि । व्यहनि । व्यहने । अहनः सायः सायाहनः । सायाहनि । सायाहनि । सायाहने । इत्यदन्ताः ॥ विश्वपाः ॥

■ (239) दीर्घाज्जसि च <6-1-105>

दीर्घाज्जसि इचि च परे प्रथमयोः पूर्वसवर्णदीर्घो न स्यात् । वृद्धिः । विश्वपौ । सवर्णदीर्घः । विश्वपाः । यद्यपीह औङि नादिचौ 165त्येव सिद्धं जसि तु सत्यपि पूर्वसवर्णदीर्घे क्षतिर्नास्ति तथापि गौर्यौ गौर्य इत्याद्यर्थं सूत्रमिहापि न्याय्यत्वादुपन्यस्यम् ॥

■ (240) आतो धातोः <6-4-140>

आकारान्तो यो धातुस्तदन्तस्य भस्याऽङ्गस्य लोपः स्यात् । अलोऽन्त्यस्य 42 । विश्वपः । विश्वपाभ्यामित्यादि । एवं शङ्खाध्मादयः । धातोः किम् । हाहान् । टा सवर्णदीर्घः । हाहा । डे वृद्धिः । हाहै । डसिडसोदीर्घः । हाहाः । ओसि वृद्धिः । हाहौः । ङौ आद्गुणः । हाहे । शेषं विश्वपावत् । आत इति योगाविभागादधातोरप्याकारलोपः क्वचित् । क्त्वः । शनः ॥ इत्यादन्ताः ॥

हरिः । प्रथमयोः पूर्वसवर्णः 164 हरी ॥

■ (241) जसि च <7-3-109>

ह्रस्वान्तस्याऽङ्गस्य गुणः स्याज्जसि परे । हरयः ॥

■ (242) ह्रस्वस्य गुणः <7-3-108>

ह्रस्वस्य गुणः स्यात्संबुद्धौ । एङ्ह्रस्वा 193दिति संबुद्धिलोपः । हे हरे । हरिम् । हरी । हरीन् ॥

■ (243) शेषो घ्यसखि <1-4-7>

अनदीसंज्ञौ ह्रस्वौ याविदुतौ तदन्तं सखिवर्जं घिसंज्ञं स्यात् । शेषः किम् । मत्यै । एकसंज्ञाधिकारात्सिद्धे शेषग्रहणं स्पष्टार्थमिति तत्त्वम् । ह्रस्वौ किम् । वातप्रम्ये । इदुतौ किम् । मात्रे ॥

■ (244) आङो नाऽस्त्रियाम् <7-3-120>

घेः परस्याङो ना स्यादस्त्रियाम् । आङिति टासञ्ज्ञा प्राचाम् । हरिणा । अस्त्रियां किम् । मत्या ॥

■ (245) घेङिति <7-3-111>

घिसंज्ञकस्य ङिति सुपि गुणः स्यात् । हरये । घेः किम् । सख्ये । ङिति किम् । हरिभ्याम् । सुपि किम् । पट्वी । घेङिती 245ति गुणे कृते ॥

■ (246) डसिडसोश्च <6-1-110>

एङो डसिडसोरति परे पूर्वरूपमेकादेशः स्यात् । हरेः । हर्योः । हरीणाम् ॥

■ (247) अच्च घेः <7-3-119>

इदुद्भ्यामुत्तरस्य डेरौत्स्याद् घेरन्तादेशश्चाकारः । हरौ । हर्योः । हरिषु । एवं श्रीपत्यग्निरविकव्यादयः ॥

- (248) अनङ् सौ <7-1-93>

सख्युरङ्गस्याऽनङादेशः स्यादसंबुद्धौ सौ परे । डिच्च 43 इत्यन्तादेशः ॥

- (249) अलोऽन्त्यात्पूर्व उपधा <1-1-65>

अन्त्यादलः पूर्वो वर्ण उपधासंज्ञः स्यात् ॥

- (250) सर्वनामस्थाने चाऽसंबुद्धौ <6-4-8>

नान्तस्योपधाया दीर्घः स्यादसंबुद्धौ सर्वनामस्थाने परे ॥

- (251) अपृक्त एकाऽल्प्रत्ययः <1-2-41>

एकाऽल्प्रत्ययो यः सोऽपृक्तसंज्ञः स्यात् ॥

- (252) हल्ङ्याब्भ्यो दीर्घात्सुतिस्यपृक्तं हल् <6-1-68>

हलन्तात्परं दीर्घो यौ ङ्यापौ तदन्ताच्च परं सुतिसीत्येतदपृक्तं हल् लुप्यते । हल्ङ्याब्भ्यः किम् । ग्रामणीः । दीर्घात्किम् । निष्कौशाम्बिः । अतिखट्वः । सुतिसीति किम् । अभैत्सीत् । तिपा सहचरितस्य सिपो ग्रहणात्सिचो ग्रहणं नास्ति । अपृक्तमिति किम् । बिभर्ति । हल्किम् । बिभेद । प्रथमहल् किम् । राजा । नलोपो न स्यात् संयोगान्तलोपस्यासिद्धत्वात् । सखा । हे सखे ॥

- (253) सख्युरङ्गात्परं संबुद्धिवर्जं सर्वनामस्थानं णिद्वत्स्यात् ॥

सख्युरङ्गात्परं संबुद्धिवर्जं सर्वनामस्थानं णिद्वत्स्यात् ॥

- (254) अचोऽङिति <7-2-115>

ञिति णिति च प्रत्यये परेऽजन्ताङ्गस्य वृद्धिः स्यात् । सखायौ । सखायः । सखायम् । सखायौ । घिसंज्ञाऽभावान्न तत्कार्यम् । सख्या । सख्ये ॥

- (255) ख्यत्यात्परस्य <6-1-112>

खितिशब्दाभ्यां खीतीशब्दाभ्यां कृतयणादेशाभ्यां परस्य डसिडसोरत उत्स्यात् । सख्युः ॥

- (256) औत् <7-3-118>

इदुद्भ्यां परस्य डेरौत्स्यात् । उकारानुवृत्तिरुत्तरार्था । सख्यौ । शेषं हरिवत् ॥ शोभनः सखा सुसखा । सुसखायौ । सुसखायः । अनङ्णिद्वद्भावयोराङ्गत्वात्तदन्तेऽपि प्रवृत्तिः । समुदायस्य सखिरूपत्वाभावात् असखि 243इति निषेधाप्रवृत्तेर्घिसंज्ञा । सुसखिना । सुसख्ये । डसिडसोर्गुणे कृते कृतयणादेशत्वाभावात् ख्यत्यात् 255इत्युत्त्वं न । सुसखेः । सुसखावित्यादि । एवमतिशयितः सखा अतिसखा । परमः सखा यस्येति विग्रहे । परमसखा । परमसखायावित्यादि । गौणत्वेऽप्यनङ्णित्वे प्रवर्तते । सखीमतिक्रान्तोऽतिसखिः ।

लिङ्गविशिष्टपरिभाषाया अनित्यत्वान्न टच् । हरिवत् । इहाऽनङ्गित्वे न भवतः । गोस्त्रियो 656रिति ह्रस्वत्वेन सखिशब्दस्य लाक्षणिकत्वात् । (प) लक्षणप्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्यैव ग्रहणात् ॥

- (257) पतिः समास एव <1-4-8>

पतिशब्दः समास एव घिसंज्ञः स्यात् । पत्या । पत्ये । पत्युः । पत्युः । पत्यौ । शेषं हरिवत् । समासे तु भूपतिना । भूपतये । कतिशब्दो नित्यं बहुवचनान्तः ॥

- (258) बहुगणवतुडति सङ्ख्या <1-1-23>

एते सङ्ख्यासंज्ञाः स्युः ॥

- (259) डति ट <1-1-25>

डत्यन्ता सङ्ख्या षट्संज्ञा स्यात् ॥

- (260) प्रत्ययस्य लुक्शुलुपः <1-1-61>

लुक्शुलुप्शब्दैः कृतं प्रत्ययादर्शनं क्रमात्तत्तत्संज्ञं स्यात् ॥

- (261) षड्भ्यो लुक् <7-1-22>

षड्भ्यः परयोर्जशसोर्लुक्स्यात् ॥

- (262) प्रत्ययलोपे प्रत्ययलक्षणम् <1-1-62>

प्रत्यये लुप्तेऽपि तदाश्रितं कार्यं स्यात् । इति जसि चेति गुणे प्राप्ते ॥

- (263) न लुमताङ्गस्य <1-1-63>

लुक् श्लु लुप् एते लुमन्तः । लुमता शब्देन लुप्ते तन्निमित्तमङ्गकार्यं न स्यात् । कति । कति । कतिभिः । कतिभ्यः । कतीभ्यः । कतीनाम् । कतिषु । अस्मद्युष्मत्षट्संज्ञकास्त्रिषु सरूपाः । त्रिशब्दो नित्यं बहुवचनान्तः । त्रयः । त्रीन् । त्रिभिः । त्रिभ्यः ॥

- (264) त्रेस्त्रयः <7-1-53>

त्रिशब्दस्य त्रयादेशः स्यादामि । त्रयाणाम् । परमत्रयाणाम् । गौणत्वे तु नेति केचित् । प्रियत्रीणाम् । वस्तुतस्तु प्रियत्रयाणाम् । त्रिषु । द्विशब्दो नित्यं द्विवचनान्तः ॥

- (265) त्यदादीनामः <7-2-102>

एषामकारोऽन्तादेशः स्याद्विभक्तौ ॥ *द्विपर्यन्तानामेवेष्टिः* (वा) ॥ द्वौ 2 । द्वाभ्याम् 3 । द्वयोः 2 । द्विपर्यन्तानां किम् । भवान् । भवन्तौ । भवन्तः । संज्ञायामुपसर्जनत्वे च नात्वम् । सर्वादयन्तर्गणकार्यत्वात् । द्विर्नाम कश्चित् । द्विः । द्वी । द्वावतिक्रान्तोऽतिद्विः । हरिवत् । प्राधान्ये तु परमद्वावित्यादि ॥ औडुलोमिः । औडुलोमी । बहुवचने तु उडुलोमाः ॥ । *लोम्नोऽपत्येषु बहुष्वकारो वक्तव्यः* (वा) ॥ बाह्वादीजोऽपवादः । औडुलोमिम् । औडुलोमी । उडुलोमान् ॥ इतीदन्ताः ॥

वातप्रमीरित्युणादिसूत्रेण माङ ईप्रत्ययः स च कित् । वातं प्रमिमीते वातप्रमीः । दीर्घज्जसि च । वातप्रम्यौ । वातप्रम्यः । हे वातप्रमीः । अमि पूर्वः 194 । वातप्रमीम् । वातप्रम्यौ । वातप्रमीन् । वातप्रम्या । वातप्रमीभ्याम् 3 । वातप्रम्ये । वातप्रम्यः 2 । वातप्रम्योः 2 । वातप्रम्याम् । दीर्घत्वान्न नुट् । डौ तु सवर्ण दीर्घः । वातप्रमी । वातप्रमीषु । एवं ययीपप्यादयः । यान्त्यनेनेति ययीर्मार्गः । पाति लोकमिति पपीः सूर्यः । यापोः किट् च 3. 439इति ईप्रत्ययः । क्विबन्तवातप्रमीशब्दस्य तु अमि शसि डौ च विशेषः । वातप्रम्यम् ।

वातप्रम्यः । वातप्रम्यि । एरनेकाचः 272 इति वक्ष्यमाणो यण् प्रधीवत् । बहवयः श्रेयस्यो यस्य स बहुश्रेयसी । दीर्घइत्यन्तत्वात् हल्ङ्याब् 252इति सुलोपः ॥

■ (266) यू स्त्र्याख्यौ नदी <1-4-3>

ईदूदन्तौ नित्यस्त्रीलिङ्गौ नदीसंज्ञौ स्तः ॥ । प्रथमलिङ्गग्रहणं च ॥ पूर्व स्त्र्याख्यस्योपसर्जनत्वेऽपि नदीत्वं वक्तव्यमित्यर्थः ॥

■ (267) अम्बार्थनदयोर्ह्रस्वः <7-3-107>

अम्बार्थानां नद्यन्तानां च ह्रस्वः स्यात्संबुद्धौ । हे बहुश्रेयसि । शसि बहुश्रेयसीन् ॥

■ (268) आप्नदयाः <7-3-112>

नद्यन्तात्परेषां ङितामाडागमः स्यात् ॥

■ (269) आटश्च <6-1-90>

आटोऽचि परे वृद्धिरेकादेशः स्यात् । बहुश्रेयस्यै । बहुश्रेयस्याः । नद्यन्तात्परत्वान्नुट् । बहुश्रेयसीनाम् ॥

■ (270) डेराम्नदयाम्नीभ्यः <7-3-116>

नद्यन्तादाबन्तान्नीशब्दाच्च डेराम् स्यात् । इह परत्वादाटा नुड्बाध्यते । बहुश्रेयस्याम् । शेषमीप्रत्ययान्तवातप्रमीवत् । अङ्यन्तत्वान्न सुलोपः । अतिलक्ष्मीः । शेषं बहुश्रेयसीवत् । कुमारीमिच्छन् कुमारीवाचरन्वा ब्राह्मणः कुमारी । क्यजन्तादाचारक्विबन्ताद्वा कर्तरि क्विप् । हल्ङ्याब् 252 इति सुलोपः ॥

■ (271) अचिशुधातुभ्रुवां य्वोरियङुवडौ <6-4-77>

शुप्रत्ययान्तस्य इवर्णोवर्णान्तधातोर्भू इत्यस्य चाङ्गस्येयङुवडौ स्तोऽजादौ प्रत्यये परे । ङिच्चेत्यन्तादेशः । आन्तरतम्यादेरियङ् ओरुवङ् । इतीयङि प्राप्ते ॥

■ (272) एरनेकाचोऽसंयोगपूर्वस्य <6-4-82>

धात्ववयवसंयोगपूर्वो न भवति य इवर्णस्तदन्तो यो धातुस्तदन्तस्याऽनेकाचोऽङ्गस्य यणस्यादजादौ प्रत्यये परे । इति यण् । कुमार्यौ कुमार्यः । हे कुमारि । अमि शसि च । कुमार्यम् । कुमार्यः । कुमार्यै । कुमार्याः 2 । कुमारीणाम् । कुमार्याम् । प्रधीः । प्रध्यौ । प्रध्यः । प्रध्यम् । प्रध्यः । उन्नयतीत्युन्नीः । धातुना संयोगस्य विशेषणादिह स्यादेव यण् । उन्न्यौ । उन्न्यः । हे उन्नीः । उन्न्यम् । डेराम् । उन्न्याम् । एवं ग्रामणीः । अनेकाचः किम् । नीः । नियौ । नियः । अमि शसि च परत्वादियङ् । नियम् । नियः । डेराम् । नियाम् ।

असंयोगपूर्वस्य किम् । सुश्रियौ । यवक्रियौ ॥ गतिकारकेतरपूर्वपदस्य यण्नेष्यते (वा) ॥ शुद्धधियौ । परमधियौ । कथं तर्हि दुर्धियो वृश्चिकभियेत्यादि । उच्यते । दुःस्थिता धीर्येषामिति विग्रहे दुरित्यस्य धीशब्दं प्रति गतित्वमेव नास्ति । यत्क्रियायुक्ताः प्रादयस्तं प्रत्येव गत्युपसर्गसंज्ञाः । वृश्चिकशब्दस्य बुद्धिकृतमपादानत्वं नेह विवक्षितम् । वृश्चिकसंबन्धिनी भीर्वृश्चिकभीरित्युत्तरपदलोपो वा ॥

■ (273) न भूसुधियोः <6-4-85>

एतयोर्यण्ण स्यादचि सुपि । सुधियौ । सुधियः इत्यादि ॥ सखायमिच्छति सखीयति । ततः क्विप् । अल्लोपयलोपौ । अल्लोपस्य स्थानिवत्त्वादयणि प्राप्ते ॥ क्वौ लुप्तं न स्थानिवत् (वा) ॥ एकदेशविकृतस्यानन्यतयाऽनङ्गित्वे । सखा । सखायौ । सखायः । हे सखीः । अमि पूर्वरूपात्परत्वादयणि प्राप्ते ततोऽपि परत्वात्सख्युरसंबुद्धा 253विति प्रवर्तते । सखायम् । सखायौ । शसि यण् । सख्यः । सह खेन वर्तत इति सखः । तमिच्छतीति सखीः । सुखमिच्छतीति सुखीः । सुतमिच्छतीति सुतीः । सख्यौ । सुख्यौ । सुत्यौ । ख्यत्या 255दिति दीर्घस्यापि ग्रहणादुकारः । सख्युः । सुख्युः । सुत्युः । लूनमिच्छतीति लूनीः । क्षाममिच्छतीति क्षामीः । प्रस्तीममिच्छतीति प्रस्तीमीः । एषां डसिडसोर्यण् । नत्वमत्वयोरसिद्धत्वात् ख्यत्या 255दित्युत्वम् । लून्युः । क्षाम्युः । प्रस्तीम्युः । शुष्क्रीयतेः क्विप् । शुष्कीः । इयङ् । शुष्कियौ । शुष्कियः । डसिडसोः । शुष्किय इत्यादि । इतीदन्ताः ॥

शम्भुर्हरिवत् । एवं विष्णुवायुभान्वादयः ॥

■ (274) तृज्वत्क्रोष्टुः <7-1-95>

क्रोष्टुशब्दस्तृजन्तेन तुल्यं वर्तते असंबुद्धौ सर्वनामस्थाने परे । क्रोष्टुशब्दस्य स्थाने क्रोष्टुशब्दः प्रयोक्तव्य इत्यर्थः ॥

■ (275) ऋतो डिसर्वनामस्थानयोः <7-3-110>

डौ सर्वनामस्थाने च परे ऋदन्ताङ्गस्य गुणः स्यात् । इति प्राप्ते ॥

■ (276) ऋदुशनस्पुरुदंसोऽनेहसां च <7-1-94>

ऋदन्तानामुशनसादीनां चाऽनङ् स्यादसंबुद्धौ सौ परे ॥

■ (277) अप्तृन्तृच्स्वसृनप्तृनेष्ट्वत्त्वष्टुक्षत्तृहोतृपोतृप्रशास्तृणाम् <6-4-11>

अबादीनामुपधाया दीर्घः स्यादसंबुद्धौ सर्वनामस्थाने परे । नप्त्रादिग्रहणं व्युत्पत्तिपक्षे नियमार्थम् । उणादिनिष्पन्नानां तृन्तृजन्तानां चेद्भवति तर्हि नप्त्रादीनामेव ॥ तेन पितृभ्रातृप्रभृतीनां न । उद्गातृशब्दस्य तु भवत्येव । समर्थ 647 सूत्रे उद्गातार इति भाष्यप्रयोगात् । क्रोष्टा । क्रोष्टारौ । क्रोष्टारः । क्रोष्टारम् । क्रोष्टारौ । क्रोष्टृन् ॥

■ (278) विभाषा तृतीयादिष्वचि <7-1-97>

अजादिषु तृतीयादिषु क्रोष्टृर्वा तृज्वत् । क्रोष्ट्रा । क्रोष्ट्रे ॥

■ (279) ऋत उत् <6-1-111>

ऋदन्तान्डसिडसोरति परे उकार एकादेशः स्यात् । रपरत्वम् ॥

■ (280) रात्सस्य <8-2-24>

रेफात्संयोगान्तस्य सस्यैव लोपो नान्यस्य । रेफस्य विसर्गः । क्रोष्टुः । आमि परत्वात्तृज्वावे प्राप्ते ॥ ।
नुमचिरतृज्वावेभ्यो नुट् पूर्वविप्रतिषेधेन ॥ क्रोष्टूनाम् । क्रोष्टरि । क्रोष्ट्रोः । पक्षे हलादौ च शम्भुवत् ॥
इत्युदन्ताः ॥

हूहूः । हूह्वौ । हूह्वः । हूहूम् । हूह्वौ । हूहूनित्यादि । अतिचमूशब्दे तु नदीकार्य विशेषः । हे अतिचमु ।
अतिचम्वै । अतिचम्वः । अतिचम्वः । अतिचमूनाम् । अतिचम्वाम् । खलपूः ॥

■ (281) ओः सुपि <6-4-83>

धात्ववयवसंयोगपूर्वो न भवति य उवर्णस्तदन्तो यो धातुस्तदन्तस्याऽनेकाचोऽङ्गस्य यण् स्यादजादौ सुपि ॥
गतिकारकेतरपूर्वपदस्य यण्नेष्यते (वा) ॥ खलप्चौ । खलप्च इत्यादि । एवं सुल्वादयः । अनेकाचः किम् । लूः
लुवौ । लुवः । धात्ववयवेति किम् । उल्लूः । उल्ल्वौ । उल्ल्वः । असंयोगपूर्वस्य किम् । कटप्रुवौ । कटप्रुवः ।
गतीत्यादि किम् । परमलुवौ । सुपि किम् । लुलुवतुः । स्वभूः । न भूसुधियोः 273 । स्वभुवौ । स्वभुवः ॥

■ (282) वर्षाभ्वश्च <6-4-84>

अस्योवर्णस्य यण् स्यादचि सुपि । वर्षाभ्वौ । वर्षाभ्वः । दम्भतीति दम्भूः । अन्दूदम्भूजम्बूकफेलूककन्धूदिधिषू
93रित्युणादिसूत्रेण व्युत्पादितः । दम्भ्वौ । दम्भ्वः । दम्भूम् । दम्भ्वौ । दम्भून् । शेषं हूह्वत् । दन्निनि नान्ते
हिंसार्थेऽव्यये भुवः क्विप् । दम्भूः ॥ । दम्भ्वपुनः पूर्वस्य भुवो यण्वक्तव्यः (वा) ॥ दम्भ्वौ । दम्भ्व इत्यादि
खलपूवत् । करभ्वौ । करभ्वः । दीर्घपाठे तु कर एव कारः । स्वार्थिकः प्रजाद्यण् । कारभ्वौ । कारभ्वः ।
पुनर्भूयौगिकः पुंसि । पुनर्भूवित्यादि । दम्भूकाराभूशब्दौ स्वम्भूवत् ॥ इत्युदन्ताः ॥

धाता । हे धातः । धातारौ । धातारः ॥ । ऋवर्णान्नस्य णत्वं वाच्यम् (वा) ॥ धातृणामित्यादि । एवं
नप्त्रादयः । उद्गातारौ । पिता व्युत्पत्तिपक्षे नप्त्रादिग्रहणस्य नियमार्थत्वान्नदीर्घः । पितरौ । पितरः ।
पितरम् । पितरौ । शेषं धातृवत् । एवं जामातृभ्रात्रादयः ॥ ना । नरौ । नरः । हे नः ॥

■ (283) नृ च <6-4-6>

नृ इत्येतस्य नामि वा दीर्घः स्यात् । नृणाम् । नृणाम् । इति ऋदन्ताः ॥

कृ तृ अनयोरनुकरणे (प)प्रकृतिवदनुकरणमिति वैकल्पिकातिदेशादित्वे रपरत्वम् । कीः । किरौः ।

किरः । तीः । तिरौ । तिरः । इत्यादि गीर्वत् । इत्त्वाऽभावपक्षे तु ऋदुशन सू 276इति ऋतो डी 275ति च तपरकरणादनङ्गुणौ न । कृः । क्रौः । क्रः
। कृम् । क्रौ । कृन् । क्रा । क्रे इत्यादि । इत्युदन्ताः ॥

गम्लृ शक्लृ अनयोरनुकरणेऽनङ् । गमा । शका । गुणविषये तु लपरत्वम् । गमलौ । गमलः । गमलम् ।
गमलौ । गम्लन् । गम्ला । गम्ले । डिसिडसोस्तु ऋत उ 279दित्युत्त्वे लपरत्वे संयोगान्तस्य लोपः ।
गमुल् । शकुलित्यादि । इति लृदन्ताः ॥
सेः । सयौ । सयः । स्मृतेः । स्मृतयौ । स्मृतयः । इत्येदन्ताः ॥

- (284) गोतो णित् <7-1-90>

गोशब्दात्परं सर्वनामस्थानं णिद्वत् स्यात् । गौः । गावौ । गावः ॥

- (285) औतोऽम्शसोः <6-1-93>

आ ओत इति छेदः । ओकारादम्शसोरचि परे आकार एकादेशः स्यात् । शसा साहचर्यात्सुबेव अम् गृह्यते । नेह । अचिनवम् । असुनवम् । गाम् । गावौ । गाः । गवा । गवे । गोः । गोः । इत्यादि ॥ ओतो णिदिति वाच्यम् । विहितविशेषणं च । तेन सुद्यौः । सुद्यावौ । सुद्यावः इत्यादि । ओकारान्ताद्विहितं सर्वनामस्थानमिति व्याख्यानान्नेह । हे भानो । हे भानवः । उः शम्भुः स्मृतो येन सः स्मृतौः । स्मृतावौ । स्मृतावः । स्मृताम् । स्मृतावौ । स्मृताः । इत्यादि । इत्योदन्ताः ॥

- (286) रायो हलि <8-2-85>

रैशब्दस्याऽऽकारोऽन्तादेशः स्याद्धलि विभक्तौ । अचि आयादेशः । राः । रायौ । रायः । रायम् । रायौ । रायः । राया । राभ्यामित्यादि । इत्यैदन्ताः ।

ग्लौः । ग्लावौ । ग्लावः । ग्लावम् । ग्लावौ । ग्लावः । इत्यादि । औतोऽम्शसोरितीह न प्रवर्तते । ऐऔजिति सूत्रेण ओदौतोः सावर्ण्याऽभावज्ञापनात् । इत्यौदन्ताः ॥

इति अजन्तपुल्लिङ्गप्रकरणम्

अजन्तस्त्रीलिङ्गप्रकरणम्

- (287) औड आपः <7-1-18>

आबन्तादङ्गात्परस्यौडः शी स्यात् । औडित्यौकारविभक्तेः संज्ञा । रमे । रमाः ॥

- (288) संबुद्धौ च <7-3-106>

आप एकारः स्यात्संबुद्धौ । एङ्हस्वात् 193इति संबुद्धिलोपः । हे रमे । हे रमे । हे रमाः । रमाम् । रमे । रमाः । स्त्रीत्वान्नत्वाऽभावः ॥

- (289) आङि चापः <7-3-105>

आङि ओसि च परे आबन्तस्याङ्गस्य एकारः स्यात् । रमया । रमाभ्याम् । रमाभिः ॥

- (290) याडापः <7-3-113>

आपः परस्य डिद्वचनस्य याडागमः स्यात् । वृद्धिरेचि 72 । रमायै । सवर्णदीर्घः । रमायाः । रमयोः । रमाणाम् । रमायाम् । रमयोः । रमासु । एवं दुर्गादयः ॥

- (291) सर्वनाम्नः स्याङ्द्रस्वश्च <7-3-114>

आबन्तात्सर्वनाम्नः परस्य डितः स्याद् स्यादापश्च ह्रस्वः । याटोऽपवादः । सर्वस्यै । सर्वस्याः । एकादेशस्य पूर्वान्तत्वेन ग्रहणात् आमि सर्वानाम्नः 217 इति सुट् । सर्वासाम् । सर्वस्याम् । सर्वयोः । सर्वासु । एवं विश्वादय आबन्ताः ॥

■ (292) विभाषा दिक्समासे बहुव्रीहौ <1-1-28>

अत्र सर्वनामता वा स्यात् । उत्तरपूर्वस्यै । उत्तरपूर्वायै । दिङ्नामान्यन्तराले इति प्रतिपदोक्तस्य दिक्समासस्य ग्रहणान्नेह । योत्तरा सा पूर्वा यस्या उन्मुग्धायास्तस्यै उत्तरपूर्वायै । बहुव्रीहिग्रहणं स्पष्टार्थम् । अन्तरस्यै शालायै । बाह्यायै इत्यर्थः । अपुरीत्युक्तेर्नेह । अन्तरायै नगर्यै ॥

■ (293) विभाषा द्वितीयातृतीयाभ्याम् <7-3-115>

आभ्यां डितः स्याद्वा स्यादापश्च ह्रस्वः । इदं सूत्रं त्यक्तुं शक्यम् । तीयस्य डित्सूपसङ्ख्यानात् । द्वितीयस्यै । द्वितीयायै । द्वितीयस्याः । द्वितीयायाः । द्वितीयस्याम् । द्वितीयायाम् । शेषं रमावत् । एवं तृतीया । अम्बार्थनद्योर्ह्रस्वः 267 । हे अम्ब । हे अक्क । हे अल्ल ॥ असंयुक्ता ये डलकास्तद्वतां ह्रस्वो न (वा) ॥ हे अम्बाडे । हे अम्बाले । अम्बिके । जरा । जरसौ । शीभावात्परत्वाज्जरस् । आमि नुटः परत्वाज्जरस् । जरसामित्यादि । पक्षे हलादौ च रमावत् । इह पूर्वविप्रतिषेधेन शीभावं कृत्वा संनिपातपरिभाषाया अनित्यतां चाश्रित्य जरसी इति केचिदाहुस्तन्निर्मूलम् । यद्यपि जरसादेशस्य स्थानिवद्भावेनाबन्ततामाश्रित्य औङ् आपः 287 । आङि चापः 289 । याडापः 290 । ह्रस्वनद्यापः 208 । डेराम् 270 । इति पञ्चापि विधयः प्राप्ताः । एवं न स्निश्पृत्सु । तथाप्यनल्विधावित्युक्तेर्न भवन्ति । आ-आबिति प्रश्लिष्य आकाररूपस्यैवाऽऽपः सर्वत्र ग्रहणात् । एवं हल्ङ्यादिसूत्रेऽपि आ आप् डी ई इति प्रश्लेषादतिखट्वो निष्कौशाम्बिरित्यादिसिद्धेर्दीर्घग्रहणं प्रत्याख्येयम् । नचैवमप्यतिखट्वायेत्यत्र स्वाश्रयमाकारत्वं स्थानिवद्भावेनाप्तत्वं चाश्रित्य याट् स्यादिति वाच्यम् । आबन्तं यदङ्गं ततः परस्य याड्विधानात् । उपसर्जनस्त्रीप्रत्यये तदादिनियमात् । पदन्न इति नासिकया नस् । नसः । नसा । नोभ्यामित्यादि । पक्षे सुटि च रमावत् । निशाया निश् । निशः । निशा ॥

■ (294) व्रश्चभस्जसृजमृजयजराजभाजच्छां षः <8-2-36>

व्रश्चादीनां सप्तानां छशान्तयोश्च वकारोऽन्तादेशः स्याज्झलि पदान्ते च । षस्य जश्त्वेन डकारः । निङ्भ्याम् । निङ्भिः । सुपि डः सीति पक्षे धुट् । चत्त्वम् । तस्यासिद्धत्वाच्चयो द्वितीया इति टतयोष्ठथौ न । न पदान्ताङ्गोः इति ष्टुत्वं न । निट्सु । निट्सु ॥

■ (295) षढोः कः सि <8-2-41>

षस्य ढस्य च कः स्यात्सकारे परे । इति तु न भवति । जश्त्वं प्रत्यसिद्धत्वात् । केचित्तु व्रश्च 294 आदिसूत्रे

दादेर्धातोः 325 इति सूत्राद्धातोरित्यनुवर्तयन्ति । तन्मते जश्त्वेन जकारे । निज्भ्याम् । निज्भिः । जश्त्वम् । श्चुत्वम् । चत्त्वम् । निचु । चोः कुः 378 इति कुत्वं तु न भवति । जश्त्वस्यासिद्धत्वात् ॥ मांसपृतनासानूनां मांसपृतस्नवो वाच्याः शसादौ वा (वा) ॥ पृतः । पृता । पृद्भ्याम् । पक्षे सुटि च रमावत् । गोपा विश्वपावत् । मतिः प्रायेण हरिवत् । स्त्रीत्वान्नत्वाभावः । मतीः । नात्वं न । मत्या ॥

■ (296) डिति ह्रस्वश्च <1-4-6>

इयडुवड्स्थानौ स्त्रीशब्दभिन्नौ नित्यस्त्रीलिङ्गावीदूतौ ह्रस्वौ च इ-उवर्णौ स्त्रियां वा नदीसंज्ञौ स्तो डिति परे । आण् नद्याः 268 । मत्यै । मतये । मत्याः । मत्याः । मतेः । मतेः । नदीत्वपक्षे औदिति डेरौत्त्वे प्राप्ते ॥

■ (297) इदुद्भ्याम् <7-3-117>

नदीसंज्ञकाभ्यामिदुद्भ्यां परस्य डेराम् स्यात् । पक्षे अच्च घेः 247 । मत्याम् । मतौ । एवं श्रुतिस्मृत्यादयः ॥

■ (298) त्रिचतुरोः स्त्रियां तिसृचतसृ <7-2-99>

स्त्रीलिङ्गयोरेतयोरेतावादेशौ स्तो विभक्तौ परतः ॥

■ (299) अचि र ऋतः <7-2-100>

तिसृचतसृ एतयोर्ऋकारस्य रेफादेशः स्यादचि । गुणदीर्घोत्वानामपवादः । तिस्रः । तिस्रः । आमि नुमचिरेति नुट् ॥

■ (300) न तिसृचतसृ <6-4-4>

एतयोर्नामि दीर्घो न स्यात् । तिसृणाम् । तिसृषु । स्त्रियामिति त्रिचतुरोर्विशेषणान्नेह । प्रियस्त्रयस्त्रीणि वा यस्याः सा प्रियत्रिः मतिवत् । आमि तु प्रियत्रयाणामिति विशेषः । प्रियास्तिस्त्रो यस्य स इति विग्रहे तु प्रयतिसा । प्रियतिसौ । प्रियतिस्रः । प्रियतिस्रमित्यादि । प्रियास्तिस्त्रो यस्य तत्कुलं प्रियत्रि । स्वोर्लुका 319 लुप्तत्वेन प्रत्ययलक्षणाभावन्न तिस्रादेशः । न लुमता 263 इति निषेधस्यानित्यत्वापक्षे प्रियतिसृ ॥ ।

रादेशात्पूर्वविप्रतिषेधेन नुम् (वा) ॥ प्रियतिसृणी । प्रियतिसृणि । तृतीयादिषु वक्ष्यमाणपुंवद्भावविकल्पात्पर्यायेण नुमभावौ । प्रियतिस्रा । प्रियतिसृणा । इत्यादि । द्वेरत्वे सत्याप् । द्वे 2 । द्वाभ्याम् 3 । द्वयोः 2 । गौरी । गौर्यौ । गौर्यः । नदीकार्यम् । हे गौरि । गौर्ये इत्यादि । एवं वाणीनद्यादयः । (प) प्रातिपदिकग्रहणे लिङ्विशिष्टस्यापि ग्रहणादनङि णिद्वद्भावे च प्राप्ते ॥ । विभक्तौ लिङ्विशिष्टाग्रहणम् (वा) ॥ सखी । सख्यौ । सख्यः । इत्यादि गौरीवत् । अङ्यन्तत्वान्न सुलोपः । लक्ष्मीः । शेषं गौरीवत् । एवं तरीतव्यादयः ॥ स्त्री । हे स्त्रि ॥

■ (301) स्त्रियाः <6-4-79>

स्त्रीशब्दस्येयङ् स्यादजादौ प्रत्यये परे । स्त्रियौ । स्त्रियः ॥

■ (302) वाम्शसोः <6-4-80>

अमि शसि च स्त्रिया इयङ् वा स्यात् । स्त्रियम् । स्त्रीम् । स्त्रियौ । स्त्रियः । स्त्रीः । स्त्रिया । स्त्रियै । स्त्रियाः । स्त्रियाः । स्त्रियोः । परत्वान्नुट् । स्त्रीणाम् । स्त्रियाम् । स्त्रियोः । स्त्रीषु ॥ स्त्रियमतिक्रान्तोऽतिस्त्रिः । अतिस्त्रियौ ॥ गुणनाभावौत्त्वनुङ्भिः परत्वात्पुंसि बाध्यते ॥ क्लीबे नुमा च स्त्रीशब्दस्येयङित्यवधार्यताम् ॥ जसि च 241 ॥ अतिस्त्रियः । हे अतिस्त्रे । हे अतिस्त्रियौ । हे अतिस्त्रियः । वाम्शसोः 302 । अतिस्त्रियम् । अतिस्त्रिम् । अतिस्त्रियौ । अतिस्त्रियः । अतिस्त्रीन् । अतिस्त्रिणा । घेर्ङिति 245 ॥ अतिस्त्रये । अतिस्त्रेः । अतिस्त्रेः । अतिस्त्रियः । अतिस्त्रियः । अतिस्त्रीणाम् । अच्च घेः । अतिस्त्रौ ॥ ओस्यौकारे च नित्यं स्यादम्शसोस्तु विभाषया । इयादेशोऽचि नान्यत्र स्त्रियाः पुंस्युपसर्जने ॥ क्लीबे तु नुम् । अतिस्त्रि । अतिस्त्रिणी । अतिस्त्रीणि । अतिस्त्रिणा । अतिस्त्रिणे । डेप्रभृतावजादौ वक्ष्यमाणपुंवद्भावात्पक्षे प्राग्वद्रूपम् । अतिस्त्रये । अतिस्त्रिणः । अतिस्त्रिणः । अतिस्त्रेः । अतिस्त्रेः । अतिस्त्रिणोः । अतिस्त्रिणोः । अतिस्त्रियोरित्यादि । स्त्रियां तु प्रायेण पुंवत् । शसि अतिस्त्रीः । अतिस्त्रिया । ङिति ह्रस्वश्चे 296ति ह्रस्वान्तत्वप्रयुक्तो विकल्पः । अस्त्रीति

तु इयडुवड्स्थानावित्यस्यैव पर्युदासः । तत्संबद्धस्यैवानुवृत्तेर्दीर्घस्यायं निषेधो नतु ह्रस्वस्य । अतिस्त्रियै ।
अतिस्त्रये । अतिस्त्रियाः । अतिस्त्रियाः ।

अतिस्त्रेः । अतिस्त्रेः । अतिस्त्रीणाम् । अतिस्त्रियाम् । अतिस्त्रौ ॥ श्रीः । श्रियो । श्रियः ॥

■ (303) नेयडुवड्स्थानावस्त्री <1-4-4>

इयडुवडोः स्थितिर्योस्तावीदूतौ नदीसंज्ञौ न स्तो नतु स्त्री । हे श्रीः । श्रिये । श्रियै । श्रियाः । श्रियः ॥

■ (304) वामि <1-4-5>

इयडुवड्स्थानौ स्त्रयाख्यौ यू आमि वा नदीसंज्ञौ स्तो नतु स्त्री । श्रीणाम् । श्रियाम् । श्रियाम् । श्रियि । श्रियाम् ॥
प्रधीशब्दस्य तु वृत्तिकारादीनां मते लक्ष्मीवद्रूपम् । पदान्तरं विनापि स्त्रियां वर्तमानत्वं नित्यस्त्रीत्वमिति
स्वीकारात् । लिङ्गान्तरानभिधायकत्वं तदिति कैयटमते तु पुंवद्रूपम् । प्रकृष्टा धीरिति विग्रहे तु लक्ष्मीवत् ।
अमि शसि च प्रध्यं प्रध्य इति विशेषः । सुष्ठु धीर्यस्याः सुष्ठु ध्यायति वेति विग्रहे तु वृत्तिमते सुधीः श्रीवत् ।
मतान्तरे तु पुंवत् । सुष्ठु धीरिति विग्रहे तु श्रीवदेव । ग्रामणीः पुवत् । ग्रामनयनस्योत्सर्गतः पुं धर्मतया पदान्तरं
विना स्त्रियामप्रवृत्तेः । एवं खलपवनादेरपि पुं धर्मत्वमौत्सर्गिकं बोध्यम् । धेनुर्मतिवत् ॥

■ (305) स्त्रियां च <7-1-96>

स्त्रीवाची क्रोष्टुशब्दस्तृजन्तवद्रूपं लभते ॥

■ (306) ऋन्तेभ्यो डीप् <4-1-5>

ऋदन्तेभ्यो नान्तेभ्यश्च स्त्रियां डीप्स्यात् । क्रोष्ट्री । क्रोष्ट्र्यौ । क्रोष्ट्र्यः । वधूगौरीवत् । भूः श्रीवत् । हे सुभूः ।
कथं तर्हि हा पितः क्वासि हे सुभु इति भट्टिः । प्रमाद एवायमिति बहवः । खलपूः पुंवत् । पुनर्भूः । दृन्करेति यणा
उवडो बाधनात् नेयडुवड् 303 इति निषेधो न । हे पुनर्भू । पुनर्भ्वम् । पुनर्भवौ । पुनर्भवः ॥

■ (307) एकाजुत्तरपदे णः <8-4-12>

एकाजुत्तरपदं यस्य तस्मिन् समासे पूर्वपदस्थान्निमित्तात्परस्य प्रतिपदिकान्तनुम्बिभरक्तिस्थस्य नस्य
नित्यं णत्वं स्यात् । आरम्भसामर्थ्यान्नित्यत्वे सिद्धे पुनर्णग्रहणं स्पष्टार्थम् । यणं बाधित्वा परत्वान्नुट् ।
पुनर्भूणाम् । वर्षाभूः । भेकजातौ नित्यस्त्रीत्वाभावात् हे वर्षाभूः कैयटमते । मतान्तरे तु हे वर्षाभु । पुनर्नवायां
तु हे वर्षाभु । भेक्यां पुनर्नवायां स्त्री वर्षाभूर्ददुरे पुमानिति यादवः । वर्षाभवौ । वर्षाभवः । स्वयम्भूः पुंवत् ॥

■ (308) न षट्स्वसादिभ्यः <4-1-10>

षट्संज्ञकेभ्यः स्वसादिभ्यश्च डीप्तापौ न स्तः ॥ स्वसा तिस्रश्चतस्रश्च ननान्दा दुहिता तथा । याता मातेति
सप्तैते स्वसादय उदाहृताः ॥ अप्तृन् 277 इति दीर्घः । स्वसा । स्वसारौ । स्वसारः । माता पितृवत् । शसि मातृः
। द्यौर्गौवत् । राः पुंवत् । नौर्गौवत् ॥

इति अजन्तस्त्रीलिङ्गप्रकरणम्

अजन्तनपुंसकलिङ्गप्रकरणम्

■ (309) अतोऽम् <7-1-24>

अतोऽङ्गात् क्लीबात्स्वमोरम् स्यात् । अमि पूर्वः 194 । ज्ञानम् । एङ्हस्वात् 193 इति हल्मात्रलोपः । हे ज्ञान ॥

■ (310) नपुंसकाच्च <7-1-19>

क्लीबात्परस्यौडः शी स्यात् । भसंज्ञायाम् ॥

■ (311) यस्येति च <6-4-184>

भस्येवर्णाऽवर्णयोर्लोपः स्यादीकारे तद्धिते च परे । इत्यकारलोपे प्राप्ते ॥ औडः श्यां प्रतिषेधो वाच्यः (वा) ॥ ज्ञाने ॥

■ (312) जश्शसोः शिः <7-1-20>

क्लीबादनयोः शिः स्यात् ॥

■ (313) शि सर्वनामस्थानम् <1-1-42>

शि इत्येतदुक्तसंज्ञं स्यात् ॥

■ (314) नपुंसकस्य झलचः <7-1-72>

झलन्तस्याऽजन्तस्य च क्लीबस्य नुमागमः स्यात्सर्वनामस्थाने परे । उपधादीर्घः । ज्ञानानि । पुनस्तद्वत् । शेषं रामवत् । एवं धनवनफलादयः ॥

■ (315) अद्ङितरादिभ्यः पञ्चम्यः <7-1-25>

एभ्यः क्लीबेभ्यः स्वमोरद्ङादेशः स्यात् ॥

■ (316) टैः <6-4-143>

डिति परे भस्य टैर्लोपः स्यात् । वाऽवसाने ॥ कतरत् । कतरद् । कतरे । कतराणि । भस्येति किम् । पञ्चमः । टैर्लुप्तत्वात् प्रथमयोः 164 इति पूर्वसवर्णदीर्घः एङ्हस्वात् 193 इति संबुद्धिलोपश्च न च भवति । हे कतरत् । पुनस्तद्वत् । शेषं पुंवत् ॥ कतमत् । अन्यत् । अन्यतरत् । इतरत् । अन्यतमशब्दस्य तु अन्यतममित्येव ॥ । एकतरात्प्रतिषेधो वक्तव्यः (वा) ॥ एकतरम् । सोरमादेशे कृते संनिपातपरिभाषया न जरस् । अजरम् । अजरसी । अजरे । परत्वाज्जरसि कृते झलन्तत्वान्नुम् ॥

■ (317) सान्तमहतः संयोगस्य <6-4-10>

सान्तसंयोगस्य महतश्च यो नकारस्तस्योपधाया दीर्घः स्यादसंबुद्धौ सर्वनामस्थाने परे । अजरांसि । अजराणि । अमि लुकोऽपवादमम्भावं बाधित्वा परत्वाज्जरस् । ततः संनिपातपरिभाषया न लुक् । अजरसम् । अजरम् । अजरसी । अजरे । अजरांसि । अजराणि । शेषं पुंवत् । पद्वन्न 228 इति हृदयोदकास्यानां हृद् उदन् आसन् । हन्दि । हदा । हृद्भ्यामित्यादि । उदानि । उद्गा । उद्भ्यामित्यादि । आसानि । आस्ना । आसभ्यामित्यादि । मांसि । मांसा । मान्भ्यामित्यादि । वस्तुतस्तु प्रभृतिग्रहणं प्रकारार्थमित्युक्तम् । अत एव भाष्ये मांस्पचन्या

उखाया इत्युदाहृतम् । अयस्मयादित्वेन भत्वात्संयोगान्तलोपो न । पद्वन्न 228 इत्यत्र हि छन्दसीत्यनुवर्तितं वृत्तौ तथापि अपोभि 442 इत्यत्र मासश्छन्दसीति वार्तिके छन्दोग्रहणसामर्थ्याल्लोकेऽपि क्वचिदिति कैयटोक्तरीत्या प्रयोगमनुसृत्य पदादयः प्रयोक्तव्या इति बोध्यम् ॥

■ (318) ह्रस्वो नपुंसके प्रातिपदिकस्य <1-2-47>

कलीबे प्रातिपदिकस्याऽजन्तस्य ह्रस्वः स्यात् । श्रीपम् । ज्ञानवत् । श्रीपाय । अत्र संनिपातपरिभाषया आतो धातोः 240 इत्याकारलोपो न ॥

■ (319) स्वमोर्नपुंसकात् <7-1-23>

कलीबादङ्गात्स्वमोर्लुक् स्यात् । वारि ॥

■ (320) इकोऽचि विभक्तौ <7-1-73>

इगन्तस्य कलीबस्य नुमागमः स्यादचि विभक्तौ । वारिणी । वारीणि । न लुमता 263 इति

निषेधस्याऽनित्यत्वात्पक्षे संबुद्धिनिमित्तो गुणः । हे वारे! । हे वारि । आङो ना 244 ॥ वारिणा । घेङिति 245 इति गुणे प्राप्ते ॥ । वृद्ध्यात्त्वतृज्वद्वावगुणेभ्यो नुम्पूर्वविप्रतिषेधेन (वा) ॥ वारिणे । वारिणः । वारिणोः । नुमचिरेति नुट् । नामी 209 इति दीर्घः । वारीणाम् । वारिणि । वारिणोः । हलादौ हरिवत् ॥

■ (321) तृतीयादिषु भाषितपुंस्कं पुंवदनालवस्य <7-1-74>

प्रवृत्तिनिमित्तैक्ये भाषितपुंस्कमिगन्तं कलीबं पुंवद्वा स्याद्वादावचि । अनादये । अनादिने । इत्यादि । शेषं वारिवत् ॥ पीलुर्वृक्षस्तत्फलं पीलु तस्मै पीलुने । अत्र न पुंवत् । प्रवृत्तिनिमित्तभेदात् ॥

■ (322) अस्थिदधिसक्थ्यक्ष्णामनडुदात्तः <7-1-75>

एषामनङ् स्याद्वादावचि स चोदात्तः । अल्लोपोऽनः 234 ॥ दध्ना । दध्ने । दध्नः । दध्नः । दध्नोः । दध्नोः । दध्नि । दधनि । शेषं वारिवत् । एवमस्थिसक्थ्यक्षि । तदन्तस्याऽप्यनङ् । अतिदध्ना ॥ सुधि । सुधिनी । सुधिनि । हे सुधे । हे सुधि । सुधिया । सुधिना । प्रध्या । प्रधिना ॥ मधु । मधुनी । मधूनि । हे मधो । हे मधु । एवमम्बादयः ॥ सानुशब्दस्य स्नुर्वा । स्नूनि । सानूनि । प्रियक्रोष्टु । प्रियोक्रोष्टुनी । तृज्वद्वावात्पूर्वविप्रतिषेधेन नुम् । प्रियक्रोष्टूनि । टादौ पुंवत्पक्षे प्रियक्रोष्ट्रा । प्रियक्रोष्टुना । प्रियक्रोष्ट्रे । प्रियक्रोष्टवे । अन्यत्र तृज्वद्वावात्पूर्वविप्रतिषेधेन नुमेव । प्रियक्रोष्टुना । प्रियक्रोष्टुने । नुमचिरेति नुट् । प्रियक्रोष्टूनाम् ॥ सुलु । सुलुनी । सुलूनि । पुनस्तद्वत् । सुल्वा । सुलुना । धातृ । धातृणी । धातृणि । हे धातः । हे धातृ । धात्रा । धातृणा । एवं ज्ञातृकर्त्रादयः ॥

■ (323) एच इग्घस्वादेशे <1-1-48>

आदिश्यमानेषु ह्रस्वेषु एच इगेव स्यात् । प्रद्यु । प्रद्युनी । प्रद्यूनि । प्रद्युनेत्यादि । इह न पुंवत् । यदिगन्तं प्रद्यु इति तस्य भाषितपुंस्कत्वाऽभावात् । एवमग्रेऽपि । प्ररि । प्ररिणी । प्ररीणि । प्ररिणा । एकदेशविकृतस्याऽनन्यत्वात् रायो हलि इत्यात्वम् । प्रराभ्यात् । प्रराभिः । नुमचिरेति नुट्यात्वे प्रराणामिति माधवः । वस्तुतस्तु संनिपातपरिभाषया नुट्यात्वं न । नामि 209 इति दीर्घस्त्वारम्भसामर्थ्यात्परिभाषां बाधत इत्युक्तम् । प्ररीणाम् । सुनु । सुनुनी । सुनूनि । सुनुना । सुनुने । इत्यादि ॥

इति अजन्तपुल्लिङ्गप्रकरणम्

सिद्धान्तकौमुदी/प्रकरण११-२०

<https://sa.wikisource.org/s/x7a>

< सिद्धान्तकौमुदी

हलन्तपुंलिङ्गप्रकरणम्

- (324) हो ढः <8-2-31>

हस्य ढः स्याज्झलि पदान्ते च । हल्ङ्याब् 252 इति सुलोपः । पदान्तत्वाद्धस्य ढः । जश्त्वचत्वे । लिट् । लिङ् । लिहौ । लिहः । लिहम् । लिहौ । लिहः । लिहा । लिङ्भ्याम् । लिट्सु । लिट्सु ॥

- (325) दादेर्धातोर्धः <8-2-32>

उपदेशे दादेर्धातोर्धस्य घः स्याज्झलि पदान्ते च । उपदेशे किम् । अधोगित्यत्र यथा स्यात् । दामलिहमात्मन इच्छति दामलिहयति । ततः क्विपि दामलिट् । अत्र माभूत् ॥

- (326) एकाचो बशो भष् झषन्तस्य स्थवोः <8-2-37>

धातोरवयवो य एकाज्झषन्तस्तदवयवस्य बशः स्थाने भष् स्यात्सकारे ध्वशब्दे पदान्ते च । एकाचो धातोरिति सामानाधिकरण्येनाऽन्वये तु इह न स्यात् । गर्दभमाचष्टे गर्दभयति । ततः क्विप् । णिलोपः । गर्धप् । झलीति निवृत्तं स्थवोर्ग्रहणसामर्थ्यात् । तेनेह न । दुग्धम् । दोग्धा । व्यपदेशिवद्भावेन धात्ववयवत्वाद्भावाः । जश्त्वचत्वे । धुक् । धुग् । दुहौ । दुहः । षत्वचत्वे । धुक्षु ॥

- (327) वा द्रुहमुहष्णुहष्णिहाम् <8-2-33>

एषां हस्य वा घः स्याज्झलि पदान्ते च । पक्षे ढः । धुक् । धुग् । धुट् । धुङ् । द्रुहौ । द्रुहः । धुग्भ्याम् । धुङ्भ्याम् । धुक्षु । धुट्सु । धुट्सु । एवं मुहष्णुहष्णिहाम् ॥ विश्ववाट् । विश्ववाङ् । विश्ववाहौ । विश्ववाहः । विश्ववाहम् । विश्ववाहौ ॥

- (328) इग्यणः संप्रसारणम् <1-1-45>

यणः स्थाने प्रयुज्यमानो य इक् स संप्रसारणसंज्ञः स्यात् ॥

- (329) वाह ऊट् <6-4-132>

भस्य वाहः संप्रसारणमूट् स्यात् ॥

- (330) संप्रसारणाच्च <6-1-108>

संप्रसारणादचि परे पूर्वरूपमेकादेशः स्यात् । एत्येधत्तूत्सु 73 । विश्वौहः । विश्वौहेत्यादि । छन्दस्येव ण्विरिति पक्षे णिजन्ताद्विच् ॥

- (331) चतुरनुडुहोरामुदात्तः <7-1-98>

अनयोराम् स्यात्सर्वनामस्थाने स चोदात्तः ॥

- (332) सावनडुहः <7-1-82>

अस्य नुम् स्यात्सौ परे । आदित्यधिकारादवर्णात्परोऽयं नुम् । अतो विशेषविहितेनापि नुमा आम् न बाध्यते । अमा च नुम् न बाध्यते । सोर्लोपः । नुम्विधिसामर्थ्यात् वसुसंस्वु 334 इति दत्वं न । संयोगान्तलोपस्याऽसिद्धत्वान्नलोपो न । अनङ्वान् ॥

- (333) अम् संबुद्धौ <7-1-99>

चतुरनडुहोरम् स्यात्संबुद्धौ । आमोऽपवादः । हे अनड्वन् । अनड्वाहौ । अनड्वाहः । अनडुहा ॥

- (334) वसुसंसुध्वंस्वनडुहां दः <8-2-72>

सान्तवस्वन्तस्य संसादेशच दः स्यात्पदान्ते । अनडुद्भ्यामित्यादि । सान्तेति किम् । विद्वान् । पदान्ते इति किम् । स्रस्तम् । ध्वस्तम् ॥

- (335) सहेः साडः सः <8-3-56>

साडूपस्य सहेः सस्य मूर्धन्यादेशः स्यात् । तुराषट् । तुराषाड् । तुरासाहौ । तुरासाहः । तुराषाड्भ्यामित्यादि । तुरं सहत इत्यर्थे छन्दसि सहः 3409 इति ण्विः । लोके तु साहयतेः क्विप् । अन्येषामपि 539 इति पूर्वपदस्य दीर्घः ॥

- (336) दिव औत् <7-1-84>

दिविति प्रातिपदिकस्य औत्स्यात्सौ परे । अल्विधित्वेन स्थानिवत्त्वाभावात् हल्ङ्याप् 252 इति सुलोपो न ।

सुद्यौः । सुदिवौ । सुदिवः । सुदिवम् । सुदिवौ ॥

- (337) दिव उत् <6-1-131>

दिवोऽन्तादेश उकारः स्यात्पदान्ते । सुद्युभ्याम् । सुद्युभिः । चत्वारः । चतुरः । चतुर्भिः । चतुर्भ्यः । चतुर्भ्यः ॥

- (338) षट्चतुर्भ्यश्च <7-1-55>

षट्संज्ञकेभ्यश्चतुरश्च परस्यामो नुडागमः स्यात् । णत्वम् । द्वित्वम् । चतुर्णाम् । चतुर्णाम् ॥

- (339) रोः सुपि <8-3-16>

सप्तमीबहुवचने परे रोरेव विसर्जनीयो नान्यरेफस्य । षत्वम् । षस्य द्वित्वे प्राप्ते ॥

- (340) शरोऽचि <8-4-49>

अचि परे शरो न द्वे स्तः । चतुर्षु । प्रियचत्वाः । हे प्रियचत्वः । प्रियचत्वारौ । प्रियचत्वारः । गौणत्वे तु नुण्नेष्यते । प्रियचतुराम् । प्राधान्ये तु स्यादेव । परमचतुर्णाम् । कमलं कमलां वाचक्षणः कमल् । कमलौ । कमलः । षत्वं कमल्षु ॥

- (341) मो नो धातोः <8-2-64>

धातोर्मस्य नः स्यात्पदान्ते । नत्वस्यासिद्धत्वान्नलोपो न । प्रशाम्यतीति प्रशान् । प्रशामौ । प्रशामः । प्रशान्भ्यामित्यादि ॥

- (342) किमः कः <7-2-103>

किमः कः स्याद्विभक्तौ । अकच्सहितस्याप्ययमादेशः । कः । कौ । के । कम् । कौ । कान् । इत्यादि सर्ववत् ॥

- (343) इदमो मः <7-2-108>

इदमो मस्य मः स्यात्सौ परे । त्यदाद्यत्वापवादः ॥

- (344) इदोऽय् पुंसि <7-2-111>

इदम इदोऽय् स्यात्सौ पुंसि । सोर्लोपः । अयम् । त्यदाद्यत्वं पररूपत्वं च ॥

- (345) दशच <7-2-109>

इदमो दस्य मः स्याद्विभक्तौ । इमौ । इमे । त्यदादेः सम्बोधनं नास्तीत्युत्सर्गः ॥

- (346) **अनाप्यकः** <7-2-112>

अककारस्येदम इदोऽन् स्यादापि विभक्तौ । आबिति टा इत्यारभ्य सुपः पकारेण प्रत्याहारः । अनेन ॥

- (347) हलि लोप: <7-2-113>

अककारस्येदम इदो लोपः स्यादापि हलादौ । (प) नानर्थकेऽलोन्त्यविधिरनभ्यासविकारे ॥

■ (348) आद्यन्तवदेकस्मिन् <1-1-21>

एकस्मिन् क्रियमाणं कार्यमादाविवाऽन्त इव स्यात् । आभ्याम् ॥

■ (349) नेदमदसोरको: <7-1-11>

अककारयोरिमदसोर्भिस ऐस् न स्यात् । एत्वम् । एभिः । अत्वम् । नित्यत्वात् डेः स्मै पश्चाद्वलि लोपः । अस्मै । आभ्याम् ।
। अभ्यः । अस्मात् । आभ्याम् । अभ्यः । अस्य । अनयोः । एषाम् । अस्मिन् । अनयोः । एषु ॥ ककारयोगे तु अयकम् ।
इमकौ । इमके । इमकम् । इमकौ । इमकान् । इमकेन । इमकाभ्याम् । इमकैः ॥

■ (350) इदमोऽन्वादेशोऽशनुदात्तस्तृतीयादौ <2-4-32>

अन्वादेशविषयस्येदमोऽनुदात्तोऽशादेशः स्यात्तृतीयादौ । अश्वचनं साकच्कार्थम् ॥

- (351) द्वितीयाटौस्स्वेनः <2-4-34>

द्वितीयायां टौसोश्च परत इदमेतदोरेनादेशः स्यादन्वादेशे । किञ्चित्कार्यं विधातुमुपात्तस्य कार्यान्तरं विधातु
पुनरुपादानमन्वादेशः । यथाऽनेन व्याकरणमधीतमेनं छन्दोऽध्यापयेति । अनयोः पवित्रं कुलमेनयोः प्रभूतं

स्वमिति । एनम् । एनौ । एनान् । एनेन । एनयोः । गणयतेर्विच् । सुगण् । सुगणौ । सुगणः । सुगण्ट्सु । सुगण्ट्सु । सुगण्सु । क्विप् । अनुनासिकस्य क्विङ्गलोः २६६६इति दीर्घः । सुगाण् । सुगाणौ । सुगाणः । सुगाण्ट्सु । सुगाण्ट्सु । सुगाण्सु । परत्वाद्पधादीर्घः । हल्ङ्यादिलोपः । ततो नलोपः । राजा ॥

■ (352) न डिसंबुद्ध्योः <8-2-8>

नस्य लोपो न स्यात् डौ संबुद्धौ च । हे राजन् । डौ तु छन्दस्युदाहरणम् । सुपां सुलुक् इति डेरुक् ।
निषेधसामर्थ्यात्प्रत्ययलक्षणम् । परमे व्योमन् ॥ *डावुत्तरपदे प्रतिषेधो वक्तव्यः* (वा) ॥ चर्मणि तिला अस्य चर्मतिलः ।
ब्रह्मणि निष्ठा अस्य ब्रह्मनिष्ठः । राजानौ । राजानः । राजानम् । राजानौ । अल्लोपोऽनः 234 । श्चुत्वम् । न चाऽल्लोपः
स्थानिवत् । पूर्वत्रासिद्धे तन्निषेधात् । नाऽपि बहिरङ्गतयाऽसिद्ध । यथोद्देशपक्षे षाष्ठीं परिभाषां प्रति
श्चुत्वस्यासिद्धतयाऽन्तरङ्गाभावेन परिभाषाया अप्रवृत्तेः । जजोर्ज्ञः । राज्ञः । राज्ञा ॥

■ (353) नलोपः सृप्स्वरसंज्ञातृग्विधिषु कृति <8-2-2>

सुब्विधौ स्वरविधौ संज्ञाविधौ कृतितुग्विधौ च नलोपोऽसिद्धो नान्यत्र राजश्व इत्यादौ । इत्यसिद्धत्वादात्वमेत्वमैस्त्वं च न । राजभ्याम् । राजभिः । राजे । राजभ्यः । राजः । राज्ञोः । राज्ञाम् । राज्ञि । राजनि ॥ प्रतिदीव्यतीति प्रतिदिवा । प्रतिदिवानौ । प्रतिदिवानः । अस्य भविष्येऽल्लोपे क्ते ॥

■ (354) हलि च <8-2-77>

रेफवान्तस्य धातोरुपधाया इको दीर्घः स्याद्विलि । न चाल्लोपस्य स्थानिवत्त्वम् । दीर्घविधौ तन्निषेधात् ।
बहिरङ्गपरिभाषा तूक्तन्यायेन न प्रवर्तते । प्रतिदीव्नः । प्रतिदीव्नेत्यादि ॥ यज्वा । यज्वानौ । यज्वानः ॥

■ (355) न संयोगाद्वमन्तात् <6-4-137>

वकारमकारान्तसंयोगात्परस्याऽनोऽकारस्य लोपो न स्यात् । यज्वनः । यज्वना । यज्वभ्यामित्यादि । ब्रह्मणः । ब्रह्मणा । ब्रह्मभ्यामित्यादि ॥

■ (356) इन्हन्पूर्वार्थम्णां शौ <6-4-12>

एषां शावेवोपधाया दीर्घो नान्यत्र । इति निषेधे प्राप्ते ॥

■ (357) सौ च <6-4-13>

इन्नादीनामुपधाया दीर्घः स्यादसंबुद्धौ सौ परे । वृत्रहा । हे वृत्रहन् । एकाजुत्तरपदे 307 इति णत्वम् । वृत्रहणौ । वृत्रहणः । वृत्रहणम् । वृत्रहणौ ॥

■ (358) हो हन्तेर्णिन्नेषु <7-3-54>

त्रिति णिति च प्रत्यये नकारे च परे हन्तेर्हकारस्य कुत्वं स्यात् ॥

■ (359) हन्तेः -- <8-4-22>

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य हन्तेर्नस्य णत्वं नान्यस्य । प्रहण्यात् ॥ अत्पूर्वस्य 8-4-22 हन्तेरत्पूर्वस्यैव नस्य णत्वं नान्यस्य । प्रघ्नन्ति । योगविभागसामर्थ्यात् (प)अनन्तरस्य विधिर्वा भवति प्रतिषेधो वा इति न्यायं बाधित्वा एकाजुत्तरपदे 307 इति णत्वमपि निवर्त्यते । नकारे परे कुत्वविधिसामर्थ्यादल्लोपो न स्थानिवत् । वृत्रघ्नः । वृत्रघ्ना । इत्यादि । यत्तु वृत्रघ्न इत्यादौ वैकल्पिकं णत्वं माधवेनोक्तं तद्भाष्यवार्तिकविरुद्धम् । एवं शार्ङ्गिन्यशस्विन्नर्यमन्पूषन् । यशस्विन्निति विन्प्रत्यये इनोऽनर्थकत्वेऽपि इन्हन्नित्यत्र ग्रहणं भवत्येव । (प) अनिस्मन्ग्रहणान्यर्थवता चानर्थकेन च तदन्तविधिं प्रयोजयन्तीति वचनात् । अर्यम्णि । अर्यमणि । पूष्णि । पूषणि ॥

■ (360) मघवा बहुलम् <6-4-128>

मघवन्शब्दस्य वा तृ इत्यन्तादेशः स्यात् । ऋ इत् ॥

■ (361) उगिदचां सर्वनामस्थानेऽधातोः <7-1-70>

अधातोरुगितो नलोपिनोऽञ्चतेश्च नुमागमः स्यात्सर्वनामस्थाने परे । उपधादीर्घः । मघवान् । इह दीर्घं कर्तव्ये संयोगान्तलोपस्याऽसिद्धत्वं न भवति बहुलग्रहणात् । तथाच श्वन्नुक्षन्निति निपातनान्मघशब्दान्मतुपा च भाषायामपि शब्दद्वयसिद्धमाश्रित्यैतत्सूत्रं प्रत्याख्यातमाकरे ॥ हविर्जक्षिति निःशङ्कोः मखेषु मघवानसाविति

भट्टिः । मघवन्तौ । मघवन्तः । हे मघवन् । मघवन्तम् । मघवन्तौ । मघवतः । मघवता । मघवद्भ्यामित्यादि । तृत्वाभावे । मघवा । छन्दसीवनिपौ चेति वनिबन्तं मध्योदात्तं छन्दस्येव । अन्तोदात्तं तु लोकेऽपीति विशेषः । मघवानौ । मघवानः । सुटि राजवत् ॥

■ (362) श्वयुवमघोनामतद्धिते <6-4-133>

अन्नन्तानां भसंज्ञकानामेषामतद्धिते परे संप्रसारणं स्यात् । संप्रसारणाच्च 330 । आद्गुणः 69 । मघोनः । अन्नन्तानां किम् । मघवतः । मघवता । स्त्रियां मघवती । अतद्धिते किम् । माघवनम् । मघोना । मघवभ्यामित्यादि । शुनः । शुना । श्वभ्यामित्यादि । युवन् शब्दे वस्योत्वे कृते ॥

■ (363) न संप्रसारणे संप्रसारणम् <6-1-37>

संप्रसारणे परतः पूर्वस्य यणः संप्रसारणं न स्यात् । इति यकारस्य नेत्वम् । अतएव ज्ञापकादन्त्यस्य यणः पूर्व संप्रसारणम् । यूनः । यूना । युवभ्यामित्यादि । अर्वा । हे अर्वन् ॥

■ (364) अर्वणस्त्रसावनञः <6-1-12>

नञा रहितस्यार्वन्नन्तस्याङ्गस्य तृ इत्यन्तादेशः स्थान्न तु सौ । उगित्त्वान्नुम् । अर्वन्तौ । अर्वन्तः । अर्वन्तम् । अर्वन्तौ । अर्वतः । अर्वता । अर्वद्भ्यामित्यादि ॥ अनञः किम् । अनर्वा । यज्ववत् ॥

■ (365) पथिमथ्यृभृक्षामात् <7-1-85>

एषामाकारोऽन्तादेशः स्यात्सौ परे । आ-आदिति प्रश्लेषेण शुद्धाया एव व्यक्तेर्विधानान्नानुनासिकः ॥

■ (366) इतोऽत्सर्वनामस्थाने <7-1-86>

पथ्यादेरिकारस्याकारः स्यात्सर्वनामस्थाने परे ॥

■ (367) थो न्यः <7-1-87>

पथिमथोस्थस्य न्थादेशः स्यात्सर्वनामस्थाने परे । पन्था । पन्थानौ । पन्थानः । पन्थानम् । पन्थानौ ॥

■ (368) भस्य टेलोपः <7-1-88>

भसंज्ञकस्य पथ्यादेष्टेलोपः स्यात् । पथः । पथा । पथिभ्यामित्यादि । एवं मन्थाः । ऋभृक्षाः । स्त्रियां नान्तलक्षणे डीपि भत्वाट्टिलोपः । सुपथी । सुमथी । नगरी । अनृभृक्षी सेना । आत्वं नपुंसकेन भवति न लुमता 263 इति प्रत्ययलक्षणनिषेधात् । सुपथि वनम् ॥ संबुद्धौ नपुंसकानां नलोपो वा वाच्यः । हे सुपथिन् । सुपथि । नलोपः सुप्स्वर 353 इति नलोपस्यासिद्धत्वाद्ध्रस्वस्य गुणो न । द्विवचने भत्वाट्टिलोपः । सुपथी । शौ सर्वनामस्थानत्वात् सुपन्थानि । पुनरपि । सुपथि । सुपथी । सुपन्थानि । सुपथा । सुपथे । सुपथिभ्यामित्यादि ॥

■ (369) षणान्ता षट् <1-1-24>

षान्ता नान्ता च सङ्ख्या षट्संज्ञा स्यात् । षड्भ्यो लुक् 261 । पञ्च । पञ्च । सङ्ख्या किम् । विप्रुषः । पामानः । शतानि सहस्राणीत्यत्र संनिपातपरिभाषया न लुक् । सर्वनामस्थानसंनिपातेन कृतस्य नुमस्तदविधातकत्वात् । पञ्चभिः । पञ्चभ्यः । पञ्चभ्यः । षट्चतुर्भ्यश्च 338 इति नुट् ॥

■ (370) नोपधायाः <6-4-7>

नान्तस्योपधाया दीर्घः स्यान्नामि परे । नलोपः । पञ्चानाम् । पञ्चसु । परमपञ्च । परमपञ्चानाम् । गौणत्वे तु न लुङ्नुटौ । प्रियपञ्चा । प्रियपञ्चानौ । प्रियपञ्चानः । प्रियपञ्चाम् । एवं सप्तन् नवन् दशन् ॥

■ (371) अष्टन आ विभक्तौ <7-2-84>

अष्टन आत्वं स्याद्वलादौ विभक्तौ ॥

■ (372) अष्टाभ्य औश् <7-1-21>

कृताकारादष्टनः परयोर्जशसोरौश् स्यात् । अष्टाभ्य इति वक्तव्ये कृतात्त्वनिर्देशो जशसोर्विषये आत्वं ज्ञापयति । वैकल्पिकं चेदमष्टन आत्वम् । अष्टनो दीर्घात् 3718 इति सूत्रे दीर्घग्रहणाज्ज्ञापकात् । अष्टौ । अष्टौ । परमाष्टौ ।

परमाष्टौ । अष्टाभिः । अष्टाभ्यः । अष्टाभ्यः । अष्टानाम् । अष्टासु । आत्वाभावे । अष्ट । अष्ट । इत्यादि पञ्चवत् ।
गौणत्वे त्वात्वाऽभावे राजवत् । शसि प्रियाष्टनः । इह पूर्वस्मादपि विधावल्लोपस्य

स्थानिवद्भावान्न षट्त्वम् । कार्यकालपक्षे बहिरङ्गस्याल्लोपस्यासिद्धत्वादवा । प्रियाष्टा इत्यादि । जश्शसोरनुमीयमानमात्त्वं प्राधान्य एव न तु गौणतायाम् । तेन प्रियाष्टनो हलादावेव वैकल्पिकमात्त्वम् । प्रियाष्टाभ्याम् 3 । प्रियाष्टाभिः । प्रियाष्टाभ्यः 2 । प्रियाष्टासु ॥ प्रियाष्टनो राजवत्सर्गं हाहावञ्चापरं हलि । भष्भावः । जश्त्वचत्वे । भुत् । भुद् । बुधौ । बुधौ । बुधः । बुधा । भुद्भ्याम् । भुद्भ्याम् । भुद्भ्याम् । भुत्सु ॥

- (373) ऋत्विग्धृक्स्रद्गिगुष्णिगञ्चुयुजिकृञ्चां च <3-2-93>

एभ्यः क्विन्स्यात् । अलाक्षणिकमपि किञ्चित्कार्यं निपातनाल्लभ्यते । निरुपपदाद्युजेः क्विन् । कनावितौ ॥

- (374) कृदतिङ् <3-1-93>

संनिहिते धात्वधिकारे तिङ्भिन्नः प्रत्ययः कृतसंज्ञः स्यात् ॥

- (375) वेरपृक्तस्य <6-1-67>

अपृक्तस्य वेलोपः स्यात् । कृत्तद्धित 179 इति प्रातिपदिकत्वात्स्वादयः ॥

- (376) युजेरसमासे <7-1-71>

युजेः सर्वनामस्थाने नुम् स्यादसमासे । सुलोपः । संयोगान्तस्य लोपः 54 ॥

- (377) क्विन्प्रत्ययस्य कुः <8-2-62>

क्विन्प्रत्ययो यस्मात्तस्य कवर्गोऽन्तादेशः स्यात्पदान्ते । नस्य कुत्वेनाऽनुनासिको डकारः । युङ् । नश्चापदान्तस्येति नुमोऽनुस्वारः । परसवर्णः । तस्याऽसिद्धत्वात् चोः कुः 378 इति कुत्वं न । युञ्जौ । युञ्जः । युञ्जम् । युञ्जौ । युजः । युग्भ्यामित्यादि । असमासे किम् ॥

- (378) चोः कुः <8-2-30>

चवर्गस्य कवर्गः स्याज्झलि पदान्ते च । इति कुत्वम् । क्विन्प्रत्ययस्य 377 इति कुत्वस्याऽसिद्धत्वात् । सुयुक् । सुयुग् । सुयुजौ । सुयुजः । युजेरिति धातुपाठपठितेकारविशिष्टस्यानुकरणं न त्विका निर्देशः । तेनेह न । युज्यते समाधत्ते इति युक् । युज समाधौ दैवाहिक आत्मनेपदी । संयोगान्तलोपः । खन् । खञ्जौ । खञ्जः । इत्यादि । व्रश्च 294 इति षत्वम् । जश्त्वचत्वे । राट् । राङ् । राजौ । राजः । राट्सु । राट्सु । एवं विभाट् । देवेट् । देवेजौ । देवेजः ॥ विश्वसृट् । विश्वसृङ् । विश्वसृजौ । विश्वसृजः । इह सृजियज्योः कुत्वं नेति क्लीबे वक्ष्यते । परिमृट् । षत्वविधौ राजिसाहचर्यात् टुभाजृ दीप्ताविति फणादिरेव गृह्यते । यस्तु एजृभेजृभाजृदीप्ताविति तस्य कुत्वमेव । विभाक् । विभाग् । विभाग्भ्यामित्यादि ॥ परौ व्रजेः षः पदान्ते (3) । परावुपपदे व्रजेः क्विप्स्याद्दीर्घश्च पदान्तविषये षत्वं च । परित्यज्य सर्वं व्रजतीति परिव्राट् । परिव्राजौ । परिव्राजः ॥

- (379) विश्वस्य वसुराटोः <6-3-128>

विश्वशब्दस्य दीर्घः स्याद्वसौ राट्शब्दे च परे । विश्वं वसु यस्य स विश्वावसुः । राडिति पदान्तोपलक्षणार्थम् । चर्त्वमविवक्षितम् । विश्वाराट् । विश्वाराङ् । विश्वराजौ । विश्वराजः । विश्वाराङ्भ्यामित्यादि ॥

- (380) स्कोः संयोगाद्योरन्ते च <8-2-29>

पदान्ते झलि च परे यः संयोगस्तदादयोः सकारककारयोर्लोपः स्यात् । भृट् । भृङ् । सस्य श्चुत्वेन शः । तस्य जश्त्वेन जः । भृज्जौ । भृज्जः । ऋत्विग् 373 इत्यादिना ऋतावुपपदे यजेः क्विन् । क्विन्नन्तत्वात्कुत्वम् । ऋत्विक् । ऋत्विग् ।

ऋत्विजौ । ऋत्विजः । रात्सस्य 280 इति नियमान्न संयोगान्तलोपः । ऊकर् । ऊगर् । ऊर्जौ । ऊर्जः । त्यदाद्यत्वं पररूपत्वं च ॥

■ (381) तदोः सः सावनन्त्ययोः <7-2-106>

त्यदादीनं तकारदकारयोरनन्त्ययोः सः स्यात्सौ परे । स्यः । त्यौ । त्ये । त्यम् । त्यौ । त्यान् । सः । तौ । ते । परमसः । परमतौ । परमते । द्विपर्यन्तानामित्येव । नेह । त्वम् । नच तकारोच्चारणसामर्थ्यान्नेति वाच्यम् । अतित्वमिति गौणे चरितार्थत्वात् । संज्ञायां गौणत्वे चात्वसत्वे न । त्यद् । त्यदौ । त्यदः । अतित्यद् । अतित्यदौ । अतित्यदः । यः । यौ । ये । एषः । एतौ । एते । अन्वादेशे तु । एनम् । एनौ । एनान् ।

एनेन । एनयोः 2 ॥

■ (382) डेप्रथमयोरम् <7-1-28>

युष्मदस्मद्भ्यां परस्य डे इत्येतस्य प्रथमाद्वितीययोश्चामादेशः स्यात् ॥

■ (383) मपर्यन्तस्य <7-2-91>

इत्यधिकृत्य ॥

■ (384) त्वाहौ सौ <7-1-94>

युष्मदस्मदोर्मपर्यन्तस्य त्व अह इत्येतावादेशौ स्तः सौ परे ॥

■ (385) शेषे लोपः <7-2-90>

आत्वयत्वनिमित्तेतरविभक्तौ परतो युष्मदस्मदोरन्त्यस्य लोपः स्यात् । अतो गुणे 191 अमि पूर्वः 194 ॥ त्वम् । अहम् । ननु त्वं स्त्री अहं स्त्री इत्यत्र त्व अम् अह अम् इति स्थिते अमि पूर्वरूपं परमपि बाधित्वाऽन्तरङ्गत्वाद्वाप् प्राप्नोति । सत्यम् । अलिङ्गे युष्मदस्मदी । तेन स्त्रीत्वाभावाच्च टाप् । यद्वा शेष इति सप्तमी स्थानिनोऽधिकरणत्वविवक्षया । तेन मपर्यन्ताच्छेषस्य अद् इत्यस्य लोपः । सच परोऽप्यन्तरङ्गे अतो गुणे 191 कृते प्रवर्तते । तेनादन्तत्वाऽभावाच्च टाप् । परमत्वम् । परमाहम् । अतित्वम् । अत्यहम् ॥

■ (386) युवावौ द्विवचने <7-2-92>

द्वियोरुक्तौ युष्मदस्मदोर्मपर्यन्तस्य युवावौ स्तो विभक्तौ ॥

■ (387) प्रथमायाश्च द्विवचने भाषायाम् <7-2-88>

इह युष्मदस्मदोराकारोऽन्तादेशः स्यात् । औडीत्येव सुवचम् । भाषायां किम् । युवं वस्त्राणि । युवाम् । आवाम् । मपर्यन्तस्य किम् । साकचकस्य माभूत् । युवकाम् । आवकाम् । त्वया मयेत्यत्र त्वया म्येति माभूत् । युवकाभ्यामावकाभ्यामिति च न सिद्ध्येत् ॥

■ (388) यूयवयौ जसि <7-2-93>

स्पष्टम् । यूयम् । वयम् । परमयूयम् । परमवयम् । अतियूयम् । अतिवयम् । इह शेषे लोपोऽन्त्यलोप इति पक्षे जसः शी प्राप्तः । (प) अङ्गकार्ये कृते पुनर्नाङ्गकार्यम् - इति न भवति । डेप्रथमयोः 382 इत्यत्र मकारान्तरं प्रश्लिष्य अम् मान्त एवावशिष्यते नतु विक्रियत इति व्याख्यानाद्वा ॥

■ (389) त्वमावेकवचने <7-2-97>

एकस्योक्तौ युष्मदस्मदोर्मपर्यन्तस्य त्वमौ स्तो विभक्तौ ॥

- (390) द्वितीयायां च <7-2-87>

युष्मदस्मदोराकारः स्यात् । त्वाम् । माम् । युवाम् । आवाम् ॥

- (391) शसो न <7-1-29>

नेत्यविभक्तिकम् । युष्मदस्मदभ्यां परस्य शसो नकारः स्यात् । अमोपवादः । आदेः परस्य 44 । संयोगान्तस्य लोपः 54 । युष्मान् । अस्मान् ॥

- (392) योऽचि <7-2-89>

अनयोर्यकारादेशः स्यादनादेशेऽजादो परे । त्वया । मया ॥

- (393) युष्मदस्मदोराकारः <7-2-86>

अनयोराकारः स्यादनादेशे हलादौ परे । युवाभ्याम् । आवाभ्याम् । युष्माभिः । अस्माभिः ॥

- (394) तुभ्यमह्यौ डयि <7-2-95>

अनयोर्मपर्यन्तस्य तुभ्यमह्यौ स्तो डयि । अमादेशः । शेषे लोपः 385 । तुभ्यम् । मह्यम् । परमतुभ्यम् । परममह्यम् । अतितुभ्यम् । अतिमह्यम् । युवाभ्याम् । आवाभ्याम् ॥

- (395) भ्यसोभ्यम् <7-1-30>

भ्यसो भ्यम् अभ्यम् वा आदेशः स्यात् । आद्यः शेषे लोपस्यान्त्यलोपत्व एव । तत्राङ्गवृत्तपरिभाषया एत्वं न । अभ्यम् तु पक्षद्वयेऽपि साधुः । युष्मभ्यम् । अस्मभ्यम् ॥

- (396) एकवचनस्य च <7-1-32>

आभ्यां पञ्चम्येकवचनस्य अत्स्यात् । त्वत् । मत् । इसेश्चेति सुवचम् । युवाभ्याम् । आवाभ्याम् ॥

- (397) पञ्चम्या अत् <7-1-31>

आभ्यां पञ्चम्या भ्यसोऽत्स्यात् । युष्मत् । अस्मत् ॥

- (398) तवममौ डसि <7-2-96>

अनयोर्मपर्यन्तस्य तवममौ स्तो डसि ॥

- (399) युष्मदस्मदभ्यां डसोऽश् <7-1-27>

स्पष्टम् । तव । मम । युवयोः । आवयोः ॥

- (400) साम आकम् <7-1-33>

आभ्यां परस्य साम आकम् स्यात् । भाविनः सुटो निवृत्त्यर्थं ससुट्कनिर्देशः । युष्माकम् । अस्माकम् । त्वयि । मयि । युवयोः । आवयोः । युष्मासु । अस्मासु ॥ समस्यमाने द्व्येकत्ववाचिनी युष्मदस्मदी । समासार्थोऽन्यसङ्ख्यश्वेत्स्तौ युवावौ त्वमावपि ॥1॥ सुजस्डेडस्सु परत आदेशाः स्युः सदैव ते । त्वाहौ यूयवयौ तुभ्यमह्यौ तवममावपि ॥2॥ एते

परत्वाद्बाधन्ते युवावौ विषये स्वके । त्वमावपि प्रबाधन्ते पूर्वविप्रतिषेधतः ॥3॥ द्रव्येकसङ्ख्यः समासार्थो बहवर्थं युष्मदस्मदी । तयोरद्रव्येकतार्थत्वान्न युवावौ त्वमौ न च ॥4॥ त्वां मां वा अतिक्रान्त इति विग्रहे । अतित्वम् । अत्यहम् । अतित्वाम् । अतिमाम् । अतियूयम् । अतिवयम् । अतित्वाम् 2 । अतिमाम् 2 । अतित्वान् । अतिमान् । अतित्वया । अतिमया । अतित्वाभ्याम् । अतिमाभ्याम् । अतित्वाभिः । अतिमाभिः । अतितुभ्यम् । अतिमह्यम् । अतित्वाभ्याम् । अतिमाभ्याम् । अतित्वभ्यम् । अतिमभ्यम् । डसिङ्यसोः । अतित्वत् 2 । अतिमत् 2 । भ्यामि प्राग्वत् । अतितव । अतिमम । अतित्वयोः । अतिमयोः । अतित्वाकम् । अतिमाकम् । अतित्वयि । अतिमयि । अतित्वयोः । अतिमयोः । अतित्वासु । अतिमासु ॥ युवाम् आवां वा अतिक्रान्त इति विग्रहे सुजस्डेडस्सु प्राग्वत् । औअमौट्सु । अतियुवाम् 3 । अत्यावाम् 3 । अतियुवान् । अत्यावान् । अतियुवया । अत्यावया । अतियुवाभ्याम् 3 । अत्यावाभ्याम् 3 । अतियुवाभिः । अत्यावाभिः । भ्यसि । अतियुवभ्यम् । अत्यावभ्यम् । डसिङ्यसोः । अतियुवत् 2 । अत्यावत् 2 । ओसि । अतियुवयोः 2 । अत्यावयोः 2 । अतियुवाकम् । अत्यावाकम् । अतियुवयि । अत्यावयि । अतियुवासु । अत्यावासु । युष्मानस्मान्वेति विग्रहे सुजस्डेडस्सु प्राग्वत् । औअमौट्सु । अतियुष्माम् 3 । अत्यस्माम् 3 । अतियुष्मान् । अत्यस्मान् । अतियुष्मया । अत्यस्मया । अतियुष्माभ्याम् 3 । अत्यस्माभ्याम् 3 । अतियुष्माभिः । अत्यस्माभिः । भ्यसि । अतियुष्मभ्यम् । अत्यस्मभ्यम् । डसिङ्यसोः । अतियुष्मत् 2 । अत्यस्मत् 2 । ओसि । अतियुष्मयोः 2 । अत्यस्मयोः 2 । अतियुष्माकम् । अत्यस्माकम् । अतियुष्मयि । अत्यस्मयि । अतियुष्मासु । अत्यस्मासु ॥

▪ (401) पदस्य <8-1-16>

▪ (402) पदात् <8-1-17>

▪ (403) अनुदात्तं सर्वमपादादौ <8-1-18>

इत्यधिकृत्य ॥

▪ (404) युष्मदस्मदोः षष्ठीचतुर्थीद्वितीयास्थयोर्वानावौ <8-1-20>

पदात्परयोरपादादौ स्थितयोरनयोः षष्ठ्यादिविशिष्टयोर्वानावित्यादेशौ स्तस्तौ चानुदात्तौ ॥

▪ (405) बहुवचनस्य वस्नसौ <8-1-21>

उक्तविधयोः षष्ठ्यादिबहुवचनान्तयोर्वस्नसौ स्तः । वान्नावोरपवादः ॥

▪ (406) तेमयावेकवचनस्य <8-1-22>

उक्तविधयोरनयोः षष्ठीचतुर्थ्येकवचनान्तयोस्ते मे एतौ स्तः ॥

▪ (407) त्वामौ द्वितीयायाः <8-1-23>

द्वितीयैकवचनान्तयोस्त्वा मा एतौ स्तः ॥ श्रीशस्त्वाऽवतु मा पीह दत्तात्ते मेपि शर्म सः । स्वामी ते मेपि स

हरिः पातुवामपि नौ विभुः ॥1॥ सुखं वां नौ ददात्वीशः पतिर्वामपि नौ हरिः । सोऽव्याद्वो नः शिवं वो नो दद्यात्सेव्योऽत्र वः स नः ॥2॥ पदात्परयोः किम् । वाक्यादौ माभूत् । त्वां पातु । मां पातु । अपादादौ किम् ॥ वेदैरशेषैः संवेद्योऽस्मान्कृष्णः सर्वदाऽवतु ॥ स्थग्रहणाच्छ्रयमाणविभक्तिकयोरेव । नेह । इति युष्मत्पुत्रो ब्रवीति । इत्यस्मत्पुत्रो ब्रवीति ॥ समानवाक्ये निघातयुष्मदस्मदादेशा वक्तव्याः (वा) ॥ एकतिङ्वाक्यम् । तेनेह न । ओदनं पच तव भविष्यति । इह तु स्यादेव । शालीनां ते ओदनं दास्यामीति ॥ एते वांनावादय आदेशा अनन्वादेशे वा वक्तव्याः (वा) ॥ अनन्वादेसे तु नित्यं स्युः । धाता ते भक्तोऽस्ति । धाता तव भक्तोऽस्तीति वा । तस्मै ते नम इत्येव ॥

▪ (408) न चवाहाऽहैवयुक्ते <8-1-24>

चादिपञ्चकयोगे नैते आदेशाः स्युः । हरिस्त्वां मां च रक्षतु । कथं त्वां मां वा न रक्षेदित्यादि । युक्तग्रहणात्साक्षाद्योगेऽयं निषेधः । परम्परासंबन्धे तु आदेशः स्यादेव । हरो हरिश्च मे स्वामी ॥

■ (409) पश्यार्थश्चाऽनालोचने <8-1-25>

अचाक्षुषज्ञानार्थैर्धातुभिर्योगे एते आदेशा न स्युः । चेतसा त्वा समीक्षते । परम्परासंबन्धेऽप्ययं निषेधः । भक्तस्तव रूपं ध्यायति । आलोचने तु-भक्तस्त्वा पश्यति चक्षुषा ॥

■ (410) सपूर्वायाः प्रथमाया विभाषा <8-1-26>

विद्यमानपूर्वात्प्रथमान्तात्परयोरनयोरन्वादेशेऽप्येते आदेशा स्युः । भक्तस्त्वमप्यहं तेन हरिस्त्वां त्रायते स माम् । त्वा मेति वा ॥

■ (411) सामन्त्रितम् <2-3-48>

संबोधने या प्रथमा तदन्तमामान्त्रितसंज्ञं स्यात् ॥

■ (412) आमन्त्रितं पूर्वमविद्यमानवत् <8-2-72>

स्पष्टम् । अग्ने तव । देवास्मान्पाहि । अग्ने नय । अग्न इन्द्र वरुण । इह युष्मदस्मदोरादेशस्तिङन्तनिघात आमन्त्रितनिघातश्च न । सर्वादा रक्ष देव नः इत्यत्र तु देवेत्यस्याविद्यमानवद्भावेऽपि ततः प्राचीनं रक्षेत्येतदाश्रित्यादेशः । एवं इमं मे गङ्गे यमुने इति मन्त्रे यमुन इत्यादिभ्यः प्राचीनामन्त्रिताविद्यमानवद्भावेऽपि मेशब्दमेवाश्रित्य सर्वेषां निघातः ॥

■ (413) नामन्त्रिते समानाधिकरणे सामान्यवचनम् <8-1-73>

विशेष्यं समानाधिकरणे आमन्त्रिते परे नाविद्यमानवत्स्यात् । हरे दयालोः नः पाहि । अग्ने तेजस्विन् । विभाषितं विशेषवचने 3655 अत्र भाष्यम्--बहुवचनमिति वक्ष्यामीति । बहुवचनान्तं विशेष्यं समानाधिकरणे आमन्त्रिते विशेषणे परेविद्यमानवद्वा । यूयं प्रभवः । देवाः शरण्याः । युष्मान् भजे । देवाः शरण्याः । वो भजे इति वा । इहान्वादेशेऽपि वैकल्पिका आदेशाः । सुपात् । सुपाद् । सुपादौ । सुपादः । सुपादम् । सुपादौ ॥

■ (414) पादः पत् <6-4-103>

पाच्छब्दान्तं यदङ्गं भं तदवयवस्य पाच्छब्दस्य पदादेशः स्यात् । सुपदः । सुपदा । सुपदभ्यामित्यादि ॥ अग्निं मन्थतीत्यग्निमत् । अग्निमद् । अग्निमथौ । अग्निमथः । अग्निमद्भ्यामित्यादि । ऋत्विग् 373 इत्यादिसूत्रेणाञ्चः सुप्युपपदे क्विन् ॥

■ (415) अनदितां हल उपधायाः क्ङिति <6-4-24>

हलन्तानामनिदितामङ्गानामुपधाया नस्य लोपः स्यात्किञ्चिदिति च । उगिदचाम् 361इति नुम् । संयोगान्तस्य लोपः 54 । नुमो नकारस्य क्विन्प्रत्ययस्य कुः 377 इति कुत्वेन डकारः । प्राङ् । अनुस्वारपरसवर्णौ । प्राञ्चौ । प्राञ्चः । प्राञ्चम् । प्राञ्चौ ॥

■ (416) अचः <6-4-138>

लुप्तनकारस्याञ्चतेर्भस्याकारस्य लोपः स्यात् ॥

■ (417) चौ <6-3-138>

लुप्ताकारनकारेऽञ्चतौ परे पूर्वस्याणो दीर्घः स्यात् । प्राचः । प्राचा । प्राग्भ्यामित्यादि । प्रत्यङ् । प्रत्यञ्चौ ।

प्रत्यञ्चः । प्रत्यञ्चम् । प्रत्यञ्चौ । अच इति लोपस्य विषयेऽन्तरङ्गोऽपि यण् न प्रवर्तते । अकृतव्यूहा इति परिभाषया । प्रतीचः । प्रतीचा । अमुमञ्चतीति विग्रहे अदस्-अञ्च् इति स्थिते ॥

- (418) विष्वद्गेवयोश्च टेरद्र्यञ्चतावप्रत्यये <6-3-96>

अनयोः सर्वनाम्नश्च टेरद्र्यादेशः स्यादप्रत्ययान्तेऽञ्चतौ परे । अदद्दि-अञ्च् इति स्थिते यण् ॥

- (419) अदसोऽसेर्दादु दो मः <8-2-80>

अदसोऽसान्तस्य दात्परस्य उदूतौ स्तो दस्य च मः । उ इति ह्रस्वदीर्घयोः समाहारद्वन्द्वः । आन्तरतम्यादध्रस्वव्यञ्जनयोर्ह्रस्वो दीर्घस्य दीर्घः । अमुमुयङ् । अमुमुयञ्चौ । अमुमुयञ्चः । अमुमुयञ्चम् । अमुमुयञ्चौ । अमुमुःथ्दयर्चः । अमुमुःथ्दयर्चा । अमुमुयगभ्यामित्यादि । मुत्वस्याऽसिद्धत्वान्न यण् । अन्त्यबाधेऽन्त्यसदेशस्येति परिभाषामाश्रित्य परस्यैव मुत्वं वदतां मते अदमुयङ् । अः सेः सकारस्य स्थाने यस्य सोऽसिरिति व्याख्यानात् त्यदाद्यत्वविषय एव मुत्वं नान्यत्रेति पक्षे अदद्यङ् । उक्तं च --अदसोऽद्रेः पृथङ् मुत्वं केचिदिच्छन्ति लत्ववत् । केचिदन्त्यसदेशस्य नेत्येकऽसेर्हि दृश्यते । इति ॥ विष्वद्गेवयोः किम् । अश्वाची । अञ्चतौ किम् । विष्वग्युक् । अप्रत्यये किम् । विष्वगञ्चनम् । अप्रत्ययग्रहणं ज्ञापयति अन्यत्र धातुग्रहणे तदादिविधिरिति । तेनाऽयस्कारः । अतः कृकमि 160 इति सः । उदङ् । उदञ्चौ । उदञ्चः । शसादावचि ॥

- (420) उद ईत् <6-4-139>

उच्छब्दात्परस्य लुप्तनकारस्याञ्चतेर्भासायकारस्य ईत्स्यात् । उदीचः । उदीचा । उदग्भायामित्यादि ॥

- (421) समः सामि <3-6-93>

वप्रत्ययान्तेऽञ्चतौ परे । सम्यङ् । सम्यञ्चौ । सम्यञ्चः । समीचः । समीचा ॥

- (422) सहस्य सधिः <6-3-95>

वप्रत्ययान्तेऽञ्चतौ परे । सध्यङ् ॥

- (423) तिरसस्तिर्यलोपे <6-3-94>

अलुप्ताकारेऽञ्चतौ वप्रत्ययान्ते परे तिरसस्तिर्यादेशः स्यात् । तिर्यङ् । तिर्यञ्चौ । तिर्यञ्चः । तिर्यञ्चम् । तिर्यञ्चौ । तिरश्चः । तिरश्चा । तिर्यगभ्यामित्यादि ॥

- (424) नाञ्चेः पूजायाम् <6-4-30>

पूजार्थस्याञ्चतेरुपधाया नस्य लोपो न स्यात् । अलुप्तनकारत्वान्न नुम् । प्राङ् । प्राञ्चौ । प्राञ्चः । नलोपाभावादकारलोपो न । प्राञ्चः । प्राञ्चा । प्राङ्भ्याम् । प्राङ्क्षु । प्राङ्षु । एवं पूजार्थं प्रत्याङ्गादयः । कुञ्च कौटिल्याल्पीभावयोः । अस्य ऋत्विग् 373 आदिना नलोपाभावोऽपि निपात्यते । क्रुङ् । क्रुञ्चौ । क्रुञ्चः । क्रुङ्भ्यामित्यादि ॥ चोः कुः 378 ॥ पयोमुक् । पयोमुग् । पयोमुचौ । पयोमुचः । व्रश्च 294 इति षत्वम् । स्कोः 380 इति सलोपः । जश्त्वचत्वे । सुवृट् । सुवृङ् । सुवृश्चौ । सुवृश्चः । सुवृश्चा । सुवृट्सु । सुवृट्सु ॥ वर्तमाने पृषन्महद्बृहज्जगच्छतृवच्च 241 एते निपात्यन्ते शतृवच्चैषां कार्यं स्यात् । उगित्त्वान्नुम् । सान्तमहत 317 इति दीर्घः । महयते पूज्यते इति महान् । महान्तौ । महान्तः । महतः । महता । महद्भ्यामित्यादि ॥

- (425) अत्वसन्तस्य चाऽधातोः <6-4-14>

अत्वन्तस्योपधाया दीर्घः स्याद्धातुभिन्नासन्तस्य चासंबुद्धौ सौ परे । परं नित्यं च नुमं बाधित्वावचनसामर्थ्यादादौ दीर्घः । ततो नुम् । धीमान् । धीमन्तौ । धीमन्तः । हे धीमन् । शसादौ महद्वत् । धातोरप्यत्वन्तस्य दीर्घः । गोमन्तमिच्छति

गोमानिवाचरतीति वा क्यजन्तादाचारक्विबन्ताद्वा कर्तरि क्विप् । उगिदचाम् 36 इति सूत्रेऽज्ग्रहणं नियमार्थं ।
धातोश्चेदुगित्कार्यं तर्ह्यञ्चतेरेवेति । तेन स्नत् ध्वत् इत्यादौ न । अधातोरिति तु अधातुभूतपूर्वस्यापि नुमर्थम् । गोमान् ।
गोमन्तौ । गोमन्तः । इत्यादि ॥ भातेर्डवतुः 363 । भवान् । भवन्तौ । भवन्तः । शत्रन्तस्य त्वत्वन्त्वाभावान्न दीर्घः ।
भवतीति भवन् ॥

- (426) उभे अभ्यस्तम् <6-1-5>

षाष्ठद्वित्वप्रकरणे ये द्वे विहिते ते उभे समुदिते अभ्यस्तसंज्ञे स्तः ॥

- (427) नाभ्यस्ताच्छतुः <7-1-78>

अभ्यस्तात्परस्य शतुर्नुम् न स्यात् । ददत् । ददद् । ददतौ । ददतः ॥

- (428) जक्षित्यादयः षट् <6-1-6>

षड्धातवोऽन्ये जक्षितिश्च सप्तम एतेऽभ्यस्तसंज्ञाः स्युः । जक्षत् । जक्षद् । जक्षतौ । जक्षतः । एवं जाग्रत् । दरिद्रत् ।
शासत् । चकासत् । दीधीवेव्योर्दित्वेऽपि छान्दसत्वाद्व्यत्ययेन परस्मैपदम् । दीध्यत् । वेव्यत् । गुप् । गुब् । गुपौ । गुपः ।
गुब्भ्यामित्यादि ॥

- (429) त्यदादिषु दृशोऽनालोचने कञ्च <3-2-60>

त्यदादिषूपपदेष्वज्ञानार्थादृशोर्धातोः कञ् स्याच्चात् क्विन् ॥

- (430) आ सर्वनाम्नः <6-3-91>

सर्वनाम्न आकारोऽन्तादेशः स्याद्दृग्दृशवतुषु । कुत्वस्याऽसिद्धत्वात् व्रश्च 294 इति षः । तस्य जश्त्वेन डः । तस्य कुत्वेन
गः । तस्य चत्वेन पक्षे कः । तादृक् । तादृग् । तादृशौ । तादृशः । षत्वापवादत्वात्कुत्वेन खकार इति कैयटहरदत्तादिमते
तु चर्त्वाभावपक्षे ख एव श्रूयेत नतु गः । जश्त्वं प्रति कुत्वस्यासिद्धत्वात् । दिगादिभ्यो यत् 1429 इति
निर्देशान्नासिद्धत्वमिति वा बोध्यम् । व्रश्च 294 इति षत्वम् । जश्त्वचत्वे । विट् । विड् । विशौ । विशः । विशम् ॥

- (431) नशेर्वा <8-2-63>

नशे कवर्गोऽन्तादेशो वा स्यात्पदान्ते । नक् । नग् । नट् । नङ् । नशौ । नशः । नग्भ्याम् । नङ्भ्यामित्यादि ॥

- (432) स्पृशोऽनुदके क्विन् <3-2-58>

अनुदके सुप्युपपदे स्पृशोः क्विन्स्यात् । वृत्स्पृक् । घृत्स्पृग् । घृत्स्पृशौ । घृत्स्पृशः । क्विन् प्रत्ययो यस्मादिति
बहुव्रीहयाश्रयणात् क्विप्यपि कुत्वम् । स्पृक् । षडगकाः प्राग्वत् । जिधृषा प्रागल्भ्ये । अस्मात् ऋत्विक् 373 आदिना
क्विन् द्वित्वमन्तोदात्तत्वं च निपात्यते । कुत्वात्पूर्वं जश्त्वेन डः । गः । कः । धृष्णोतीति दधृक् । दधृग् । दधृषौ । दधृषः ।
दधृग्भ्यामित्यादि । रत्नानि मुष्णातीति रत्नमुट् । रत्नमुङ् । रत्नमुषौ । रत्नमुषः ॥ षड्भ्यो लुक् 261 । षट् । षड् ।
षड्भिः । षड्भ्यः 2 । षट्चतुर्भ्यश्च 338 इति नुट् । अनामिति पर्युदासान्न षट्त्वनिषेधः । यरोऽनुनासिक 116 इति
विकल्पं बाधित्वा (प) प्रत्यये भाषायां नित्यमिति वचनान्नित्यमनुनासिकः । षण्णाम् । षट्सु । षट्सु । तदन्तविधिः ।
परमषट् । परमषण्णाम् । गौणत्वे तु-प्रियषषः । प्रियषषाम् । रुत्वं प्रति षत्वस्यासिद्धत्वात् ससजुषो रुः 162 इति रुत्वम् ॥

- (433) वोरुपधाया दीर्घ इकः <8-2-76>

रेफवान्तस्य धातोरुपधाया इको दीर्घः स्यात्पदान्ते । पिपठीः । पिपठिषौ । पिपठिषः । पिपठीर्भ्याम् । वा शरि 151 इति वा
विसर्जनीयः ॥

■ (434) नुम्विसर्जनीयशर्व्यायेऽपि <8-3-58>

एतैः प्रत्येकं व्यवधानेऽपि इणकुभ्यां परस्य सस्य मूर्धन्यादेशः स्यात् । ष्टुत्वेन पूर्वस्य षत्वम् । पिपठीषु । पिपठीःषु । प्रत्येकमिति व्याख्यानादनेकव्यवधाने षत्वं न । निस्स्व । निस्से । नुम्वग्रहणं नुम्वस्थानिकानुस्वारोपलक्षणार्थमिति - व्याख्यानात् । तेनेह न । सुहिन्सु । पुंसु । अतएव न शर्ग्रहणेन गतार्थता । रात्सस्य 339 इति सलोपे विसर्गः । चिकीः । चिकीर्षौ । चिकीर्षः । रोः सुपि 339 इति नियमान्न विसर्गः । चिकीर्षु ॥ दमर्दोसिः 227 ॥ डित्त्वसामर्थ्याद्विलोपः । षत्वस्यासिद्धत्वादुत्वविसर्गौ । दोः । दोषौ । दोषः । पद्म 228 इति वा दोषन् । दोष्णः । दोष्णा । दोषः । दोषा । विश प्रवेशने । सन्नन्तात् क्विप् । संयोगान्तलोपः । व्रश्च 294 इति षः । जश्त्वचत्वे । विविट् । विविड् । विविक्षौ । विविक्षः । स्कोः 380 इति कलोपः । तट् । तड् । तक्षौ । तक्षः । गोरट् । गोरड् । गोरक्षौ । गोरक्षः । तक्षिरक्षिभ्यां ण्यन्ताभ्यां क्विपि तु स्को 380 इति न प्रवर्तते । णिलोपस्य स्थानिवद्भावात् ॥ पूर्वत्रासिद्धीये न स्थानिवत् - इति तु

इह नास्ति ॥ तस्य दोषः संयोगादलोपलत्वणत्वेषु- इति निषिद्धात् (वा) ॥ तस्मात्संयोगान्तलोप एव । तक् तग् । गोरक् । गोरग् । संयोगान्तलोपः । पिपक् । पिपग् । एवं विवक् । दिधक् । पिस गतौ । सुष्ठु पेसतीति सुपीः । सुपिसौ । सुपिसः । सुपिसा । सुपीर्भ्याम् । सुपीःषु । सुपीषु । एवं सुतूः । तुस खण्डने । विद्वान् । विद्वंसौ । विद्वंसः । हे विद्वन् । विद्वंसम् । विद्वंसौ ॥

■ (435) वसोः संप्रसारणम् <6-4-131>

वस्वन्तस्य भस्य संप्रसारणं स्यात् । पूर्वरूपत्वं षत्वम् । विदुषः । विदुषा । वसुसुं 334 इति दत्वम् । विद्वद्भ्यामित्यादि । सेदिवान् । सेदिवांसौ । सेदिवांसः । सेदिवांसम् । अन्तरङ्गोऽपीडागमः संप्रसारणविषये न प्रवर्तते । (प) अकृतव्यूहा इति परिभाषया । सेदुषः । सेदुषा । सेदिवद्भ्यामित्यादि । सान्तमहतः 317 इत्यत्र सान्तसंयोगोऽपि प्रातिपदिकस्यैव गृह्यते न तु धातोः । महच्छब्दसाहचर्यात् । सुष्ठु हिनस्तीति सुहिन् । सुहिंसौ । सुहिंसः । सुहिन्भ्याम् । सुहिन्सु । ध्वत् । ध्वद् । ध्वसौ । ध्वसः । ध्वादभ्याम् । एवं स्रत् ॥

■ (436) पुंसोऽसुड् <7-1-89>

सर्वनामस्थाने विवक्षिते पुंसोऽसुड् स्यात् । उकार उच्चारणार्थः । बहुपुंसी इत्यत्र उगितश्च 455 इति डीबर्थं कृतेन पूजो डुम्सुन् इति प्रत्ययस्योगित्वेनैव नुम्विद्धेः । पुमान् । हे पुमन् । पुमांसौ । पुमांसः । पुंसः । पुंसा । पुंभ्याम् । पुंभिः । पुंसु । ऋदुशन 276 इत्यनङ् । उशना । उशनसौ । उशनसः ॥ । अस्य संबुद्धौ वाऽनङ्नलोपश्च वा वाच्यः ॥ हे उशनन् । हे उशन । हे उशनः । उशनोभ्यामित्यादि । अनेहा । अनेहसौ । अनेहसः । हे अनेहः । अनेहोभ्यामित्यादि । वेधाः । वेधसौ । वेधसः । हे वेधः । वेधोभ्यामित्यादि । अधातोरित्युक्तेर्न दीर्घः । सुष्ठु वस्ते सुवः । सुवसौ । सुवसः । पिण्डं ग्रसते पिण्डग्रः । पिण्डग्लः । ग्रसु ग्लसु अदने ॥

■ (437) अदस औ सुलोपश्च <7-2-107>

अदस औकारोन्तादेशः स्यात्सौ परे सुलोपश्च । तदोः सः सौ 381 इति दस्य सः । असौ ।

। औत्वप्रतिषेधः साकचकस्य वा वक्तव्यः सादुत्वं च (वा) ॥ प्रतिषेधसंनियोगशिष्टमुत्वं तदभावे न प्रवर्तते । असकौ । असुकः । त्यदाद्यत्वं । पररूपत्वम् । वृद्धिः । अदसोऽसेः 419 इति मत्वोत्वे । अम् । जसः शी 214 । आद् गुणः 69 ॥

■ (438) एत ईद्बहुवचने <8-2-81>

अदसो दात्परस्यैत ईत्स्याद्दस्य च मो बहवर्थोक्तौ । अमी । पूर्वत्रासिद्धम् 12 इति विभक्तिकार्यं प्राक् पश्चादुत्वमत्वे । अमुम् । अमू । अमून् । मुत्वे कृते घिसंज्ञायां नाभावः ॥

■ (439) न मु ने <8-2-3>

नाभावे कर्तव्ये कृते च मुभावो नासिद्धः स्यात् । अमुना । अमूभ्याम् 3 । अमीभिः । अमुष्मै । अमीभ्यः 2 । अमुष्मात् । अमुष्य । अमुयोः । अमीषाम् । अमुष्मिन् । अमुयोः । अमीषु ॥

हलन्तस्त्रीलिङ्गप्रकरणम्

- (440) नहो धः <8-2-34>

नहो हस्य धः स्याज्झलि पदान्ते च । उपानत् । उपानद् । उपानहौ । उपानहः । उपानद्भ्याम् । उपानत्सु । उत्पूर्वात् णिह प्रीतावित्स्मात् ऋत्विक् 373 आदिना क्विन् । निपातनादलोपषत्वे । क्विन्नन्तत्वात्कुत्वेन हस्य घः । जश्त्वचत्वे । उष्णिक् । उष्णिग् । उष्णिहौ । उष्णिहः । उष्णिग्भ्याम् । उष्णिक्षु । द्यौः । दिवौ । दिवः । द्युषु । गीः । गिरौ । गिरः । एवं पूः । चतुरश्रचतस्रादेशः । चतस्रः 2 । चतसृणाम् । किमः कादेशे टाप् । का । के । काः । सर्ववत् ॥

- (441) यः सौ <7-2-110>

इदमो दस्य यः स्यात्सौ ॥ इदमो मः 343 इयम् । त्यदाद्यत्वं टाप् । दश्च 345 इति मः । इमे । इमाः । इमाम् । इमे । इमाः । अनया ॥ हलि लोपः 347 । आभ्याम् 3 । आभिः । अस्यै । अस्याः 2 । अनयोः 2 । आसाम् । अस्याम् । आसु । अन्वादेशे तु । एनाम् । एने । एनाः । एनया । एनयोः 2 । ऋत्विक् 373 आदिना सृजेः क्विन् अमागमश्च निपातितः । स्रक् । स्रग् । स्रजौ । स्रजः । स्रग्भ्याम् । स्रक्षु । त्यदाद्यत्वं टाप् । स्या । त्ये । त्याः । एवं तद् यद् एतद् । वाक् । वाग् । वाचौ । वाचः । वाग्भ्याम् । वाक्षु । अप् शब्दो नित्यं बहुवचनान्तः । अप्तृन् 277 इति दीर्घः । आपः । अपः ॥

- (442) अपो भि <7-4-48>

अपस्तकारः स्याद्भादौ प्रत्यये परे । अद्भिः । अद्भ्यः 2 । अपाम् । अप्सु । दिक् । दिग् । दिशौ । दिशः । दिग्भ्याम् । दिक्षु । त्यदादिषु 429 इति दृशेः क्विन्विधानादन्यत्रापि कुत्वम् । दृक् । दृग् । दृशौ । दृशः । त्विट् । त्विङ् । त्विषौ । त्विषः । त्विङ्भ्याम् । त्विट्त्सु । सह जुषते इति सजूः । सजुषौ । सजुषः । सजूर्भ्याम् । सजूषु । सजूःषु । षत्वस्यासिद्धत्वादुत्त्वम् । आशीः । आशिषौ । आशिषः । आशीर्भ्याम् । असौ । त्यदाद्यत्वं टाप् । औङः शी । उत्त्वमत्वे । अमू । अमूः । अमूम् । अमू । अमूः । अमुया । अमूभ्याम् । अमूभिः । अमुष्यै । अमूभ्याम् । अमूभ्यः । अमुष्याः 2 । अमुयोः 2 । अमूषाम् । अमुष्याम् । अमूषु ॥

हलन्तनपुंसकलिङ्ग-प्रकरणम्

- (443) अहन् <8-2-68>

अहन्नित्यस्य रुः स्यात्पदान्ते । अहोभ्याम् । अहोभिः । इह अहः अहोभ्यामित्यादौ रत्वरुत्वयोरसिद्धत्वान्नलोपे प्राप्ते । अहन्नित्यावर्त्य नलोपाभावं निपात्य द्वितीयेन रुर्विधेयः । तदन्तस्यापि रुत्वरत्वे । दीर्घाण्यहानि यस्मिन् स दीर्घाहा निदाघः । इह हल्ङ्यादिलोपे प्रत्ययलक्षणेनाऽसुपीति निषेधाद्रत्वाभावे रुः । तस्यासिद्धत्वान्नान्तलक्षण उपधादीर्घः । संबुद्धौ तु हे दीर्घाहो निदाघः । दीर्घाहानौ । दीर्घाहानः । दीर्घाहना । दीर्घाहोभ्याम् । दण्डि । दण्डिनी । दण्डीनि । स्रग्वि । स्रग्विणी । स्रग्वीणि । वाग्मि । वाग्मिनी । वाग्मीनि । बहुवृत्रहाणि । बहुपूषाणि । बह्वर्यमाणि । असृजः पदान्ते कुत्वम् । सृजेः क्विनो विधानात् । विश्वसृडादौ तु न । सृजिदृशोः 2405 इति सूत्रे रज्जुसृङ्भ्यामिति भाष्यप्रयोगात् । यद्वा व्रश्च 294 इति सूत्रे सृजियज्योः पदान्ते षत्वं कुत्वापवादः । स्रग्ऋत्विकशब्दयोस्तु निपातनादेव कुत्वम् । असृक्शब्दस्तु अस्यतेरौणादिके ऋचप्रत्यये बोध्यः । असृक् । असृग् । असृजी । असृज्जि । पद्वन्न 228 इति वा असन् । असानि । असृजा । अस्ना । असृग्भ्याम् । असृग्भ्यामित्यादि । ऊर्क् । ऊर्ग् । ऊर्जि । ऊर्ज्जि । नरजानां संयोगः ॥ । बहूर्जि नुम्प्रतिषेधः (वा) ॥ अन्त्यात्पूर्वो वा नुम् । बहूर्जि । बहूर्ज्जि वा कुलानि ॥ त्यत् । त्यद् । त्ये । त्यानि । तत् । तद् । ते । तानि । यत् । यद् । ये । यानि । एतत् । एतद् । एते । एतानि । अन्वादेशे तु एनत् । बोभिद्यतेः क्विप् । बेभित् । बेभिद् । बेभिदी । शावल्लोपस्य स्थानिवत्त्वादङ्गलन्तत्वान्न नुम् । अजन्तलक्षणस्तु नुम् न । स्वविधौ स्थानिवत्त्वाभावात् ।

बेभिदि ब्राह्मणकुलानि चेच्छिदि ॥ गवाक्छब्दस्य रूपाणि क्लीबेऽर्चागतिभेदतः । असन्ध्यवडपूर्वरूपैर्नवाधिकशतं मतम् ॥1 ॥ स्वम्सुप्सु नव षड् भादौ षट्के स्युस्त्रीणि जशशसोः । चत्वारि शेषे दशके रूपाणीति विभावय ॥2 ॥ तथाहि । गामञ्चतीति विग्रहे ऋत्विक् 373 आदिना क्विन् । गतौ नलोपः । अवङ् स्फोटायनस्य 88 इत्यवङ् । गवाक् । गवाग् । सर्वत्र विभाषा 87 इति प्रकृतिभावे गोअक् । गोअग् । पूर्वरूपे । गोऽक् । गोऽग् । पूजायां नस्य कुत्वेन डः । गवाङ् । गोअङ् । गोऽङ् । अम्यपि एतान्येव नव । औङः शी । भत्वात् अचः 416 इत्यल्लोपः । गोची । पूजायां तु गवाञ्ची । गोअञ्ची । गोऽञ्ची ॥ जशशसोः शिः 312 ॥ शेः सर्वनामस्थानत्वान्नुम् । गवाञ्चि । गोअञ्चि । गोऽञ्चि । गतिपूजनयोस्त्रीण्येव । गोचा । गवाञ्चा । गोअञ्चा । गोऽञ्चा । गवाग्भ्याम् । गोअग्भ्याम् । गोऽग्भ्याम् । गवाङ्भ्याम् । गोअङ्भ्याम् । इत्यादि ॥ सुपि तु डान्तानां पक्षेङ्णोः कुग् 130 इति कुक् । गवाङ्क्षु । गवाङ्क्षु । गवाक्षु । गोअक्षु । गोक्षु । न चेह । चयो द्वितीया इति पक्षे ककारस्य खकारेण षण्णामाधिक्यं शङ्क्यम् । चर्त्वस्यासिद्धत्वात् । कुक्पक्षे तु तस्यासिद्धत्वाज्जशत्वाभावे पक्षे द्वितीयादेशात्रीणि रूपाणि वर्द्धन्त एव ॥ ऊह्यमेषां द्विर्वचनानुनासिकविकल्पनात् । रूपान्यश्वाक्षिभूतानि(527) भवन्तीति मनीषिभिः ॥1 ॥ तिर्यक् । तिरश्ची । तिर्यञ्चि । पूजायां तु । तिर्यङ् । तिर्यञ्ची । तिर्यञ्चि । यकृत् । यकृती । यकृन्ति । पद्मन् 228 इति वा यकन् । यकानि । यकना । यकृता । शकृत् । शकृती । शकृन्ति । शकानि । शकना । शकृता । ददत् । ददती ॥

■ (444) वा नपुंसकस्य <7-1-79>

अभ्यस्तात्परो यः शता तदन्तस्य क्लीबस्य नुम्वा स्यात्सर्वनामस्थाने परे । ददन्ति । ददति । तुदत् ॥

■ (445) आच्छीनद्योर्नुम् <7-1-80>

अवर्णान्तादङ्गात्परो यः शतुरवयवस्तदन्तस्याङ्गस्य नुम् वा स्याच्छीनद्योः परतः । तुदन्ती । तुदती । तुदन्ति । भात् । भान्ती । भाती । भान्ति । पचत् ॥

■ (446) शप्श्यनोर्नित्यम् <7-1-81>

शप्श्यनोरात्परो यः शतुरवयवस्तदन्तस्य नित्यं नुम् स्याच्छीनद्योः परतः । पचन्ती । पचन्ति । दीव्यत् । दीव्यन्ती । दीव्यन्ति । स्वप् । स्वब् । स्वपी । नित्यात्परादपि नुम् प्राक् अप्तृन् 277 इति दीर्घः । प्रतिपदोक्तत्वात् । स्वाम्पि । निरवकाशत्वं प्रतिपदोक्तत्वमिति पक्षे तु प्रकृते तद्विरहान्नुमेव । स्वम्पि । स्वपा । अपो भि 442 ॥ स्वद्भ्याम् । स्वद्भिः । अर्तिपृवपि इत्यादिना धनेरुस् । रुत्वम् । धनुः । धनुषी । सान्त 317 इति दीर्घः । नुम्बिसर्जनिनेति षत्वम् । धनूषि । धनूषा । धनुर्भ्याम् । एवं चक्षुर्हविरादयः । पिपठिषतेः क्विप् । वोः 433 इति दीर्घः । पिपठीः । पिपठिषी । अल्लोपस्य स्थानिवत्त्वाज्जलन्तलक्षणो नुम् न । स्वविधौ स्थानिवत्त्वाभावादजन्तलक्षणोऽपि नुम् न । पिपठिषि । पिपठिर्भ्यामित्यादि । पयः । पयसी । पयांसि । पयसा । पयोभ्यामित्यादि । सुपुम् । सुपुंसी । सुपुमांसि । अदः । विभक्तिकार्यम् । उत्त्वमत्वे । अम् । अमूनि । शेषं पुंवत् ॥.

इति हलन्तनपुंसकलिङ्गप्रकरणम्

अव्ययप्रकरणम्

■ (447) स्वरादिनिपातमव्ययम् <1-1-37>

स्वरादयो निपाताश्चाव्ययसंज्ञाः स्युः । स्वर, अन्तर, प्रातर, पुनर, सनुतर, उच्चैस्, नीचैस्, शनैस्, ऋधक्, ऋते, युगपत्, आरात्, पृथक्, श्वस्, दिवा, रात्रौ, सायम्, चिरम्, मनाक्, ईषत्, जोषम्, तूष्णीम्, बहिस्, अवस्, समया, निकषा, स्वयम्, वृथा, नक्तम्, नज्, हेतौ, इद्धा, अद्धा, सामि(ग)वत्, ब्राह्मणवत्, क्षत्रियवत्, सना, सनत्, सनात्, उपधा, तिरस्, अन्तरा, अन्तरेण, ज्योक्, कम, शम्, सहसा, विना, नाना, स्वस्ति, स्वधा, अलम्, वषट्, श्रौषट्, वौषट्, अन्यत्, अस्ति, उपांशु, क्षमा, विहायसा, दोषा, मृषा, मिथ्या, मुधा, पुरा, मिथो, मिथस्, प्रायस्, मुहुस्, प्रवाहुकम्, प्रवाहिका, आर्यहलम्,

अभीक्षणम्, साकम्, सार्धम्, नमस्, हिरूक्, धिक्, अथ, अम्, आम्, प्रताम्, प्रशान्, प्रतान्, मा, माङ् । आकृतिगणोऽयम् । च, वा, ह, अह, एव, एवम्, नूनम्, शश्वत्, युगपत्, भूयस्, कूपत्, कुवित्, सूपत्स, कुवित्, नेत्, चेत्, चण्, कच्चित्, किंचित्, यत्र, नह, हन्त, माकिः, माकीम्, नकिः, आकिम्, माङ्, नञ्, यावत्, तावत्, त्वै, द्वै, रै, श्रौषट्, वौषट्, स्वाहा, स्वधा, तुम्, तथाहि, खलु, किल, अथो, अथ, सुष्ठु, स्म, आदह । (ग) उपसर्गविभक्तिस्वरप्रतिरूपकाश्च । अवदत्तम्, अहयुः, अस्तिक्षीरा । अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ, ओ, औ, पशु, शुकम्, यथाकथाच, पाट्, प्याट्, अङ्ग, है, हे, भोः, अये, द्य, विषु, एकपदे, युत्, आतः । चादिरप्याकृतिगणः ॥

■ (448) तद्धितश्चाऽसर्वविभक्तिः <1-1-38>

यस्मात्सर्वा विभक्तिर्नोत्पद्यते स तद्धितान्तोऽव्ययं स्यात् । परिगणनं कर्तव्यम् । तसिलादयः प्राक् पाशपः । शस्प्रभृतयः प्राक् समासान्तेभ्यः । अम् । आम् । कृत्वोर्थाः । तसिवती । नानात्राविति । तेनेह न । पचतिकल्पम् । पचतिरूपम् ॥

■ (449) कृन्मेजन्तः <1-1-39>

कृद्यो मान्त एजन्तश्च तदन्तमव्ययं स्यात् । स्मारं स्मारम् । जीवसे । पिबथ्यै ॥

■ (450) क्त्वातोऽनुक्तसुनः <1-1-40>

एतदन्तमव्ययं स्यात् । कृत्वा । उदेतोः । विसृपः ॥

■ (451) अव्ययीभावश्च <1-1-41>

अधिहरि ॥

■ (452) अव्ययादाप्सुपः <2-4-82>

अव्ययाद्विहितस्यापः सुपश्च लुक् स्यात् । तत्र शालायाम् । विहितविशेषणान्नेह । अत्युच्चैसौ । अव्ययसंज्ञायां यद्यपि तदन्तविधिरस्ति तथापि न गौणे ॥ । आब्यग्रहणं व्यर्थमलिङ्गत्वात् ॥ सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु सर्वासु च विभक्तिषु । वचनेषु च सर्वेषु यन्न व्येति तदव्ययम् ॥ इति(भाष्योक्ता) श्रुतिर्लिङ्गसङ्ख्याकारकाभावपरा ॥ वष्टि भागुरिरल्लोपमवाप्योरुपसर्गयोः । आपं चैव हलन्तानां यथा वाचा निशा दिशा ॥ वगाहः । अवगाहः । पिधानम् । अपिधानम् ॥

इति अव्ययप्रकरणम्

स्त्रीप्रत्ययप्रकरणम्

■ (453) स्त्रियाम् <4-1-3>

अधिकारोऽयम् । समर्थानामिति यावत् ॥

■ (454) अजादयत्तष्टाप् <4-1-4>

अजादीनामकारान्तस्य च वाच्यं यत्स्त्रीत्वं तत्र द्योत्ये टाप् स्यात् । अजाद्युक्तिर्दीपो दीपश्च बाधनार्था । अजा । अतः - खट्वा । अजादिभिः स्त्रीत्वस्य विशेषणान्नेह । पञ्चाजी । द्विगोः 479 इति डीप् । अत्र हि समासार्थसमाहारनिष्ठं स्त्रीत्वम् । अजा । एडका । अश्वा । चटका । मूषिका । एषु जातिलक्षणो डीप् प्राप्तः । बाला । वत्सा । होडा । मन्दा । विलाता । एषु वयसि प्रथमे 478 इति डीप् प्राप्तः ॥ सम्भस्त्राजिनशणपिण्डेभ्यः फलात्(वा) ॥ संफला । भस्त्रफला । ज्यापोः 1001 इति ह्रस्वः ॥ । दच्काण्डप्रान्तशतैकेभ्यः पुष्पात्(वा) ॥ सत्पुष्पा । प्राक्पुष्पा । प्रत्यक्पुष्पा ॥ शूद्रा

चामहत्पूर्वा जातिः (वा) ॥ पुंयोगे तु शूद्री । अमहत्पूर्वा किम् ? महाशूद्री । कुञ्चा । उष्णिहा । देवविशा । ज्येष्ठा । कनिष्ठा । मध्यमेति पुंयोगेऽपि । कोकिला जातावपि ॥ मूलान्नजः (वा) ॥ अमूला । ऋन्नेभ्यो डीप् 306 ॥ कर्त्री । दण्डिनी ॥

■ (455) उगितश्च <4-1-6>

उगिदन्तात्प्रातिपदिकात् स्त्रियां डीप् स्यात् । पचन्ती । भवन्ती । दीव्यन्ती । शप्श्यनोः 446 इति नुम् । उगिदचाम् 361 इति सूत्रेऽज्ग्रहणेन धातोश्चेदुगित्कार्यं तदर्थञ्चतेरेव इति नियम्यते । तेनेह न । उखासत् । क्विप् । अनिदिताम् 415 इति नलोपः । पर्णध्वत् । अञ्चतेस्तु स्यादेव । प्राची । प्रतीची ॥

■ (456) वनो र च <4-1-7>

वन्नन्तात्तदन्ताच्च प्रातिपदिकात् स्त्रियां डीप् स्यात् रश्चान्तादेशः । वन्निति इवनिप्क्वनिप्क्वनिपां सामान्यग्रहणम् । (प) प्रत्ययग्रहणे यस्मात्स विहितस्तदादेस्तदन्तस्य ग्रहणम् । तेन प्रातिपदिकविशेषणात्तदन्तान्तमपि लभ्यते । सुत्वानमतिक्रान्ता अतिसुत्वरी । अतिधीवरी । शर्वरी ॥ । वनो न हश् इति वक्तव्यम् (वा) ॥ हशन्ताद्धातोर्विहितो यो वन् तदन्तात्तदन्तान्ताच्च प्रातिपदिकात् डीप् रश्च नेत्यर्थः । ओणृ अपनयने । वनिप् । विड्वनोः 2982 इत्यात्वम् । अवावा ब्राह्मणी । राजयुध्वा ॥ बहुव्रीहौ वा (वा) ॥ बहुधीवरी । बहुधीवा । पक्षे डाप् वक्ष्यते ॥

■ (457) पादोऽन्यतरस्याम् <4-1-8>

पाच्छब्दः कृतसमासान्तस्तदन्तात्प्रातिपदिकात् डीब्वा स्यात् । द्विपदी । द्विपात् ॥

■ (458) टाबृचि <4-1-9>

ऋचि वाच्यायां पादन्ताद्वाप् स्यात् । द्विपदा ऋक् । एकपदा । न षट्स्वसादिभ्यः 308 ॥ पञ्च । चतस्रः । पञ्चेत्यत्र नलोपे कृतेऽपि षणान्ता षट् 369 इति षट्संज्ञां प्रति न लोपः सुप्स्वर 353 इति नलोपस्यासिद्धत्वात् न षट्स्वसादिभ्यः 308 इति न टाप् ॥

■ (459) मनः <4-1-11>

मन्नन्तान्न डीप् । सीमा । सीमानौ ॥

■ (460) अनो बहुव्रीहेः <4-1-12>

अन्नन्ताद्बहुव्रीहेर्न डीप् । बहुयज्वा । बहुयज्वानौ ॥

■ (461) डाबुभाभ्यामन्यतरस्याम् <4-1-13>

सूत्रद्वयोपात्ताभ्यां डाब् वा स्यात् ॥ सीमा । सीमे । सीमानौ । दामा । दामे । दामानौ । न पुंसि दामेत्यमरः । बहुयज्वा । बहुयज्वे । बहुयज्वानौ ॥

■ (462) अन उपधालोपिनोऽन्यतरस्याम् <4-1-28>

अन्नन्ताद्बहुव्रीहेरुपधालोपिनो वा डीप् स्यात् । पक्षे डाब्निषेधौ । बहुराज्ञी । बहुराज्ञौ । बहुराजे । बहुराजानौ ॥

■ (463) प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्यात् इदाप्यसुपः <7-3-44>

प्रत्ययस्थात्कारात्पूर्वस्याऽकारस्येकारः स्यादापि परे स आप् सुपः परो न चेत् । सर्विका । कारिका । अतः किम् ? नौका । प्रत्ययस्थात्किम् ? शक्नोतीति शका । असुपः किम् ? बहुपरिव्राजका नगरी । कात्किम् ? नन्दना । पूर्वस्य किम् ?

परस्य माभूत् । कटुका । तपरः किम् ? राका । आपि किम् ? कारकः ॥ । मामकनरकयोरुपसंख्यानम् (वा) ॥ मामिका । नरान् कायतीति नरिका ॥ । त्यक्त्यपोश्च (वा) ॥ दाक्षिणात्यिका । इहत्यिका ॥

■ (464) न यासयोः <7-3-45>

यत्तद्वोरस्येन्न स्यात् । यका । सका । यकाम् । तकाम् ॥ त्यकनश्च निषेधः ॥ अधित्यका । उपत्यका ॥ आशिषि वुनश्च न (वा) ॥ जीवका । भवका ॥ उत्तरपदलोपे च (वा) ॥ देवदत्तिका । देवका ॥ क्षिपकादीनां च (वा) ॥ क्षिपका । ध्रुवका । कन्यका । चटका ॥ तारका ज्योतिषि (वा) ॥ अन्यत्र तारिका ॥ वर्णका तान्तवे (वा) ॥ अन्यत्र वर्णिका ॥ वर्तकाशकुनौ प्राचाम् (वा) ॥ उदीचां तु वर्तिका ॥ अष्टकापितृदैवत्ये (वा) ॥ अष्टिकान्या ॥ । सूतकापुत्रिकावृन्दारकाणां वेति वक्तव्यम् (वा) ॥ इह वा अ इति च्छेदः । कात्पूर्वस्याकारादेशो वेत्यर्थः । तेन पुत्रिकाशब्दे डीन इवर्णस्य पक्षेऽकारः । अन्यत्रेत्त्वबाधनार्थमकारस्यैव पक्षेऽकारः । सूतका । सूतिकेत्यादि ॥

■ (465) उदीचामातः स्थाने यकपूर्वायाः <7-3-46>

यकपूर्वस्य स्त्रीप्रत्ययाकारस्य स्थाने योऽकारस्तस्य कात्पूर्वस्येद्वा स्यादापि परे । केऽणः 834 इति ह्रस्वः । आर्यका । आर्यिका । चटकका । चटकिका । आतः किम् ? सांकाश्ये भवा सांकाशिका । यकेति किम् ? अश्विका । स्त्रीप्रत्ययेति किम् ? शुभं ातीति शुभंयाः । अज्ञाता शुभंयाः शुभंयिका ॥ धात्वन्तयकोस्तु नित्यम् (वा) ॥ सुनयिका । सुपाकिका ॥

■ (466) भस्त्रैषाजाज्ञाद्वास्वा नञ्पूर्वाणामपि <7-3-47>

स्वेत्यन्तं लुप्तषष्ठीकं पदम् । एषामत इद्वा स्यात् । तदन्तविधिनैव सिद्धे नञ्पूर्वाणामपीति स्पष्टार्थम् । भस्त्राग्रहणमुपसर्जनार्थम् । अन्यस्य तूत्तरसूत्रेण सिद्धम् । एषा द्वा एतयोस्तु सपूर्वयोर्नेत्त्वम् । अन्तर्वर्तिनीं विभक्तिमाश्रित्याऽसुप इति प्रतिषेधात् । अनेषका । परमैषका । अद्वके । परमद्वके । स्वशब्दग्रहणं संज्ञोपसर्जनार्थम् । इह हि आतः स्थाने इत्यनुवृत्तं स्वशब्दस्यातो विशेषणम् । नतु द्वैषयोरसंभवात् । नाप्यन्येषामव्यभिचारात् । स्वशब्दस्त्वनुपसर्जनमात्मीयवाची अकजर्हः । अर्थान्तरे तु न स्त्री । संज्ञोपसर्जनीभूतस्तु कप्रत्ययान्तत्वाद्भवत्येवोदाहरणम् । एवं चात्मीयायां स्विक्वा परमस्विकेति नित्यमेवेत्वम् । निर्भस्त्रका । निर्भस्त्रिका । एषका । एषिका । कृतषत्वनिर्देशान्नेह विकल्पः । एतिके । एतिकाः । अजका । अजिका । जका । जिका । द्वके । द्विके । निःस्वका । निःस्विका ॥

■ (467) अभाषितपुंस्काच्च <7-3-48>

एतस्माद्विहितस्यातः स्थानेऽत इद्वा स्यात् । गङ्गका । गङ्गिका । बहुव्रीहेर्भाषितपुंस्कत्वात्ततो विहितस्य नित्यम् । अज्ञाता अखट्वा अखट्विका । शैषिके कपि तु विकल्प एव ॥

■ (468) आदाचार्याणाम् <7-3-49>

पूर्वसूत्रविषये आद्वा स्यात् । गङ्गाका । गङ्गिका । उक्तपुंस्कात्तु शुभ्रिका ॥

■ (469) अनुपसर्जनात् <4-1-14>

अधिकारोऽयं यूनस्तिः 531 इत्यभिव्याप्य । अयमेव स्त्रीप्रत्ययेषु तदन्तविधिं ज्ञापयति ॥

■ (470) टिड्ढाणञ्द्वयसज्दध्नञ्मात्रचतयष्ठकठञ्कञ्कवरपः <4-1-15>

अनुपसर्जनं यद्विदादि तदन्तं यददन्तं प्रातिपदिकं ततः स्त्रियां डीप् स्यात् । कुरुचरी । उपसर्जनात्वान्नेह बहुकुरुचरा । नदट्, नदी । वक्ष्यमाणेत्यत्र टित्त्वादुगित्त्वाच्च डीप् प्राप्तः । यासुटो डित्त्वेन (प) लाश्रयमनुबन्धकार्यं नादेशानाम् । इति ज्ञापनान्न भवति । शनः शानचः शित्त्वेन क्वचिदनुबन्धकार्येऽप्यनल्विधाविति निषेधज्ञापनाद्वा । सौपर्णयी । ऐन्द्री ।

औत्सी । ऊरुद्वयसी । ऊरुदघ्नी । ऊरुमात्री । पञ्चतयी । आक्षिकी । लावणिकी । यादृशी । इत्वरी ॥ (प)ताच्छीलिके
णेऽपि ॥ चौरी ॥ । नञ्सन्जीककख्युंस्तरुणतलुनानामुपसंङ्ख्यानम् (वा) ॥ स्त्रैणी । पौंस्नी । शाक्तीकी । आद्यङ्करणी ।

तरुणी । तलुनी ॥

- (471) यञश्च <4-1-16>

यञन्तात्स्त्रियां डीप्स्यात् । आकारलोपे कृते ॥

- (472) हलस्तद्धितस्य <6-4-150>

हल उत्तरस्य तद्धितयकारस्योपधाभूतस्य लोपः स्यादीति परे । गार्गी ॥ अनपत्याधिकारस्थान्न डीप् । द्वीपे भवा द्वैप्या
। अधिकारग्रहणान्नेह । देवस्यापत्यं दैव्या । देवादयञञाविति हि यञ् प्राद्वीव्यतीयो न त्वपत्याधिकारपठितः ॥

- (473) प्राचां ष्फ तद्धितः <4-1-17>

यञन्तात्ष्फो वा स्यात् स्त्रियां स च तद्धितः ॥

- (474) षः प्रत्ययस्य <1-3-6>

प्रत्ययस्यादिः ष इत्स्यात् ॥

- (475) आयनेयीनीयियः फढखछघां प्रत्ययादीनाम् <7-1-2>

प्रत्ययादिभूतानां फादीनां क्रमादायन्नादय आदेशाः स्युः । तद्धितान्तत्वात्प्रातिपदिकत्वम् । षित्त्वसामर्थ्यात्
ष्फेणोक्तेऽपि स्त्रीत्वे षिद्गौरा 498 इति वक्ष्यमाणो डीष् । गार्ग्यायणी ॥

- (476) सर्वत्र लोहितादिकतन्तेभ्यः <4-1-18>

लोहितादिभ्यः कतशब्दान्तेभ्यो यञन्तेभ्यो नित्यं ष्फः स्यात् । लौहित्यायनी । कात्यायनी ॥

- (477) कौरव्यमाण्डूकाभ्यां च <4-1-19>

आभ्यां ष्फः स्यात् । टाण्डीषोरपवादः । कुर्वादिभ्यो ण्यः 1175 । कौरव्यायणी । ढक् च मण्डूकात् 1122 इत्यण् ।
माण्डूकायनी ॥ । आसुरेरुपसङ्ख्यानम् (वा) ॥ आसुरायणी ॥

- (478) वयसि प्रथमे <4-1-20>

प्रथमवयोवाचिनोऽदन्तात् स्त्रियां डीप् स्यात् । कुमारी ॥ । वयस्यचरम इति वाच्यम् (वा) ॥ वधूटी । चिरण्टी ।
वधूटचिरण्टशब्दौ यौवनवाचिनौ । अतः किम् ? शिशुः । कन्याया न । न्यायाः कनीन च 1119 इति निर्देशात् ॥

- (479) द्विगोः <4-1-21>

अदन्तात् द्विगोर्डीप् स्यात् । त्रिलोकी । अजादित्वात्त्रिफला । त्र्यनीका सेना ॥

- (480) अपरिमाणबिस्ताचितकम्बल्येभ्यो न तद्धितलुकि <4-1-22>

अपरिमाणान्ताद्बिस्ताद्यन्ताच्च द्विगोर्डीप् न स्यात्तद्धितलुकि सति । पञ्चभिरश्वैः क्रीता पञ्चाशवा । आर्हीयण्ठक् ।
अध्यर्ध 1693 इति लुक् । द्वौ बिस्तौ पचति द्विबिस्ता । द्व्याचिता । द्विकम्बल्या । परिमाणान्तात्तु द्व्याढकी ।
तद्धितलुकि किम् ? समाहारे पञ्चाश्वी ॥

■ (481) काण्डान्तात्क्षेत्रे <4-1-23>

क्षेत्रे यः काण्डान्तो द्विगुस्ततो न डीप् तद्धितलुकि सति । द्वे काण्डे प्रमाणमस्याः द्विकाण्डा क्षेत्रभक्तिः । प्रमाणे द्वयसच् 1838 इति विहितस्य मात्रचः प्रमाणे लो द्विगोर्नित्यमिति लुक् । क्षेत्रे किम् ? द्विकाण्डी रज्जुः ॥

■ (482) पुरुषात्प्रमाणेऽन्यतरस्याम् <4-1-24>

प्रमाणे यः पुरुषस्तदन्ताद्विगोर्डीप् वा स्यात्तद्धितलुकि । द्वौ पुरुषौ प्रमाणमस्याः सा द्विपुरुषी द्विपुरुषा वा परिखा ॥

■ (483) ऊधसोऽनङ् <5-4-131>

ऊधोन्तस्य बहुव्रीहेरनडादेशः स्यात् स्त्रियाम् । इत्यनङि कृते डाब् डीब् निषेधेषु प्राप्तेषु ॥

■ (484) बहुव्रीहेरूधसो डीष् <4-1-25>

ऊधोन्ताद्बहुव्रीहेर्डीष् स्यात् स्त्रियाम् । कुण्डोऽध्नी । स्त्रियां किम् ? कुण्डोऽधो धैनुकम् । इहानङि न । तद्विधौ स्त्रियामित्युपसङ्ख्यानात् ॥

■ (485) संख्याऽव्ययादेर्डीप् <4-1-26>

डीषोऽपवादः । द्यूध्नी । अत्यूध्नी । बहुव्रीहेरित्येव । ऊधोऽतिक्रान्ता अत्यूधाः ।

■ (486) दामहायनान्ताच्च <4-1-27>

सङ्ख्यादेर्बहुव्रीहेर्दामान्ताद्वायनान्ताच्च डीप् स्यात् । दामान्ते डाप्प्रतिषेधयोः प्राप्तयोर्हायनान्ते टापि प्राप्ते वचनम् । द्विदाम्नी । अव्ययग्रहणाऽननुवृत्तेरुद्धामा वडवेत्यत्र डाब्निषेधावपि पक्षे स्तः । द्विहायनी बाला ॥ *त्रिचतुर्भ्यां हायनस्य णत्वं वाच्यम्* (वा) ॥ वयोवाचकस्यैव हायनस्य डीप् णत्वं चेप्यते । त्रिहायणी । चतुर्हायणी । वयसोऽन्यत्र । त्रिहायना चतुर्हायना शाला ॥

■ (487) नित्यं संज्ञाछन्दसोः <4-1-29>

अन्नन्ताद्बहुव्रीहेरुपधालोपिनो डीप् । सुराजी नाम नगरी । अन्यत्र पूर्वेण विकल्प एव । वेदे तु शतमूर्ध्नी ॥

■ (488) केवलमामकभागधेयपापापरसमानार्थकृतसुमङ्गलभेषजाच्च <4-1-30>

एभ्यो नवभ्यो नित्यं डीप् स्यात्सञ्ज्ञाछन्दसोः । अथोत इन्द्रः केवलीर्विशः । मामकी । भागधेयी । पापी । अपरी । समानी । आर्यकृती । सुमङ्गली । भेषजी । अन्यत्र केवला इत्यादि । मामकग्रहणं नियमार्थम् । अण्णन्तत्वादेव सिद्धेः । तेन लोकेऽसंज्ञायां मामिका ।

■ (489) अन्तर्वत्पतितोर्नुक् <4-1-32>

एतयोः स्त्रियां नुक् स्यात् ॥ ऋन्नेभ्यो डीप् 306 गर्भिण्यां जीवद्भर्तृकायां च प्रकृतिभागौ निपात्येते । तत्रान्तरस्त्यस्यां गर्भ इति विग्रहे अन्तःशब्दस्याधिकरणशक्तिप्रधानतयाऽस्ति सामानाधिकरण्याभावाद- प्राप्तो मतुप् निपात्यते । पतितवत्नीत्यत्र तु वत्वं निपात्यते । अन्तर्वत्नी । पतितवत्नी । प्रत्युदाहरणं तु । अन्तरस्त्यस्यां शालायां घटः । पतिमती पृथिवी ॥

■ (490) पत्युर्नो यज्ञसंयोगे <4-1-33>

पतिशब्दस्य नकारादेशः स्याद्यजेन सम्बन्धे । वसिष्ठस्य पत्नी । तत्कर्तृकयज्ञस्य फलभोक्त्रीत्यर्थः । दम्पत्योः सहाधिकारात् ॥

■ (491) विभाषा सपूर्वस्य <4-1-34>

पतिशब्दान्तस्य सपूर्वस्य प्रातिपदिकस्य नो वा स्यात् । गृहस्य पतिः गृहपतिः । गृहपत्नी । अनुपसर्जनस्येतीहोत्तरार्थमनुवृत्तमपि न पत्युर्विशेषणं किन्तु तदन्तस्य । तेन बहुव्रीहावपि । दृढपत्नी । दृढपतिः । वृषलपत्नी । वृषलपतिः । अथ वृषलस्य पत्नीति व्यस्ते कथमिति चेत् । पत्नीव पत्नीत्युपचारात् । यद्वा । आचारक्विवन्तात्कर्तरि क्विप् । असंमिश्रच पक्षे । पत्नियौ । पत्नियः । इतीयङ्विषये विशेषः । सपूर्वस्य किम् ? गवां पतिः स्त्री ॥

■ (492) नित्यं सपत्न्यादिषु <4-1-35>

पूर्वविकल्पापवादः । समानस्य सभावोऽपि निपात्यते । समानः पतिर्यस्याः सा सपत्नी । एकपत्नी । वीरपत्नी ॥

■ (493) पूतक्रतोरै च <4-1-36>

। इयं त्रिसूत्री पुंयोगे एवेष्यते (वा) ॥ पूतक्रतोः स्त्री पूतक्रतायी । यया तु क्रतवः पूताः स्यात्पूतक्रतुरेव सा ॥

■ (494) वृषाकप्यग्निकुसितकुसिदानामुदात्तः <4-1-37>

एषामुदात्त ए आदेशः स्यात् डीप् च । वृषाकपेः स्त्री वृषाकपायी । हरविष्णू वृषाकपी इत्यमरः । वृषाकपायी श्रीगौर्योरिति च । अगनायी । कुसितायी । कुसिदायी । कुसिदशब्दो ह्रस्वमध्यो नतु दीर्घमध्यः ॥

■ (495) मनोरौ वा <4-1-38>

मनुशब्दस्यौकारादेशः स्यादुदात्त ऐकारश्च वा ताभ्यां सन्नियोगशिष्टो डीप् च । मनोः स्त्री मनावी । मनायी । मनुः ॥

■ (496) वर्णादनुदात्तात्तोपधात्तो नः <4-1-39>

वर्णवाची योऽनुदात्तान्तस्तोपधस्तदन्तादनुपसर्जनात्प्रातिपदिकाद्वा डीप् स्यात्तत्कारस्य नकारादेशश्च । एनी । एता । रोहिणी । रोहिता । वर्णानां तणतिनितान्तानाम् (फि 33) इति फिट्सूत्रेणाद्युदात्तः । त्र्येण्या च शलल्येति

गृह्यसूत्रम् । ीण्येतानि यस्या इति बहुव्राहिः । अनुदात्तात् किम् ? श्वेता । घृतादीनां च (फि 21) इत्यन्तोदात्तोऽयम् । अत इत्येव । शितिः स्त्री ॥ पिशङ्गादुपसङ्ख्यानम् (वा) ॥ पिशङ्गी । पिशङ्गा ॥ असितपलितयोर्न (वा) ॥ असिता । पलिता ॥ छन्दसि क्नमेके (वा) ॥ असिक्नी । पलिक्नी । अवदातशब्दस्तु न वर्णवाची किंतु विशुद्धवाची । तेन अवदाता इत्येव ॥

■ (497) अन्यतो डीष् <4-1-40>

तोपधभिन्नाद्वर्णवाचिनोऽनुदात्तान्तात्प्रातिपदिकात् स्त्रियां डीष् स्यात् । कल्माषी । सारङ्गी । लघावन्ते द्वयोश्च बहवचो गुरुः (फि 42) इति मध्योदात्तावेतौ । अनुदात्तान्तात्किम् ? कृष्णा । कपिला ॥

■ (498) षिद्गौरादिभ्यश्च <4-1-41>

षिद्भ्यो गौरादिभ्यश्च डीष् स्यात् । नर्तकी । गौरी ॥ आमनडुहः स्त्रियां वा (वा) ॥ अनडुही ॥ अनड्वाही । (ग) पिप्पल्यादयश्च ॥ आकृतिगणोऽयम् ॥

■ (499) सूर्यतिष्यागस्त्यमत्स्यानां य उपधायाः <6-4-149>

अङ्गस्योपधाया यस्य लोपः स्यात्स चेद्यः सूर्याद्यवयवः ॥ । मत्स्यस्य ड्याम् (वा) ॥ । सूर्यागस्त्ययोश्छे च ड्यां च (वा) ॥ । तिष्यपुष्ययोर्नक्षत्राणि यलोप इति वाच्यम् (वा) ॥ मत्सी ॥ । ??मातरि षिच (वा) इति षित्त्वादेव सिद्धे गौरादिषु मातामहीशब्दपाठादनित्यः षितां डीष्?? । दंष्ट्रा ॥

- (500) जानपदकुण्डगोणस्थलभाजनागकालनीलकुशकामुककबराद्वृत्त्यमत्रावपनाकृत्रिमाश्राणास्थौल्यवर्णानाच्छादनायोविकारमैथुनेच्छाकेशवेषेषु <4-1-42>

एभ्य एकादशभ्यः प्रातिपदिकेभ्यः क्रमात् वृत्त्यादिष्वर्थेषु डीष् स्यात् । जानपदी वृत्तिश्चेत् । अन्या तु जानपदी । उत्सादित्वादजन्तत्वे टिड्ढा 470 इति डीप्याद्युदात्तः । कुण्डी अमत्रं चेत् । कुण्डान्या । कुडि दाहे । गुरोश्च हलः 3280 इति अप्रत्ययः । यस्तु अमृते जारजः कुण्ड इति मनुष्यजातिवचनस्ततो जातिलक्षणो डीष् भवत्येव । अमत्रे हि स्त्रीविषयत्वादप्राप्तो डीष् विधीयते नतु नियम्यते । गोणी आवपनं चेत् । गोणान्या । स्थली अकृत्रिमा चेत् । स्थलाऽन्या । भाजी श्राणा चेत् । भाजाऽन्या । नागी स्थूला चेत् । नागाऽन्या । गजवाची नागशब्दः स्थौल्यगुणयोगादन्यत्र प्रयुक्त उदाहरणम् । सर्पवाची तु दैर्घ्यगुणयोगादन्यत्र प्रयुक्तः प्रत्युदाहरणम् । काली वर्णश्चेत् । कालाऽन्या । नीली अनाच्छादनं चेत् । नीलाऽन्या । नील्या रक्ता शाटीत्यर्थः ॥ ??नील्या अन्वक्तव्यः (वा) इत्यन्?? । अनाच्छादनेऽपि न सर्वत्र किंतु ॥ । नीलादौषधौ (वा) ॥ नीली ॥ । प्राणिनि च (वा) ॥ नीली गौः ॥ । संजायां वा (वा) ॥ नीली । नीला । कुशी अयोविकारश्चेत् । कुशाऽन्या । कामुकी मैथुनेच्छा चेत् । कामुकाऽन्या । कबरी केशानां संनिवेशश्चेत् । कबराऽन्या । चित्रेत्यर्थः ॥

- (501) शोणात्प्राचाम् <4-1-43>

शोणी । शोणा ॥

- (502) वोतो गुणवचनात् <4-1-44>

उदन्ताद्गुणवाचिनो वा डीष् स्यात् । मृद्वी । मृदुः । उतः किम् ? शुचिः । गुणेति किम् ? आखुः ॥ । खरुसंयोगोपधान्न (वा) ॥ खरुः पतिंवरा कन्या । पाण्डुः ॥

- (503) बहवादिभ्यश्च <4-1-45>

एभ्यो वा डीष् स्यात् । बहवी । बहुः । (ग) कृदिकारादक्तिनः ॥ रात्रिः । रात्री । (ग) सर्वतोऽक्तिन्नर्थादित्येके ॥ शकटिः । शकटी । अक्तिन्नर्थात्किम् ? अजननिः । क्तिन्नन्तत्वादप्राप्ते विध्यर्थं पद्धतिशब्दो गणे पठ्यते । हिमकाषिहतिषु च 992 इति पद्मावः । पद्धतिः । पद्धती ॥

- (504) पुंयोगादाख्यायाम् <4-1-48>

या पुमाख्या पुंयोगात् स्त्रियां वर्तते ततो डीष् स्यात् । गोपस्य स्त्री गोपी ॥ । पालकान्तान्न (वा) ॥ गोपालिका । अश्वपालिका ॥ । सूर्यादेवतायां चाप् वाच्यः (वा) ॥ सूर्यस्य स्त्री देवता सूर्या । देवतायां किम् ? सूरी कुन्ती । मानुषीयम् ॥

- (505) इन्द्रवरुणभवशर्वरुद्रमृडहिमारण्ययवयवनामातुलाचार्याणामानुक् <4-1-49>

एषामानुगागमः स्यात् डीष् च । इन्द्रादीनां षण्णां मातुलाचार्ययोश्च पुंयोग एवेष्यते । तत्र डीषि सिद्धे आनुगागममात्रं विधीयते । इतरेषां चतुर्णामुभयम् । इन्द्राणी ॥ हिमारण्ययोर्महत्त्वे (वा) ॥ महद्धिमं हिमानी । महदरण्यम् अरण्यानी ॥ यवाद्दोषे (वा) ॥ दुष्टो यवो यवानी ॥ यवनाल्लिप्याम् (वा) ॥ यवनानां लिपियवनानी ॥ । मातुलोपाध्याययोरानुगवा (वा) ॥ मातुलानी । मातुली । उपाध्यायानी । उपाध्यायी ॥ या तु स्वयमेवाध्यापिका तत्र वा डीष् वाच्यः (वा) ॥ उपाध्यायी । उपाध्याया । (ग) चार्यादणत्वं च ॥ आचार्यस्य स्त्री आचार्यानी । पुंयोग इत्येव । आचार्या स्वयं व्याख्यात्री ॥ अर्यक्षत्रियाभ्यां वा स्वार्थे (वा) ॥ अर्याणी । अर्या । स्वामिनी वैश्या वेत्यर्थः । क्षत्रियाणी । क्षत्रिया । पुंयोगे तु । अर्यी । क्षत्रियी । कथं ब्रह्माणीति । ब्रह्माणमानयति जीवयतीति कर्मण्यण् 2913 ॥

- (506) क्रीतात्करणपूर्वात् <4-1-50>

क्रीतान्ताददन्तात्करणादेः स्त्रियां डीष् स्यात् । वस्त्रक्रीती । क्वचिन्न । धनक्रीता ॥

- (507) क्तादल्पाख्यायाम् <4-1-51>

करणादेः क्तान्तात् स्त्रियां डीष् स्यादल्पत्वे द्योत्ये । अभलिप्ती द्यौः अल्पाख्यायां किम् ? चन्दनलिप्ताङ्गना ॥

- (508) बहुव्रीहेश्चान्तोदात्तात् <4-1-52>

बहुव्रीहेः क्तान्तादन्तोदात्ताददन्तात् स्त्रियां डीष् स्यात् ॥ जातिपूर्वादिति वक्तव्यम् (वा) ॥ तेन
बहुनञ्सुकालसुखादिपूर्वान्न । ऊरुभिन्नी । नेह । बहुकृता ॥ । जातान्तान्न (वा) ॥ दन्तजाता ॥ । पाणिगृहीती
भार्यायाम् (वा) ॥ पाणिगृहीतान्या ॥

- (509) अस्वाङ्गपूर्वपदाद्वा <4-1-53>

पूर्वेण नित्यं प्राप्ते विकल्पोऽयम् । सुरापीती । सुरापीता । अन्तोदात्तात्किम् ? वस्त्रच्छन्ना ।
अनाच्छादनादित्युदात्तनिषेधः । अत एव पूर्वेणापि न डीष् ॥

- (510) स्वाङ्गाच्चोपसर्जनादसंयोगोपधात् <4-1-54>

असंयोगोपधमुपसर्जनं यत्स्वाङ्गं तदन्ताददन्तात्प्रातिपदिकाद्वा डीष् । केशानतिक्रान्ता अतिकेशी । अतिकेशा ।
चन्द्रमुखी । चन्द्रमुखा । संयोगोपधात्तु सुगुल्फा । उपसर्जनात् किम् ? शिखा । स्वाङ्गं त्रिधा ॥ अद्रवं मूर्तिमत्स्वाङ्गं
प्राणिस्थमविकारजम् ॥ सुस्वेदा द्रवत्वात् । सुज्ञाना अमूर्तत्वात् । सुमुखा शाला अप्राणिस्थत्वात् । सुशोफा विकारजत्वात्
॥ अतत्स्थं तत्र दृष्टं च (वा) ॥ सुकेशी सुकेशा वा रथ्या । अप्राणिस्थस्यापि प्राणिनि दृष्टत्वात् ॥ तेन चेत्तत्तथा
युतम् (वा) ॥ सुस्तनी सुस्तना वा प्रतिमा । प्राणिवत्प्राणिसदृशे स्थितत्वात् ॥

- (511) नासिकोदरौष्ठजङ्घादन्तकर्णशृङ्गाच्च <4-1-55>

एभ्यो वा डीष् स्यात् । आद्ययोर्बहवज्जलक्षणो निषेधो बाध्यते । पुरस्तादपवादन्यायात् । ओष्ठादीनां पञ्चानां तु
असंयोगोपधादिति पर्युदासे प्राप्ते वचनम् । मध्येऽपवादन्यायात् । सहनज्जलक्षणस्तु प्रतिषेधः परत्वादस्य बाधकः ।
तुङ्गनासिकी । तुङ्गनासिका इत्यादि । नेह । सहनासिका । अनासिका । अत्र वृत्तिः ॥ (वृ) अङ्गगात्रकण्ठेभ्यो वक्तव्यम्
॥ स्वङ्गी । स्वङ्गेत्यादि । एतच्चानुक्तसमुच्चयार्थेन चकारेण सङ्ग्राह्यमिति केचित् । भाष्याद्यनुक्तत्वादप्रमाणमिति
प्रामाणिकाः । अत्र वार्तिकानि ॥ । पुच्छाच्च (वा) ॥ सुपुच्छी । सुपुच्छा ॥ कबरमणिविशरेभ्यो नित्यम् (वा) ॥ कबरं चित्रं
पुच्छं यस्याः सा कबरपुच्छी मयूरी इत्यादि ॥ । उपमानात्पक्षाच्च पुच्छाच्च (वा) ॥ नित्यमित्येव । उलूकपक्षी शाला ।
उलूकपुच्छी सेना ॥

- (512) न क्रोडादिबहवचः <4-1-56>

क्रोडादेर्बहवचश्च स्वाङ्गान्न डीष् । कल्याणक्रोडा । अश्वानामुरः क्रोडा । आकृतिगणोऽयम् । सुजघना ॥

- (513) सहनञ्चिद्यमानपूर्वाच्च <4-1-57>

सहेत्यादित्रिकपूर्वान्न डीष् । सकेशा । अकेशा । विद्यमाननासिका ॥

- (514) नखमुखात्संज्ञायाम् <4-1-58>

डीष् न स्यात् । शूर्पणखा । गौरमुखा । संज्ञायां किम् ? ताम्रमुखी कन्या ॥

- (515) दिक्पूर्वपदान्डीप् <4-1-60>

दिक्पूर्वपदात्स्वाङ्गान्तात्प्रातिपदिकात्परस्य डीषो डीबादेशः स्यात् । प्राङ्मुखी । आद्युदात्तं पदम् ॥

- (516) वाहः <4-1-61>

वाहन्तात्प्रातिपदिकात् डीष् स्यात् । डीषेवानुवर्तते न डीप् । दित्यवाट् च मे दित्यौही च मे ॥

- (517) सख्यशिश्वीति भाषायाम् <4-1-62>

इति शब्दः प्रकारे भाषायामित्यस्यानन्तरं द्रष्टव्यः । तेन छन्दस्यपि क्वचित् । सखी । अशिश्वी । आधेनवो धुनयन्तामशिश्वीः ॥

- (518) जातेरस्त्रीविषयादयोपधात् <4-1-63>

जातिवाचि यन्न च स्त्रियां नियतमयोपधं ततः स्त्रियां डीष् स्यात् ॥ । आकृतिग्रहणा जातिः (वा) ॥ अनुगतसंस्थानव्यङ्ग्येत्यर्थः । तटी ॥ लिङ्गानां च न सर्वभाक् (वा) ॥ सकृदाख्यातनिर्ग्राह्या ॥ असर्वलिङ्गत्वे सत्येकस्यां व्यक्तौ कथनाद्व्यक्त्यन्तरे कथनं विनापि सुग्रहा जातिरिति लक्षणान्तरम् । वृषली । सत्यन्तं किम् ? शुक्ला । सकृदित्यादि किम् ? देवदत्ता ॥ । गोत्रं च चरणैः सह (वा) ॥ अपत्यप्रत्ययान्तः शाखाध्येतृवाची च शब्दो जातिकार्यं लभत इत्यर्थः । औपगवी । कठी । बह्वृची । ब्राह्मणीत्यत्र तु शाङ्गरवादिपाठात् डीना डीष् बाध्यते । जातेः किम् ? मुण्डा । अस्त्रीविषयात्किम् ? बलाका । अयोपधात्किम् ? क्षत्रिया ॥ । योपधप्रतिषेधे ह्यगवयमुकयमनुष्यमत्स्यानामप्रतिषेधः (वा) ॥ हयी । गवयी । मुकयी । हलस्तद्धितस्य 472 इति यलोपः । मनुषी ॥ । मत्स्यस्य ड्याम् (वा) ॥ मत्सी ॥

- (519) पाककर्णपर्णपुष्पफलमूलवालोत्तरपदाच्च <4-1-64>

पाकाद्युत्तरपदाज्जातिवाचिनः स्त्रीविषयादपि डीष् स्यात् । ओदनपाकी । शङ्कुकर्णी । शालपर्णी । शङ्खपुष्पी । दासीफली । दर्भमूली । गोवाली । ओषधिविशेषे रूढा एते ॥

- (520) इतो मनुष्यजातेः <4-1-65>

डीष् स्यात् । दाक्षी । योपधादपि । उदमेयस्यापत्यं औदमेयी । मनुष्येति किम् ? तित्तिरिः ॥

- (521) ऊङुतः <4-1-66>

उकारान्तादयोपधान्मनुष्यजातिवाचिनः स्त्रियामूङ् स्यात् । कुरुः ॥ कुरुनादिभ्यो ण्यः 1190 ॥ तस्य स्त्रियामवन्ति 1195 इत्यादिना लुक् । अयोपधात् किम् ? अध्वर्युः ॥ अप्राणिजातेश्चरज्ज्वादीनामुपसङ्ख्यानम् (वा) ॥ रज्ज्वादिपर्युदासादुवर्णान्तेभ्य एव । अलाब्वा । कर्कन्ध्वा । अनयोर्दीर्घान्तत्वेऽपि नोङ्धात्वोः 3721 इति विभक्त्युदात्तत्वप्रतिषेध ऊङ्ः फलम् ॥ प्राणिजातेस्तु कृकवाकुः । रज्ज्वादेस्तु रज्जुः । हनुः ॥

- (522) बाहवन्तात्संज्ञायाम् <4-1-67>

स्त्रियामूङ् स्यात् । भद्रबाहूः । संज्ञायां किम् ? वृत्तबाहुः ॥

- (523) पङ्गोश्च <4-1-68>

पङ्गूः ॥ । श्वशुरस्योकाराकारलोपश्च (वा) ॥ चादूङ् । पुंयोगलक्षणस्य डीषोऽपवादः । लिङ्गविशिष्टपरिभाषया स्वादयः । श्वश्रूः ॥

- (524) ऊरुत्तरपदादौपम्ये <4-1-69>

उपमानवाचिपूर्वपदमूरुत्तरपदं यत्प्रातिपदिकं तस्मादूङ् स्यात् । करभोरुः ॥

- (525) संहितशफलक्षणवामादेश्च <4-1-70>

अनौपम्यार्थं सूत्रम् । संहितोरुः । सैव शफोरुः । शफौ खुरौ ताविव संश्लिष्टत्वादुपचारात् । लक्षणशब्दादर्शआद्यच् । लक्षणोरुः । वामोरुः ॥ । संहितसहाभ्यां चेति वक्तव्यम् (वा) ॥ हितेन सह सहितौ ऊरु यस्याः सा संहितोरुः । सहेते इति सहौ ऊरु यस्याः सा सहोरुः । यद्वा विद्यमानवचनस्य सहशब्दस्य ऊर्वतिशयप्रतिपादनाय प्रयोगः ॥

- (526) संज्ञायाम् <4-1-72>

कदुकमण्डल्वोः संज्ञायां स्त्रियामूङ् स्यात् । कद्रूः । कमण्डलूः । संज्ञायां किम् ? कद्रुः । कमण्डलुः । अच्छन्दोऽर्थं वचनम् ॥

- (527) शाङ्गरवादयजो डीन् <4-1-73>

शाङ्गरवादेरजो योऽकारस्तदन्ताच्च जातिवाचिनो डीन् स्यात् । शाङ्गरवी । बैदी । जातेरित्यनुवृत्तेः पुंयोगे डीषेव । (ग) नृनरयोर्वृद्धिश्च इति गणसूत्रम् । नारी ॥

- (528) यडश्चाप् <4-1-74>

यडन्तात् स्त्रियां चाप् स्यात् । यड इति ज्यङ्घ्यङोः सामान्यग्रहणम् । आम्बष्ठ्या । कारीषगन्ध्या ॥ । षाद्यजश्चाप् वाच्यः (वा) ॥ पौतिमाष्या ॥

- (529) आवट्याच्च <4-1-75>

अस्माच्चाप् स्यात् । यजश्च 471 इति डीषोऽपवादः । अवटशब्दो गर्गादिः । आवट्या ॥

- (530) तद्धिताः <4-1-76>

आपञ्चमसमाप्तेरधिकारोऽयम् ॥

- (531) यूनस्तिः <4-1-77>

युवन् शब्दात्तिप्रत्ययः स्यात् स च तद्धितः । लिङ्गविशिष्टपरिभाषया सिद्धे तद्धिताधिकार उत्तरार्थः । युवतिः । अनुपसर्जनादित्येव । बहवो युवानो यस्यां सा बहुयुवा । युवतीति तु यौतेः शत्रन्तात् डीपि बोध्यम् ॥

इति स्त्रीप्रत्ययप्रकरणम्

कारकप्रकरणम्

- (532) प्रातिपदिकार्थलिङ्गपरिमाणवचनमात्रे प्रथमा <2-3-46>

नियतोपस्थितिकः प्रातिपदिकार्थः । मात्रशब्दस्य प्रत्येकं योगः । प्रातिपदिकार्थमात्रे लिङ्गमात्राधिक्ये परिमाणमात्रे सङ्ख्यामात्रे च प्रथमा स्यात् । उच्चैः । नीचैः । कृष्णः । श्रीः । ज्ञानम् । अलिङ्गा नियतलिङ्गाश्च प्रातिपदिकार्थमात्र इत्यस्योदाहरणम् । अनियतलिङ्गास्तु लिङ्गमात्राधिक्यस्य । तटः - तटी - तटम् । परिमाणमात्रे, द्रोणो व्रीहिः । द्रोणरूपं यत्परिमाणं तत्परिच्छिन्नो व्रीहिरित्यर्थः । प्रत्ययार्थं परिमाणे प्रकृत्यर्थोऽभेदेन संसर्गेण विशेषणम् । प्रत्ययार्थस्तु परिच्छेद्यपरिच्छेदकभावेन व्रीहौ विशेषणमिति विवेकः । वचनं सङ्ख्या । एकः । द्वौ । बहवः । इहोक्तार्थत्वाद्विभक्तेरप्राप्तौ वचनम् ॥

- (533) संबोधने च <2-3-47>

इह प्रथमा स्यात् । हे राम ॥ इति प्रथमा ॥

- (534) कारके <1-4-23>

इत्यधिकृत्य ॥

- (535) कर्तुरीप्सिततमं कर्म <1-4-49>

कर्तुः क्रियया आप्तुमिष्टतमं कारकं कर्मसंज्ञं स्यात् । कर्तुः किम् ? माषेष्वश्वं बध्नाति । कर्मण ईप्सिता माषाः न तु कर्तुः । तमबग्रहणं किम् ? पयसा ओदनं भुङ्क्ते । कर्मण्यनुवृत्तौ पुनः कर्मग्रहणमाधारनिवृत्त्यर्थम् । अन्यथा गेहं प्रविशतीत्यत्रैव स्यात् ॥

- (536) अनभिहिते <2-3-1>

इत्यधिकृत्य ॥

- (537) कर्मणि द्वितीया <2-3-2>

अनुक्ते कर्मणि द्वितीया स्यात् । हरिं भजति । अभिहिते तु कर्मणि प्रातिपदिकार्थमात्र इति प्रथमैव । अभिधानं च प्रायेण तिङ्कृतद्वितसमासैः । तिङ् - हरिः सेव्यते । कृत् - लक्ष्म्या सेवितः । तद्धितः - शतेन क्रीतः शत्यः । समासः - प्राप्तः आनन्दो यं स प्राप्तानन्दः । क्वचिन्निपातेनाभिधानं यथा - विष्वक्षोऽपि संवर्ध्य स्वयं छेत्तुमसाम्प्रतम् ॥ सांप्रतमित्यस्य हि युज्यत इत्यर्थः ॥

- (538) तथायुक्तं चानीप्सितम् <1-4-50>

ईप्सिततमवत्क्रियया युक्तमनीप्सितमपि कारकं कर्मसंज्ञं स्यात् । ग्रामं गच्छन् तृणं स्पृशति । ओदनं भुञ्जानो विषं भुङ्क्ते ॥

- (539) अकथितं च <1-4-51>

अपादानादिविशेषैरविवक्षितं कारकं कर्मसंज्ञं स्यात् ॥

दुह्याचपद्मङ्गुलिप्रच्छिन्नब्रूशासुजिमथमुषाम् । कर्मयुक् स्यादकथितं तथा स्यान्नीहृकृष्वहाम् ॥ दुहादीनां दवादशानां तथा नीप्रभृतीनां चतुर्णां कर्मणा यद्युज्यते तदेवाकथितं कर्मेति परिगणनं कर्तव्यमित्यर्थः । गां दोग्धि पयः । बलिं याचते वसुधाम् । अविनीतं विनयं याचते । तण्डुलानोदनं पचति । गर्गान् शतं दण्डयति । व्रजमवरुणद्धि गाम् । माणवकं पन्थानं पृच्छति । वृक्षमवचिनोति फलानि । माणवकं धर्मं ब्रूते शास्ति वा । शतं जयति देवदत्तम् । सुधां क्षीरनिधिं मथ्नाति । देवदत्तं शतं मुष्णाति । ग्राममजां नयति हरति कर्षति वहति वा । अर्थनिबन्धनेयं संज्ञा । बलिं भिक्षते वसुधाम् । माणवकं धर्मं भाषते अभिधत्ते वक्तीत्यादि । कारकं किम् ? माणवकस्य पितरं पन्थानं पृच्छति ॥ अकर्मकधातुभिर्योगे देशः कालो भावो गन्तव्योऽध्वा च कर्मसंज्ञक इति वाच्यम् (वा) ॥ कुरुन् स्वपिति । मासमास्ते । गोदोहमास्ते । क्रोशमास्ते ॥

- (540) गतिबुद्धिप्रत्यवसानार्थशब्दकर्मकर्मकाणामणिकर्ता स णौ <1-4-52>

गत्याद्यर्थानां शब्दकर्मणामकर्मकाणां चाणौ यः कर्ता स णौ कर्म स्यात् ॥

शत्रून् गमयत्स्वर्गं वेदार्थं स्वानवेदयत् । आशयच्चाभूतं देवान्वेदमध्यापयद्विधिम् ॥¹ ॥ आसयत्सलिले पृथ्वीं यः स मे श्रीहरिर्गतिः ॥ गतीत्यादि किम् ? पाचयत्योदनं देवदत्तेन । अण्यन्तानां किम् ? गमयति देवदत्तो यजदत्तं तमपरः प्रयुङ्क्ते गमयति देवदत्तेन यजदत्तं विष्णुमित्रः ॥ । नीवह्योर्न (वा) ॥ नाययति वाहयति वा भारं भृत्येन ॥ नियन्तृकर्तृकस्य वहेरनिषेधः (वा) ॥ वाहयति रथं वाहान् सूतः ॥ । आदिखाद्योर्न (वा) ॥ आदयति खादयति वा अन्नं बटुना ॥ भक्षेरहिसार्थस्य न (वा) । भक्षयत्यन्नं बटुना । अहिसार्थस्य किम् ? भक्षयति बलीवर्दान् सस्यम् ॥ जल्पति प्रभृतीनामुपसङ्ख्यानम् (वा) ॥ जल्पयति भाषयति वा धर्मं पुत्रं देवदत्तः ॥ । दृशेच्च (वा) ॥ दर्शयति हरिं भक्तान् । सूत्रे ज्ञानसामान्यार्थानामेव ग्रहणं न तु तद्विशेषोऽर्थानामित्यनेन

ज्ञाप्यते । तेन स्मरति जिघ्रतीत्यादीनां न । स्मारयति घ्रापयति वा देवदत्तेन ॥ शब्दायतेर्न (वा) ॥ शब्दाययति देवदत्तेन । धात्वर्थसङ्गृहीतकर्मत्वेनाकर्मकत्वात्प्राप्तिः । येषां देशकालादिभिन्नं कर्म न संभवति तेऽत्राकर्मकाः । न त्वविवक्षितकर्माणोऽपि । तेन मासमासयति देवदत्तमित्यादौ कर्मत्वं भवत्येव । देवदत्तेन पाचयतीत्यादौ तु न ॥

■ (541) हक्रोरन्यतरस्याम् <1-4-53>

हक्रोरणौ यः कर्ता स णौ वा कर्मसंज्ञः स्यात् । हारयति कारयति वा भृत्यं भृत्येन वा कटम् ॥ अभिवादिहशोरात्मनेपदे वेति वाच्यम् (वा) ॥ अभिवादयते दर्शयते देवं भक्तं भक्तेन वा ॥

■ (542) अधिशीङ्स्थासां कर्म <1-4-46>

अधिपूर्वाणामेषामाधारः कर्म स्यात् । अधिशेते अधितिष्ठति अध्यास्ते वा वैकुण्ठं हरिः ॥

■ (543) अभिनिविशश्च <1-4-47>

अभिनीत्येतत्संघातपूर्वस्य विशतेराधारः कर्म स्यात् । अभिनिविशते सन्मार्गम् । परिक्रयणे संप्रदानम् 580 इति सूत्रादिह मण्डूकप्लुत्याऽन्यतरस्यां ग्रहणमनुवर्त्य व्यवस्थितविभाषाश्रयणात्क्वचिन्न । पापेऽभिनिवेशः ॥

■ (544) उपान्वध्याङ्वसः <1-4-48>

उपादिपूर्वस्य वसतेराधारः कर्म स्यात् । उपवसति अनुवसति अधिवसति आवसति वा वैकुण्ठं हरिः ॥ अभुक्त्यर्थस्य न (वा) ॥ वने उपवसति ॥

उभसर्वतसोः कार्या धिगुपर्यादिषु त्रिषु ।
द्वितीयाम्रेडितान्तेषु ततोऽन्यत्रापि दृश्यते ॥

उभयतः कृष्णं गोपाः । सर्वतः कृष्णम् । धिक् कृष्णाभक्तम् । उपर्युपरि लोकं हरिः । अध्यधि लोकम् । अधोऽधो लोकम् ॥ अभितः परितः समयानिकषाहाप्रतियोगेऽपि (वा) ॥ अभितः कृष्णम् । परितः कृष्णम् । ग्रामं समया । निकषा लङ्काम् । हा कृष्णाभक्तम् । तस्य शोच्यते इत्यर्थः । बुभुक्षितं न प्रतिभाति किञ्चित् ॥

■ (545) अन्तरान्तरेण युक्ते <2-3-4>

आभ्यां योगे द्वितीया । अन्तरा त्वां मां हरिः । अन्तरेण हरिं न सुखम् ॥

■ (546) कर्मप्रवचनीयाः <1-4-83>

इत्यधिकृत्य ॥

■ (547) अनुर्लक्षणे <1-4-84>

लक्षणे द्योत्येऽनुरुक्तसंज्ञः स्यात् । गत्युपसर्गसंज्ञापवादः ॥

■ (548) कर्मप्रवचनीययुक्ते द्वितीया <2-3-8>

एतेन योगे द्वितीया स्यात् । जपमनु प्रावर्षत् । हेतुभूतजपोपलक्षितं वर्षणमित्यर्थः । परापि हेताविति तृतीयाऽनेन बाध्यते । लक्षणेत्थंभूत 552 इत्यादिना सिद्धे पुनः संज्ञाविधानसामर्थ्यात् ॥

■ (549) तृतीयार्थे <1-4-85>

अस्मिन्द्योत्येऽनुरुक्तसंज्ञः स्यात् । नदीमन्ववसिता सेना । नद्या सह संबद्धेत्यर्थः ॥ षिञ् बन्धने क्तः ॥

■ (550) हीने <1-4-86>

हीने द्योत्येऽनुः प्राग्वत् । अनु हरिं सुराः । हरेर्हीना इत्यर्थः ॥

■ (551) उपोऽधिके च <1-4-87>

अधिके हीने च द्योत्ये उपेत्यव्ययं प्राक्संज्ञं स्यात् । अधिके सप्तमी वक्ष्यते । हीने उप हरिं सुराः ॥

■ (552) लक्षणेत्थंभूताख्यानभागवीप्सासु प्रतिपर्यन्तवः <1-4-90>

एष्वर्थेषु विषयभूतेषु प्रत्यादय उक्तसंज्ञाः स्युः । लक्षणे, वृक्षं प्रति, पर्यनु वा विद्योतते विद्युत् । इत्थंभूताख्याने, भक्तो विष्णुं प्रति, पर्यनु वा । भागे, लक्ष्मीर्हरिं प्रति, पर्यनु वा । हरेर्भाग इत्यर्थः । वीप्सायां, वृक्षंवृक्षं प्रति पर्यनु वा सिञ्चति । अत्रोपसर्गत्वाभावान्न षत्वम् । एषु किम् ? परिषिञ्चति ॥

■ (553) अभिरभागे <1-4-91>

भागवर्जे लक्षणादावभिरुक्तसंज्ञः स्यात् । हरिमभि वर्तते । भक्तो हरिमभि । देवं देवमभि सिञ्चति । अभागे किम् ? यदत्र ममाभिष्यात्तदीयताम् ॥

■ (554) अधिपरी अनर्थकौ <1-4-93>

उक्तसंज्ञौ स्तः । कुतोऽध्यागच्छति । कुतः पर्यागच्छति । गतिसंज्ञाबाधात् गतिर्गतौ 3977 इति निघातो न ॥

■ (555) सुः पूजायाम् <1-4-94>

सुसिक्तम् । सुस्तुतम् । अनुपसर्गत्वान्न षः । पूजायां किम् ? सुषिक्तं किं तवाऽत्र । क्षेपोऽयम् ॥

■ (556) अतिरतिक्रमणे च <1-4-95>

अतिक्रमणे पूजायां चातिः कर्मप्रवचनीयसंज्ञः स्यात् । अति देवान् कृष्णः ॥

■ (557) अपिः पदार्थसंभावनाऽन्ववसर्गगर्हासमुच्चयेषु <1-4-96>

एषु द्योत्येष्वपिरुक्तसंज्ञः स्यात् । सर्पिषोऽपि स्यात् । अनुपसर्गत्वान्न षः । संभावनायां लिङ् । तस्या एव विषयभूते भवने कर्तृदौर्लभ्यप्रयुक्तं दौर्लभ्यं द्योतयन्नपिशब्दः स्यादित्यनेन संबध्यते । सर्पिष इति षष्ठी त्वपिशब्दबलेन गम्यमानस्य बिन्दोरवयवविभावसम्बन्धे । इयमेव ह्यपिशब्दस्य पदार्थद्योतकता नाम । द्वितीया तु नेह प्रवर्तते । सर्पिषो बिन्दुना योगो न त्वपिनेत्युक्तत्वात् । अपि स्तुयाद्विष्णुम् । संभावनं शक्त्युत्कर्षमाविष्कर्तुमत्युक्तिः । अपि स्तुहि । अन्ववसर्गः कामचारानुज्ञा । धिद्गेवदत्तम् अपि स्तुयाद्वृषलम् । गर्हा । अपि सिञ्च अपि स्तुहि । समुच्चये ॥

■ (558) कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे <2-3-5>

इह द्वितीया स्यात् । मासं कल्याणी । मासमधीते । मासं गुडाधानाः । क्रोशं कुटिला नदी । क्रोशमधीते । क्रोशं गिरिः । अत्यन्तसंयोगे किम् ? मासस्य द्विरधीते । क्रोशस्यैकदेशे पर्वतः ॥ इति द्वितीया ॥

■ (559) स्वतन्त्रः कर्ता <1-4-54>

क्रियायां स्वातन्त्र्येण विवक्षितोऽर्थः कर्ता स्यात् ॥

■ (560) साधकतमं करणम् <1-4-42>

क्रियासिद्धौ प्रकृष्टोपकारकं करणसंज्ञं स्यात् । तमप् ग्रहणं किम् ? गङ्गायां घोषः ॥

■ (561) कर्तृकरणयोस्तृतीया <2-3-18>

अनभिहिते कर्तरि करणे च तृतीया स्यात् । रामेण बाणेन हतो वाली ॥ प्रकृत्यादिभ्य उपसंख्यानम् (वा) ॥ प्रकृत्या चारुः । प्रायेण याजिकः । गोत्रेण गार्ग्यः । समेनैति । विषमैणेति । द्विद्रोणेन धान्यं क्रीणाति । सुखेन दुःखेन वा यातीत्यादि ॥

■ (562) दिवः कर्म च <1-4-43>

दिवः साधकतमं कारकं कर्मसंज्ञं स्याच्चात्करणसंज्ञम् । अक्षैरक्षान्वा दीव्यति ॥

■ (563) अपवर्गे तृतीया <2-3-6>

अपवर्गः फलप्राप्तिस्तस्यां द्योत्यायां कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे तृतीया स्यात् । अहना क्रोशेन वाऽनुवाकोऽधीतः । अपवर्गे किम् ? मासमधीतो नायातः ॥

■ (564) सहयुक्तेऽप्रधाने <2-3-19>

सहार्थेन युक्ते अप्रधाने तृतीया स्यात् । पुत्रेण सहागतः पिता । एवं साकं सार्धसंयोगेऽपि । विनापि तद्योगं तृतीया । वृद्धो यूना 931 इत्यादिनिर्देशात् ॥

■ (565) येनाङ्गविकारः <2-3-20>

येनाङ्गेन विकृतेनाङ्गिनो विकारो लक्ष्यते ततः तृतीया स्यात् । अक्षणा काणः । अक्षिसम्बन्धिकाणत्वविशिष्ट इत्यर्थः । अङ्गविकारः किम् ? अक्षि काणमस्य ॥

■ (566) इत्थंभूतलक्षणे <2-3-21>

कंचित्प्रकारं प्राप्तस्य लक्षणे तृतीया स्यात् । जटाभिस्तापसः । जटाज्ञाप्यतापसत्वविशिष्ट इत्यर्थः ॥

■ (567) संज्ञोऽन्यतरस्यां कर्मणि <2-3-22>

संपूर्वस्य जानातेः कर्मणि तृतीया वा स्यात् । पित्रा पितरं वा संजानीते ॥

■ (568) हेतौ <2-3-23>

हेत्वर्थे तृतीया स्यात् । द्रव्यादिसाधारणं निर्व्यापारसाधारणं च हेतुत्वम् । करणत्वं तु क्रियामात्रविषयं व्यापारनियतं च । दण्डेन घटः । पुण्येन दृष्टो हरिः । फलमपीह हेतुः । अध्ययनेन वसति । गम्यमानापि क्रिया कारकविभक्तौ प्रयोजिका । अलं श्रमेण । साध्यं नास्तीत्यर्थः । साधनक्रियां प्रति श्रमः करणम् । शतेन शतेन वत्सान्पाययति पयः । शतेन परिच्छिद्येत्यर्थः ॥ अशिष्टव्यवहारे दाणः प्रयोगे चतुर्थ्यर्थे तृतीया (वा) ॥ दास्या संयच्छते कामुकः । धर्म्ये तु भार्यायै संयच्छति ॥ इति तृतीया ॥

■ (569) कर्मणा यमभिप्रैति स संप्रदानम् <1-4-32>

दानस्य कर्मणा यमभिप्रैति स सम्प्रदानसंज्ञः स्यात् ॥

■ (570) चतुर्थी संप्रदाने <2-3-13>

विप्राय गां ददाति । अनभिहित इत्येव । दानीयो विप्रः ॥ । क्रियया यमभिप्रैति सोऽपि संप्रदानम् (वा) ॥ पत्ये शेते ॥ । यजेः कर्मणः करणसंज्ञा संप्रदानस्य च कर्मसंज्ञा (वा) ॥ पशुना रुद्रं यजते । पशुं रुद्राय ददातीत्यर्थः ॥

■ (571) रुच्यर्थानां प्रीयमाणः <1-4-33>

रुच्यर्थानां धातूनां प्रयोगे प्रीयमाणोऽर्थः सम्प्रदानं स्यात् । हरये रोचते भक्तिः । अन्यकर्तृकोऽभिलाषो रुचिः ।
हरिनिष्ठप्रीतेर्भक्तिः कर्त्री । प्रीयमाणः किम् ? देवदत्ताय रोचते मोदकः पथि ॥

■ (572) श्लाघहनुङ्स्थाशपां जीप्स्यमानः <1-4-34>

एषां प्रयोगे बोधयितुमिष्टः संप्रदानं स्यात् । गोपी स्मरात्कृष्णाय श्लाघते हनुते तिष्ठते शपते वा । जीप्स्यमानः किम् ?
देवदत्ताय श्लाघते पथि ॥

■ (573) धारेरुत्तमर्णः <1-4-35>

धारयतेः प्रयोगे उत्तमर्ण उक्तसंज्ञः स्यात् । भक्ताय धारयति मोक्षं हरिः । उत्तमर्णः किम् ? देवदत्ताय शतं धारयति
ग्रामे ॥

■ (574) स्पृहेरीप्सितः <1-4-36>

स्पृहयतेः प्रयोगे इष्टः संप्रदानं स्यात् । पुष्पेभ्यः स्पृहयति । ईप्सितः किम् ? पुष्पेभ्यो वने स्पृहयति । ईप्सितमात्रे इयं
संज्ञा । प्रकर्षविवक्षायां तु परत्वात्कर्मसंज्ञा । पुष्पाणि स्पृहयति ॥

■ (575) क्रुधदुहेर्ष्यासूयार्थानां यं प्रति कोपः <1-4-37>

क्रुधाद्यर्थानां प्रयोगे यं प्रति कोपः स उक्तसंज्ञः स्यात् । हरये क्रुध्यति । द्रुहयति । ईर्ष्यति । असूयति । यं प्रति कोपः
किम् ? भार्यामीर्ष्यति मैनामन्योऽद्राक्षीदिति । क्रोधोऽमर्षः । द्रोहोऽपकारः । ईर्ष्याऽक्षमा । असूया गुणेषु दोषाविष्करणम् ।
द्रुहादयोऽपि कोपप्रभवा एव गृह्यन्ते । अतो विशेषणं सामान्येन यं प्रति कोप इति ॥

■ (576) क्रुधदुहोरुपसृष्टयोः कर्म <1-4-38>

सोपसर्गयोरनयोर्यं प्रति कोपस्तत्कारकं कर्मसंज्ञं स्यात् । क्रूरमभिक्रुध्यति । अभिद्रुहयति ॥

■ (577) राधीक्ष्योर्यस्य विप्रश्नः <1-4-39>

एतयोः कारकं संप्रदानं स्यात् । यदीयो विविधः प्रश्नः क्रियते । कृष्णाय राध्यति ईक्षते वा । पृष्टो गर्गः शुभाशुभं
पर्यालोचयतीत्यर्थः ॥

■ (578) प्रत्याङ्भ्यां श्रुवः पूर्वस्य कर्ता <1-4-40>

आभ्यां परस्य शृणोतेर्योगे पूर्वस्य प्रवर्तनरूपव्यापारस्य कर्ता संप्रदानं स्यात् । विप्राय गां प्रतिशृणोति आशृणोति वा ।
विप्रेण मह्यं देहीति प्रवर्तितः प्रतिजानीत इत्यर्थः ॥

■ (579) अनुप्रतिगृणश्च <1-4-41>

आभ्यां गृणातेः कारकं पूर्वव्यापारस्य कर्तृभूतमुक्तसंज्ञं स्यात् । होत्रेऽनुगृणाति प्रतिगृणाति । होता प्रथमं शंसति
तमध्वर्युः प्रोत्साहयतीत्यर्थः ॥

■ (580) परिक्रयणे संप्रदानमन्यतरस्याम् <1-4-44>

नियतकालं भृत्या स्वीकरणं परिक्रयणं तस्मिन् साधकतमं कारकं संप्रदानसंज्ञं वा स्यात् । शतेन शताय वा परिक्रीतः ॥
तादर्थ्ये चतुर्थी वाच्या (वा) ॥ मुक्तये हरिं भजति ॥ १॥ लृपि सम्पद्यमाने च (वा) ॥ भक्तिर्ज्ञानाय कल्पते सम्पद्यते
जायत इत्यादि ॥ उत्पातेन ज्ञापिते च (वा) ॥ वाताय कपिला विद्युत् ॥ । हितयोगे च (वा) ॥ ब्राह्मणाय हितम् ॥

- (581) क्रियार्थोपपदस्य च कर्मणि स्थानिनः <2-3-14>

क्रियार्था क्रिया उपपदं यस्य तस्य स्थानिनोऽप्रयुज्यमानस्य तुमुनः कर्मणि चतुर्थी स्यात् । फलेभ्यो याति । फलान्याहर्तुं यातीत्यर्थः । नमस्कूर्मो नृसिंहाय । नृसिंहमनुकूलयितुमित्यर्थः । एवं स्वयंभुवे नमस्कृत्येत्यादावपि ॥

- (582) तुमर्थाच्च भाववचनात् <2-3-15>

भाववचनाश्च 3180 इति सूत्रेण यो विहितस्तदन्ताच्चतुर्थी स्यात् । यागाय याति । यष्टुं यातीत्यर्थः ॥

- (583) नमःस्वस्तिस्वाहास्वधाऽलं वषड्योगाच्च <2-3-16>

एभिर्योगे चतुर्थी स्यात् । हरये नमः । (प) उपपदविभक्तेः कारकविभक्तिर्बलीयसी ॥ नमस्करोति देवान् । प्रजाभ्यः स्वस्ति । अग्नये स्वाहा । पितृभ्यः स्वधा । अलमिति पर्याप्त्यर्थग्रहणम् । तेन दैत्येभ्यो हरिरलं प्रभुः समर्थः शक्त इत्यादि । प्रभवादियोगे षष्ठ्यपि साधुः । तस्मै प्रभवति 1765 स एषां ग्रामणीः 1878 इति निर्देशात् । तेन प्रभुर्भूषुर्भुवनत्रयस्येति सिद्धम् । वषडिन्द्राय । चकारः पुनर्विधानार्थः । तेनाशीर्विवक्षायां परामपि चतुर्थी चाशिषीति षष्ठीं बाधित्वा चतुर्थ्येव भवति । स्वस्ति गोभ्यो भूयात् ॥

- (584) मन्यकर्मण्यनादरे विभाषाऽप्राणिषु <2-3-17>

प्राणिवर्जे मन्यतेः कर्मणि चतुर्थी वा स्यात्तिरस्कारे । न त्वां तृणं मन्ये तृणाय वा । श्यना निर्देशात्तानादिकयोगे न । न त्वां तृणं मन्वेऽहम् । अप्राणिष्वित्यपनीय । । नौकाकान्नशुकशृगालवज्र्येष्विति वाच्यम् (वा) ॥ तेन न त्वां नावमन्नं वा मन्येऽद्यःत्यत्राप्राणित्वेऽपि चतुर्थी न । न त्वां शुने मन्ये इत्यत्र प्राणित्वेऽपि भवत्येव ॥

- (585) गत्यर्थकर्मणि द्वितीयाचतुर्थ्यो चेष्टायामनध्वनि <2-3-12>

अध्वभिन्ने गत्यर्थानां कर्मणि एते स्तश्चेष्टायाम् । ग्रामं ग्रामाय वा गच्छति । चेष्टायां किम् ? मनसा हरिं व्रजति । अनध्वनीति किम् ? पन्थानं गच्छति । गन्त्राधिष्ठितेऽध्वन्येवायं निषेधः । यदा तूत्पथात्पन्था एवाक्रमितुमिष्यते तदा चतुर्थी भवत्येव । उत्पथेन पथे गच्छति ॥ इति चतुर्थी ॥

- (586) ध्रुवमपायेऽपादानम् <1-4-24>

अपायो विश्लेषस्तस्मिन्साध्ये ध्रुवमवधिभूतं कारकमपादानं स्यात् ॥

- (587) अपादाने पञ्चमी <2-3-28>

ग्रामादायाति । धावतोऽश्वात्पतति । कारकं किम् ? वृक्षस्य पर्णं पतति ॥ । जुगुप्साविरामप्रमादार्थानामुपसङ्ख्यानम् (वा) ॥ पापाज्जुगुप्सते । विरमति । धर्मात्प्रमादयति ॥

- (588) भीत्रार्थानां भयहेतुः <1-4-25>

भयार्थानां त्राणार्थानां च प्रयोगे हेतुरपादानं स्यात् । चोराद् बिभेति । चोरात्त्रायते । भयहेतुः किम् ? अरण्ये बिभेति त्रायते वा ॥

- (589) पराजेरसोढः <1-4-26>

पराजेः प्रयोगेऽसहयोऽर्थोऽपादानं स्यात् । अध्ययनात्पराजयते । ग्लायतीत्यर्थः । सोढः किम् ? शत्रून्पराजयते । अभिभवतीत्यर्थः ॥

- (590) वारणार्थानामीप्सितः <1-4-27>

प्रवृत्तिविधातो वारणम् । वारणार्थानां धातूनां प्रयोगे ईप्सितोऽपादानं स्यात् । यवेभ्यो गां वारयति । ईप्सितः किम् ?
यवेभ्यो गां वारयति क्षेत्रे ॥

■ (591) अन्तर्धी येनादर्शनमिच्छति <1-4-28>

व्यवधाने सति यत्कर्तृकस्यात्मनो दर्शनस्याभावमिच्छति तदपादानं स्यात् । मातुर्नीलीयते कृष्णः । अन्तर्धी किम् ?
चौरान्न दिदृक्षते । इच्छतिग्रहणं किम् ? अदर्शनेच्छायां सत्यां सत्यपि दर्शने यथा स्यात् ॥

■ (592) आख्यातोपयोगे <1-4-29>

नियमपूर्वकविद्यास्वीकारे वक्ता प्राक्संज्ञः स्यात् । उपाध्यायादधीते । उपयोगे किम् ? टस्य गाथां शृणोति ॥

■ (593) जनिकर्तुः प्रकृतिः <1-4-30>

जायमानस्य हेतुरपादानं स्यात् । ब्रह्मणः प्रजाः प्रजायन्ते ॥

■ (594) भुवः प्रभवः <1-4-31>

भवनं भूः । भूकर्तुः प्रभवस्तथा । हिमवतो गङ्गा प्रभवति । तत्र प्रकाशते इत्यर्थः ॥ ्यब्लोपे कर्मण्यधिकरणे च(वा) ॥
प्रासादात्प्रेक्षते । आसनात्प्रेक्षते । प्रासादमारुह्य आसने उपविश्य प्रेक्षत इत्यर्थः । श्वशुराज्जिहेति । श्वशुरं वीक्ष्येत्यर्थः ।
गम्यमानापि क्रिया कारकविभक्तीनां निमित्तम् । कस्मात्त्वं नद्याः ॥ यतश्चाध्वकालनिर्माणं तत्र पञ्चमी(वा) ॥ ।
तद्युक्तादध्वनः प्रथमासप्तम्यौ(वा) ॥ । कालात्सप्तमी च वक्तव्या(वा) ॥ वनाद् ग्रामो योजनं योजने वा । कार्तिक्या
आग्रहायणी मासे ॥

■ (595) अन्यारादितरर्ते दिक्शब्दाञ्चूत्तरपदाजाहियुक्ते <2-3-29>

एतैर्योगे पञ्चमी स्यात् । अन्य इत्यर्थग्रहणम् । इतरग्रहणं प्रपञ्चार्थम् । अन्यो भिन्न इतरो वा कृष्णात् । आराद्वनात् ।
ऋते कृष्णात् । पूर्वं ग्रामात् । दिशि दृष्टः शब्दो दिक्शब्दः । तेन सम्प्रति देशकालवृत्तिना योगेऽपि भवति । चैत्रात्पूर्वः
फाल्गुनः । अवयववाचियोगे तु न । तस्य परमाम्नेडितम् 83 इति निर्देशात् । पूर्वं कायस्य । अञ्चूत्तरपदस्य तु
दिक्शब्दत्वेऽपि षष्ठ्यतसर्थ 609 इति षष्ठीं बाधितुं पृथग्रहणम् । प्राक् प्रत्यग्वा ग्रामात् । आच्, दक्षिणा ग्रामात् । आहि,
दक्षिणाहि ग्रामात् । अपादाने पञ्चमी 587 इति सूत्रे कार्तिक्याः प्रभृति इति भाष्यप्रयोगात् प्रभृत्यर्थयोगे पञ्चमी ।
भवात्प्रभृति आरभ्य वा सेव्यो हरिः । अपपरिबहिः 666 इति समासविधानाज्ज्ञापकाद्बहिर्योगे पञ्चमी । ग्रामाद्बहिः ॥

■ (596) अपपरी वर्जने <1-4-88>

एतौ वर्जने कर्मप्रवचनीयौ स्तः ॥

■ (597) आङ् मर्यादावचने <1-4-89>

आङ् मर्यादायामुक्तसंज्ञः स्यात् । वचनग्रहणादभिविधावपि ॥

■ (598) पञ्चम्यपाङ्परिभिः <2-3-10>

एतैः कर्मप्रवचनीयैर्योगे पञ्चमी स्यात् । अप हरेः, परि हरेः संसारः । परिरत्र वर्जने । लक्षणादौ तु हरिं परि । आमुक्तेः
संसारः । आसकलात् ब्रह्म ॥

■ (599) प्रतिः प्रतिनिधिप्रतिदानयोः <1-4-92>

एतयोरर्थयोः प्रतिरुक्तसंज्ञः स्यात् ॥

- (600) प्रतिनिधिप्रतिदाने च यस्मात् <2-3-11>

अत्र कर्मप्रवचनीयैर्योगे पञ्चमी स्यात् । प्रद्युम्नः कृष्णात्प्रति । तिलेभ्यः प्रतियच्छति माषान् ॥

- (601) अकर्तर्युणे पञ्चमी <2-3-24>

कर्तृवर्जितं यदृणं हेतुभूतं ततः पञ्चमी स्यात् ॥ शताद्बद्धः । अकर्तरि किम् ? शतेन बन्धितः ॥

- (602) विभाषा गुणेऽस्त्रियाम् <2-3-25>

गुणे हेतावस्त्रीलिङ्गे पञ्चमी वा स्यात् । जाड्याज्जाड्येन वा बद्धः । गुणे किम् ? धनेन कुलम् । अस्त्रियां किम् ? बुद्ध्या मुक्तः । विभाषेति योगविभागादगुणे स्त्रियां च क्वचित् । धूमादग्निमान् । नास्ति घटोऽनुपलब्धेः ॥

- (603) पृथग्विनानानाभिस्तृतीऽयान्यतरस्याम् <2-3-32>

एभिर्योगे तृतीया स्यात्पञ्चमीद्वितीये च । अन्यतरस्यां ग्रहणं समुच्चयार्थम् । पञ्चमीद्वितीयेऽनुवर्तते । पृथग् रामेण रामात् रामं वा । एवं विना नाना ॥

- (604) करणे च स्तोकाल्पकृच्छ्रकतिपयस्यासत्त्ववचनस्य <2-3-33>

एभ्योऽद्रव्यवचनेभ्यः करणे तृतीयापञ्चम्यौ स्तः । स्तोकेन स्तोकाद्वा मुक्तः । द्रव्ये तु स्तोकेन विषेण हतः ॥

- (605) दूरान्तिकार्थेभ्यो द्वितीया च <2-3-35>

एभ्यो द्वितीया स्याच्चात्पञ्चमीतृतीये । प्रातिपदिकार्थमात्रे विधिरयम् । ग्रामस्य दूरं दूरात् दूरेण वा । अन्तिकम् अन्तिकात् अन्तिकेन वा । असत्त्ववचनस्येत्यनुवृत्तेर्नेह । दूरः पन्थाः ॥ इति पञ्चमी ॥

- (606) षष्ठी शेषे <2-3-50>

कारकप्रातिपदिकार्थव्यतिरिक्तः स्वस्वामिभावादिसम्बन्धः शेषस्तत्र षष्ठी स्यात् । राज्ञः पुरुषः । कर्मादीनामपि सम्बन्धमात्रविवक्षायां षष्ठ्येव । सतां गतम् । सर्पिषो जानीते । मातुः स्मरति । एधो दकस्योपस्कुरुते । भजे शंभोश्चरणयोः । फलानां तृप्तः ॥

- (607) षष्ठी हेतुप्रयोगे <2-3-26>

हेतुशब्दप्रयोगे हेतौ द्योत्ये षष्ठी स्यात् । अन्नस्य हेतोर्वसति ॥

- (608) सर्वनाम्नस्तृतीया च <2-3-27>

सर्वनाम्नो हेतुशब्दस्य च प्रयोगे हेतौ द्योत्ये तृतीया स्यात् षष्ठी च । केन हेतुना वसति । कस्य हेतोः ॥ । निमित्तपर्यायप्रयोगे सर्वासां प्रायदर्शनम् (वा) ॥ किं निमित्तं वसति । केन निमित्तेन । कस्मै निमित्तायेत्यादि । एवं किं कारणं को हेतुः किं प्रयोजनम् इत्यादि । प्रायग्रहणादसर्वनाम्नः प्रथमाद्वितीये न स्तः । ज्ञानेन निमित्तेन हरिः सेव्यः । जानाय निमित्तायेत्यादि ॥

- (609) षष्ठ्यतसर्थप्रत्ययेन <2-3-30>

एतद्योगे षष्ठी स्यात् । दिक्शब्द 595 इति पञ्चम्या अपवादः । ग्रामस्य दक्षिणतः । पुरः पुरस्तात् । उपरि उपरिष्ठात् ॥

- (610) एनपा द्वितीया <2-3-31>

एनबन्तेन योगे द्वितीया स्यात् । एनपेति योगविभागात्षष्ठ्यपि । दक्षिणेन ग्रामं ग्रामस्य वा । एवमुत्तरेण ॥

- (611) दूरान्तिकार्थः षष्ठ्यन्यतरस्याम् <2-3-34>

एतैर्योगे षष्ठी स्यात् पञ्चमी च । दूरं निकटं ग्रामस्य ग्रामाद्वा ॥

- (612) जोऽविदर्थस्य करणे <2-3-51>

जानातेरज्ञानार्थस्य करणे शेषत्वेन विवक्षिते षष्ठी स्यात् । सर्पिषो ज्ञानम् ॥

- (613) अधीगर्थदयेशां कर्मणि <2-3-52>

एषां कर्मणि शेषे षष्ठी स्यात् । मातुः स्मरणम् । सर्पिषो दयनम्, ईशानं वा ॥

- (614) कृत्रः प्रतियत्ने <2-3-53>

कृत्रः कर्मणि शेषे षष्ठी स्यात् गुणाधाने । एधो दकस्योपस्करणम् ॥

- (615) रुजार्थानां भाववचनानामज्वरेः <2-3-54>

भावाकृतृकाणां ज्वरिवर्जितानां रुजार्थानां कर्मणि शेषे षष्ठी स्यात् । चौरस्य रोगस्य रुजा ॥ । अज्वरिसंताप्योरिति वाच्यम् (वा) ॥ रोगस्य चौरज्वरः चौरसन्तापो वा । रोगकर्तृकं चौरसंबन्धि

ज्वरादिकमित्यर्थः ॥

- (616) आशिषि नाथः <2-3-55>

आशीरर्थस्य नाथतेः शेषे कर्मणि षष्ठी स्यात् । सर्पिषो नाथनम् । आशिषीति किम् ? माणवकनाथनम् । तत्संबन्धिनी याच्जेत्यर्थः ॥

- (617) जासिनिप्रहणनाटक्राथपिषां हिंसायाम् <2-3-56>

हिंसार्थानामेषां शेषे कर्मणि षष्ठी स्यात् । चौरस्योज्जासनम् । निप्रौ संहतौ विपर्यस्तौ व्यस्तौ वा । चौरस्य निप्रहणनम् । प्रणिहननम् । निहननम् । प्रहणनं वा । नट अवस्कन्दने चुरादिः । चौरस्योन्नाटनम् । चौरस्य क्राथनम् । वृषलस्य पेषणम् । हिंसायां किम् ? धानापेषणम् ॥

- (618) व्यवहृपणोः समर्थयोः <2-3-57>

शेषे कर्मणि षष्ठी स्यात् । द्यूते क्रयविक्रयव्यवहारे चानयोस्तुल्यार्थता । शतस्य व्यवहरणं पणनं वा । समर्थयोः किम् ? शलाकाव्यवहारः । गणनेत्यर्थः । ब्राह्मणपणनं स्तुतिरित्यर्थः ॥

- (619) दिवस्तदर्थस्य <2-3-58>

द्यूतार्थस्य क्रयविक्रयरूपव्यवहारार्थस्य च दिवः कर्मणि षष्ठी स्यात् । शतस्य दीव्यति । तदर्थस्य किम् ? ब्राह्मणं दीव्यति । स्तौतीत्यर्थः ॥

- (620) विभाषोपसर्गे <2-3-59>

पूर्वयोगापवादः शतस्य शतं वा प्रतिदीव्यति ॥

- (621) प्रेष्यब्रुवोर्हविषो देवतासंप्रदाने <2-3-61>

देवतासंप्रदानेऽर्थे वर्तमानयोः प्रेष्यब्रुवोः कर्मणो हविर्विशेषस्य वाचकाच्छब्दात्षष्ठी स्यात् । अग्नये छागस्य हविषो वपाया मेदसः प्रेष्य अनुब्रूहि वा ॥

■ (622) कृत्वोर्थप्रयोगे कालेऽधिकरणे <2-3-64>

कृत्वोर्थानां प्रयोगे कालवाचिन्यधिकरणे शेषे षष्ठी स्यात् । पञ्चकृत्वोऽहनो भोजनम् । द्विरहनो भोजनम् । शेषे किम् ? द्विरहन्यध्ययनम् ॥

■ (623) कर्तृकर्मणोः कृति <2-3-65>

कृत्योगे कर्तरि कर्मणि च षष्ठी स्यात् । कृष्णस्य कृतिः । जगतः कर्ता कृष्णः ॥ । गुणकर्मणि वेप्यते (वा) ॥ नेताऽश्वस्य सुघ्नस्य सुघ्नं वा । कृति किम् ? तद्धिते माभूत् । कृतपूर्वी कटम् ॥

■ (624) उभयप्राप्तौ कर्मणि <2-3-66>

उभयोः प्राप्तिर्यस्मिन्कृति तत्र कर्मण्येव षष्ठी स्यात् । आश्चर्यो गवां दोहोऽगोपेन ॥ स्त्रीप्रत्यययोरकाकारयोर्नायं नियमः (वा) ॥ भेदिका बिभित्सा वा रुद्रस्य जगतः ॥ । शेषे विभाषा (वा) ॥ स्त्रीप्रत्यय इत्येके । विचित्रा जगतः कृतिर्हेरहरिणा वा । केचिदविशेषेण विभाषामिच्छन्ति । शब्दानामनुशासनमाचार्येणाचार्यस्य वा ॥

■ (625) क्तस्य च वर्तमाने <2-3-67>

वर्तमानार्थस्य क्तस्य योगे षष्ठी स्यात् । न लोक 627 इति निषेधस्यापवादः । राज्ञां मतो बुद्धः पूजितो वा ॥

■ (626) अधिकरणवाचिनश्च <2-3-68>

क्तस्य योगे षष्ठी स्यात् । इदमेषामासितं शयितं गतं भुक्तं वा ॥

■ (627) न लोकाव्ययनिष्ठाखलर्थतृणाम् <2-3-69>

एषां प्रयोगे षष्ठी न स्यात् । लादेशाः । कुर्वन् कुर्वाणो वा सृष्टिं हरिः । उः । हरिं दिदृक्षुः । अलंकरिष्णुर्वा । उक् । दैत्यान् घातुको हरिः ॥ कमेरनिषेधः (वा) ॥ लक्ष्म्याः कामुको हरिः । अव्ययम् । जगत् सृष्ट्वा । सुखं कर्तुम् । निष्ठा । विष्णुना हता दैत्याः । दैत्यान् हतवान् विष्णुः । खलर्थः । ईषत्करः प्रपञ्चो हरिणा । तृन्निति प्रत्याहारः शतृशानचाविति तृशब्दादारभ्यातृनो नकारात् । शानन् । सोमं पवमानः । चानश् । आत्मानं मण्डयमानः । शतृ । वेदमधीयन् । तृन् । कर्ता लोकान् ॥ द्विषः शतुर्वा (वा) ॥ मुरस्य मुरं वा द्विषन् ॥ सर्वोऽयं कारकषष्ठ्याः

प्रतिषेधः ॥ शेषे षष्ठी तु स्यादेव । ब्राह्मणस्य कुर्वन् । नरकस्य जिष्णुः ॥

■ (628) अकेनोर्भविष्यदाधमर्ण्ययोः <2-3-70>

भविष्यत्यकस्य भविष्यदाधमर्ण्यार्थेनश्च योगे षष्ठी न स्यात् । सतः पावकोऽवतरति । व्रजं गामी । शतं दायी ॥

■ (629) कृत्यानां कर्तरि वा <2-3-71>

षष्ठी वा स्यात् । मया मम वा सेव्यो हरिः । कर्तरीति किम् ? गेयो माणवकः साम्नाम् । भव्यगेय 2894 इति कर्तरि यद्विधानादनभिहितं कर्म । अत्र योगो विभज्यते ॥ कृत्यानाम् ॥ उभयप्राप्ताविति नेति चानुवर्तते । तेन नेतव्या व्रजं गावः कृष्णेन । ततः ॥ कर्तरि वा ॥ उक्तोऽर्थः ॥

■ (630) तुल्यार्थरतुलोपमाभ्यां तृतीयाऽन्यतरस्याम् <2-3-72>

तुल्यार्थैर्योगे तृतीया वा स्यात्पक्षे षष्ठी । तुल्यः सदृशः समो वा कृष्णस्य कृष्णेन वा । अतुलोपमाभ्यां किम् ? तुला उपमा वा कृष्णस्य नास्ति ॥

■ (631) चतुर्थी चाशिष्यायुष्यमद्रभद्रकुशलसुखार्थहितैः <2-3-73>

एतदर्थैर्योगे चतुर्थी वा स्यात्पक्षे षष्ठी आशिषि । आयुष्यं चिरञ्जीवितं कृष्णाय कृष्णस्य वा भूयात् । एवं मद्रं भद्रं कुशलं निरामयं सुखं शम् अर्थः प्रयोजनं हितं पथ्यं वा भूयात् । आशिषि किम् ? देवदत्तस्यायुष्यमस्ति । व्याख्यानात्सर्वत्रार्थग्रहणम् । मद्रभद्रयोः पर्यायत्वादन्यतरो न पठनीयः ॥ इति षष्ठी ॥

■ (632) आधारोऽधिकरणम् <1-4-45>

कर्तृकर्मद्वारा तन्निष्ठक्रियाया आधारः कारकमधिकरणसंज्ञः स्यात् ॥

■ (633) सप्तम्यधिकरणे च <2-3-36>

अधिकरणे सप्तमी स्यात् । चकारादूरान्तिकार्थेभ्यः । औपश्लेषिको वैषयिकोऽभिव्यापकश्चेत्याधारस्त्रिधा । कटे आस्ते । स्थाल्यां पचति । मोक्षे इच्छास्ति । सर्वस्मिन्नात्मास्ति । वनस्य दूरे अन्तिके वा । दूरान्तिकार्थेभ्यः 605 इति विभक्तित्रयेण सह चतस्रोऽत्र विभक्तयः फलिताः ॥ *क्तस्येन्विषयस्य कर्मण्युपसङ्ख्यानम्* (वा) ॥ अधीती व्याकरणे । अधीतमनेनेति विग्रहे इष्टादिभ्यश्च 1888 इति कर्तरीनिः ॥ *साध्वसाधुप्रयोगे च* (वा) ॥ साधुः कृष्णो मातरि । असाधुर्मातुले ॥ *निमित्तात्कर्मयोगे* (वा) ॥ निमित्तमिह फलम् । योगः संयोगसमवायात्मकः ।

चर्मणि द्वीपिनं हन्ति दन्तयोर्हन्ति कुञ्जरम् ।

केशेषु चमरीं हन्ति सीम्नि पुष्कलको हतः ॥1॥ (इति भाष्यम्) । हेतौ तृतीयाऽत्र प्राप्ता तन्निवारणार्थमिदम् । सीमाऽण्डकोशः । पुष्कलको गन्धमृगः । योगविशेषे किम् ? वेतनेन धान्यं लुनाति ॥

■ (634) यस्य च भावेन भावलक्षणम् <2-3-37>

यस्य क्रियया क्रियान्तरं लक्ष्यते ततः सप्तमी स्यात् । गोषु दुह्यमानासु गतः ॥ । *अर्हाणां कर्तृत्वेऽनर्हाणामकर्तृत्वे तद्वैपरीत्ये च* (वा) ॥ सत्सु तरत्सु असन्त आसते । असत्सु तिष्ठत्सु सन्तस्तरन्ति । सत्सु तिष्ठत्सु असन्तस्तरन्ति । असत्सु तरत्सु सन्तस्तिष्ठन्ति ॥

■ (635) षष्ठी चानादरे <2-3-38>

अनादराधिक्ये भावलक्षणे षष्ठीसप्तम्यौ स्तः । रुदति रुदतो वा प्राव्राजीत् । रुदन्तं पुत्रादिकमनादृत्य संन्यस्तवानित्यर्थः ॥

■ (636) स्वामीश्वराधिपतिदायादसाक्षिप्रतिभूप्रसूतैश्च <2-3-39>

एतैः सप्तभिर्योगे षष्ठीसप्तम्यौ स्तः । षष्ठ्यामेव प्राप्तायां पाक्षिकसप्तम्यर्थं वचनम् । गवां गोषु वा स्वामी । गवां गोषु वा प्रसूतः । गा एवानुभवितुं जात इत्यर्थः ।

■ (637) आयुक्तकुशलाभ्यां चासेवायाम् <2-3-40>

आभ्यां योगे षष्ठीसप्तम्यौ स्तस्तात्पर्येऽर्थः । आयुक्तो व्यापारितः । आयुक्तः कुशलो वा हरिपूजने हरिपूजनस्य वा । एआसेवायां किम् ? आयुक्तो गौः शकटे । ईषद्युक्त इत्यर्थः ॥

■ (638) यतश्च निर्धारणम् <2-3-41>

जातिगुणक्रियासंज्ञाभिः समुदायादेकदेशस्य पृथक्करणं निर्धारणं यतस्ततः षष्ठीसप्तम्यौ स्तः । नृणां नृषु वा ब्राह्मणः श्रेष्ठः । गवां गोषु वा कृष्णा बहुक्षीरा । गच्छतां गच्छत्सु वा धावन् शीघ्रः । छात्राणां छात्रेषु वा मैत्रः पटुः ॥

■ (639) पञ्चमी विभक्ते <2-3-42>

विभागो विभक्तम् । निर्धार्यमाणस्य यत्र भेद एव तत्र पञ्चमी स्यात् । माथुराः पाटलिपुत्रकेभ्य आढ्यतराः ॥

■ (640) साधुनिपुणाभ्यामर्चायां सप्तम्यप्रतेः <2-3-43>

आभ्यां योगे सप्तमी स्यादर्चायाम् न तु प्रतेः प्रयोगे । मातरि साधुनिपुणो वा । अर्चायां किम् ? निपुणो राज्ञो भृत्यः । इह तत्त्वकथने तात्पर्यम् ॥ । अप्रत्यादिभिरिति वक्तव्यम् (वा) ॥ साधुनिपुणो वा मातरं प्रति पर्यनु वा ॥

■ (641) प्रसितोत्सुकाभ्यां तृतीया च <2-3-44>

आभ्यां योगे तृतीया स्याच्चात्सप्तमी । प्रसित उत्सुको वा हरिणा हरौ वा ॥

■ (642) नक्षत्रे च लुपि <2-3-45>

नक्षत्रे प्रकृत्यर्थे यो लुप्संज्ञया लुप्यमानस्य प्रत्ययस्यार्थस्तत्र वर्तमानात्तृतीयासप्तम्यौ स्तोऽधिकरणे । मूलेनावहयेद्देवीं श्रवणेन विसर्जयेत् । मूले श्रवणे इति वा । लुपि किम् ? पुष्ये शनिः ॥

■ (643) सप्तमीपञ्चम्यौ कारकमध्ये <2-3-7>

शक्तिद्वयमध्ये यौ कालाध्वनौ ताभ्यामेते स्तः । अद्य भुक्त्वाऽयं द्रव्यहे द्रव्यहाद्वा भोक्ता । कर्तृशक्त्योर्मध्येऽयं कालः । इहस्थोऽयं क्रोशे क्रोशाद्वा लक्ष्यं विध्येत् । कर्तृकर्मशक्त्योर्मध्येऽयं देशः । अधिकशब्देन योगे सप्तमीपञ्चम्याविष्येते । तदस्मिन्नधिकम् 1846 इति यस्मादधिकम् 645 इति च सूत्रनिर्देशात् । लोके लोकाद्वा अधिको हरिः ॥

■ (644) अधिरीश्वरे <1-4-97>

स्वस्वामिभावसम्बन्धेऽधिः कर्मप्रवचनीयसंज्ञः स्यात् ॥

■ (645) यस्मादधिकं यस्य चेश्वरवचनं तत्र सप्तमी <2-3-9>

अत्र कर्मप्रवचनीययुक्ते सप्तमी स्यात् । उप परार्धे हरेर्गुणाः । परार्धादधिका इत्यर्थः । ऐश्वर्ये तु स्वस्वामिभ्यां पर्यायेण सप्तमी । अधि भुवि रामः । अधि रामे भूः । सप्तमी शौण्डैः 717 इति समासपक्षे तु रामाधीना । अषडक्ष 2079 इत्यादिना खः ॥

■ (646) विभाषा कृत्रि <1-4-98>

अधिः करोतौ प्राक्संज्ञो वा स्यादीश्वरेऽर्थः । यदत्र मामधिकरिष्यति । विनियोक्ष्यत इत्यर्थः । इह विनियोक्तुरीश्वरत्वं गम्यते । अगतित्वात् तिङि चोदात्तवति 3978 इति निघातो न ॥ इति सप्तमी ॥

इति कारकप्रकरणम्

अव्ययीभावसमासप्रकरणम्

■ (647) समर्थः पदविधिः <2-1-1>

पदसम्बन्धी यो विधिः स समर्थाश्रितो बोध्यः ॥

- (648) प्राक्कडारात्समासः <2-1-3>

कडाराः कर्मधारये 751 इत्यतः प्राक् समास इत्यधिक्रियते ॥

- (649) सह सुपा <2-1-4>

सह इति योगो विभज्यते । सुबन्तं समर्थेन सह समस्यते । योगविभागस्येष्टसिद्ध्यर्थत्वात्कतिपयतिङन्तोत्तरपदोऽयं समासः । स च छन्दस्येव । पर्यभूषयत् । अनुव्यचलत् । सुपा सुप्सुपा सह समस्यते । समासत्वात्प्रातिपदिकत्वम् ॥

- (650) सुपो धातुप्रातिपदिकयोः <2-4-71>

एतयोरवयवस्य सुपो लुक् स्यात् । भूतपूर्वे चरट् 1999 इति निर्देशाद्भूतशब्दस्य पूर्वनिपातः । पूर्वे भूतो भूतपूर्वः ॥ । इवेन समासो विभक्त्यलोपश्च ॥ जीमूतस्येव ॥

- (651) अव्ययीभावः <2-1-5>

अधिकारोऽयम् ॥

- (652) अव्ययं विभक्तिसमीपसमृद्धिवृद्ध्यर्थाभावात्प्रतिशब्दप्रादुर्भावपश्चादयथानुपूर्व्ययोगपदसादृश्यसंपत्तिसाकल्यान्तवचनेषु <2-1-6>

अव्ययमिति योगो विभज्यते । अव्ययं समर्थेन सह समस्यते । सोऽव्ययीभावः ॥

- (653) प्रथमानिर्दिष्टं समास उपसर्जनम् <1-2-43>

समासशास्त्रे प्रथमानिर्दिष्टमुपसर्जनसंज्ञं स्यात् ॥

- (654) उपसर्जनं पूर्वम् <2-2-30>

समासे उपसर्जनं प्राक्प्रयोज्यम् ॥

- (655) एकविभक्ति चापूर्वनिपाते <1-2-44>

विग्रहे यन्नियतविभक्तिकं तदुपसर्जनसंज्ञं स्यात् न तु तस्य पूर्वनिपातः ॥

- (656) गोस्त्रियोरुपसर्जनस्य <1-2-48>

उपसर्जनं यो गोशब्दः स्त्रीप्रत्ययान्तं च तदन्तस्य प्रातिपदिकस्य ह्रस्वः स्यात् । अव्ययीभावश्च 451 इत्यव्ययत्वम् ॥

- (657) नाव्ययीभावादतोऽम् त्वपञ्चम्याः <2-4-83>

अदन्तादव्ययीभावात्सुपो न लुक् किंतु तस्य पञ्चमीं विना अमादेशः । दिशयोर्मध्ये अपदिशम् । क्लीबाऽव्ययं त्वपदिशं दिशोर्मध्ये विदिक्स्त्रियामित्यमरः ॥

- (658) तृतीयासप्तम्योर्बहुलम् <2-4-84>

अदन्तादव्ययीभावात्तृतीयासप्तम्योर्बहुलम्भावः स्यात् । अपदिशम् । अपदिशेन । अपदिशम् । अपदिशे । बहुलग्रहणात्सुमद्रमुन्मत्तगङ्गमित्यादौ सप्तम्या नित्यमम्भावः । विभक्तीत्यादेरयमर्थः । विभक्त्यर्थादिषु वर्तमानमव्ययं सुबन्तेन सह समस्यते सोऽव्ययीभावः । विभक्तौ तावत् । हरौ इत्यधिहरि । सप्तम्यर्थस्यैवात्र द्योतकोऽधिः । हरि डि अधि इत्यलौकिकं विग्रहवाक्यम् । अत्र निपातेनाभिहितेऽप्यधिकरणे वचनसामर्थ्यात्सप्तमी ॥

- (659) अव्ययीभावश्च <2-4-18>

अयं नपुंसकं स्यात् ॥ ह्रस्वो नपुंसके प्रातिपदिकस्य 318 । गोपायतीति इति गाः पातीति वा गोपाः ।

तस्मिन्नित्यधिगोपम् । समीपे । कृष्णस्य समीपमुपकृष्णम् । समया ग्रामम्, निकषा लङ्काम्, आराद्वनादित्यत्र तु

नाव्ययीभावः । अभितः परितः अन्यारात् 595 इति द्वितीयापञ्चम्योर्विधानसामर्थ्यात् । मद्राणां समृद्धिः सुमद्रम् । यवनानां व्यृद्धिर्दुर्यवनम् । विगता ऋद्धिवृद्धिः । मक्षिकाणामभावो निर्मक्षिकम् । हिमस्यात्ययोऽतिहिमम् । अत्ययो ध्वंसः । निद्रा सम्प्रति न युज्यते इत्यतिनिद्रम् । हरिशब्दस्य प्रकाश इति हरिः । विष्णोः पश्चादनुविष्णु । पश्चाच्छब्दस्य तु नायं समासः । ततः पश्चात्संस्यते इति भाष्यप्रयोगात् । योग्यतावीप्सापदार्थानतिवृत्तिसादृश्यानि यथार्थाः । अनुरूपम् । रूपस्य योग्यमित्यर्थः । अर्थमर्थं प्रति प्रत्यर्थम् । प्रतिशब्दस्य वीप्सायां कर्मप्रवचनीयसंज्ञाविधानसामर्थ्यात्तद्योगे द्वितीयागर्भं वाक्यमपि । शक्तिमनतिक्रम्य यथाशक्ति । हरेः सादृश्यं सहरिः । वक्ष्यमाणेन सहस्य सः । ज्येष्ठस्यानुपूर्व्येणेत्यनुज्येष्ठम् । चक्रेण युगपदिति विग्रहे ॥

■ (660) अव्ययीभावे चाकाले <6-3-81>

सहस्य सः स्यादव्ययीभावे न तु काले । सचक्रम् । काले तु सहपूर्वाहणम् । सदृशः सख्या ससखि । यथार्थत्वेनैव सिद्धे पुनः सादृश्यग्रहणं गुणभूतेऽपि सादृश्ये यथा स्यादित्येवमर्थम् । क्षत्राणां सम्पत्तिः सक्षत्रम् । ऋद्धेराधिक्यं समृद्धिः । अनुरूप आत्मभावः संपत्तिरिति भेदः । तृणमप्यपरित्यज्य सतृणमत्ति । साकल्येनेत्यर्थः । नत्वत्र तृणभक्षणे तात्पर्यम् । अन्ते । अग्निग्रन्थपर्यन्तमधीते साग्नि ॥

■ (661) यथासादृश्ये <2-1-7>

असादृश्ये एव यथाशब्दः समस्यते । तेनेह न यथा हरिस्तथा हरः । हरेरुपमानत्वं यथाशब्दो द्योतयति । तेन सादृश्य इति वा यथार्थं इति वा प्राप्तं निषिध्यते ॥

■ (662) यावदवधारणे <2-1-8>

यावन्तः श्लोकास्तावन्तोऽच्युतप्रणामाः यावच्छलोकम् ॥

■ (663) सुप्प्रतिना मात्रार्थे <2-1-9>

शाकस्य लेशः शाकप्रतिः । मात्रार्थे किम् । वृक्षं वृक्षं प्रति विद्योतते विद्युत् ॥

■ (664) अक्षशलाकासंख्याः परिणा <2-1-10>

द्यूतव्यवहारे पराजय एवायं समासः । अक्षेण विपरीतं वृत्तमक्षपरि । शलाकापरि । एकपरि ॥

■ (665) विभाषा <2-1-11>

अधिकारोऽयम् । एतत्सामर्थ्यादेव प्राचीनानां नित्यसमासत्वम् । सुप्सुपेति तु न नित्यसमासः । अव्ययमित्यादिसमासविधानज्ञापकात् ॥

■ (666) अपपरिबहिरञ्चवः पञ्चम्या <2-1-12>

अपविष्णु संसारः अप विष्णोः । परिविष्णु परि विष्णोः । बहिर्वनम् बहिर्वनात् । प्राग्वनम् प्राग्वनात् ॥

■ (667) आङ्मर्यादाभिविध्योः <2-1-13>

एतयोराङ् पञ्चम्यन्तेन वा समस्यते सोऽव्ययीभावः । आमुक्ति संसारः आ मुक्तेः । आबालं हरिभक्तिः आ बालेभ्यः ॥

■ (668) लक्षणेनाभिप्रती आभिमुख्ये <2-1-14>

आभिमुख्यद्योतकावभिप्रती चिह्नवाचिना सह प्रागवत् । अभ्यग्नि शलभाः पतन्ति अग्निमभि । प्रत्यग्नि अग्निं प्रति ।

■ (669) अनुर्यत्समया <2-1-15>

यं पदार्थं समया द्योत्यते तेन लक्षणभूतेनानुः समस्यते सोऽव्ययीभावः । अनुवनमशनिर्गतः । वनस्य समीपं गत इत्यर्थः ।

■ (670) यस्य चायामः <2-1-16>

यस्य दैर्घ्यमनुना द्योत्यते तेन लक्षणभूतेनानुः समस्यते । अनुगङ्गं वाराणसी गङ्गाया अनु । गङ्गादैर्घ्यसदृशदैर्घ्योपलक्षितेत्यर्थः ।

■ (671) तिष्ठद्गुप्रभृतीनि च <2-1-17>

एतानि निपात्यन्ते । तिष्ठन्त्यो गावो यस्मिन् काले स तिष्ठद्गुः

दोहनकालः । आयतीगवम् इत्यादि । इह शत्रादेशः पुंवद्भावविरहः समासान्तश्च निपात्यते ॥

■ (672) पारे मध्ये षष्ठ्या वा <2-1-18>

पारमध्यशब्दौ षष्ठ्यन्तेन सह वा समस्येते । एदन्तत्वं चानयोर्निपात्यते । पक्षे षष्ठीतत्पुरुषः । पारेगङ्गादानय गङ्गापारात् । मध्ये गङ्गात् गङ्गामध्यात् । महाविभाषया वाक्यमपि । गङ्गायाः पारात् । गङ्गायाः मध्यात् ॥

■ (673) संख्या वंशेन <2-1-19>

वंशो द्विधा विद्यया जन्मना च । तत्र भवो वंश्यः । तद्वाचिना सह संख्या वा समस्यते । द्वौ मुनी वंशौ द्विमुनि । व्याकरणस्य त्रिमुनि । विद्यातद्वतामभेदविवक्षायां त्रिमुनि व्याकरणम् । एकविंशति भारद्वाजम् ॥

■ (674) नदीभिश्च <2-1-20>

नदीभिः सह सङ्ख्या प्राग्वत् ॥ । समाहारे चायमिष्यते ॥ सप्तगङ्गम् । द्वियमुनम् ॥

■ (675) अन्यपदार्थे च संज्ञायाम् <2-1-21>

अन्यपदार्थे विद्यमानं सुबन्तं नदीभिः सह नित्यं समस्यते संज्ञायाम् । विभाषाधिकारेऽपि वाक्येन संज्ञानवगमादिह नित्यसमासः । उन्मत्तगङ्गं नाम देशः । लोहितगङ्गम् ॥

■ (676) समासान्ताः <5-4-68>

इत्यधिकृत्य ॥

■ (677) अव्ययीभावे शरत्प्रभृतिभ्यः <5-4-107>

शरदादिभ्यष्टच् स्यात्समासान्तोऽव्ययीभावे । शरदः समीपमुपशरदम् । प्रतिविपाशम् । शरद् । विपाश् । अनस् । मनस् । उपानह् । दिव् । हिमवत् । अनडुह् । दिश् । दृश् । विश् । चेतस् । चतुर् । त्यद् । तद् । यद् । कियत् । (ग) जरायाः जरस् च । उपजरसम् । (ग) प्रतिपरसमनुभ्योऽक्ष्णः ॥ यस्येति च 311 ॥ प्रत्यक्षम् । अक्ष्णः परमिति विग्रहे समासान्तविधानसामर्थ्यादव्ययीभावः । परोक्षे लिट् 2171 इति निपातनात्परस्यौकारादेशः । परोक्षम् । परोक्षा क्रियेत्यादि तु अर्श आद्यचि । समक्षम् । अन्वक्षम् ॥

■ (678) अनश्च <5-4-108>

अन्नन्तादव्ययीभावाद्वाच् स्यात् ॥

- (679) नस्तद्धिते <6-4-144>

नान्तस्य भस्य टेलोपः स्यात्तद्धिते । उपराजम् । अध्यात्मम् ॥

- (680) नपुंसकादन्यतरस्याम् <5-4-109>

अन्नन्तं यत्कलीबं तदन्तादव्ययीभावाद्दृज्वा स्यात् । उपचर्मम् । उपचर्म ॥

- (681) नदीपौर्णमास्याग्रहायणीभ्यः <5-4-110>

वा टच् स्यात् । उपनदम् । उपनदि । उपपौर्णमासम् । उपपौर्णमासि । उपाग्रहायणम् । उपाग्रहायणि ॥

- (682) झयः <5-4-111>

झयन्तादव्ययीभावाद्दृज्वा । उपसमिधम् । उपसमित् ॥

- (683) गिरेश्च सेनकस्य <5-4-112>

गिर्यन्तादव्ययीभावाद्दृच् वा स्यात् । सेनकग्रहणं पूजार्थम् । उपगिरम् । उपगिरि ॥

इति अव्ययीभावसमासप्रकरणम्

तत्पुरुषसमासप्रकरणम्

- (684) तत्पुरुषः <2-1-22>

अधिकारोऽयम् । प्राग्बहुव्रीहः ॥

- (685) द्विगुश्च <2-1-23>

द्विगुरपि तत्पुरुषसंज्ञः स्यात् । इदं सूत्रं त्यक्तुं शक्यम् । संख्यापूर्वो द्विगुश्चेति पठित्वा चकारबलेन संज्ञाद्वयसमावेशस्य सुवचत्वात् । समासान्तः प्रयोजनम् । पञ्चराजम् ॥

- (686) द्वितीया श्रितातीतपतितगतात्यस्तप्राप्तन्नैः <2-1-24>

द्वितीयान्तं श्रितादिप्रकृतिकैः सुबन्तैः सह वा समस्यते स तत्पुरुषः । कृष्णं श्रितः कृष्णश्रितः । दुःखमतीतो दुःखातीत ॥ । गम्यादीनामुपसंख्यानम् ॥ ग्रामं गमी ग्रामगमी । अन्नं बुभुक्षुः अन्नबुभुक्षुः ॥

- (687) स्वयं क्तेन <2-1-25>

द्वितीया - 686 इति न संबद्ध्यते अयोग्यत्वात् । स्वयंकृतस्यापत्यं स्वायंकृतिः ॥

- (688) खट्वा क्षेपे <2-1-26>

खट्वाप्रकृतिकं द्वितीयान्तं क्तान्तप्रकृतिकेन सुबन्तेन समस्यते निन्दायाम् । खट्वारूढो जाल्मः । नित्यसमासोऽयम् । नहि वाक्येन निन्दा गम्यते ॥

- (689) सामि <2-1-27>

सामिकृतम् ॥

- (690) कालाः <2-1-28>

क्तेनेत्येव । अनत्यन्तसंयोगार्थं वचनम् । मासप्रमितः प्रतिपच्चन्द्रः । मासं परिच्छेत्तुमारब्धवानित्यर्थः ॥

- (691) अत्यन्तसंयोगे च <2-1-29>

काला इत्येव । अक्तान्तार्थं वचनम् । मुहूर्तं सुखं मुहूर्तसुखम् ॥

- (692) तृतीया तत्कृतार्थेन गुणवचनेन <2-1-30>

तत्कृतेति लुप्ततृतीयाकम् । तृतीयान्तं तृतीयान्तार्थकृतगुणवचनेनार्थशब्देन च सह प्राग्वत् । शङ्कुलया खण्डः शङ्कुलाखण्डः । धान्येनार्थं धान्यार्थः । तत्कृतेति किम् । अक्षणा काणः ॥

- (693) पूर्वसदृशसमोनार्थकलहनिपुणमिश्रश्लक्ष्णैः <2-1-31>

तृतीयान्तमेतैः प्राग्वत् । मासपूर्वः । मातृसदृशः । पितृसमः । ऊनार्थः । माषोनं कार्षापणम् । माषविकलम् । वाक्कलहः । आचारनिपुणः । गुडमिश्रः । आचारश्लक्षणः । मिश्रग्रहणे सोपसर्गस्यापि ग्रहणम् । मिश्रं चानुपसर्गमसन्धौ 3888 इत्यत्रानुपसर्गग्रहणात् । गुडसंमिश्रा धानाः ॥ । अवरस्योपसंख्यानम् ॥ मासेनावरो मासावरः ॥

- (694) कर्तृकरणे कृता बहुलम् <2-1-32>

कर्तरि करणे च तृतीया कृदन्तेन बहुलं प्राग्वत् । हरिणा त्रातो हरित्रातः । नखैर्भिन्नो नखभिन्नः ॥ (प) कृद्ग्रहणे गतिकारकपूर्वस्यापि ग्रहणम् ॥ नखनिर्भिन्नः । कर्तृकरणे इति किम् । भिक्षाभिरुषितः । हेतावेषा तृतीया । बहुलग्रहणं सर्वोपाधिव्यभिचारार्थम् । तेन दात्रेण लूनवानित्यादौ न । कृता किम् । काष्ठैः पचतितराम् ॥

- (695) कृत्यैरधिकार्थवचने <2-1-33>

स्तुतिनिन्दाफलकमर्थवादवचनमधिकार्थवचनं तत्र कर्तरि करणे च तृतीया कृत्यैः सह प्राग्वत् । वातच्छेद्यं तृणम् । काकपेया नदी ॥

- (696) अन्नेन व्यञ्जनम् <2-1-34>

संस्कारकद्रव्यवाचकं तृतीयान्तमन्नेन प्राग्वत् । दध्ना ओदनो दध्योदनः । इहान्तर्भूतोपसेकक्रियाद्वारा सामर्थ्यम् ॥

- (697) भक्ष्येण मिश्रीकरणम् <2-1-35>

गुडेन धानाः गुडधानाः । मिश्रणक्रियाद्वारा सामर्थ्यम् ॥

- (698) चतुर्थीतदर्थार्थबलिहितसुखरक्षितैः <2-1-36>

चतुर्थ्यन्तार्थाय यत्तद्वाचिनाऽर्थादिभिश्च चतुर्थ्यन्तं वा प्राग्वत् । तदर्थेन प्रकृतिविकृतिभावः एव गृह्यते । बलिरक्षितग्रहणाज्ज्ञापकात् । यूपाय दारु यूपदारु । नेह । रन्धनाय स्थाली । अश्वघासादयस्तु षष्ठी समासाः ॥ । अर्थेन नित्यसमासो विशेष्यलिङ्गता चेति वक्तव्यम् ॥ द्विजायायं द्विजार्थः सूपः । द्विजार्था यवागूः । द्विजार्थं पयः । भूतबलिः । गोहितम् । गोसुखम् । गोरक्षितम् ॥

- (699) पञ्चमी भयेन <2-1-37>

चोराद्भयं चोरभयम् ॥ । भयभीतभीतिभीभिरिति वाच्यम् ॥ वृकभीतः । वृकभीतिः । वृकभीः ॥

- (700) अपेतापोढमुक्तपतितापन्नस्तैरल्पशः <2-1-38>

एतैः सहाल्पं पञ्चम्यन्तं समस्यते स तत्पुरुषः । सुखापेतः । कल्पनापोढः । चक्रमुक्तः । स्वर्गपतितः । तरङ्गापत्रस्तः ।
अल्पशः किम् । प्रसादात्पतितः ॥

■ (701) स्तोकान्तिकदूरार्थकृच्छ्राणि क्तेन <2-1-39>

स्तोकान्मुक्तः । अल्पान्मुक्तः । अन्तिकादागतः । अभ्याशादागतः । दूरादागतः । विप्रकृष्टादागतः । कृच्छ्रादागतः ।
पञ्चम्याः स्तोकादिभ्यः 159 इत्यलुक् ॥

■ (702) षष्ठी <2-2-8>

राजः पुरुषो राजपुरुषः ॥

■ (703) याजकादिभिश्च <2-2-9>

एभिः षष्ठ्यन्तं समस्यते । तृजकाभ्यां कर्तरि 709 इत्यस्य प्रतिप्रसवोऽयम् । ब्राह्मणयाजकः । देवपूजकः ॥ ।
गुणात्तरणे तरलोपश्चेति वक्तव्यम् ॥ तरबन्तं यद्गुणवाचि तेन सह समासस्तरप्प्रत्ययलोपश्च । न निर्धारणे 704 इति
पूरणगुण 705 इति च निषेधस्य प्रतिप्रसवोऽयम् । सर्वेषां श्वेततरः सर्वश्वेतः । सर्वेषां महत्तरः सर्वमहान् ॥ । कृद्योगा च
षष्ठी समस्यत इति वाच्यम् ॥ इध्मस्य व्रश्चनः इध्मव्रश्चनः ॥

■ (704) न निर्धारणे <2-2-10>

निर्धारणे या षष्ठी सा न समस्यते । नृणां द्विजः श्रेष्ठः ॥ । प्रतिपदविधाना षष्ठी न समस्यत इति वाच्यम् ॥ सर्पिषो
ज्ञानम् ॥

■ (705) पूरणगुणसुहितार्थसदव्ययतव्यसमानाधिकरणेन <2-2-11>

पूरणाद्यर्थैः सदादिभिश्च षष्ठी न समस्यते । पूरणे । सतां षष्ठः । गुणे । काकस्य काष्ण्यम् । ब्राह्मणस्य शुक्लाः । यदा
प्रकरणादिना दन्ता इति विशेष्यं ज्ञातं तदेवमुदाहरणम् । अनित्योऽयं गुणेन निषेधः । तदाशिष्यं संज्ञाप्रमाणत्वात् 1295
इत्यादिनिर्देशात् । तेनार्थगौरवम् बुद्धिमान्द्यमित्यादि सिद्धम् । सुहितार्थास्तृप्त्यर्थाः । फलानां सुहितः । तृतीयासमासस्तु
स्यादेव । स्वरे विशेषः । सत् । द्विजस्य कुर्वन्कुर्वाणो वा । किंकरः इत्यर्थः । अव्ययम् । ब्राह्मणस्य कृत्वा ।
पूर्वोत्तरसाहचर्यात्कृदव्ययमेव गृह्यते । तेन तदुपरीत्यादि सिद्धमिति रक्षितः । तव्ये । ब्राह्मणस्य कर्तव्यम् । तव्यता तु
भवत्येव । स्वकर्तव्यम् स्वरे भेदः । समानाधिकरणेन । तक्षकस्य सर्पस्य । विशेषणसमासस्त्विह बहुलग्रहणान्न ।
गोर्धनोरित्यादिषु पोटायुवति 744 इत्यादीनां विभक्त्यन्तरे चरितार्थानां परत्वाद्बाधकः षष्ठीसमासः प्राप्तः । सोऽप्यनेन
वार्यते ॥

■ (706) क्तेन च पूजायाम् <2-2-12>

मतिबुद्धि - 3089 इति सूत्रेण विहितो यः क्तस्तदन्तेन षष्ठी न समस्यते । राज्ञां मतो बुद्धः पूजितो वा । राजपूजित
इत्यादौ तु भूते क्तान्तेन सह तृतीयासमासः ॥

■ (707) अधिकरणवाचिना च <2-2-13>

क्तेन षष्ठी न समस्यते । इदमेषामासितं गतं भुक्तं वा ॥

■ (708) कर्मणि च <2-2-14>

उभयप्राप्तौ कर्मणि 624 इति या षष्ठी सा न समस्यते । आश्चर्यो गवां दोहोऽगोपेन ॥

■ (709) तृजकाभ्यां कर्तरि <2-2-15>

कर्त्रर्थतृजकाभ्यां षष्ठ्या न समासः । अपां स्रष्टा । वज्रस्य भर्ता । ओदनस्य पाचकः । कर्तरि किम् । इक्षूणां भक्षणमिक्षुभक्षिका । पत्यर्थभर्तृशब्दस्य तु याजकत्वादिसमासः । भूभर्ता । कथं तर्हि घटानां निर्मातुस्त्रिभुवनविधातुश्च कलह इति । शेषषष्ठ्या समास इति कैयटः ॥

■ (710) कर्तरि च <2-2-16>

कर्तरि षष्ठ्या अकेन न समासः । भवतः शायिका । नेह तृजनुवर्तते । तद्योगे कर्तुरभिहितत्वेन कर्तृषष्ठ्या अभावात् ॥

■ (711) नित्यं क्रीडाजीविकयोः <2-2-17>

एतयोरर्थयोरकेन नित्यं षष्ठी समस्यते । उद्दालकपुष्पभञ्जिका । क्रीडाविशेषस्य संज्ञा । संज्ञायाम् 3286 इति भावे ण्वुल् । जीविकायां । दन्तलेखकः । तत्र क्रीडायां विकल्पे जीविकायां तृजकाभ्यां कर्तरि 709 इति निषेधे प्राप्ते वचनम् ॥

■ (712) पूर्वापराधरोत्तरमेकदेशिनैकाधिकरणे <2-2-1>

अवयविना सह पूर्वादयः समस्यन्ते एकत्वसंख्याविशिष्टश्चेदवयवी । षष्ठीसमासापवादः । पूर्वं कायस्य पूर्वकायः । अपरकायः । एकदेशिना किम् । पूर्वं नाभेः कायस्य । एकाधिकरणे किम् । पूर्वश्छात्राणाम् । सर्वोऽप्येकदेशोऽहना समस्यते । संख्याविषय - 238 इति ज्ञापकात् । मध्याह्नः । सायाह्नः । केचित्तु सर्वोप्येकदेशः कालेन समस्यते न त्वहनैव । ज्ञापकस्य सामान्यापेक्षत्वात् । तेन मध्यरात्रः । उपारताः पश्चिमरात्रगोचरा इत्यादि सिद्धमित्याहुः ॥

■ (713) अर्धं नपुंसकम् <2-2-2>

समांसवाच्यर्थं शब्दो नित्यं क्लीबे स प्राग्वत् ॥ । एकविभक्तावषष्ठ्यन्तवचनम् ॥ एकदेशिसमासविषयकोऽयमुपसर्जनसंज्ञानिषेधः । तेन पञ्चखट्वी इत्यादि सिद्ध्यति । अर्धं पिपल्या अर्धपिप्पली । क्लीबे किम् । ग्राम्यार्थः । द्रव्यैक्य एव । अर्धं पिप्पलीनाम् ॥

■ (714) द्वितीयतृतीयचतुर्थतुर्याण्यन्यतरस्याम् <2-2-3>

एतान्येकदेशिना सह प्राग्वद्वा । द्वितीयं भिक्षाया द्वितीयभिक्षा । एकदेशिना किम् । द्वितीयं भिक्षाया भिक्षुकस्य । अन्यतरस्यांग्रहणसामर्थ्यात् पूरणगुण - 705 इति निषेधं बाधित्वा पक्षे षष्ठीसमासः । भिक्षाद्वितीयम् ॥

■ (715) प्राप्तापन्ने च द्वितीयया <2-2-4>

पक्षे द्वितीयाश्रिता-- 686 इति समासः । प्राप्तो जीविकां प्राप्तजीविकः । जीविकाप्राप्तः । आपन्नजीविकः । जीविकापन्नः । इह सूत्रे द्वितीयया अ इति छित्वा अकारोऽपि विधीयते । तेन जीविकां प्राप्ता स्त्री प्राप्तजीविका । आपन्न जीविका ॥

■ (716) कालाः परिमाणिना <2-2-5>

परिच्छेद्यवाचिना सुबन्तेन सह कालाः समस्यन्ते । मासो जातस्य मासजातः । द्व्यहजातः । द्वयोरहनोः समाहारो द्व्यहः । द्व्यहो जातस्य यस्य सः इति विग्रहः ॥ । उत्तरपदेन परिमाणिना द्विगोः सिद्धये बहूनां तत्पुरुषस्योपसंख्यानम् ॥ द्वे अहनी जातस्य यस्य स द्व्यहनजातः । अहनोऽहन- 790 इति वक्ष्यमाणोऽहनादेशः । पूर्वत्र तु न सङ्ख्यादेः समाहारे 793 इति निषेधः ॥

■ (717) सप्तमी शौण्डैः <2-1-40>

सप्तम्यन्तं शौण्डादिभिः प्राग्वद्वा । अक्षेषु शौण्डः अक्षशौण्डः । अधिशब्दोऽत्र पठ्यते । अद्युत्तरपदात् 2079 इति खः ।
ईश्वराधीनः ॥

■ (718) सिद्धशुष्कपक्वबन्धैश्च <2-1-41>

एतैः सप्तम्यन्तं प्राग्वत् । सांकाश्यसिद्धः । आतपशुष्कः । स्थालीपक्वः । चक्रबन्धः ॥

■ (719) ध्वाङ्क्षोण क्षेपे <2-1-42>

ध्वाङ्क्षवाचिना सह सप्तम्यन्तं समस्यते निन्दायाम् । तीर्थे ध्वाङ्क्ष इव तीर्थध्वाङ्क्षः । तीर्थकाकः ॥

■ (720) कृत्यैर्ऋणे <2-1-43>

सप्तम्यन्तं कृतप्रत्ययान्तैः सह प्राग्वदावश्यके । मासेदेयं ऋणम् । ऋणग्रहणं नियोगोपलक्षणार्थम् । पूर्वाहणेगेयं साम ॥

■ (721) संज्ञायाम् <2-1-44>

सप्तम्यन्तं सुपा प्राग्वत् संज्ञायाम् । वाक्येन संज्ञानवगमान्नित्यसमासोऽयम् । अरण्येतिलकाः । वनेकसेरुकाः ।
हलदन्तात्सप्तम्या 966 इत्यलुक् ॥

■ (722) कतेनाहोरात्रावयवाः <2-1-45>

अहनो रात्रेश्चावयवाः सप्तम्यन्ताः कतान्तेन सह प्राग्वत् । पूर्वाहणकृतम् । अपररात्रकृतम् । अवयवग्रहणं किम् । अहिन
दृष्टम् ॥

■ (723) तत्र <2-1-46>

तत्रेत्येतत्सप्तम्यन्तं कतान्तेन सह प्राग्वत् । तत्र भुक्तम् ॥

■ (724) क्षेपे <2-1-47>

सप्तम्यन्तं कतान्तेन प्राग्वन्ननिन्दायाम् । अवतप्तेनकुलस्थितं त एतत् ॥

■ (725) पात्रेसमितादयश्च <2-1-48>

एते निपात्यन्ते क्षेपे । पात्रेसमिताः । भोजनसमये एव संगताः नतु कार्ये । गेहेशूरः । गेहेनर्दी । आकृतिगणोऽयम् ।
चकारोऽवधारणार्थः । तेनैषां समासान्तरे घटकतया प्रवेशो न । परमाः पात्रेसमिताः ॥

■ (726) पूर्वकालैकसर्वजरत्पुराणनवकेवलाः समानाधिकरणेन <2-1-49>

विशेषणं विशेष्येण 736 इति सिद्धे पूर्वनिपातनियमार्थं सूत्रम् । एकशब्दस्य दिक्संख्ये संज्ञायाम् 727 इति नियमबाधनार्थं
च । पूर्वं स्नातः पश्चादनुलिप्तः स्नातानुलिप्तः । एकनाथः । सर्वयाज्ञिकाः । जरन्नैयायिकाः । पुराणमीमांसकाः ।
नवपाठकाः । केवलवैयाकरणाः ॥

■ (727) दिक्संख्ये संज्ञायाम् <2-1-50>

समानाधिकरणेनेत्यापादपरिसमाप्तेरधिकारः । संज्ञायामेवेति नियमार्थं सूत्रम् । पूर्वेषुकामशमी । सप्तर्षयः । नेह । उत्तरा
वृक्षाः । पञ्च ब्राह्मणाः ॥

■ (728) तद्धितार्थोत्तरपदसमाहारे च <2-1-51>

तद्धितार्थे विषये उत्तरपदे च परतः समाहारे च वाच्ये दिक्संख्ये प्राग्वद्वा । पूर्वस्यां शालायां भवः पौर्वशालः । समासे कृते दिक्पूर्वपदादसंज्ञायां जः 1328 इति जः ॥ सर्वनाम्नो वृत्तिमात्रे पुंवद्भावः ॥ आपरशालः । पूर्वा शाला प्रिया यस्येति त्रिपदे बहुव्रीहौ कृते प्रियाशब्दे उत्तरपदे पूर्वयोस्तत्पुरुषः । तेन शाला शब्दे आकारः उदात्तः । पूर्वशालाप्रियः । दिक्षु समाहारो नास्त्यनभिधानात् । संख्यायास्तद्धितार्थे । षण्णां मातृणामपत्यं षाण्मातुरः । पञ्च गावो धनं यस्येति त्रिपदे बहुव्रीहाववान्तरतत्पुरुषस्य विकल्पे प्राप्ते ॥ । द्वन्द्वतत्पुरुषयोरुत्तरपदे नित्यसमासवचनम् ॥

- (729) गोरतद्धितलुकि <5-4-92>

गोन्तात्तत्पुरुषादृच् स्यात् समासान्तो न तद्धितलुकि । पञ्चगवधनः ॥

- (730) संख्यापूर्वो द्विगुः <2-1-52>

तद्धितार्थ - 728 इत्यत्रोक्तस्त्रिविधः संख्यापूर्वो द्विगोः स्यात् ॥

- (731) द्विगुरेकवचनम् <2-4-1>

द्विग्वर्थः समाहार एकवत्स्यात् । स नपुंसकम् 821 इति नपुंसकत्वम् । पञ्चानां गवां समाहारः पञ्चगवम् ॥

- (732) कुत्सितानि कुत्सनैः <2-1-53>

कुत्स्यमानानि कुत्सनैः सह प्राग्वत् । वैयाकरणखसूचिः । मीमांसकदुर्दुरुढः ॥

- (733) पापाणके कुत्सितैः <2-1-54>

पूर्वसूत्रापवादः । पापनापितः । आणककुलालः ॥

- (734) उपमानानि सामान्यवचनैः <2-1-55>

घन इव श्यामो घनयामः । इह पूर्वपदं तत्सदृशे लाक्षणिकमिति सूचयितुं लौकिकविग्रहे इवशब्दः प्रयुज्यते । पूर्वनिपातनियमार्थं सूत्रम् ॥

- (735) उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोगे <2-1-56>

उपमेयं व्याघ्रादिभिः सह प्राग्वत्साधारणधर्मस्याप्रयोगे सति । विशेष्यस्य पूर्वनिपातार्थं सूत्रम् । पुरुषव्याघ्रः । नृसोमः । व्याघ्रादिराकृतिगणः । सामान्यप्रयोगे किम् । पुरुषो व्याघ्र इव शूरः ॥

- (736) विशेषणं विशेषेण बहुलम् <2-1-57>

भेदकं समानाधिकरणेन भेद्येन बहुलं प्राग्वत् । नीलमुत्पलं नीलोत्पलम् । बहुलग्रहणात् क्वचिन्नित्यम् । कृष्णसर्पः । क्वचिन्न । रामो जामदग्न्यः ॥

- (737) पूर्वापरप्रथमचरमजघन्यसमानमध्यमध्यमवीराश्च <2-1-58>

पूर्वनिपातनियमार्थमिदम् । पूर्ववैयाकरणः । अपराध्यापकः ॥ । अपरस्यार्थं पश्चभावो वक्तव्यः ॥ अपरश्चासावर्धश्च पश्चार्थः । कथमेकवीर इति । पूर्वकालैक - 726 इति बाधित्वा परत्वाद्नेन समासे वीरैक इति हि स्यात् । बहुलग्रहणाद्भविष्यति ॥

- (738) श्रेण्यादयः कृतादिभिः <2-1-59>

। श्रेण्यादिषु च्यर्थवचनं कर्तव्यम् ॥ अश्रेणयः श्रेणयः कृताः श्रेणीकृताः ॥

- (739) कतेन नञ्विशिष्टेनानञ् <2-1-60>

नञ्विशिष्टेन कतान्तेनानञ् कतान्तं समस्यते । कृतं च तदकृतं च कृताकृतम् ॥ । शाकपार्थिवादीनां सिद्धये उत्तरपदलोपस्योपसंख्यानम् ॥ शाकप्रियः पार्थिवः शकपार्थिवः । देवब्राह्मणः ॥

- (740) सन्महत्परमोत्तमोत्कृष्टाः पूज्यमानैः <2-1-61>

सद्वैद्यः । वक्ष्यमाणेन महत आकारः । महावैयाकरणः । पूज्यमानैः किम् । उत्कृष्टो गौः । पङ्कादुद्धृत इत्यर्थः ॥

- (741) वृन्दारकनागकुञ्जरैः पूज्यमानम् <2-1-62>

गोवृन्दारकः ॥ व्याघ्रादेराकृतिगणत्वादेव सिद्धे सामान्यप्रयोगार्थं वचनम् ॥

- (742) कतरकतमौ जातिपरिप्रश्ने <2-1-63>

कतरकठः । कतमकलापः । गोत्रं च चरणैः सहेति जातित्वम् ॥

- (743) किं क्षेपे <2-1-64>

कुत्सितो राजा किराजा । यो न रक्षति ॥

- (744) पोढायुवतिस्तोककतिपयगृष्टिधेनुवशावेहद्वष्कयणीप्रवक्तृश्रोत्रियाध्यापकधूर्तर्दातिः <2-1-65>

- (745) तत्पुरुषः समानाधिकरणः कर्मधारयः <1-2-42>

- (746) पुंवत्कर्मधारयजातीयदेशीयेषु <6-3-42>

कर्मधारये जातीयदेशीययोश्च परतो भाषितपुंस्कात्पर ऊडभावो यसंमिस्तथाभूतं पूर्वं पुंवत् । पूरणीप्रियादिष्वप्राप्तः पुंवद्भावोऽनेन विधीयते । महानवमी । कृष्णचतुर्दशी । महाप्रिया । तथा कोपधादेः प्रतिषिद्धः पुंवद्भावः कर्मधारयादौ प्रतिप्रसूयते । पाचकस्त्री । दत्तभार्या । पञ्चमभार्या । स्त्रोघ्नभार्या । सुकेशभार्या । ब्राह्मणभार्या । एवं । पाचकजातीया । पाचकदेशीयेत्यादि । इभपोढा । पोढा स्त्री पुंसलक्षणा । इभयुवतिः । अग्निस्तोकः । उदश्चित्कतिपयम् । गृष्टिः सकृत्प्रसूता, गोगृष्टिः । धेनुर्नवप्रसूतिका, गोधेनुः । वशा वन्ध्या, गोवशा । वेहत् गर्भघातिनी । गोवेहत् । बष्कयणी तरुणवत्सा, गोबष्कयणी । कठप्रवक्ता । कठश्रोत्रियः । कठाध्यापकः । कठधूर्तः ॥

- (747) प्रशंसावचनैश्च <2-1-66>

एतैः सह जातिः प्राग्वत् । गोमतल्लिका । गोमचर्चिका । गोप्रकाण्डम् । गवोद्धः । गोतल्लजः । प्रशस्ता गौरित्यर्थः । मतल्लिकादयो नियतलिङ्गाः न तु विशेष्यनिध्नाः । जातिः किम् । कुमारी मतल्लिका ॥

- (748) युवा खलतिपलितवलिनजरतीभिः <2-1-67>

पूर्वनिपातनियमार्थं सूत्रम् । लिङ्गविशिष्टपरिभाषया युवतिशब्दोऽपि समस्यते । युवा खलतिः युवखलतिः ।

युवतिः खलती युवखलती । युवजरती । युवत्यामेव जरतीधर्मोपलम्भेन तद्रूपारोपात्समानाधिकरण्यम् ॥

- (749) कृत्यतुल्याख्या अजात्या <2-1-68>

भोज्योष्णम् । तुल्यश्वेतः । सदृशश्वेतः । अजात्या किम् । भोज्य ओदनः । प्रतिषेधसामर्थ्याद्विशेषणसमासोऽपि न ॥

- (750) वर्णो वर्णेन <2-1-69>

समानाधिकरणेन सह प्राग्वत् । कृष्णसारङ्गः ॥

- (751) कडाराः कर्मधारये <2-2-38>

कडारादयः शब्दाः कर्मधारये वा पूर्व प्रयोज्याः । कडारजैमिनिः । जैमिनिकडारः ॥

- (752) कुमारः श्रमणादिभिः <2-1-70>

कुमारी श्रमणा कुमारश्रमणा । इह गणे श्रमणा प्रव्रजिता गर्भिणीत्यादयः स्त्रीलिङ्गाः पठ्यन्ते । लिङ्गविशिष्टपरिभाषाया एतदेव ज्ञापकं बोध्यम् ॥

- (753) चतुष्पादो गर्भिण्या <2-1-71>

चतुष्पाज्जातिवाचिनो गर्भिणी शब्देन सह प्राग्वत् । गोगर्भिणी ॥

- (754) मयूरव्यंसकादयश्च <2-1-72>

एते निपात्यन्ते । मयूरो व्यंसको । मयूरव्यंसकः । व्यंसको धूर्तः । उदक्चावाक् च उच्चावचम् । निश्चितं च प्रचितं च निश्चप्रचम् । नास्ति किञ्चन यस्य सः अकिञ्चनः ॥ (ग) आख्यातमाख्यातेन क्रियासातत्ये ॥ अशनीत पिबतेत्येवं सततं यत्राभिधीयते सा अशनीतपिबता । पचतभृज्जता । खादतमोदता ॥ (ग) एहीडादयोऽन्यपदार्थे ॥ एहीड इति यस्मिन्कर्मणि तदेहीडम् । एहिपचम् । उद्धर कोष्ठादुत्सृज देहीति यस्यां क्रियायां सा उद्धरोत्सृजा । उद्धमविधमा । असातत्यार्थमिह पाठः ॥ (ग) जहिकर्मणा बहुलमाभीक्ष्ण्ये कर्तारं चाभिदधाति ॥ जहीत्येतत्कर्मणा बहुलं समस्यते आभीक्ष्ण्ये गम्ये समासेन चेत्कर्ताभिधीयत इत्यर्थः ॥ जहिजोडः । जहिस्तम्बः ॥ नास्ति कुतो भयं सोऽकुतोभयः । अन्यो राजा राजान्तरम् । चिदेव चिन्मात्रम् ॥

- (755) ईषदकृता <2-2-7>

ईषत्पिङ्गलः ॥ । ईषद्गुणवचनेनेति वाच्यम् ॥ ईषद्रक्तम् ॥

- (756) नञ् <2-2-6>

नञ् सुपा सह समस्यते ॥

- (757) नलोपो नञः <6-3-73>

नञो नस्य लोपः स्यादुत्तरपदे । न ब्राह्मणः, अब्राह्मणः ॥

- (758) तस्मान्नुडचि <6-3-74>

लुप्तनकारन्नञ उत्तरपदस्याजादेर्नुडागमः स्यात् । अनश्वः । अर्थाभावे अव्ययीभावेन सहायं विकल्पते । रक्षोहागमलध्वसंदेहाः प्रयोजनम् इति, । अद्रुतायामसंहितम् इति च भाष्यवार्तिकप्रयोगात् । तेनानुपलब्धिरविवादोऽविघ्नमित्यादि सिद्धम् ॥ । नञो नलोपस्तिङि क्षेपे ॥ अपचसि त्वं जाल्म ॥ नैकधेत्यादौ तु न शब्देन सह सूपा 649 इति समासः ॥

- (759) नभाण्नपान्नवेदानासत्यानमुचिनकुलनखनपुंसकनक्षत्रनक्रनाकेषु प्रकृत्या <6-3-75>

पाद् शत्रन्तः । वेदाः इत्यसुन्नन्तः । न सत्या असत्याः । न असत्या नासत्याः । न मुञ्चति इति नमुचिः । न कुलमस्य नकुलम् । न खमस्य नखम् । नस्त्रीपुमान् नपुंसकम् । स्त्रीपुंसयोः पुंसकभावो निपातनात् । न क्षरतीति नक्षत्रम् । क्षरतेः क्षीयतेर्वा क्षत्रमिति निपात्यते । न क्रामतीति नक्रः । क्रमेडः । न अकस्मिन्निति नाकः ॥

- (760) नगोऽप्राणिष्वन्यतरस्याम् <6-3-77>

नग इत्यत्र नञ्प्रकृत्या वा । नगाः अगाः पर्वताः । अप्राणिषु इति किम् । अगो वृषलः शीतेन । नित्यं क्रीडा 711 इत्यतो नित्यमित्यनुवर्तमाने ॥

- (761) कुगतिप्रादयः <2-2-18>

एते समर्थेन नित्यं समस्यन्ते । कुत्सितः पुरुषः कुपुरुषः । गतिश्च 23 इत्यनुवर्तमाने ॥

- (762) ऊर्यादिच्चिडाचश्च <1-4-61>

एते क्रियायोगे गतिसंज्ञा स्युः । ऊरीकृत्य । उररीकृत्य । शुक्लीकृत्य । पटपटाकृत्य ॥ । कारिकाशब्दस्योपसंख्यानम् ॥ कारिका क्रिया कारिकाकृत्य ॥

- (763) अनुकरणं चानितिपरम् <1-4-62>

खाट्कृत्य । अनितिपरं किम् । खाडिति कृत्वा निरष्ठीवत् ॥

- (764) आदरानादरयोः सदसती <1-4-63>

सत्कृत्य । असत्कृत्य ॥

- (765) भूषणेऽलम् <1-4-64>

अलंकृत्य । भूषणे किम् । अलं कृत्वौदनं गतः । पर्याप्तमित्यर्थः । अनुकरणम् - 763 इत्यादित्रिसूत्री स्वभावात्कृञ्विषया ॥

- (766) अन्तरपरिग्रहे <1-4-65>

अन्तर्हत्य । मध्ये हत्वेत्यर्थः । अपरिग्रहे किम् । अन्तर्हत्वा गतः । हतं परिगृह्य गत इत्यर्थः ॥

- (767) कणेमनसी श्रद्धाप्रतीघाते <1-4-66>

कणेहत्य पयः पिबति । मनोहत्य । कणेशब्दः सप्तमीप्रतिरूपको निपातऽभिलाषातिशये वर्तते । मनः शब्दोऽप्यत्रैव ॥

- (768) पुरोऽव्ययम् <1-4-67>

पुरस्कृत्य ॥

- (769) अस्तं च <1-4-68>

अस्तमिति मान्तमव्ययं गतिसंज्ञं स्यात् ॥ अस्तंगत्य ॥

- (770) अच्छ गत्यर्थवदेषु <1-4-69>

अव्ययमित्येव । अच्छगत्य । अच्छोद्य । अभिमुखं गत्वा उक्त्वा चेत्यर्थः । अव्ययं किम् । जलमच्छं गच्छति ॥

- (771) अदोऽनुपदेशे <1-4-70>

अदःकृत्य अदःकृतम् । परं प्रत्युपदेशे प्रत्युदाहरणम् । अदः कृत्वा ॥

- (772) तिरोऽन्तर्धौ <1-4-71>

तिरोभूय ॥

- (773) विभाषा कृत्रि <1-4-72>

तिरस्कृत्य । तिरकृत्य । तिरः कृत्वा ॥

- (774) उपाजेऽन्वाजे <1-4-73>

एतौ कृत्रि वा गतिसंज्ञौ स्तः । उपाजेकृत्य । उपाजेकृत्वा । अन्वाजेकृत्य । अन्वाजेकृत्वा । दुर्बलस्य बलमाधायेत्यर्थः ॥

- (775) साक्षात्प्रभृतीनि च <1-4-74>

कृत्रि वा गतिसंज्ञानि स्युः ॥ । च्यर्थ इति वाच्यम् ॥ साक्षात्कृत्य । साक्षात्कृत्वा । लवणंकृत्य । लवणं कृत्वा । मान्तत्वं निपातनात् ॥

- (776) अनत्याधान उरसिमनसी <1-4-75>

उरसिकृत्य । उरसि कृत्वा । अभ्युपगम्येत्यर्थः । मनसिकृत्य । मनसि कृत्वा । निश्चित्येत्यर्थः । अत्याधानमुपश्लेषणं तत्र न । उरसि कृत्वा पाणिं शेते ॥

- (777) मध्ये पदे निवचने च <1-4-76>

एते कृत्रि वा गतिसंज्ञाः स्युरनत्याधाने । मध्येकृत्य । मध्ये कृत्वा । पदेकृत्य । पदे कृत्वा । निवचनेकृत्य । निवचने कृत्वा । वाचं नियम्येत्यर्थः ॥

- (778) नित्यं हस्ते पाणावुपयमने <1-4-77>

कृत्रि । उपयमनं विवाहः । स्वीकारमात्रमित्यन्ये । हस्तेकृत्य । पाणौकृत्य ॥

- (779) प्राध्वं बन्धने <1-4-78>

प्राध्वमित्यव्ययम् । प्राध्वंकृत्य । बन्धनेनानुकूल्यं कृत्वेत्यर्थः । प्रार्थनादिना त्वानुकूल्यकरणे । प्राध्वं कृत्वा ॥

- (780) जीविकोपनिषदावौपम्ये <1-4-79>

जीविकामिव कृत्वा जीविकाकृत्य । उपनिषदमिव कृत्वा उपनिषत्कृत्य । औपम्ये किम् । जीविकां कृत्वा । प्रादिग्रहणमगत्यर्थम् । सुपुरुषः । अत्र वार्तिकानि ॥ । प्रादयो गताद्यर्थे प्रथमया ॥ प्रगत आचार्यः प्राचार्यः ॥ । अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे द्वितीयया ॥ अतिक्रान्तो मालामतिमालः ॥ । अवादयः कृष्टाद्यर्थे तृतीयया ॥ अवकृष्टः कोकिलया अवकोकिलः ॥ । पर्यादयो ग्लानाद्यर्थे चतुर्थ्या ॥ परिग्लानोऽध्ययनाय पर्यध्ययनः ॥ । निरादयः क्रान्ताद्यर्थे पञ्चम्या ॥ निष्क्रान्तः कौशाम्ब्या निष्कशाम्बिः ॥ । कर्मप्रवचनीयानां प्रतिषेधः ॥ वृक्षं प्रति ॥

- (781) तत्रोपपदं सप्तमीस्थम् <3-1-92>

सप्तम्यन्ते पदे कर्मणि - 2913 इत्यादौ वाच्यत्वेन स्थितं कुम्भादि तद्वाचकं पदमुपपदसंज्ञं स्यात्तस्मिन्मिश्र सत्येव वक्ष्यमाणः प्रत्ययः ॥

- (782) उपपदमतिङ् <2-2-19>

उपपदं सुब्रन्तं समर्थेन नित्यं समस्यते । अतिडन्तश्चायं समासः । कुम्भं करोतीति कुम्भकारः । इह कुम्भ अस् कार
इत्यलौकिकं प्रक्रियावाक्यम् । अतिङ् किम् । मा भवान् भूत् । माङि लुङ् 1219 इति सप्तमीनिर्देशान्माङुपपदम् ।
अतिङ्ग्रहणं ज्ञापयति सुपेत्येन्नेहानुवर्तत इति । पूर्वसूत्रेऽपि गतिग्रहणं पृथक्कृत्यातिङ्ग्रहणं तत्रापकृष्यते । सुपेति च
निवृत्तम् । तथा च (प) गतिकारकोपपदानां कृद्धिः सह समासवचनं प्राक्सुबुत्पत्तेः इति सिद्धम् ॥ व्याघ्री । अश्वक्रीती ।
कच्छपी ॥

▪ (783) अमैवाव्ययेन <2-2-20>

अमैव तुल्यविधानं यदुपपदं तदेवाव्ययेन सह समस्यते । स्वादुंकारम् । नेह ॥ कालसमयवेलासु तुमुन् 3179 ॥ कालः
समयो वेला वा भोक्तुम् । अमैवेति किम् । अग्रे भोजम् । अग्रे भुक्त्वा । विभाषाऽग्रेप्रथमपूर्वेष्विति क्त्वाणमुलौ । अमा
चान्येन च तुल्यविधानमेतत् ॥

▪ (784) तृतीयाप्रभृतीन्यन्यतरस्याम् <2-2-21>

उपदंशस्तृतीयायाम् 3368 इत्यादीन्युपपदान्यमन्तेनाव्ययेन सह वा समस्यन्ते । मूलकेनोपदंशं भुङ्क्ते । मूलकोपदंशम्
॥

▪ (785) क्त्वा च <2-2-22>

तृतीयाप्रभृतीन्युपपदानि क्त्वान्तेन सह वा समस्यन्ते । उच्चैः कृत्य । उच्चैः कृत्वा । अव्ययेऽयथाभिप्रेत - 3381 इति
क्त्वा । तृतीयाप्रभृतीनीति किम् । अलं कृत्वा । खलु कृत्वा ॥

▪ (786) तत्पुरुषस्याङ्गुलेः संख्याव्ययादेः <5-4-86>

संख्याव्ययादेरङ्गुल्यन्तस्य तत्पुरुषस्य समासान्तोऽच् स्यात् । द्वे अङ्गुली प्रमाणमस्य द्व्यङ्गुलं दारु ।
निर्गतमङ्गुलिभ्यो निरङ्गुलम् ॥

▪ (787) अहः सर्वकदेशसंख्यातपुराणाच्च रात्रेः <5-4-87>

एभ्यो रात्रेरच् स्याच्चात्संख्याव्ययादेः ॥ । अहर्ग्रहणं द्वन्द्वार्थम् ॥ अहश्च रात्रिश्चाहोरात्रः । सर्वा रात्रिः सर्वरात्रः । पूर्व
रात्रेः पूर्वरात्रः । संख्यातरात्रः । पुण्यरात्रः । द्वयोः रात्र्योः समाहारो द्विरात्रम् । अतिक्रान्तो रात्रिमतिरात्रः ॥

▪ (788) राजाहः सखिभ्यष्टच् <5-4-91>

एतदन्तात्तत्पुरुषाष्टच् स्यात् । परमराजः । अतिराजी । कृष्णसखः ॥

▪ (789) अहनष्टखोरेव <6-4-145>

टिलोपः स्यान्नान्यत्र । उत्तमाहः । द्वे अहनी भृतो द्व्यहीनः क्रतुः । तद्धितार्थे द्विगुः । तमधीष्टः - 1744 इत्यधिकारे
द्विगोर्वेत्यनुवृत्तौ रात्र्यहः संवत्सराच् 1751 इति खः । लिङ्गविशिष्टपरिभाषाया अनित्यत्वान्नेह ।

मद्राणां राज्ञी मद्रराज्ञी ॥

▪ (790) अहनोऽहन एतेभ्यः <5-4-88>

सर्वादिभ्यः परस्याहन्शब्दस्याहनादेशः स्यात्समासान्ते परे ॥

▪ (791) अहनोऽदन्तात् <8-4-7>

अदन्तपूर्वपदस्थाद्रेफात्परस्यऽहनादेशस्य नस्य णः स्यात् । सर्वाहणः । पूर्वाहणः । संख्याताहनः । द्वयोरहनोर्भवः ॥
कालाद्वज् 1381 ॥ द्विगोर्लुगनपत्य 1080 इति ठञो लुक् । द्व्यहनः । स्त्रियामदन्तत्वाद्वाप् । द्वयहना । द्व्यहनप्रियः
। अत्यहनः ॥

■ (792) क्षुब्नादिषु च <8-4-39>

एषु णत्वं न स्यात् । दीर्घाहनी प्रावृट् । एवं चैतदर्थमहन इत्यदन्तानुकरणक्लेशो न कर्तव्यः । प्रातिपदिकान्त - 1055 इति
णत्ववारणाय क्षुब्नादिषु पाठस्यावश्यकत्वात् । अदन्तादिति तपकरणान्नेह । परगतमहः पराहनः ॥

■ (793) न संख्यादेः समाहारे <5-4-89>

समाहारे वर्तमानस्य संख्यादेरहनादेशो न स्यात् । संख्यादेरिति स्पष्टार्थम् । द्वयोरहनोः समाहारो द्व्यहः । त्र्यहः ॥

■ (794) उत्तमैकाभ्यां च <5-4-90>

आभ्यामहनादेशो न । उत्तमशब्दोऽन्त्यार्थः । पुण्यशब्दमाह । पुण्यैकाभ्यामित्येव सूत्रयितुमुचितम् । पुण्याहम् ।
सुदिनाहम् । सुदिनशब्दः प्रशस्तवाची । एकाहः । उत्तमग्रहणमुपान्त्यस्यापि संग्रहार्थमित्येके । संख्याताहः ॥

■ (795) अग्राख्यायामुरसः <5-4-93>

टच् स्यात् । अश्वानामुर इव अश्वोरसम् । मुख्योऽश्व इत्यर्थः ॥

■ (796) अनोश्मायः सरसां जातिसंज्ञयोः <5-4-94>

टच्स्याज्जातौ संज्ञायां च । उपानसम् । अमृताशमः । कालायसम् । मण्डूकसरसमिति जातिः । महानसम् । पिण्डाशमः ।
लोहितायसम् । जलसरसमिति संज्ञा ॥

■ (797) ग्रामकौटाभ्यां च तक्ष्णः <5-4-95>

ग्रामस्य तक्षा ग्रामतक्षः । साधारण इत्यर्थः । कुट्यां भवः कौटः स्वतन्त्रः स चासौ तक्षा च कौटतक्षः ॥

■ (798) अतेः शुनः <5-4-96>

अतिश्वो वराहः । अतिश्वी सेना ॥

■ (799) उपमानादप्राणिषु <5-4-97>

अप्राणिविषयकोपमानवाचिनः शुनष्टच्स्यात् । आकर्षः श्वेव आकर्षश्वः । अप्राणिषु किम् । वानरः श्वेव वानरश्वा ॥

■ (800) उत्तरमृगपूर्वाच्च सक्थनः <5-4-98>

चादुपमानात् । उत्तरसक्थम् । मृगसक्थम् । पूर्वसक्थम् । फलकमिव सक्थि फलकसक्थम् ॥

■ (801) नावो द्विगोः <5-4-99>

नौशब्दान्ताद्विगोष्टच् स्यान्न तु तद्धितलुकि । द्वाभ्यां नौभ्यामागतः द्विनावरूप्यः । द्विगोर्लुगनपत्ये 1080 इत्यत्र
अचीत्यस्यापकर्षणाद्धलादेर्न लुक् । पञ्चनावप्रियः । द्विनावम् । त्रिनावम् । अतद्धितलुकीति किम् । पञ्चभिर्नौभिः क्रीतः
पञ्चनौः ॥

■ (802) अर्धाच्च <5-4-100>

अर्धान्नावष्टच् स्यात् । नावोऽर्धम् । अर्धनावम् । क्लीबत्वं लोकात् ॥

- (803) खार्याः प्राचाम् <5-4-101>

द्विगोरर्धाच्च खार्याष्टज्वा स्यात् । द्विखारम् । द्विखारि । अर्धखारम् । अर्धखारि ॥

- (804) द्वित्रिभ्यामञ्जलेः <5-4-102>

टज्वा स्याद् द्विगौ । द्व्यञ्जलम् । द्व्यञ्जलि । अतद्धितलुकीत्येव । द्वाभ्यामञ्जलिभ्यां क्रीतो द्व्यञ्जलिः ॥

- (805) ब्रह्मणो जानपदाख्यायाम् <5-4-104>

ब्रह्मान्तात्तत्पुरुषादृच् स्यात्समासेन जानपदत्वमाख्यायते चेत् । सुराष्ट्रे ब्रह्मा सुराष्ट्रब्रह्मः ॥

- (806) कुमहद्भ्यामन्यतरस्याम् <5-4-105>

आभ्यां ब्रह्मणो वा टच् स्यात् तत्पुरुषे । कुत्सितो ब्रह्मा कुब्रह्मः । कुब्रह्मा ॥

- (807) आन्महतः समानाधिकरणजातीययोः <6-3-46>

महत आकारोऽन्तादेशः स्यात्समानाधिकरणे उत्तरपदे जातीये च परे । महाब्रह्मः । महाब्रह्मा । महादेवः । महाजातीयः । समानाधिकरणे किम् । महतः सेवा महत्सेवा । लाक्षणिकं विहाय प्रतिपदोक्तः सन्महत् 740 इति समासोऽत्र ग्रहीष्यते इति चेत्, महाबाहुर्न स्यात् । तस्मात् (प) लक्षणप्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्य इति परिभाषा नेह प्रवर्तते । समानाधिकरणग्रहणसामर्थ्यात् । आदिति योगविभागादात्वम् । प्रागेकादशभ्यः 1995 इति निर्देशाद्वा । एकादश । महतीशब्दस्य पुंवत्कर्मधारय 746 इति पुंवद्भावे कृते आत्वम् । महाजातीया ॥ । महदात्त्वे घासकरविशिष्टेषूपसंख्यानं पुंवद्भावश्च ॥ असामानाधिकरण्यार्थमिदम् । महतो महत्या वा घासो महाघासः । महाकरः । महाविशिष्टः ॥ । अष्टनः कपाले हविषि ॥ अष्टाकपालः ॥ । गवि च युक्ते ॥ गोशब्दे परे युक्त इत्यर्थे गम्येऽष्टन आत्वं वक्तव्यमित्यर्थः ॥ अष्टागवं शकटम् । अचप्रत्यन्वव 943 इत्यत्राजिति योगविभागाद्बहुव्रीहावप्यच् । अष्टानां गवां समाहारः अष्टगवम् । तद्युक्तत्वाच्छकटमष्टागवमिति वा ॥

- (808) द्व्यष्टनः संख्यायामबहुव्रीहयशीत्योः <6-3-47>

आत्स्यात् । द्वौ च दश च द्वादश । द्व्यधिका दशेति वा । द्वाविंशतिः । अष्टादश । अष्टाविंशतिः । अबहुव्रीहयशीत्योः किम् । द्वित्राः । द्व्यशीतिः ॥ । प्राक्शतादिति वक्तव्यम् ॥ नेह । द्विशतम् । द्विसहस्रम् ॥

- (809) त्रेस्त्रयः <6-3-48>

त्रिशब्दस्य त्रयस् स्यात्पूर्वविषये । त्रयोदश । त्रयोविंशतिः । बहुव्रीहौ तु त्रिदश त्रिदशाः । सुजर्थे बहुव्रीहिः । अशीतौ तु त्र्यशीतिः । प्राक् शतादित्येव । त्रिशतम् । त्रिसहस्रम् ॥

- (810) विभाषा चत्वारिंशत्प्रभृतौ सर्वेषाम् <6-3-49>

द्व्यष्टनोस्त्रेश्च प्रागुक्तं वा स्याच्चत्वारिंशदादौ परे । द्विचत्वारिंशत् । द्वाचत्वारिंशत् । अष्टचत्वारिंशत् । अष्टाचत्वारिंशत् । त्रिचत्वारिंशत् । त्रयश्चत्वारिंशत् । एवं पञ्चाशत्षष्टिसप्ततिनवतिषु ॥

- (811) एकादिश्चैकस्य चादुक् <6-3-76>

एकादिर्नञ्प्रकृत्या स्यादेकस्य च अदुगागमश्च । नञो विंशत्या सह समासे कृते एकशब्देन सह तृतीयेति योगविभागात्समासः । अनुनासिकविकल्पः । एकेन नविंशतिः एकान्नविंशतिः । एकाद्विंशतिः । एकोनविंशतिरित्यर्थः

॥ । षष उत्त्वं दत्तदशधासूत्तरपदादेः ष्टुत्वं च धासु वेति वाच्यम् ॥ षोडन् । षोडश । षोढा । षड्धा ॥

- (812) परवल्लिङ्गं द्वन्द्वतत्पुरुषयोः <2-4-26>

एतयोः परपदस्येव लिङ्गं स्यात् । कुक्कुटमयूर्याविमे । मयूरीकुक्कुटाविमौ । अर्धपिप्पली ॥ ।

द्विगुप्राप्तापन्नालंपूर्वगतिसमासेषु प्रतिषेधो वाच्यः ॥ पञ्चसु कपालेषु संस्कृतः पञ्चकपालः पुरोडाशः । प्राप्तो जीविकां प्राप्तजीविकः । आपन्नजीविकः । अलं कुमार्यै अलंकुमारिः । अत एव जापकात्समासः । निष्कौशाम्बिः ॥

- (813) पूर्वदशवडवौ <2-4-27>

द्विवचनमतन्त्रम् । अश्ववडवौ । अश्ववडवान् । अश्ववडवैः ॥

- (814) रात्राहनाहाः पुंसि <2-4-29>

एतदन्तौ द्वन्द्वतत्पुरुषौ पुंस्येव । अनन्तरत्वात्परवल्लिङ्गतापवादोऽप्ययं परत्वात्समाहारनपुंसकतां बाधते । अहोरात्रः । रात्रेः पूर्वभागः पूर्वात्रः । पूर्वाहणः । द्व्यहः ॥ संख्यापूर्वं रात्रं क्लीबम् ॥ लि. 131 द्विरात्रम् । त्रिरात्रम् । गणरात्रम् ॥

- (815) अपथं नपुंसकम् <2-4-30>

तत्पुरुषः इत्येव । अन्यत्र तु अपथो देशः । कृतसमासान्तनिर्देशान्नेह । अपन्थाः ॥

- (816) अर्धर्चाः पुंसि च <2-4-31>

अर्धर्चादयः शब्दाः पुंसि क्लीबे च स्युः । अर्धर्चः । अर्धर्चम् । ध्वजः । ध्वजम् । एवं तीर्थ, शरीर, मण्ड, पीयूष, देह, अङ्कुश, कलश इत्यादि ॥

- (817) जात्याख्यायामेकस्मिन्बहुवचनमन्यतरस्यम् <1-2-58>

एकोऽप्यर्थो वा बहुवद्भवति । ब्राह्मणाः पूज्याः । ब्राह्मणः पूज्यः ॥

- (818) अस्मदो द्वयोश्च <1-2-59>

एकत्वे द्वित्वे च विवक्षितेऽस्मदो बहुवचनं वा स्यात् । वयं ब्रूमः । पक्षे अहं ब्रवीमि । आवां ब्रूवः इति वा ॥ । सविशेषणस्य प्रतिषेधः ॥ पटुरहं ब्रवीमि ॥

- (819) फल्गुनीप्रोष्ठपदानां च नक्षत्रे <1-2-60>

द्वित्वे बहुत्वप्रयुक्तं कार्यं वा स्यात् । पूर्वे फल्गुन्यौ । पूर्वाः फल्गुन्यः ॥ पूर्वे प्रोष्ठपदे । पूर्वाः प्रोष्ठपदाः ॥ नक्षत्रे किम् । फल्गुन्यौ माणविके ॥

- (820) तिष्यपुनर्वस्वोर्नक्षत्रद्वन्द्वे बहुवचनस्य द्विवचनं नित्यम् <1-2-63>

बहुत्वं द्वित्ववद्भवति । तिष्यश्च पुनर्वसू च तिष्यपुनर्वसू । तिष्येति किम् । विशाखानूराधाः । नक्षत्रेति किम् । तिष्यपुनर्वसवो माणवकाः ॥

- (821) स नपुंसकम् <2-4-17>

समाहारे द्विगुर्द्वन्द्वश्च नपुंसकं स्यात् । परवल्लिङ्गपवादः । पञ्चगवम् । दन्तोष्ठम् ॥ । अकारान्तोत्तरपदो द्विगुः स्त्रियामिष्टः ॥ पञ्चमूली ॥ । आबन्तो वा ॥ पञ्चखट्वम् । पञ्चखट्वी ॥ । अनो नलोपश्च वा द्विगुः स्त्रियाम् ॥ पञ्चतक्षी । पञ्चतक्षम् ॥ । पात्राद्यन्तस्य न ॥ पञ्चपात्रम् । त्रिभुवनम् । चतुर्युगम् ॥ । पुण्यसुदिनाभ्यामहनः

क्लीबतेष्टा ॥ पुण्याहम् । सुदिनाहम् ॥ । पथः संख्याव्ययादेः ॥ संख्याव्ययादेः परः कृतसमासान्तः पथशब्दः
क्लीबमित्यर्थः । त्रयाणां पन्थास्त्रिपथम् । विरूपः पन्था विपथम् । कृतसमासान्तनिर्देशान्नेह । सुपन्थाः । अतिपन्थाः ॥
। सामान्ये नपुंसकम् ॥ मृदु पचति । प्रातः कमनीयम् ॥

- (822) तत्पुरुषोऽनञ्कर्मधारयः <2-4-19>

अधिकारोऽयम् ॥

- (823) संज्ञायां कन्थोशीनरेषु <2-4-20>

कन्थान्तस्तत्पुरुषः क्लीबं स्यात्सा चेदुशीनरदेशोत्पन्नायाः कन्थायाः संज्ञा । सुशमस्यापत्यानि सौशमयः तेषां कन्था
सौशमिकन्थम् । संज्ञायां किम् । वीरणकन्था । उशीनरेषु किम् । दाक्षिकन्था ॥

- (824) उपज्ञोपक्रमं तदाद्याचिख्यासायाम् <1-4-21>

उपज्ञान्तः उपक्रमान्तश्च तत्पुरुषो नपुंसकं स्यात् तयोरुपज्ञायमानोपक्रम्यमाणयोरादिः प्राथम्यं चेदाख्यातुमिष्यते ।
पाणिनेरुपज्ञा पाणिन्युपज्ञं ग्रन्थः । नन्दोपक्रमं द्रोणः ॥

- (825) छाया बाहुल्ये <2-4-22>

छायान्तस्तत्पुरुषो नपुंसकं स्यात्पूर्वपदार्थबाहुल्ये । इक्षूणां छाया इक्षुच्छायम् । विभाषासेना - 828 इति
विकल्पस्यायमपवादः । इक्षुच्छायानिषादिन्यः इति तु आ समन्तान्निषादिन्य इत्याङ्श्लेषो बोध्यः ॥

- (826) सभा राजाऽमनुष्यपूर्वा <2-4-23>

राजपर्यायपूर्वोऽमनुष्यपूर्वश्च सभान्तस्तत्पुरुषो नपुंसकं स्यात् । इनसभम् । ईश्वरसभम् ॥ । पर्यायस्यैवेष्यते ॥ नेह ।
राजसभा । चन्द्रगुप्तसभा । अमनुष्यशब्दो रूढ्या रक्षः पिशाचादीनाह । रक्षः सभम् । पिशाचसभम् ॥

- (827) अशाला च <2-4-24>

सङ्घातार्था या सभा तदन्तस्तत्पुरुषः क्लीबं स्यात् । स्त्रीसभम् । स्त्रीसंघात इत्यर्थः । आशाला किम् । धर्मसभा ।
धर्माशालेत्यर्थः ॥

- (828) विभाषा सेनासुराच्छायाशालानिशानाम् <2-4-25>

एतदन्तस्तत्पुरुषः क्लीबं वा स्यात् । ब्राह्मणसेनम् । ब्राह्मणसेना । यवसुरम् । यवसुरा । कुड्यच्छाम् । कुड्यच्छाया ।
गोशालम् । गोशाला । श्वनिशम् । श्वनिशा । तत्पुरुषोऽनञ्कर्मधारय - 822 इत्यनुवृत्तेर्नेह ।

दृढसेनो राजा । असेना । परमसेना ॥

इति तत्पुरुषसमासप्रकरणम्

बहुव्रीहिसमासप्रकरणम्

- (829) शेषो बहुव्रीहिः <2-2-23>

अधिकारोऽयम् । द्वितीया श्रिता - 683 इत्यादिना यस्य त्रिकस्य विशिष्य समासो नोक्तः स शेषः प्रथमान्तमित्यर्थः ॥

- (830) अनेकमन्यपदार्थे <2-2-24>

अनेकं प्रथमान्तमन्यपदार्थं वर्तमानं वा समस्यते स बहुव्रीहिः । अप्रथमाविभक्त्यर्थे बहुव्रीहिरिति समानाधिकरणानामिति च फलितम् । प्राप्तमुदकं यं प्राप्तोदको ग्रामः । ऊढरथोऽनड्वान् । उपहतपशू रुद्रः । उद्धतौदना स्थाली । पीताम्बरो हरिः । वीरपुरुषको ग्रामः । प्रथमार्थे तु न । वृष्टे देवे गतः । व्यधिकरणानामपि न । पञ्चभिर्भुक्तमस्य ॥ । प्रादिभ्यो धातुजस्य वाच्यो वा चोत्तरपदलोपः ॥ प्रपतितपर्णः प्रपर्णः ॥ । नञोऽस्त्यर्थानां वाच्यो वा चोत्तरपदलोपः ॥ अविद्यमानपुत्रः अपुत्रः । अस्तीति विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययम् । अस्तिक्षीरा गौः ॥

- (831) स्त्रियाः पुंवद्भाषितपुंस्कादनूङ् समानाधिकरणे स्त्रियामपूरणीप्रियादिषु <6-3-34>

भाषितपुंस्कादनूङ् ऊङोऽभावो यस्यामिति बहुव्रीहिः । निपातनात्पञ्चम्या अलुक् षष्ठ्याश्च लुक् । तुल्ये प्रवृत्तिनिमित्ते यदुक्तपुंस्कं तस्मात्पर ऊङोऽभावो यत्र तथाभूतस्य स्त्रीवाचकशब्दस्य पुंवाचकस्येव रूपं स्यात्समानाधिकरणे स्त्रीलिङ्गे उत्तरपदे न तु पूरण्यां प्रियादौ च परतः । गोस्त्रियोः - 656 इति ह्रस्वः । चित्रा गावो यस्येति लौकिकविग्रहे । चित्रा अस् गो अस् इत्यलौकिकविग्रहे । चित्रगुः । रूपवद्भार्यः । चित्रा जरती गौर्यस्येति विग्रहे अनेकोक्तेर्बहूनामपि बहुव्रीहिः । अत्र केचित् । चित्राजरतीगुः । जरतीचित्रगुर्वा । एवं दीर्घातन्वीजङ्घः । तन्वीदीर्घाजङ्घः । त्रिपदे बहुव्रीहौ प्रथमं न पुंवत् । उत्तरपदस्य मध्यमेन व्यवधानात् । द्वितीयमपि न पुंवत् । पूर्वपदत्वाभावात् । उत्तरपदशब्दो हि समासस्य चरमावयवे रूढः । पूर्वपदशब्दस्तु प्रथमावयवे रूढ इति वदन्ति । वस्तुतस्तु नेह पूर्वपदमाक्षिप्यते । आनङ् ऋतः -- 921 इत्यत्र यथा । तेनोपान्त्यस्य पुंवदेव । चित्राजरदगुरित्यादिः । अत एव चित्राजरत्यौ गावौ यस्येति द्वन्द्वगर्भेऽपि चित्राजरदगुः इति भाष्यम् । कर्मधारयपूर्वपदे तु द्वयोरपि पुंवत् । जरच्चित्रगुः । कर्मधारयोत्तरपदे तु चित्रजरदगवीकः । स्त्रियाः किम् । ग्रामाणि कुलं दृष्टिरस्य ग्रामणिदृष्टिः । भाषितपुंस्कात् किम् । गङ्गाभार्यः । अनूङ् किम् । वामोरुभार्यः । समानाधिकरणे किम् । कल्याण्याः माता कल्याणीमाता । स्त्रियां किम् । कल्याणी प्रधानं यस्य स कल्याणीप्रधानः । पूरण्यां तु ॥

- (832) अप्पूरणीप्रमाणयोः <5-4-116>

पूरणार्थप्रत्ययान्तं यस्त्रीलिङ्गं तदन्तात्प्रमाण्यन्ताच्च बहुव्रीहेरप् स्यात् । कल्याणी पञ्चमी यासां रात्रीणां ताः कल्याणीपञ्चमा रात्रयः । स्त्री प्रमाणी यस्य स स्त्रीप्रमाणः । पुंवद्भावप्रतिषेधोऽप्प्रत्ययश्च प्रधानपूरण्यामेव । रात्रिः पूरणी वाच्या चेत्युक्तोदाहरणे मुख्या । अन्यत्र तु ॥

- (833) नद्युत्तरश्च <5-4-153>

नद्युत्तरपदादन्तोत्तरपदाच्च बहुव्रीहेः कप्स्यात् । पुंवद्भावः ॥

- (834) केऽणः <7-4-13>

के परेऽणो ह्रस्वः स्यात् । इति प्राप्ते ॥

- (835) न कपि <7-4-14>

कपि परे अणो ह्रस्वो न स्यात् । कल्याणपञ्चमीकः पक्षः । अत्र तिरोहितावयवभेदस्य पक्षस्यान्यपदार्थतया रात्रिप्रधानम् । बहुकतृकः । अप्रियादिषु किम् । कल्याणीप्रियः । प्रिया । मनोज्ञा । कल्याणी । सुभगा । दुर्भगा । भक्तिः । सचिवा । स्वसा । कान्ता । क्षान्ता । समा । चपला । दुहिता । वामा । अबला । तनया ॥ । सामान्ये नपुंसकम् ॥ दृढं भक्तिर्यस्य स दृढभक्तिः । स्त्रीत्वविवक्षायां तु दृढाभक्तिः ॥

- (836) तसिलादिष्वाकृत्वसुचः <6-3-35>

तसिलादिषु कृत्वसुजन्तेषु परेषु स्त्रियाः पुंवत्स्यात् । परिगणनं कर्तव्यम् । अव्यप्त्यतिव्याप्तिपरिहाराय ॥ । त्रतसौ । तरप्तमपौ । चरट्जातीयरौ । कल्पदेशीयरौ । रूपप्पाशपौ । थाल् । तिल्थ्यनौ । बहवीषु बहुत्र । बहुतः । दर्शनीयतरा । दर्शनीयतमा । घरूप - 985 इति वक्ष्यमाणो ह्रस्वः परत्वात्पुंवद्भावं बाधते । पट्वितरा । पट्वितमा । पटुचरी । पटुजातीया

। दर्शनीयकल्पा । दर्शनीयदेशीया । दर्शनीयरूपा । दर्शनीयपाशा । बहुथा । प्रशस्ता वृकी वृकतिः । अजाभ्यो हिता अजथ्या ॥ । शसि बहवल्पार्थस्य पुंवद्भावो वक्तव्यः ॥ बह्वीभ्यो देहि बहुशः । अल्पाभ्यो देहि अल्पशः ॥ । त्वतलोर्गुणवचनस्य ॥ शुक्लाया भावः शुक्लत्वम् । शुक्लता । गुणवचनस्य किम् । कर्त्र्या भावः कर्त्रीत्वम् । शरदः कृतार्थता इत्यादौ तु सामान्ये नपुंसकम् ॥ । भस्याढे तद्धिते ॥ हस्तिनीनां समूहो हास्तिकम् । अढे किम् । रौहिणेयः । स्त्रीभ्यो ढक् 1123 इति ढोऽत्र गृह्यते । अग्नेर्ढक् 1236 इति ढकि तु पुंवदेव । अग्न्यायी देवताऽस्य स्थालीपाकस्य आग्नेयः । सपत्नीशब्दस्त्रिधा । शत्रुपर्यायात्सपत्नशब्दाच्छाङ्गरवादित्वात् डीन्येकः । समानः पतिर्यस्या इति विग्रहे विवाहनिबन्धनं पतिशब्दमाश्रित्य नित्यस्त्रीलिङ्गो द्वितीयः । स्वामिपर्यायपतिशब्देन भाषितपुंस्कस्तृतीयः । आद्ययोः शिवादयण् । सपत्न्या अपत्यं सापत्नः । तृतीयात्तु लिङ्गविशिष्टपरिभाषया पत्युत्तरपदलक्षणो ण्य एव न त्वण् । शिवादौ रूढयोरेव ग्रहणात् । सापत्यः ॥ । ठक्छसोश्च ॥ भवत्याश्छात्रा भावत्काः । भवदीयाः । एतद्वार्तिकं एकतद्धिते च 1000 इति सूत्रं च न कर्तव्यम् । सर्वनाम्नो वृत्तिमात्रे पुंवद्भावः इति भाष्यकारेषट्या गतार्थत्वात् । सर्वमयः । सर्वकाम्यति । सर्विका भार्या यस्य सर्वकभार्यः । सर्वप्रियः इत्यादि । पूर्वस्यैवेदम् । भस्त्रैषाजाजाद्वा - 466 इति लिङ्गात् । तेनाकचि एकशेषवृत्तौ च न । सर्विका । सर्वाः ॥ । कुक्कुट्यादीनामण्डादिषु ॥ कुक्कुट्या अण्डम् । मृग्याः पदं मृगपदम् । मृगक्षीरम् । काकशावः ॥

■ (837) क्यङ्मानिनोश्च <6-3-36>

एतयोः परतः पुंवत् । एनीवाचरति एतायते । श्येनीवाचरति श्येतायते । स्वभिन्नां कांचिद्दर्शनीयां मन्यते दर्शनीयमानिनी । दर्शनीयां स्त्रियं मन्यते दर्शनीयमानी चैत्रः ॥

■ (838) न कोपधायाः <6-3-37>

कोपधायाः स्त्रिया न पुंवत् । पाचिकाभार्यः । रसिकाभार्यः । मद्रीकायते । मद्रीकामानिनी ॥ कोपधप्रतिषेधे तद्धितवुग्रणम् ॥ नेह । पाका भार्या यस्य स पाकभार्यः ॥

■ (839) संज्ञापूर्णयोश्च <6-3-38>

अनयोर्न पुंवत् । दत्ताभार्यः । दत्तामानिनी । दानक्रियानिमित्तः स्त्रियां पुंसि च संज्ञाभूतोऽयमिति भाषितपुंस्कत्वमस्ति । पञ्चमीभार्यः । पञ्चमीपाशा ॥

■ (840) वृद्धिनिमित्तस्य च तद्धितस्यारक्तविकारे <6-3-39>

वृद्धिशब्देन विहिता या वृद्धिस्तद्धेतुर्यस्तद्धितोऽरक्तविकारार्थस्तदन्ता स्त्री न पुंवत् । स्त्रौघ्नीभार्यः । माथुरीयते । माथुरीमानिनी । वृद्धिनिमित्तस्य किम् । मध्यमभार्यः । तद्धितस्य किम् । काण्डलावभार्यः । वृद्धिशब्देन किम् । तावद्भार्यः । रक्ते तु काषायी कन्था यस्य स काषायकन्थः । विकारे तु हैमी मुद्रिका यस्येति हैममुद्रिकः । वृद्धिशब्देन वृद्धिं प्रति फलोपधानाभावादिह पुंवत् । वैयाकरणभार्यः । सौवश्वभार्यः ॥

■ (841) स्वाङ्गाच्चेतः <6-3-40>

स्वाङ्गादय ईकारस्तदन्ता स्त्री न पुंवत् । सुकेशीभार्यः । स्वाङ्गात्किम् । पटुभार्यः । ईतः किम् । अकेशभार्यः ॥ । अमानिनीति वक्तव्यम् ॥ सुकेशमानिनी ॥

■ (842) जातेश्च <6-3-41>

जातेः परो यः स्त्रीप्रत्यस्तदन्तं न पुंवत् । शूद्राभार्यः । ब्राह्मणीभार्यः । सौत्रस्यैवायं निषेधः । तेन हस्तिनीनां समूहो हास्तिकमित्यत्र भस्याढे 3928 इति तु भवत्येव ॥

■ (843) संख्ययाऽव्ययासन्नादूराधिकसंख्याः संख्येये <2-2-25>

संख्येयार्थया संख्ययाऽव्ययादयः समस्यन्ते स बहुव्रीहिः । दाशानां समीपे ये सन्ति ते उपदशाः । नव एकादश वेत्यर्थः । बहुव्रीहौ संख्येये- 851 इति वक्ष्यमाणो डच् ॥

■ (844) ति विंशतेर्डिति <6-4-142>

विंशतेर्भस्य तिश्चब्दस्य लोपः स्याडिति । आसन्नविंशाः । विंशतेरासन्ना इत्यर्थः । अदूरत्रिंशाः । अधिकचत्वारिंशाः । द्वौ वा त्रयो वा द्वित्राः । दिरावृत्ताः दश द्विदशाः । विंशतिरित्यर्थः ॥

■ (845) दिङ्नामान्यन्तराले <2-2-26>

दिशो नामान्यन्तराले वाच्ये प्राग्वत् । दक्षिणस्याः पूर्वस्याश्च दिशोऽन्तरालं दक्षिणपूर्वा । नामग्रहणाद्यौगिकानां न । ऐन्द्र्याश्च कौबेर्याश्चान्तरालं दिक् ॥

■ (846) तत्र तेनेदमिति सरूपे <2-2-27>

सप्तम्यन्ते ग्रहणविषये सरूपे पदे तृतीयान्ते च प्रहरणविषये इदं युद्धं प्रवृत्तमित्यर्थे समस्येते कर्मव्यतिहारे द्योत्ये स बहुव्रीहिः । इतिशब्दादयं विषयविशेषो लभ्यते । इच्छमासान्तो वक्ष्यते । तिष्ठद्गुप्रभृतिष्विचप्रत्यस्य पाठादव्ययीभावत्वमव्यत्वं च । अन्येषामपि दृश्यते 3539 दीर्घः । केशेषु केशेषु गृहीत्वेदं युद्धं प्रवृत्तं केशाकेशि । दण्डैर्दण्डैश्च प्रहृत्येदं युद्धं प्रवृत्तं दण्डादण्डि । मुष्टीमुष्टि ॥

■ (847) ओर्गुणः <6-4-146>

उवर्णान्तस्य भस्य गुणः स्यात्तद्धिते । अवादेशः । बाहूबाहवि । ओरोदिति वक्तव्ये गुणोक्तिः (प) संज्ञापूर्वको विधिरनित्यः इति ज्ञापयितुम् । तेन स्वायम्भुवमित्यादि सिद्धम् । सरूपे इति किम् । हलेन मूसलेन ॥

■ (848) तेन सहेति तुल्ययोगे <2-2-28>

तुल्ययोगे वर्तमानं सहेत्येतत्तृतीयान्तेन प्राग्वत् ॥

■ (849) वोपसर्जनस्य <6-3-82>

बहुव्रीहयवयवस्य सहस्य सः स्याद्वा । पुत्रेण सह सपुत्रः सहपुत्रो वा आगतः । तुल्ययोगवचनं प्रायिकम् । सकर्मकः । सलोमकः ॥

■ (850) प्रकृत्याशिषि <6-3-83>

सहशब्दः प्रकृत्या स्यादाशिषि । स्वस्ति राज्ञे सहपुत्राय सहामात्याय ॥ । अगोवत्सहलेष्विति वाच्यम् ॥ सगवे । सवत्साय । सहलाय ॥

■ (851) बहुव्रीहौ संख्येये डजबहुगणात् <5-4-73>

संख्येये यो बहुव्रीहिस्तस्माड्डच् स्यात् । उपदशाः । अबहुगणात् किम् । उपबहवः । उपगणाः । अत्र स्वरे विशेषः ॥ । संख्यायास्तत्पुरुषस्य वाच्यः ॥ निर्गतानि त्रिंशतो निस्त्रिंशानि वर्षाणि चैत्रस्य । निर्गतस्त्रिंशतोऽङ्गुलिभ्यो निस्त्रिंशः खङ्गः ॥

■ (852) बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः स्वाङ्गात्षच् <5-4-113>

व्यत्ययेन षष्ठी । स्वाङ्गवाचि सक्थ्यक्ष्यन्ताद्बहुव्रीहेः षच् स्यात् । दीर्घे सक्थिनी यस्य स दीर्घसक्थः । जलजाक्षी । स्वाङ्गात् किम् । दीर्घसक्थि शकटम् । स्थूलाक्षा वेणुयष्टिः । अक्ष्णोऽदर्शनात् 644 इत्यच् ॥

■ (853) अङ्गुलेर्दारुणि <5-4-114>

अङ्गुल्यन्ताद्बहुव्रीहेः षच् स्याद्दारुण्यर्थे । पञ्चाङ्गुलयो यस्य तत्पञ्चाङ्गुलं दारु । अङ्गुलिसदृशावयवं धान्यादिविक्षेपणकाष्टमुच्यते । बहुव्रीहेः किम् । द्वे अङ्गुली प्रमाणमस्या द्व्यङ्गुला यष्टिः । तद्धितार्थे तत्पुरुषे तत्पुरुषस्याङ्गुलेः - 789 इत्यच् । दारुणि किम् । पञ्चाङ्गुलिर्हस्तः ॥

■ (854) द्विविभ्यां ष मूर्ध्नः <5-4-115>

आभ्यां मूर्ध्नः षः स्याद्बहुव्रीहौ । द्विमूर्धः । त्रिमूर्धः ॥ । नेतुर्नक्षत्रे अब्बक्तव्यः ॥ मृगो नेता यासां रात्रीणां ताः मृगनेत्रा रात्रयः । पुष्यनेत्राः ॥

■ (855) अन्तर्बहिर्भ्यां च लोम्नः <5-4-117>

आभ्यां लोम्नोऽस्याद्बहुव्रीहौ । अन्तर्लोमः । बहिर्लोमः ॥

■ (856) अञ् नासिकायाः संज्ञायां नसं चास्थूलात् <5-4-118>

नासिकान्ताद्बहुव्रीहेरच् स्यात् नासिकाशब्दश्च नसं प्राप्नोति न तु स्थूलपूर्वात् ॥

■ (857) पूर्वपदात्संज्ञायामगः <8-4-3>

पूर्वपदस्थान्निमित्तात्परस्य नस्य णः स्यात्संज्ञायां न तु गकारव्यवधाने । द्रुवि नासिकाऽस्य द्रुणसः । खरणसः । अगः किम् । ऋचामयनम् ऋगयनम् । अणृगयनादिभ्यः 1452इति निपातनाण्णत्वाभावमाश्रित्य अग इति प्रत्याख्यातं भाष्ये । अस्थूलात् किम् । स्थूलनासिकः ॥ । खुरखराभ्यां वा नस् ॥ खुरणाः । खरणाः । पक्षे अजपीष्यते ॥ खुरणसः । खरणसः ॥

■ (858) उपसर्गाच्च <5-4-119>

प्रादेर्यो नासिकाशब्दस्तदन्ताद्बहुव्रीहेरच् नासिकाया नसादेशश्च । असंज्ञार्थं वचनम् । उन्नता नासिका यस्य स उन्नसः । उपसर्गादनोत्पर इति तद्भङ्क्त्वा भाष्यकार आह ॥

■ (859) उपसर्गाद्बहुलम् <8-4-28>

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य नसो नस्य णः स्याद्बहुलम् । प्रणसः ॥ । वेर्गो वक्तव्यः ॥ विगता नासिकाऽस्य विग्रः ॥ । ख्यश्च ॥ विख्यः । कथं तर्हि विनसा हतबान्धवेति भट्टिः । विगतया नासिकयोपलक्षितेति व्याख्येयम् ॥

■ (860) सुप्रातसुश्वसुदिवशारिकुक्षचतुरश्रैणीपदाजपदप्रोष्ठपदाः <5-4-120>

एते बहुव्रीहावचप्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । शोभनं प्रातरस्य सुप्रातः । शोभनं श्वोऽस्य सुश्वः । शोभनं दिवाऽस्य सुदिवः । शारेरिव कुक्षिरस्य शारिकुक्षः । चतस्त्रोऽश्रयोऽस्य चतुरश्रः । एण्या इव पादावस्य एणीपदः । अजपदः । प्रोष्ठो गौः, तस्येव पादावस्य प्रोष्ठपदः ॥

■ (861) नञ्दुः सुभ्यो हलिसक्थोरन्यतरस्याम् <5-4-121>

अच् स्यात् । अहलः । अहलिः । असक्थः । असक्थिः । एवं दुःसुभ्याम् । शक्त्योरिति पाठान्तरम् । अशक्तः । अशक्तिः ॥

■ (862) नित्यमसिच् प्रजामेधयोः <5-4-122>

नञ्दुः सुभ्य इत्येव । अप्रजाः । दुष्प्रजाः । सुप्रजाः । अमेधाः । दुर्मेधाः । सुमेधाः ॥

■ (863) धर्मादनिच्केवलात् <5-4-124>

केवलात्पूर्वपदात्परो यो धर्मशब्दस्तदन्ताद्बहुव्रीहेरनिच् स्यात् । कल्याणधर्मा । केवलात् किम् । परमः स्वो धर्मो यस्येति त्रिपदे बहुव्रीहौ माभूत् । स्वशब्दो हीह न केवलं पूर्वपदम् किंतु मध्यमत्वादापेक्षिकम् । संदिग्धसाध्यधर्मेत्यादौ तु कर्मधारयपूर्वपदो बहुव्रीहिः । एवं च परमस्वधर्मेत्यपि साध्वेव । निवृत्तिधर्मा अनुच्छित्तिधर्मेत्यादिवत् । पूर्वपदं तु बहुव्रीहिणाऽऽक्षिप्यते ॥

■ (864) जम्भा सुहरिततृणसोमेभ्यः <5-4-125>

जम्भेति कृतसमासान्तं निपात्यते । जम्भो भक्ष्ये दन्ते च । शोभनो जम्भोऽस्य सुजम्भा । हरितजम्भा । तृणं भक्ष्यं यस्य तृणमिव दन्ता यस्येति वा तृणजम्भा । सोमजम्भा । स्वादिभ्यः किम् । पतितजम्भः ॥

■ (865) दक्षिणेर्मा लुब्धयोगे <5-4-126>

दक्षिणे ईर्मं व्रणं यस्य दक्षिणेर्मा मृगः । व्याधेन कृतव्रण इत्यर्थः ॥

■ (866) इच् कर्मव्यतिहारे <5-4-127>

कर्मव्यतिहारे यो बहुव्रीहिस्तस्मादिच् स्यात्समासान्तः । केशाकेशि । मुसलामुसलि ॥

■ (867) द्विदण्ड्यादिभ्यश्च <5-4-128>

तादर्थ्ये चतुर्थ्येषा । एषां सिद्ध्यर्थमिच् प्रत्ययः स्यात् । द्वौ दण्डौ यस्मिन्प्रहरणे तद् द्विदण्डि प्रहरणम् । द्विमुसलि । उभाहस्ति । उभयाहस्ति ॥

■ (868) प्रसंभ्यां जानुनोर्जुः <5-4-129>

आभ्यां परयोर्जानुशब्दयोर्जुरादेशः स्याद्बहुव्रीहौ । प्रगते जानुनी यस्य प्रजुः । संजुः ॥

■ (869) ऊर्ध्वद्विभाषा <5-4-130>

ऊर्ध्वजुः । ऊर्ध्वजानुः ॥

■ (870) धनुषश्च <5-4-132>

धनुरन्तस्य बहुव्रीहेरनडादेशः स्यात् । शाङ्गधन्वा ॥

■ (871) वा संज्ञायाम् <5-4-133>

शतधन्वा । शतधनुः ॥

■ (872) जायाया निङ् <5-4-134>

जायान्तस्य बहुव्रीहेर्निडादेशः स्यात् ॥

■ (873) लोपो व्योर्वलि <6-1-66>

वकारयकारयोर्लोपः स्याद्धलि । पुंवद्भावः । युवतिर्जाया यस्य युवजानिः ॥

■ (874) गन्धस्येदुत्पत्तिसुसुरभिभ्यः <5-4-135>

एभ्यो गन्धस्येकारोऽन्तादेशः स्यात् । उद्गन्धिः । पूतिगन्धिः । सुगन्धिः । सुरभिगन्धिः ॥ । गन्धस्येत्त्वे तदेकान्तग्रहणम् ॥ एकान्तः एकदेश इव अविभागेन लक्ष्यमाणः इत्यर्थः । सुगन्धि पुष्पं सलिलं च । सुगन्धिर्वायुः । नेह शोभना गन्धाः द्रव्याण्यस्य सुगन्ध आपणिकः ॥

▪ (875) अल्पाख्यायाम् <5-4-136>

सूपस्य गन्धो लोशो यस्मिंस्तत् सूपगन्धि भोजनम् । घृतगन्धि । गन्धो गन्धक आमोदे लेशे सम्बन्धगर्वयोः इति विश्वः ॥

▪ (876) उपमानाच्च <5-4-137>

पद्मस्येव गन्धोऽस्य पद्मगन्धि ॥

▪ (877) पादस्य लोपोऽहस्त्यादिभ्यः <5-4-138>

हस्त्यादिवर्जितादुपमानात्परस्य पादशब्दस्य लोपः स्याद्बहुव्रीहौ । स्थानिद्वारेणायं समासान्तः । व्याघ्रस्येव पादावस्य व्याघ्रपात् । अहस्त्यादिभ्यः किम् । हस्तिपादः । कुसूलपादः ॥

▪ (878) कुम्भपदीषु च <5-4-139>

कुम्भपद्यादिषु पादस्य लोपो डीप् च निपात्यते स्त्रियाम् ॥ पादः पत् 414 ॥ कुम्भपदी । स्त्रियाम् किम् । कुम्भपादः ॥

▪ (879) संख्यासुपूर्वस्य <5-4-140>

पादस्य लोपः स्यात्समासान्तो बहुव्रीहौ । द्विपात् । सुपात् ॥

▪ (880) वयसि दन्तस्य दत् <5-4-141>

संख्यासुपूर्वस्य दन्तस्य दत् इत्यादेशः स्याद्वयसि । द्विदन् । चतुर्दन् । षड् दन्ता अस्य षोडन् । सुदन् । सुदती । वयसि किम् । द्विदन्तः करी । सुदन्तः ॥

▪ (881) स्त्रियां संज्ञायाम् <5-4-143>

एभ्यो दन्तस्य दत् स्यात्समासान्तो बहुव्रीहौ । अयोदती । फालदती । संज्ञायां किम् । समदन्ती ॥

▪ (882) विभाषा श्यावारोकाभ्याम् <5-4-144>

दन्तस्य दत् वा बहुव्रीहौ । श्यावदन् । श्यावदन्तः । अरोकदन् । अरोकदन्तः ॥

▪ (883) अग्रान्तशुद्धशुभ्रवृषवराहेभ्यश्च <5-4-145>

एभ्यो दन्तस्य दत् वा । कुड्मलाग्रदन् । कुड्मलाग्रदन्तः ॥

▪ (884) ककुदस्यावस्थायां लोपः <5-4-146>

अजातककुत् । पूर्णककुत् ॥

▪ (885) त्रिककुत्पर्वते <5-4-147>

त्रीणि ककुदान्यस्य त्रिककुत् । संज्ञेषा पर्वतविशेषस्य । त्रिककुदोऽन्यः ॥

- (886) उद्विभ्यां काकुदस्य <5-4-148>

लोपः स्यात् । उत्काकुत् । विकाकुत् । काकुदं तालु ॥

- (887) पूर्णाद्विभाषा <5-4-149>

पूर्णकाकुत् । पूर्णकाकुदः ॥

- (888) सुहृदुर्हदौ मित्रामित्रयोः <5-4-150>

सुदुर्भ्यां हृदयस्य हृद्भावो निपात्यते । सुहृन्मित्रम् । दुहृदमित्रः । अन्यत्र सुहृदयः । दुर्हृदयः ॥

- (889) उरः प्रभृतिभ्यः कप् <5-4-151>

व्यूढोरस्कः । प्रियसर्पिष्कः । इह पुमान्, अनङ्वान्, पयः, नौ, लक्ष्मीरिति एकवचनान्तानि पठ्यन्ते ।
द्विवचनबहुवचनान्तेभ्यस्तु शेषाद्विभाषा 811 इति विकल्पेन कप् । द्विपुमान् । द्विपुंस्कः ॥ (ग) अर्थान्नञः ॥
अनर्थकम् । नञः किम् । अपार्थम् । अपार्थकम् ॥

- (890) इनः स्त्रियाम् <5-4-152>

बहुदण्डिका नगरी ॥ (प) अनिस्मन्ग्रहणान्यर्थवता चानर्थकेनापि तदन्तविधिं प्रयोजयन्ति ॥ बहुवाग्मिका । स्त्रियां
किम् । बहुदण्डी । बहुदण्डिको ग्रामः ॥

- (891) शेषाद्विभाषा <5-4-154>

अनुक्तसमासान्ताच्छेषाधिकारस्थाद्बहुव्रीहेः कप् वा स्यात् । महायशस्कः । महायशाः । अनुक्तेत्यादि किम् । व्याघ्रपात्
। सुगन्धिः । प्रियपथः । शेषाधिकारस्थात् किम् । उपबहवः । उत्तरपूर्वा । सुपुत्रः । तन्त्रादिना शेषशब्दोऽर्थद्वयपरः ॥

- (892) आपोऽन्यतरस्याम् <7-4-15>

कप्याबन्तस्य ह्रस्वो वा स्यात् । बहुमालाकः । बहुमालकः । कबभावे तु बहुमालः ॥

- (893) न संज्ञायाम् <5-4-155>

शेषादिति प्राप्तः कप् न स्यात्संज्ञायाम् । विश्वे देवा अस्य विश्वदेवः ॥

- (894) ईयसश्च <5-4-156>

ईयसन्तोत्तरपदान्न कप् । बहवः श्रेयांसोऽस्य बहुश्रेयान् । गोस्त्रियोः - 656 इति ह्रस्वे प्राप्ते ॥ । ईयसो बहुव्रीहेर्नेति
वाच्यम् ॥ बह्व्यः श्रेयस्योऽस्य बहुश्रेयसी । बहुव्रीहेः किम् । अतिश्रेयसिः ॥

- (895) वन्दिते भ्रातुः <5-4-157>

पूजितेऽर्थे यो भ्रातुशब्दस्तदन्तान्न कप् स्यात् । प्रशस्तो भ्राता यस्य प्रास्तभ्राता । न पूजनात् 954 इति निषेधस्तु
बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः- 852 इत्यतः प्रागेवेति वक्ष्यते । वन्दिते किम् । मूर्खभ्रातृकः ॥

- (896) नाडीतन्त्रयोः स्वाङ्गे <5-4-159>

स्वाङ्गे यौ नाडीतन्त्रीशब्दौ तदन्तात्कप् न स्यात् । बहुनाडिः कायः । बहुतन्त्रीर्गीवा । तन्त्रीर्धमनी ।
स्त्रीप्रत्ययान्तत्वाभावाद्ध्रस्वो न । स्वाङ्गे किम् । बहुनाडीकः स्तम्भः । बहुतन्त्रीका वीणा ॥

■ (897) निष्प्रवाणिश्च <5-4-160>

कबभावोऽत्र निपात्यते । प्रपूर्वाद्वयतेर्ल्युट् । प्रवाणी तन्तुवायशलाका । निर्गताप्रवाण्यस्य निष्प्रवाणिः पटः ।
समाप्तवानः, नवः इत्यर्थः ॥

■ (898) सप्तमीविशेषणे बहुव्रीहौ <2-2-35>

सप्तम्यन्तं विशेषणं च बहुव्रीहौ पूर्वं प्रयोज्यम् । कण्ठेकालः । अत एव ज्ञापकाद्व्यधिकरणपदो बहुव्रीहिः । चित्रगुः ॥ ।
सर्वनामसंख्ययोरुपसख्यानम् ॥ सर्वश्वेतः । द्विशुक्लः ॥ । मिथोऽनयोः समासेसंख्या पूर्वं शब्दपरविप्रतिषेधात् ॥
द्व्यन्यः ॥ । संख्याया अल्पीयस्याः ॥ द्वित्राः ॥ । द्वन्द्वेऽपि ॥ द्वादश ॥ । वा प्रियस्य ॥ गुडप्रियः । प्रियगुडः ॥ ।
गड्वादेः परा सप्तमी ॥ गडुकण्ठः । क्वचिन्न । वहेगडुः ॥

■ (899) निष्ठा <2-2-36>

निष्ठान्तं बहुव्रीहौ पूर्वं स्यात् । कृतकृत्यः ॥ । जातिकालसुखादिभ्यः परा निष्ठा वाच्या ॥ सारङ्गजग्धी । मासजाता ।
सुखजाता । प्रायिकं चेदम् । कृतकटः । पीतोदकः ॥

■ (900) वाहिताग्न्यादिषु <2-2-37>

आहिताग्निः । अग्न्याहितः । आकृतिगणोऽयम् ॥ । प्रहरणार्थेभ्यः परे निष्ठासप्तम्यौ ॥ अम्युद्यतः । दण्डपाणिः ।
क्वचिन्न । विवृतासिः ॥

इति बहुव्रीहिसमासप्रकरणम्

द्वन्द्वसमासप्रकरणम्

■ (901) चार्थे द्वन्द्वः <2-2-29>

अनेकं सुबन्तं चार्थं वर्तमानं वा समस्यते स द्वन्द्वः । समुच्चयान्वाचयेतरेतरयोगसमाहाराश्चार्थाः ।
परस्परनिरपेक्षस्यानेकस्यैकस्मिन्नन्वयः । अन्यतरस्यानुषङ्गिकत्वेऽन्वाचयः । मिलितानामन्वय इतरेतरयोगः ।
समूहः समाहारः । तत्रेश्वरं गुरुं च भजस्वेति समुच्चये, भिक्षामटं गां चानयेत्यन्वाचये च न समासोऽसामर्थ्यात् ।
धवखदिरौ । संज्ञापरिभाषम् । अनेकोक्तेर्होतृपोतृनेष्टोद्गातारः । द्वयोर्द्वयोर्द्वन्द्वं कृत्वा पुनर्द्वन्द्वे तु
होतापोतानेष्टोद्गातारः ॥

■ (902) राजदन्तादिषु परम् <2-2-31>

एषु पूर्वप्रयोगार्हं परं स्यात् । दन्तानां राजा राजदन्तः ॥ । धर्मादिष्वनियमः ॥ अर्थधर्मो । धर्मार्थो । दम्पती । जम्पती ।
जायापती । जायाशब्दस्य जम्भावो दम्भावश्च वा निपात्यते । आकृतिगणोऽयम् ॥

■ (903) द्वन्द्वे घि <2-2-32>

द्वन्द्वे घिसंज्ञं पूर्वं स्यात् । हरिश्च हरश्च हरिहरौ ॥ । अनेकप्राप्तावेकत्र नियमोऽनियमः शेषे ॥ हरिगुरुहराः ।
हरिहरगुरवः ॥

■ (904) अजाद्यदन्तम् <2-2-33>

इदं द्वन्द्वे पूर्वं स्यात् । ईशकृष्णौ । बहुष्वनियमः । अश्वरथेन्द्राः । इन्द्राश्वरथाः ॥ । घ्यन्तादजाद्यदन्तं विप्रतिषेधेन ॥
इन्द्राग्नी ॥

■ (905) अल्पाक्षरम् <2-2-34>

शिवकेशवौ ॥ । ऋतुनक्षत्राणां समाक्षराणामानुपूर्व्येण ॥ हेमन्ताशिशिरवसन्ताः । कृत्तिकारोहिण्यौ । समाक्षराणां किम् ।
ग्रीष्मवसन्तौ ॥ । लघ्वक्षरं पूर्वम् ॥ कुशकाशम् ॥ । अभ्यर्हितं च ॥ तापसपर्वतौ ॥ । वर्णानामानुपूर्व्येण ॥
ब्राह्मणक्षत्रियविट्शूद्राः ॥ । भ्रातुर्ज्यायसः ॥ युधिष्ठिरार्जुनौ ॥

■ (906) द्वन्द्वश्च प्राणितूर्यसेनाङ्गानाम् <2-4-2>

एषां द्वन्द्व एकवत्स्यात् । पाणिपादम् । मार्दङ्गिकपाणविकम् । रथिकाश्वारोहम् । समाहारस्यैकत्वादेकत्वे सिद्धे
नियमार्थं प्रकरणम् । प्राण्यङ्गादीनां समाहार एव यथा स्यात् ॥

■ (907) अनुवादे चरणानाम् <2-4-3>

चरणानां द्वन्द्व एकवत्स्यात्सिद्धस्योपन्यासे ॥ । स्थेणोर्लुङीति वक्तव्यम् ॥ उदगात्कठकालापम् ।
प्रत्यष्ठात्कठकौथुमम् ॥

■ (908) अध्वर्युक्रतुरनपुंसकम् <2-4-4>

यजुर्वेदे विहितो यः क्रतुस्तद्वाचिनामनपुंसकलिङ्गानां द्वन्द्व एकवत्स्यात् । अर्काश्वमेधम् । अध्वर्युक्रतुः किम् ।
इषुवज्रौ सामवेदे विहितौ । अनपुंसकं किम् । राजसूयवाजपेये । अर्धर्चादी ॥

■ (909) अध्ययनतोऽविप्रकृष्टाख्यानम् <2-4-5>

अध्ययनेन प्रत्यासन्ना आख्या येषां तेषां द्वन्द्व एकवत् । पदक्रमकम् ॥

■ (910) जातिरप्राणिनाम् <2-4-6>

प्राणिवर्ज्यजातिवाचिनां द्वन्द्व एकवत् । धानाशष्कुलि । प्राणिनां तु विट्शूद्राः । द्रव्यजातीयानामेव । नेह । रूपरसौ ।
गमनाकुञ्चने । जातिप्राधान्य एवायमेकवद्भावः । द्रव्यविशेषविवक्षायां तु बदरामलकानि ॥

■ (911) विशिष्टलिङ्गो नदीदेशोऽग्रामाः <2-4-7>

ग्रामवर्ज्यनदीदेशवाचिनां भिन्नलिङ्गानां समाहारे द्वन्द्व एकवत्स्यात् । उद्ध्यश्च इरावती च उद्ध्येरावति । गङ्गा च
शोणश्च गङ्गाशोणम् । कुरवश्च कुरुक्षेत्रं च कुरुकुरुक्षेत्रम् । भिन्नलिङ्गानां किम् । गङ्गायमुने । मद्रकेकयाः । अग्रामाः
किम् । जाम्बवं नगरम् । शालूकिनी ग्रामः । जाम्बवशालूकिन्यौ ॥

■ (912) क्षुद्रजन्तवः <2-4-8>

एषां समाहारे द्वन्द्व एकवत्स्यात् । यूकालिक्षम् । आ नकुलात्क्षुद्रजन्तवः ॥

■ (913) येषां च विरोधः शाश्वतिकः <2-4-9>

एषां प्राग्वत् । अहिनकुलम् । गोव्याघ्रम् । काकोलूकमित्यादौ परत्वात् विभाषा वृक्षमृग 916 इति प्राप्तं चकारेण बाध्यते
॥

■ (914) शूद्राणामनिरवसितानाम् <2-4-10>

अबहिष्कृतानां शूद्राणां प्राग्वत् । तक्षायस्कारम् । पात्राद्बहिष्कृतानां तु चण्डालमृतपाः ॥

■ (915) गवाश्वप्रभृतीनि च <2-4-11>

यथोच्चारितानि साधूनि स्युः । गवाश्वम् । दासीदासमित्यादि ॥

■ (916) विभाषा वृक्षमृगतृणधान्यव्यञ्जनपशुशुकुन्यश्ववडवपूर्वापराधरोत्तराणाम् <2-4-12>

वृक्षादीनां सप्तानां द्वन्द्वः, अश्ववडवेत्यादि द्वन्द्वत्रयं च प्राग्वद्वा ॥ । वृक्षादौ विशेषाणामेव ग्रहणम् ॥ प्लक्षन्यग्रोधम् । प्लक्षन्यग्रोधाः । रुरुपृषतम् । रुरुपृषताः । कुशकाशम् । कुशकाशाः । व्रीहियवम् । व्रीहियवाः । दधिघृतम् । दधिघृते । गोमहिषम् । गोमहिषाः । शुकबकम् । शुकबकाः । अश्ववडवम् । अश्ववडवौ । पूर्वापरम् । पूर्वापरे । अधरोत्तरम् । अधरोत्तरे ॥ । फलसेनाङ्गवनस्पतिमृगशकुनिक्षुद्रजन्तुधान्यतृणानां बहुप्रकृतिरेव द्वन्द्व एकवदिति वाच्यम् ॥ बदराणि चामलकानि च बदरामलकम् । जातिरप्राणिनाम् 910 इत्येकवद्भावः । नेह । बदरामलके । रथिकाश्वारोहौ । प्लक्षन्यग्रोधावित्यादि । विभाषावृक्ष - 916 इति सूत्रे येऽप्राणिनस्तेषां ग्रहणं जातिरप्राणिनाम् 910 इति नित्ये प्राप्ते विकल्पार्थम् । पशुग्रहणं हस्त्यश्वादिषु सेनाङ्गत्वान्नित्ये प्राप्ते । मृगाणां मृगैरेव शकुनीनां तैरेवोभयत्र द्वन्द्वः । अन्यैस्तु सहेतरेतरयोग एव इति नियमार्थं मृगाकृनिग्रहणम् । एवं पूर्वापरमधरोत्तरमित्यपि । अश्ववडवग्रहणं तु पक्षे नपुंसकत्वार्थम् । अन्यथा परत्वात् पूर्ववदश्ववडवौ 813 इति स्यात् ॥

■ (917) विप्रतिषिद्धं चानधिकरणवाचि <2-4-13>

विरुद्धार्थानामद्रव्यवाचिनां द्वन्द्व एकवद्वा स्यात् । शीतोष्णम् । शीतोष्णे । वैकल्पिकः समाहारद्वन्द्वः चार्थं 901 इति सूत्रेण प्राप्तः स विरुद्धार्थानां यदि भवति तर्ह्यद्रव्यवाचिनामेवेति नियमार्थमिदम् । तेन द्रव्यवाचिनामितरेतरयोग एव । शीतोष्णे उदके स्तः । विप्रतिषिद्धं किम् । नन्दकपाञ्चजन्यौ । इह पाक्षिकः समाहारद्वन्द्वो भवत्येव ॥

■ (918) न दधिपयआदीनि <2-4-14>

एतानि नैकवत्स्युः । दधिपयसी । इध्माबर्हिषी । निपातनाद्दीर्घः । ऋक्सामे । वाङ्मनसे ॥

■ (919) अधिकरणैतावत्त्वे च <2-4-15>

द्रव्यसङ्ख्यावगमे एकवदेवेति नियमो न स्यात् । दश दन्तोष्ठाः ॥

■ (920) विभाषा समीपे <2-4-16>

अधिकरणैतावत्त्वस्य सामीप्येन परिच्छेदे समाहार एवेत्येवंरूपो नियमो वा स्यात् । उपदाशं दन्तोष्ठम् । उपदश दन्तोष्ठाः ॥

■ (921) आनङ् ऋतो द्वन्द्वे <6-3-25>

विद्यायोनिस्मबन्धवाचिनामृदन्तानां द्वन्द्वे आनङ् स्यादुत्तरपदे परे । होतापोतारौ । होतृपोतृनेष्टोद्गातारः । मातापितरौ । पुत्रेन्यतरस्यामित्यतो मण्डूकप्लुत्या पुत्र इत्यनुवृत्तेः । पितापुत्रौ ॥

■ (922) देवताद्वन्द्वे च <6-3-23>

इहोत्तरपदे परे आनङ् । मित्रावरुणौ ॥ । वायुशब्दप्रयोगे प्रतिषेधः ॥ अग्निवायू । वायवग्नी । पुनर्द्वन्द्वग्रहणं प्रसिद्धसाहचर्यस्य परिग्रहार्थम् । तेन ब्रह्मप्रजापती इत्यादौ नानङ् । एतद्धि नैकहविर्भागित्वेन श्रुतं नापि लोके प्रसिद्धं साहचर्यम् ॥

■ (923) ईदग्नेः सोमवरुणयोः <6-3-27>

देवताद्वन्द्वे इत्येव ॥

- (924) अग्नेः स्तुत्स्तोमसोमाः <8-3-82>

अग्नेः परेषामेषां सस्य षः स्यात्समासे । अग्निष्टुत् । अग्निष्टोमः । अग्नीषोमौ । अग्नीवरुणौ ॥

- (925) इद्वृद्धौ <6-3-28>

वृद्धिमत्युत्तरपदे अग्नेरिदादेशः स्याद्देवताद्वन्द्वे । अग्नामरुतौ देवते अस्य आग्निमारुतं कर्म । अग्निवरुणौ देवते अस्य आग्निवारुणम् । देवताद्वन्द्वे च 1239 इत्युभयपदवृद्धिः । अलौकिके वाक्ये आनङ्मीत्त्वं च बाधित्वा इत् । वृद्धौ किम् । आग्नेन्द्रः । नेन्द्रस्य परस्य 1240 इत्युत्तरपदवृद्धिप्रतिषेधः ॥ । विष्णौ न ॥ आग्नावैष्णवम् ॥

- (926) दिवो द्यावा <6-3-29>

देवताद्वन्द्वे उत्तरपदे । द्यावाभूमी । द्यावाक्षामा ॥

- (927) दिवसश्च पृथिव्याम् <6-3-30>

दिव इत्येव । चाद् द्यावा । आदेशे अकारोच्चारणं सकारस्य रुत्वं माभूदित्येतदर्थम् । द्यौश्च पृथिवी च दिवस्पृथिव्यौ । द्यावापृथिव्यौ ॥ । छन्दसि दृष्टानुविधिः ॥ द्यावा चिदस्मै पृथिवी । दिवस्पृथिव्योरतिमित्यत्र पदकारा विसर्गं पठन्ति ॥

- (928) उषासोषसः <6-3-31>

उषस्शब्दस्योषादेशो देवताद्वन्द्वे । उषासासूर्यम् ॥

- (929) मातरपितरावुदीचाम् <6-3-32>

मातरपितरौ । उदीचां किम् । मातापितरौ ॥

- (930) द्वन्द्वच्चुदषहान्तात्समाहारे <5-4-106>

चवर्गान्ताद्वषहान्ताच्च द्वन्द्वच्च स्यात्समाहारे । वाक् च त्वक्च वाक्त्वचम् । त्वक्सजम् । शमीदृषदम् । वाक्त्वचम् । छत्रोपानहम् । समाहारे किम् । प्रावृट्शरदौ ॥

इति द्वन्द्वसमासप्रकरणम्

सिद्धान्तकौमुदी/प्रकरण२१-३०

<https://sa.wikisource.org/s/x7b>

< सिद्धान्तकौमुदी

एकशेषप्रकरणम्

- (931) वृद्धो यूना तल्लक्षणश्चेदेव विशेषः <1-2-65>

यूना सहोक्तौ गोत्रं शिष्यते गोत्रयुवप्रत्यमात्रकृतं चेत्तयोः कृत्स्नं वैरूप्यं स्यात् । गार्ग्यश्च गार्ग्यायणश्च गार्ग्यौ । वृद्धः किम् । गर्गगार्ग्यायणौ । यूना किम् । गर्गगार्ग्यौ । तल्लक्षणः किम् । भागवित्तिभागवित्तिकौ । कृत्स्नं किम् । गार्गवात्स्यायनौ ॥

- (932) स्त्री पुंवच्च <1-2-66>

यूना सहोक्तौ वृद्धा स्त्री शिष्यते तदर्थश्च पुंवत् । गार्गी च गार्ग्यायणौ च गर्गाः । अस्त्रियामित्यनुवर्तमाने यज्ञोश्च 1108 इति लुक् । दाक्षी च दाक्षायणश्च दाक्षी ॥

- (933) पुमान् स्त्रिया <1-2-67>

स्त्रिया सहोक्तौ पुमान् शिष्यते तल्लक्षण एव विशेषश्चेत् । हंसी च हंसश्च हंसौ ॥

- (934) भ्रातृपुत्रौ स्वसृदुहितृभ्याम् <1-2-68>

भ्राता च स्वसा च भ्रातरौ । पुत्रश्च दुहिता च पुत्रौ ॥

- (935) नपुंसकमनपुंसकेनैकवच्चास्यान्यतरस्याम् <1-2-69>

अक्लीबेन सहोक्तौ क्लीबं शिष्यते तच्च वा एकवत्स्यात्तल्लक्षण एव विशेषश्चेत् । शुक्लः पटः । शुक्ला शाटी । शुक्लं वस्त्रम् । तदिदं शुक्लम् । तानीमानि शुक्लानि ॥

- (936) पिता मात्रा <1-2-70>

मात्रा सहोक्तौ पिता वा शिष्यते । माता च पिता च पितरौ । मातापितरौ ॥

- (937) श्वशुरः श्वशवा <1-2-71>

श्वशवा सहोक्तौ श्वशुरो वा शिष्यते तल्लक्षण एव विशेषश्चेत् । श्वश्रूश्च श्वाशुरश्च श्वाशुरौ । श्वश्रूश्वाशुरौ वा ॥

- (938) त्यदादीनि सर्वैर्नित्यम् <1-2-72>

सर्वैः सहोक्तौ त्यदादीनि नित्यं शिष्यन्ते ॥ स च देवदत्तश्च तौ ॥ । त्यदादीनां मिथः सहोक्तौ यत्परं तच्छिष्यते ॥ स च यश्च यौ । पूर्वशेषोऽपि दृश्यत इति भाष्यम् । स च यश्च तौ ॥ । त्यदादितः शेषे पुंनपुंसकतो लिङ्गवचनानि ॥ सा च देवदत्तश्च तौ । तच्च देवदत्तश्च यज्ञदत्ता च तानि । पुंनपुंसकयोस्तु परत्वान्नपुंसकं शिष्यते । तच्च देवदत्तश्च ते ॥ । अद्वन्द्वतत्पुरुषविशेषानामिति वक्तव्यम् ॥ कुक्कुटमयूर्याविमे । मयूरीकुक्कुटाविमौ । तच्च सा च अर्धपिप्पल्यौ ते ॥

- (939) ग्राम्यपशुसङ्घेष्वतरुणेषु स्त्री <1-2-73>

एषु सहविवक्षायां स्त्री शिष्यते । पुमान् स्त्रिया 933 इत्यस्यापवादः । गाव इमाः । ग्राम्येति किम् । रुरव इमे । पशुग्रहणं किम् । ब्राह्मणाः । सङ्घेषु किम् । एतौ गावौ । अतरुणेषु किम् । वत्सा इमे ॥ । अनेकशफेष्विति वाच्यम् ॥ अश्वा इमे । इह सर्वत्रैकशेषे कृतेऽनेकसुबन्ताभावाद् द्वन्द्वो न । तेन शिरसी शिरांसि इत्यादौ समासस्येत्यन्तोदात्तः प्राण्यङ्गत्वादेकवद्भावश्च न । पन्थानौ पन्थान इत्यादौ समासान्तो न ॥

इति एकशेषसमासप्रकरणम्

सर्वसमासशेषप्रकरणम्

कृत्तद्धितसमासैकशेषसनाद्यधातुरूपाः पञ्च वृत्तयः । 'परारार्थाभिधानं वृत्तिः' । 'वृत्त्यर्थावबोधकं वाक्यः विग्रहः' स द्विधा । लौकिकोऽलौकिकश्च । परिनिष्ठितत्वात्साधुलौकिकः । प्रयोगानार्होऽसाधुरलौकिकः । यथा राज्ञः पुरुषः । राजन् अस् पुरुष सु इति । अविग्रहो नित्यसमासः, अस्वपदविग्रहो वा । समासश्चतुर्थेति प्रायोवादः । अव्ययीभावतत्पुरुषबहुव्रीहिद्वन्द्ववाधिकारबहिर्भूतानमपि सह सुपा (649) इति विधानात् । पूर्वपदार्थप्रधानोऽव्ययीभावः, उत्तरपदार्थप्रधानस्तत्पुरुषः, अन्यपदार्थप्रधानो बहुव्रीहिः, उभयपदार्थप्रधानो द्वन्द्वः, इत्यपि प्राचां प्रवादः प्रायोऽभिप्रायः । 'सूपप्रति' 'उन्मत्तगङ्गम्' इत्याद्यव्ययीभावे 'अतिमालादौ' तत्पुरुषे, 'द्वित्राः' इत्यादिबहुव्रीहौ, 'दनोष्ठम्' इत्यादिद्वन्द्वे चाभावात् । तत्पुरुषविशेषः कर्मधारयः । तद्विशेषो द्विगुः । अनेकपदत्वं द्वन्द्वबहुव्रीहयोरेव । तत्पुरुषस्य क्वचिदेवेत्युक्तम् । किं च । सुपां सुपा गिडा नाम्ना धातुनाथ तिडां तिडा । सुबन्तेनेति विज्ञेयः समासः षड्विधो बुधैः ॥ सुपां सुपा, राजपुरुषः । तिडा, पर्यभूषयत् । नाम्ना, कुम्भकारः । धातुना, कटपूः । अजस्रम् । तिडां तिडा, पिबतखादता । खादतमोदता । तिडां सुपा । कृन्त विचक्षणेति यस्यां क्रियायां सा कृन्तविचक्षणा । 'एहीडादयोऽन्यपदार्थे च' इति मयूरव्यंसकादौ पाठात्समासः ।

इति सवसमासशेषप्रकरणम्

सर्वसमासान्तप्रकरणम्

- (940) ऋक्पूरब्धः पथामानक्षे <5-4-74>

अ अनक्षे इति च्छेदः । ऋगाद्यन्तस्य समासस्य अप्रत्ययोऽन्तावयवः स्यात् अक्षे या धूस्तदन्तस्य तु न । अर्धर्चः । अनृचबहवृचावध्येतर्येव । नेह - अनुक्साम । बहवृक् सूक्तम् । विष्णोः पूः विष्णुपुरम् । क्लीबत्वं लोकात् । विमलापं सरः ॥

- (941) द्यन्तरूपसर्गोभ्योऽप ईत् <6-3-97>

अप इति कृतसमासान्तस्यानुकरणम् । षष्ठ्यर्थे प्रथमा । एभ्योऽपस्य ईत्स्यात् । द्विर्गता आपो यस्मिन्निति द्वीपम् । अन्तरीपम् । प्रतीपम् । समीपम् । समापो देवयजनमिति तु समा आपो यस्मिन्निति बोध्यम् । कृतसमासान्तग्रहणान्नेह । स्वप् । स्वपी ॥ । अवर्णान्ताद्वा ॥ प्रेपम् । परेपरम् । प्रापम् । परापम् ॥

- (942) ऊदनोर्देशे <6-3-98>

अनोः परस्यापस्य ऊत्स्यादेशे । अनूपो देशः । राजधुरा । अक्षे तु अक्षधूः । दृढधुरक्षः । सखिपथः । रम्यपथो देशः ॥

- (943) अच् प्रत्यन्ववपूर्वात्सामलोम्नः <5-4-75>

एतत्पूर्वात्सामलोमान्तात्समासादच् स्यात् । प्रतिसामम् । अनुसामम् । अवसामम् । प्रतिलोमम् । अनुलोमम् । अवलोमम् ॥ । कृष्णोदकपाण्डुसंख्यापूर्वाया भूमेरजिष्यते ॥ कृष्णभूमः । उदग्भूमः । पाण्डुभूमः । द्विभूमः प्रासादः ॥ । संख्याया नदीगोदावरीभ्यां च ॥ पञ्चनदम् । सप्तगोदावरम् । अजिति योगविभागादन्यत्रापि । पद्मनाभः ॥

- (944) अक्ष्णोऽदर्शनात् <5-4-76>

अचक्षुः पर्यायादक्ष्णोऽच् स्यात्समासान्तः । गवामक्षीव गवाक्षः ॥

- (945) अचतुरविचतुरसुचतुरस्त्रीपुंसधेन्वनङ्गहर्कसामवाङ्मनसाक्षिभुवदारगवोर्वष्ठीवपदष्ठीवनक्तन्दिवरात्रिन्दिवाहर्दिवसरजसनिःश्रेयसपुरषायुषद्व्यायुषत्र्यायुषर्ग्यजुषजातोक्षमहोक्षवृद्धोक्षोपशुनगोष्ठश्वाः <5-4-77>

एते पञ्चविंशतिरजन्ता निपात्यन्ते । आद्यास्त्रयो बहुव्रीहयः । अविद्यमानानि चत्वार्यस्य अचतुरः । विचतुरः । सुचतुरः ॥ । त्र्युपाभ्यां चतुरोऽजिष्यत ॥ त्रिचतुराः । चतुर्णां समीपे उपचतुराः । तत एकादा द्वन्द्वाः । स्त्रीपुंसौ । धेन्वनङ्गहौ । ऋक्सामे । वाङ्मनसे । अक्षिणी च भ्रुवौ च अक्षिभ्रुवम् । दाराश्च गावश्च दारगावम् । ऊरू च अष्ठीवन्तौ च ऊर्वष्ठीवम् । निपातनाट्टिलोपः । पदष्ठीवम् । निपातनात्पादशब्दस्य पद्मावः । नक्तं च दिवा वा नक्तन्दिवम् । रात्रौ च दिवा च रात्रिन्दिवम् । रात्रेर्मान्तत्वं

निपात्यते । अहनि च दिवा च अहर्दिवम् । वीप्सायां द्वन्द्वो निपात्यते । अहन्यहनीत्यर्थः । सरजसमिति साकल्येऽव्ययीभावः । बहुव्रीहौ तु सरजः पङ्कजम् । निश्चितं श्रेयो निःश्रेयसम् । तत्पुरुष एव । नेह । निःश्रेयान् पुरुषः । पुरुषस्यायुः पुरुषायुषम् । ततो द्विगुः । द्व्यायुषम् । त्र्यायुषम् । ततो द्वन्द्वः । ऋग्यजुषम् । ततस्त्रयः कर्मधारयाः । जातोक्षः । महोक्षः । वृद्धोक्षः । शुनः समीपमुपशुनम् । टिलोपाभावः सम्प्रसारणं च निपात्यते । गोष्ठे श्वा गोष्ठश्वः ॥

- (946) ब्रह्महस्तिभ्यां वर्चसः <5-4-78>

अचस्यात् । ब्रह्मवर्चसम् । हस्तिवर्चसम् ॥ । पल्यराजभ्यां चेति वक्तव्यम् ॥ पल्यवर्चसम् । राजवर्चसम् ॥

- (947) अवसमन्धेभ्यस्तमसः <5-4-79>

अवतमसम् । संतमसम् । अन्धयतीत्यन्धं पचाद्यच् । अन्धं तमः अन्धतमसम् ॥

- (948) श्वसोवसीयश्रेयसः <5-4-80>

वसुशब्दः प्रशस्तवाची ततः ईयसुनि वसीयः । श्वस्शब्द उत्तरपदार्थप्रशंसामाशीर्विषयतामाह । मयूरव्यंसकादित्वात्समासः । श्वोवसीयसम् । श्वः श्रेयसं ते भूयात् ॥

- (949) अन्ववतप्ताद्रहसः <5-4-81>

अनुरहसम् । अवरहसम् । तप्तरहसम् ॥

- (950) प्रतेरुरसः सप्तमीस्थात् <5-4-82>

उरसि इति प्रत्युरसम् । विभक्त्यर्थेऽव्ययीभावः ॥

- (951) अनुगवमायामे <5-4-83>

एतन्निपात्यते दीर्घत्वे । अनुगवं यानम् । यस्य चायामः 670 इति समासः ॥

- (952) द्विस्तावा त्रिस्तावा वेदिः <5-4-84>

अचप्रत्यष्टिलोपः समासश्च निपात्यते । यावती प्रकृतौ वेदिस्ततो द्विगुणा त्रिगुणा वाऽश्वमेधादौ तत्रेदं निपातनम् । वेदिरिति किम् । द्विस्तावती त्रिस्तावती रज्जुः ॥

- (953) उपसर्गादध्वनः <5-4-85>

प्रगतोऽध्वानं प्राध्वो रथः ॥

- (954) न पूजनात् <5-4-69>

पूजनार्थात्परेभ्यः समासान्ता न स्युः । सुराजा । अतिराजा । स्वातिभ्यामेव ॥ नेह परमराजः । पूजनात् किम् । गामतिक्रन्तोऽतिगवः । बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः - 852 इत्यतः प्रागेवायं निषेधः । नेह । सुसक्थः । स्वक्षः ॥

- (955) किमः क्षेपे <5-4-70>

क्षेपे यः किंशब्दस्ततः परं यत्तदन्तात्समासान्ताः न स्युः । कुत्सितो राजा किंराजा । किंसखा । किंगौः । क्षेपे किम् । किंराजः । किंसखः । किंगवः ॥

- (956) नञस्तत्पुरुषात् <5-4-71>

समासान्तो न । अराजा । असखा । तत्पुरुषात् किम् । धुरं शकटम् ॥

- (957) पथो विभाषा <5-4-72>

नञ्पूर्वात्पथो वा समासान्तः । अपथम् । अपन्थाः । तत्पुरुषादित्येव । अपथो देशः । अपथं वर्तते ॥

इति सर्वसमासान्तप्रकरणम्

अलुगुसमासप्रकरणम्

- (958) अलुगुत्तरपदे <6-3-1>

अलुगधिकारः प्रागानङः उत्तरपदाधिकारस्त्वापादसमाप्तेः ॥

- (959) पञ्चम्याः स्तोकादिभ्यः <6-3-2>

एभ्यः पञ्चम्या अलुक्स्यादुत्तरपदे । स्तोकान्मुक्तः । एवमन्तिकार्थदूरार्थकृच्छ्रेभ्यः । उत्तररपदे किम् । निष्क्रान्तः स्तोकाग्निस्तोकः ॥ ब्राह्मणाच्छंसिन उपसंख्यानम् ॥ ब्राह्मणे विहितानि शस्त्राणि उपचारात् ब्राह्मणानि तानि शंसतीति ब्राह्मणच्छंसी ऋत्विग्विशेषः । द्वितीयार्थे पञ्चम्युपसंख्यानादेव ॥

- (960) ओजः सहोऽम्भस्तमसस्तृतीयायाः <6-3-3>

ओजसाकृतमित्यादि ॥ । अञ्जस उपसंख्यानम् ॥ अञ्जसाकृतम् । आर्जवेन कृतमित्यर्थः ॥ । पुंसानुजो जनुषान्ध इति च ॥ यस्याग्रजः पुमान् स पुंसानुजः । जनुषान्धो जात्यन्धः ॥

- (961) मनसः संज्ञायाम् <6-3-4>

मनसागुप्ता ॥

- (962) आज्ञायिनि च <6-3-5>

मनस इत्येव । मनसा आज्ञातुं शीलमस्य मनसाज्ञायी ॥

- (963) आत्मनश्च <6-3-6>

आत्मनस्तृतीयाया अलुक्स्यात् ॥ पूरण इति वक्तव्यम् ॥ पूरणप्रत्ययान्ते उत्तरपदे इत्यर्थः । आत्मनापञ्चमः । जनार्दनस्त्वामात्मचतुर्थ एवेति बहुव्रीहिर्बोध्यः । पूरणे किम् । आत्मकृतम् ॥

- (964) वैयाकरणाख्यायां चतुर्थ्याः <6-3-7>

आत्मन इत्येव । आत्मनेपदम् । आत्मनेभाषाः । तादर्थ्ये चतुर्थ्या । चतुर्थीति योगविभागात्समासः ॥

- (965) परस्य च <6-3-8>

परस्मैपदम् । परस्मैभाषाः ॥

- (966) हलदन्तात्सप्तम्याः संज्ञायाम् <6-3-9>

हलन्ताददन्ताच्च सप्तम्या अलुक् संज्ञायाम् । त्वचिसारः ॥

- (967) गवियुधिभ्यां स्थिरः <8-3-95>

आभ्यां स्थिरस्य सस्य षः स्यात् । गविष्ठिरः । अत्र गवीति वचनादेवालुक् । युधिष्ठिरः । अरण्येतिलकाः । अत्र संज्ञायाम् 721इति सप्तमीसमासः ॥ । हृद्युभ्यां च ॥ हृदिस्पृक् । दिविस्पृक् ॥

- (968) कारनाम्नि च प्राचां हलादौ <6-3-10>

प्राचां देशे यत्कारनाम तत्र हलादावुत्तरपदे हलदन्तात्सप्तम्या अलुक् । मुकुटेकार्षापणम् । दृषदिमाषकः । पूर्वेण सिद्धे नियमार्थम् । कारनामन्येव, प्राचामेव, हलादावेवेति । कारनाम्नि किम् । अभ्याहितपशुः । कारादन्यस्यैतद्देशस्य नाम । प्राचां किम् । यूथपशुः । हलादौ किम् । अविकटोरणः । हलदन्तात्किम् । नद्यां दोहो नदीदोहः ॥

▪ (969) मध्यादगुरौ <6-3-11>

मध्येगुरुः ॥ । अन्ताच्च ॥ अन्तेगुरुः ॥

▪ (970) अमूर्धमस्तकात्स्वाङ्गादकामे <6-3-12>

कण्ठेकालः । उरसिलोमा । अमूर्धमस्तकात् किम् । मूर्धशिखः । मस्तकशिखः । अकामे किम् । मुखे कामोऽस्य मुखकामः ॥

▪ (971) बन्धे च विभाषा <6-3-13>

हलदन्तात्सप्तम्या अलुक् । हस्तेबन्धः हस्तबन्धः हलदन्तेति किम् । गुप्तिबन्धः ॥

▪ (972) तत्पुरुषे कृति बहुलम् <6-3-14>

स्तम्बेरमः । कर्णेजपः । क्वचिन्न । कुरुचरः ॥

▪ (973) प्रावृट्शरत्कालदिवां जे <6-3-15>

प्रावृषिजः । शरदिजः । कालेजः । दिविजः । पूर्वस्यायं प्रपञ्चः ॥

▪ (974) विभाषा वर्षक्षरशरवरात् <6-3-16>

एभ्यः सप्तम्या अलुक् जे । वर्षेजः । वर्षजः । क्षरेजः । क्षरजः । शरेजः । शरजः । वरेजः । वरजः ॥

▪ (975) घकालतनेषु कालनाम्नः <6-3-17>

सप्तम्या विभाषाऽलुक् स्यात् । घे । पूर्वाहणेतरे । पूर्वाहणतरे । पूर्वाहणेतमे । पूर्वाहणतमे । काले । पूर्वाहणेकाले । पूर्वाहणकाले । तने । पूर्वाहणेतने । पूर्वाहणतने ॥

▪ (976) शयवासवासिष्वकालात् <6-3-18>

खेशयः । खशयः । ग्रामेवासः । ग्रामवासः । ग्रामेवासी । ग्रामवासी । हलदन्तात् इत्येव । भूमिशयः ॥ । अपो योनियन्मतुषु ॥ अप्सु योनिरुत्पत्तिर्यस्य सोऽप्सुयोनिः । अप्सु भवोऽप्सव्यः । अप्सुमन्तावाज्यभागौ ॥

▪ (977) नेन्सिद्धबध्नातिषु च <6-3-19>

इन्नन्तादिषु सप्तम्या अलुङ् । स्थण्डिलशायी । सांकाश्यसिद्धः । चक्रबद्धः ॥

▪ (978) स्थे च भाषायाम् <6-3-20>

सप्तम्या अलुङ् । समस्थः । भाषायां किम् । कृष्णोऽस्याखरेष्ठः ॥

▪ (979) षष्ठ्या आक्रोशे <6-3-21>

चौरस्यकुलम् । आक्रोशे किम् । ब्राह्मणकुलम् ॥ । वाद्गिकपश्यद्भ्यो युक्तिदण्डहरेषु ॥ वाचोयुक्तिः । दिशोदण्डः । पश्यतोहरः ॥ । आमुष्यायणामुष्यपुत्रिकामुष्यकुलिकेति च ॥ आमुष्यापत्यमामुष्यायणः । नडादित्वात्फक् । अमुष्यपुत्रस्य भाव आमुष्यपुत्रिका । मनोज्ञादित्वाद्वुञ् । एवमामुष्यकुलिका ॥ । देवानांप्रिय इति च मूर्खे ॥ अन्यत्र देवप्रियः ॥ । शेषपुच्छलाङ्गलेषु शुनः ॥ शुनः शेषः । शुनः पुच्छः । शुनोलाङ्गूलः ॥ दिवसश्च दासे ॥ दिवोदासः ॥

- (980) पुत्रेऽन्यतरस्याम् <6-3-22>

षष्ठ्याः पुत्रे परेऽलुग्वा निन्दायाम् । दास्याः पुत्रः । दासीपुत्रः । निन्दायां किम् । ब्राह्मणीपुत्रः ॥

- (981) ऋतो विद्यायोनिःसम्बन्धेभ्यः <6-3-23>

विद्यासम्बन्धयोनिःसम्बन्धवाचिन ऋदन्तात्षष्ठ्या अलुक् । होतुरन्तेवासी । होतुः पुत्रः । पितुरन्तेवासी । पितुः पुत्रः ॥ ।
विद्यायोनिःसम्बन्धेभ्यस्तत्पूर्वोत्तरपदग्रहणम् ॥ नेह । होतृधनम् ॥

- (982) विभाषा स्वसृपत्योः <6-3-24>

ऋदन्तात्षष्ठ्या अलुग् वा स्वसृपत्योः परयोः ॥

- (983) मातुः पितृभ्यामन्यतरस्याम् <8-3-85>

आभ्यां स्वसुः सस्य षो वा स्यात्समासे । मातुःस्वसा । मातुःष्वसा । पितुःष्वसा । पितुःस्वसा । लुक्पक्षे तु ॥

- (984) मातृपितृभ्यां स्वसा <8-3-84>

आभ्यां परस्य स्वसुः सस्य षः स्यात्समासे । मातृष्वसा । पितृष्वसा । असमासे तु । मातुः स्वसा । पितुः स्वसा ॥

इति अलुक्समासप्रकरणम्

समासाश्रयविधिप्रकरणम्

- (985) धरूपकल्पचेलङ्बुवगोत्रमतहतेषु इयोऽनेकाचो ह्रस्वः <6-3-43>

भाषितपुंस्कादयो डी तदन्तस्यानेकाचो ह्रस्वः स्यात् धरूपकल्पप्रत्ययेषु परेषु चेलडादिषु चोत्तरपदेषु । ब्राह्मणितरा । ब्राह्मणितमा । ब्राह्मणिरुपा । ब्राह्मणिकल्पा । ब्राह्मणिचेली । ब्रह्मणिब्रुवा । ब्रह्मणिगोत्रेत्यादि । ब्रूः पचाद्यचि वच्यादेशगुणयोरभावो निपात्यते । चेलडादीनि वृत्तिविषये कुत्सनवाचीनि । तैः कुत्सितानि कुत्सनैः 732 इति समासः । इयः किम् । दत्तातरा । भाषितपुंस्कात्किम् । आमलकीतरा । कुवलीतरा ॥

- (986) नद्याः शेषस्यान्यतरस्याम् <6-3-44>

अङ्यन्तनद्या इयन्तस्यैकाचश्च घादिषु ह्रस्वो वा स्यात् । ब्रह्मबन्धुतरा । ब्रह्मबन्धूतरा । स्त्रितरा । स्त्रीतरा ॥ । कृन्नद्या न ॥ लक्ष्मीतरा ॥

- (987) उगितश्च <6-3-45>

उगितः परा या नदी तदन्तस्य घादिषु ह्रस्वो वा स्यात् । वादुषितरा । ह्रस्वाभावपक्षे तु तसिलादिषु- 836 इति पुंवत् । विद्धत्तरा । वृत्त्यादिषु विदुषीतरेत्यप्युदाहृतम् तन्निर्मूलम् ॥

- (988) हृदयस्य ह्रल्लेखयदण्णासेषु <6-3-50>

हृदयं लिखतीति ह्रल्लेखः । हृदयस्य प्रियं हृदयम् । हृदयस्येदं हार्दम् । ह्रल्लासः । लेखेत्यणन्तस्य ग्रहणम् । घञि तु हृदयलेखः । लेखग्रहणमेव जापकम् (प) उत्तरपदाधिकारे तदन्तविधिर्नास्तीति ॥

- (989) वा शोकप्यङ्गोपहतेषु <6-3-51>

हृच्छोकः । हृदशोकः । सौहार्दयम् । सौहृदयम् । हृद्रोगः । हृदयरोगः । हृदयशब्दपर्यायो हृच्छब्दोऽप्यस्ति । तेन सिद्धे प्रपञ्चार्थमिदम् ॥

- (990) पादस्य पदाज्यातिगोपहतेषु <6-3-52>

एषुत्तरपदेषु पादस्य पद इत्यदन्त आदेशः स्यात् । पादाभ्यामजतीति पदाजिः । पदातिः । अज्यतिभ्यां पादे च 570 इतीण् प्रत्ययः । अजेर्व्याभावो निपातनात् । पदगः । पदोपहतः ॥

▪ (991) पद्यत्यतदर्थे <6-3-53>

पादस्य पत्स्यादतर्थे यति परे । पादो विध्यन्ति पद्याः शर्कराः । अतदर्थे किम् । पादार्थमुदकं पाद्यम् । पादार्थाभ्यां च 1093 इति यत् ॥ इके चरतावुपसंख्यानम् ॥ पादाभ्यां चरति पदिकः । पर्पादित्वात् ष्ठन् ॥

▪ (992) हिमकाषिहतिषु च <6-3-54>

पद्धिमम् । पत्काषी । पद्धतिः ॥

▪ (993) ऋचः शो <6-3-55>

ऋचः पादस्य पत्स्याच्छे परे । गायत्रीं पच्छः शंसति । पादं पादमित्यर्थः । ऋचः किम् । पादशः कार्षापणं ददाति ॥

▪ (994) वा घोषमिश्रशब्देषु <6-3-56>

पादस्य पत् । पद्घोषः । पादघोषः । पन्मिश्र । पादमिश्रः । पच्छब्दः । पादशब्दः ॥ । निष्के चेति वाच्यम् ॥ पन्निष्कः । पादनिष्कः ॥

▪ (995) उदकस्योदः संज्ञायाम् <6-3-57>

उदमेघः ॥ । उत्तरपदस्य चेति वक्तव्यम् ॥ क्षीरोदः ॥

▪ (996) पेपंवासवाहनधिषु च <6-3-58>

उदपेपं पिनष्टि । उदवासः । उदवाहनः । उदधिर्घटः । समुद्रे तु पूर्वेण सिद्धम् ॥

▪ (997) एकहलादौ पूरयितव्येऽन्यतरस्याम् <6-3-59>

उदकुम्भः । उदककुम्भः । एकेति किम् । उदकस्थाली । पूरयितव्येति किम् । उदकपर्वतः ॥

▪ (998) मन्थौदनसक्तुबिन्दुवज्रभारहारवीवधगाहेषु च <6-3-60>

उदमन्थः । उदकमन्थः । उदौदनः । उदकौदनः ॥

▪ (999) इको ह्रस्वोऽङ्यो गालवस्य <6-3-61>

इगन्तस्याङ्यन्तस्य ह्रस्वो वा स्यादुत्तरपदे । ग्रामणिपुत्रः ग्रामणीपुत्रः । इकः किम् । रमापतिः । अङ्यः इति किम् । गौरीपतिः । गालवग्रहणं पूजार्थम् । अन्यतरस्यामित्यनुवृत्तेः ॥ । इयडुवङ्भाविनामव्ययानां च नेति वाच्यम् ॥ श्रीमदः । भूभङ्गः । शुक्लीभावः ॥ । अभ्रकुंसादीनामिति वक्तव्यम् ॥ भ्रुकुंसः । भ्रुकुटिः । भ्रुकुंसः । भ्रुकुटिः । अकारोऽनेन विधीयत इति व्याख्यानन्तरम् । भ्रुकुंसः । भ्रुकुटिः । भ्रुवा कुंसो भाषणं शोभा वा यस्य स स्त्रीवेषधारी नर्तकः । भ्रुवः कुटिः कौटिल्यम् ॥

▪ (1000) एक तद्धिते च <6-3-62>

एकशब्दस्य ह्रस्वः स्यात्तद्धिते उत्तरपदे च । एकस्या आगतमेकरूप्यम् । एकक्षीरम् ॥

▪ (1001) इयापोः संज्ञाछन्दसोर्बहुलम् <6-3-63>

रेवतिपुत्रः । अजक्षीरम् ॥

▪ (1002) त्वे च <6-3-64>

त्वप्रत्यये इयापोर्वा ह्रस्वः । अजत्वम् । अजात्वम् । रोहिणित्वम् । रोहिणीत्वम् ॥

- (1003) ष्यङः सम्प्रसारणं पुत्रपत्योस्तत्पुरुषे <6-1-13>

ष्यङन्तस्य पूर्वपदस्य सम्प्रसारणं स्यात्पुत्रपत्योरुत्तरपदयोस्तत्पुरुषे ॥

- (1004) सम्प्रसारणस्य <6-3-139>

सम्प्रसारणस्य दीर्घः स्यादुत्तरपदे । कौमुदगन्ध्यायाः पुत्रः कौमुदगन्धीपुत्रः । कौमुदगन्धीपतिः । व्यवस्थितविभाषया ह्रस्वो न ।
(प) स्त्रीप्रत्यये चानुपसर्जनेन इति तदादिनियमप्रतिषेधात् । परमकारीषगन्धीपुत्रः । उपसर्जने तु तदादिनियमान्नेह ।
अतिकारीषगन्ध्यापुत्रः ॥

- (1005) बन्धुनि बहुव्रीहौ <6-1-14>

बन्धुशब्दे उत्तरपदे ष्यङः सम्प्रसारणं स्याद्बहुव्रीहौ । कारीषगन्ध्या बन्धुरस्येति कारीषगन्धीबन्धु । बहुव्रीहाविति किम् ।
कारीषगन्ध्याया बन्धुः कारीषगन्ध्याबन्धुः क्लीबनिर्देशस्तु शब्दस्वरूपापेक्षया ॥ । मातज्मातृकमातृषु वा ॥ कारीषगन्धीमातः ।
कारीषगन्ध्यामातः । कारीषगन्धीमातृकः । कारीषगन्ध्यामातृकः । कारीषगन्धीमाता । कारीषगन्ध्यामाता । अस्मादेव
निपातनान्मातृशब्दस्य मातजादेशः नद्युतश्च 833 इति कविकल्पश्च । बहुव्रीहावेवेदम् । नेह कारीषगन्ध्याया माता
कारीषगन्ध्यामाता । चित्त्वसामर्थ्याच्चित्स्वरो बहुव्रीहिस्वरं बाधते ॥

- (1006) इष्टकेशीकामालानां चित्तूलभारिषु <6-3-65>

इष्टकादीनां तदन्तानां च पूर्वपदानां चितादिषु क्रमादुत्तरपदेषु ह्रस्वः स्यात् । इष्टकचितम् । पक्वेष्टकचितम् । इषीकतूलम् ।
मुञ्जेषीकतूलम् । मालभारि । उत्पलमालभारि ॥

- (1007) कारेसत्यागदस्य <6-3-70>

मुम् स्यात् । सत्यङ्कारः । अगदङ्कारः ॥ । अस्तोश्चेति वक्तव्यम् ॥ अस्तुङ्कारः ॥ । धेनोर्भव्यायाम् ॥ धेनुम्भव्या ॥ ।
लोकस्य पृणे ॥ लोकम्पृणः । पुणः इति मूलविभुजादित्वात्कः ॥ । इत्येऽनभ्याशस्य ॥ अनभ्याशमित्यः । दूरतः परिहर्तव्य
इत्यर्थः ॥ । भ्राष्ट्राग्न्योरिन्धे ॥ भ्राष्टमिन्धः । अग्निमिन्धः ॥ । गिलेऽगिलस्य ॥ तिमिङ्गिलः । अगिलस्य किम् । गिलगिलः ॥
। गिलगिले च ॥ तिमिङ्गिलगिलः ॥ । उष्णभद्रयोः करणे ॥ उष्णङ्करणम् । भद्रङ्करणम् ॥

- (1008) रात्रेः कृति विभाषा <6-3-72>

रीत्रिञ्चरः । रात्रिचरः । रात्रिमटः । रात्र्यटः । अखिदर्थमिदं सूत्रम् । खिति तु अरुर्द्विषत्- 2942 इति नित्यमेव वक्ष्यते ।
रात्रिम्मन्यः ॥

- (1009) सहस्य सः संज्ञायाम् <6-3-78>

उत्तरपदे । सपलाशम् । संज्ञायां किम् । सहयुध्वा ॥

- (1010) ग्रन्थान्ताधिके च <6-3-79>

अनयोः परयोः सहस्य सः स्यादुत्तरपदे । समुहूर्तं ज्योतिषमधीते । सद्रोणा खारी ॥

- (1011) द्वितीये चानुपाख्ये <6-3-80>

अनुमेये द्वितीये सहस्य सः स्यात् । सराक्षसीका निशा । राक्षसी साक्षादनुपलभ्यमाना निशयाऽनुमीयते ॥

- (1012) समानस्य च्छन्दस्यमूर्धप्रभृत्यदर्कषु <6-3-84>

समानस्य सः स्यादुत्तरपदे न तु मूर्धादिषु । अनु भ्राता सगर्भ्यः । अनु सखा सयूथ्यः । योनः सनुत्यः । तत्र भव इत्यर्थे सगर्भसयूथसनुतादयत् 3401 अमूर्धादिषु किम् । समानमूर्धा । समानमूर्धा । समानप्रभृतयः । समानोदकाः । समानस्य इति योगो विभज्यते । तेन सपक्षः साधर्म्यं सजातीयमित्यादि सिद्धमिति काशिका । अथवा सहशब्दः सदृशवचनोऽप्यस्ति । सदृशः सख्या ससखीति यथा । तेनायमस्वपदविग्रहो बहुव्रीहिः । समानः पक्षोऽस्येत्यादि ॥

- (1013) ज्योतिर्जनपदरात्रिनाभिनामगोत्ररूपस्थानवर्णवयोवचनबन्धुषु <6-3-85>

एषु द्वादशसूत्रपदेषु समानस्य सः स्यात् । सज्योतिः । सजनपद इत्यादि ॥

- (1014) चरणे ब्रह्मचारिणि <6-3-86>

ब्रह्मचारिण्युत्तरपदे समानस्य सः स्याच्चरणे समानत्वेन गम्यमाने । चरणः शाखा । ब्रह्म वेदः, तदध्ययनार्थं व्रतमपि ब्रह्म, तच्चरतीति ब्रह्मचारी । समानः सः सब्रह्मचारी ॥

- (1015) तीर्थे ये <6-3-87>

तीर्थे उत्तरपदे यादौ प्रत्यये विवक्षिते समानस्य सः स्यात् । सतीर्थ्यः, एकगुरुकः । समानतीर्थवासी 1658 इति यप्रत्ययः ॥

- (1016) विभाषोदरे <6-3-88>

यादौ प्रत्यये विवक्षिते इत्येव । सोदर्यः । समानोदर्यः ॥

- (1017) दृग्दृशवतुषु <6-3-89>

सदृक् । सदृशः ॥ । दृक्षे चेति वक्तव्यम् ॥ सदृक्षः । वतुरुत्तरार्थः ॥

- (1018) इदंकिमोरीशकी <6-3-90>

दृग्दृशवतुषु इदम् ईश् किमः की स्यात् । ईदृक् । ईदृशः । कीदृक् । कीदृशः । वतूदाहरणं वक्ष्यते ॥ । दृक्षे च ॥ ईदृक्षः । कीदृक्षः । आ सर्वनाम्नः 430 ॥ । दृक्षे च ॥ तादृक् । तदृशः । तावान् । तादृक्षः । दीर्घः । मत्वोत्वे । अमूदृक् । अमूदृशः । अमूदृक्षः ॥

- (1019) समासेऽङ्गुलेः सङ्गः <8-3-80>

अङ्गुलिशब्दात्सङ्गस्य सस्य मूर्धन्यः स्यात्समासे । अङ्गुलिषङ्गः । समासे किम् । अङ्गुलेः सङ्गः ॥

- (1020) भीरोः स्थानम् <8-3-81>

भीरुशब्दात् स्थानस्य सस्य मूर्धन्यः स्यात्समासे । भीरुष्ठानम् । असमासे तु । भीरोः स्थानम् ॥

- (1021) ज्योतिरायुषः स्तोमः <8-3-83>

आभ्यां स्तोमस्य सस्य मूर्धन्यः स्यात्समासे । ज्यातिष्ठोमः । आयुष्ठोमः । समासे किम् । ज्योतिषः स्तोमः ॥

- (1022) सुषामादिषु च <8-3-98>

सस्य मूर्धन्यः । शोभनं साम यस्य सुषामा । सुषन्धिः ।

- (1023) एतिसंज्ञायामगात् <8-3-99>

सस्य मूर्धन्यः । हरिषेणः । एति किम् । हरिसक्थम् । संज्ञायां किम् । पृथुसेनः । अगकारात् किम् । विष्वक्सेनः । इण्कोरित्येव । सर्वसेनः ॥

- (1024) नक्षत्राद्वा <8-3-100>

एति सस्य संज्ञायामगकारान्मूर्धन्यो वा । रोहिणीषेणः । रोहिणीसेनः । अगकारात्किम् । शतभिषक्सेनः । आकृतिगणोऽयम् ॥

- (1025) अषष्ठ्यतृतीयास्थस्यान्यस्य दुगाशीराशास्थास्थितोत्सुकोतिकारकरागच्छेषु <6-3-99>

अन्यशब्दस्य दुगागमः स्यादाशीरादिषु परेषु । अन्यदाशीः । अन्यदाशा । अन्यदाशा । अन्यदास्था । अन्यदास्थितः । अन्यदुत्सकः । अन्यदूतिः । अन्यद्रागः । अन्यदीयः । अषष्ठीत्यादि किम् । अन्यस्यान्येन वाशीः अन्याशीः ॥ । कारके छे च नायं निषेधः ॥ अन्यस्य कारकः, अन्यत्कारः । अन्यस्यायमन्यदीयः । गहादेराकृतिगणत्वाच्छः ॥

- (1026) अर्थे विभाषा <6-3-100>

अन्यदर्थः । अन्यार्थः ॥

- (1027) कोः कत्तत्पुरुषेऽचि <6-3-101>

अजादावुत्तरपदे । कुत्सितोऽश्वः कदश्वः । कदन्नम् । तत्पुरुषे किम् । कूष्ट्रो राजा ॥ । त्रौ च ॥ कुत्सितास्त्रयः कत्त्रयः ॥

- (1028) रथवदयोश्च <6-3-102>

कद्रथः । कद्वदः ॥

- (1029) तृणे च जातौ <6-3-103>

कत्तृणम् ॥

- (1030) का पथ्यक्षयोः <6-3-104>

कापथम् । काक्षः । अक्षशब्देन तत्पुरुषः । अक्षिशब्देन बहुव्रीहिर्वा ॥

- (1031) ईषदर्थे <6-3-105>

ईषज्जलं काजलम् । अजादावपि परत्वात्कादेशः । काम्लः ॥

- (1032) विभाषा पुरुषे <6-3-106>

कापुरुषः । कुपुरुषः । अप्राप्तविभाषेयम् । ईषदर्थे हि पूर्वविप्रतिषेधान्नित्यमेव । ईषत्पुरुषः कापुरुषः ॥

- (1033) कवं चोष्णे <6-3-107>

उष्णशब्दे उत्तरपदे कोः कवं का च वा स्यात् । कवोष्णम् । कोष्णम् । कदुष्णम् ॥

- (1034) पृषोदरादीनि यथोपदिष्टम् <6-3-109>

पृषोदरप्रकाराणि शिष्टैर्यथोच्चरितानि तथैव साधूनि स्युः । पृषतः उदरं पृषोदरम् । तलोपः । वारिवाहको बलाहकः । पूर्वपदस्य बः उत्तरपदादेशच लत्वम् ॥ भवेद्वर्णागमाद्धंसः सिंहो वर्णविपर्ययात् । गूढोत्मा वर्णविकृतेर्वर्णनाशात्पृषोदरम् ॥ । दिक्छब्देभ्यस्तीरस्य तारभावो वा ॥ दक्षिणतारम् । दक्षिणतीरम् । उत्तरतारम् । उत्तरतीरम् ॥ । दुरो दाशनाशदमध्येषूत्वमुत्तरपदादेः ष्टुत्वं च ॥ दुःखेन दाश्यते दूडाशः । दुःखेन नाश्यते दूणाशः । दुःखेन दभ्यते दूडभः । खल् त्रिभ्यः । दम्भेर्नलोपो निपात्यते । दुःखेन ध्यायतीति दूह्यः । आतश्च 2898 इति कः । ब्रुवन्तोऽस्यां सीदन्तीति बृसी । ब्रुवच्छब्दस्य बृ आदेशः, सदेरधिकरणे डट् । आकृतिगणोऽयम् ॥

- (1035) संहितायाम् <6-3-114>

अधिकारोऽयम् ॥

- (1036) कर्ण लक्षणस्याऽविष्टाष्टपञ्चमणिभिन्नच्छिन्नच्छिद्रसुवस्वस्तिकस्य <6-3-115>

कर्णशब्दे परे लक्षणवाचकस्य दीर्घः । द्विगुणाकर्णः । लक्षणस्य किम् । शोभनकर्णः । अविष्टादीनां किम् । विष्टकर्णः । अष्टकर्णः । पञ्चकर्णः । मणिकर्णः । भिन्नकर्णः । छिन्नकर्णः । छिद्रकर्णः । सुवकर्णः । स्वस्तिककर्णः ॥

- (1037) नहिवृतिवृषिव्यधिरुचिसहितनिषु क्वौ <6-3-116>

क्विवन्तेषु एषु परेषु पूर्वपदस्य दीर्घः । उपानत् । नीवृत् । प्रावृट् । मर्मावित् । नीरुक् । अभीरुक् । ऋतीषट् । परीतत् । क्वौ इति किम् । परिणहनम् । विभाषा पुरुषे 1032 इत्यतो मण्डूकप्लुत्या विभाषानुवर्तते सा च व्यवस्थिता । तेन गतिकारकयोरेव । नेह । पटुरुक् । तिग्मरुक् ॥

- (1038) वनगिर्योः संज्ञायां कोटरकिंशुलुकादीनाम् <6-3-117>

कोटरादीनां वने परे किंशुलुकादीनां गिरौ परे च दीर्घः स्यात्संज्ञायाम् ॥

- (1039) वनं पुरगामिश्रकासिधकासारिकाकोटराग्रेभ्यः <8-4-4>

वनशब्दस्योत्तरपदस्य एभ्य एव णत्वं नान्येभ्यः । इह कोटरान्ताः पञ्च दीर्घविधौ कोटरादयो बोध्याः । तेषां कृतदीर्घाणां णत्वविधौ निर्देशो नियमार्थः । अग्रेष्वब्दस्य तु विध्यर्थः । पुरगावणम् । मिश्रकावणम् । सिधकावणम् । सारिकावणम् । कोटरावणम् । एभ्य एवेति किम् । असिपत्रवनम् । वनस्याग्रे अग्रेवणम् । राजदन्तादिषु निपातनात्सप्तम्या अलुक् । प्रातिपदिकार्थमात्रे प्रथमा । किंशुलुकागिरिः ॥

- (1040) वले <6-3-118>

वलप्रत्यये परे दीर्घः स्यात्संज्ञायाम् । कृषीवलः ॥

- (1041) मतौ बहवचोऽनजिरादीनाम् <6-3-119>

अमरावती । अनजिरादीनां किम् । अजिरवती । बहवचः किम् । व्रीहिमती । संज्ञायामित्येव । नेह । वलयवती ॥

- (1042) शरादीनां च <6-3-120>

शरावती ॥

- (1043) इको वहेऽपीलोः <6-3-121>

इगन्तस्य दीर्घः स्याद्वहे । ऋषीवहम् । इकः किम् । पिण्डवहम् । अपीलोः किम् । पीलुवहम् ॥ । अपीलवादीनामिति वाच्यम् ॥ दारुवहम् ॥

- (1044) उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलम् <6-3-122>

उपसर्गस्य बहुलं दीर्घः स्याद्घञन्ते परे नतु मनुष्ये । परीपाकः । परिपाकः । अमनुष्ये किम् । निषादः ॥

- (1045) इकः काशे <6-3-123>

इगन्तस्योपसर्गस्य दीर्घः स्यात्काशे । वीकाशः । नीकाशः । इकः किम् । प्रकाशः ॥

- (1046) अष्टनः संज्ञायाम् <6-3-125>

उत्तरपदे दीर्घः । अष्टापदम् । संज्ञायां किम् । अष्टपुत्रः ॥

- (1047) चित्तेः कपि <6-3-127>

एकचितीकः ॥

- (1048) नरे संज्ञायाम् <6-3-129>

विश्वानरः ॥

- (1049) मित्रे चर्षो <6-3-130>

विश्वामित्रः । ऋषौ किम् । विश्वमित्रो माणवकः ॥ । शूनो दन्तदंष्ट्राकर्णकुन्दवराहपुच्छपदेषु दीर्घो वाच्यः ॥ श्वादन्तः इत्यादि ॥

- (1050) प्रनिरन्तः शरेक्षुप्लक्षामकार्ष्यखदिरपीयूक्षाभ्योऽसंज्ञायामपि <8-4-5>

एभ्यो वनस्य णत्वं स्यात् । प्रवणम् । कार्ष्यवणम् । इह षात्परत्वाण्णत्वम् ॥

- (1051) विभाषौषधिवनस्पतिभ्यः <8-4-6>

एभ्यो वनस्य णत्वं वा स्यात् । दूर्वावणम् । दूर्वावनम् । शिरीषवणम् । शिरीषवनम् ॥ । द्रव्यच्छयज्भ्यामेव ॥ नेह । देवदारुवनम् ॥ । इरिकादिभ्यः प्रतिषेधो वक्तव्यः ॥ इरिकावनम् । मिरिकावनम् ॥

- (1052) वाहनमाहितात् <8-4-8>

आरोप्य यदुह्यते तद्वाचिस्थान्निमित्तात्परस्य वाहननकारस्य णत्वं स्यात् । इक्षुवाहनम् । आहितात् किम् । इन्द्रवाहनम् । इन्द्रस्वामिकं वाहनमित्यर्थः । वहतेर्ल्युटि वृद्धिरिहैव सूत्रे निपातनात् ॥

- (1053) पानं देशे <8-4-9>

पूर्वपदस्थान्निमित्तात्परस्य पानस्य नस्य णत्वं स्याद्देशे गम्ये । क्षीरं पानं येषां ते क्षीरपाणा उशीनराः । सुरापाणाः प्राच्याः । पीयते इति पानम् । कर्मणि ल्युट् ॥

- (1054) वा भावकरणयोः <8-4-10>

पानस्येत्येव । क्षीरपाणम् । क्षीरपानम् ॥ । गिरिनद्यादीनां वा ॥ गिरिणदी । गिरिनदी । चक्रणितम्बा ।

चक्रणितम्बा ॥

- (1055) प्रातिपदिकान्तनुम्बिभक्तिषु च <8-4-11>

पूर्वपदस्थान्निमित्तात्परस्य एषु स्थितस्य नस्य णो वा स्यात् । प्रातिपदिकान्ते, माषवापिणौ । नुमि, व्रीहिवापाणि । विभक्तौ, माषवापेण । पक्षे माषवापिनावित्यादि ॥ । उत्तरपदं यत्प्रातिपदिकं तदन्तस्यैव णत्वम् ॥ नेह । गर्गाणां भगिनी गर्गभगिनी । अतएव नुम्ग्रहणं कृतम् । अङ्गस्य नुम्बिधानात्तद्वक्तो हि नुम् नतूत्तरपदस्य । किञ्च । प्रहिण्वन्नित्यादौ हि वेर्नुमो णत्वार्थमपि नुम्ग्रहणम् । प्रेन्वनमित्यादौ तु क्षुभ्नादित्वान्न ॥ । युवादेर्न ॥ रम्ययूना । परिपक्वानि । एकाजुत्तरपदे णः 307 । नित्यमित्युक्तम् । वृत्रहणौ । हरिं मानयतीति हरिमाणी । नुमि, क्षीरपाणि । विभक्तौ, क्षीरपेण । रम्यविणा ॥

- (1056) कुमति च <8-4-13>

कवर्गवत्युत्तरपदे प्राग्वत् । हरिकामिणौ । हरिकामाणि । हरिकामेण ॥

- (1057) पदव्यवायेऽपि <8-4-38>

पदेन व्यवधानेऽपि णत्वं न स्यात् । माषकुम्भवापेन । चतुरङ्गयोगेन ॥ । अतद्धित इति वाच्यम् ॥ आर्द्रगोमयेण । शुष्कगोमयेण ॥

- (1058) कुस्तुम्बुरुणि जातिः <6-1-143>

अत्र सुणिपात्यते । कुस्तुम्बुरु धान्याकम् । क्लीबत्वमतन्त्रम् । जातिः किम् । कुतुम्बुरुणि । कुत्सितानि तिन्दुकीफलानीत्यर्थः ॥

- (1059) अपरस्पराः क्रियासातत्ये <6-1-144>

सुणिपात्यते । अपरस्पराः सार्था गच्छन्ति । सततमविच्छेदेन गच्छन्तीत्यर्थः । क्रियेति किम् । अपरपरा गच्छन्ति । अपरे च परे च सकृदेव गच्छन्तीत्यर्थः ॥

- (1060) गोष्पदं सेवितासेवितप्रमाणेषु <6-1-145>

सुट् सस्य षत्वं च निपात्यते । गावः पद्यन्तेऽस्मिन्देशे स गोभिः सेवितो गोष्पदः । असेविते, अगोष्पदान्यरण्यानि । प्रमाणे, गोष्पदमात्रं क्षेत्रम् । सेवितेत्यादि किम् । गोः पदं गोपदम् ॥

- (1061) आस्पदं प्रतिष्ठायाम् <6-1-146>

आत्मयापनाय स्थाने सुट् निपात्यते । आस्पदम् । प्रेति किम् । आपदापदम् ॥

- (1062) आश्चर्यमनित्ये <6-1-147>

अद्भुते सुट् । आश्चर्यं यदि स भुञ्जीत । अनित्ये किम् । आश्चर्यं कर्म शोभनम् ॥

- (1063) वर्चस्केऽवस्करः <6-1-148>

कुत्सितं वर्चो वर्चस्कम्, अन्नमलं तस्मिन् सुट् । अवकीर्यत इत्यवस्करः । वर्चस्के किम् । अवकरः ॥

- (1064) अपस्करो रथाङ्गम् <6-1-149>

अपकरोऽन्यः ॥

- (1065) विकिरः शकुनौ वा <6-1-150>

पक्षे विकिरः । वाचनेनैव सुड्विकल्पे सिद्धे विकिरग्रहणं तस्यापि शकुनेरन्यत्र प्रयोगो मा भूत् इति वृत्तिस्तन्न । भाष्यविरोधात् ॥

- (1066) प्रतिष्कशश्च कशेः <6-1-152>

कश गतिशासनयोरित्यस्य प्रतिपूर्वस्य पचाद्यचि सुट् निपात्यते षत्वं च । सहायः पुरोयायी वा प्रतिष्कश इत्युच्यते । कशे किम् । प्रतिगतः कशां प्रतिकशोऽश्वः । यद्यपि कशरेव कशा तथापि कशेरिति धातोर्ग्रहणमुपसर्गस्य प्रतेर्ग्रहणार्थम् । तेन धात्वन्तरोपसर्गान्न ॥

- (1067) प्रस्कण्वहरिश्चन्द्रावृषी <6-1-153>

हरिश्चन्द्रग्रहणममन्त्रार्थम् । ऋषीति किम् । प्रकण्वो देशः । हरिचन्द्रो माणवकः ॥

- (1068) मस्करमस्करिणौ वेणुपरित्राजकयोः <6-1-154>

मकरशब्दोऽव्युत्पन्नस्तस्य सुडिनिश्च निपात्यते । वेण्विति किम् । मकरो ग्राहः । मकरी समुद्रः ॥

- (1069) कास्तीराजस्तुन्दे नगरे <6-1-155>

ईषत्तीरमस्यास्तीति कास्तीरं नाम नगरम् । अजस्येव तुन्दमस्येति अजस्तुन्दं नाम नगरम् । नगरे किम् । कातीरम् । अजतुन्दम् ॥

- (1070) कारस्करो वृक्षः <6-1-156>

कारं करोतीति कारस्करो वृक्षः । अन्यत्र कारकरः । केचित्तु कस्कादिष्विदं पठन्ति न सूत्रेषु ॥

- (1071) पारस्करप्रभृतीनि च संज्ञायाम् <6-1-157>

एतानि ससुट्कानि निपात्यन्ते नाम्नि । पारस्करः । किष्किन्धा ॥ ग. तद्बृहतोः करपत्योश्चोरदेवतयोः सुट् तलोपश्च ॥ तात्पूर्व चत्वेन दकारोऽपि बोध्यः । तद्बृहतोर्दकारतकारौ लुप्येते । करपत्योस्तु सुट् । चोरदेवतयोरिति समुदायोपाधिः । तस्करः । बृहस्पतिः । ग. प्रायस्य चित्तिचित्तयोः ॥ प्रायश्चित्तिः । प्रायश्चित्तम् । वनस्पतिरित्यादि । आकृतिगणोऽयम् ॥

इति समासाश्रयविधिप्रकरणम्

तद्धिताधिकारप्रकरणे अपत्यादिविकारान्तार्थसाधारणप्रत्ययाः

- (1072) समर्थानां प्रथमाद्वा <4-1-82>

इदं पदत्रयमधिक्रियते । प्राद्विश- इति यावत् । सामर्थ्यं परिनिष्ठितत्वम् । कृतसंधिकार्यत्वमिति यावत् ॥

- (1073) प्राद्वीव्यतोऽण् <4-1-83>

तेन दीव्यति (सू1550) इत्यतः प्रागणधिक्रियते ॥

- (1074) अश्वपत्यादिभ्यश्च <4-1-84>

एभ्योऽण् स्यात् प्राद्वीव्यतीयेष्वर्थेषु । वक्ष्यमाणस्य ण्यस्याऽपवादः ॥

- (1075) तद्धितेष्वचामादेः <7-2-117>

त्रिति णिति च प्रत्यये परेऽचामादेरचो वृद्धिः स्यात् ॥

- (1076) किति च <7-2-118>

किति तद्धिते च तथा । अश्वपतेरपत्यादि आश्वपतम् । गाणपतम् । गाणपत्यो मन्त्र इति तु प्रामादिकमेव ॥

- (1077) दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्यः <4-1-85>

दित्यादिभ्यः पत्युत्तरपदाच्च प्राद्वीव्यतीयेष्वर्थेषु ण्यः स्यात् । अणोऽपवादः ॥ दैत्यः । अदितेरादित्यस्य वा आदित्यः । प्राजापत्यः । यमाच्चेदि काशिकायाम् ॥ याम्यः ॥ । पृथिव्या जाज्ञौ (वा) ॥ पार्थिवा । पार्थिवी ॥ । देवादयज्ञौ (वा) ॥ दैव्यम् । दैवम् ॥ बहिषष्टिलोपो यञ्च (वा) ॥ बाहयः ॥ । ईकक्च (वा) ॥ बाहीकः ॥ स्थाम्नोऽकारः (वा) ॥ अश्वत्थामः । पृषोदरादित्वात्सस्य तः ॥ । भवार्थे तु लुग्वक्तव्यः (वा) ॥ अश्वत्थामा ॥ । लोम्नोऽपत्येषु बहुष्वकारः (वा) ॥ बाहवादीजोऽपवादः । उडुलोमाः । उडुलोमान् । बहुषुकिम् ? औडुलोमिः ॥ । गोरजादिप्रसङ्गे यत् (वा) ॥ गव्यम् । अजादिप्रसङ्गे किम् ? । गोभ्यो हेतुभ्यः आगतं गोरूप्यम् ॥ गोमयम् ॥

- (1078) उत्सादिभ्योऽञ् <4-1-86>

औत्सः ॥ । अग्निकलिभ्यां ढक् वक्तव्यः (वा) ॥ अग्नेरपत्यादि आग्नेयम् । कालेयम् ॥

इति तद्धिताधिकारप्रकरणे अपत्यादिविकारान्तार्थसाधारणप्रत्ययाः

तद्धिताधिकारे अपत्याधिकारप्रकरणम्

- (1079) स्त्रीपुंसाभ्यां नञ्सन्जौ भवनात् <4-1-87>

धान्यानां भवने (सू1802) इत्यतः प्रागर्थेषु स्त्रीपुंसाभ्यां क्रामान्नञ्स्नजौ स्तः । स्त्रैणः । पौंस्नः । वत्यर्थे न, स्त्री पुंवच्च (सू932) इति ज्ञापकात् । स्त्रीवत् । पुंवत् ॥

▪ (1080) द्विगोर्लुगनपत्ये <4-1-88>

द्विगोर्निमित्तं यस्तद्धितोऽजीदिरनपत्यार्थः प्राद्गीव्यतीयस्तस्य लुक् स्यात् । पञ्चसु कपालेषु संस्कृतः पुरोडाशः पञ्चकपालः । द्विगोर्निमित्तमिति किम् ? । पञ्चकपालस्येदं खण्डं पाञ्चकपालम् । अजादिः किम् ? पञ्चगर्गरूप्यम् । अनपत्ये किम् ? द्वयोर्मित्रयोरपत्यं द्वैमित्रिः ॥

▪ (1081) गोत्रेऽलुगचि <4-1-89>

अजादौ प्राद्गीव्यतीये विवक्षते गोत्रप्रत्ययस्यालुक् स्यात् । गर्गाणां छात्राः । ृद्धाच्छः (सू1337) ॥

▪ (1082) आपत्यस्य च तद्धितेऽनाति <6-4-151>

हलः परस्यापत्यकारस्य लोपः स्यात्तद्धिते परे न त्वाकारे । गार्गीयाः । प्राद्गीव्यतीये किम् ? गर्गेभ्यो हितं गार्गीयम् । अचि किम् ? गर्गेभ्य आगतं गर्गरूप्यम् ॥

▪ (1083) यूनि लुक् <4-1-90>

प्राद्गीव्यतीये अजादौ प्रत्यये विवक्षिते युवप्रत्ययस्य लुक् स्यात् । ग्लुचुकस्य गोत्रापत्यं ग्लुचुकायनिः, वक्ष्यमाणः फिन्, ततो यून्यण्, ग्लौचुकायनः । तस्य ?? छात्रोऽपि ग्लौचुकायनः । अणो लुकि वृद्धत्वाभावाच्छो न ॥

▪ (1084) पैलादिभ्यश्च <2-4-59>

एभ्यो युवप्रत्ययस्य लुक् । पीलाया वा- (सू1121) इत्यण्, तस्मात् अणो द्व्यचः (सू1180) इति फिज्, तस्य लुक् । पैलः पिता पुत्रश्च । (ग) तद्राजाच्चाणः । द्व्यञ्मगध- (सू1188) इत्यण्णन्तादाङ्गशब्दात् अणो

द्व्यचः- (सू1180) इति फिजो लुक् । आङ्गः पिता पुत्रश्च ॥

▪ (1085) इजः प्राचाम् <2-4-60>

गोत्रे य इज् तदन्ताद्युवप्रत्ययस्य लुक् स्यात्, तच्चेद् गोत्रं प्राचां भवति । पन्नागारस्य अपत्यम् । अत इज् (सू1095), जजिजोश्च- (सू1103) इति फक् । ???? तस्य लुक्?? । पान्नागारिः पिता पुत्रश्च । प्राचाम् किम् । दाक्षिः पिता । दाक्षायणः पुत्रः ॥

▪ (1086) न तौल्वदिभ्यः <2-4-61>

तौल्वल्यादिभ्यः परस्य युवप्रत्ययस्य लुक् न स्यात् । पूर्वेण प्राप्तः । तुल्वलः, तत इजि फक्, तौल्वलिः पिता । तौल्वलायनः पुत्रः ॥

▪ (1087) फक्फिजोरन्यतरस्याम् <4-1-91>

यूनि लुक्- (सू1083) इति नित्ये लुकि प्राप्ते विकल्पार्थं सूत्रम् । कात्यायनस्य छात्राः कातीयाः-कात्यायनीयाः । यास्कस्यापत्यं यास्कः, शिवादयण् । तस्यापत्यं युवा यास्कायनिः । अणो द्व्यचः- (सू1180) इति फिज् । तस्य छात्राः यास्कीयाः-यास्कायनीयाः ॥

▪ (1088) तस्यापत्यम् <4-1-92>

षष्ठ्यन्तात्कृतसन्धेः ??समर्थादपत्येऽर्थे उक्ता वक्ष्यमाणाश्च प्रत्यया वा स्युः । उपगोरपत्यम् औपगवः । आदिवृद्धिरन्त्योपधावृद्धी बाधते ॥

दस्येदमित्यपत्येऽपि बाधनार्थं कृतं भवेत् । उत्सर्गः शेष एवासौ वृद्धाऽन्यस्य प्रयोजनम् ॥ (श्लो. वा.)

योगविभागस्तु भानोरपत्यं भानवः । कृतसन्धेः किम् ? सौत्थितिः । अकृतव्यूहपरिभाषया सावुत्थितिः माभूत् ।
समर्थपरिभाषया नेह । वस्त्रमुपगोरपत्यं चैत्रस्य । प्रथमात्किम् ? अपत्यवाचकात् षष्ठ्यर्थं माभूत् । वाग्रहणाद्वाक्यमपि ।
दैवयज्ञि--(सू1209) इति सूत्रादन्यतरस्यां ग्रहणानुवृत्तेः समासोऽपि । उपगवपत्यम् । जातित्वान् डीष् । औपगवा ।
आश्वपतः । दैत्यः । औत्सः । स्त्रैणः । पौंसः ॥

- (1089) अपत्यं पौत्रप्रभृति गोत्रम् <4-1-162>

अपत्यत्वेन विवक्षितं पौत्रादि गोत्रसंज्ञं स्यात् ॥

- (1090) जीवति तु वंशे युवा <4-1-163>

वंशे पित्रादौ जीवति पौत्रादेर्यदपत्यं चतुर्थादि तद्युवसंज्ञमेव न गोत्रसंज्ञम् ॥

- (1091) भ्रातरि च ज्यायसि <4-1-164>

ज्येष्ठे भ्रातरि जीवति कनीयान् चतुर्थादिर्युवा स्यात् ॥

- (1092) वान्यस्मिन्सपिण्डे स्थविरतरे जीवति <4-1-165>

भ्रातुरन्यस्मिन्सपिण्डे स्थविरतरे जीवति पौत्रप्रभृतेरपत्यं जीवदेव युवसंज्ञं वा स्यात् । एकं जीवतिग्रहणमपत्यस्य विशेषणम्,
द्वितीयं सपिण्डस्य । तरब्बिर्देश उभयोरुत्कर्षार्थः । स्थानेन वयसा चोत्कृष्टे पितृव्ये मातामहे भ्रातरि वा जीवति । गार्ग्यस्यापत्यं
गार्ग्यायणः-गार्ग्यो वा । स्थविर इति किम् ? स्थानवयोन्यूने गार्ग्य एव । जीवतिः श्रद्ध्यति किम् ? मृते मृतो वा गार्ग्य एव ॥ ।
वृद्धस्य च पूजायामिति वाच्यम् (वा) ॥ गोत्रस्यैव वृद्धसंज्ञा प्राचाम् । गोत्रस्य युवसंज्ञा पूजायां गम्यमानायाम् । तत्र
भवान्गार्ग्यायणः । पूजा- इति किम् । गार्ग्यः ॥ यूनश्च कुत्सायां गोत्रसंज्ञेति वाच्यम् (वा) ॥ गार्ग्यो जाल्मः । कुत्सिते किम् ।
गार्ग्यायणः ॥

- (1093) एको गोत्रे <4-1-93>

गोत्रे एक एवापत्यप्रत्ययः स्यात् । उपगोर्गोत्रापत्यं औपगवः । गार्ग्यः । नाडायनः ॥

गोत्रे स्वैकोनसंख्यानां प्रत्ययानां परम्परा । यद्वा स्वाद्वयूनसंख्येभ्योऽनिष्टोत्पत्तिः प्रसज्यते ॥1 ॥

अपत्यं पितुरेव स्यात्ततः प्राचामपीति च ।

मतभेदेन तद्वान्यैसूत्रमेतत्तथोत्तरम् ॥2 ॥

पितुरेवापत्यमिति पक्षे हि उपगोस्तृतीये वाच्ये औपगवादित्र स्यात् । चतुर्थे त्वाजीवज्ज्येष्ठे मृतवंशे औपगवेः फक् । इत्थं फगिजोः परम्परायां मूलाच्छततमे गोत्रे
एकोनशतं प्रत्ययाः स्युः । पितामहादीनामपीति मुख्यपक्षे तु तृतीये वाच्ये उपगोरणा इष्टे सिद्धेऽपि अण्णन्तादित्रपि स्यात्, चतुर्थे फक् इति फगिजोः परम्परायां
शततमे गोत्रेऽष्टनवतिरनिष्टप्रत्ययाः स्युः । अतो नियमार्थमिदं सूत्रम् । एवमुत्तरसूत्रेऽप्युच्यते ॥

- (1094) गोत्राद्यून्यस्त्रियाम् <4-1-94>

यून्यपत्ये गोत्रप्रत्ययान्तादेव प्रत्ययः स्यात् । स्त्रियां तु न युवसंज्ञा । गर्गस्य युवापत्यं गार्ग्यायणः । स्त्रियां गोत्रत्वादेक एव
प्रत्ययः ॥

- (1095) अत इञ् <4-1-95>

अदन्तं यत्प्रातिपदिकं तत्प्रकृतिकात्षष्ठ्यन्तादिऽस्यादपत्येऽर्थे । दाक्षिः ॥

- (1096) बाहवादिभ्यश्च <4-1-96>

बाहविः । औडुलोमिः । आकृतिगणोऽयम् ॥

- (1097) सुधातुरकङ् च <4-1-97>

चादिञ् । सुधातुरपत्यं सौधातकिः ॥ । व्यासवरुडनिषादचण्डालबिम्बानां चेति वक्तव्यम् (वा) ॥

- (1098) न य्वाभ्यां पदान्ताभ्यां पूर्वो तु ताभ्यामैच् <7-3-3>

पदान्ताभ्यां यकारवकाराभ्यां परस्य न वृद्धिः, किंतु ताभ्यां पूर्वो क्रमादैचावागमौ स्तः । वैयासकिः । वारुडकिः । इत्यादि ॥

- (1099) गोत्रे कुञ्जादिभ्यश्चफञ् <4-1-98>

- (1100) व्रातचफजोरस्त्रियाम् <5-3-113>

व्रातवाचिभ्यश्चफञ्जन्तेभ्यश्च स्वार्थे ञ्यः स्यान्न तु स्त्रियाम् । कौञ्जायन्यः । बहुत्वे तद्राजत्वाल्लुग्वक्ष्यते । ब्राध्नायन्यः । स्त्रियां कौञ्जायनी, गोत्रत्वेन जातित्वान्दिष् । अनन्तरापत्ये-कौञ्जिः ।

- (1101) नडादिभ्यः फञ् <4-1-99>

गोत्रे इत्येव । नाडायनः । चारायणः । अनन्तरो नाडिः ॥

- (1102) हरितादिभ्योऽञ् <4-1-100>

एभ्योऽञ्जन्तेभ्यो यूनि फक् । हारितायनः । इड गोत्राधिकारेऽपि सामर्थ्याद्यून्ययम् । न हि गोत्रादपरो गोत्रप्रत्ययः । विदाद्यन्तर्गणो हरितादिः ॥

- (1103) यज्रियोश्च <4-1-101>

गोत्रे यौ यज्रिजौ तदन्तात् फक् स्यात् । अनाति इत्युक्तेः आपत्यस्य-(सू1082)इति यलोपो न,गार्ग्यायणः । दाक्षायणः ॥

- (1104) शरद्वच्छुनकदर्भाद्भृगुवत्साग्रायणेषु <4-1-102>

गोत्रे फक् । अजिजोरपवादः । आद्यौ बिदादी । शारद्वतायनो भार्गवश्चेत् । शारद्वतोऽन्यः । शौनकायनो वात्स्यश्चेत् । शौनकोऽन्यः । दार्भायणः आग्नायणश्चेत् । दार्भिरन्यः ॥

- (1105) द्रोणपर्वतजीवन्तादन्यतरस्याम् <4-1-103>

एभ्यो गोत्रे फग्वा । द्रोणायनः-द्रौणिः । पार्वतायनः-पार्वतिः । जैवन्तायनः-जैवन्तिः । अनादिरिह द्रोणः । अश्वत्थाम्न्यनन्तरे तूपचारात् ।

- (1106) अनृष्यानन्तर्यं बिदादिभ्योऽञ् <4-1-104>

एभ्योऽञ् गोत्रे, ये त्वत्रानृषयः पुत्रादयस्तेभ्योऽनन्तरे । सूत्रे स्वार्थे ष्यञ् । बिदस्य गोत्रापत्यं बैदः । अनन्तरो बैदिः, बाहवादेराकृतिगणत्वादिञ् । पुत्रस्यापत्यं पौत्रः । दौहित्रः ॥

- (1107) गर्गादिभ्यो यञ् <4-1-105>

गोत्रे इत्येव । गार्ग्यः । वात्स्यः ॥

- (1108) यज्रयोश्च <2-4-64>

गोत्रे यद्यञ्जन्तमञ्जन्तं च तदवयवयोरेतयोर्लुक्स्यात्तत्कृते बहुत्वे, न तु स्त्रियाम् । गर्गाः । वत्साः बिदाः । ऊर्वाः ।

तत्कृते इति किम् ? प्रियगार्ग्याः । स्त्रियां तु गार्ग्यः स्त्रियः । गोत्रे किम् ? द्वैप्याः । औत्साः । प्रवराध्यायप्रसिद्धमिह गोत्रम् । तेनेह न । पौत्राः । दौहित्राः ॥

- (1109) मधुबभ्रवोर्बाहमणकौशिकयोः <4-1-106>

गोत्रे यञ् । माधव्यो ब्राह्मणः । माधवोऽन्यः । बाभ्रव्यः कौशिकऋषिः । बाभ्रवोऽन्यः । बभ्रुशब्दस्य गर्गादिपाठात्सिद्धे
नियमार्थमिदम् । गर्गादिपाठफलं तु लोहितादिकार्यम् । बाभ्रव्यायणी ॥

▪ (1110) कपिबोधदाङ्गिरसे <4-1-107>

गोत्रे यञ्स्यात् । काप्यः । बौध्यः । आङ्गिरसे किम् ? कापेयः । बौधिः ॥

▪ (1111) वतण्डाच्च <4-1-108>

आङ्गिरसे इत्येन । वातण्ड्यः । अनाङ्गिरसे च गर्गादौ शिवादौ च पाठाद्यत्रणौ, वातण्ड्यः-वातण्डः ॥

▪ (1112) लुक् स्त्रियाम् <4-1-109>

वतण्डाच्च-(सू1111) इति विहितस्य लुक् स्यात् स्त्रियाम् । शाङ्गरवादित्वान् डीन् । वतण्डी । अनाङ्गिरसे तु वातण्ड्यायनी ।
लोहितादित्वात् ष्फः । अणि तु वातण्डी । ऋषित्वाद्वक्ष्यमाणः ष्यङ् न ॥

▪ (1113) अश्वादिभ्यः फञ् <4-1-110>

गोत्रे । आश्वायनः ॥ (ग) पुंसि जाते ॥ पुंसीति तु प्रकृतिविशेषणम् । जातस्य गोत्रापत्यं जातायनः । पुंसिःथ्द्यति किम् ?
जाताया अपत्यं जातेयः ॥

▪ (1114) भार्गवैर्गते <4-1-111>

गोत्रे फञ् । भार्गयणस्त्रैकर्तः । भार्गिरन्यः ॥

▪ (1115) शिवादिभ्योऽण् <4-1-112>

गोत्रे इति निवृत्तम् । शिवस्यापत्यं शैवः । गाङ्गः । पक्षे तिकादित्वात्फिञ् । गाङ्गायनिः । शुभादित्वाङ्ढक् । गाङ्गेयः ॥

▪ (1116) अवृद्धेभ्यो नदीमानुषीभ्यस्तन्नामिकाभ्यः <4-1-113>

अवृद्धेभ्यो नदीमानुषीनामभ्योऽण् स्यात् । ढकोऽपवादः । यामुनः । नार्मदः । चिन्तिताया अपत्यं चैन्तितः । अवृद्धेभ्यः किम् ?
वासवदत्तेयः । नदीःथ्द्यत्यादि किम् ? वैनतेयः । तन्नामिकाभ्यः किम् । शोभनाया अपत्यं शोभनेयः ॥

▪ (1117) ऋष्यन्धकवृष्णिकुरुभ्यश्च <4-1-114>

ऋषयो मन्त्रद्रष्टारः । वासिष्ठः । वैश्वामित्रः । अन्धकेभ्यः, श्वाफल्कः । वृष्णिभ्यः, वासुदेवः । अनिरुद्धः । शौरि इति तु
बाहवादित्वादिञ् । कुरुभ्यः, नाकुलः । साहदेवः । इञ् एवायमपवादः, मध्येऽपवादस्यायात् । अत्रिशब्दात्तु परत्वाङ्ढक् । आत्रेयः ॥

▪ (1118) मातुरुत्संख्यासंभद्रपूर्वायाः <4-1-115>

संख्यादिपूर्वस्य मातृशब्दस्योदादेशः स्यादणप्रत्ययश्च । द्वैमातुरः । षाण्मातुरः । सांमातुरः । भाद्रमातुरः । आदेशार्थं वचनम् ।
प्रत्ययस्तत्सर्गेण सिद्धः । स्त्रीलिङ्गनिर्देशोऽर्थपेक्षः । तेन धान्यमातुर्न । संख्येति किम् । सौमात्रः । शुभादित्वाद्द्वैमात्रेयः ॥

▪ (1119) कन्यायाः कनीन च <4-1-116>

ढकोऽपवादोऽण् तत्सन्नियोगेन कनीनादेशश्च । कानीनो व्यासः कर्णश्च । अनूढाया एवापत्यमित्यर्थः ॥

▪ (1120) विकर्णशुङ्गच्छगलाद्वत्सभरद्वाजात्रिषु <4-1-117>

अपत्येऽण्?? तत्सन्नियोगेन कनीनादेशश्च । कानीनो व्यासः कर्णश्च । अनूढाया एवापत्यमित्यर्थः ॥

▪ (1121) पीलाया वा <4-1-118>

तन्नामिकाणां बाधित्वाद्व्यच-(सू1124) इति ढकि प्राप्ते पक्षेऽपि धीयते । पीलाया अपत्यं पैलः-पैलेयः ॥

- (1122) ढक् च मण्डूकात् <4-1-119>

चादण् । पक्षे इज् । माण्डूकेयः । माण्डूकः । माण्डूकिः ॥

- (1123) स्त्रीभ्यो ढक् <4-1-120>

स्त्रीप्रत्ययान्तेभ्यो ढक् स्यात् । वैनतेयः ।??

- (1124) द्व्यचः <4-1-121>

द्व्यचः स्त्रीप्रत्ययान्तादपत्ये ढक् । तन्नामिकाणोऽपवादः । दात्तेयः । पार्थः इत्यत्र तु तस्येदम् (सू1500) इत्यण् ॥

- (1125) इतश्चानिजः <4-1-122>

इकारान्ताद् द्व्यचोऽपत्ये ढक् स्यात् न त्विजन्तात् । दौलेयः । नैधेयः ॥

- (1126) शुभादिभ्यश्च <4-1-123>

ढक् स्यात् । शुभस्यापत्यं शौभ्यः ॥

- (1127) विकर्णकुषीतकात्काश्यपे <4-1-124>

अपत्ये ढक् । वैकर्ण्यः । कौषीतकेयः । अन्ये वैकर्णिः । कौषीतकिः ॥

- (1128) भ्रुवो वुक् च <4-1-125>

चाड्ढक् । भ्रौवेयः ॥

- (1129) प्रवाहणस्य ढे <7-3-28>

प्रवाहणशब्दस्योत्तरपदस्याचामादेरचो वृद्धिः पूर्वपदस्य तु वा ढे परे । प्रवाहणस्यापत्यं प्रावाहणेयः-प्रवाहणेयः ॥

- (1130) तत्प्रत्ययस्य च <7-3-29>

ढान्तस्य प्रवाहणस्योत्तरपदस्यादेरचो वृद्धिः पूर्वपदस्य तु वा । प्रवाहणेयस्यापत्यं प्रवाहणेयिः । प्रवाहणेयिः ।
बाहयतद्धितनिमित्ता वृद्धिर्वाश्रयेण विकल्पेन बाधितुं न शक्यत इति सूत्रारम्भः ॥

- (1131) कल्याण्यादीनामिनङ् <4-1-126>

एषामिनङादेशः स्यात् ढक् च । काल्याणिनेयः । बान्धकिनेयः ॥

- (1132) कुलटाया वा <4-1-127>

इनङ्मात्रं विकल्प्यते ढक् तु नित्यः पूर्वणैव । कौलटिनेयः - कौलटेयः । सती भिक्षुक्यत्र कुलटा । या तु व्यभिचारार्थं कुलान्यटति
तस्याः क्षुद्राभ्यो वा (सू1137) इति पक्षे ढक् । कौलटेरः ॥

- (1133) ह्रद्गसिन्ध्वन्ते पूर्वपदस्य च <7-3-19>

ह्रदाद्यन्ते पूर्वोत्तरपदयोरचामादेरचो वृद्धिर्जिति णिति किति च । सुहृदोपत्यं सौहार्दः । सुभगाया अपत्यं सौभागिनेयः ।
सक्तुप्रधानाः सिन्धवः सक्तुसिन्धवः । तेषु भवः साक्तुसैन्धवः ॥

- (1134) चटकाया ऐरक् <4-1-128>

। चटकस्येति वाच्यम् (वा) ॥ लिङ्गविशिष्टपरिभाषया स्त्रिया अपि । चटकस्य चटकाया वा अपत्यं चाटकैरः ॥ । स्त्रियामपत्ये लुग्वक्तव्यः (वा) ॥ तयोरेव स्यपत्यं चटका । अजादित्वाद्वाप् ॥

- (1135) गोधाया ढक् <4-1-129>

गौधेरः । शुभ्रादित्वात्पक्षे ढक् । गौधेयः ॥

- (1136) आरगुदीचाम् <4-1-130>

गौधारः । रका सिद्धे आकारोच्चारणमन्यते विधानार्थम् । जडस्यापत्यं जाडारः । पण्डस्यापत्यं पाण्डारः ॥

- (1137) क्षुद्राभ्यो वा <4-1-131>

अङ्गहीनाः शीलहीनाश्च क्षुद्रास्ताभ्यो वा ढक् । पक्षे ढक् । काणेरः - काणेयः । दासेरः - दासेयः ॥

- (1138) पितृष्वसुश्छण् <4-1-132>

अणोऽपवादः । पैतृष्वस्त्रीयः ॥

- (1139) ढकि लोपः <4-1-133>

पितृष्वसुरन्त्यलोपः स्याड्ढकि । अत एव ज्ञापकाड्ढक् । पैतृष्वसेयः ॥

- (1140) मातृष्वसुश्च <4-1-134>

पितृष्वसुर्यदुक्तं तदस्यापि स्यात् । मातृष्वस्त्रीयः । मातृष्वसेयः ॥

- (1141) चतुष्पाद्भ्यो ढञ् <4-1-135>

- (1142) ढे लोपोऽकद्रवाः <6-4-147>

कद्रूभिन्नस्योवर्णान्तस्य भस्य लोपः स्यात् ढे परे । कामण्डलेयः । कमण्डलुशब्दश्चतुष्पाज्जातिविशेषे ॥

- (1143) गृष्ट्यादिभ्यश्च <4-1-136>

एभ्यो ढञ्स्यात् । अण्डकोरपवादः । गार्ष्टेयः । मित्रयोरपत्यम् । ऋष्यणि प्राप्ते ढञ् ॥

- (1144) केकयमित्रयुप्रलयानां यादेरियः <7-3-2>

एषां यकारादेरियादेशः स्यात् । जिति णिति किति च तद्धिते परे । इति यादेशे प्राप्ते ॥

- (1145) दाण्डिनायनहास्तिनायनाथर्वणिकजैहमाशिनेयवाशिनायनिभौणहत्यधैवत्यसारवैश्वकमैत्रेयहिरण्मयानि <6-4-174>

एतानि निपात्यन्ते । इति युलोपः । मैत्रेयः । मैत्रेयौ ॥

- (1146) यस्कादिभ्यो गोत्रे <2-4-63>

एभ्योऽपत्यप्रत्ययस्य लुक् स्यात्तत्कृते बहुत्वे । न तु स्त्रियाम् । मित्रयवः ॥

- (1147) अत्रिभृगुकुत्सवसिष्ठगोतमाङ्गिरोभ्यश्च <2-4-65>

एभ्यो गोत्रप्रत्ययस्य लुक्स्यात्तत्कृते बहुत्वे । न तु स्त्रियाम् । अत्रयः । भृगवः । कुत्साः । वसिष्ठाः । गोतमाः । अङ्गिरसः ॥

- (1148) बहवश्च इजः प्राच्यभरतेषु <2-4-66>

बहवचः परो य इन्द्राच्यगोत्रे भरतगोत्रे च वर्तमानस्तस्य लुक्स्यात् । पन्नागाराः । युधिष्ठिराः ॥

- (1149) न गोपवनदिभ्यः <2-4-67>

एभ्यो गोत्रप्रत्ययस्य लुक् न स्यात् । बिदाद्यन्तर्गणोऽयम् । गोपवनाः । शैग्रवाः ॥

- (1150) तिककितवादिभ्यो द्वन्द्वे <2-4-68>

एभ्यो गोत्रप्रत्ययस्य बहुत्वे लुक् स्यात् द्वन्द्वे । तैकायनयश्च कैतवायनयश्च । तिकादिभ्यः फिज्-(सू1178) । तस्य लुक् । तिककितवाः ॥

- (1151) उपकादिभ्योऽन्यतरस्यामद्वन्द्वे <2-4-69>

एभ्यो गोत्रप्रत्ययस्य बहुत्वे लुक् स्यात् द्वन्द्वे चाद्वन्द्वे च । औपकायनाश्च लामकायनाश्च । नडादिभ्यः फक् (सू1101) । तस्यलुक् । उपकलमकाः - औपकायनलामकायनाः । भाष्ट्रककपिष्ठलाः - भाष्ट्रकिकापिष्ठलयः । उपकाः - औपकाः । लमकाः - लामकाः ॥

- (1152) आगस्त्यकौण्डिन्योरगस्तिकुण्डिनच् <2-4-70>

एतयोरवयवस्य गोत्रप्रत्ययस्याणो यञश्च बहुषु लुक् स्यात् । अवशिष्टस्य प्रकृतिभागस्य यथासंख्यम् अगस्ति कुण्डिनच् एतावादेशौ स्तः । अगस्तयः । कुण्डिनाः ॥

- (1153) राजश्वशुराद्यत् <4-1-137>

। राजो जातावेवेति वाच्यम् (वा) ॥

- (1154) ये चाभावकर्मणोः <6-4-138>

यादौ तद्धिते परेऽन्यप्रकृत्या स्यान्न तु भावकर्मणोः । राजन्यः । श्वशुर्यः । जातिग्रहणाच्छूद्रादावुत्पन्नो राजनः ॥

- (1155) अन् <6-4-167>

अणि अन्यप्रकृत्या स्यादिति टिलोपो न । अभावकर्मणोः किम् ? राजः कर्म भावे वा राज्यम् ॥

- (1156) संयोगादिश्च <6-4-166>

इत्यप्रकृत्या स्यादणि परे । चक्रिणोऽपत्यं चाक्रिणः ॥

- (1157) न पूर्वोऽपत्येऽवर्मणः <6-4-170>

मपूर्वोऽन्यप्रकृत्या न स्यादपत्येऽणि । भाद्रसामः । मपूर्वः किम् ? सौत्वनः अपत्ये किम् ? चर्मणा

परिवृतश्चार्मणो रथः । अवर्मणः किम् ? चक्रवर्मणोऽपत्यं चाक्रवर्मणः ॥ । वा हितनाम्न इति वाच्यम् (वा) ॥ हितनाम्नोऽपत्यं हैतनामः - हैतनामनः ॥

- (1158) ब्राह्मोऽजातौ <6-4-171>

योगविभागोऽत्र कर्तव्यः । ब्राह्मः इति निपात्यते अनपत्येऽणि । ब्राह्मं हविः । ततो जातौ । अपत्येजातावणि ब्रह्मणष्टिलोपो न स्यात् । ब्राह्मणोऽपत्यं ब्राह्मणः । अपत्ये किम् ? ब्राह्मी औषधिः ॥

- (1159) औक्षमनपत्ये <6-4-173>

अणि टिलोपो निपात्यते । औक्षं पदम् । अनपत्ये किम् ? उक्ष्णोऽपत्यमौक्षणः ॥

- (1160) षपूर्वहन्धृतराज्ञामणि <6-4-135>

षपूर्वो योऽन्तस्य हनादेशच भस्यातो लोपोऽणि । औक्षणः । ताक्षणः । भ्रौणघ्नः । धृतराजोऽपत्यं धार्तराजः । षुपूर्व इति किम् ? साम्नोऽपत्यं सामनः । अणि किम् ? ताक्षण्यः ॥

- (1161) क्षत्राद्धः <4-1-138>

क्षत्रियः । जातावित्येव । क्षात्रिरन्यः ॥

- (1162) कुलात्खः <4-1-139>

कुलीनः । तदन्तादपि । उत्तरसूत्रे अपूर्वपदात् इति लिङ्गात् । आद्यकुलीनः ॥

- (1163) अपूर्वपदादन्यतरस्यां यङ्ढकञौ <4-1-140>

कुलात् इत्येव । पक्षे खः । कुल्यः - कौलेयकः - कुलीनः । पदग्रहणं किम् ? बहुकुल्यः - बीहुकुलेयकः - बहुकुलीनः ॥

- (1164) महाकुलादञ्खञौ <4-1-141>

अन्यतरस्याम् इत्यनुवर्तते । पक्षे खः । माहाकुलः - माहाकुलीनः - महाकुलीनः ॥

- (1165) दुष्कुलाङ्ढक् <4-1-142>

पूर्ववत्पक्षे खः । दौष्कुलेयः - दुष्कुलीनः ॥

- (1166) स्वसुश्छ <4-1-143>

स्वस्त्रीयः ॥

- (1167) भ्रातृर्व्यच्च <4-1-144>

चाच्छः । अणोऽपवादः । भ्रातृव्यः - भ्रात्रीयः ॥

- (1168) व्यन्त्सपत्ने <4-1-145>

भ्रातृव्यन् स्यादपत्ये प्रकृतिप्रत्ययसमुदायेन शत्रौ वाच्ये । भ्रातृव्यः शत्रुः । पाप्मना भ्रातृव्येणेति तूपचारात् ॥

- (1169) रेवत्यादिभ्यष्ठक् <4-1-146>

- (1170) ठस्येकः <7-3-50>

अङ्गात्परस्य ठस्येकादेशः स्यात् । रैवतिकः ॥

- (1171) गोत्रास्त्रियाः कुत्सने ण च <4-1-147>

गोत्रं या स्त्री तद्वाचकाच्छब्दाण्णठकौ स्तः कुत्सायाम् । सामर्थ्यादयूनि । गार्ग्या अपत्यं गार्गः - गार्गिको वा जाल्मः । भस्यादे तद्धिते इति पुंवद्भावादगार्ग्यशब्दाण्णठकौ । यस्य-(सू311) इति लोपः । आपत्यस्य-(सू1082) इति यलोपः ॥

- (1172) वृद्धाङ्क् सौवीरेषु बहुलम् <4-1-148>

सुवीरदेशोद्भवाः सौवीराः । वृद्धात्सौवीरगोत्रादयूनि बहुलं ठक्स्यात्कुत्सायाम् । भागवित्तेः - भागवित्तिकः । पक्षे फक् । भागवित्तायनः ॥

- (1173) फेश्छ च <4-1-149>

फिजन्तासौवीरगोत्रादपत्ये छः ठक् च कुत्सने गम्ये । यमुन्दस्यापत्यं यामुन्दायनिः । तिकादित्यात् फिज् । तस्यापत्यं यामुन्दायनीयः - यामुन्दायनीकः । कुत्सने किम् ? यामुन्दायनिः । औत्सर्गिकस्यणो

प्यक्षत्रिया-(सू1276) इति लुक् । सौवीर- इति किम् ? तैकायनिः ॥

- (1174) फाण्टाहतिमिमताभ्यां णफिजौ <4-1-150>

सौवीरेषु । नेह यथासंख्यम् । अल्पाचरस्य परनिपाताल्लिङ्गादिति वृत्तिकारः । भाष्ये तु यथासंख्यमेवेति स्थितम् । फाण्टाहतः - फाण्टाहतायनिः । मैमतः - मैमतायनिः ॥

- (1175) कुर्वादिभ्यो ण्यः <4-1-151>

अपत्ये । कौरव्या ब्राह्मणाः । वावदूक्याः ॥ (ग) सम्राजः क्षत्रिये ॥ साम्राज्यः । साम्राजोऽन्यः ॥

- (1176) सेनान्तलक्षणकारिभ्यश्च <4-1-152>

एभ्यो ण्यः । एति संज्ञायाम्-(सू1023) इति सस्य षः । हारिषेण्यः । लाक्षण्यः । कारिः शिल्पी तस्मात्तान्तुवाय्यः । कौम्भकार्यः । नापित्यः ॥

- (1177) उदीचामिज् <4-1-153>

हारिषेणिः । लाक्षणिः । तान्तुवायिः । कौम्भकारिः । नापितात्तु परत्वात्फिजेव । नापितायनिः ॥ । तक्ष्णोऽण उपसंख्यानम् (वा) ॥ षपूर्व-(सू1160) इत्यनोऽकारलोपः । ताक्ष्णः । पक्षे ताक्ष्ण्यः ॥

- (1178) तिकादिभ्यः फिज् <4-1-154>

तैकायनिः ॥

- (1179) कौशल्यकार्मार्याभ्यां च <4-1-155>

अपत्ये फिज् । इजोऽपवादः ॥ परमप्रकृतेरेवायमिष्यते । प्रत्ययसंनियोगेन प्रकृतिरूपं निपात्यते । कुशलस्यापत्यं कौशल्यायनिः । कर्मारस्यापत्यं कार्मार्यायणिः ॥ । छागवृषयोरपि (वा) ॥ छाग्यायनिः । वार्ष्यायणिः ॥

- (1180) अणो द्वयचः <4-1-156>

अपत्ये फिज् । इजोऽपवादः । कार्त्रायणिः । अणः इति किम् ? दाक्षायणः । द्वयचः किम् ? औपगविः ॥ त्यादादीनां फिज्वा वाच्यः (वा) ॥ त्यादायनिः - त्यादः ॥

- (1181) उदीचां वृद्धादगोत्रात् <4-1-157>

आम्रगुप्तायनिः । प्राचां तु । आम्रगुप्तिः । वृद्धात् किम् ? दाक्षिः । अगोत्रात्किम् ? औपगविः ॥

- (1182) वाकिनादीनां कुक्च <4-1-158>

अपत्ये फिज्वा स्यात् । वाकिनस्यापत्यं वाकिनकायनिः - वाकिनिः ॥

- (1183) पुत्रान्तादन्यतरस्याम् <4-1-159>

अस्माद्वा फिज् सिद्धस्तस्मिन्परे पुत्रान्तस्य वा कुग्विधीयते । गार्गीपुत्रकायणिः- गार्गीपुत्रायणिः । गार्गीपुत्रिः ॥

- (1184) प्राचामवृद्धात्फिन्बहुलम् <4-1-160>

ग्लुचुकायनिः ॥

- (1185) मनोज्ञतावज्यतौ षुक् च <4-1-161>

समुदायार्थो जातिः । मानुषः - मनुष्यः ॥

- (1186) जनपदशब्दात्क्षत्रियादञ् <4-1-168>

जनपदक्षत्रिययोर्वाचकादञ् स्यादपत्ये । दाण्डिनायन-(सू1145) इति सूत्रे निपातनाद्विलोपः । ऐक्ष्वाकः । ऐक्ष्वाकौ ॥
क्षत्रियसमानशब्दाज्जनपदात्तस्य राजन्यपत्यवत् (वा) ॥ तद्राजमाचक्षामस्तद्राज इत्यन्वर्थसंज्ञासामर्थ्यात् ॥ पञ्चालानां राजा
पाञ्चालः । ॥ पूरोरण्वक्तव्यः (वा) ॥ पौरवः ॥ । पाण्डोड्यण् (वा) ॥ पाण्ड्यः ॥

- (1187) साल्वेयगान्धारिभ्यां च <4-1-169>

आभ्यामपत्येऽञ् । वृद्धेत्-(सू1189) इति ज्यङोऽपवादः । साल्वेयः । गान्धारः । तस्य राजन्यप्येवम् ॥

- (1188) द्व्यञ्मगधकलिङ्गसूरमसादण् <4-1-170>

अञोऽपवादः । द्व्यच् । आङ्गः । वाङ्गः । सौहमः । मागधः । कलिङ्गः । सौरमसः । तस्य राजन्यप्येवम् ॥

- (1189) वृद्धेकोसलाजादाज्यङ् <4-1-171>

वृद्धात् । आम्बष्ठ्यः । सौवीर्यः । इत् । आवन्त्यः । कौसल्यः । अजादस्यापत्यमाजाद्यः ॥

- (1190) कुरुनादिभ्यो ण्यः <4-1-172>

कौरव्यः । नैषध्यः । स नैषधस्यार्थपतेः इत्यादौ तु शैषिकोऽण् ॥

- (1191) साल्वावयवप्रत्यग्रथकलकूटाश्मकादिञ् <4-1-173>

साल्वो जनपदस्तदवयवा उदुम्बरादयस्तेभ्यः प्रत्यग्रथादिभ्यस्त्रिभ्यश्च इञ् । अञोऽपवादः । औदुम्बरिः प्रात्यग्रथिः । कालकूटिः
। आश्मकिः । राजन्यप्येवम् ॥

- (1192) ते तद्राजाः <4-1-194>

अजादय एतत्संज्ञाः स्युः ॥

- (1193) तद्राजस्य बहुषु तेनैवास्त्रियाम् <2-4-62>

बहुष्वर्थेषु तद्राजस्य लुक् स्यात्तदर्थकृते बहुत्वे न तु स्त्रियाम् । इक्ष्वाकवः । पञ्चाला इत्यादि । कथं तर्हि कौरव्याः पशवः, तस्येव
रघोः पाण्ड्याः इति च । कौरव्ये पाण्ड्ये च साधव इति समाधेयम् । रघूणामन्वयं वक्ष्ये, निरुध्यमाना यदुभिः कथंचित् इति तु
रघुयदुशब्दयोस्तदपत्ये लक्षणया ॥

- (1194) कम्बोजल्लुक् <4-1-195>

अस्मात्तद्राजस्य लुक्स्यात् । कम्बोजः । कम्बोजौ ॥ कम्बोजादिभ्य इति वक्तव्यम् (वा) ॥ चोलः । शकः । द्व्यज्जलक्षणस्यणो
लुक् । केरलः । यवनः । अञो लुक् । कम्बोजाः समरे इति पाठः सुगमः । दीर्घपाठे तु कम्बोजोऽभिजनो येषामित्यर्थः ।
सिन्धुतक्षशिलादिभ्योऽणञौ-(सू1473) इत्यण् ॥

- (1195) स्त्रियामवन्तिकुन्तिकुरुभ्यश्च <4-1-176>

तद्राजस्य लुक्स्यात् । अवन्ती । कुन्ती । कुरुः ॥

- (1196) अतश्च <4-1-177>

तद्राजस्याकारस्य स्त्रियां लुक् स्यात् । शूरसेनी । मद्रौ । कथं माद्रीसुतौःथद्यःति । ह्रस्व एव पाठः इति हरदत्तः । भर्गादित्वं वा कल्प्यम् ॥

- (1197) न प्राच्यभर्गादियौधेयादिभ्यः <4-1-178>

एभ्यस्तद्राजस्य न लुक् । पाञ्चाली । वैदर्भी । आङ्गी । वाङ्गी । मागधी । एत् प्राच्याः । भार्गी । कारुशी । कैकेयी । केकयीत्यत्र तु जन्यजनकभावलक्षणे पुंयोगे डीष् । युधा शुक्रा आभ्यां द्व्यचः-(सू1124) इति ढक् । ततः स्वार्थे पश्वादियौधेयादिभ्योऽणञौ-(सू2070) इत्यञ् । शाङ्गरवादयञ् -(सू527) इति डीन् । अतश्च-(सू1196) इति लुकि तु ढगन्तत्वात् डीप्युदात्तनिवृत्तिस्वरः स्यात् । यौधेयी । शौक्रेयी ॥

- (1198) अणिञोरनार्षयोर्गुरुपोत्तमयोः प्यङ् गोत्रे <4-1-178>

त्र्यादीनामन्त्यमुत्तमं तस्य समीपमुपोत्तमम्, गौत्रे यावणिञौ विहितावनार्षौ तदन्तयोर्गुरुवोत्तमयोः प्रातिपदिकयोः स्त्रियां प्यङादेशः स्यात् ॥ (प) निर्दिश्यमानस्यादेशा भवन्ति इत्यणिञोरेव । षडावितौ । यडश्चाप् -(सू528) कुमुदगन्धेरपत्यं स्त्री कौमुदगन्ध्या । वाराह्या । अनार्षयोः किम् ? वासिष्ठी । वैश्वामित्री । गुरुपोत्तमयोः किम् । औपगवी । जातिलक्षणो डीष् । गौत्रे किम् । अहिच्छत्रे जाता आहिच्छत्री ॥

- (1199) गोत्रावयवात् <4-1-79>

गोत्रावयवा गोत्राभिमताः कुलाख्यास्ततो गोत्रे विहितयोरणिञोः स्त्रियां प्यङादेशः स्यात् । अगुरुपोत्तमार्थं आरम्भः । पौणिक्या । भौणिक्या ॥

- (1200) क्रौड्यादिभ्यश्च <4-1-70>

स्त्रियां प्यङ् प्रत्ययः स्यात् । अगुरुपोत्तमार्थोऽनणिञर्थश्चारम्भः । क्रौड्या । व्याड्या । (ग)सूत युवत्याम् । सूत्या । (ग)भोज क्षत्रिये । भोज्या ॥

- (1201) दैवयज्ञिषांचिवृक्षिसात्यमुग्निकाण्डेविद्धिभ्योऽन्यतरस्याम् <4-1-81>

एभ्यश्चतुर्भ्यः प्यङ्वा । अगोत्रार्थमिदं गोत्रेऽपि परत्वात्प्रवर्तते । पक्षे इतो मनुष्य-(सू520) इति डीष् । दैवयज्ञ्या - दैवयज्ञी । इत्यादि ॥

इति तद्धिताधिकारे अपत्याधिकारप्रकरणम्

तद्धिताधिकारे चातुरर्थिकप्रकरणम्

- (1202) तेन रक्तं रागात् <4-2-1>

रज्यतेऽनेनेति रागः । कषायेण रक्तं वस्त्रं काषायम् । माञ्जिकम् । रागात्किम् । देवदत्तेन रक्तं वस्त्रम् ।

- (1203) लाक्षारोचनाङ्क् <4-2-2>

लाक्षिकः । रौचनिकः ॥ । शकलकर्दमाभ्यामुपसंख्यानम् (वा) ॥ शाकलिकः । कार्दमिकः । आभ्यामणपीति वृत्तिकारः । शाकलः । कार्दमः ॥ । नील्या अन् (वा) ॥ नील्या रक्तं नीलम् ॥ । पीतात्कन् (वा) ॥ पातकम् ॥ । हरिद्रामहारजनाभ्यामञ् (वा) ॥ हारिद्रम् । माहारजनम् ॥

- (1204) नक्षत्रेण युक्तः कालः <4-2-3>

पुष्येण युक्तं पौषमहः । पौषी रात्रिः ॥

- (1205) लुबविशेषे <4-2-4>

पूर्वेण विहितस्य लुप्स्यात् षष्टिदण्डात्मकस्य कालस्यावान्तरविशेषश्चेन्न गम्यते । अद्य पुण्यः । कथं तर्हि पुण्ययुक्ता पौर्णमासी पौषीति । विभाषा फाल्गुनीश्रवणाकार्तिकीचैत्रीभ्यः-1225इति निर्देशेन पौर्णमास्यामयं लुब् नेति ज्ञापितत्वात् । श्रवणशब्दात्तु अतएव लुप् युक्तवद्भावाभावश्च । अबाधकान्यपि निपातनानि । श्रावणी ॥

- (1206) संज्ञायां श्रवणाश्वत्थाभ्याम् <4-2-5>

विशेषार्थोऽयमारम्भः । श्रवणा रात्रिः । अश्वत्थो मुहूर्तः । संज्ञायां किम् । श्रावणी । आश्वत्थी ॥

- (1207) द्वन्द्वच्छः <4-2-6>

नक्षत्रद्वन्द्वद्युक्ते काले छः स्यात् विशेषे सत्यसति च । तिष्यपुनर्वसवीयमहः । राधानुराधीया रात्रिः ॥

- (1208) दृष्टं साम <4-2-7>

तेनेत्येव । वसिष्ठेन दृष्टं साम ॥ । अस्मिन्नर्थेऽण् डिद्वा वक्तव्यः (वा) ॥ उशनसा दृष्टमौशनम् ॥ औशनसम् ॥

- (1209) कलेढेक् <4-2-8>

कलिना दृष्टं कालेयं साम ॥

- (1210) वामदेवाङ्ग्याङ्ग्यौ <4-2-9>

वामदेवेन दृष्टं साम वामदेव्यम् ॥ सिद्धे यस्येतिलोपोन किमर्थं ययतौ डितौ । ग्रहणं माऽतदर्थं भूद्वामदेव्यस्य नञ्स्वरे ॥1॥ इति भाष्यम् ॥

- (1211) परिवृतो रथः <4-2-10>

वस्त्रैः परिवृतो वास्त्रो रथः । रथः किम् । वस्त्रेण परिवृतः कायः । समन्ताद्वेष्टितः परिवृत उच्यते तेनेह न । छात्रैः परिवृतो रथः ॥

- (1212) पाण्डुकम्बलादिनिः <4-2-11>

पाण्डुकम्बलेन परिवृतः पाण्डुकम्बली । पाण्डुकम्बलशब्दो राजास्तरणवर्णकम्बलस्य वाचकः । मत्वर्थीयेनैव सिद्धे वचनमणो निवृत्त्यर्थम् ॥

- (1213) द्वैपवैयाघ्रादञ् <4-2-12>

द्वीपिनो विकारो द्वैपम् । तेन परिवृतो द्वैपो रथः । एवं वैयाघ्रः ॥

- (1214) कौमारापूर्ववचने <4-2-13>

कौमारेत्यविभक्तिको निर्देशः । अपूर्वत्वे निपातनमिदम् । अपूर्वपतिं कुमारीं पतिरुपपन्नः कौमारः पतिः । यद्वा । अपूर्वपतिः कुमारी पतिमुपपन्ना कौमारी भार्या ॥

- (1215) तत्रोद्धतममत्रेभ्यः <4-2-14>

शराव उद्धतः शाराव ओदनः । उद्धरतिरिहोद्धरणपूर्वके निधाने वर्तते । तेन सप्तमी । उद्धृत्य निहित इत्यर्थः ॥

- (1216) स्थण्डिलाच्छयितरि व्रते <4-2-15>

तत्रेत्येव । समुदायेन चेद्व्रतं गम्यते । स्थण्डिले शते स्थाण्डिलो भिक्षुः ॥

- (1217) संस्कृतं भक्षाः <4-2-16>

सप्तम्यन्तादण् स्यात्संस्कृतेऽर्थे यत्संस्कृतं भक्षाश्चेत्ते स्युः । भ्राष्ट्रे संस्कृताभ्राष्ट्रा यवाः । अष्टसु कपालेषु संस्कृतोऽष्टकपालः पुरोडाशः ॥

- (1218) शूलोखाद्यत् <4-2-17>

अणोऽपवादः । शूले संस्कृतं शूल्यं मांसम् । उखा पात्रविशेषः तस्यां संस्कृतं उख्यम् ॥

- (1219) दध्निष्ठक् <4-2-18>

दध्नि संस्कृतं दाधिकम् ।

- (1220) उदशिवतोऽन्यतरस्याम् <4-2-19>

ठक् स्यात्पक्षेऽण् ॥

- (1221) इसुसुकतान्तात्कः <7-3-51>

इस् उस् उक् त एतदन्तात्परस्य ठस्य कः स्यात् । उदकेन श्वयति वर्धते इत्युदशिवत् । तत्र संस्कृतः औदशिवत्कः । औदशिवतः । इसुसोः प्रतिपदोक्तयोर्ग्रहणान्नेह । आसिषाचरति आशिषिकः । उषा चरति औषिकः । ॥ दोष उपसंख्यानम्(वा) ॥ दोभ्यां चरित दौष्कः ॥

- (1222) क्षीराड्ढञ् <4-2-20>

अत्र संस्कृतमित्येव संबध्यते नतु भक्षा इति । तेव यवाग्वामपि भवति । क्षैरेयी ॥

- (1223) सास्मिन्पौर्णमासीति <4-2-21>

इतिशब्दात्संज्ञायामिति लभ्यते । पौषी । पौर्णमासी अस्मिन् पौषो मासः ॥ ।

- (1224) आग्रहायण्यश्वत्थाड्ढक् <4-2-22>

अग्रे हायनमस्या इत्याग्रहायणी । प्रज्ञादेराकृतिगणत्वादण् । पूर्वपदात्संज्ञायाम्-857 इति णत्वम् । आग्रहायणी पौर्णमासी अस्मिन् आग्रहायणिको मासः । अश्वत्थेन युक्ता पौर्णमासी अश्वत्थः । निपातनात्पौर्णमास्यामपि लुप् । आस्वत्थिकः ॥

- (1225) विभाषा फाल्गुनीश्रवणाकार्तिकीचैत्रीभ्यः <4-2-23>

एभ्यष्ठग्वा । पक्षेऽण् । फाल्गुनिकः । फाल्गुनो मासः । श्रावणिकः । श्रावणः । कार्तिकिकः । कार्तिकः । चैत्रिकः । चैत्रः ॥

- (1226) सास्य देवता <4-2-24>

इन्द्रो देवताऽस्येति ऐन्द्रं हविः । पाशुपतम् । बार्हस्पत्यम् । त्यज्यमानद्रव्ये उद्देस्यविशेषो देवता मन्त्रस्तुत्या च । ऐन्द्रो मन्त्रः । आग्नेयो वै ब्राह्मणो देवतयेति तु शैषिकेऽर्थे । सर्वत्राग्नि- इति ढक्(वा) ॥

- (1227) कस्येत् <4-2-25>

कसब्दस्य इदादेशः स्यात्प्रत्ययसन्नियोगेन । यस्य-311 इति लोपतेपरत्वादादिवृद्धिः । को ब्राह्मादेवतास्य कायं हविः । श्रीदेवतास्य श्रायम् ॥

- (1228) शुक्राद्धन् <4-2-26>

शुक्रियम् ॥

- (1229) अपोनप्त्रपांनप्तृभ्यां घः <4-2-27>

अपोनप्त्रियम् । अपान्नप्त्रियम् । अपोनपात् अपान्नपाच्च देवते । प्रत्ययसंनियोगेन तूक्तं रूपं निपात्यते । अत एवापोनपाते अपान्नपातेऽनुब्रूहीति प्रैषः ॥

- (1230) छ च <4-2-28>

योगविभागो यथासंख्यनिवृत्त्यर्थः अपोनप्त्रीयम् । अपान्नप्त्रीयम् ॥ । शतरुद्राद्वच (वा) ॥ चाच्छः । शतं रुद्रा देवता अस्य शतरुद्रियम् । शतरुद्रीयम् । घच्छयोर्विधानसामर्थ्याद्विगोर्लुगनपत्ये 1080 इति न लुक् ॥

- (1231) महेन्द्राद्याणौ च <4-2-29>

चाच्छः । महेन्द्रियं हविः । माहेन्द्रिम् । महेन्द्रीयम् ॥

- (1232) सोमाङ्ग्यन् <4-2-30>

सौम्यम् । टित्वान्डीप् । सौमी ऋक् ॥

- (1233) वाय्वृनुपित्रुषसो यत् <4-2-31>

वायव्यम् । ऋतव्यम् ॥

- (1234) रीङ्गितः <7-4-27>

अकृद्यकारेऽसार्वधातुके यकारे च्चौ च परे ऋदन्ताङ्गस्य रीडादेशः स्यात् ॥ यस्येति च 311 । पित्र्यम् । उषस्यम् ।

- (1235) द्यावापृथिवीशुनासीरमरुत्वदग्नीषोमवास्तोष्पतिगुहमेधाच्छ च <4-2-32>

चाद्यत् । द्यावापृथिवीयम् । द्यावापृथिव्यम् । शुनासीरीयम् । सुनीसीर्यम् ॥

- (1236) अग्नेर्दक् <4-2-33>

आग्नेयम् ॥

- (1237) कालेभ्यो भववत् <4-2-31>

मासिकम् । प्रावृषेण्यम् ॥

- (1238) महाराजपोष्ठपदाङ्गन् <4-2-35>

माहाराजिकम् । प्रौष्ठपदिकम् ॥

- (1239) देवताद्वन्द्वे च <7-3-21>

अत्र पूर्वोत्तरपदयोराद्यचो वृद्धिः स्यात् जिति णिति किति च परे । आग्निमारुतम् ॥

- (1240) नेन्द्रस्य परस्य <7-3-22>

परस्येन्द्रस्य वृद्धिर्न स्यात् । सौमेन्द्रः । परस्य किम् । ऐन्द्राग्नः ॥

- (1241) दीर्घाच्च वरुणस्य <7-3-23>

दीर्घात्परस्य वरुणस्य न वृद्धिः । ऐन्द्रावरुणम् । दीर्घात्किम् । आग्निवारुणीमनङ्वाहीमालभेत । तदस्मिन्वर्तते इति नवयज्ञादिभ्य उपसंख्यानम् (वा) ॥ नावयज्ञिकः कालः । पाकयज्ञिकः ॥ । पूर्ण मासादण् वक्तव्यः (वा) ॥ पूर्णो मासोऽस्यां वर्तते इति पौर्णमासी तिथिः ॥

- (1242) पितृव्यमातुलमातामहपितामहः <4-2-36>

एते निपात्यन्ते ॥ । पितुर्भातरि व्यत् (वा) ॥ पितुर्भाता पितृव्यः ॥ । मातुर्दुलत् (वा) ॥ मातुर्भाता मातुलः ॥ । मातृपितृभ्यां पितरि डामहत् (वा) ॥ मातुः पिता मातामहः । पितु ः पिता पितामहः ॥ । मातरि षिच्च (वा) ॥ मातामही । पितामही ॥ अवेर्दुग्धे सोढदूसमरीसचो वक्तव्यः (वा) ॥ सकारपाठसामर्थ्यान्न षः । अविमरीसम् । अविदूसम् । अविमरीसम् ॥ । तिलानिष्फलात्पिञ्जौ (वा) । तिलपिञ्जः । तिलपेजः । वन्ध्यस्तिल इत्यर्थः ॥ । पिञ्जश्छन्दसि डिच्च (वा) ॥ तिलपिञ्जः ॥

- (1243) तस्य समूहः <4-2-37>

काकानां समूहः काकम् । बाकम् ।

- (1244) भिक्षादिभ्योऽण् <4-2-38>

भिक्षाणां समूहो भैक्षम् । गर्भिणीनां समूहो गार्भिणम् । इह भस्याढ इति पुंवद्भावे कृते ॥

- (1245) इनण्यनपत्ये <6-4-164>

अनपत्यार्थेऽणि परे इन् प्रकृत्या स्यात् । तेन नस्तद्धिते 679 इति टिलोपो न । युवतीनां समूहो यौवनम् । शत्रन्तादनुदात्तादेरत्रि यौवतम् ॥

- (1246) गोत्रोक्षोष्टोरभराजन्यराजपुत्रवत्समनुष्याजादवुञ् <4-2-39>

एभ्यः समूहे वुञ् स्यात् । लौकिकमिह गोत्रं तच्चापत्यमात्रम् ॥

- (1247) युवोरनाकौ <7-1-1>

यु वु एतयोरनुनासिकयोः क्रमादन अक एतावादेशौ स्तः । ग्लुचुकायनीनां समूहो ग्लौचुकायनकम् । औक्षकमित्यादि । आपत्यस्य च--1082 इति यलोपे प्राप्ते ॥ । प्रकृत्याऽकेराजन्यमनुष्ययुवानः (वा) ॥ राजन्यकम् । मानुष्यकम् ॥ वृद्धाच्चेति वक्तव्यम् (वा) ॥ वार्धकम् ॥

- (1248) कैदाराद्यञ्च <4-2-40>

चादवुञ् । कैदार्यम् । कैदारकम् । गणिकाया यत्रिति वक्तव्यम् । गाणिक्यम् ॥

- (1249) ठञ्कवचिनश्च <4-2-41>

चाक्तेदारादपि । कवचिनां समूहः कावचिकम् । कैदारिकम् ॥

- (1250) ब्राह्मणमाणववाडवाद्यन् <4-2-42>

ब्राह्मण्यम् । माणव्यम् । वाडव्यम् ॥ । पृष्ठादुपसंख्यानम् (वा) ॥ पृष्ठ्यम् ॥

- (1251) ग्रामजनबन्धुभ्यस्तल् <4-2-43>

ग्रामता । जनता । बन्धुता ॥ । गजसहायाभ्यां चेति वक्तव्यम् (वा) ॥ गजता । सहायता ॥ । अहनः खः क्रतौ (वा) ॥ अहीनः । अहर्गणसाध्यसुत्याकः क्रतुरित्यर्थः । क्रतौ किम् । आहनः । इह खण्डिकादित्वादञ् । अहनष्टखोरेव 789 इति नियमाद्विलोपो न ॥ । पश्वा णस् वक्तव्यः (वा) ॥

- (1252) सिति च <1-4-16>

सिति परे पूर्वं पदसंज्ञं स्यात् । अभत्वादोर्गुणो न । पश्नां समूहः पार्श्वम् ॥

- (1253) अनुदात्तादेरञ् <4-2-44>

कापोतम् । मायूरम् ॥

- (1254) खण्डिकादिभ्यश्च <4-2-45>

अञ् स्यात् । खण्डिकानां समूहः खाण्डिकम् ॥

- (1255) चरणेभ्यो धर्मवत् <4-2-46>

काठकम् । छान्दोग्यम् ॥

- (1256) अचित्तहस्तिधनोष्ठक् <4-2-47>

साक्तुकम् । हास्तिकम् । धैनुकम् ॥

- (1257) केशाशवाभ्यां यञ्छावन्यतरस्याम् <4-2-48>

पक्षे ठगणौ । कैश्यम्-कैशिकम् । अश्वीयम्-आश्वम् ॥

- (1258) पाशादिभ्यो यः <4-2-49>

पाश्या । तृण्या । धूम्या । वन्या । वात्या ॥

- (1259) खलगोरथात् <4-2-50>

खल्या । गव्या । रथ्या ॥

- (1260) इनित्रकट्यचश्च <4-2-51>

खलादिभ्यः क्रमात्स्युः । खलिनी । गोत्रा । रथकट्या ॥ । खलादिभ्य इनिर्वक्तव्यः (वा) ॥ डाकिनी । कुटुम्बिनी ।
आकृतिगणोऽयम् ॥

- (1261) विषयो देशे <4-2-52>

षष्ठ्यन्तादमादयः स्युरत्यन्तपरिशीलितेऽर्थे स चेद्देशः । शिबीनां विषयो देशः शैबः । देशे किम् । देवदत्तस्य विषयोऽनुवाकः ॥

- (1262) राजन्यादिभ्यो दुञ् <4-2-53>

राजन्यकः ॥

- (1263) भौरिक्याद्यैषुकार्यादिभ्यो विधल्भक्तलौ <4-2-54>

भौरिकीणां विषयो देशः भौरिकिविधम् । भौलिकिविधम् । ऐषुकारिभक्तम् । सारसायनभक्तम् ॥

- (1264) सोऽस्यादिरिति च्छन्दसः प्रगाथेषु <4-2-55>

अण् । पङ्क्तिरादिरस्येति पाङ्क्तः प्रगाथः ॥ । स्वार्थ उपसंख्यानम् (वा) ॥ त्रिष्टुबेव त्रैष्टुभम् ॥

- (1265) संग्रामे प्रयोजनयोद्धुभ्यः <4-2-56>

सोऽस्येत्यनुवर्तते । सुभद्रा प्रयोजनमस्य संग्रामस्येति सौभद्रः । भरता योद्धारोऽस्य संग्रामस्य भारतः ॥

- (1266) तदस्यां प्रहरणमिति क्रीडायां णः <4-2-57>

दण्डः प्रहसनमस्यां क्रीडायां दाण्डा । मौष्टा ॥

- (1267) घञः सास्यां क्रियेति जः <4-2-58>

घञन्ताक्रियावाचिनः प्रथमान्तादस्यामिति सप्तम्यर्थे स्त्रीलिङ्गे अप्रत्ययः स्यात् । घञ इति कृद्ग्रहणादगतिकारकपूर्वस्यापि ग्रहणम् ॥

- (1268) श्येनतिलस्य पाते ज्ञे <6-3-71>

श्येन तिल एतयोर्मुमागमः स्यात् ज्ञप्रत्ययपरे पातशब्दे उत्तरपदे । श्येनपातोऽस्यां वर्तते श्येनपाता मृगया । तिलपातोऽस्यां वर्तते तैलपाता स्वधा । श्येनतिलस्य किम् । दण्डपातोऽस्यां तिथौ वर्तते दाण्डपाता तिथिः ॥

- (1269) तदधीते तद्वेद <4-2-59>

व्याकरणमधीते वेद वा वैयाकरणः ॥

- (1270) क्रतूक्थादिशूत्रान्ताङ्क् <4-2-60>

क्रतुविशेषवाचिनामेवेह ग्रहणम् । तेभ्यो मुख्यार्थेभ्यो वेदितरि तत्प्रतिपादकग्रन्थपरेभ्यस्त्वद्येतरी । आग्निष्टोमिकः । वाजपेयिकः । उक्थं सामविशेषस्तल्लक्षणपरो ग्रन्थविशेषो लक्षणयोक्थम् । तदधीते वेद वा । औक्थिकः ॥ ।
मुख्यार्थात्तूक्थशब्दाद्वगणौ नेष्येते (वा) ॥ न्यायम्, नैयायिकः । वृत्तिम्, वार्तिकः । लोकायतम्, लौकायतिकः इत्यादि ॥ ।
सूत्रान्तात्त्वकल्पादेरेवेष्यते (वा) ॥ सांग्रहसूत्रिकः । अकल्पादेः किम् । काल्पसूत्रः ॥ । विद्यालक्षणकल्पान्ताच्चेति वक्तव्यम् (वा) ॥ वायसविद्यिकः । गौलक्षणकः । आश्वलक्षणिकः । पाराशरकल्पिकः ॥ । अङ्गक्षत्रधर्मत्रिपूर्वाद्विद्यान्तान्नेति वक्तव्यम् (वा) ॥ आङ्गविद्यः । क्षात्रविद्यः । धर्मविद्यः । त्रिविधा विद्या त्रिविद्या तामधीते वेद वा त्रैविद्यः ॥ ।
आख्यानाख्यायिकेतिहासपुराणेभ्यश्च (वा) ॥ यवक्रीतमधिकृत्य कृतामाख्यानमुपचाराद्यवक्रीतं तदधीते वेत्ति वा यावक्रीतिकः । वासवदत्तामधिकृत्य कृता आख्यायिका वासवदत्ता । अधिकृत्य कृते ग्रन्थे 1467 इत्यर्थे वृद्धाच्छः 1337 । तस्य लुबाख्यायिकाभ्यो बहुलमिति लुप् । ततोऽनेन ठक् । वासवदत्तिकः । ऐतिहासिकः । पौराणिकः ॥ । सर्वादेः सादेश्च लुग्वक्तव्यः (वा) ॥ सर्ववेदानधीते सर्ववेदः । सर्वतन्त्रः । सवार्तिकः । द्विगोर्लुक् 1080 इति लुक् । द्वितन्त्रः ॥ ।
इकन्पदोत्तरपदाच्छतषष्टेः षिकन्पथः (वा) ॥ पूर्वपदिकः । उत्तरपदिकः । शतपथिकः । शतपथिकी । षष्टिपथिकः । षष्टिपथिकी ॥

- (1271) क्रमादिभ्यो वुन् <4-2-61>

क्रमकः । क्रम, पद, शिक्षा, मीमांसा, क्रमादिः ॥

- (1272) अनुब्राह्मणादिनिः <4-2-62>

तदधीते तद्वेद 1269 इत्यर्थे । ब्राह्मणसदृशो ग्रन्थोऽनुब्राह्मणं तदधीते अनुब्राह्मणी । अत्वर्थीयेनैव सिद्धे अणबाधनार्थमिदम् ॥

- (1273) वसन्तादिभ्यष्ठक् <4-2-63>

वासन्तिकः । अथर्वणमधीते आथर्वणिकः । दाण्डिनायन--1145 इति सूत्रे निपातनाट्टिलोपो न ॥

- (1274) प्रोक्ताल्लुक् <4-2-64>

प्रोक्तार्थकप्रत्ययात्परस्याध्येतृवेदितृप्रत्ययस्य लुक् स्यात् । पणनं पणः । घञर्थे कविधानमिति कः । सोऽस्यास्तीति पणी । तस्य गोत्रापत्यं पाणिनः ॥

- (1275) गाथिविदधिकेशिगणिपणिनश्च <6-4-165>

एतेऽणि प्रकृत्या स्युः । इति टिलोपो न । ततो यूनि इज् पाणिनिः ॥

- (1276) ण्यक्षत्रियार्थजितो यूनि लुगणिजोः <2-4-58>

ण्यप्रत्ययान्तात्क्षत्रियगोत्रप्रत्ययान्तादृष्यभिधायिनो गोत्रप्रत्ययान्ताद् जितस्च परयोर्युवाभिधायिनोरणिञोर्लुक् स्यात् । कौरव्यः पिता । कौरव्यः पुत्रः । श्वाफल्कः पिता । श्वाफल्कः पुत्रः । वासिष्ठः पिता । वासिष्ठः पुत्रः । तैकायनिः पिता । तैकायनिः पुत्रः । एभ्यः किम् । शिवादयण् । कौहडः पिता । तत इज् । कौहडिः पुत्रः । यूनि

किम् । वामरथ्यस्य छात्राः । वामरथाः । इति अणो लुक् तु न भवति । आर्षग्रहणेन प्रतिपदोक्तस्य ऋष्यण एव ग्रहणात् । पाणिनिना प्रोक्तं पानिनीयम् । वृद्धाच्छः 1337 । इजश्च 1333 इत्यण् तु न । गोत्रे य इज् तदन्तादिति वक्ष्यमाणत्वात् । ततोऽध्येतृवेदितृणो लुक् । स्वरे स्त्रियां च विशेषः । पाणिनीयः । पाणिनीया ॥

- (1277) सूत्राच्च कोपधात् <4-2-65>

सूत्रवाचिनः ककारोपधादध्येतृवेदितृप्रत्ययस्य लुक् स्यात् । अप्रोक्तार्थ आरम्भः । अष्टावध्यायाः परिमाणमस्य अष्टकं पाणिनेः सूत्रम् । तदधीते विदन्ति वा अष्टकाः ॥

- (1278) छन्तोब्राह्मणानि च तद्विषयाणि <4-2-66>

छन्दांसि ब्राह्मणानि च प्रोक्तप्रत्ययान्तानि तद्विषयाणि स्युः । अध्येतृवेदितृप्रत्ययं विना न प्रयोज्यानीत्यर्थः । कठेन प्रोक्तमधीयते कठाः । वैशम्पायनान्तेवासित्वाणिनिः । तस्य कठचरकात्-1487 इति लुक् । ततोऽण्, तस्य प्रोक्ताल्लुक् 1274 ॥

- (1279) तदस्मिन्नस्तीति देशे तन्नाम्नि <4-2-67>

उदुम्बराः सन्त्यस्मिन्देशे औदुम्बरः ॥

- (1280) तेन निर्वृत्तम् <4-2-68>

कुशाम्बेन निर्वृत्ता कौशाम्बी नगरी ॥

- (1281) तस्य निवासः <4-2-69>

शिबीनां निवासो देशः शैबः ॥

- (1282) अदूरभवश्च <4-2-70>

विदिशाया अदूरभवं नगरं वैदिशम् । चकारेण प्रागुक्तास्त्रयोऽर्थाः संनिधाप्यन्ते । तेन वक्ष्यमाणप्रत्ययानां चातुरर्थिकत्वं सिध्यति ॥

- (1283) ओरज् <4-2-71>

अणोऽपवादः । कक्षतु-काक्षतवम् । नद्यां तु परत्वान्मतुप् । इक्षुमती ॥

- (1284) मतोश्च बहवजङ्गात् <4-2-72>

बहवच् अङ्गं यस्य मतुपस्तदन्तादत्र नाऽण् । सैधकावतम् । बहवजिति किम् । आहिमतम् । अङ्गग्रहणं बहवजिति तद्विशेषणं यथा स्यान्मत्वन्तविशेषणं माभूत् ॥

- (1285) बहवचः कूपेषु <4-2-73>

अणोऽपवादः । दीर्घवरत्रेण निर्वृत्तो दीर्घवरत्रः कूपः ॥

- (1286) उदक्च विपाशः <4-2-74>

विपाश उत्तरे कूले ये कूपात्येष्वज् । अबहवजर्थ आरम्भः । दत्तेन निर्वृत्तो दात्तः कूपः । उदक् किम् । दक्षिणतः कूपेष्वणेव ॥

- (1287) सङ्कलादिभ्यश्च <4-2-75>

कूपेष्विति निवृत्तम् । सङ्कलेन निवृत्तं साङ्कलम् । पौष्कलम् ॥

- (1288) स्त्रीषु सौवीरसाल्वप्राक्षु <4-2-76>

स्त्रीलिङ्गेषु एषु देशेषु वाच्येष्वञ् । सौवीरे, दत्तामित्रेण निवृत्ता दात्तामित्री नगरी । साल्वे, वैधूमाग्नी । प्राचि, माकन्दी ॥

- (1289) सुवास्त्वादिभ्योऽण् <4-2-77>

अजोऽपवादः । सुवास्तोरदूरभवं सौवास्तवम् । वर्मु, वार्णवम् । अण्ग्रहणं नद्यां मतुपो बाधनार्थम् । सौवास्तवी ॥

- (1290) रोणी <4-2-78>

रोणीशब्दात्तदन्ताच्च अण, कूपाजोऽपवादः । रौणः । आजकरोणः ॥

- (1291) कोपधाच्च <4-2-79>

अण् । अजोऽपवादः । कार्णच्छिद्रकः कूपः । कार्कवाकवम् । त्रैशङ्कवम् ॥

- (1292) वुञ्छण्कठजिलसेनिरठञ्ययपक्विञ्ज्यकठकोऽरीहणकृशाश्वश्र्यकुमुतदकाशतृणप्रेक्षाशमसखिसंकाशबलपक्षकर्णसुतगमप्रगदिन्वराहकुमुदादिभ्यः <4-2-80>

एभ्यः सप्तदशभ्यः सप्तदश क्रमात्स्युस्चतुरर्थ्याम् । अरीहणादिभ्यो वुञ् । अरीहणेन निवृत्तमारीहणकम् । कृशाश्वदिभ्यश्छण् । कार्शाश्वीयम् । ऋस्यादिभ्यः कः । ऋश्यकम् । कुमुदादिभ्यश्छच् । कुमुदिकम् । काशादिभ्य इलः । काशिलः । तृणादिभ्यः सः । तृणसम् । प्रेक्षादिभ्य इनिः । प्रेक्षी । अश्मादिभ्यो रः । अश्मरः । सख्यादिभ्यो ढञ् । साखेयम् । सङ्काशादिभ्यो ण्यः । साङ्काश्यम् । बलादिभ्यो यः । बल्यम् । पक्षादिभ्यः फक् । पाक्षायणः । (ग) पथः पन्थ च ॥ पान्थायनः । कर्णादिभ्यः फिञ् । कार्णायनिः । सुतङ्गमादिभ्य इञ् सौतङ्गमिः । प्रगद्यादिभ्यो ज्यः । प्रगदिन्, प्रागद्यः । वराहादिभ्यः कक् । वारीहकः । कुमुदादिभ्यश्छक् । कौमुदीकः ॥

- (1293) जनपदे लुप् <4-2-81>

जनपदे वाच्ये चातुरर्थिकस्य लुप्स्यात् ॥

- (1294) लुपि युक्तवद्व्यक्तिवचने <1-2-51>

लुपि सति प्रकृतिवलिङ्गवचने स्तः । पञ्चालानां निवासो जनपदः पञ्चालाः । कुरवः । अङ्गाः । वङ्गाः । कलिङ्गाः ॥

- (1295) तदशिष्यं संज्ञाप्रमाणत्वात् <1-2-53>

युक्तवद्वचनं न कर्तव्यं संज्ञानां प्रमाणत्वात् ॥

- (1296) लुब्धोगाप्रख्यानात् <1-2-54>

लुब्धो न कर्तव्योऽवयवार्थस्येहाप्रतीतेः ।

- (1297) योगप्रमाणे च तदभावेऽदर्शन स्यात् <1-2-55>

यदि हि योगस्यावयवार्थस्येदं बोधकं स्यात्तदा तदभावे न दृश्येत ॥

- (1298) प्रधानप्रत्ययार्थवचनमर्थस्यान्यप्रमाणत्वात् <1-2-56>

प्रत्ययार्थः प्रधानमित्येवंरूपं वचनमप्यशिष्यम् । कुतः, अर्थस्य लोकत एव सिद्धेः ॥

- (1299) कालोपसर्जने च तुल्यम् <1-2-57>

अतीताया रात्रेः पश्चार्धेनागामिन्याः । पूर्वार्धेन य सहितोदिवसोऽद्यतनः । विशेषणमुपसर्जनमित्यादिपूर्वाचार्यैः परिभाषितं तत्राप्यशिष्यत्वं समानम् । लोकप्रसिद्धेः ॥

▪ (1300) विशेषाणां चाजातेः <1-2-52>

लुबर्थस्य विशेषणानामपि तद्वल्लिङ्गवचने स्तो जातिं वर्जयित्वा । पञ्चाला रमणीयाः गोदौ रमणीयौ । अजातेः किम् । पञ्चाला जनपदः । गोदौ ग्रामः ॥ । हरीतक्यादिषु व्यक्तिः (वा) ॥ हरीतक्याः फलानि हरीतक्यः ॥ खलतिकादिषु वचनम् (वा) ॥ खलतिकस्य पर्वतस्यादूरभवानि खलतिकं वनानि ॥ । मनुष्यलुपि प्रतिषेधः (वा) ॥ मनुष्यलक्षणे लुबर्थे विशेषणानां न, लुबन्तस्य तु भवतीत्यर्थः । चञ्चा अभिरूपः ॥

▪ (1301) वरणादिभ्यश्च <4-2-82>

अजनपदार्थे आरम्भः । वरणानामदूरभवे नगरं वरणाः ॥

▪ (1302) शर्कराया वा <4-2-83>

अस्माच्चातुरर्थिकस्य वा लुप्स्यात् ॥

▪ (1303) ठक्छौ च <4-2-84>

शर्कराया एतौ स्तः । कुमुदादौ वराहादौ च पाठसामर्थ्यात्पक्षे ठक्कौ । वाग्रहणसामर्थ्यात्पक्षे औत्सर्गिकोऽण् तस्य लुब्बिकल्पः । षड् रूपाणि । शर्करा । शर्करम् । शर्करिकम् । शर्करीयम् । शर्करिकम् । शर्करकम् ॥

▪ (1304) नद्यां मतुप् <4-2-85>

चातुरर्थिकः । इक्षुमती ॥

▪ (1305) मध्वादिभ्यश्च <4-2-86>

मतुप् स्याच्चातुरर्थिकः । अनद्यर्थे आरम्भः । मधुमान् ॥

▪ (1306) कुमुदनडवेतसेभ्यो इमतुप् <4-2-87>

कुमुद्वान् । नड्वान् । वेतस्वान् । आद्ययोः झयः 1898 इति अन्त्ये मादुपधायाः--1897 इति वक्ष्यमाणेन वः ॥ । महिषाच्येति वक्तव्यम् (वा) ॥ महिष्मान्नाम देशः ॥

▪ (1307) नडशादाड्ज्वलच् <4-2-88>

नड्वलः । शादो जम्बालघासयोः । शाद्वलः ॥

▪ (1308) शिखाया वलच् <4-2-89>

शिखावलम् ॥

▪ (1309) उत्कारादिभ्यश्छः <4-2-90>

उत्करीयः ॥

▪ (1310) नडादीनां कुक्च <4-2-91>

नडकीयम् । (ग) कुञ्चा ह्रस्वत्वं च ॥ कुञ्चकीयः ॥ (ग) तक्षन्नलोपश्च ॥ तक्षकीयः ॥

▪ (1311) बिल्कादिभ्यश्छस्य लुक् <6-4-153>

नडाद्यन्तर्गता बिल्वकादयस्तेभ्यश्छस्य लुक् तद्धिते परे । बिल्वा यस्यां सन्ति सा बिल्वकीया । तस्यां भवा बैल्वकाः । वेत्रकीयाः । वेत्रकाः । छस्य किम् । छमात्रस्य लुग्यथा स्यात्कुको निवृत्तिर्माभूत् । अन्यथा(प) संनियोगशिष्टानामिति कुगपि निवर्तेत । लुगग्रहणं सर्वलोपार्थम् । लोपो हि यमात्रस्य स्यात् ॥

इति तद्धिताधिकारे चातुरर्थिकप्रकरणम्

तद्धिताधिकारे शैषिकप्रकरणम्

■ (1312) शेषे <4-2-92>

अपत्यादिचतुरर्थ्यन्तादन्योऽर्थः शेषस्तत्राऽणादयः स्युः । चक्षुषा गृह्यते चाक्षुषं रूपम् । श्रावणः शब्दः । औपनिषदः पुरुषः । दृषदिपिष्टा दार्षदाः सक्तवः । उलूखले क्षुण्ण औलूखले क्षुण्ण औलूखलो यावकः । अश्वैरुह्यत आश्वो रथः । चतुर्भिरुह्यते चातुरं शकटम् । चतुर्दश्यां दृश्यते चातुर्दशं रक्षः । शेषे 1312 इति लक्षणं चाधिकारश्च । तस्य विकारः 1514 इत्यतः प्राक् शेषाधिकारः ॥

■ (1313) राष्ठावारपाराद्धखौ <4-2-93>

आभ्यां क्रमाद्धखौ स्तः शेषे । राष्ट्रियः । अवारपारीणः ॥ । अवारपाराद्विगृहीतादपि विपरीताच्चेति वक्तव्यम् ॥ अवारीणः । पारीणः । इह प्रकृतिविशेषाद्वाद्यष्ट्युत्थुलन्ताः प्रत्यया उच्यन्ते तेषां जातादयोऽर्थविशेषाः समर्थविभक्तयश्च वक्ष्यन्ते ॥

■ (1314) ग्रामाद्यखजौ <4-2-94>

ग्राम्यः । ग्रामीणः ॥

■ (1315) कत्त्र्यादिभ्यो ढकञ् <4-2-95>

कुत्सितास्त्रयः कत्त्रयः । तत्र जातादिः कात्त्रेयकः । नाकरेयकः । ग्रामादित्यनुवृत्तेः ग्रामेयकः ॥

■ (1316) कुलकुक्षिगीवाभ्यः श्वास्त्र्यलंकारेषु <4-2-96>

कौलेयकः श्वा । कौलोऽन्यः । कौक्षेयकोऽसिः । कौक्षोऽन्यः । ग्रैवेयकोऽलङ्कारः । ग्रैवोऽन्यः ॥

■ (1317) नद्यादिभ्यो ढक् <4-2-97>

नादेयम् । माहेयम् । वाराणसेयम् ॥

■ (1318) दक्षिणापश्चात्पुरसस्त्यक् <4-2-98>

दक्षिणेत्याजन्तमव्ययम् । दाक्षिणात्यः । पाश्चात्यः । पौरस्त्यः ॥

■ (1319) कापिश्याः षफक् <4-2-99>

कापिश्यां जातादि कापिशायनं मधु । कापिशायनी द्राक्षा ॥

■ (1320) रङ्कोरमनुष्येऽणच् <4-2-100>

चात् षफक् । राङ्कवो गौः । राङ्कवायणः । अमनुष्य इति किम् । राङ्कवो मनुष्यः ॥

■ (1321) द्युप्रागपागुदक्प्रतीचो यत् <4-2-101>

दिव्यम् । प्राच्यम् । अपाच्यम् । उदीच्यम् । प्रतीच्यम् ॥

■ (1322) कन्थायाण्ठक् <4-2-102>

कान्थिकः ॥

- (1323) वर्णो वुक् <4-2-103>

वर्णुर्नदस्तस्य समीपदेशो वर्णुः, तद्विपर्ययार्थवाचिकन्थाशब्दादवुक् स्यात् । यथा हि जातं हिमवत्सु कान्थकम् ॥

- (1324) अव्ययात्त्यप् <4-2-104>

। अमेहकवतसित्रेभ्य एव ॥ अमाऽन्तिकसहार्थयोः । अमात्यः । इहत्यः । क्वत्यः । ततस्त्यः । तत्रत्यः । परिगणनं किम् । उपरिष्ठाद्भव औपरिष्टः ॥ । अव्ययानां भमात्रे टिलोपः ॥ अनित्योऽयं बहिषष्टिलोपविधानात् । तेनेह न । आरातीयः ॥ । त्यब्नेर्ध्रुव इति वक्तव्यम् ॥ नित्यः ॥ । निसो गते ॥

- (1325) ह्रस्वात्तादौ तद्धिते <8-3-101>

ह्रस्वादिणः परस्य सस्य षः स्यात्तादौ तद्धिते । निर्गतो वर्णाश्रमेभ्यो निष्टयश्चाण्डालादिः ॥ । अरण्याणः (वा) ॥ आरण्याः सुमनसः ॥ । दूरादेत्यः ॥ दूरेत्यः ॥ । उत्तरादाहञ् ॥ औत्तराहः ॥

- (1326) ऐषमोहयः श्वसोऽन्यतरस्याम् <4-2-105>

एभ्यस्त्यब्वा । पक्षे वक्ष्यमाणौ ट्युट्युलौ । ऐषमस्त्यम् । ऐषमस्तनम् । ह्यस्त्यम् । ह्यस्तनम् । श्वस्त्यम् । श्वस्तनम् । पक्षे शौवस्तिकं वक्ष्यते ॥

- (1327) तीररूप्योत्तरपदादञ्जौ <4-2-106>

यथासंख्येन । काकतीरम् । पाल्वलतीरम् । शैवरूप्यम् । तीररूप्यान्तादिति नोक्तम् । बहुचपूर्वान्माभूत् । बाहुरूप्यम् ॥

- (1328) दिक्पूर्वपदादसंख्यायां ञः <4-2-107>

अणोपवादः । पौर्वशालः । असंज्ञायां किम् । संज्ञाभूतायाः प्रकृतेर्माभूत् । पूर्वेषुकामशम्यां भवः पूर्वेषुकामशमः । प्राचां ग्रामनगरणाम् 1400 इत्युत्तरपदवृद्धिः ॥

- (1329) मद्रेभ्योऽञ् <4-2-108>

दिक्पूर्वपदादित्येव । दिशोऽमद्राणाम् 1399 इति मद्रपर्युदासादादिवृद्धिः । पौर्वमद्रः । आपरमद्रः ॥

- (1330) उदीच्यग्रामाच्च बहवचोऽन्तोदात्तात् <4-2-109>

अञ् स्यात् । शैवपुरम् ॥

- (1331) प्रस्थोत्तरपदपलद्यादिकोपधादण् <4-2-110>

माहिकिप्रस्थः । पालदः । नैलीनकः ॥

- (1332) कण्वादिभ्यो गोत्रे <4-2-111>

एभ्यो गौत्रप्रत्ययान्तेभ्योऽण् स्यात् । कण्वो गर्गादिः । काण्वस्य छात्राः काण्वाः ॥

- (1333) इञ्च <4-2-112>

गोत्रे य इञ् तदन्तादण् स्यात् । दाक्षाः । गोत्रे किम् । सौतङ्गमेरिदं सौतङ्गमीयम् । गोत्रमिह शास्त्रीयं नतु लौकिकम् । तेनेह न । पाणिनीयम् ॥

- (1334) न द्व्यचः प्राच्यभरतेषु <4-2-113>

इजश्च 1333 इत्यणोऽपवादः । प्राष्ठीयाः । काशीयाः । भरतानां प्राच्यात्वेऽपि पृथगुपादानमन्यत्र प्राच्यग्रहणे भरतानामग्रहणस्य लिङ्गम् ॥

- (1335) वृद्धिर्यस्याचामादिस्तद्वृद्धम् <1-1-73>

यस्य समुदायस्याचां मध्ये आदिर्वृद्धिस्तद्वृद्धसंज्ञं स्यात् ॥

- (1336) त्यादादीनि च <1-1-74>

वृद्धसंज्ञानि स्युः ॥

- (1337) वृद्धाच्छः <4-2-114>

शालीयः । मालीयः । तदीयः ॥

- (1338) एङ् प्राचां देशे <1-1-75>

एङ् यस्याचामादित्द्वृद्धसंज्ञं वा स्याद्देशाभिधाने । एणीपचनीयः । गोनर्दीयः । भोजकटीयः । पक्षे अणि । ऐणीपचनः । गौनर्दः । भौजकटः । एङ् किम् । आहिच्छत्रः । कान्यकुब्जः ॥ । वा नामधेयस्य वृद्धसंज्ञा वक्तव्या (वा) ॥ दैवदत्तः । देवदत्तीयः ॥

- (1339) भवतष्ठक्छसौ <4-2-115>

वृद्धाद्भवत एतौ स्तः । भावत्कः । जश्त्वम् । भवदीयः । वृद्धादित्यनुवृत्तेः शत्रन्तादणोव । भावतः ॥

- (1340) काश्यादिभ्यष्ठञिठौ <4-2-116>

इकार उच्चारणार्थः । काशिकी । काशिका । बैदिकी । बैदिका ॥ (ग) आपदादिपूर्वपदात्कालान्तात् ॥ आपदादिराकृतिगणः । आपत्कालिकी । आपत्कालिका ॥

- (1341) वाहीकग्रामेभ्यश्च <4-2-117>

वाहीकग्रामवाचिभ्यो वृद्धेभ्यष्ठञ् जिठौ स्तः । छस्यापवादः । कास्तीरं नाम वाहीकग्रामः । कास्तीरिकी । कास्तीरिका ॥

- (1342) विभाषाशीनरेषु <4-2-118>

एषु ये ग्रामास्तद्वाचिभ्यो वृद्धेभ्यष्ठञ् जिठौ वा स्तः । सौदर्शनिकी । सौदर्शनिका । सौदर्शनीया ॥

- (1343) ओर्देशे ठञ् <4-2-119>

उवर्णान्ताद्देशवाचिनष्ठञ् । निषादकर्षूः । नैषादकर्षकः । केऽणः 834 इति ह्रस्वः । देशे किम् । पटोश्छात्राः पाटवाः । जिठं व्यावर्तयितुं ठञ् ग्रहणम् । वृद्धाच्छं परत्वादयं बाधते । दाक्षिकार्षुकः ॥

- (1344) वृद्धात्प्राचाम् <4-2-120>

प्राद्गेशवाचिनो वृद्धादेवेति नियमार्थं सूत्रम् । आढकजम्बुकः । शाकजम्बुकः । नेह मल्लवास्तु, माल्लवास्तवः ॥

- (1345) धन्वयोपधादवुञ् <4-2-121>

धन्वाविशेषवाचिनो यकारोपधाच्च देशवाचिनो वृद्धादवुञ् स्यात् । ऐरावतं धन्व ऐरावतकः । साङ्काश्यकाम्पिल्यशब्दौ वुञ्छण्-1292 आदिसूत्रेण ण्यान्तौ । साङ्काश्यका । काम्पिल्यकः ॥

- (1346) प्रस्थपुरवहान्ताच्च <4-2-122>

एतदन्ताद्वृद्धादेशवाचिनो वुञ् स्यात् । छस्यापवादः । मालाप्रस्थकः । नान्दीपुरकः । पैलुवहकः । पुरान्तग्रहणमप्रागर्थम् ।
प्राद्वगेशे तूत्तरेण सिद्धम् ॥

- (1347) रोपधेतोः प्राचाम् <4-2-123>

रोपधादीकारान्ताच्च प्राद्वगेशवाचिनो वृद्धाद्वुञ् स्यात् ॥ पाटलिपुत्रः । ईतः, काकन्दकः ॥

- (1348) जनपदतदवध्योश्च <4-2-124>

जनपदवाचिनस्तदवधिवाचिनश्च वृद्धाद्वुञ् स्यात् । आदर्शकः । त्रैगर्तकः ॥

- (1349) अवृद्धादपि बहुवचनविषयात् <4-2-125>

अवृद्धाद्वृद्धाच्च जनपदतदवधिवाचिनो बहुवचनविषयात्प्रातिपदिकाद्वुञ् स्यात् । अवृद्धादणो वृद्धाच्छस्यापवादः ।
अवृद्धाज्जनपदात्, आङ्गकः । अवृद्धाज्जनपदावधेः, आजमीढकः । वृद्धाज्जनपदात्, दार्वकः । वृद्धाज्जनपदावधेः, कालञ्जरकः ।
विषयग्रहणं किम् । एकशेषेण बहुत्वे माभूत् । वर्तनी च वर्तनी च वर्तनी च वर्तन्यः, तासु भवो वर्तनः ॥

- (1350) कच्छाग्निवक्त्रवर्तोत्तरपदात् <4-2-126>

देशवाचिनो वृद्धाद्वृद्धाच्च वुञ् स्यात् । दारुकच्छकः । काण्डाग्नकः । सैन्धुवक्त्रकः । बाहुवर्तकः ॥

- (1351) धूमादिभ्यश्च <4-2-127>

देशवाचिभ्यो वुञ् । धौमकः । तैर्थकः ॥

- (1352) नगरात्कुत्सनप्रावीण्ययोः <4-2-128>

नगरशब्दाद्वुञ् स्यात्कुत्सने प्रावीण्ये च गम्ये । नागरकश्चौरः शिल्पी वा । कुत्सनेति किम् । नागरा ब्राह्मणाः ॥

- (1353) अरण्यान्मनुष्ये <4-2-129>

वुञ् ॥ अरण्याण्ण इत्यास्यापवादः ॥ पथ्यध्यायन्यायविहारमनुष्यहस्तिष्विति वाच्यम् ॥ आरण्यकः पन्थाः,
अध्यायो, न्यायो, विहारो, मनुष्यो, हस्ती वा ॥ । वा गोमयेषु ॥ आरण्यकाः आरण्या वा गोमयाः ॥

- (1354) विभाषा कुरुयुगन्धराभ्याम् <4-2-130>

वुञ् । कौरवकः । कौरवः । यौगन्धरकः । यौगन्धरः ॥

- (1355) मद्रवृज्योः कन् <4-2-131>

जनपदवुजोऽपवादः । मद्रेषु जातो मद्रकः । वृजिकः ॥

- (1356) कोपधादण् <4-2-132>

माहिषिकः ॥

- (1357) कच्छादिभ्यश्च <4-2-133>

देशवाचिभ्योऽण् । वुजादेरपवादः । काच्छः । सैन्धवः ॥

- (1358) मनुष्यतत्स्थयोर्वुञ् <4-2-134>

कच्छाद्यणोऽपवादः । कच्छे जातादिः काच्छको मनुष्यः । कच्छकं हसितम् । मनुष्येति किम् । काच्छो गौः ॥

- (1359) अपदातौ साल्वात् <4-2-135>

साल्वशब्दस्य कच्छादित्वादवुञि सिद्धे नियमार्थमिदम् । अपदातावेवेति । साल्वको ब्राह्मणः । अपदातौ किम् । साल्वः पदातिर्व्रजति ॥

- (1360) गोयवाग्वोश्च <4-2-136>

साल्वादवुञ् । कच्छाद्यणोऽपवादः । साल्वाको गौः । साल्विका यवागूः । साल्वमन्यत् ॥

- (1361) गर्तोत्तरपदाच्छः <4-2-137>

देशे । अणोऽपवादः । वृकगर्तीयम् । उत्तरपदग्रहणं बहुचूर्वनिरासार्थम् ॥

- (1362) गहादिभ्यश्च <4-2-138>

छः स्यात् । गहीयः ॥ (ग) मुखपार्श्वतसोर्लोपश्च ॥ मुखतीयम् । पार्श्वतीयम् । अव्ययानां भमात्रे टिलोपस्यानित्यतां ज्ञापयितुमिदम् ॥ (ग) कुग्जनस्य परस्य च ॥ जनकीयम् । परकीयम् ॥ (ग) देवस्य च ॥ देवकीयम् ॥ (ग) स्वस्य च ॥ स्वकीयम् ॥ (ग) वेणुकादिभ्यश्छण्वाच्यः ॥ वैणुकीयम् । वैत्रकीयम् ॥ औत्तरपदकीयम् ॥

- (1363) प्राचां कटादेः <4-2-139>

प्राद्गेशवाचिनः कटादेश्छः स्यात् । अणोऽपवादः । कटनगरीयम् । कटघोषीयम् । कटपल्वलीयम् ॥

- (1364) राज्ञः क च <4-2-140>

वृद्धत्वाच्छे सिद्धे तत्सन्नियोगेन कादेशमात्रं विधीयते । राजकीयम् ॥

- (1365) वृद्धादकेकान्तखोपधात् <4-2-141>

अक इक एतदन्तात्खोपधाच्च वृद्धाद्देशवाचिनश्छः स्यात् । ब्राह्मणको नाम जनपदो यत्र ब्राह्मणा आयुधजीविनस्तत्र जातो ब्राह्मणकीयः । शाल्मलिकीयः । आयोमुखीयः ॥

- (1366) कन्थापलदनगरग्रामहृदोत्तरपदात् <4-2-142>

कन्थादिपञ्चकोत्तरपदाद्देशवाचिनो वृद्धाच्छः स्यात् । ठञ् जिठादेरपवादः । दाक्षिकन्थीयम् । दाक्षिपलदीयम् । दाक्षिनगरीयम् । दाक्षिग्रामीयम् । दाक्षिहृदीयम् ॥

- (1367) पर्वताच्च <4-2-143>

पर्वतीयः ॥

- (1368) विभाषाऽमनुष्ये <4-2-144>

मनुष्यभिन्नेऽर्थे पर्वताच्छो वा स्यात्पक्षेऽण् । पर्वतीयानि पार्वतीनि वा फलानि । अमनुष्ये किम् । पर्वतीयो मनुष्यः ॥

- (1369) कृकणपर्णाद्भारद्वाजे <4-2-145>

भारद्वाजदेशवाचिभ्यामाभ्यां छः । कृकणीयम् । पर्णीयम् । भारद्वाजे किम् । कार्कणम् । पार्णम् ॥

- (1370) युष्मदस्मदोरन्यतरस्यां खञ्च <4-3-1>

चाच्छः । पक्षेऽण् । युवयोर्युष्माकं वा अयं युष्मदीयः । अस्मदीयः ॥

- (1371) तस्मिन्नणि च युष्माकास्माकौ <4-3-2>

युष्मदस्मादोरेतावादेशौ स्तः खञ्यणि च । यौष्माकीणः । आस्मकीनः । यौष्माकः । आस्माकः ॥

- (1372) तवकममकावेकवचने <4-3-3>

एकार्थवाचिनोर्युष्मदस्मदोस्तवकममकौ स्तः खञ्यणि च । तावकीनः । तावकः । मामकीनः । मामकः । छे तु ॥

- (1373) प्रत्ययोत्तरपदयोश्च <7-2-98>

मपर्यन्तयोरेकार्थयोस्त्वमौ स्तः प्रत्यये उत्तरपदे च । त्वदीयः । मदीयः ॥

- (1374) अर्धाद्यत् <4-3-4>

अर्ध्यः ।

- (1375) परावराधमोत्तमपूर्वाच्च <4-2-5>

पराध्यम् । अवरार्थम् । अधमाध्यम् । उत्तमाध्यम् ॥

- (1376) दिक्पूर्वपदाङ्गञ्च <4-3-6>

चाद्यत् । पौर्वाधिकम् । पूर्वाध्यम् ॥

- (1377) ग्रामजनपदैकदेशादङ्गञौ <4-3-7>

ग्रामैकदेशवाचिनो जनपदैकदेशवाचिनश्च दिक्पूर्वपदादङ्गान्तादङ्गञौ स्तः । इमेऽस्माकं ग्रामस्य जनपदस्य वा पौर्वाधाः । पौर्वाधिकाः । ग्रामस्य पूर्वास्मिन्नर्थे भवा इति तद्धितार्थे समासः । ठञ् ग्रहणं स्पष्टार्थम् । अञ्चेत्युक्ते यतोऽप्यनुकर्षः संभाव्येत ॥

- (1378) मध्यान्मः <4-3-8>

मध्यमः ॥

- (1379) अ सांप्रतिके <4-3-9>

मध्यशब्दादकारप्रत्ययः स्यात्सांप्रतिकेऽर्थे । उत्कर्षापकर्षहीनो मध्यो वैयाकरणः । मध्यं दारु । नातिह्रस्वं नातिदीर्घमित्यर्थः ॥

- (1380) द्वीपादनुसमुद्रं यञ् <4-3-10>

समुद्रस्य समीपे यो द्वीपस्तद्विषयाद्वीपशब्दाद्यञ् स्यात् । द्वैप्यम् । द्वैप्या ॥

- (1381) कालाङ्गञ् <4-3-11>

कालवाचिभ्यष्टञ् स्यात् । मासिकम् । सांवत्सरिकम् । सायंप्रातिकः । पौनःपुनिकः । कथं तर्हि-शार्वरस्य तमसो निषिद्धये-इति कालिदासः, अनुदितौषसराग--इति भारविः, समानकालीनं प्राक्कालीनमित्यादि च । अपभ्रंशा एवैत इति प्रामाणिकाः । तत्र जातः 1393 इति यावत्कालाधिकारः ॥

- (1382) श्राद्धे शरदः <4-3-12>

ठञ् स्यात् । ऋत्वणोऽपवादः । शारदिकं श्राद्धम् ॥

- (1383) विभाषा रोगातपयोः <4-3-13>

शारदिकः शारदो वा रोग आतपो वा । एतयोः किम् । शारदं दधि ॥

- (1384) निशाप्रदोषाभ्यां च <4-3-14>

वा ठञ् स्यात् । नैशिकम् । नैशम् । प्रादोषिकम् । प्रादोषम् ॥

- (1385) श्वसस्तुट् च <4-3-15>

श्वस् शब्दाद्वाञ् वा स्यात्तस्य तुडागमश्च ॥

- (1386) द्वारादीनां च <7-3-4>

द्वार, स्वर, व्यल्कश, स्वस्ति, स्वर, स्फ्यकृत्, स्वादु, मृदु, श्वस्, श्वन्, स्व एषां न वृद्धिरैजागमश्च । शौवस्तिकम् ॥

- (1387) संधिवेलाद्युतुनक्षत्रेभ्योऽण् <4-3-16>

संधिवेलादिभ्यः ऋतुभ्यो नक्षत्रेभ्यश्च कालवृत्तिभ्योऽम् स्यात् । सन्धिवेलायां भवं सान्धिवेलम् । ग्रैष्मम् । तैषम् । सन्धिवेला, संध्या, अमावास्या, त्रयोदशी, चतुर्दशी, पौर्णमासी, प्रतिपत् ॥ (ग) संवत्सरात्फलपर्वणोः ॥ सांवत्सरं फलं पर्व वा । सांवत्सरिकमन्यत् ॥

- (1388) प्रावृष एण्यः <4-3-17>

प्रावृषेण्यः ॥

- (1389) वर्षाभ्यष्टक् <4-3-18>

वर्षासु साधु वार्षिकं वासः । कालात्साधुपुष्प्यत्पच्यमानेषु 1418 इति साध्वर्थे ॥

- (1390) सर्वत्राण्च तलोपश्च <4-3-22>

हेमन्तादण् स्यात्तलोपश्च वेदलोकयोः । चकारात्पक्षे ऋत्वण् । हैमनम् । हैमन्तम् ॥

- (1391) सायंचिरंप्राहणेप्रगेऽव्ययेभ्यष्ट्युलौ तुट् च <4-3-23>

सायमित्यादिभ्यश्चतुर्भ्योऽव्ययेभ्यश्च कालवाचिभ्यः ट्युट्युलौ स्तस्तयोस्तुट् च । तुट्: प्रागनादेशः । अनद्यतने 2185इत्यादिनिर्देशात् । सायन्तनम् । चिरन्तम् । प्राहणप्रगयोरेदन्तत्वं निपात्यते । प्राहणेतनम् । प्रगेतनम् ।

दोषातनम् । दिवातनम् ॥ । चिरपरुत्परारिभ्यस्तनो वक्तव्यः (वा) ॥ चिरतनम् । परुतनम् । परारितनम् ॥ । अग्रादिपश्चाड्डिमच् (वा) ॥ अग्रिमम् । आदिमम् । पश्चिमम् ॥ अन्ताच्च ॥ अन्तिमम् ॥

- (1392) विभाषा पूर्वाहणापराहणाभ्याम् <4-3-24>

आभ्यां ट्युट्युलौ वा स्तस्तयोस्तुट् च । पक्षे ठञ् । पूर्वाहणेतनम् । अपराहणेतनम् । घकालतनेषु--975इत्यलुक् । पूर्वाहणः सोढोऽस्येति विग्रहे तु पूर्वाहणतनम् । अपराहणतनम् । पौर्वाहिकम् । आपराहिकम् ॥

- (1393) तत्र जातः <4-3-25>

सप्तमीसमर्थाज्जात इत्यर्थेऽणादयो घादयश्च स्युः । सुघ्ने जातः सौघ्नः । औत्सः । राष्ट्रियः । अवारपारीण इत्यादि ॥

- (1394) प्रावृषष्ठप् <4-3-26>

एण्यस्यापवादः । प्रावृषि जातः प्रावृषिकः ॥

- (1395) संज्ञायां शरदो वुञ् <4-3-27>

ऋत्वणोऽपवादः । शारदका दर्भविशेषा मुद्गविशेषाश्च ॥

- (1396) उत्तरपदस्य <7-3-10>

अधिकारोऽयं हनस्त--2574 इत्यस्मात्प्राक् ॥

- (1397) अवयवाद्गतोः <7-3-11>

अवयववाचिनः पूर्वपदाद्गतुवाचिनोऽचामादेरचो वृद्धिः स्यात् त्रिति णिति किति च तद्धिते परे । पूर्ववार्षिकः । अपरहैमनः । अवयवात्किम् । पूर्वासु वर्षासु भवः पौर्ववार्षिकः ॥ ऋतोर्वृद्धिमद्विधावयवानामिति तदन्तविधिः पूर्वत्र(वा) । इह तु न । अवयवत्वाभावात् ॥

- (1398) सुसर्वाधोज्जनपदस्य <7-3-12>

उत्तरपदस्य वृद्धिः । सुपाञ्चालकः । सर्वपाञ्चालकः । अर्धपाञ्चालकः । जनपदतदवध्योः--1348 इति वुञ् ॥ । सुसर्वाधदिकशब्देभ्यो जनपदस्येति तदन्तविधिः ॥

- (1399) दिशोऽमद्राणाम् <7-3-13>

दिग्वाचकाज्जनपदवाचिनो वृद्धिः । पूर्वपाञ्चालकः । दिशः किम् । पूर्वपञ्चालानामयं पौर्वपञ्चालः । अमद्राणां किम् । पौर्वमद्रः । योगविभाग उत्तरार्थः ॥

- (1400) प्राचां ग्रामनगराणाम् <7-3-14>

दिशः परेषां नगरवाचिनां ग्रामवाचिनामङ्गनामवयवस्य च वृद्धिः । पूर्वेषुकामशम्यां भवः पूर्वेषुकामशमः । नगरे, पूर्वपाटलिपुत्रकः ॥

- (1401) पूर्वाहणापराहणार्द्रामूलप्रदोषावस्करादवुन् <4-3-28>

पूर्वाहणकः । अपराहणकः । आर्द्रकः । मूलकः । प्रदोषकः । अवस्करकः ॥

- (1402) पथः पन्थ च <4-3-29>

पथि जातः पन्थकः ॥

- (1403) अमावास्याया वा <4-3-30>

अमावास्यायकः । आमावास्यायः ॥

- (1404) अ च <4-3-31>

अमावास्यायः ॥

- (1405) सिन्धुपकराभ्यां कन् <4-3-32>

सिन्धुकः ॥ कच्छाद्यणि मनुष्यवुञ्जि च प्राप्ते । अपकरकः । औत्सर्गिकेऽणि प्राप्ते ॥

- (1406) अणञौ च <4-3-33>

क्रमात् स्तः । सैन्धवः । आपकारः ॥

- (1407) श्रविष्ठाफल्गुन्यराधास्वातितिष्यपुनर्वसुहस्तविशाखाषाढाबहुलाल्लुक् <4-3-34>

एभ्यो नक्षत्रवाचिभ्यः परस्य जातार्थप्रत्ययस्य लुक् स्यात् ॥

- (1408) लुक्तद्धितलुकि <1-2-49>

तद्धितलुक्सित्युपसर्जनस्त्रीप्रत्ययस्य लुक् स्यात् । श्रविष्ठासु जातः श्रविष्ठः । फल्गुन इत्यादि ॥ चित्रारेवतीरोहिणीभ्यः
स्त्रियामुसंख्यानम् (वा) ॥ चित्रायां जाता चित्रा । रेवती । रोहिणी । आभ्यां लुक्तद्धितलुकि 1408 इति लुकि कृते
पिप्पल्यादेराकृतिगणत्वात्पुनर्डीष् ॥ । फल्गुन्यषाढाभ्यां टानौ वक्तव्यौ ॥ स्त्रियामित्येव । फल्गुनी । अषाढा ॥ ।
श्रविष्ठाषाढाभ्यां छण्वक्तव्यः ॥ अस्त्रियामपि । श्राविष्ठीयः । आषाढीयः ॥

▪ (1409) जे प्रोष्ठपदानाम् <7-3-18>

प्रोष्ठपदानामुत्तरपदस्याचामादेरचो वृद्धिः स्याज्जातार्थे ञिति णिति किति च । प्रोष्ठपदासु भवः प्रौष्ठपदः ।
बहुवचननिर्देशात्पर्यायोऽपि गृह्यते । भाद्रपादः ॥

▪ (1410) स्थानान्तगोशालखरशालाच्च <4-3-35>

एभ्यो जातार्थप्रत्ययस्य लुक् स्यात् । गोस्थानः । गोशालः । खरशालः । विभाषा सेना--828 इति नपुंसकत्वे ह्रस्वत्वम् ॥

▪ (1411) वत्सशालाभिजिदश्वयुक्शतभिषजो वा <4-3-36>

एभ्यो जातार्थस्य लुग्वत् स्यात् । वत्सशाले जातो वत्सशालः । वात्सशालः इत्यादि ॥ । जातार्थे प्रतिप्रसूतोऽण्वा डिद्वक्तव्यः ॥
शातभिषः । शातभिषजः । शतभिषक् ॥

▪ (1412) नक्षत्रेभ्यो बहुलम् <4-3-37>

जातार्थप्रत्ययस्य बहुलं लुक् स्यात् । रोहिणः । रौहिणः ॥

▪ (1413) कृतलब्धक्रीतकुशलाः <4-3-38>

तत्रेत्येव । सुघ्ने कृतो लब्धः क्रीतः कुशलो वा सौघ्नः ॥

▪ (1414) प्रायभवः <4-3-39>

तत्रेत्येव । सुघ्ने प्रायेण बाहुल्येन भवति सौघ्नः ॥

▪ (1415) उपजानूपकर्णोपनीवेष्ठक् <4-3-40>

औपजानुकः । औपकर्णिकः । औपनीविकः ॥

▪ (1416) संभूते <4-3-41>

सुघ्ने संभवति सौघ्नः ॥

▪ (1417) कोशाङ्ढञ् <4-3-42>

कौशेयं वस्त्रम् ॥

▪ (1418) कालात्साधुपुष्प्यत्पच्यमानेषु <4-3-43>

हेमन्ते साधुर्हेमन्तः प्राकारः । वसन्ते पुष्प्यन्ति वासन्त्यः कुन्दलताः । शरदि पच्यन्ते शारदाः शालयः ॥

▪ (1419) उप्ते च <4-3-44>

हेमन्ते उप्यन्ते हैमन्ता यवाः ॥

▪ (1420) आश्वयुज्या वुञ् <4-3-45>

ठजोऽपवादः । आश्वयुज्यामुप्ता आश्वयुजका माषाः ॥

- (1421) ग्रीष्मवसन्तादन्यतरस्याम् <4-3-46>

पक्षे ऋत्वण् । ग्रीष्मकम् । ग्रीष्मम् । वासन्तकम् । वासन्तम् ।

- (1422) देयमृणे <4-3-47>

कालादित्येव । मासे देयमृणं मासिकम् ॥

- (1423) कलाप्यस्वत्थयवबुसादवुन् <4-3-48>

यस्मिन् काले मयूराः कलापिनो भवन्ति स उपचारात्कलापी तत्र देयमृणं कालापकम् । अस्वत्थस्य फलमस्वत्थस्तद्युक्तः कालोप्यश्वत्थः । यस्मिन् काले अश्वत्थाः फलन्ति तत्र देयमश्वत्थकम् । यस्मिन्

यवबुसमुत्पद्यते तत्र देयं यवबुसकम् ॥

- (1424) ग्रीष्मावरसमादवुञ्ज् <4-3-49>

ग्रीष्मे देयमृणं ग्रीष्मकम् । आवसरसमकम् ॥

- (1425) संवत्सराग्रहायणीभ्यां ठञ्च <4-3-50>

चादवुञ्ज् । सांवत्सरिकम् । सांवत्सरकम् । आग्रहायणिकम् । आग्रहायणकम् ॥

- (1426) व्याहरति मृगः <4-3-51>

कालवाचिनः सप्तम्यन्ताच्छब्दायत इत्यर्थे अणादयः स्युः यो व्याहरति स मृगश्चेत् । निशायां व्याहरति नैशो मृगः । नैशिकः ॥

- (1427) तदस्य सोढम् <4-3-52>

कालादित्येव । निशासहचरितमध्ययनं निशा तत्सोढमस्य नैशः । नैशिकः ॥

- (1428) तत्र भवः <4-3-53>

सुध्ने भवः सौध्नः ॥ राष्ट्रियः ॥

- (1429) दिगादिभ्यो यत् <4-3-54>

दिश्यम् । वर्ग्यम् ॥

- (1430) शरीरावयवाच्च <4-3-55>

दन्त्यम् । कर्ण्यम् ॥

- (1431) प्राचां नगरान्ते <7-3-24>

प्राचां देशे नगरान्तेऽङ्गे पूर्वपदस्योत्तरपदस्य चाचामादेरचो वृद्धिर्जिति णिति किति च । सुहमनगरे भवः सौहमनागरः । पौर्वनागरः । प्राचां किम् । मनगरमुदक्षु तत्र भवो मानगरः ॥

- (1432) जङ्गलधेनुवलजान्तस्य विभाषातमुत्तरम् <7-3-25>

जङ्गलाद्यन्तस्याङ्गस्य पूर्वपदस्याचामादेरचो वृद्धिरुत्तरपदस्य वा त्रिति णिति किति च । कुरुजङ्गले भवं कौरुजङ्गलजम् । वैस्वधेनवम् । वैश्वधैनवम् । सौवर्णवलजम् । सौवर्णवालजम् ॥

- (1433) दृतिकुक्षिकलाशिबत्स्यस्त्यहेर्ढञ्ज् <4-3-56>

दार्तेयम् । कौक्षेयम् । कलशिर्घटः तत्र भवं कालशेयम् । बास्तेयम् । आस्तेयम् । आहेयम् ॥

- (1434) ग्रीवाभ्योऽण् <4-3-57>

चात् ढञ् । गैवेयम् । गैवम् ॥

- (1435) गम्भीराञ् ज्यः <4-3-58>

गम्भीरे भवं गाम्भीर्यम् ॥ पञ्चजनादुपसंख्यानम् ॥ पाञ्चजन्यः ॥

- (1436) अव्ययीभावाच्च <4-3-59>

परिमुखं भवं पारिमुख्यम् ॥ । परिमुखादिभ्य एवेष्प्यते ॥ नेह । औपकूलः ॥

- (1437) अन्तः पूर्वपदाङ् <4-3-60>

अव्ययीभावादित्येव । वेश्मनि इति अन्तर्वेश्मम् । तत्र भवमान्तर्वेश्मिकम् । आन्तर्गणिकम् ॥ अध्यात्मादेष्टञिष्यते ॥ अध्यात्मं भवमाध्यात्मिकम् ॥

- (1438) अनुशतिकादीनां च <7-3-20>

एषामुभयपदवृद्धिः स्यात् त्रिति णिति किति च । आधिदैविकम् । आधिभौतिकम् । ऐहलौकिकम् । पारलौकिकम् । अध्यात्मादिराकृतिगणः ॥

- (1439) देविकाशिंशपादित्यवाङ्दीर्घसत्रश्रेयसामात् <7-3-1>

एषां पञ्चानां वृद्धिप्राप्तावदेरच आत् स्यात् त्रिति णिति किति च । दाविकम् । देविकाकूले भवा दाविकाकूलाः शालयः । शिंशपाया विकारः शांशपश्चमसः । पलाशादिभ्यो वा 1521 त्यञ् । दित्यौह इदं दात्यौहम् । दीर्घसत्रे भवं दार्घसत्रम् । श्रेयसि भवं श्रायसम् ॥

- (1440) ग्रामात्पर्यनुपूर्वात् <4-3-61>

ठञ् स्यात् । अव्ययीभावादित्येव । पारिग्रामिकः । आनुग्रामिकः ॥

- (1441) जिह्वामूलाङ्गुलेश्छः <4-3-62>

जिह्वामूलीयम् । अङ्गुलीयम् ॥

- (1442) वर्गान्ताच्च <4-3-63>

कवर्गीयम् ॥

- (1443) अशब्दे यत्खावन्यतरस्याम् <4-3-64>

पक्षे पूर्वेण छः । मद्वर्ग्यः । मद्वर्गीणः । मद्वर्गीयः । अशब्दे किम् । कवर्गीयो वर्णः ॥

- (1444) कर्णललाटात्कनलंकारे <4-3-65>

कर्णिका । ललाटिका ॥

- (1445) तस्य व्याख्यान इति च व्याख्यातव्यनाम्नः <4-3-66>

सुपां व्याख्यानः सौपो ग्रन्थः । तैडः । कार्तः । सुप्सु भवं सौपम् ॥

- (1446) बहवचोऽन्तोदात्ताङ् <4-3-67>

षत्वणत्वयोर्विधायकं शास्त्रं षत्वणत्वम् । तस्य व्याख्यानस्तत्र भवो वा षात्वणत्विकः ॥

- (1447) ऋतुयज्ञेभ्यश्च <4-3-68>

सोमसाध्येषु यागेष्वेतौ प्रसिद्धौ । तत्रान्यतरोपादानेन सिद्धे उभयोरुपादानसामर्थ्यादसोमका अपीह गृह्यन्ते । अग्निष्टोमस्य व्याख्यानस्तत्र भवो वा आग्निष्टोमिकः । वाजपेयिकः । पाकयज्ञिकः । नावयज्ञिकः । बहुवचनं स्वरूपविधिनिरासार्थम् । अन्तोदात्तार्थ आरम्भः ॥

- (1448) अध्यायेष्वेवर्षः <4-3-69>

ऋषिशब्देभ्यो लक्षणया व्याख्येयग्रन्थवृत्तिभ्यो भवे व्याख्याने चाध्याये ठञ् स्यात् । वसिष्ठेन दृष्टो मन्त्रो वसिष्ठस्तस्य व्याख्यानस्तत्र भवो वा । वसिष्ठिकोऽध्यायः । अध्यायेषु किम् । वसिष्ठी ऋक् ॥

- (1449) पौरोडाशपुरोडाशात्ठन् <4-3-70>

पुरोडाशसहचरितो मन्त्रः पुरोडाशः स एव पौरोडाशः । ततः षठ् । पौरोडाशिकः ॥

- (1450) छन्दसो यदणौ <4-3-71>

छन्दस्यः । छान्दसः ॥

- (1451) द्रव्यजृद्धब्राह्मणकर्प्रथमाध्वरपुरश्चरणनामाख्याताद्वक् <4-3-72>

द्रव्यच् । ऐष्टिकः । पाशुकः । ऋत् । चातुर्होतृकः । ब्राह्मणिकः । आर्चिकः । इत्यादि ॥

- (1452) अणृगयनादिभ्यः <4-3-73>

ठादेरपवादः । आर्गयनः । औपनिषदः । वैयाकरणः ॥

- (1453) तत आगतः <4-3-74>

सुध्नादागतः सौध्नः ॥

- (1454) ठगायस्थानेभ्यः <4-3-75>

शुल्काशालाया आगतः शौल्कशालिकः ॥

- (1455) शुण्डिकादिभ्योऽण् <4-3-76>

आयस्थानठक्छादीनां चापवादः । शुण्डिकादागतः शौण्डिकः । कार्कणः । तैर्थः ॥

- (1456) विद्यायोनिसंबन्धेभ्यो वुञ् <4-3-77>

औपाध्यायकः । पैतामहकः ॥

- (1457) ऋतष्ठञ् <4-3-78>

वुञोऽपवादः । पौतृकम् । भ्रातृकम् ॥

- (1458) पितुर्यच्च <4-3-79>

चाड्वञ् । रीड् ऋतः- 1234 । यस्य-311इति लोपः । पित्र्यम् । पैतृकम् ॥

- (1459) गोत्रादङ्कवत् <4-3-80>

बिदेभ्य आगतं बैदम् । गार्गम् । दाक्षम् । औपगवकम् ॥

- (1460) नञः शुचीश्वरक्षेत्रजकुशलनिपुणानाम् <7-3-30>

नञः परेषां शुच्यादिपञ्चानामादेरचोवृद्धिः पूर्वपदस्य सु वा त्रितादौ परे । आशौचम् । अशौचम् । आनैश्वर्यम् । अनैश्वर्यम् ।
आक्षौत्रजम् । अक्षौत्रजम् । आकौशलम् । अकौशलम् ॥ आनैपुणम् । अनैपुणम् ॥

- (1461) हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यां रूप्यः <4-3-81>

समादागतं समरूप्यम् । विषमरूप्यम् । पक्षे गहादित्वाच्छः । समीयम् । विषमीयम् । देवदत्तरूप्यम् । देवदत्तीयम् । दैवदत्तम्
॥

- (1462) मयट् च <4-3-82>

सममयम् । विषममयम् । देवदत्तमयम् ॥

- (1463) प्रभवति <4-3-83>

तत इत्येव । हिमवतः प्रभवति हैमवती गङ्गा ॥

- (1464) विदूराञ् ज्यः <4-3-84>

विदूरात्प्रभवति वैदूर्यो मणिः ॥

- (1465) तद्गच्छति पथिदूतयोः <4-3-85>

सुध्नं गच्छति सौध्नः पन्था दूतो वा ॥

- (1466) अभिनिष्क्रामति द्वारम् <4-3-86>

तदित्येव । सुध्नमभिनिष्क्रामति सौध्नं कान्यकुब्जद्वारम् ॥

- (1467) अधिकृत्य कृते ग्रन्थे <4-3-87>

तदित्येव । शारीरकमधिकृत्य कृते ग्रन्थः शारीरकीयः । शारीरकं भाष्यमिति त्वभेदोपचारात् ॥

- (1468) शिशुक्रन्दयमसभद्वन्द्वेन्द्रजननादिभ्यश्छः <4-3-88>

शिशूनां क्रन्दनं शिशुक्रन्दः, तमधिकृत्य कृतो ग्रन्थः शिशुक्रन्दीयः । यमस्य सभा यमसभम् । क्लीबत्वं निपातनात् । यमसभीयः
। किरातार्जुनीयम् । इन्द्रजननादिराकृतिगणः । इन्द्रजननीयम् । विरुद्धभोजनीयम् ॥

- (1469) सोऽस्य निवासः <4-3-89>

सुध्नो निवासोऽस्य सौध्नः ॥

- (1470) अभिजनश्च <4-3-90>

सुध्नोऽभिजनोऽस्य सौध्नः । यत्र स्वयं वसति स निवासः । यत्र पूर्वरूपितं सोऽभिजन इति विवेकः ॥

- (1471) आयुधजीविभ्यश्छः पर्वते <4-3-91>

पर्वतवाचिनः प्रथमान्तादभिजनशब्दादस्येत्यर्थे छः स्यात् । हृद्गोलः । पर्वतोऽभिजनो येषामायुधजीविनां ते हृद्गोलीयाः ।
आयुधेति किम् । ऋक्षोदः पर्वतोऽभिजनो येषां ते आर्क्षोदा द्विजाः ॥

- (1472) शण्डिकादिभ्यो ञ्यः <4-3-92>

शण्डिकोऽभिजनोऽस्य शाण्डिक्यः ॥

- (1473) सिन्धुतक्षशिलादिभ्योऽणञौ <4-3-93>

सिन्ध्वादिभ्योऽञ् स्यादुक्तेऽर्थे । सैन्धवः । तक्षशिला नगरी अभिजनोऽस्य ताक्षशिलः ॥

- (1474) तूदीसलातुरवर्मतीकूचवाराड्ढक्छण्डञ्यकः <4-3-94>

तूदी अभिजनोऽस्य तौदेयः । शालातुरीयः । वार्मतेयः । कौचवार्यः ॥

- (1475) भक्तिः <4-3-95>

सोऽस्येत्यनुवर्तते । भज्यते सेव्यते इति भक्तिः । सुघ्नो भक्तिरस्य स्रौघ्नः ॥

- (1476) अचित्ताददेशकालङ्क् <4-3-96>

आपूपा भक्तिरस्य आपूपिकः । पायसिकः । अचित्तात्किम् । दैवदत्तः । अदेशात्किम् । स्रौघ्नः । अकालात्किम् । ग्रैष्मः ॥

- (1477) महाराजाङ्ग <4-3-97>

माहाराजिकः ॥

- (1478) वासुदेवार्जुनाभ्यां वुन् <4-3-98>

वासुदेवकः । अर्जुनकः ॥

- (1479) गोत्रक्षत्रियाख्येभ्यो बहुलं वुञ् <4-3-99>

अणोऽपवादः । परत्वाद्वृद्धाच्छं बाधते । ग्लुचुकायनिर्भक्तिरस्य ग्लौचुकायनकः । नाकुलकः । बहुलग्रहणान्नेह । पाणिनो भक्तिरस्य पाणिनीयः ॥

- (1480) जनपदिनां जनपदवत्सर्वं जनपदेन समानशब्दानां बहुवचने <4-3-100>

जनपदस्वामिवाचिनां बहुवचने जनपदवाचिनां समानश्रुतीनां जनपदवत्सर्वं स्यात्प्रत्ययः प्रकृतिश्च । जनपदतदवध्योश्च 1348 इति प्रकरणे ये प्रत्यया उक्तास्तेऽत्रातिदिश्यन्ते । अङ्गाजनपदो भक्तिरस्याङ्गकः । अङ्गाः क्षत्रिया भक्तिरस्याङ्गकः । जनपदिनां किम् । पौरवो राजा भक्तिरस्य पौरवीयः ॥

- (1481) तेन प्रोक्तम् <4-3-101>

पाणिनिना प्रोक्तं पाणिनीयम् ॥

- (1482) तित्तिरिवरतन्तुखण्डिकोखाच्छण् <4-3-102>

छन्दोब्राह्मणानि--1278 इति तद्विषयता । तित्तिरिणा प्रोक्तमधीयते तैत्तिरीयाः ॥

- (1483) काश्यपकौशिकाभ्यामृषिभ्यां णिनिः <4-3-103>

काश्यपेन प्रोक्तमधीयते काश्यपिनः ॥

- (1484) कलापिवैशम्पायनान्तेवासिभ्यश्च <4-3-104>

कलाप्यन्तेवासिभ्यः, हरिद्गुणा प्रोक्तमधीयते हरिद्रविणः । वैशम्पायनान्तेवानिभ्यः, आलम्बिनः ॥

- (1485) पुराणप्रोक्तेषु ब्राह्मणकल्पेषु <4-3-105>

तृतीयान्तात्प्रोक्तार्थे णिनिः स्यात् यत्प्रोक्तं पुराणप्रोक्ताश्चेद्ब्राह्मणकल्पास्ते भवन्ति । पुराणेन चिरन्तनेन मुनिना प्रोक्ताः । भल्लु, भाल्लविनः । शाट्यायन, शाट्यायनिनः । कल्पे, पिङ्गेन प्रोक्तः पैङ्गी कल्पः । पुराणेति किम् । याज्ञवल्क्यानि ब्राह्मणानि, आश्वमथः कल्पः । अणि आपत्यस्य--1082 इति यलोपः ॥

- (1486) शौनकादिभ्यश्छन्दसि <4-3-106>

छन्दस्यभिधेये एभ्यो णिनिः । शौनकेन प्रोक्तमधीयते शौनकिनः ॥

- (1487) कठचरकाल्लुक् <4-3-107>

कलापिना प्रोक्तप्रत्ययस्य लुक् स्यात् । कठेन प्रोक्तमधीयते कठाः । चरकाः ॥

- (1488) कलापिनोऽण् <4-3-108>

कलापिना प्रोक्तमधीयते कालापाः ॥ । नान्तस्य टिलोपे
सब्रह्मचारिपीठसर्पिकलापिकौथुमितैतिलिजाजलिङ्गलिशिलालिशिखण्डिसूकरसद्मसुपर्वणामुपसंख्यानाम्
इत्युपसंख्यानाद्विलोपः ॥

- (1489) छगलिनो ढिनुक् <4-3-109>

छगलिना प्रोक्तमधीयते छागलेयिनः ॥

- (1490) पाराशर्यशिलालिभ्यां भिक्षुनटसूत्रयोः <4-3-110>

पाराशर्येण प्रोक्त भिक्षुसूत्रमधीयते पाराशरिणो भिक्षवः । शैलालिनो नटाः ॥

- (1491) कर्मन्दकृशाश्वदिनिः <4-3-111>

भिक्षुनटसूत्रयोरित्येव । कर्मन्देन प्रोक्तमधीयते कर्मन्दिनो भिक्षवः । कृशाश्विनो नटाः ॥

- (1492) तेनैकदिक् <4-3-112>

सुदाम्ना अद्रिणा एकदिक् सौदामनी ॥

- (1493) तसिश्च <4-3-113>

स्वरादिपाठादव्ययत्वम् पीलुमूलेन एकदिक् पीलुमूलतः ॥

- (1494) उरसो यच्च <4-3-114>

चात्तसिः । अणोऽपवादः । उरसा एतदिक् उरस्यः । उरस्तः ॥

- (1495) उपजाते <4-3-115>

तेनेत्येव । पाणिनिना उपजातं पाणिनीयम् ॥

- (1496) कृते ग्रन्थे <4-3-116>

वररुचिना कृतो वाररुचो ग्रन्थः ॥

- (1497) संज्ञायाम् <4-3-117>

तेनेत्येव । अग्रन्थार्थमिदम् । मक्षिकाभिः कृतं माक्षिकं मधु ॥

- (1498) कुलालादिभ्यो वुञ् <4-3-118>

तेन कृते संज्ञायाम् । कुलालेन कृतं कौलालकम् । वारुडकम् ॥

- (1499) क्षुद्राभ्रमरवटरपादपादञ् <4-3-119>

तेन कृते संज्ञायाम् । क्षुद्राभिः कृतं क्षौद्रम् । भ्रामरम् । वाटरम् । पादपम् ॥

- (1500) तस्येदम् <4-3-120>

उपगोरिदमौपगवम् ॥ । वहेस्तुरणिट् च ॥ संवोढुः स्वं सांवहित्रम् ॥ । अग्नीधः शरणे रण् भं च ॥ अग्निमिन्धे अग्नीत्, तस्य स्थानमाग्नीध्रम् । तात्स्थ्यात्सोऽप्याग्नीध्रः ॥ । समिधामाधाने षेण्यण् ॥ सामिधेन्यो मन्त्रः । सामिधेनी ऋक् ॥

- (1501) रथाद्यत् <4-3-121>

रथ्यं चक्रम् ॥

- (1502) पत्रपूर्वादञ् <4-3-122>

पत्रं वाहनम् । अश्वरथस्येदमाश्वरथम् ॥

- (1503) पत्राध्वर्युपरिषदश्च <4-3-123>

अञ् ॥ । पत्राद्वाहये ॥ अश्वस्येदं वहनीयमाश्वम् । आध्वर्यवम् पारिषदम् ॥

- (1504) हलसीराडक् <4-3-124>

हालिकम् । सैरिकम् ॥

- (1505) द्वन्द्ववादवुन्वैरमैथुनिकयोः <4-3-125>

काकोलूकिका । कुत्सिकुशिकिका ॥ । वैरे देवासुरादिभ्यः प्रतिषेधः ॥ दैवासुरम् ॥

- (1506) गोत्रचरणादवुञ् <4-3-126>

औपगवकम् ॥ । चरणाद्धर्माग्नाययोरिति वक्तव्यम् ॥ काठकम् ॥

- (1507) सङ्घाङ्कलक्षणेष्वञ्ज्यत्रिणामण् <4-3-127>

। घोषग्रहणमपि कर्तव्यम् ॥ अञ्, बैदः सङ्घोऽङ्को घोषो वा । बैदं लक्षणम् । यञ्, गार्गः । गार्गम् । इञ्, दाक्षः । दाक्षम् । परम्परासंबन्धोऽङ्कः साक्षात्तु लक्षणम् ॥

- (1508) शाकलाद्वा <4-3-128>

अण् वोक्तेऽर्थे पक्षे चरणत्वादवुञ् । शाकलेन प्रोक्तमधीयते शाकलास्तेषां सङ्घोऽङ्को घोषो वा शाकलः । शाकलकः । लक्षणे क्लीबता ॥

- (1509) छन्दोगौक्थिकयाज्ञिकबह्वृचनटाञ्ज्यः <4-3-129>

छन्दोगानां धर्म आम्नायो वा छान्दोग्यम् । औक्थिक्यम् । याज्ञिक्यम् । बाह्वृच्यम् । नाट्यम् ॥ । चरणाद्धर्माग्नाययोः (वा) ॥ इत्युक्तं तत्साहचर्यान्नटशब्दादपि तयोरेव ॥

- (1510) न दण्डमाणवान्तेवासिषु <4-3-130>

दण्डप्रधाना माणवा दण्डमाणवास्तेषु शिष्येषु च वुञ् न स्यात् । दाक्षा दण्डमाणवाः शिष्या वा ॥

- (1511) रैवतिकादिभ्यश्छः <4-3-131>

तस्येदमित्यर्थे । वुञोऽपवादः । रैवतिकीयः । बैजवापीयः ॥

- (1512) कौपिञ्जलहास्तिपदादण् <4-3-132>

कुपिञ्जलस्यापत्यम् । इहैव निपातनादण् तदन्तात्पुनरण् । कौपिञ्जलः । गौत्रवुञोऽपवादः । हस्तिपादस्यापत्यं हास्तिपादस्यायं हास्तिपदः ॥

- (1513) आथर्वणिकस्येकलोपश्च <4-3-133>

अण् स्यात् । आथर्वणिकस्यायमाथर्वणः धर्म आम्नायो वा । चरणादवुञोऽपवादः ॥

इति तद्धिताधिकारे शैषिकप्रकरणम्

तद्धिताधिकारे प्राग्दीव्यतीयप्रकरणम्

- (1514) तस्य विकारः <4-3-134>

। अश्मनो विकारे टिलोपो वक्तव्यः (वा) ॥ अश्मने विकारः आश्मः । भास्मनः । मार्तिकः ॥

- (1515) अवयवे च प्राण्योषधिवृक्षेभ्यः <4-3-135>

चाद्विकारे । मयूरस्यावयवो विकारो वा मायूरः । मौर्वे काण्डं भस्म वा । पैप्पलम् ॥

- (1516) बिल्वादिभ्योऽण् <4-3-136>

बैल्वम् ॥

- (1517) कोपधाच्च <4-3-137>

अण् । अजोऽपवादः । तर्कु, तार्कवम् । तैत्तिडीकम् ॥

- (1518) त्रपुजतुनोः षुक् <4-3-138>

आभ्यामण् स्याद्विकारे एतयोः षुगागमश्च । त्रापुषम् । जातुषम् ॥

- (1519) ओरञ् <4-3-139>

दैवदारवम् । भाद्रदारवम् ॥

- (1520) अनुदात्तादेश्च <4-3-140>

दाघित्थम् । कापित्थम् ॥

- (1521) पलाशादिभ्यो वा <4-3-141>

पालाशम् । कारीरम् ॥

- (1522) शम्याः ष्लञ् <4-3-142>

शामीलं भस्म । षित्वान्डीष् । शामीली सुक् ॥

- (1523) मयड्वैतयोर्भाषायामभक्ष्याच्छादनयोः <4-3-143>

प्रकृतिमात्रान्मयड्वा स्याद्विकारावयवयोः । अश्ममयम् । आश्मनम् । अभक्ष्येत्यादि किम् । मौद्गः सूपः । कार्पासमाच्छादनम् ॥

- (1524) नित्यं वृद्धशरादिभ्यः <4-3-144>

आम्रमयम् । शरमयम् ॥ । एकाचो नित्यम् ॥ त्वड्मयम् । वाड्मयम् । कथं तर्हि आप्यमम्मयमिति । तस्येदम् 1500 इत्यण्णन्तात्स्वार्थं ष्यञ् ॥

- (1525) गोश्च पुरीषे <4-3-145>

गोः पुरीषं गोमयम् ॥

- (1526) पिष्टाच्च <4-3-146>

मयट् स्याद्विकारे । पिष्टमयं भस्म । कथं पैष्टी सुरेति । सामान्यविवक्षायां तस्येदं 1500इत्यण् ॥

- (1527) संज्ञायां कन् <4-3-147>

पिष्टादित्येव । पिष्टस्य विकारविशेषः पिष्टकः । पूपोऽपूपः पिष्टकः स्यात् ॥

- (1528) व्रीहेः पुरोडाशे <4-3-148>

मयट् स्यात् । बिल्वाद्यणोऽपवादः । ब्रीहिमयः पुरोडाशः । व्रैहमन्यत् ॥

- (1529) असंज्ञायां तिलयवाभ्याम् <4-3-149>

तिलमयम् । यवमयम् । संज्ञायां तु तैलम् । यावकः ॥

- (1530) तालादिभ्योऽण् <4-3-152>

अञ्मयटोरपवादः । (ग) तालाद्धनुषि ॥ तालं धनुः । अन्यत्तालमयम् । ऐन्द्रायुधम् ॥

- (1531) जातरूपेभ्यः परिमाणे <4-3-153>

अण् । बहुवचनात्पर्यायग्रहणम् । हाटकः तापनीयः सौवर्णो वा निष्कः । परिमाणे किम् । हाटकमयी यष्टिः ॥

- (1532) प्राणिरजतादिभ्योऽञ् <4-3-154>

शौकम् । बाकम् । राजतम् ॥

- (1533) जितश्च तत्प्रत्ययात् <4-3-155>

जिद्योविकारावयवप्रत्ययस्तदन्तादञ् स्यात्तयोरेवार्थयोः । मयटोऽपवादः । शामीलस्य शामीलम् । दाधित्थस्य दाधित्थम् । कापित्थम् । जितः किम् । बैल्वमयम् ॥

- (1534) क्रीतवत्परिमाणात् <4-3-156>

प्राग्वहतेष्ठक् 1548 इत्यारभ्य क्रीतार्थे ये प्रत्यया येनोपाधिना परिमाणाद्विहितास्ते तथैव विकारेऽतिदिश्यन्ते । अणादीनामपवादः । निष्केण क्रीतं नैष्किकम् । एवं निष्कस्य विकारोऽपि नैष्किकः । शतस्य विकारः शत्यः । शतिकः ॥

- (1535) उष्ट्रादवुञ् <4-3-157>

प्राण्यजोऽपवादः । औष्ट्रकः ॥

- (1536) उमोर्णयार्वा <4-3-158>

औमम् । औमकम् । ओर्णम् । और्णकम् वुञ्भावे यथाक्रममणजौ ॥

- (1537) एण्या ढञ् <4-3-159>

ऐणेयम् । एणस्य तु ऐणम् ॥

- (1538) गोपयसोर्यत् <4-3-160>

गव्यम् । पयस्यम् ॥

- (1539) द्रोश्च <4-3-161>

द्रुर्वृक्षस्तस्य विकारोऽवयवो वा द्रव्यम् ॥

- (1540) माने वयः <4-3-162>

द्रोरित्येव । द्रुवयम् । यौतवं द्रुवयं पाय्यमिति मानार्थकं त्रयम् ॥

- (1541) फले लुक् <4-3-163>

विकारावयवप्रत्ययस्य लुक् स्यात् । फले । आमलक्याः फलमामलकम् ॥

- (1542) प्लक्षादिभ्योऽण् <4-3-164>

विधानसामर्थ्यान्न लुक् । प्लाक्षम् ॥

- (1543) न्यग्रोधस्य च केवलस्य <7-3-5>

अस्य न वृद्धिरैजागमश्च । नैयग्रोधम् ॥

- (1544) जम्ब्वा वा <4-3-165>

जम्बूशब्दात्फलेण वा स्यात् । जाम्बवम् । पक्षे ओरञ् तस्य लुक् जम्बु ॥

- (1545) लुप्च <4-3-166>

जम्ब्वाः फलप्रत्ययस्य लुप् वा स्यात् । लुपि यक्तवत् 1294 जम्ब्वाः फलं जम्बूः ॥ । फलपाकशुषामुपसंख्यानम् ॥ व्रीहयः । मुद्गाः ॥ । पुष्पमूलेषु बहुलम् ॥ मल्लिकायाः पुष्पं मल्लिका । जात्याः पुष्पं जाती । विदार्या मूलं विदारी । बहुलग्रहणान्नेह । पाटालानि पुष्पाणि । साल्वानि मूलानि । बाहुलकात्क्वचित् लुक् । अशोकम् । करवीरम् ॥

- (1546) हरीतक्यादिभ्यश्च <4-3-167>

एभ्यः फलप्रत्ययस्य लुप्स्यात् । हरीतक्यादीनां लिङ्गमेव प्रकृतिवत् । हरीतक्याः फलानि हरीतक्यः ॥

- (1547) कंसीयपरशव्ययोर्यज्रौ लुक्च <4-3-168>

कंसीयपरशव्यशब्दाभ्यां यज्रौ स्तश्छयतोश्च लुक् । कंसाय हितं कंसीयम्, तस्य विकारः कांस्यम् । परशवे हितं परशव्यम्, तस्य विकारः पारशवः ॥

इति तद्धिताधिकारे प्राग्दीव्यतीयप्रकरणम्

सिद्धान्तकौमुदी/प्रकरण३१-४०

<https://sa.wikisource.org/s/x7c>

< सिद्धान्तकौमुदी

तद्धिताधिकारे ठगधिकारप्रकरणम्

- (1548) प्राग्वहतेष्ठक् <4-4-1>

तद्वहतीत्यतः प्राक्ठगधिक्रियते ॥ । तदहेति माशब्दादिभ्य उपसंख्यानम् (वा) ॥ माशब्दः कारि इति य आह स माशब्दिकः ॥

- (1549) स्वागतादीनां च <7-3-7>

ऐच् न स्यात् । स्वागतमित्याह स्वागतिकः । स्वाध्वरिकः । स्वङ्गस्यापत्यं स्वाङ्गिः । व्यङ्गस्यापत्यं व्याङ्गिः । व्यङ्गस्यापत्यं व्याङ्गिः ॥ व्याहरेण चरति व्यावहारिकः । स्वपतौ साधु स्वापतेयम् ॥ । आहौ प्रभूतादिभ्यः ॥ प्रभूतमाह प्राभूतिकः । पार्याप्तिकः ॥ । पृच्छतौ सुस्नातादिभ्यः (वा) ॥ सुस्नातं पृच्छति सौस्नातिकः । सौखशायनिकः । अनुशतिकादिः ॥ । गच्छतौ परदारादिभ्यः ॥ पारदारिकः । गौरुतल्पिकः ॥

- (1550) तेन दीव्यति खनति जयति जितम् <4-4-2>

अक्षैर्दीव्यति आक्षिकः । अभ्या खनति आभिकः । अक्षैर्जयति आक्षिकः । अक्षैर्जितमाक्षिकम् ॥

- (1551) संस्कृतम् <4-4-3>

दध्ना संस्कृतं दाधिकम् । मारीचिकम् ॥

- (1552) कुलत्थकोपधादण् <4-4-4>

ठकोऽपवादः । कुलत्थैः संस्कृतं कौलत्थम् । तैत्तिडीकम् ॥

- (1553) तरति <4-4-5>

उडुपेन तरति औडुपिकः ॥

- (1554) गोपुच्छाङ्गन् <4-4-6>

गौपुच्छिकः ॥

- (1555) नौद्व्यचष्टन् <4-4-7>

नाविकः । घटिकः । बाहुभ्यां तरति बाहुका स्त्री ॥

- (1556) चरति <4-4-8>

तृतीयान्ताद्गच्छति भक्षयतीत्यर्थयोष्ठक् स्यात् । हस्तिना चरति हास्तिकः । शाकटिकः । दध्ना भक्षयति दाधिकः ॥

- (1557) आकर्षात् षठल् <4-4-9>

आकर्षो निकाषोपलः । आकर्षादिति पाठान्तरम् । तेन चरति आकर्षिकः । षित्वान्डीष् । आकर्षिकी ॥

- (1558) पर्पादिभ्यः ष्ठन् <4-4-10>

पर्पेण चरति । पर्पिकः पर्पिकी । येन पीठेन पङ्गवश्चरन्ति न पर्पः । अश्विकः । रथिकः ॥

- (1559) श्वगणाङ्गञ्च <4-4-11>

चात् ष्ठन् ॥

- (1560) श्वादेरिञ्जि <7-3-8>

ऐच् न । श्वभस्त्रस्यापत्यं श्वाभस्त्रिः । श्वादंष्टिः । तदादिविधौ चेदमेव ज्ञापकम् ॥ ॥ इकारादाविति वाच्यम् (वा) ॥ श्वगणेन चरति श्वागणिकः । श्वागणिकी । श्वगणिकः । श्वगणिकी ॥

- (1561) पदान्तस्यान्तरस्याम् <7-3-9>

श्वादेरङ्गस्य पदशब्दान्तस्यैज्वा । श्वापदस्येदं श्वापदम् । शौवापदम् ॥

- (1562) वेतनादिभ्यो जीवति <4-4-12>

वेतनेन जीवति वैतनिकः । धानुष्कः ॥

- (1563) वस्नक्रयाविक्रयाङ्गन् <4-4-13>

वस्नेन मुल्येन जीवति वस्निकः । क्रयविक्रयग्रहणं संघातविगृहीतार्थम् । क्रयविक्रयिकः । क्रयिकः । विक्रयिकः ॥

- (1564) आयुधाच्छ च <4-4-14>

चाङ्गन् । आयुधेन जीवति आयुधीयः । आयुधिकः ॥

- (1565) हरत्युत्सङ्गादिभ्यः <4-4-15>

उत्सङ्गेन हरत्यौत्सङ्गिकः ॥

- (1566) भस्त्रादिभ्यः ष्ठन् <4-4-16>

भस्त्रया हरति भस्त्रिकः । षित्वान्डीष् । भस्त्रिकी ॥

- (1567) विभाषा विवधात् <4-4-17>

विवधेन हरति विवधिकः । पक्षे ठक् । वैवधिकः । एकदेशविकृतस्यानन्यत्वाद् वीवधादपि ष्ठन् । वीवधिकः । वीवधिकी । वीवधवीवधशब्दौ उभयतो बद्धशिक्ये स्कन्धवाहये काष्ठे वर्तते ॥

- (1568) अण् कुटिलिकायाः <4-4-18>

कुटिलिका व्याधानां गतिविशेषः कर्मरूपकरणभूतं लोहं च । कुटिलिकया हरति मृगानङ्गारान्वा कौटिलिको व्याधः कर्मरश्च ॥

- (1569) निर्वृत्तेऽक्षद्यूतादिभ्यः <4-4-19>

अक्षद्युतेन निर्वृत्तमाक्षद्यूतिकं वैरम् ॥

- (1570) त्रेमन्नित्यम् <4-4-20>

त्रिप्रत्ययान्तप्रकृतिकात्तृतीयान्तान्निर्वृत्तेऽर्थे मप्स्यान्नित्यम् । कृत्या निर्वृत्तं कृत्रिकम् । पक्त्रिमम् ॥ ।
भावप्रत्ययान्तादिमब्वक्तव्यः ॥ पाकेन निर्वृत्तं पाकिमम् । त्यागिमम् ॥

- (1571) अपमित्ययाचिताभ्यां कक्कनौ <4-4-21>

अपमित्येति ल्यबन्तम् । अपमित्य निर्वृत्तं आपमित्यकम् । याचितेन निर्वृत्तं याचितकम् ॥

- (1572) संसृष्टे <4-4-22>

दध्ना संसृष्टं दाधिकम् ॥

- (1573) चूर्णादिनिः <4-4-23>

चूर्णेः संसृष्टाश्चूर्णिनोऽपूपाः ॥

- (1574) लवणाल्लुक् <4-4-24>

लवणेन संसृष्टो लवणः सूपः । लवणं शाकम् ॥

- (1575) मुद्गादण् <4-4-25>

मौद्ग ओदनः ॥

- (1576) व्यञ्जनैरुपसिक्ते <4-4-26>

ठक् । दध्ना उपसिक्तं दाधिकम् ॥

- (1577) ओजः सहोऽम्भसा वर्तते <4-4-27>

ओजसा वर्तते औजसिकः शूरः । साहसिकश्चौरः । आम्भसिको मत्स्यः ॥

- (1578) तत्प्रत्यनुपूर्वमीपलोमकूलम् <4-4-28>

द्वितायान्तादस्माद्वर्तत इत्यस्मिन्नर्थे ठक् स्यात् । क्रियाविशेषणत्वाद्द्वितीया । प्रतीपं वर्तते प्रातीपिकः ।
आन्वीपिकः । प्रातिलोमिकः । प्रातिकूलिकः । आनुकूलिकः ॥

- (1579) परिमुखं च <4-4-29>

परिमुखं वर्तते पारिमुखिकः । चात्पारिपार्श्विकः ॥

- (1580) प्रयच्छति गह्वर्यम् <4-4-30>

द्विगुणार्थं द्विगुणं तत्प्रयच्छति द्वैगुणिकः । त्रैगुणिकः ॥ । वृद्धेर्वृधुषिभावो वक्तव्यः ॥ वार्धुषिकः ॥

- (1581) कुसीददशैकादशात् षष्ठ्युच्चैः <4-4-31>

गह्यार्थार्थभ्यामाभ्यामेतौ स्तः प्रयच्छतीत्यर्थः । कुसीदं वृद्धिस्तदर्थं द्रव्यं कुसीदं तत्प्रयच्छति कुसीदिकः ।
कुसीदिकी । एकादशार्थत्वादेकादश ते च ते वस्तुतो दशचेति विग्रहेऽकारः समासान्त इहैव सूत्रे निपात्यते ।

दशैकादशिकः । दशैकादशिकी । दशैकादशान्प्रयच्छतीत्युत्तमर्ण एवेहापि तद्वितार्थः ॥

- (1582) उञ्छति <4-4-32>

बदराण्युञ्छति बादरिकः ॥

- (1583) रक्षति <4-4-33>

समाजं रक्षति सामाजिकः ॥

- (1584) शब्दददुरं करोति <4-4-34>

शब्दं करोति शाब्दिकः । दार्दुरिकः ॥

- (1585) पक्षिमत्स्यमृगान्हन्ति <4-4-35>

। स्वरूपस्य(पर्यायाणां) विशेषाणां च ग्रहणम् ॥ मत्स्यपर्यायेषु मीनस्यैव (भाष्येष्टिः) ॥ पक्षिणो हन्ति पाक्षिकः
। शाकुनिकः । मायूरिकः । मात्स्यिकः । मैनिकः । शाकुनिकः । मार्गिकः । हारिणितः । सारङ्गिकः ॥

- (1586) परिपन्थं च तिष्ठति <4-4-36>

अस्माद्द्वितीयान्तात्तिष्ठति हन्ति चेत्यर्थे ठक् स्यात् । पन्थानं वर्जयित्वा व्याप्य वा तिष्ठति
पारिपन्थिकश्चौरः । परिपन्थं हन्ति पारिपन्थिकः ॥

- (1587) माथोत्तरपदपदव्यनुपदं धावति <4-4-37>

दण्डाकारो माथः पन्थाः दण्डमाथः । दण्डमाथं धावति दाण्डमाथिकः । पादविकः । आनुपदिकः ॥

- (1588) आक्रन्दाङ्गञ्च <4-4-38>

अस्माङ्गञ्च स्याच्चाङ्गञ्च धावतीत्यर्थः । आक्रन्दं दुःखिनां रोदनस्थानं धावति आक्रन्दिकः ॥

- (1589) पदोत्तरपदं गृह्णाति <4-4-39>

पूर्वपदं गृह्णाति पौर्वपदिकः । औत्तरपदिकः ॥

- (1590) प्रतिकण्ठार्थललामं च <4-4-40>

एभ्यो गृह्णात्यर्थे ठक् स्यात् । प्रतिकण्ठं गृह्णाति प्रातिकण्ठिकः । आर्थिकः लालामिकः ॥

- (1591) धर्मं चरति <4-4-41>

धार्मिकः ॥ । अधर्माच्चेति वक्तव्यम् (वा) ॥ आधर्मिकः ॥

- (1592) प्रतिपथमेति ठंश्च <4-4-42>

प्रतिपथमेति प्रातिपथिकः ॥

- (1593) समवायान्समवैति <4-4-43>

सामवायिकः । सामूहिकः ॥

- (1594) परिषदो ण्यः <4-4-44>

परिषदं समवैति पारिषद्यः ॥

- (1595) सेनाया वा <4-4-45>

ण्यः स्यात्पक्षे ठक् । सैन्याः । सैनिकाः ॥

- (1596) संज्ञायां ललाटकुक्कुट्यौ पश्यति <4-4-46>

ललाटं पश्यति लालाटिकः सेवकः । कुक्कुटीशब्देन तत्पातार्हः स्वल्पदेशो लक्ष्यते ॥ कौक्कुटिकोभिक्षुः ॥

- (1597) तस्य धर्म्यम् <4-4-47>

आपणस्य धर्म्यमापणिकम् ॥

- (1598) अण् महिष्यादिभ्यः <4-4-48>

महिष्या धर्म्यं माहिषम् । याजमानम् ॥

- (1599) ऋतोऽञ् <4-4-49>

यातुर्धर्म्यं यात्रम् ॥ । नराच्चेति वक्तव्यम् (वा) ॥ नरस्य धर्म्या नारी ॥ । विशसितुरिङ्लोपश्चाञ्च वक्तव्यः (वा) ॥ विशसितुर्धर्म्यं वैशस्त्रम् ॥ । विभाजयितुर्णिङ्लोपश्चाञ्च वाच्यः (वा) ॥ विभाजयितुर्धर्म्यं वैभाजित्रम् ॥

- (1600) अवक्रयः <4-4-50>

षष्ठ्यन्ताङ्क् स्यादवक्रयेऽर्थे । आपणस्यावक्रय आपणिकः । राजग्राह्यं द्रव्यमवक्रयः ॥

- (1601) तदस्य पण्यम् <4-4-51>

अपूपाः पण्यमस्य आपूपिकः ॥

- (1602) लवणाङ्क् <4-4-52>

लावणिकः ॥

- (1603) किसरादिभ्यः ष्ठन् <4-4-53>

किसरं पण्यमस्य किसरिकः । षित्वान्डीष् । किसरिकी । किसर, उशीर, नलद, इत्यादि । किसरादयः सर्वे सुगन्धिद्रव्यविशेषवाचिनः ॥

- (1604) शलालुनोऽन्यतरस्याम् <4-4-54>

ष्ठन्स्यात् पक्षे ठक् । शलालुकः । शलालुकी । शलालुकः । शलालुकी । शलालुः सुगन्धिद्रव्यविशेषः ॥

- (1605) शिल्पम् <4-4-55>

मृदङ्गवादनं शिल्पमस्य मार्दङ्गिकः ॥

- (1606) मड्डुकझर्झरादन्यतरस्याम् <4-4-56>

मड्डुक्वादनं शिल्पमस्य माड्डुकः । माड्डुकिकः । झर्झरः । झर्झरिकः ॥

- (1607) प्रहरणम् <4-4-57>

तदस्येत्येव । असिः प्रहरणमस्य आसिकः । धानुष्कः ॥

- (1608) परश्वधादठञ् <4-4-58>

पारश्वधिकः ॥

- (1609) शक्तियष्ट्योरीकक् <4-4-59>

शाक्तीकः । याष्टीकः ॥

- (1610) अस्ति नास्ति दिष्टं मतिः <4-4-60>

तदस्येत्येव । अस्तिपरलोक इत्येवं मतिर्यस्य स आस्तिकः । नास्तीति मतिर्यस्य न नास्तिकः । दिष्टमिति मतिर्यस्य स दैष्टिकः ॥

- (1611) शीलम् <4-4-61>

अपूपभक्षणं शीलमस्य आपूपिकः ॥

- (1612) छात्रादिभ्यो णः <4-4-62>

गुरोर्दोषाणामावरणं छात्रं तच्छीलमस्य छात्रः ॥

- (1613) कर्मस्ताच्छील्ये <6-4-172>

कर्म इति ताच्छील्ये णे टिलोपो निपात्यते । कर्मशीलः कर्मः । नस्तद्धिते 679 इत्येव सिद्धे अण्कार्यं ताच्छीलिके णेऽपि । तेन चौरी तापसीत्यादि सिद्धम् । ताच्छील्ये किम् । कर्मणः ॥

- (1614) कर्माध्ययने वृत्तम् <4-4-63>

प्रथमान्तात्षष्ठ्यर्थे ठक् स्यादध्ययने वृत्ता या क्रिया सा चेत्प्रथमान्तस्यार्थः । ऐकान्यिकः । यस्याध्ययने प्रवृत्तस्य परीक्षाकाले विपरीतोच्चारणरूपं स्खलितमेकं जातं सः ॥

- (1615) बह्वचपूर्वपदाङ्गः <4-4-64>

प्राग्विषये । द्वादशान्यानि कर्माण्यध्ययने वृत्तान्यस्य द्वादशान्यिकः । द्वादशापपाठा अस्य जाता इत्यर्थः ॥

- (1616) हितं भक्षाः <4-4-65>

अपूपभक्षणं हितमस्मै आपूपिकः ॥

- (1617) तदस्मै दीयते नियुक्तम् <4-4-66>

अग्रभोजनं नियतं दीयते अस्मै आग्रभोजनिकः ॥

- (1618) श्राणामांसौदनाद्विठन् <4-4-67>

श्राणा नियुक्तं दीयतेऽस्मै श्राणिकः । श्राणिकी । मांसौदनग्रहणं संधातविगृहीतार्थम् । मांसौदनिकः । मांसिकः । ओदनिकः ॥

- (1619) भक्तादणन्यतरस्याम् <4-4-68>

पक्षे ठक् । भक्तमस्मै नियुक्तं दीयते भाक्तः । भाक्तिकः ॥

- (1620) तत्र नियुक्तः <4-4-69>

आकरे नियुक्त आकरिकः ॥

- (1621) अगारान्ताङ्गः <4-4-70>

देवागारे नियुक्तो देवागारिकः ॥

- (1622) अध्यायिन्यदेशकालात् <4-4-71>

निषिद्धदेशकालवाचकाङ्गः स्यादध्येतरि । श्मशानेऽधीते श्माशानिकः । चतुर्दश्यामधीते चातुर्दशिकः ॥

- (1623) कठिनान्तप्रस्तारसंस्थानेषु व्यवहरति <4-4-72>

तत्रेत्येव । वंशकठिने व्यवहरति वांशकठिनिकः । वंशा वेणवः कठिना यस्मिन्देशे स वंशकठिनस्तस्मिन्देशे या क्रिया यथानुष्ठेया तां तथैवानुतिष्ठतीत्यर्थः । प्रास्तारिकः । सांस्थानिकः ॥

- (1624) निकटे वसति <4-4-73>

नैकटिको भिक्षुः ॥

- (1625) आवसथात् ष्ठल् <4-4-74>

आवसथे वसति आवसथिकः । षित्वान्डीष् । आवसथिकी । आकर्षात्पर्पादेर्भस्त्रादिभ्यः कुसीदसूत्राच्च ।
आवसथात्किसरादेः षितः षडेते ठगधिकारे ॥1॥ षडिति सूत्रषट्केन विहिता इत्यर्थः । प्रत्ययास्तु सप्त ॥
ठकोऽवधिः समाप्तः ॥

इति तद्धिताधिकारे ठगधिकारप्रकरणम्

तद्धिताधिकारे प्राग्घितीयप्रकरणम्

- (1626) प्राग्घितादयत् <4-4-75>

तस्मै हितम् 1665 इत्यतः प्राक् यदधिक्रियते ॥

- (1627) तद्वहति रथयुगप्रासङ्गम् <4-4-76>

रथं वहति रथ्यः । युग्यः । वत्सानां दमनकाले स्कन्धे काष्ठमासज्यते स प्रासङ्गः । तं वहति प्रासङ्ग्यः ॥

- (1628) धुरो यड्ढकौ <4-4-77>

हलि च 354 इति दीर्घे प्राप्ते ॥

- (1629) न भकुर्छुराम् <8-2-79>

भस्य कुर्छुरोश्चोपधाया दीर्घो न स्यात् । धुर्यः । धौरैयः ॥

- (1630) खः सर्वधुरात् <4-4-78>

सर्वधरां वहतीति सर्वधुरीणः ॥

- (1631) एकधुराल्लुक्य <4-4-79>

एकधुरां वहति एकधुरीणः । एकधुरः ॥

- (1632) शकटादण् <4-4-80>

शकटं वहति शाकटो गौः ॥

- (1633) हलसीराड्क् <4-4-81>

हलं वहति हालिकः । सैरिकः ॥

- (1634) संज्ञायां जन्या <4-4-82>

जनी वधूः तां वहति प्रापयति जन्या ॥

- (1635) विध्यत्यधनुषा <4-4-83>

द्वितीयान्ताद्विध्यतीत्यर्थे यत्स्यान्न चेत्तत्र धनुः करणम् । पादौ विध्यन्ति पद्याः शर्कराः ॥

- (1636) धनगणं लब्धा <4-4-84>

तृन्नन्तमेतत् । धनं लब्धा धन्यः । गणं लब्धा गण्यः ॥

- (1637) अन्नाणः <4-4-85>

अन्नं लब्धा आन्नः ॥

- (1638) वशं गतः <4-4-86>

वश्यः परेच्छानुचारी ॥

- (1639) पदमस्मिन् दृश्यम् <4-4-87>

पद्यः कर्दमः । नातिशुष्क इत्यर्थः ॥

- (1640) मूलमस्याबर्हि <4-4-88>

आबर्हणमाबर्ह उत्पाटनं तदस्यास्तीत्याबर्हि । मूलमाबर्हि येषां ते मूल्या मुद्गाः ॥

- (1641) संज्ञायां धेनुष्या <4-4-89>

धेनुशब्दस्य षुगागमो यप्रत्ययश्च स्वार्थे निपात्यते संज्ञायाम् । धेनुष्या बन्धके स्थिता ॥

- (1642) गृहपतिना संयुक्ते ज्यः <4-4-90>

गृहपतिर्यजमानस्तेन संयुक्तो गार्हपत्योऽग्निः ॥

- (1643) नौवयोधर्मविषमूलमूलसीतातुलाभ्यस्तार्यतुल्यप्राप्यवध्यानाम्यसमसमितसंमितेषु <4-4-91>

नावा तार्यं नाव्यम् । वयसा तुल्यो वयस्यः । धर्मेण प्राप्यं धर्म्यम् । विषेण वध्यो विष्यः । मूलेन आनाम्यं मूल्यम् । मूलेन समो मूल्यः । सीतया संमितं सीत्यं क्षेत्रम् । तुलया संमितं तुल्यम् ॥

- (1644) धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेते <4-4-92>

धर्मादनपेतं धर्म्यम् । पथ्यम् । अर्थ्यम् । न्याय्यम् ॥

- (1645) छन्दसो निर्मिते <4-4-93>

छन्दसा निर्मितं छन्दस्यम् । इच्छया कृतमित्यर्थः ॥

- (1646) उरसोण् च <4-4-94>

चाद्यत् । उरसा निर्मितः पुत्रः औरसः । उरस्यः ॥

- (1647) हृदस्य प्रियः <4-4-95>

हृदयो देशः । हृदस्य हल्लेख-988 इति हृदादेशः ॥

- (1648) बन्धने चर्षो <4-4-96>

हृदयशब्दात् षष्ठ्यन्ताद्बन्धने यत्स्याद्देऽभिधेये । हृदयस्य बन्धनं हृदयो वशीकरणमन्त्रः ॥

- (1649) मतजनहलात्करणजल्पकर्षेषु <4-4-97>

मतं ज्ञानं तस्य करणं भावः साधनं वा मत्यम् । जनस्य जल्पो जन्यः । हलस्य कर्षो हल्यः ॥

- (1650) तत्र साधुः <4-4-98>

अग्रे साधुः अग्र्यः । सामसु साधुः सामन्यः । येचाभावकर्मणोः 1154 इति प्रकृतिभावः । कर्मण्यः । शरण्यः ॥

- (1651) प्रतिजनादिभ्यः खञ् <4-4-99>

प्रतिजनं साधुः प्रातिजनीनः । सांयुगीनः । सार्वजनीनः । वैश्वजनीनः ॥

- (1652) भक्ताणः <4-4-100>

भक्ते साधवो भाक्ताः शालयः ॥

- (1653) परिषदो ण्यः <4-4-101>

पारिपद्यः । परिषद इति योगविभागाणोऽपि । परिषदः । पर्षद इति पाठः । पार्षदः ॥

- (1654) कथादिभ्यष्ठक् <4-4-102>

कथायां साधुः काथिकः ॥

- (1655) गुडादिभ्यष्ठञ् <4-4-103>

गुडे साधुर्गौडिक इक्षुः । साक्तुका यवाः ॥

- (1656) पथ्यतिथिवसतिस्वपतेर्दञ् <4-4-104>

पथि साधुः पाथेयम् । आतिथेयम् । वसनं वसतिस्तत्र साधुर्वासतेयी रात्रिः । स्वापतेयं धनम् ॥

- (1657) सभाया यः <4-4-105>

सभ्यः ॥

- (1658) समानतीर्थे वासी <4-4-107>

साधुरीति निवृत्तम् । वसतीति वासी । समाने तीर्थे गुरौ वसतीति सतीर्थ्यः ॥

- (1659) समानोदरे शयितओ चोदात्तः <4-4-108>

समाने उदरे शयितः स्थितः समानोदर्यो भ्राता ॥

- (1660) सोदराद्यः <4-4-109>

सोदर्यः । अर्थः प्राग्वत् ॥

इति तद्धिताधिकारे प्राग्घितीयप्रकरणम्

तद्धिताधिकारे आर्हीये छयद्विधिप्रकरणम्

- (1661) प्राक् क्रीताच्छः <5-1-1>

तेन क्रीतम् 1702 इत्यतः प्राक् छोऽधिक्रियते ॥

- (1662) उगवादिभ्यो यत् <5-1-2>

प्राक् क्रीतादित्येव । उवर्णान्ताद्गवादिभ्यश्च यत्स्याच्छस्यापवादः । (ग) नाभि नभं च ॥ नभ्योऽक्षः । नभ्यमञ्जनम् । रथनाभावेवेदम् । (ग) शुनः संप्रसारणं वा च दीर्घत्वम् । शून्यम् । शून्यम् । (ग) ऊधसो नङ् च । ऊधन्यः ॥

- (1663) कम्बलाच्च संज्ञायाम् <5-1-3>

यत्स्यात् । कम्बल्यमूर्णापलशतम् । संज्ञायां किम् । कम्बलीया ऊर्णा ॥

- (1664) विभाषा हविरपूपादिभ्यः <5-1-4>

आमिक्ष्यं दधि । आमिक्षीयम् । पुरोडाश्यामन्तण्डुलाः । पुरोडाशीयाः । अपूप्यम् । अपूपीयम् ॥

- (1665) तस्मै हितम् <5-1-5>

वत्सेभ्यो हितो वत्सीयो गोधुक् । शङ्कवे हितं शङ्कव्यं दारु । गव्यम् । हविष्यम् ॥

- (1666) शरीरावयवाद्यत् <5-1-6>

दन्त्यम् । कण्ठ्यम् ॥ । नस् नासिकायाः (वा) ॥ नस्यम् । नाभ्यम् ॥

- (1667) ये च तद्धिते <6-1-61>

यादौ तद्धिते परे शिरश्शब्दस्य शीर्षन्नादेशः स्यात् । शीर्षण्यः । तद्धिते किम् । शिर इच्छति शिरस्यति ॥ । वा केशेषु (वा) ॥ शीर्षण्याः शिरस्या वा केशाः ॥ । अचि शीर्ष इति वाच्यम् (वा) ॥ अजादौ तद्धिते शिरसः शीर्षादेशः । स्थूलशिरस इदं स्थौलशीर्षम् ॥

- (1668) खलयवमाषतिलवृषब्रह्मणश्च <5-1-7>

खलाय हितं खल्यम् । यव्यम् । माप्यम् । तिल्यम् । वृष्यम् । ब्रह्मण्यम् । चाद्रथ्या ॥

- (1669) अजादिभ्यां थ्यन् <5-1-8>

अजथ्यायूथिः । अविथ्या ॥

■ (1670) आत्मन्विश्वजनभोगोत्तरपदात्खः <5-1-9>

■ (1671) आत्माध्वानौ खे <6-4-169>

एतौ खेप्रकत्या स्तः । आत्मने हितमात्मनीनम् । विश्वजनीनम् ॥ कर्मधारयादेवेष्प्यते ॥

षष्ठीतत्पुरुषाद्बहुव्रीहेश्च छ एव । विश्वजनीयम् ॥ । पञ्चजनादुपसंख्यानम् (वा) ॥ पञ्चजनीनम् ॥ ।

सर्वजनीद्वञ् खश्च (वा) ॥ सार्वजनिकः । सर्वजनीनः ॥ । महाजनाद्वञ् (वा) ॥ माहाजनिकः । मातृभोगीणः ।
पितृभोगीणः । राजभोगीणः । (ग) आचार्यादणत्वं च ॥ आचार्यभोगीणः ॥

■ (1672) सर्वपुरुषाभ्यां णठञौ <5-1-10>

। सर्वाण्यो वेति वक्तव्यम् (वा) ॥ सर्वस्मै हितं सार्वम् । सर्वोयम् ॥ पुरुषाद्वधविकारसमूहतेकृतेषु (वा) ॥
भाष्यकारप्रयोगात्तेनेत्यस्य द्वन्द्वमध्ये निवेशः । पुरुषस्य वधः पौरुषेयः । तस्येदम्-1500इत्यणि प्राप्ते ।
पुरुषस्य विकारः पौरुषेयः । प्राणिरजतादिभ्योऽञ् 1532 इत्यञि प्राप्ते समुहैऽप्यणि प्राप्ते । एकाकिनोऽपि
परितः पौरुषेयवृता इवेति माघः । तेन कृते ग्रन्थेऽणि प्राप्ते अग्रन्थे तु प्रासादादावप्राप्त एवेति विवेकः ॥

■ (1673) माणवचरकाभ्यां खञ् <5-1-11>

माणवाय हितं माणवीनम् । चारकीणम् ॥

■ (1674) तदर्थं विकृतेः प्रकृतौ <5-1-12>

विकृतिवाचाकाच्चतुर्थ्यन्तात्तदार्थायां प्रकृतौ वाच्यायां छप्रत्ययः स्यात् । अङ्गरेभ्य एतानि अङ्गारीयाणि
काष्ठानि । प्राकारीया इष्टकाः । शङ्कव्यं दारु ॥

■ (1675) छदिरुपधिबलेढञ् <5-1-13>

छादिषेयाणि तृणानि । बालेयास्तण्डुलाः ॥ । उपधिशब्दात्स्वार्थे इष्यते (वा) ॥ उपधीयत इत्युपधी रथाङ्गं तदेव
औषधेयम् ॥

■ (1676) ऋषभोपानहोर्ज्यः <5-1-14>

छस्यापवादः । आर्षभ्यो वत्सः । औपानहयो मुञ्जः । चर्मण्यप्ययमेव पूर्वविप्रतिषेधेन ॥ औपानह्यं चर्म ॥

■ (1677) चर्मणोऽञ् <5-1-15>

चर्मणो या विकृतिस्तद्वाचकादञ् स्यात् । वर्धये इदं वार्धं चर्म । वारत्रं चर्म ॥

■ (1678) तदस्य तदस्मिन् स्यादिति <5-1-16>

प्राकार आसामिष्टकानां स्यात्प्राकारीया इष्टकाः । प्रासादीयं दारु । प्रकारोऽस्मिन् स्यात् प्राकारीयो देशः । इति
शब्दो लौकिकीं विवक्षामनुसारयति । तेनेह न । प्रासादो देवदत्तस्य स्यादिति ॥

■ (1679) परिखाया ढञ् <5-1-17>

परिखेयी भूमिः ॥

छयतोः पूर्णोऽवधिः ॥

इति तद्धिताधिकारे आर्हीये छयद्विधिप्रकरणम्

तद्धिताधिकारे आर्हीयप्रकरणम्

- (1680) प्राग्वतेष्ठञ् <5-1-18>

तेन तुल्यम् (सू1778) इति वर्ति वक्ष्यति ततः प्राक्ठञधिक्रियते ॥

- (1681) आर्हादगोपुच्छसंख्यापरिमाणाङ्कः <5-1-19>

तदर्हति (सू1728) इत्येतदभिव्याप्य ठञधिकारमध्ये ठञोऽपवादष्ठगधिक्रियते गोपुच्छादीन्वर्जयित्वा ॥

- (1682) असमासे निष्कादिभ्यः <5-1-20>

आर्हादित्येतत् तेन क्रीतम् (सू1702) इति यावत्सप्तदशसूत्र्यामनुवर्तते । निष्कादिभ्योऽसमासे ठक्स्यादार्हीयेष्वर्थेषु । नैष्किकम् । समासे तु ठञ् ॥

- (1683) परिमाणान्तस्यासंज्ञाशाणयोः <7-3-19>

उत्तरपदवृद्धिः स्यात् त्रिदादौ । परमनैष्किकः । असंज्ञाः थ्दयःति किम् । पञ्च कलापाः परिमाणमस्य पाञ्चकलापिकम् । तदस्य परिमाणम् (सू1723) इति ठञ् । असमासग्रहणं ज्ञापकं भवति इत्यतः प्राक् तदन्तविधिरिति । तेन सुगव्यम्-यवापूप्यमित्यादि ॥ इत ऊर्ध्वं तु ॥ । संख्यापूर्वपदानां तदन्तग्रहणं प्राग्वतेरिष्यते तच्चातुकि (वा) ॥ पारायणिकः । द्वैपारायणिकः । अलुकिः थ्दयःति किम् । द्वाभ्यां शूर्पभ्यां क्रीतं द्विशूर्पम् । द्विशूर्पेण क्रीते शूर्पादञ् (सू1691) माभूत् किंतु ठञ् । द्विशौर्पिकम् ॥

- (1684) अर्धात्परिमाणस्य पूर्वस्य तु वा <7-3-26>

अर्धात्परिमाणवाचकस्योत्तरपदस्यादेरचो वृद्धिः पूर्वपदस्य तु वा त्रिति णिति किति च । अर्धद्रोणेन क्रीतम् आर्धद्रौणिकम् । अर्धद्रौणिकम् ॥

- (1685) नातः परस्य <7-3-27>

अर्धात्परस्य परिमाणाकारस्य वृद्धिर्न पूर्वपदस्य तु वा त्रिदादौ । आर्धप्रस्थिकम् । अर्धप्रस्थिकम् । अतः किम् । ?? आर्धखारीभार्य इत्यत्र वृद्धिनिमित्तस्य- (सू 840 इति पुंवद्भावनिषेधो न स्यात् ॥

- (1686) शताच्च ठन्यतावशते <5-1-21>

शतेन क्रीतं शतिकम् । शत्यम् । अशते किम् । शतं परिमाणमस्य शतकः सङ्घः । इह प्रत्ययार्थो वस्तुतः प्रकृत्यर्थान्नभिद्यते, तेन ठन्यतौ न । किं तु कनेव । असमासे इत्येव । द्विशतेन क्रीतं द्विशतकम् ॥

- (1687) संख्याया अतिशदन्तायाः कन् <5-1-22>

संख्यायाः कन्स्यादाहीयेऽर्थे न तु त्यन्तशदन्तायाः । पञ्चभिः क्रीतः पञ्चकः । बहुकः । त्यन्तायास्तु साप्ततिकः । शदन्तायाः । चात्वारिन्तकः ॥

■ (1688) वतोरिङ्वा <5-1-23>

वत्वान्तात्कन इङ्वा स्यात् । तावतिकः । तावत्कः ॥

■ (1689) विंशतित्रिंशद्भ्यां इवुन्नसंज्ञायाम् <5-1-24>

योगविभागः कर्तव्यः । आभ्यां कन्स्यात् । असंज्ञायां तु इवुन् स्यात् । कनोऽपवादः । विंशकः । त्रिंशकः । संज्ञायां तु विंशतिकः । त्रिंशतिकः ॥

■ (1690) कंसाद्विठन् <5-1-25>

टो डीबर्थः । इकार उच्चरणार्थः । कंसिकः । कंसिकी ॥ । अर्धाच्चेति वक्तव्यम् (वा) ॥ अर्थिकः । अर्थिकी ॥ । कार्षापणाद्विठन्वक्तव्यः (वा) ॥ । प्रतिरादेशश्च वा (वा) ॥ कार्षापणिकः । कार्षापणिकी । प्रतिकः । प्रतिकी ॥

■ (1691) शूर्पादन्नन्यतरस्याम् <5-1-26>

शौर्षम् । शौर्षिकम् ॥

■ (1692) शतमानविंशतिकसहस्रवसनादण् <5-1-27>

एभ्योऽण् स्यात् । ठञ्ठक्कनामपवादः । शतमानेन क्रीतं शातमानम् । वैशतिकम् । साहस्रम् । वासनम् ॥

■ (1693) अध्यर्धपूर्वाद्द्विगोर्लुगसंज्ञायाम् <5-1-28>

अध्यर्धपूर्वाद्द्विगोश्च परस्यार्हीयस्य लुक् स्यात् । अध्यर्धकंसम् । द्विकंसम् । संज्ञायां तु पाञ्चाकलापिकम् ॥

■ (1694) विभाषा कार्षापणसहस्राभ्याम् <5-1-29>

लुगवा स्यात् । अध्यर्धकार्षापणम् । अध्यर्धकार्षापणिकम् । द्विकार्षापणम् । औपसंख्यानिकस्यटिठनो लुक् । पक्षेऽध्यर्धप्रतिकम् । द्विप्रतिकम् । अध्यर्धसहस्रम् । अध्यर्धसाहस्रम् । द्विसहस्रम् । द्विसाहस्रम् ॥

■ (1695) द्वित्रिपूर्वाङ्गिष्कात् <5-1-30>

लुगवा स्यात् । द्विनिष्कम्-द्विनैष्किकम् । त्रिनिष्कम्-त्रिनैष्किकम् ॥ । बहुपूर्वाच्चेति वक्तव्यम् (वा) ॥ बहुनिष्कम् । बहूनैष्किकम् ॥

■ (1696) बिस्ताच्च <5-1-31>

द्वित्रिबहुपूर्वाद्विस्तादाहीयस्य लुगवा स्यात् । द्विबिस्तम् । द्विबैस्तिकमित्यादि ॥

■ (1697) विंशतिकात्खः <5-1-32>

अध्यर्धपूर्वाद्द्विगोरित्येव । अध्यर्धविंशतिकीनम् । द्विविंशतिकीनम् ॥

- (1698) खार्या ईकन् <5-1-33>

अध्यर्थखारीकम् । द्विखारीकम् ॥ । केवलायाश्चेति वक्तव्यम् (वा) ॥ खारीकम् ॥

- (1699) पणपादमाषशताद्यत् <5-1-34>

अध्यर्थपण्यम् । द्विपण्यम् । अध्यर्थपाद्यम् । द्विपाद्यम् । इह पादः पत् (सू414)ति न । यस्य-(सू311) इति लोपस्य स्थानिवद्भावात् । पद्यत्यतदर्थे 991 इत्यपि न, प्राण्यङ्गार्थस्यैव तत्र ग्रहणात् ॥

- (1700) शाणाद्वा <5-1-35>

यत्स्यात् । पक्षे ठञ् । तस्य लुक् । अध्यर्थशाण्यम् । अध्यर्थशाणम् ॥

- (1701) द्वित्रिपूर्वादण् च <5-1-36>

शाणात्इत्येव । चाद्यत् । तेन त्रैरूप्यम् । परिमाणान्तस्यासंज्ञाशाणयोः (सू1683) इति पर्युदासादादिवृद्धिरेव । द्वैशाणम् । द्विशाण्यम् । द्वीशाणम् । इह ठञादयस्त्रयोदश प्रत्ययाः प्रकृतास्तेषां समर्थविभक्तयोऽर्थास्चाकाङ्क्षितास्त इदानीमुच्यन्ते ॥

- (1702) तेन क्रीतम् <5-1-37>

ठञ् । गोपुच्छेन क्रीतं गौपुच्छिकम् । साप्ततिकम् । प्रास्थिकम् । ठक् । नैष्किकम् ॥

- (1703) इदनोण्याः <1-2-50>

गोण्या इत्स्यात्तद्धितलुकि । लुकोऽपवादः । पञ्चभिर्गोणीभिः क्रीतः पटः पञ्चगोणिः ॥

- (1704) तस्य निमित्तं संयोगोत्पातौ <5-1-38>

संयोगः संबन्धः । उत्पातः - शुभाशुभसूचकः । शतिकः-शत्यो वा धनपतिसंयोगः । शतिकं शत्यं वा दक्षिणाक्षिस्पन्दनम् । शतस्य निमित्तमित्यर्थः ॥ । वातपित्तश्लेष्मभ्यः शमनकोपनयोरुपसंख्यानम् (वा) ॥ वातस्य शमनं कोपनं वा वातिकम् । पैत्तिकम् । श्लैष्मिकम् ॥ । संनिपाताच्चेति वक्तव्यम् (वा) ॥ सान्निपातिकम् ॥

- (1705) गोद्व्यचोऽसंख्यापरिमाणाश्वादेर्यत् <5-2-39>

गोर्निमित्तं संयोग उत्पातो वा गव्यः । द्व्यचः । धन्यः । यशस्यः । स्वर्ग्यः । गोद्व्यचः किम् । विजयस्य वैजयिकः । असंख्या इत्यादि किम् । पञ्चानां पञ्चकम् । सप्तकम् । प्रास्थिकम् । खारीकम् । अश्वादि-आश्विकम् । आस्मिकम् ॥ । ब्रह्मवर्चसादुपसंख्यानम् (वा) ॥ ब्रह्मवर्चस्यम् ॥

- (1706) पुत्राच्छ च <5-1-80>

चाद्यत् । पुत्रीयः । पुत्र्यः ॥

- (1707) सर्वभूमिपृथिवीभ्यामणजौ <5-1-41>

सर्वभूमेर्निमित्तं संयोग उत्पातो वा सार्वभौमः । पार्थिवः । सर्वभूमिशब्दोऽनुशतिकादिषु पद्यते ॥

- (1708) तस्येश्वरः <5-1-42>

- (1709) तत्र विदित इति च <5-1-43>

सर्वभूमेरीश्वरः सर्वभूमौ विदितो वा सार्वभौमः । पार्थिवः ॥

- (1710) लोकसर्वलोकाङ्गम् <5-1-44>

तत्र विदितः इत्यर्थः । लौकिकः । अनुशतिकादित्वादुभयपदवृद्धिः । सार्वलौकिकः ॥

- (1711) तस्य वापः <5-1-45>

उप्यते अस्मिन्निति वापः क्षेत्रम् । प्रस्थस्य वापः प्रास्थिकम् । द्रौणिकम् । खारीकम् ॥

- (1712) पात्रात् ष्ठन् <5-1-46>

पात्रस्य वापः क्षेत्रं पात्रिकम्-पात्रिकी क्षेत्रभक्तिः ॥

- (1713) तदस्मिन्वृद्ध्यायलाभशुल्कोपदा दीयते <5-1-47>

वृद्धिर्दीयत इत्यादि क्रमेण प्रत्येकं संबन्धादेकवचनम् । पञ्चास्मिन् वृद्धिः आयः लाभः शुल्कम् उपदा वा दीयते पञ्चकः । शतिकः-शत्यः । साहस्रः । उत्तमर्णेन मूलातिरिक्तं ग्राह्यं वृद्धिः । ग्रामादिषु स्वामिग्राह्यो भाग आयः । विक्रेत्रा मूल्यादधिकग्राह्यं लाभः । रक्षानिर्वेशो राजभागः शुल्कः । उत्कोच उपदा ॥ । चतुर्थ्यर्थ उपसंख्यानम्(वा) ॥ पञ्चास्मै वृद्ध्यादिर्दीयते पञ्चको देवदत्तः । सममब्राह्मणे दानमिति वदधिकरणत्वविवक्षा वा ॥

- (1714) पूरणार्धाङ्गम् <5-1-48>

यथाक्रम ठक्ठिनोरपवादः । द्वितीयो वृद्ध्यादिरस्मिन्दीयते द्वितीयिकः । तृतीयकः । अर्धिकः । अर्धशब्दो रूपकस्यार्थं रूढः ॥

- (1715) भागाद्यच्च <5-1-49>

चाङ्गम् । भागशब्दोऽपि रूपकस्यार्थं रूढः । भागो वृद्ध्यादिरस्मिन्दीयते भाग्यं-भागिकं शतम् । भाग्या भगिका विंशतिः ॥

- (1716) तद्वरति वहत्यावहति भाराद्वांशादिभ्यः <5-1-50>

वंशादिभ्यः परो यो भारशब्दस्तदन्तं यत्प्रातिपदिकं तत्प्रकृतिकाद्वितीयान्तादित्यर्थः । वंशभारं हरति वहत्यावहति वा वांशभारिकः । ऐक्षुभारिकः । भाराद्वांशादिभ्यः इत्यस्य व्याख्यानन्तरं भारभूतेभ्यो वंशादिभ्यः इति । भारभूतान्वंशान् हरति वांशिकः । ऐक्षुकः ॥

- (1717) वस्नद्रव्याभ्यां ठन्कनौ <5-1-51>

यथासंख्यं स्तः । वस्त्रं हरति वहत्यावहति वा वस्त्रिकः । द्रव्यकः ॥

- (1718) संभवत्यवहरति पचति <5-1-52>

प्रस्थं संभवति प्रास्थिकः कटाहः । प्रस्थं स्वस्मिन्समावेशयतीत्यर्थः । प्रास्थिकी ब्राह्मणी । प्रस्थमवहरति पचति वेत्यर्थः ॥ । तत्पचतीति द्रोणादण् च (वा) ॥ चाड् । द्रोणं पचतीति द्रौणी-द्रौणिकी ॥

- (1719) आढकाचितपात्रात्खोऽन्यतरस्याम् <5-1-53>

पक्षे ठञ् । आढकं संभवति अवहरति पचति वा आढकीना-आढकिकी । अचितीना । आचितिकी । पात्रीणा पात्रीकी ॥

- (1720) द्विगोः ष्ठंश्च <5-1-54>

आढकाचितपात्रात् इत्येव । आढकाद्यन्ताद्विगोः संभवत्यादिष्वर्थेषु ष्ठन्खौ वा स्तः । पक्षे ठञ् । तस्य अध्यर्थ-(सू1693) इति लुक् । षित्वाङ्गीष् । द्रव्याढकिकी । द्रव्याढकीना । द्विगोः-(सू479) इति डीप् । द्रव्याढकी । द्रव्याचितिकी । द्रव्याचितीना । अपरिमाण-(सू470) इति डीब्निषेधात् । द्रव्याचिता । द्विपात्रिकी । द्विपात्रीणा । द्विपात्री ॥

- (1721) कुलिजाल्लुखौ च <5-1-55>

कुलिजान्ताद्विगोः संभवत्यादिष्वर्थेषु लुखौ वा स्तः । चात्ष्ठंश्च । लुगभावे ठञः श्रवणम् । द्विकुलिजी-द्वैकुलिजिकी-द्विकुलिजीना-द्विकुलिजिकी ॥

- (1722) सोऽस्यांशवस्त्रभृतयः <5-1-56>

अंशो भागः । वस्त्रं मूल्यम् । भृतिर्वेतनम् । पञ्च अंशो वस्त्रो भृतिर्वास्य पञ्चकः ॥

- (1723) तदस्य परिमाणम् <5-1-57>

प्रस्थं परिमाणमस्य प्रास्थिको राशिः ॥

- (1724) संख्यायाः संज्ञासङ्घसूत्राध्ययनेषु <5-1-58>

पूर्वसूत्रमनुवर्तते । तत्र । संज्ञायां स्वार्थे प्रत्ययो वाच्यः (वा) ॥ यद्वा द्व्येकयोरितिवत्संख्यामात्रवृत्तेः परिमाणिनि प्रत्ययः ॥ पञ्चैव पञ्चकाः शकुनयः । पञ्च परिमाणमेषामिति वा । सङ्घे पञ्चकः । सूत्रेऽष्टकं पाणिनीयम् । सङ्घशब्दस्य प्राणिसमूहे रूढत्वात्सूत्रं पृथगुपात्तम् । पञ्चकमध्ययनम् ॥ । स्तोमे डविधिः (वा) ॥ पञ्चदश मन्त्राः परिमाणमस्य पञ्चदशः । सप्तदशः । एकविंशः । सोमयागेषु छन्दोगैः क्रियमाणा पृष्ठ्यादिसंज्ञिका स्तुतिः स्तोमः ॥

- (1725) पङ्क्तिविंशतित्रिंशच्चत्वारिंशत्पञ्चाशत्षष्टिसप्तत्यशीतिनवतिशतम् <5-1-59>

एते रूढिशब्दा निपात्यन्ते ॥

- (1726) पञ्चदशतौ वर्गे वा <5-1-60>

पञ्च परिमाणमस्य पञ्चद्वर्गः । दशत् । पक्षे पञ्चकः । दशकः ॥

- (1727) त्रिंशच्चत्वारिंशतोर्ब्राह्मणे संज्ञायां डण् <5-1-62>

त्रिंशदध्यायाः परिमाणमेषां ब्राह्मणानां त्रैशानि । चात्वारिंशानि ब्राह्मणानि ॥??

- (1728) तदर्हति <5-1-63>

लब्धुं योग्यो भवतीत्यर्थे द्वितीयान्ताड्जादयः स्युः । श्वेतच्छत्रर्हति श्वैतच्छत्रिकः ॥ ।

- (1729) छेदादिभ्यो नित्यम् <5-1-64>

नित्यमाभीक्ष्ण्यम् । छेदं नित्यमर्हति छैदिको वेतसः । छिन्नप्ररूढत्वात् । (ग) विराग विरङ्गं च । विरागं नित्यमर्हति । वैरागिकः । वैरङ्गिकः ॥

- (1730) शीर्षच्छेदाद्यच्च <5-1-65>

शीरश्छेदं नित्यमर्हति शीर्षच्छेदयः । शैर्षच्छेदिकः । यद्वकोः संनियोगेन शिरसः शीर्षभावो निपात्यते ॥

- (1731) दण्डादिभ्यो यः <5-1-66>

एभ्यो यत् स्यात् । दण्डमर्हति दण्ड्यः । अर्ध्यः । वध्यः ॥

- (1732) पात्राद्धश्च <5-1-68>

चाद्यत्तदर्हतीत्यर्थे । पात्रियः । पात्र्यः ॥

- (1733) कडङ्करदक्षिणाच्छ च <5-1-69>

चाद्यत् । कडं करोतीति विग्रहे अत एव निपातनात्खच् । कडंकरं माषमुद्रादिकाष्ठमर्हतीति कडंकरीयो गौः । कडंकर्यः । दक्षिणामर्हतीति दक्षिणीयः-दक्षिण्यः ॥

- (1734) स्थालीबिलात् <5-1-70>

स्थालीबिलमर्हन्ति स्थालीबिलीयास्तण्डुलाः-स्थालीबिल्याः । पाकयोग्याः इत्यर्थः ॥

- (1735) यजत्विग्भ्यां घञञौ <5-1-71>

यथासंख्यं स्तः । यजमृत्विजं वार्हति यज्ञियः । आर्त्विजीनो यजमानः ॥ यजत्विग्भ्यां तत्कर्माहतीत्युपसंख्यानम् (वा) ॥ यज्ञियो देशः । आर्त्विजीन ऋत्विक् ॥ इति आर्हीयाणां ठगादीनां द्वादशानां गतोऽवधिः ॥

इति तद्धिताधिकारे आर्हीयप्रकरणम्

तद्धिताधिकारे ठञाधिकारे कालाधिकारप्रकरणम्

- (1736) पारायणतुरायणचान्द्रायणं वर्तयति <5-1-72>

पारायणं वर्तयति पारायणिकश्छात्रः । तुरायणं यज्ञविशेषः, तं वर्तयत् तौरायणिको यजमानः । चान्द्रायणिकः ॥

- (1737) संशयमापन्नः <5-1-73>

संशयविषयीभूतोऽर्थः सांशयिकः ॥

- (1738) योजनं गच्छति <5-1-74>

यौजनिकः ॥ । क्रोशशतयोजनशतयोरुपसंख्यानम् ॥ क्रोशशतं गच्छति क्रौशशतिकः ॥ । ततोऽभिगमनमर्हतीति च वक्तव्यम् ॥ क्रोशशतादभिगमनमर्हतीति क्रौशशतिको भिक्षुः । यौजनशतिक आचार्यः ॥

- (1739) पथः प्कन् <5-1-75>

षो डीषर्थः । पन्थानं गच्छति पथिकः पथिकी ॥

- (1740) पन्थो ण नित्यम् <5-1-76>

पन्थानं नित्यं गच्छति पान्थः । पान्थी ॥

- (1741) उत्तरपथेनाहतं च <5-1-77>

उत्तरपथेनाहतं औत्तरपथिकम् । उत्तरपथेन गच्छति औत्तरपथिकः ॥ । आहतप्रकरणे वारिजङ्गलस्थलकान्तारपूर्वादुपसंख्यानम् । वारिपथिकम् ॥

- (1742) कालात् <5-1-78>

व्युष्टादिभ्योऽण् 1761 इत्यतः प्रागधिकारोऽयम् ॥

- (1743) तेन निर्वृत्तम् <5-1-79>

अहना निर्वृत्तमाह्निकम् ॥

- (1744) तमधीष्टौ भूतो भूतो भावी <5-1-80>

अधीष्टः सत्कृत्य व्यापारितः । भूतो वेतनेन क्रीतः । भूतः स्वसत्तया व्याप्तकालः । भावी तादृश एवानागतः कालः । मासमधीष्टो मासिकोऽध्यापकः । मासं भूतो मासिकः कर्मकरः । मासं भूतो मासिको व्याधिः । मासं भावी मासिक उत्सवः ॥

- (1745) मासाद्वयसि यत्खगौ <5-1-81>

मासं भूतो मास्यः । मासीनः ॥

- (1746) द्विगोर्यप् <5-1-82>

मासाद्वयसीत्यनुवर्तते । द्वौ मासौ भूतो द्विमास्यः ॥

- (1747) षण्मासाण्यच्च <5-1-83>

वयसीत्येव । यबप्यनुवर्तते । चाट्टञ् । षण्मास्यः । षण्मासिकः ॥

- (1748) अवयसि ठंश्च <5-1-84>

चाण्ण्यत् । षण्मासिको व्याधिः षण्मास्यः ॥

- (1749) समायाः खः <5-1-85>

समामधीष्टो भृतो भृतो भावी वा समीनः ॥

- (1750) द्विगोर्वा <5-1-86>

समायाः ख इत्येव । तेन परिजय्य--1757 इत्यतः प्राङ्निर्वृत्तादिषु पञ्चस्वर्थेषु प्रत्ययाः । द्विसमीनः । द्वैसमिकः ॥

- (1751) रात्र्यहः संवरात्सराच्च <5-1-87>

द्विगोरित्येव । द्विरात्रीणः । द्वैरात्रिकः । द्रव्यहीनः । द्वैयहिनकः । समासान्तविधेरनित्यत्वान्न टच् । द्विसंवलत्सरीणः ॥

- (1752) संख्यायाः संवत्सरसंख्यस्य च <7-3-15>

संख्याया उत्तरपदस्य वृद्धिः स्यात् त्रिदादौ । द्विसांवत्सरिकः । द्वे षष्ठी भृतो द्विषाष्टिकः । संख्यायाः परिमाणान्तस्येत्येव सिद्धे संवत्सरग्रहणं परिमाणग्रहणे कालपरिमाणस्याग्रहणार्थम् । तेन द्वैसमिक इत्युत्तरपदवृद्धिर्न ॥

- (1753) वर्षाल्लुक्च <5-1-88>

वर्षशब्दान्ताद्विगोर्वा खः । पक्षे ठञ् वा च लुक् । त्रीणि रूपाणि । द्विवर्षीणो व्याधिः । द्विवर्षः ॥

- (1754) वर्षस्याभविष्यति <7-3-16>

उत्तरपदस्य वृद्धिः स्यात् । द्विवार्षिको मनुष्यः । भविष्यति तु द्वैवर्षिकः । अधीष्टभृतयोरभविष्यतीति प्रतिषेधो न । गम्यते हि तत्र भविष्यत्ता न तु तद्धितार्थः । द्वे वर्षे अधीष्टो भृतो वा कर्म करिष्यतीति द्विवार्षिको मनुष्यः । परिमाणान्तस्यासंज्ञाशाणयोः 1683 द्वौ कुडवौ परिमाणमस्य द्विकौडविकः । द्वाभ्यां सुवर्णाभ्यां क्रीतं द्विसौवर्णिकम् । द्विनैष्किकम् । असंज्ञेति किम् । पञ्च कलापाः परिमाणमस्य पाञ्चकलापिकम् । तद्धितान्तः संज्ञैषा । द्वैशाणम् । कुलिजशब्दमपि केचित्पठन्ति । द्वैकुलिजिकः ॥

- (1755) चित्तवति नित्यम् <5-1-89>

वर्षशब्दान्ताद्विगोः प्रत्ययस्य नित्यं लुक् स्यात् चेतने प्रत्ययार्थे । द्विवर्षो दारकः ॥

- (1756) षष्टिकाः षष्टिरात्रेण पच्यन्ते <5-1-90>

बहुवचनमतन्त्रम् । षष्टिको धान्यविशेषः । तृतीयान्तात्कन् रात्रशब्दलोपश्च निपात्यते ॥

- (1757) तेन परिजय्यलभ्यकार्यसुकरम् <5-1-93>

मासेन परिजय्यो जेतुं शक्यो मासिको व्याधिः । मासेन लभ्यं कार्यं सुकरं वा मासिकम् ॥

- (1758) तदस्य ब्रह्मचर्यम् <5-1-94>

द्वितीयान्तात्कालवाचिनोऽस्येत्यर्थे प्रत्ययः स्यात् । अत्यन्तसंयोगे द्वितीया । मासं ब्रह्मचर्यमस्य स मासिको ब्रह्मचारी । आर्धमासिकः । यद्वा प्रथमान्तादस्येत्यर्थे प्रत्ययः । मासोऽस्येति मासिकं ब्रह्मचर्यम् ॥ । महानाम्न्यादिभ्यः षष्ठ्यन्तेभ्य उपसंख्यानम् ॥ महानाम्न्यो नाम विदामघवन्नित्याद्या ऋचः । तासां ब्रह्मचर्यमस्य माहानाम्निकः । हरदत्तस्तु भस्याढ इति पुंवद्भावान्माहानामिक इत्याह ॥ । चतुर्मासाण्यो यज्ञे । तत्र भव इत्यर्थे ॥ चतुर्षु मासेषु भवन्ति चातुर्मास्यानि यज्ञकर्माणि ॥ । संज्ञायामण् ॥ चतुर्षु मासेषु भवति चातुर्मासी आषाढी । अण्णन्तत्वान्डीप् ॥

- (1759) तस्य च दक्षिणा यज्ञाख्येभ्यः <5-1-95>

द्वादशाहस्य दक्षिणा द्वादशाहिकी । आख्याग्रहणादकालादपि । आग्निष्टोमिकी । वाजपेयिकी ॥

- (1760) तत्र च दीयते कार्यं भववत् <5-1-96>

प्रावृषि दीयते कार्यं वा प्रावृषेण्यम् । शारदम् ॥ ठञ् अधिकारे कालाधिकारस्य पूर्णोऽवधिः ॥

इति तद्धिताधिकारे ठञ् अधिकारे कालाधिकारप्रकरणम्

तद्धिताधिकारे ठञ्विधिप्रकरणम्

- (1761) व्युष्टादिभ्योऽण् <5-1-97>

व्युष्टे दीयते कार्यं वा वैयुष्टम् । व्युष्ट, तीर्थ, संग्राम, प्रवास इत्यादि ॥ । अग्निपदादिभ्य उपसंख्यानम् ॥ अग्निपदे दीयते कार्यं वाग्निपदम् । पैलुमूलम् ॥

- (1762) तेन यथाकथाच हस्ताभ्यां णयतौ <5-1-98>

यथाकथाचेत्यव्ययसंघातात्तृतीयान्ताद्धस्तशब्दाच्च यथासंख्यं णयतौ स्तः ॥ । अर्थाभ्यां तु यथासंख्यं नेष्यते ॥ यथाकथाच दीयते कार्यं वा याथाकथाचम् । अनादरेण देयं कार्यं वेत्यर्थः । हस्तेन दीयते कार्यं वा हस्त्यम् ॥

- (1763) संपादिनि <5-1-99>

ठञ् । तेनेत्येव । कर्णवेष्टकाभ्यां संपादि कर्णवेष्टकिकं मुखम् । कर्णालंकाराभ्यामवश्यं शोभत इत्यर्थः ॥

- (1764) कर्मवेषाद्यत् <5-1-100>

कर्मणा संपादि कर्मण्यं शौर्यम् । वेषेण संपादी वेष्यो नटः । वेषः कृत्रिम आकारः ॥

- (1765) तस्मै प्रभवति संतापादिभ्यः <5-1-101>

संतापाय प्रभवति सांतापिकः । सांग्रामिकः ॥

- (1766) योगाद्यच्च <5-1-102>

चाटुञ् । योगाय प्रभवति योग्यः यौगिकः ॥

- (1767) कर्मण उकञ् <5-1-103>

कर्मणे प्रभवति कार्मुकम् ॥

- (1768) समयस्तदस्य प्राप्तम् <5-1-104>

समयः प्राप्तोऽस्य सामयिकम् ॥

- (1769) ऋतोरण् <5-1-105>

ऋतुः प्राप्तोऽस्य आर्तवम् ॥ । उपवस्त्रादिभ्य उपसंख्यानम् ॥ उपवस्ता प्राप्तोऽस्य औपवस्त्रम् । प्राशिता प्राप्तोऽस्य प्राशित्रम् ॥

- (1770) कालाद्यत् <5-1-107>

कालः प्राप्तोऽस्य काल्यं शीतम् ॥

- (1771) प्रकृष्टे ठञ् <5-1-108>

कालादित्येव । तदस्येति च । प्रकृष्टो दीर्घः कालोऽस्येति कालिकं वैरम् ॥

- (1772) प्रयोजनम् <5-1-109>

तदस्येत्येव । इन्द्रमहः प्रयोजनमस्य ऐन्द्रमहिकम् । प्रयोजनं फलं कारणं च ॥

- (1773) विशाखाषाढादण्मन्थदण्डयोः <5-1-110>

आभ्यामणस्यात्प्रयोजनमित्यर्थे क्रमान्मन्थदण्डयोर्ययोः । विशाखा प्रयोजनमस्य वैशाखो मन्थः । आषाढो दण्डः ॥ । चूडादिभ्य उपसंख्यानम् ॥ चूडी, चौडम् । श्रद्धा, श्रद्धम् ॥

- (1774) अनुप्रवचनादिभ्यश्छः <5-1-111>

अनुप्रवचनं प्रयोजनमस्य अनुप्रवचनीयम् ॥

- (1775) समापनात्पूर्वपदात् <5-1-112>

व्याकरणसमापनं प्रयोजनमस्य व्याकरणसमापनीयम् ॥

- (1776) ऐकागारिकट् चौरे <5-1-113>

एकमसहायमगारं प्रयोजनमस्य मुमुषिषोः स ऐकागारिकश्चारैः ॥

- (1777) आकालिकडाद्यन्तवचने <5-1-114>

समानकालावाद्यन्तौ यस्येत्याकालिकः । समानकालस्याऽऽकाल आदेशः । आशुविनाशीत्यर्थः । पूर्वदिने मध्याह्नादावुत्पद्य दिनान्तरे तत्रैव नश्वर इति वा ॥ । आकालाद्वंशच ॥ आकालिका विद्युत् ॥ ठन्नः पूर्णोऽवधिः ॥

इति तद्धिताधिकारे ठञ्विधिप्रकरणम्

तद्धिताधिकारे नञ्स्नञ्धिकारप्रकरणम्

- (1778) तेन तुल्यं क्रिया चेद्वतिः <5-1-115>

ब्राह्मणेन तुल्यं ब्राह्मणवदधीते । क्रिया चेदिति किम् । गुणतुल्ये मा भूत् । पुत्रेण तुल्यः स्थूलः ॥

- (1779) तत्र तस्येव <5-1-116>

मथुरायामिव मथुरावत् सुधने प्रकारः । चैत्रस्येव चैत्रवन्मैत्रस्य गावः ॥

- (1780) तदर्हम् <5-1-117>

विधिर्महति विधिवत्पूज्यते । क्रियाग्रहणं मण्डूकप्लुत्यानुर्तते । तनेह न । राजानमर्हति छत्रम् ॥

- (1781) तस्य भावस्त्वतलौ <5-1-119>

प्रकृतिजन्यबोधे प्रकारो भावः । गोर्भावो गोत्वम् । गोता । त्वान्तं क्लीबं (लि 120) तलन्तं स्त्रियाम्(लि17) ॥

- (1782) आ च त्वात् <5-1-120>

ब्रह्मणस्त्व इत्यतः प्राक् त्वतलावधिक्रियेते । अपवादैः सह समावेशार्थं गुणवचनादिभ्यः कर्मणि विधानार्थं चेदम् । चकारो नञ्स्नञ्भ्यामपि समावेशार्थः । स्त्रियो भावः स्त्रैणम् । स्त्रीत्वम् । स्त्रीता । पौंस्नम् । पुंस्त्वम् । पुंस्ता ॥

- (1783) न नञ्पूर्वात्तत्पुरुषादचतुरसंगतलवणवटयुधकतरसलसेभ्यः <5-1-121>

इतः परं ये भावप्रत्ययास्ते नञ्तत्पुरुषान्न स्युश्चतुरादीन्वर्जयित्वा । अपतित्वम् । अपटुत्वम् । नञ्पूर्वात्किम् । बार्हस्पत्यम् । तत्पुरुषात्किम् । नास्य पटवः सन्तीत्यपटुस्तस्य भाव आपटवम् । अचतुरेति किम् । आचतुर्यम् । आसङ्गत्यम् । आलवण्यम् । आवट्यम् । आयुध्यम् । आकत्यम् । आरस्यम् । आलस्यम् ॥

- (1784) पृथ्वादिभ्य इमनिज्वा <5-1-122>

वावचनमणादिसमावेशार्थम् ॥

- (1785) र ऋतो हलादेर्लघोः <6-4-161>

हलादेर्लघोर्ऋकारस्य रः स्यात् इष्टेमेयस्सु ॥

- (1786) टैः <6-4-155>

भस्य टेलोपः स्यादिष्टेमेयस्सु । पृथोर्भावः प्रथिमा । पार्थवम् । मदिमा । मार्दवम् ॥

■ (1787) वर्णद्विद्विभ्यः ष्यञ्च <5-1-123>

चादिमनिच् । शौक्ल्यम् । शुक्लिमा । दाढ्यम् ॥ । पृथुमृदुभृशदृढपरिधानामेव रत्वम् (वा) ॥ द्रढिमा । षो
डीषर्थः । औचिती । याथाकामी ॥

■ (1788) गुणवचनब्राह्मणादिभ्यः कर्मणि च <5-1-124>

चाद्भावे । जडस्य कर्म भावो वा जाड्यम् । मूढस्य भावः कर्म वा मौढ्यम् । ब्राह्मण्यम् ॥ अर्हतो नुम्य ॥ अर्हतो
भावः कर्म वा आर्हन्त्यम् । आर्हन्ती । ब्राह्मणादिराकृतिगणः ॥

■ (1789) यथातथायाथापुरयोः पर्यायेण <7-3-31>

नञः परयोरेतयोः पूर्वत्तरपदयोः पर्यायेणादेरचो वृद्धिर्जिदादौ । अयथातथाभाव आयथातथ्यम् । अयाथातथ्यम् ।
आयथापुर्यम् । अयाथापुर्यम् । आ पादसमाप्तेर्भावकर्माधिकारः ॥ । चतुर्वर्णादीनां स्वार्थ उपसंख्यानम् (वा) ॥
चत्वारो वर्णाश्चातुर्वर्ण्यम् । चातुराश्रम्यम् । त्रैस्वर्यम् । षाड्गुण्यम् । सैन्यम् । सांनिध्यम् । सामीप्यम् ।
औपम्यम् । त्रैलोक्यमित्यादि । सर्वे वेदाः सर्ववेदास्तानधीते सर्ववेदः ॥ । सर्वादेः-- इति लुक् (वा) । स एव
सार्ववेद्यः ॥ (ग) चतुर्वेदस्योभयपदवृद्धिश्च ॥ चतुरो वेदानधीते चतुर्वेदः । स एव चातुर्वेद्यः । चतुर्विद्यस्येति
पाठान्तरम् । चतुर्विद्य एव चातुर्वेद्यः ॥

■ (1790) स्तेनाद्यन्नलोपश्च <5-1-125>

नेति संघातग्रहणम् । स्तेन चौर्ये पचाद्यच् । स्तेनस्य भावः कर्म वा स्तेयम् । स्तेनादिति योगं विभज्य
स्तैन्यमिति ष्यञन्तमप केचिदिच्छन्ति ॥

■ (1791) सख्युर्यः <5-1-126>

सख्युर्भावः क्रम वा सख्यम् ॥ । दूतवणिग्भ्यां च ॥ दूतस्य भावः कर्म वा दूत्यम् । वणिज्यमिति काशिका ।
माधवस्तु वणिज्याशब्दः स्वभावात्स्त्रीलिङ्गः । भाव एव चायं प्रत्ययो न तु कर्मणीत्याह । भाष्ये तु
दूतवणिग्भ्यां चेति नास्त्येव । ब्राह्मणादित्वाद्वाणिज्यमपि ॥

■ (1792) कपिज्ञात्योर्दक् <5-1-127>

कापेयम् । ज्ञातेयम् ॥

■ (1793) पत्यन्तपुरोहितादिभ्यो यक् <5-1-128>

सैनापत्यम् । पौरोहित्यम् ॥ (ग) राजाऽसे ॥ राजशब्दोऽसमासे यकं लभत इत्यर्थः । राजो भावः कर्म वा राज्यम् ।
समासे तु ब्राह्मणादित्यवात्ष्यञ् । आधिराज्यम् ॥

■ (1794) प्राणभृज्जातिवयोवचनोद्गात्रादिभ्योऽञ् <5-1-129>

प्राणभृज्जाति, आश्वम् । औष्ट्रम् । वयोवचने, कौमारम् । कैशोरम् । औद्गात्रम् । औन्नेत्रम् । सौष्ठवम् ।
दौष्ठवम् ॥

- (1795) हायनान्तयुवादिभ्योऽण् <5-1-130>

द्वैहायनम् । त्रैहायनम् । यौवनम् । स्थाविरम् ॥ । श्रोत्रियस्य यलोपश्च ॥ श्रौत्रम् ।
कुशलचपलनिपुणपिशुनकुतूहलक्षेत्रज्ञा युवादिषु ब्राह्मणादिषु च पठ्यन्ते । कौशल्यम् । कौशलमित्यादि ॥

- (1796) इगन्ताच्च लघुपूर्वात् <5-1-131>

शुचेर्भावः कर्म वा शौचम् । मौनम् । कथं काव्यम् । कविशब्दस्य ब्राह्मणादित्वात्प्यञ् ॥

- (1797) योपधाद्गुरूपोत्तमादवुञ् <5-1-132>

रामणीयकम् । आभिधानीयकम् ॥ । सहायाद्वा ॥ साहाय्यम् । साहायकम् ॥

- (1798) द्वन्द्वमनोज्ञादिभ्यश्च <5-1-133>

शैष्योपाध्यायिका । मानोज्ञकम् ॥

- (1799) गोत्रचरणाच्छलाघात्याकारतद्वेतेषु <5-1-134>

अत्याकारोऽधिक्षेपः तद्वेतस्ते गोत्रचरणयोर्भावकर्मणी प्राप्तः । अवगतवान्वा । गार्गिकया श्लाघते । गार्ग्यत्वेन
विकत्थत इत्यर्थः । गार्गिकयाऽत्याकुरुते । गार्गिकामवेतः ॥

- (1800) होत्राभ्यश्छः <5-1-135>

होत्राशब्द ऋत्विग्वाची स्त्रीलिङ्गः । बहुवचनाद्विशेषग्रहणम् । अच्छावाकस्य भावः कर्म वा आच्छावाकीयम् ।
मैत्रावरुणीयम् ॥

- (1801) ब्रह्मणस्त्वः <5-1-136>

होत्रावाचिनो ब्रह्मशब्दस्य स्यात् । छस्यापवादः । ब्रह्मत्वम् । नेतिवाच्ये त्ववचनं तलो बाधनार्थम् ।
ब्राह्मणपर्यायाद्ब्रह्मन्शब्दात्तु त्वतलौ । ब्रह्मत्वम् । ब्रह्मता ॥

इति तद्धिताधिकारे नञ्स्नञ्धिकारप्रकरणम्

तद्धिताधिकारे पाञ्चमिकप्रकरणम्

- (1802) धान्यानां भवने क्षेत्रे खञ् <5-2-1>

भवन्त्यस्मिन्निति भवनम् । मुद्गानां भवनं क्षेत्रं मौद्गीनम् ॥

- (1803) व्रीहिशाल्योर्ढक् <5-2-2>

व्रीहेयम् । शालेयम् ॥

- (1804) यवयवकष्टिकाद्यत् <5-2-3>

यवानां भवनं क्षेत्रं यव्यम् । यवक्यम् । षष्टिक्यम् ॥

- (1805) विभाषा तिलमाषोमाभङ्गाणुभ्यः <5-2-4>

यत् वा स्यात् पक्षे खञ् । तिल्यम् । तैलीनम् । माष्यम् । माषीणम् । उम्यम् । औमीनम् । भङ्ग्यम् ।
भाङ्गीनम् । अणव्यम् । आणवीनम् ॥

- (1806) सर्वचर्मणः कृतः खखञौ <5-2-5>

असमार्थ्येऽपि निपातनात्समासः । सर्वश्चर्मणा कृतः सर्वचर्मीणः । सार्वचर्मीणः ॥

- (1807) यथामुखसंमुखस्य दर्शनः खः <5-2-6>

मुखस्य सदृशं यथामुखं प्रतिबिम्बम् । निपातनात्सादृश्येऽव्ययीभावः । समं सर्वं मुखं संमुखम् ।
समशब्दस्यान्तलोपो निपात्यते । यथामुखं दर्शनः यथामुखीनः । सर्वस्य मुखस्य दर्शनः संमुखीनः ॥

- (1808) तत्सर्वादेः पथ्यङ्गकर्मपत्रपात्रं व्याप्नोति <5-2-7>

सर्वादेः पथ्याद्यन्ताद् द्वितीयान्तात्खः स्यात् । सर्वपथान्व्याप्नोति सर्वपथीनः । सर्वाङ्गीणः । सर्वकर्मिणः ।
सर्वपत्रीणः । सर्वपात्रीणः ॥

- (1809) आप्रपदं प्राप्नोति <5-2-8>

पादस्याग्रं प्रपदं तन्मर्यादीकृत्य आप्रपदम् । आप्रपदीनः पटः ॥

- (1810) अनुपदसर्वान्नायानयं बद्धाभक्षयतिनेयेषु <5-2-9>

अनुरायामे सादृश्ये च । अनुपदं बद्धा अनुपदीना उपानत् । सर्वान्नानि भक्षयति सर्वान्नीनो भिक्षुः । अयानयः
स्थलविशेषः तं नेय आयानयीनः शारः ॥

- (1811) परोवरपरम्परपुत्रपौत्रमनुभवति <5-2-10>

परांश्चावरांश्चानुभवतीति परोवरीणः । अवरस्योत्वं निपात्यते । परांश्च परतरांश्चानुभवति परम्परीणः । प्रकृतेः
परम्परभावो निपात्यते । पुत्रपौत्राननुभवति पुत्रपौत्रीणः । परम्पराशब्दस्तु अव्युत्पन्नं शब्दान्तरं स्त्रीलिङ्गं
तस्मादेव स्वार्थे ष्यञि पारम्पर्यम् । कथं पारोवर्यवदिति । असाधुरेवायम् । खप्रत्ययसन्नियोगेनैव परोवरेति
निपातनात् ॥

- (1812) अवारपारात्यन्तातुकामं गामी <5-2-11>

अवारपारं गामी अवारपरीणः । अवारीणः । पारीणः । पारावारीणः । अत्यन्तं गामी अत्यन्तीनः । भृसं
गन्तेत्यर्थः । अनुकामं गामी अनुकामीनः । यथेष्टं गन्तेत्यर्थः ॥

- (1813) समांसमां विजायते <5-2-12>

यलोपोऽवशिष्टविभक्तेरलुक् च पूर्वपदे निपात्यते । समांसमीना गौः । समांसमीना ना यैव प्रतिवर्षं प्रनूयते ॥ ।
खप्रत्ययानुत्पत्तौ यलोपो वा वक्तव्यः (वा) ॥ समांसमां विजायते । समायां समायां वा ॥

- (1814) अद्यश्वीनावष्टब्धे <5-2-13>

अद्य श्वो वा विजायते अद्यश्वीना वडवा । आसन्नप्रसवेत्यर्थः । केचित्तु विजायत इति नानुवर्तयन्ति ।
अद्यश्वीनं मरणम् । आसन्नमित्यर्थः ॥

■ (1815) आगवीनः <5-2-14>

आङ् पूर्वाद्गोः कर्मकरे खप्रत्ययो निपात्यते । गोः प्रत्यर्पणपर्यन्तं यः कर्म करोति स आगवीनः ॥

■ (1816) अनुग्वलंगामी <5-2-15>

अनुगु गोः पश्चात्पर्याप्तं गच्छति अनुगवीनो गोपालः ॥

■ (1817) अध्वनो यत्खौ <5-2-16>

अध्वानमलं गच्छति अध्वन्यः । अध्वनीनः । ये चाभावकर्मणोः 1154 । आत्माध्वानौ खे 1671 इति सूत्राभ्यां
प्रकृतिभावः ॥

■ (1818) अभ्यमित्राच्छ च <5-2-17>

चाद्यत्खौ । अभ्यमित्रीयः । अभ्यमित्र्यः । अभ्यमित्रिणः । अमित्राभिमुखं सुष्ठु गच्छतीत्यर्थः ॥

■ (1819) गोष्ठात्स्वञ् भूतपूर्व <5-2-18>

गोष्ठो भूतपूर्वः गोष्ठीनो देशः ॥

■ (1820) अश्वस्यैकाहगमः <5-2-19>

एकाहेन गम्यते इत्येकाहगमः । आश्वीनोऽध्वा ॥

■ (1821) शालीनकौपीने अधृष्टाकार्ययोः <5-2-20>

शालाप्रवेशमर्हति शालीनः अधृष्टः । कूपपतनमर्हति कौपीनं पापम् । तत्साधनत्वात्तद्वद्गोप्यत्वाद्वा
पुरुषलिङ्गमपि । तत्संबन्धात्तदाच्छादनमपि ॥

■ (1822) व्रातेन जीवति <5-2-21>

व्रातेन शरीरायासेन जीवति नतु बुद्धिवैभवेन न व्रातीनः ॥

■ (1823) साप्तपदीनं सख्यम् <5-2-22>

साप्तभिः पदैरवाप्यते साप्तपदीनम् ॥

■ (1824) हैयङ्गवीनं संजायाम् <5-2-23>

हयोगोदोहस्य हियङ्गुरादेशः विकारार्थं खञ् च निपात्यते । दुहयत इति दोहः क्षीरम् । हयोगोदोहस्य विकारो
हैयङ्गवीनं नवनीतम् ॥

■ (1825) तस्य पाकमूले पील्वादिकर्णादिभ्यः कुणब्जाहचौ <5-2-24>

पीलूनां पाकः पालुकुणः । कर्णस्य मूलं कर्णजाहम् ॥

- (1826) पक्षात्तिः <5-2-25>

मूलग्रहणमात्रमनुवर्तते । पक्षस्य मूलं पक्षातिः ॥

- (1827) तेन वित्तश्चुश्चुप्चणपौ <5-2-26>

यकारः प्रत्यययोरादौ लुप्तनिर्दिष्टस्तेन चस्य नेत्संज्ञा । विद्यया वित्तो विद्याचुञ्चुः । विद्याचणः ॥

- (1828) विनञ्भ्यां नानाज्ञौ न सह <5-2-27>

असहार्थे पृथग्भावे वर्तमानाभ्यां स्वार्थे प्रत्ययौ । विना । नाना ॥

- (1829) वेः शालच्छङ्कटचौ <5-2-28>

कियाविशिष्टसाधनवाचकात्स्वार्थे । विस्तृतम् । विशालम् । विशङ्कटम् ॥

- (1830) संप्रोदश्च कटच् <5-2-29>

सङ्कटम् । प्रकटम् । उत्कटम् । चाद्विकटम् ॥ । अलाबूतिलोमाभङ्गाभ्यो रजस्युपसंख्यानम् ॥ अलाबूनां रजः
अलाबूकटम् । तिलकटम् ॥ । गोष्ठजादयः स्थानादिषु पशुनामभ्यः (वा) ॥ गवां गोगोष्ठम् ॥ । संघाते
कटच् (वा) ॥ अवीनां सङ्घातोऽविकटः ॥ । विस्तारे पटच् ॥ अविपटः ॥ । द्वित्वे गोयुगच् ॥ द्वावुष्ट्रौ
उष्ट्रगोयुगम् ॥ । षट्त्वे षङ्गवच् (वा) ॥ अश्वषङ्गवम् ॥ । स्नेहेतैलच् (वा) ॥ तिलतैलम् । सर्षपतैलम् ॥ ।
भवने क्षेत्रे शाकटाशाकिनौ ॥ इक्षुशाकटम् । इक्षुशाकिनम् ॥

- (1831) अवात्कुटारच्च <5-2-30>

चात्कटच् । अवाचीनोऽवकुटारः । अवकटः ॥

- (1832) नते नासिकायाः संज्ञायां टीटञ्जाटञ्भटचः <5-2-31>

अवादित्येव । नतं नमनम् । नासिकाया नतं अवटीटम् । अवनीटम् । अवभटम् । तद्योगान्नसिका अवटीटा ।
पुरुषोऽप्यवटीटः ॥

- (1833) नेबिडज्जिबरीसचौ <5-2-32>

निबिडम् । निबिरीसम् ॥

- (1834) इनच् पिटच्चिकचि च <5-2-33>

नेरित्येव । नासिकाया नतेऽभिधेये इनच् पिटचौ प्रत्ययौ प्रकृतेश्चिकचि इत्यादेशौ च ॥ । कप्रत्ययचिकादेशौ च
वक्तव्यौ ॥ चिकिनम् ॥ चिपिटम् । चिककम् ॥ । क्लिन्नस्य चिल्-पिल्-लश्चास्य चक्षुषी ॥ क्लिन्ने चक्षुषी
अस्य चिल्लः । पिल्लः ॥ । चुल् च ॥ चुल्लः ॥

- (1835) उपाधिभ्यां त्यक्कन्नासन्नारूढयोः <5-2-34>

संज्ञायामित्यनुवर्तते । पर्वतस्यासन्नं स्थलमुपत्यका । आरूढं स्थलमधित्यका ॥

- (1836) कर्मणि घटोऽथ <5-2-35>

घटत इति घटः । पचाद्यच् । कर्मणि घटते कर्मठः पुरुषः ॥

- (1837) तदस्य संज्ञातं तारकादिभ्य इतच् <5-2-36>

तारकाः संज्ञाता अस्य तारकितं नभः । आकृतिगणोऽयम् ॥

- (1838) प्रमाणे द्वयसज्जघ्नज्मात्रचः <5-2-37>

तदस्येत्यनुवर्तते । ऊरु प्रमाणमस्य ऊरुद्वयसम् । ऊरुदघ्नम् । ऊरुमात्रम् ॥ । प्रमाणे लः ॥ शमः । दिष्टिः । वितस्तिः ॥ । द्विगोर्नित्यम् ॥ द्वौ शमौ प्रमाणमस्य द्विशमम् ॥ । प्रमाणपरिमाणाभ्यां संख्यायाश्चापि संशये मात्रज्वक्तव्यः ॥ शममात्रम् । प्रस्थमात्रम् । पञ्चमात्रम् ॥ । वत्वन्तात्स्वार्थे द्वयसज्मात्रचौ बहुलम् ॥ तावदेव तावद्वयसम् ॥ तावन्मात्रम् ॥

- (1839) पुरुषहस्तिभ्यामण् च <5-2-38>

पुरुषः प्रमाणमस्य पौरुषम् । पुरुषद्वयसम् । हास्तिनम् । हस्तिद्वयसम् ॥

- (1840) यत्तदेतेभ्यः परिमाणे वतुप् <5-2-39>

यत्परिमाणमस्य यावान् । तावान् । एतावान् ॥

- (1841) किमिदंभ्यां वो घः <5-2-40>

आभ्यां वतुप्स्याद्वस्य च घः । कियान् । ईयान् ॥

- (1842) किमः संख्यापरिमाणे इति च <5-2-41>

चाद्वतुप् । तस्य च वस्य घः स्यात् । का संख्या येषां ते कति । कियन्तः ॥

- (1843) संख्याया अवयवे तयप् <5-2-42>

पञ्चावयवा अस्य पञ्चतयं दारु ॥

- (1844) द्वित्रिभ्यां तयस्यायज्वा <5-2-43>

द्वयम् । द्वितयम् । त्रयम् । त्रितयम् ॥

- (1845) उभादुदात्तो नित्यम् <5-2-44>

उभशब्दात्तयपोऽयच् स्यात् स चाद्युदात्तः । उभयम् ॥

इति तद्धिताधिकारे पाञ्चमिकप्रकरणम्

तद्धिताधिकारे मत्वर्थीयप्रकरणम्

- (1846) तदस्मिन्नधिकमिति दशान्ताड्डः <5-2-45>

एकादश अधिका अस्मिन्नेकादशम् ॥ । शतसहस्रत्रयोरेवेष्यते ॥ नेह । एकादश अधिका अस्यां विंशतौ ॥ ।
प्रकृतिप्रत्ययार्थयोः समानजातीयत्व एवेष्यते (वा) ॥ नेह । एकादश माषा अधिका अस्मिन् सुवर्णशते ॥

- (1847) शदन्तविंशतेश्च <5-2-46>

डः स्यादुक्तेऽर्थे । त्रिंशदधिका अस्मिन् त्रिंशं शतम् । विंशम् ॥

- (1848) संख्याया गुणस्य निमाने मयट् <5-2-47>

भागस्य मूल्ये वर्तमानात्प्रथमान्तात्संख्यावाचिनः षष्ठ्यर्थे मयट् स्यात् । यवानां द्वौ भागौ

निमानमस्योदशिवद्भागस्य द्विमयमुदशिवद्यवानाम् । गुणस्येति किम् । द्वौ ग्रीहियवौ निमानमस्योदशिवतः । निमाने किम् । द्वौ गुणौ
क्षीरस्य एकस्तैलस्य द्विगुणं क्षीरं पच्यते तैलेन ॥

- (1849) तस्य पूरणे डट् <5-2-48>

एकादशानां पूरण एकादशः ॥

- (1850) नान्तादसंख्यादेर्मट् <5-2-49>

डटो मडागमः स्यात् । पञ्चानां पूरणः पञ्चमः । नान्तात्किम् । विंशः । असंख्यादेः किम् । एकादशः ॥

- (1851) षट्कतिपयचतुरां थुक् <5-2-51>

एषां थुगागमः स्याड्डटि । षण्णां पूरणः षष्ठः । कतिथः । कतिपयशब्दस्यासंख्यात्वेऽप्यतएव ज्ञापकाड्डट् ।
कतिपयथः । चतुर्थः ॥ । चतुरश्छयतावादयक्षरलोपश्च ॥ तुरीयः । तुर्यः ॥

- (1852) बहुपूगगणसंघस्य तिथुक् <5-2-52>

डटीत्येव । पूगसङ्घयोरसंख्यात्वेऽप्यतएव डट् । बहुतिथ इत्यादि ॥

- (1853) वतोरिथुक् <5-2-53>

डटीत्येव । यावतिथः ॥

- (1854) द्वेस्तीयः <5-2-54>

डटोऽपवादः । द्वयोः पूरणो द्वितीयः ॥

- (1855) त्रेः संप्रसारणं च <5-2-55>

तृतीयः ॥

- (1856) विंशत्यादिभ्यस्तमडन्यतरस्याम् <5-2-56>

एभ्यो डटस्तमडागमो वा स्यात् । विंशतितमः । विंशः । एकविंशतितमः । एकविंशः ॥

- (1857) नित्यं शतादिमासार्धमाससंवत्सराच्च <5-2-57>

शतस्य पूरणः शततमः । एकशततमः । मासादेरतएव डट् । मासतमः ॥

- (1858) षष्ठ्यादेशचासंख्यादेः <5-2-58>

षष्टितमः । संख्यादेस्तु विंशत्यादिभ्य--1856 इति विकल्प एव । एकषष्टः । एकषष्टितमः ॥

- (1859) मतौ छः सूक्तसाम्नोः <5-2-59>

मत्वर्थे छः स्यात् । अच्छावाकशब्दोऽस्मिन्नस्ति अच्छावाकीयं सूक्तम् । वारवन्तीयं साम ॥

- (1860) अध्यायानुवाकयोर्लुक् <5-2-60>

मत्वर्थस्य छस्य । अतएव ज्ञापकात्तत्र छः । विधानसामर्थ्याच्च विकल्पेन लुक् । गर्दभाण्डः । गर्दभाण्डीयः ॥

- (1861) विमुक्तादिभ्योऽण् <5-2-61>

मत्वर्थेऽण् स्यादध्यायानुवाकयोः । विमुक्तः शब्दोऽस्मिन्नस्ति वैमुक्तः । दैवासुरः ॥

- (1862) गोषदादिभ्यो वुन् <5-2-62>

मत्वर्थेऽध्यायानुवाकयोः । गोषदकः । इषेत्वकः ॥

- (1863) तत्र कुशलः पदः <5-2-63>

वुन् स्यात् । पथि कुशलः पथिकः ॥

- (1864) आकर्षादिभ्यः कन् <5-2-64>

आकर्षे कुशल आकर्षकः । आकर्षादिभ्य इति रेफरहितो मुख्यः पाठः । आकर्षो निकर्षोपलः ॥

- (1865) धनहिरण्यात्कामे <5-2-65>

काम इच्छा । धने कामो धनको देवदत्तस्य । हिरण्यकः ॥

- (1866) स्वाङ्गोभ्यः प्रसिते <5-2-66>

केशेषु प्रसितः केशकः । तद्रचनायां तत्पर इत्यर्थः ॥

- (1867) उदराङ्गाद्यूने <5-2-67>

अविजिकीषौ ठक् स्यात् । कनोऽपवादः । बुभुक्षयात्यन्तपीडित उदरे प्रसित औदरिकः । आद्यूने किम् । उदरकः । उदरपरिमार्जनादौ प्रसक्त इत्यर्थः ॥

- (1868) सस्येन परिजातः <5-2-68>

कन् स्वयते नतु ठक् । सस्यशब्दो गुणवाची नतु धान्यवाची । शस्येनेति पाठान्तरम् । सस्येन गुणेन परिजातः संबद्धः सस्यकः साधुः ॥

- (1869) अंशं हारी <5-2-69>

हारीत्यावश्यकं णिनिः । अत एव तद्योगे षष्ठी न । अंशको दायादः ॥

- (1870) तन्त्रादचिरापहते <5-2-70>

तन्त्रकः । पटः । प्रत्यग्र इत्यर्थः ॥

- (1871) ब्राह्मणकोष्णिके संज्ञायाम् <5-2-71>

आयुधजीविनो ब्राह्मणा यस्मिन्देशे स ब्राह्मणकः । अल्पमन्नं यस्यां सा उष्णिका यवागूः । अन्नशब्दस्य उष्णादेशो निपात्यते ॥

- (1872) शीतोष्णाभ्यां कारिणि <5-2-72>

करोतीति शीतकोऽलसः । उष्णं करोतीति उष्णकः शीघ्रकारी ॥

- (1873) अधिकम् <5-2-73>

अध्यारूढशब्दात्कन् उत्तरपदलोपश्च ॥

- (1874) अनुकाभिकाभीकः कमिता <5-2-74>

अन्वभिभ्यां कन् । अभेः पाक्षिको दीर्घश्च । अनुकामयते अनुकः । आभिकामयते अभिकः । आभीकः ॥

- (1875) पार्श्वेनान्विच्छति <5-2-75>

अनृजुरुपायः पार्श्वं तेनान्विच्छति पार्श्वकः ॥

- (1876) अयः शूलदण्डाजिनाभ्यां ठक्ठगौ <5-2-76>

तीक्ष्ण उपायोऽयः शूलं तेनान्विच्छति आयःशूलिकः - साहसिकः । दण्डाजिनं दम्भः, तेनान्विच्छति दाण्डाजिनिकः ॥

- (1877) तावतिथं ग्रहणमिति लुग्वा <5-2-77>

कन् स्यात्पूरणप्रत्ययस्य च लुग्वा । द्वितीयकं द्विकं वा ग्रहणं देवदत्तस्य । द्वितीयेन रूपेण ग्रहणमित्यर्थः ॥ । तावतिथेन गृहणातीति कन्वक्तव्यो नित्यं च लुक् (वा) ॥ षष्ठेन रूपेण गृहणाति षट्को देवदत्तः । पञ्चकः ॥

- (1878) स एषां ग्रामणीः <5-2-78>

देवदत्तोमुख्यो येषां ते देवदत्तकाः । त्वत्काः । मत्काः ॥

- (1879) शृङ्खलमस्य बन्धनं करभे <5-2-79>

शृङ्खलकः करभः ॥

- (1880) उत्क उन्मनाः <5-2-80>

उद्गतमनस्कवृत्तेरुच्छब्दात्स्वर्थे कन् । उत्कः उत्कण्ठितः ॥

- (1881) कालप्रयोजनाद्रोगे <5-2-81>

कालवचनात्प्रयोजनवचनाच्च कन् स्याद्रोगे । द्वितीयेऽहनि भवोद्वितीयको ज्वरः । प्रयोजनं कारणं रोगस्य फलं वा । विषपुष्पैर्जनितो विषपुष्पकः । उष्णं कार्यमस्य उष्णकः । रोगे किम् । द्वितीयो दिवसोऽस्य ॥

- (1882) तदस्मिन्नन्नं प्रायेण संज्ञायाम् <5-2-82>

प्रथमान्तात्सप्तम्यर्थे कन् स्यात् यत्प्रथमान्तमन्नं चेत्प्रायविषयं तत् । गुडापूपाः प्रायेणान्नमस्यां गुडापूपिका पौर्णमासी ॥ । वटकेभ्य इनिर्वाच्यः (वा) ॥ वटकिनी ॥

- (1883) कुल्माषादञ् <5-2-83>

कुल्माषाः प्रायेणान्नमस्यां कौल्माषी ॥

- (1884) श्रोत्रियश्छन्दोऽधीते <5-2-84>

श्रोत्रियः । वेत्यनुवृत्तेश्छान्दसः ॥

- (1885) श्राद्धमनेन भुक्तामिनिठनौ <5-2-85>

श्राद्धी । श्राद्धिकः ॥

- (1886) पूर्वादिनिः <5-2-86>

पूर्वं कृतमनेन पूर्वी ॥

- (1887) सपूर्वाच्च <5-2-87>

कृतपूर्वी ॥

- (1888) इष्टादिभ्यश्च <5-2-88>

इष्टमनेन इष्टी । अधीती ॥

- (1889) छन्दसि परिपन्थिपरिपरिणौ पर्यवस्थातरि <5-2-89>

लोके तु परिपन्थिशब्दो न न्याय्यः ॥

- (1890) अनुपद्यन्वेष्टा <5-2-90>

अनुपदमन्वेष्टा अनुपदी गवाम् ॥

- (1891) साक्षाद्द्रष्टरि संज्ञायाम् <5-2-91>

साक्षाद्द्रष्टा साक्षी ॥

- (1892) क्षेत्रियच् परक्षेत्रे चिकित्स्यः <5-2-92>

क्षेत्रियो व्याधिः शरीरान्तरे चिकित्स्यः । अप्रतीकार्य इत्यर्थः ॥

- (1893) इन्द्रियमिन्द्रलिङ्गमिन्द्रदृष्टमिन्द्रसृष्टमिन्द्रजुष्टमिन्द्रदत्तमिति वा <5-2-93>

इन्द्र आत्मा तस्य लिङ्गं करणेन कर्तुरनुमानात् । इतिशब्दः प्रकारार्थः । इन्द्रेण दुर्जमिन्द्रियम् ॥

- (1894) तदस्यास्त्यस्मिन्निति मतुप् <5-2-94>

गावोऽस्यास्मिन्वा सन्ति गोमान् ॥ । भूमनिन्दाप्रशंसासु नित्ययोगेऽतिशयने । संसर्गेऽस्तिविवक्षायां भवन्ति मतुबादयः ॥

- (1895) रसादिभ्यश्च <5-2-95>

मत्तुप् । रूपवान् । अन्यमत्वर्थीयनिवृत्त्यर्थं वचनम् । रस, रूप, वर्ण, गन्ध, स्पर्श, शब्द, स्नेह । (ग)गुणात् ॥ (ग)एकाचः ॥ स्ववान् । गुणग्रहणं रसादीनां विशेषणम् ॥

- (1896) तसौ मत्वर्थे <1-4-19>

तान्तसान्तौ भसंज्ञौ स्तो मत्वर्थे प्रत्यये परे । वसोः संप्रसारणम् 435 । विदुष्मान् ॥ । गुणवचनेभ्यो मतुपो लुगिष्टः ॥ शुक्लो गुणोऽस्यास्तीति शुक्लः पटः । कृष्णः ॥

- (1897) मादुपधायाश्च मतोर्वोऽयवादिभ्यः <8-2-9>

मवर्णावर्णान्तान्मवर्णावर्णोपधाच्च यवादिवर्जितात्परस्य मतोर्मस्य वः स्यात् । किंवान् । ज्ञानवान् । विद्यावान् । लक्ष्मीवान् । यशस्वान् । भास्वान् । यवादेस्तु यवमान् । भूमिमान् ॥

- (1898) झयः <8-2-10>

झयन्तान्मतोर्मस्य वः स्यात् । अपदान्तत्वान्न जश्त्वम् । विद्युत्त्वान् ॥

- (1899) संज्ञायाम् <8-2-11>

मतोर्मस्य वः स्यात् । अहीवती । मुनीवती । शरादीनां च 1042 इति दीर्घः ॥

- (1900) आसन्दीवदण्ठीवच्चक्रीवत्कक्षीवद्रुमण्वच्चर्मणवती <8-2-12>

एते षट् संज्ञायां निपात्यन्ते । आसनशब्दस्यासन्दीभावः । आसन्दीवान् ग्रामः । अन्यत्रासनवान् । अस्थिशब्दस्याण्ठीभावः । अण्ठीवान् नाम ऋषिः । अस्थिमानन्यत्र । चक्रशब्दस्य चक्रीभावः । चक्रीवान्नाम राजा । चक्रवानन्यत्र । कक्ष्यायाः संप्रसारणम् । कक्षीवान्नाम ऋषिः । कक्ष्यावानन्यत्र । लवणशब्दस्य रुमणभावः ।

रुमण्वान्नाम पर्वतः । लवणवानन्यत्र । चर्मणो नलोपाभावो णत्वं च । चर्मण्वती नाम नदी । चर्मवत्यन्यत्र ॥

- (1901) उदन्वानुदधौ च <8-2-13>

उदकस्य उदन्भावो मतौ उदधौ संज्ञायं च । उदन्वान् समुद्रः ऋषिश्च ॥

- (1902) राजन्वान् सौराज्ये <9-2-14>

राजन्वती भूः । राजवानन्यत्र ॥

- (1903) प्राणिस्थादातो लजन्यतरस्याम् <5-2-16>

चूडालः । चूडवान् । प्राणिस्थात्किम् । शिखावान्दीपः । आतः किम् । हस्तवान् । प्राण्यङ्गादेव । नेह । मेधावान् । प्रत्ययस्वरेणैव सिद्धे अन्तोदात्तत्वे चूडालोऽसीत्यादौ स्वरितो वानुदात्ते पदादौ 3659 इति स्वरितबाधनार्थश्चकारः ॥

- (1904) सिध्मादिभ्यश्च <5-2-97>

लज्वा स्यात् । सिध्मलः । सिध्मवान् । अन्यतरस्यां ग्रहणं मतुप्समुच्चयार्थं नतु प्रत्ययविकल्पार्थं । तेनाकारान्तेभ्य इनिठनौ न ॥ (ग)वातदन्तबलललाटानामूङ् च ॥ वातूलः ॥

- (1905) वत्सांसाभ्यां कामबले <5-2-98>

आभ्यां लज्वा स्याद्यथासंख्यं कामवति बलवति चार्थे । वत्सलः । अंसलः ॥

- (1906) फेनादिलच्च <5-2-99>

चाल्लच् । अन्यतरस्यांग्रहणं मतुप्समुच्चयार्थमनुवर्तते । फेनिलः । फेनलः । फेनवान् ॥

- (1907) लोमादिपामादिपिच्छादिभ्यः शनेलचः <5-2-100>

लोमादिभ्यः शः । लोमशः । लोमवान् । रोमशः । रोमवान् । पामादिभ्यो नः । पामनः ॥ (ग)अङ्गात्कल्याणे । अङ्गना ॥ (ग)लक्ष्म्या अच्च । लक्ष्मणः ॥ । विष्वगित्युत्तरपदलोपश्चाकृतसन्धेः ॥ विषुणः । पिच्छादिभ्य इलच् । पिच्छिलः । पिच्छवान् । उरसिलः । उरस्वान् ॥

- (1908) प्रज्ञाश्रद्धार्चाभ्यो णः <5-2-101>

प्राज्ञो व्याकरणे । प्राज्ञा । श्राद्धः । आर्चः ॥ । वृत्तेश्च । वार्तः ॥

- (1909) तपःसहस्राभ्यां विनीनी <5-2-102>

विनीन्योरिकारो नकारपरित्राणार्थः । तपस्वी । सहस्री । असन्तत्वाददन्तत्वाच्च सिद्धे पुनर्वचनमणा बाधा माभूदिति । सहसात्तु ठनोऽपि बाधनार्थम् ॥

- (1910) अण् च <5-2-103>

योगविभाग उत्तरार्थः । तापसः । साहस्रः ॥ । ज्योत्स्नादिभ्य उपसंख्यानम् ॥ ज्योत्स्नः । तामिस्रः ॥

- (1911) सिकताशर्कराभ्यां च <5-2-104>

सैकतो घटः ॥ शार्करः ॥

- (1912) देशे लुबिलचौ च <5-2-105>

चादण् मतुप् च । सिकताः सन्त्यस्मिन्देशे सिकताः । सिकतिलः । सैकतः । सिकतावान् । एवं शर्करा इत्यादि ॥

- (1913) दन्त उन्नत उरच् <5-2-106>

उन्नता दन्ताः सन्त्यस्य दन्तुरः ॥

- (1914) ऊषसुषिमुष्कमधो रः <5-2-107>

ऊषरः । सुषिरः । मुष्कोऽण्डः, मुष्करः । मधु माधुर्यम्, मधुरः ॥ । रप्रकरणे खमुखकुञ्जेभ्य उपसंख्यानम् (वा) ॥
खरः । मुखरः । कुञ्जो हस्तिहनुः, कुञ्जरः ॥ । नगपांसुपाण्डुभ्यश्च (वा) ॥ नगरम् । पांसुरः । पाण्डुरः ।
पाण्डुरशब्दस्तु अव्युत्पन्न एव ॥ । कच्छवा ह्रस्वत्वं च । कच्छुरः ॥

- (1915) द्युदुभ्यां मः <5-2-108>

द्युमः । द्रुमः ॥

- (1916) केशाद्वोऽन्यतरस्याम् <5-2-109>

प्रकृतेनमान्यतरस्यां ग्रहणेन मतुपि सिद्धे पुनर्ग्रहणमिनिठनोः समावेशार्थम् । केशवः । केशी । केशिकः ।
केशवान् ॥ । अन्येभ्योऽपि दृश्यते ॥ मणिवो नागविशेषः । हिरण्यवो निधिविशेषः ॥ । अर्णसो लोपश्च (वा) ॥
अर्णवः ॥

- (1917) गाण्ड्यजगात्संज्ञायाम् <5-2-110>

ह्रस्वदीर्घयोर्यणा तन्त्रेण निर्देशः । गाण्डिवम् । गाण्डीवम् । अर्जुनस्य धनुः । अजगवं पिनाकः ॥

- (1918) काण्डाण्डादीरन्नीरचौ <5-2-111>

काण्डीरः । आण्डीरः ॥

- (1919) रजःकृष्यासुतिपरिषदो वलच् <5-2-112>

रजस्वला स्त्री । कृषीवलः । वले 1040 इति दीर्घः । आसुतीवलः । शौण्डिकः । परिषद्वलः । पर्षदितिपाठान्तरम्
। पर्षद्वलम् ॥ । अन्येभ्योऽपि दृश्यते ॥ भ्रातृवलः । पुत्रवलः । शत्रुवलः । वले 1040 इत्यत्र
संज्ञायामित्यनुवृत्तेर्नेह दीर्घः ॥

- (1920) दन्ताशिखात्संज्ञायाम् <5-2-113>

दन्तवलो हस्ती । शिखावलः केकी ॥

- (1921) ज्योत्स्नातमिसाशृङ्गिणोर्जस्विन्नूर्जस्वलगोमिन्मलिनमलीमसाः <5-2-114>

मत्वर्थे निपात्यन्ते । ज्योतिष उपधालोपो नश्च प्रत्ययः । ज्योत्स्ना । तमस उपधाया इत्वं रश्च । तमिस्रा । स्त्रीत्वमदन्त्रम् । तमिस्रम् । शृङ्गादिनच् । शृङ्गिणः । ऊर्जसो वलच् । तेन बाधा माभूदिति विनिरपि । ऊर्जस्वी । ऊर्जस्वलः । ऊर्जोऽसुगागम इति वृत्तिस्तु चिन्त्या । ऊर्जस्वतीतिवदसुन्नन्तेनैवोपपत्तेः । गोशब्दान्मिनिः । गोमी । मलशब्दादिनच् । मलिनः । ईमसश्च । मलीमसः ॥

- (1922) अत इनिठनौ <5-2-115>

दण्डी । दण्डिकः ॥

- (1923) व्रीह्यादिभ्यश्च <5-2-116>

व्रीही । व्रीहीकः । न च सर्वेभ्यो व्रीह्यादिभ्य इनिठनाविष्येते । किं तर्हि ॥ । शिखामालासंजादिभ्य इनिः । यवखदादिभ्य इकः ॥ अन्येभ्य उभयम् ॥

- (1924) तुन्दादिभ्य इलच्च <5-2-117>

चादिनि ठनौ मतुप् च । तुन्दिलः । तुन्दी । तुन्दिकः । तुन्दवान् । उदर, पिचण्ड, यव, व्रीहि ॥ (ग)स्वाङ्गाद्विवृद्धौ । विवृद्ध्युपाधिकात्स्वाङ्गवाचिन इलजादयः स्युः । विवृद्धौ कर्णौ यस्य कर्णिलः । कर्णौ । कर्णिकः । कर्णवान् ॥

- (1925) एकगोपूर्वाङ्ग नित्यम् <5-2-118>

एकशतमस्यास्तीति ऐकशतिकः । ऐकसहस्रिकः । गौशतिकः । गौसहस्रिकः ॥

- (1926) शतसहस्रान्ताच्च निष्कात् <5-2-119>

निष्कात्परौ यौ शतसहस्रशब्दौ तदन्तात्प्रातिपदिकाङ्ग स्यान्मत्वर्थे । नैष्कशतिकः । नैष्कसहस्रिकः ॥

- (1927) रूपादाहतप्रशंसयोर्यप् <5-2-120>

आहतं रूपमस्यास्तीति रूप्यः कार्षापणः । प्रशस्तं रूपमस्यास्तीति रूप्यो गौः । आहतेति किम् । रूपवान् ॥ । अन्येभ्योऽपि दृश्यते ॥ हिम्याः पर्वताः । गुण्या ब्राह्मणाः ॥

- (1928) अस्मायामेधासजो विनिः <5-2-121>

यशस्वी । यशस्वान् । मायावी । मायावान् । व्रीह्यादिपाठादिनिठनौ । मायी । मायिकः । क्विन्नन्तत्वात्कुः । सग्वी ॥ । आमयस्योपसंख्यानं दीर्घश्च ॥ आमयावी ॥ । शृङ्गवृन्दाभ्यामारकन् ॥ शृङ्गारकः । वृन्दारकः ॥ । फलबर्हाभ्यामिनच् ॥ फलिनः । बर्हिणः ॥ । हृदयाच्चालुरन्यतरस्याम् ॥ इनिठनौ मतुप् च । हृदयालुः । हृदयी । हृदयिकः । हृदयवान् ॥ । शीतोष्णतृप्रेभ्यस्तदसहने (वा) ॥ शीतं न सहते शीतालुः । उष्णालुः । स्फायितञ्चीति रक् । तृपः पुरोडाशः । तं न सहते तृपालुः । तृपं दुःखमिति माधवः ॥ । हिमाच्चेतुः ॥ हिमं न सहते हिमेतुः ॥ ।

बलादूलः ॥ वलं न सहते बलूलः ॥ । वातात्समूहे च (वा) ॥ वातं न सहते वातस्य समूहो वा वातूलः ॥ । तप्पर्वमरुद्भ्याम् ॥ पर्वतः । मरुत्तः ॥

- (1929) ऊर्णाया युस् <5-2-123>

सित्वात्पदत्वम् । ऊर्णायुः । अत्र छन्दसीति केचिदनुवर्तयन्ति । युक्तं चैतत् । अन्यथाहिअहंशुभमोः-
-1946इत्यत्रैवोर्णाग्रहणं कुर्यात् ॥

- (1930) वाचो ग्मिनिः <5-2-124>

वाग्मी ॥

- (1931) आलजाटचौ बहुभाषिणि <5-2-125>

। कुत्सित इति वक्तव्यम् ॥ कुत्सितं बहु भाषते वाचालः । वाचाटः । यस्तु सम्यग्बहु भाषते स वाग्मीत्येव ॥

- (1932) स्वामिन्नैश्वर्ये <5-2-126>

ऐश्वर्यवाचकात्स्वशब्दान्मत्वर्थे आमिनच् । स्वामी ॥

- (1933) अर्शादिभ्योऽच् <5-2-127>

अर्शास्यस्य विद्यन्ते अर्शसः । आकृतिगणोऽयम् ॥

- (1934) द्वन्द्वोपतापगहर्थात्प्राप्ताणिस्थादिनिः <5-2-128>

द्वन्द्वः । कटकवलयिनी । शङ्खनूपुरिणी । उपतापोरोगः । कुष्ठी । किलासी । गहर्त्य निन्द्यम् । ककुदावर्ती । काकतालुकी । प्राणिस्थात्किम् । पुष्पफलवान्घटः ॥ । प्राण्यङ्गान्न ॥ पाणिपादवती । अत इत्येव । चित्रकललाटिकावती । सिद्धे प्रत्यये पुनर्वचनं ठनादिबधनार्थम् ॥

- (1935) वातातीसाराभ्यां कुक्च <5-2-129>

चादिनिः । वतकी । अतीसारकी ॥ । रोगे चायमिष्यते ॥ नेह, वातवती गुहा ॥ । पिशाचाच्च (वा) ॥ पिशाचकी ॥

- (1936) वयसि पूरणात् <5-2-130>

पूरणप्रत्ययान्तान्मत्वर्थे इनिः स्याद्वयसि द्योत्ये । मासः संवत्सरो वा पञ्चमोऽस्यास्तीति पञ्चमी उष्ट्रः । ठन्बाधनार्थमिदम् । वयसि किम् । पञ्चमवान्ग्रामः ॥

- (1937) सुखादिभ्यश्च <5-2-131>

इनिर्मत्वर्थे । सुखी । दुःखी ॥ (ग) मालाक्षेपे ॥ माली ॥

- (1938) धर्मशीलवर्णान्ताच्च <5-2-132>

धर्माद्यन्तादिनिर्मत्वर्थे । ब्राह्मणधर्मी । ब्राह्मणशीली । ब्राह्मणवर्णी ॥

- (1939) हस्ताज्जातौ <5-2-133>

हस्ती । जातौ किम् । हस्तवान्पुरुषः ॥

- (1940) वर्णाद्ब्रह्मचारिणि <5-2-134>

वर्णी ॥

- (1941) पुष्कारादिभ्यो देशे <5-2-135>

पूष्करिणी । पद्मिनी । देशे किम् । पुष्करवान्करी ॥ । बाहूरुपूर्वपदाद्बलात् ॥ बाहुबली । ऊरुबली ॥ ।
अर्थाच्चासंनिहिते (वा) ॥ अर्थी । संनिहिते तु अर्थवान् ॥ । तदन्ताच्च (वा) ॥ धान्यार्थी ॥ हिरण्यार्थी ॥

- (1942) बलादिभ्यो मतुबन्यतरस्याम् <5-2-136>

बलवान् बली । उत्साहवान् । उत्साही ॥

- (1943) संज्ञायां मन्माभ्याम् <5-2-137>

मन्नन्तान्मान्ताच्चेनिर्मत्वर्थे । प्रथिमिनी । दामिनी । होमिनी । सोमिनी । संज्ञायां किम् । सोमवान् ॥

- (1944) कंशंभ्यां बभयुस्तितुतयसः <5-2-138>

कंशमिति मान्तौ । कमित्युदकसुखयोः । शमिति सुखे । आभ्यां सप्त प्रत्ययाः स्युः । युस्थसोः सकारः
पदत्वार्थः । कंबः । कंभः । कंयुः । कंतिः । कंतुः । कंतः । कंयः । शंबः । शंभः । शंयुः । शंतिः । शंतुः । शंतः ।
शंयः । अनुस्वारस्य

वैकल्पिकः परसवर्णः । वकारयकारपरस्यानुनीसिकौ वयौ ॥

- (1945) तुन्दिवलिबटभः <5-2-139>

वृद्धानाभिस्तुन्दिः । मूर्धन्योपधोऽयमिति माधवः । तुन्दिभः । वलिभः । वटिभः । पामादित्वाद्वलिनोऽपि ॥

- (1946) अहंशुभमोर्युस् <5-2-140>

अहमितिमान्तमव्ययमहङ्कारे । शुभमिति शुभे । अहंयुः अहङ्कारवान् । शुभंयुः शुभान्वितः ॥

इति तद्धिताधिकारे मत्वर्थीयप्रकरणम्

तद्धिताधिकारे प्राग्दिशीयप्रकरणम्

- (1947) प्राद्विशो विभक्तिः <5-3-1>

दिक्शब्देभ्य इत्यतः प्राग्वक्ष्यमाणाः प्रत्यया विभक्तिसंज्ञाः स्युः ॥ अथ स्वार्थिका प्रत्ययाः । समर्थानामिति
प्रथमादिति च निवृत्तम् । वेति त्वनुवर्तत एव ॥

- (1948) किंसर्वनामबहुभ्योऽद्व्यादिभ्यः <5-3-2>

किमः सर्वनाम्नो बहुशब्दाच्चेति प्राद्विशोऽधिक्रियते ॥

- (1949) इदम् इश् <5-3-3>

प्राद्विगीशीये परे ॥

- (1950) एतेतौ रथोः <5-3-4>

इदं शब्दस्य एत इत इत्यादेशौ स्तो रेफादौ थकारादौ च प्राद्विगीशीये परे । इशोऽपवादः ॥

- (1951) एतदोऽन् <5-3-5>

योगविभागः कर्तव्यः । एतदः एतेतौ स्तो रथोः । अन् एतद इत्येव । अनेकाल्त्वात्सर्वादेशः । नलोपः
प्रातिपदिकान्तस्य 236 ॥

- (1952) सर्वस्य सोऽन्यतरस्यां दि <5-3-6>

प्राद्विगीशीये दकारादौ प्रत्यये परे सर्वस्य सो वा स्यात् ॥

- (1953) पञ्चम्यास्तसिल् <5-3-7>

पञ्चम्यन्तेभ्यः किमादिभ्यस्तसिल् स्याद्वा ॥

- (1954) कु तिहोः <7-2-104>

किमः कुः स्यात्तादौ हादौ च विभक्तौ परतः । कुतः । कस्मात् । यतः । ततः । अतः । इतः । अमुतः । बहुतः ।
द्व्यादेस्तु । द्वाभ्याम् ॥

- (1955) तसेश्च <5-3-8>

किंसर्वनामबहुभ्यः परस्य तसेस्तसिलादेशः स्यात् । स्वरार्थं विभक्त्यर्थं च वचनम् ॥

- (1956) पर्यभिभ्यां च <5-3-1>

आभ्यां तसिल् स्यात् ॥ । सर्वोभयार्थाभ्यामेव ॥ परितः । सर्वत इत्यर्थः । अभतः । उभयत इत्यर्थः ॥

- (1957) सप्तम्यास्त्रल् <5-3-10>

कुत्र । यत्र । तत्र । बहुत्र ॥

- (1958) इदमोः हः <5-3-11>

त्रलोऽपवादः इशादेशः । इह ॥

- (1959) किमोऽत् <5-3-12>

वाग्रहणमपकृष्यते । सप्तम्यन्तात्किमोऽद्वा स्यात्पक्षे त्रल् ॥

- (1960) क्वाति <7-2-105>

किमः क्वादेशः स्यादति । क्व । कुत्र ॥

- (1961) वा ह च च्छन्दसि <5-3-13>

कुह स्थः कुह जग्मथुः ॥

- (1962) एतदस्त्रतसोस्त्रतसौ चानुदात्तौ <2-4-33>

अन्वादेशविषये एतदोऽश् स्यात्स चानुदात्तस्त्रतसोः परतः तौ चानुदात्तौ स्तः । एतस्मिन् ग्रामे सुखं वसामः ।
अथोऽत्राधीमहे । अतो न गन्तास्मः ॥

- (1963) इतराभ्योऽपि दृश्यन्ते <5-3-14>

पञ्चमीसप्तमीतरविभक्त्यन्तादपि तसिलादयो दृश्यन्ते ॥ । दृशिग्रहणाद्भवदादियोग एव ॥ सभवान् ।
ततोभवान् । तत्रभवान् । तंभवन्तम् । ततोभवन्तम् । तत्रभवन्तम् । एवं दीर्घायुः । देवानांप्रियः । आयुष्मान् ॥

- (1964) सर्वकाल्यकिंयत्तद काले दा <5-3-15>

सप्तम्यन्तेभ्य एभ्यः कालार्थेभ्यः स्वार्थे दा स्यात् । सर्वस्मिन्काले सदा । सर्वदा । एकदा । अन्यदा । कदा ।
यदा । तदा काले किम् । सर्वत्र देशे ॥

- (1965) इदमोर्हिन् <5-3-16>

सप्तम्यन्तात्काले इत्येव । हस्यापवादः । अस्मिन्काले एतर्हि । काले किम् । इह देशे ॥

- (1966) अधुना <5-3-17>

इदमः सप्तम्यन्तात्कालवाचिनः स्वार्थेऽधुनाप्रत्ययः स्यात् । इश् । यस्य 311 इति लोपः । अधुना ॥

- (1967) दानीं च <5-3-18>

इदानीम् ॥

- (1968) तदो दा च <5-3-19>

तदा । तदानीम् ॥ तदो दावचनमनर्थकं विहितत्वात् ॥

- (1969) अनद्यतनेर्हिन्यतरस्याम् <5-3-21>

कर्हि । कदा । यर्हि । यदा । तर्हि । तदा । एतस्मिन्काले एतर्हि ॥

- (1970) सद्यः परुत्परार्थेषमः परेद्यव्यद्य पूर्वद्युरन्येद्युरन्यतरेद्युरितरेद्युरपरेद्युरधरेद्युरुभयेद्युरुत्तरेद्युः <5-3-22>

एते निपात्यन्ते ॥ । समानस्य सभावो द्यश्चाहनि ॥ समानेऽहनि सद्यः ॥ । पूर्वपूर्वतरयोः पर उदारीच संवत्सरे
॥ पूर्वस्मिन्वत्सरे परुत् । पूर्वतरे वत्सरे परारि ॥ । इदम इश् समसण् प्रत्यश्च संवत्सरे (वा) ॥ अस्मिन्संवत्सरे
ऐषमः ॥ । परस्मादेद्यव्यहनि (वा) ॥ परस्मिन्नहनि परेद्यवि ॥ इदमोऽश्द्यश्च ॥ अस्मिन्नहनि अद्य ॥ ।
पूर्वादिभ्योऽष्टभ्योऽहन्येद्युस् ॥ पूर्वस्मिन्नहनि पूर्वद्युः । अन्यस्मिन्नहनि अन्येद्युः । उभयोरहवोरुभयेद्युः
॥ । द्युश्चोभयाद्वक्तव्यः ॥ उभयद्युः ॥

- (1971) प्रकारवचने थात् <5-3-23>

प्रकारवृत्तिभ्यः किमादिभ्यस्थात् स्यात्स्वार्थे । तेन प्रकारेण तथा । यथा ॥

- (1972) इदमस्थमुः <5-3-24>

थालोऽपवादः ॥ । एतदोऽपि वाच्यः ॥ अनेन एतेन वा प्रकारेण इत्थम् ॥

- (1973) किमश्च <5-3-25>

केन प्रकारेण कथम् ॥

इति तद्धिताधिकारे प्राग्दिशीयप्रकरणम्

सिद्धान्तकौमुदी/प्रकरण४१-५०

<https://sa.wikisource.org/s/x7d>

< सिद्धान्तकौमुदी

तद्धिताधिकारे प्रागिवीयप्रकरणम्

- (1974) दिक्शब्देभ्यः सप्तमीपञ्चप्रथमाभ्यो दिद्गेशकालेष्वस्तातिः <5-3-27>

सप्तम्याद्यन्तेभ्यो दिशिरूढेभ्यो दिद्गेशकालवृत्तिभ्यः स्वार्थेऽस्तीतिः प्रत्ययः स्यात् ॥

- (1975) पूर्वाधरावराणामसिपुर्धवश्चैषाम् <5-3-39>

एभ्योऽस्तात्यर्थेऽसिप्रत्ययः स्यात्तद्योगे चैषां क्रमात्पुर्,अध्,अव्, इत्यादेशाः स्युः ॥

- (1976) अस्ताति च <5-3-40>

अस्तातौ परे पूर्वादीनां पुरादयः स्युः । पूर्वस्यां पूर्वस्याः पूर्वा वा दिक् पुरः । पुरस्तात् । अधः । अधस्तात् । अवः । अवस्तात् ॥

- (1977) विभाषावरस्य <5-3-41>

अवरस्यास्तातौ परेव् स्याद्वा । अवस्तात् । अवरस्तात् । एवं देशे काले च । दिशिरूढेभ्यः किम् । ऐन्द्र्यां वसति । सप्तम्याद्यन्तेभ्यः किम् । ऐन्द्र्यां वसति । सप्तम्याद्यन्तेभ्यः किम् । पूर्वं ग्रामं गतः । दिगादिवृत्तिभ्यः किम् । पूर्वस्मिन् गुरौ वसति । अस्ताति च 1976 इति ज्ञापकादसिरस्तातिं न बाधते ॥

- (1978) दक्षिणोत्तराभ्यामतसुच् <5-3-28>

अस्तातेरपवादः । दक्षिणतः । उत्तरतः ॥

- (1979) विभाषा परावराभ्याम् <5-3-29>

परतः । अवरतः । परस्तात् । अवरस्तात् ॥

- (1980) अञ्चर्लुक् <5-3-30>

अञ्चत्यन्ताद्विक्शब्दादस्तातेर्लुक् स्यात् ॥ लुक्तद्धितलुकि 1408 ॥ प्राच्यां प्राच्याः प्राची वा दिक् प्राक् । उदक् । एवं देशे काले च ॥

- (1981) उपर्युपरिष्ठात् <5-3-31>

अस्तातेर्विषये ऊर्ध्वशब्दस्योपादेशः स्याद्रिषिष्टातिलौ च प्रत्ययौ ॥ उपरि उपरिष्ठाद्वा वसति आगतो रमणीयं वा ॥

- (1982) पश्चात् <5-3-32>

अपरस्य पश्चभाव आतिश्च प्रत्ययोऽस्तातेर्विषये ॥

- (1983) उत्तराधरदक्षिणादातिः <5-3-34>

उत्तरात् । अधरात् । दक्षिणात् ॥

- (1984) एनबन्यतस्यामदूरेऽपञ्चम्याः <5-3-35>

उत्तरादिभ्य एनब्वा स्यादवध्यवधिमतोः सामीप्ये पञ्चम्यन्तं विना । उत्तरेण । अधरेण । दक्षिणेन । पक्षे यथास्वं प्रत्ययाः । इह केचिदुत्तरादीनननुवर्त्य दिक्शब्दमात्रादेनपमाहुः । पूर्वेण ग्रामम् ॥ अपरेण ग्रामम् ॥

- (1985) दक्षिणादाच् <5-3-36>

अस्तातेर्विषये । दक्षिणा वसति । अपञ्चम्या इत्येव । दक्षिणादागतः ॥

- (1986) आहि च दूरे <5-3-37>

दक्षिणाद् दूरे आहि स्यात् चादाच् । दक्षिणाहि । दक्षिणा ॥

- (1987) उत्तराच्च <5-3-38>

उत्तराहि । उत्तरा ॥

- (1988) संख्याया विधाय धा <5-3-42>

क्रियाप्रकारार्थं वर्तमानात्संख्याशब्दात्स्वार्थं धा स्यात् । चतुर्धा । पञ्चधा ॥

- (1989) अधिकरणविचाले च <5-3-43>

द्रव्यस्य संख्यान्तरापादाने संख्याया धास्यात् । एकं राशिं पञ्चधा कुरु ॥

- (1990) एकाद्धो ध्यमुञ्जन्यतरस्याम् <5-3-44>

ऐकध्यम् । एकधा ॥

- (1991) द्वित्र्योश्च धमुञ् <5-3-45>

आभ्यां धा इत्यस्य धमुञ् स्याद्वा । द्वैधम् । द्विधा । त्रैधम् । त्रिधा ॥ । धमुञ्जन्तात्स्वार्थं उदर्शनम् ॥ पथि द्वैधानि तृणानि ॥

- (1992) एधाच्च <5-3-46>

द्वेधा । त्रेधा ॥

- (1993) याप्ये पाशप् <5-3-47>

कुत्सितो भिषक् भिषकपाशः ॥

- (1994) पूरणाद्भागे तीयादन् <5-3-48>

द्वितीयो भागो द्वितीयः । तृतीयः । स्वरे विशेषः ॥ । तीयादीकक् स्वार्थं वाच्यः ॥ द्वैतीयकः । द्वितीयः । तार्तीयकः । तृतीयः ॥ । न विद्यायाः ॥ द्वितीया । तृतीया । विद्येत्येव ॥

- (1995) प्रागेकादशभ्योऽच्छन्दसि <5-3-49>

पूरणप्रत्ययान्ताद्भागेऽन् । चतुर्थः । अष्टमः ॥

- (1996) षष्ठाष्टमाभ्यां ञ च <5-3-50>

चादन् । षष्ठो भागः । षष्ठः । षष्ठः । आष्टमः । अष्टमः ॥

- (1997) मानपश्वङ्गयोः कन्लुकौ च <5-3-51>

षष्ठाष्टमशब्दाभ्यां क्रमेण कन्लुकौ स्तो माने पश्वङ्गे च वाच्ये । षष्ठको भागः मानं चेत् । अष्टमो भागः पश्वङ्गं चेत् । अस्य अनो वा लुक् । चकाराद्यथाप्राप्तम् । षष्ठः । षष्ठः । अष्टमः । आष्टमः । महाविभाषया सिद्धे लुग्वचनं पूर्वत्र जानौ नित्याविति ज्ञापयति ॥

- (1998) एकादाकिनिच्चासहाये <5-3-52>

चात्कन्लुकौ । एकः । एकाकी । एककः ॥

- (1999) भूतपूर्व चरट् <5-3-53>

आद्यो भूतपूर्वः । आद्यचरः ॥

- (2000) षष्ठ्या रूप्य च <5-3-54>

षष्ठ्यन्ताद्भूतपूर्वोऽर्थे रूप्यः स्याच्चरट् च । कृष्णस्य भूतपूर्वो गौः । कृष्णरूप्यः कृष्णचरः । तसिलादिषु रूप्यस्यापरिगणितत्वान्न पुंवत् । शुभ्राया भूतपूर्वः शुभ्ररूप्यः ॥

- (2001) अतिशयने तमबिष्ठनौ <5-3-55>

अतिशयविशिष्टार्थवृत्तेः स्वार्थे एतौ स्तः । अयमेषामतिशयेनाद्यः । आद्यतमः । लघुतमो लघिष्ठः ॥

- (2002) तिङश्च <5-3-56>

तिङन्तादतिशयेर्थे द्योत्ये तमप् स्यात् ॥

- (2003) तरप्तमपौ घः <1-1-22>

एतौ घसंज्ञौ स्तः ॥

- (2004) किमेत्तिङ्व्ययघादाम्बद्रव्यप्रकर्षे <5-4-11>

किम् एदन्तात्तिङोऽव्ययाच्च यो घस्तदन्तादामुः स्यान्न तु द्रव्यप्रकर्षे । किंतमाम् । प्राहणेतमाम् । पचतितमाम् । उच्चैस्तमाम् । द्रव्यप्रकर्षे तु उच्चैस्तमस्तरुः ॥

- (2005) द्विवचनविभज्योपपदे तरबीयसुनौ <5-2-57>

द्वयोरेकस्यातिशये विभक्तव्ये चोपपदे सुप्तिङन्तादेतौ स्तः । पूर्वयोरपवादः । अयमनयोरतिशयेनलघुर्लघुतरः । लघीयान् । उदीच्याः प्राच्येभ्यः पटुतराः । पटीयांसः ॥

- (2006) अजादी गुणवचनादेव <5-3-58>

इष्ठन्नीयसुनौ गुणवचनादेव स्तः । नेह । पाचकतरः । पाचकतमः ॥

- (2007) तुश्छन्दसि <5-3-59>

तृन्तृजन्तादिष्ठन्नीयसुनौ स्तः ॥

- (2008) तुरिष्ठेमेयः सु <6-4-154>

तृशब्दस्य लोपः स्यादिष्ठेमेयः सु परेषु । अतिशयेन कर्ता करिष्ठः । दोहीयसी धेनुः ॥

- (2009) प्रशस्यस्य श्रः <5-3-60>

अस्य श्रादेशः स्यादजाद्योः ॥

- (2010) प्रकृत्यैकाच् <6-4-163>

इष्ठातिष्वेकाच् प्रकृत्या स्यात् । श्रेष्ठः । श्रेयान् ॥

- (2011) ज्य च <5-3-61>

प्रशस्यस्य ज्यादेशः स्यादिष्ठेयसोः । ज्येष्ठः ॥

- (2012) ज्यादादीयसः <6-4-160>

आदेः परस्य 44 । ज्यायान् ॥

- (2013) वृद्धस्य च <5-3-62>

ज्यादेशः स्यादजाद्योः । ज्येष्ठः । ज्यायान् ॥

- (2014) अन्तिकबाढयोर्नेदसाधौ <5-3-63>

अजाद्योः । नेदिष्ठः । नेदीयान् । साधिष्ठः । साधीयान् ॥

- (2015) स्थूलदूरयुवह्रस्वक्षिप्रक्षुद्राणां यणादि परं पूर्वस्य च गुणः <6-4-156>

एषां यणादिपरं लुप्यते पूर्वस्य च गुण इष्ठादिषु । स्थविष्ठः । दविष्ठः । यविष्ठः । ह्रसिष्ठः । क्षेपिष्ठः । क्षोदिष्ठः । एवमीयम् । ह्रस्वक्षिप्रक्षुद्राणां पृथ्वादित्वात् ह्रसिमा । क्षेपिमा । क्षोदिमा ॥

- (2016) प्रियस्थिरस्फिरुर्बहुलगुरुवृद्धतृप्रदीर्घवृन्दारकाणां प्रस्थस्फवर्बहिर्गर्वषित्रप्द्राघिवृन्दाः <6-4-157>

प्रयादीनां क्रमात्प्रादयः स्युरिष्ठादिषु । प्रेष्ठादिषु । प्रेष्ठः । स्थेष्ठः । स्फेष्ठः । वरिष्ठः । बंहिष्ठः । गरिष्ठः ।
वर्षिष्ठः । त्रिपिष्ठः । द्वाघिष्ठः । वृन्दिष्ठः । एवमीयसुन् । प्रेयान् । प्रियोरुबहुलगुरुदीर्घाणां पृत्वादित्वादिमनिच्
। प्रेमेत्यादि ॥

- (2017) बहोर्लोपो भू च बहोः <6-4-158>

बहोः परयोरिमेयसोर्लोपः स्याद्बहोश्च भूरादेशः । भूमा । भूयान् ॥

- (2018) इष्ठस्य यिट् च <6-4-159>

बहोः परस्य इष्ठस्य लोपः स्यात् यिडागमश्च । भूयिष्ठः ॥

- (2019) युवाल्पयोः कनन्यतरस्याम् <5-3-64>

एतयोः कनादेशो वा स्यादिष्ठेयसोः । कनिष्ठः । कंनीयान् । पक्षे यविष्ठः । अल्पिष्ठः । इत्यादि ॥

- (2020) विन्मतोर्लुक् <5-3-65>

विनो मतुपश्च लुक् स्यादिष्ठेयसोः । अतिशयेन स्रग्वी स्रजिष्ठः । स्रजीयान् । अतिशयेन त्वग्वान् त्वचिष्ठः ।
त्वचीयान् ॥

- (2021) प्रशंसायां रूपम् <5-3-66>

सुबन्तात्तिङन्ताच्च । प्रशस्तः पटुः पटुरूपः । प्रशस्तं पचति पचतिरूपम् ॥

- (2022) ईषदसमाप्तौ कल्पन्देश्यदेशीयरः <5-3-67>

ईषदूनो विद्वान् विद्वत्कल्पः । यशस्कल्पम् । यजुः कल्पम् । विद्वद्देश्यः । विद्वद्देशीयः । पचतिकल्पम् ॥

- (2023) विभाषा सुपो बहुच् पुरस्तात्तु <5-3-68>

ईषदसमाप्तिविशिष्टेऽर्थे सुबन्ताद्बहुज्वा स्यात्स च प्रागेव नतु परतः । ईषदूनः पटुर्बहुपटुः । पटुकल्पः । सुपः
किम् । यजतिकल्पम् ॥

- (2024) प्रकारवचने जातीयर् <5-3-69>

प्रकारवति चायम् । थात् तु प्रकारमात्रे । पटुप्रकारः पटुजातीयः ॥

- (2025) प्रागिवात्कः <5-3-70>

इवे प्रतिकृतौ 2051 इत्यतः प्राक् काधिकारः ॥

- (2026) अव्ययसर्वनाम्नामकच् प्राक् टेः <5-3-71>

तिङश्च 2002 इत्यनुवर्तते ॥

- (2027) कस्य च दः <5-3-72>

कान्ताव्ययस्य दकारोऽन्तादेशः स्यादकच्च ॥

■ (2028) अज्ञाते <5-3-73>

कस्यायमश्वोऽश्वकः । उच्चकैः । नीचकैः । सर्वके । विश्वके ॥ । ओकारसकारभकारादौ सुपि सर्वनाम्नष्टेः प्रागकच् (वा) ॥ युवकयोः । आवकयोः । युष्मकासु । अस्मकासु । युष्मकाभिः । अस्मकाभिः । ओकारेत्यादि किम् । त्वयका । मयका ॥ । अकचप्रकरणे तूष्णीमः काम्वक्तव्यः ॥ मित्त्वादन्तादचः परः । तूष्णीशीलः तूष्णीकः । पचतकि । जल्पतकि । धकित् । हिरकुत् ॥

■ (2029) कुत्सिते <5-3-74>

कुत्सितोऽश्वोऽश्वकः ॥

■ (2030) संज्ञायां कन् <5-3-75>

कुत्सिते कन् स्यात्तदन्तेन चेतसंज्ञा गम्यते । शूद्रकः । राधकः । स्वरार्थं वचनम् ॥

■ (2031) अनुकम्पायाम् <5-3-76>

पुत्रकः । अनुकम्पितः पुत्र इत्यर्थः ॥

■ (2032) नीतौ च तद्युक्तात् <5-3-77>

सामदानादिरुपायो नीतिस्तस्यां गम्यमानायामनुकम्पायुक्तात्कप्रत्ययः स्यात् । हन्त ते धानकाः । गुडकाः । एहकि । अद्धकि । पूर्वणानुकम्प्यमानात्प्रत्ययः । अनेन तु परम्परासंबन्धेऽपीति विशेषः ॥

■ (2033) बहवचो मनुष्यनाम्नष्ठज्वा <5-4-78>

पूर्वसूत्रद्वयविषये ॥

■ (2034) घनिलचौ च <5-3-79>

तत्रैव ॥

■ (2035) ठाजादावूर्ध्वं द्वितीयादचः <5-3-83>

अस्मिन्प्रकरणे यष्ठोऽजादिप्रत्ययश्च तस्मिन्प्रत्यये परे प्रकृतेर्द्वितीयादच ऊर्ध्वं सर्वं लुप्यते । अनुकम्पितो देवदत्तो देविकः । देवियः । देविलः । देवदत्तकः । अनुकम्पितो वायुदत्तो वायुदत्तकः । ठग्ग्रहणमुको द्वितीयत्वे कविधानार्थम् ॥ वायुकः । पितृकः ॥ । चतुर्थादच ऊर्ध्वस्य लोपो वाच्यः ॥ अनुकम्पितो बृहस्पतिदत्तो बृहस्पतिकः ॥ । अनजादौ च विभाषा लोपो वक्तव्यः (वा) ॥ देवदत्तकः । देवकः ॥ । लोपः पूर्वपदस्य च ॥ दत्तिकः । दत्तियः । दत्तिलः । दत्तकः ॥ । विनापि प्रत्ययं पूर्वोत्तरपदयोर्वा लोपो वाच्यः ॥ देवदत्तः । दत्तः । देवः ॥ सत्यभामा । भामा । सत्या ॥ उवर्णाल्ल इलस्य च ॥ भानुलः ॥ । ऋवर्णादपि (वा) ॥ सवित्रियः । सवितृलः ॥ । चतुर्थादनजादौ च लोपः पूर्वपदस्य च । अप्रत्यये तथैवेष्ट उवर्णाल्ल इलस्य च ॥ 1 ॥ ल इति लोपसंज्ञा प्राचाम् ॥

- (2036) प्राचामुपादेरडज्वुचौ च <5-3-80>

उपशब्दपूर्वात्प्रातिपदिकात्पूर्वविषये अडच् वुच् एतौ स्तः । चाद्यथाप्राप्तम् । प्राचांग्रहणं पूजार्थम् । अनुकम्पित उपेन्द्रदत्तः उपडः । उपकः । उपिकः । उपियः । उपिलः । उपेन्द्रदत्तकः । षड् रूपाणि ॥

- (2037) जातिनाम्नः कन् <5-3-81>

मनुष्यनाम्न इत्येव । जातिशब्दो यो मनुष्यनामधेयस्तस्मात्कन्स्यादनुकम्पायां नीतौ च । सिंहकः । शरभकः । रासभकः ॥ । द्वितीयं संध्यक्षरं चेतदादेर्लोपो वक्तव्यः ॥ अनुकम्पितः कहोडः । कहिकः ॥ ।

एकाक्षरपूर्वपदानामुत्तरपदलोपो वक्तव्यः ॥ वागाशीर्दत्तः वाचिकः । कथं षडङ्गुलिदत्तः षडिक इति ॥ । षषष्ठाजादिवचनात्सिद्धम्(वा) ॥

- (2038) शेवलसुपरिविशालवरुणार्यमादीनां तृतीयात् <5-3-84>

एषां मनुष्यनाम्नां ठाजादौ परे तृतीयादच ऊर्ध्व लोपः स्यात् । पूर्वस्यापवादः । अनुकम्पितः शेवलदत्तः शेवलिकः । शेवलियः । सेवलिलः । सुपरिकः । विशालिकः । वरुणिकः । अर्यमिकः ॥

- (2039) अजिनान्तस्योत्तरपदलोपश्च <5-3-82>

अजिनान्तान्मनुष्यनाम्नोऽनुकम्पायां कन् तस्य चोत्तरपदलोपः । अनुकम्पितो व्याघ्राजिनो व्याघ्रकः । सिंहकः ॥

- (2040) अल्पे <5-3-85>

अल्पं तैलं तैलकम् ॥

- (2041) ह्रस्वे <5-3-86>

ह्रस्वो वृक्षो वृक्षकः ॥

- (2042) संज्ञायां कन् <5-3-87>

ह्रस्वहेतुका या संज्ञा तस्यां गम्यमानायां कन् । पूर्वस्यापवादः । वंशकः । वेणुकः ॥

- (2043) कुटीशमीशुण्डाभ्यो रः <5-3-88>

ह्रस्वः कुटी कुटीरः । शमीरः । शुण्डारः ॥

- (2044) कुत्वा डुपच् <5-3-89>

ह्रस्वा कुतूः कुतुपः । कुतूः कृत्तेः स्नेहपात्रं ह्रस्वा सा कुतुपः पुमान् ॥

- (2045) कासूगोणीभ्यां ष्टरच् <5-3-90>

आयुधविशेषः कासूः । ह्रस्वा सा कासूतरी गोणीतरी ॥

- (2046) वत्सोक्षाश्वर्षभेभ्यश्च तनुत्वे <5-3-91>

वत्सतरः । द्वितीयं वयः प्राप्तः । उक्षतरः । अश्वतरः । ऋषभतरः । प्रवृत्तिनिमित्ततनुत्व एवायम् ॥

- (2047) किंयत्तदो निर्धारणे द्वयोरेकस्य इतरच् <5-3-92>

अनयोः कतरो वैष्णवः । यतरः । ततरः । महाविभाषाया कः । यः । सः ॥

- (2048) वा बहूनां जातिपरिप्रश्ने इतमच् <5-3-93>

बहूनां मध्ये एकस्य निर्धारणे इतमच् वा स्यात् । जातिपरिप्रश्न इति प्रत्याख्यातमाकरे । कतमो भवतां कठः । यतमः । ततमः । वाग्रहणमकजर्थम् । यकः । सकः । महाविभाषया । यः । सः ॥ । किमोऽस्मिन्विषये इतरजपि (वा) ॥ कतरः ॥

- (2049) एकाच्च प्राचाम् <5-3-94>

इतरच् इतमच्च स्यात् । अनयोरेकतरो मैत्रः । एषामेकतमः ॥

- (2050) अवक्षेपणे कन् <5-3-94>

व्याकरणकेन गर्वितः व्याकरणकः । येनेतरः कुत्स्यते तदिहोदाहरणम् । स्वतः कुत्सिते तु कुत्सिते 2029 इत्यस्य ॥

इति तद्धिताधिकारे प्राग्वीयप्रकरणम्

तद्धिताधिकारे स्वार्थिकप्रकरणम्

- (2051) इवे प्रतिकृतौ <5-3-96>

कन् स्यात् । अश्व इव प्रतिकृतिः अश्वकः । प्रतिकृतौ किम् । गौरिव गवयः ॥

- (2052) संज्ञायां च <5-3-97>

इवार्थे कन् स्यात्समुदायेन चेत्संज्ञा गम्यते । अप्रतिकृत्यर्थमारम्भः । अश्वसदृशस्य संज्ञा । अश्वकः । उष्ट्रकः ॥

- (2053) लुप्पन्नुष्ये <5-3-98>

संज्ञायां विहितस्य कनो लुप्स्यान्मनुष्ये वाच्ये । चञ्चा तृणमयः पुमान् । चञ्चेव मनुष्यश्चञ्चा । वर्धिका ॥

- (2054) जीविकार्थे चापण्ये <5-3-99>

जीविकार्थं यदविक्रीयमाणं तस्मिन्वाच्ये कनो लुप्स्यात् । वासुदेवः । शिवः । स्कन्दः । देवलकानां जीविकार्थासु देवप्रतिकृतिष्विदम् । अपण्ये किम् । हस्तिकान्विक्रीणीते ॥

- (2055) देवपथादिभ्यश्च <5-3-100>

कनो लुप्स्यात् । देवपथः । हंसपथः । आकृतिगणोऽयम् ॥

- (2056) वस्तेढञ् <5-3-101>

इवेत्यनुवर्तत एव । प्रतिकृताविति निवृत्तम् । वस्तिरिव वास्तेयम् । वास्तेयी ॥

- (2057) शिलाया ढः <5-3-102>

शिलेव शिलेयम् । शिलाया इति योगविभागाङ्ढञपीत्येके । शैलेयम् ॥

- (2058) शाखादिभ्यो यः <5-3-103>

शाखेव शाख्यः । मुख्यः । जघनमिव जघन्यः । अग्र्यः । शरण्यः ॥

- (2059) द्रव्यं च भव्ये <5-3-104>

द्रव्यमयं ब्राह्मणः ॥

- (2060) कुशाग्राच्छः <5-3-105>

कुशाग्रमिव कुशाग्रीया बुद्धिः ॥

- (2061) समासाच्च तद्विषयात् <5-3-106>

इवार्थविषयात्समासाच्छः स्यात् । काकतालीयो देवदत्तस्य वधः । इह काकतालसमागमसदृशस्चौरसमागम इति समासार्थः ॥ तत्प्रयुक्तः काकमरणसदृशस्तु प्रत्ययार्थः । अजाकृपाणीयः । अतर्कितोपनत इति फलितोऽर्थः ॥

- (2062) शर्करादिभ्योऽण् <5-3-107>

शर्करेव शर्करम् ॥

- (2063) अङ्गुल्यादिभ्यश्ठक् <5-3-108>

अङ्गुलीव आङ्गुलिकः । भरुजेव भारुजिकः ॥

- (2064) एकशालायाश्ठजन्यतरस्याम् <5-3-109>

एकशालाशब्दादिवार्थे ठज्वा पक्षे ठक् । एकशालेव एकशालिकः । ऐकशालिकः ॥

- (2065) कर्कलोहितादीकक् <5-3-110>

कर्कः शुक्लोऽश्वः स इव कार्कीकः । लौहितीकः स्फटिकः ॥

- (2066) पूगान्योऽग्रामणीपूर्वात् <5-3-112>

इवार्थो निवृत्तः । नानाजातीया अनियतवृत्तयोऽर्थकामप्रधानाः सङ्घाः पूगास्तद्वाचकात्स्वार्थे ज्यः स्यात् । लौहितध्वज्यः । व्रातचफजोरस्त्रियाम् 1100 । व्राते । कापोतपाक्यः । चफज् । कौञ्जायन्यः । ब्राध्नायन्यः ॥

- (2067) आयुधजीविसङ्घान्यङ्वाहीकेष्वब्राह्मणराजन्यात् <5-3-114>

वाहीकेषु य आयुधजीविसङ्घस्तद्वाचिनः स्वार्थं ल्युट् । क्षौद्रक्यः । मालव्यः । टित्वान्डीप् । क्षौद्रकी । आयुधेति किम् । शबराः । अब्राहमणेति किम् । गौपालकाः । शालङ्कायनाः । ब्राह्मणे तद्विशेषग्रहणम् । राजन्ये

स्वरूपग्रहणम् ॥

- (2068) वृकाष्टेण्यण् <5-3-115>

आयुधजीविसङ्घवाचकात्स्वार्थं । वार्केण्यः । आयुधेति किम् । जातिशब्दान्मा भूत् ॥

- (2069) दामन्यादित्रिगर्तषष्ठाच्छः <5-3-116>

दामन्यादिभ्यस्त्रिगर्तषष्ठेभ्यश्चायुधजीविसङ्घवाचिभ्यः स्वार्थं छः स्यात् । त्रिगर्तः षष्ठो वर्गो येषां ते त्रिगर्तषष्ठाः ॥ आहुस्त्रिगर्तषष्ठांस्तु कौण्डोपरथदाण्डकी ॥ क्रौष्टुकिर्जालमानिश्च ब्रह्मगुप्तोऽथ जालकिः ॥1 ॥ दामनीयः । दामनीयौ । दामनयः । औलपि । औलपीयः । त्रिगर्तः । कौण्डोपरथीयः । दाण्डकीयः ॥

- (2070) पश्वादिद्यौधेयादिभ्योऽणञौ <5-3-117>

आयुधजीविसङ्घवाचिभ्य एभ्यः क्रमादणञौ स्तः स्वार्थं । पार्शवः । पार्शवौ । पश्वः । यौधेयः । यौधेयौ । यौधेयाः ॥

- (2071) अभिजिद्विदभृच्छालावच्छिखावच्छमीवदूर्णावच्छमदणो यञ् <5-3-118>

अभिजिदादिभ्योऽणन्तेभ्यः स्वार्थं यञ् स्यात् । अभिजितोऽपत्यमाभिजित्यः । वैदभृत्यः । शलावत्यः । शैखावत्यः । शामीवत्यः । और्णावत्यः । श्रौमत्यः ॥

- (2072) ज्यादयस्तद्राजाः <5-3-119>

पूगाज्यः--2066 इत्यारभ्य उक्ता एतत्संज्ञाः स्युः । तेनास्त्रियां बहुषु लुक् । लोहितध्वजाः । कपोतपाकाः । कौञ्जायनाः । ब्राध्नायना इत्यादि ॥

- (2073) पादशतस्य संख्यादेर्वीप्यायां वुन् लोपश्च <5-4-1>

लोपवचनमनैमित्तिकत्वार्थम् । अतो न स्थानिवत् । पादः पत् 414 । तद्धितार्थ 728 इति समासे कृते प्रत्ययः । वुन्नन्तं स्त्रियामेव । द्वौ द्वौ पादौ ददाति द्विपदिकाम् ॥ द्विशतिकाम् ॥ । पादशतग्रहणमनर्थकमन्यत्रापि दर्शनात् ॥ द्विमोदकिकाम् ॥

- (2074) दण्डव्यवसर्गयोश्च <5-4-2>

वुन् स्यात् । अवीप्सार्थमिदम् । द्वौ पादौ दण्डितः द्विपदिकाम् । द्विशतिकाम् । व्यवसृजति ददातीत्यर्थः ॥

- (2075) स्थूलादिभ्यः प्रकारवचने कन् <5-4-3>

जातीयरोऽपवादः । स्थूलकः । अणुकः ॥ । चञ्चद्बृहतोरुपसंख्यानम् ॥ चञ्चत्कः । बृहत्कः ॥ (ग) सुराया अहौ । सुरावर्णोऽहिः सुरकः ॥

- (2076) अनत्यन्तगतौ क्तात् <5-4-4>

छिन्नकम् । भिन्नकम् । अभिन्नकम् ॥

- (2077) न सामिवचने <5-4-5>

सामिपर्याये उपपदे क्तान्तान्न कन् । सामिकृतम् । अर्धकृतम् । अनत्यन्तगतेरिह प्रकृत्यैवाभिधानात्पूर्वेण कन् न प्राप्तः । इदमेव निषेधसूत्रमत्यन्तस्वार्थिकमपि कनं ज्ञापयति । बहुतरकम् ॥

- (2078) बृहत्या आच्छादने <5-4-6>

कन् स्यात् । द्वौ प्रावारोत्तरासङ्गौ समौ बृहतिका तथा ॥ आच्छादने किम् । बृहती छन्दः ॥

- (2079) अषडक्षाशितङ्गवलंकर्मांलंपुरुषाध्युत्तरपदात्खः <5-4-7>

स्वार्थः । अषडक्षीणो मन्त्रः । द्वाभ्यामेव कृत इत्यर्थः । आशिता गावोऽस्मिन्नित्याशितङ्गवीनमरण्यम् । निपातनात्पूर्वस्य मुम् । अलं कर्मणे अलंकर्मीणः । अलंपुरुषीणः । ईश्वराधीनः । नित्योऽयं खः । उत्तरसूत्रे विभाषाग्रहणात् ॥ अन्येऽपि केचित्स्वार्थिकाः प्रत्यया नित्यमिष्यते । तमबादयः प्राक्कनः । ज्यादयः प्राग्वुनः । आमादयः प्राङ्मयटः । बृहतीजात्यन्ताः समासान्ताश्चेति भाष्यम् ॥

- (2080) विभाषाञ्चेरदिकिस्त्रयाम् <5-4-8>

अदिकस्त्रीवृत्तेरञ्चत्यन्तात्प्रातिपदिकात्खः स्याद्वा स्वार्थः । प्राक्, प्राचीनम् । प्रत्यक्, प्रतीचीनम् । अवाक्, अवाचीनम् । निकृष्टप्रतिकृष्टावरेफयाप्यावमाधमाः । अर्वन्तमञ्चतीति अर्वाक् अर्वाचीनम् । अदिकिस्त्रयां

किम् । प्राची दिक् । उदीची दिक् । दिग्ग्रहणं किम् । प्राचीना ब्राह्मणी । स्त्रीग्रहणं किम् । प्राचीनं ग्रामादाम्नाः ॥

- (2081) जात्यन्ताच्छ बन्धुनि <5-4-9>

ब्राह्मणजातीयः । बन्धुनि किम् । ब्राह्मणजातिः शोभना । जातेर्व्यञ्जकं द्रव्यं बन्धु ॥

- (2082) स्थानान्ताद्विभाषा सस्थानेनेति चेत् <5-4-10>

सस्थानेन तुल्येन चेत् स्थानान्तमर्थवदित्यर्थः । पितृस्थानीयः । पितृस्थानः । सस्थानेन किम् । गोः स्थानम् ॥

- (2083) अनुगादिनष्ठक् <5-4-13>

अनुगदतीत्यनुगादी । स एव आनुगादिकः ॥

- (2084) विसारिणो मत्स्ये <5-4-16>

अण् स्यात् । विसारिणः । मत्स्ये इति किम् । विसारी देवदत्तः ॥

- (2085) संख्यायाः क्रियाभ्यावृत्तिगणने कृत्वसुच् <5-4-17>

अभ्यावृत्तिर्जन्म । क्रियाजन्मगणनवृत्तेः संख्याशब्दात्स्वार्थे कृत्वसुच् स्यात् । पञ्चकृत्वो भुङ्क्ते । संख्यायाः किम् । भूरिवारान्भुङ्क्ते ॥

- (2086) द्वित्रिचतुर्भ्यः सुच् <5-4-18>

कृत्वसुचोऽपवादः । द्विर्भुङ्क्ते । त्रिः । रात्सस्य 280 । चतुः ॥

- (2087) एकस्य सकृच्च <5-4-19>

सकृदित्यादेशः स्याच्चात्सुच् । सकृद्भुङ्क्ते । संयोगान्तस्य 54 इति सुचो लोपः न तु हल्ङ्याप्-252 इति । अभैत्सीदित्यत्र सिच इव सुचोऽपि तदयोगात् ॥

- (2088) विभाषा बहोर्धाऽविप्रकृष्टकाले <5-4-20>

अविप्रकृष्ट आसन्नः । बहुधा दिवसस्य भुङ्क्ते । आसन्नकाले किम् । बहुकृत्वो मासस्य भुङ्क्ते ॥

- (2089) तत्प्रकृतवचने मयट् <5-4-21>

प्राचुर्येण प्रस्तुतं प्रकृतं तस्य वचनं प्रतिपादनम् । भावेऽधिकरणे वा ल्युट् । आद्ये प्रकृतमन्नमन्नमयम् । अपूपमयम् । यवागूमयी । द्वितीये अन्नमयो यज्ञः । अपूपमयं पर्व ॥

- (2090) समूहवच्च बहुषु <5-4-22>

सामूहिकाः प्रत्यया अतिदिश्यन्ते चान्मयट् । मोदकाः प्रकृताः मौदकिकम् । मोदकमयम् । शाष्कुलिकम् । शाष्कुलीमयम् । द्वितीयेऽर्थे । मौदकिको यज्ञः । मोदकमयः ॥

- (2091) अनन्तावसथेतिहभेषजाज्यः <5-4-23>

अनन्त एवानन्त्यम् । आवसथ एवावसथ्यम् । इतिहेति निपातसमुदायः । ऐतिह्यम् । भेषजमेव भैषज्यम् ॥

- (2092) देवतान्तात्तादर्थ्ये यत् <5-4-24>

तदर्थ एव तादर्थ्यम् । स्वार्थे ष्यञ् । अग्निदेवतायै इदम् अग्निदेवत्यम् । पितृदेवत्यम् ॥

- (2093) पादार्धाभ्यां च <5-4-25>

पादार्थमुदकं पाद्यम् । अर्घ्यम् ॥ । नवस्य नू आदेशः त्नप्तनप् खाश्च प्रत्यया वक्तव्याः (वा) ॥ नूत्नम् । नूतनम् । नवीनम् ॥ नश्च पुराणे प्रात् । पुराणार्थे वर्तमानात्प्रशब्दान्नो वक्तव्यः ॥ चात्पूर्वोक्ताः । प्रणम् । प्रत्नम् । प्रतनम् । प्रीणम् ॥ । भागरूपनामभ्यो धेयः ॥ भागधेयम् । रूपधेयम् । नामधेयम् ॥ । आग्नीध्रसाधारणादञ् । आग्नीध्रम् । साधारणम् । स्त्रियां डीप् । आग्नीध्री । साधारणी ॥

- (2094) अतिथेर्ज्यः <5-4-26>

तादर्थ्ये इत्येव । अतिथय इदमातिथ्यम् ॥

- (2095) देवात्तल् <5-4-27>

देव एव देवता ॥

- (2096) अवेः कः <5-4-28>

अविरेवाविकः ॥

- (2097) यावादिभ्यः कन् <5-4-29>

याव एव यावकः । मणिकः ॥

- (2098) लोहितान्मणौ <5-4-30>

लोहित एव मणिर्लोहितकः ॥

- (2099) वर्णे चानित्ये <5-4-31>

लोहितकः कोपेन ॥ । लोहिताल्लिङ्गबाधनं वा ॥ लोहितिका लोहिनि का कोपेन ॥

- (2100) रक्ते <5-4-32>

लाक्षादिना रक्ते यो लोहितशब्दस्तस्मात्कन्स्यात् ॥ लिङ्गबाधनं वा इत्येव । लोहितिका लोहिनि का शाटी ॥

- (2101) कालाच्च <5-4-33>

वर्णे चानित्ये 2099 रक्ते 2100 इति द्वयमनुवर्तते । कालकं मुखं वैलक्ष्येण । कालकः पटः । कालिका शाटी ॥

- (2102) विनयादिभ्यश्ठक् <5-4-34>

विनय एव वैनयिकः । सामयिकः ॥ (ग) उपायो ह्रस्वत्वं च ॥ औपयिकः ॥

- (2103) वाचो व्याहृतार्थायाम् <5-4-35>

संदिष्टार्थायां वाचि विद्यमानाद्वाक्शब्दात्स्वार्थे ठक् स्यात् । संदेशवाग् वाचिकं स्यात् ॥

- (2104) तद्युक्तात्कर्मणोऽण् <5-4-36>

कर्मेव कर्मणम् । वाचिकं श्रुत्वा क्रियमाणं कर्मेत्यर्थः ॥

- (2105) औषधेरजातौ <5-4-37>

स्वार्थेऽण् । औषधं पिबति । अजातौ किम् । औषधयः क्षेत्रे रूढाः ॥

- (2106) प्रजादिभ्यश्च <5-4-38>

प्रज एव प्राजः । प्राज्ञी स्त्री । दैवतः । बान्धवः ॥

- (2107) मृदस्तिकन् <5-4-39>

मृदेव मृत्तिका ॥

- (2108) सस्नौ प्रशंसायाम् <5-4-40>

रूपपोऽपवादः । प्रशस्ता मृत् मृत्सा । मृत्स्ना । उत्तरसूत्रेऽन्यतरस्यांग्रहणान्नित्योऽयम् ॥

- (2109) बहवल्पार्थच्छस्कारकादन्यतरस्याम् <5-4-42>

बहूनि ददाति बहुशः । अल्पानि अल्पशः ॥ । बहवल्पार्थन्मङ्गलामङ्गलवचनम् ॥ नेह । बहूनि ददात्यनिष्टेषु । अल्पं ददात्याभ्युदयिकेषु ॥

- (2110) संख्यैकवचनाच्च वीप्सायाम् <5-4-43>

द्वौ द्वौ ददाति द्विशः । माषं माषं माषशः । प्रस्थशः । परिमाणशब्दा वृत्तावेकार्था एव । संख्यैकवचनात्किम् । घटं घटं ददाति । वीप्सायां किम् । द्वौ ददाति । कारकादित्येव । द्वयोर्द्वयोः स्वामी ॥

- (2111) प्रतियोगे पञ्चम्यास्तसिः <5-4-44>

प्रतिना कर्मप्रवचनीयेन योगे या पञ्चमी विहिता तदन्तात्तसिः स्यात् । प्रद्युम्नः कृष्णतः प्रति ॥ । आद्यादिभ्य उपसंख्यानम् (वा) ॥ आदौ आदितः । मध्यतः । पृष्ठतः । पार्श्वतः । आकृतिगणोऽयम् । स्वरेण स्वरतः । वर्णतः ॥

- (2112) अपादाने चाहीयरुहोः <5-4-45>

अपादाने या पञ्चमी तदन्तात्तसिः स्यात् । ग्रामादागच्छति । ग्रामतः । अहीयरुहोः किम् । स्वर्गाद्धीयते । पर्वतादवरोहति ॥

- (2113) अतिग्रहाऽव्यथनक्षेपेष्वकर्तरि तृतीयायाः <5-4-46>

अकर्तरि तृतीयान्ताद्वा तसिः स्यात् । अतिक्रम्य ग्रहोऽतिग्रहः । चारित्रेणातिगृह्यते । चारित्रतोऽतिगृह्यते । चारित्रेणान्यनतिक्रम्य वर्तत इत्यर्थः । अव्यथनमचलनम् । वृत्तेन न व्यथते । वृत्ततो न व्यथते । वृत्तेन न

चलतीत्यर्थः । क्षेपे । वृत्तेन क्षिप्तः । वृत्ततः क्षिप्तः । वृत्तेन निन्दित इत्यर्थः । अकर्तरीति किम् । देवदत्तेन क्षिप्तः ॥

- (2114) हीयमानपापयोगाच्च <5-4-47>

हीयमानपापयुक्तादकर्तरि तृतीयान्ताद्वा तसिः । वृत्तेन हीयते । वृत्तेन पापः । वृत्ततः । क्षेपस्याविवक्षायामिदम् । क्षेपे तु पूर्वेण सिद्धम् । अकर्तरि किम् । देवदत्तेन हीयते ॥

- (2115) षष्ठ्या व्याश्रये <5-4-48>

षष्ठ्यान्ताद्वा तसिः स्यान्नानापक्षसमाश्रये । देवा अर्जुनतोऽभवन् । आदित्याः कर्णतोऽभवन् । अर्जुनस्य पक्षे इत्यर्थः । व्याश्रये किम् । वृक्षस्य शाखा ॥

■ (2116) रोगाच्चापनयने <5-4-49>

रोगवाचिनः षष्ठ्यन्ताद्वा तसिश्चिकित्सायाम् । प्रवाहिकातः कुरुः । प्रतीकारमस्याः कुर्वित्यर्थः । अपनयने किम् । प्रवाहिकायाः प्रकोपनं करोति ॥

■ (2117) कृभ्वस्तियोगे संपद्यकर्तरि च्विः <5-4-50>

। अभूततद्भाव इति वक्तव्यम् ॥ विकारात्मतां प्राप्नुवत्यां प्रकृतौ वर्तमानाद्विकारशब्दात्स्वार्थे च्विर्वा स्यात्करोत्यादिभिर्योगे ॥

■ (2118) अस्य च्वौ <7-4-32>

अवर्णस्य ईत्स्यात् च्वौ । वेर्लोपः । च्व्यन्तात्वादव्ययत्वम् । अकृष्णः कृष्णः संपद्यते तं करोति कृष्णीकरोति । ब्रह्मीभवति । गङ्गीस्यात् ॥ । अव्ययस्य च्वावीत्वं नेति वाच्यम् ॥ दोषाभूतमहः । दिवाभूता रात्रिः । एतच्च अव्ययीभावश्च 451 इति सूत्रे भाष्ये उक्तम् ॥

■ (2119) क्यच्च्योश्च <6-4-152>

हलः परस्यापत्ययकारस्य लोपः स्यात् क्ये च्वौ च परतः । गार्गीभवति ॥

■ (2120) च्वौ च <7-4-26>

च्वौ परे पूर्वस्य दीर्घः स्यात् । शुचीभवति । पटूस्यात् । अव्ययस्य दीर्घत्वं नेति केचित्तन्निर्मूलम् । स्वस्ति स्यादिति तु महाविभाषया च्वेरभावात्सिद्धम् । स्वस्तीस्यादित्यपि पक्षे स्यादिति चेदस्तु । यदि नेष्यते तर्ह्यनभिधानात् च्विरेव नोत्पद्यते इत्यस्तु । रीडृतः 1234 । मात्रीकरोति ॥

■ (2121) अरुर्मनश्चक्षुश्चेतोरहोरजसां लोपश्च <5-4-51>

एषां लोपः स्यात् च्विश्च । अरुकरोति । उन्मनीस्यात् । उच्चक्षूकरोति । विचेतीकरोति । विरहीकरोति । विराजीकरोति ॥

■ (2122) विभाषा सातिः कात्स्न्ये <5-4-52>

च्विविषये सातिर्वा स्यात्साकल्ये ॥

■ (2123) सात्पदादयोः <8-3-111>

सस्य षत्वं न स्यात् । दधि सिञ्चति । कृत्स्नं शस्त्रमग्निः संपद्यतेऽग्निसाद्भवति । अग्नीभवति । महाविभाषया वाक्यमपि । कात्स्न्ये किम् । एकदेशेन शुक्लीभवति पटः ॥

■ (2124) अभिविधौ संपदा च <5-4-53>

संपदाकृभ्वस्तिभिश्च योगे सातिर्वा स्याद्व्याप्तौ । पक्षे कृभ्वस्तियोगे च्विः । संपदा तु वाक्यमेव । अग्निसात्संपद्यते अग्निसाद्भवति शस्त्रम् । अग्नीभवति । जलसात्संपद्यते जलाभवति लवणम् । एकस्या व्यक्तेः सर्वावयवावच्छेदेनान्यथात्वं त्वभिविधिः ॥

■ (2125) तदधीनवचने <5-4-54>

सातिः स्यात्कृभ्वस्तिभिः संपदा च योगे । राजसात्करोति । राजसात्संपद्यते । राजाधीनमित्यर्थः ।

■ (2126) देये त्रा च <5-4-55>

तदधीने देये त्रा स्यात्सातिश्च कृभ्वादियोगे । विप्राधीनं देयं करोति विप्रत्रा करोति । विप्रत्रा संपद्यते । पक्षे विप्रसात्करोति । देये किम् । राजसाद्भवति राष्ट्रम् ॥

■ (2127) देवमनुष्यपुरुषपुरुषमर्त्येभ्यो द्वितीयासप्तम्योर्बहुलम् <5-4-56>

एभ्यो द्वितीयान्तेभ्यः सप्तम्यन्तेभ्यश्च त्रा स्यात् । देवत्रा वन्दे रमे वा । बहुलोकतेरन्यत्रापि । बहुत्रा जीवतो मनः ॥

■ (2128) अव्यक्तानुकरणाद्व्यजवरार्धादनितौ डाच् <5-4-57>

द्व्यच् अवरं न्यूनं न तु ततो न्यूनम् । अनेकाजिति यावत् । तादृशमर्थं यस्य तस्माड्डाच् स्यात्कृभ्वस्तिभिर्योगे ॥ । डाचि विवक्षिते द्वे बहुलम् (वा) ॥ । नित्यमाम्रेडिते डाचीति वक्तव्यम् ॥ डाचपरं यदाम्रेडितं तस्मिन्परे पूर्वपरयोर्वर्णयोः पररूपं स्यात् । इति तकारपकारयोः पकारः । पटपटाकरोति । अव्यक्तानुकरणात्किम् । दृषत्करोति । द्व्यजवरार्धात्किम् । श्रत्करोति । अवरेति किम् । खरटखरटाकरोति । त्रपटत्रपटाकरोति । अनेकाच इत्येव सूत्रयितुमुचितम् । एवं हि डाचीति परसप्तम्येव द्वित्वे सुवचेत्यवधेयम् । अनितौ किम् । पटिति करोति ॥

■ (2129) कृत्रो द्वितीयतृतीयशम्बबीजात्कृषौ <5-4-58>

द्वितायादिभ्यो डाच् स्यात्कृत्र एव योगे कर्षणेऽर्थे । बहुलोकतेरव्यक्तानुकरणादन्यस्य डाचि न द्वित्वम् । द्वितीयं तृतीयं कर्षणं करोति द्वितीयाकरोति । तृतीयाकरोति । शम्बशब्दः प्रतिलोमे । अनुलोमं कृष्टं क्षेत्रं पुनः प्रतिलोमं कर्षति शम्बाकरोति । बीजेन सह कर्षति बीजाकरोति ॥

■ (2130) संख्यायाश्च गुणान्तायाः <5-4-59>

कृत्रो योगे कृषौ डाच् स्यात् । द्विगुणाकरोति क्षेत्रम् । क्षेत्रकर्मकं द्विगुणं कर्षणं करोतीत्यर्थः ॥

■ (2131) समयाच्च यापनायाम् <5-4-60>

कृषाविति निवृत्तम् । कृत्रो योगे डाच् स्यात् । समयाकरोति । कालं यापयतीत्यर्थः ॥

■ (2132) सपत्रानिष्पत्रादतिव्यथने <5-4-61>

सपत्राकरोति मृगम् । सपुङ्खशरप्रवेशनेन सपत्रं करोतीत्यर्थः । निष्पत्राकरोति । अतिव्यथने किम् । सपत्रं निष्पत्रं वा करोति भूतलम् ॥

■ (2133) निष्कुलान्निष्कोषणे <5-4-62>

निष्कुलाकरोति दाडिमम् । निर्गतं कुलमन्तरवयवानां समूहो यस्मादिति बहुव्रीहेर्डाच् ॥

- (2134) सुखप्रियादानुलोम्ये <5-4-63>

सुखाकरोति । प्रियाकरोति गुरुम् । अनुकूलाचरणेनानन्दयतीत्यर्थः ॥

- (2135) दुःखात्प्रातिलोम्ये <5-4-64>

दुःखाकरोति स्वामिनम् । पीडयतीत्यर्थः ॥

- (2136) शूलात्पाके <5-4-65>

शूलाकरोति मांसम् । शूलेन पचतीत्यर्थः ॥

- (2137) सत्यादशपथे <5-4-66>

सत्याकरोति भाण्डं वणिक् । क्रेतव्यमिति तथ्यं करोतीत्यर्थः । शपथे तु सत्यं करोति विप्रः ॥

- (2138) मद्रात्परिवापणे <5-4-67>

मद्रशब्दो मङ्गलार्थः । परिवापणं मुण्डनम् । मद्राकरोति । माङ्गल्यमुण्डनेन संस्करोतीत्यर्थः ॥ भद्राच्चेति वक्तव्यम् ॥ भद्राकरोति । अर्थः प्राग्वत् । परिवापणे किम् । मद्रं करोति । भद्रं करोति ॥

इति तद्धिताधिकारे स्वार्थिकप्रकरणम्

द्विरुक्तप्रकरणम्

- (2139) सर्वस्य द्वे <8-1-1>

इत्यधिकृत्य ।

- (2140) नित्यवीप्सयोः <8-1-4>

आभीक्ष्ण्ये वीप्सायां च द्योत्ये पदस्य द्विर्वचनं स्यात् । आभीक्ष्ण्यं तिङन्तेष्वव्ययसंज्ञककृदन्तेषु च । पचति पचति । भुक्त्वा भुक्त्वा । वीप्सायाम् । वृक्षं वृक्षं सिञ्चति । ग्रामो ग्रामो रमणीयः ।

- (2141) परेर्वर्जने <8-1-5>

परि परि वङ्गेभ्यो वृष्टो देवः । वङ्गान्परिहृत्येत्यर्थः । 'परेर्वर्जने वावचनम्' । (वा) । परि वङ्गेभ्यः ।

- (2142) उपर्यध्यधसः सामीप्ये <8-1-7>

उपर्युपरि ग्रामम् । ग्रामस्योपरिष्ठात्समीपे देशे इत्यर्थः । अध्यधि सुखम् । सुखस्योपरिष्ठात्समीपकाले दुःखमित्यर्थः । अधोऽधो लोकम् । लोकस्याधस्तात्समीपे देशे इत्यर्थः ।

- (2143) वाक्यादेरामन्त्रितस्यासूयासम्मतिकोपकुत्सनभर्त्सनेषु <8-1-8>

असूयायाम् । सुन्दर सुन्दर वृथा ते सौन्दर्यम् । सम्मतौ, देव देव वन्द्योऽसि । कोपे, दुर्विनीत दुर्विनीत इदानीं जास्यसि । कुत्सने, धानुष्क धानुष्क वृथा ते धनुः, भर्त्सने चोर चोर घातयिष्यामि त्वाम् ।

■ (2144) एकं बहुव्रीहिवत् <8-1-9>

द्विरुक्तः एकशब्दो बहुव्रीहिवत्स्यात् । तेन सुब्लोपपुंवद्भावो । एकैकमक्षरम् । इह द्वयोरपि सुपोर्लुकि कृते बहुव्रीहिवद्भावादेव प्रातिपदिकत्वात्समुदायात्सुप् । एकैकया आहुत्या । इह पूर्वभागे पुंवद्भावादवग्रहे विशेषः । 'न बहुव्रीहौ' (222) इत्यत्र पुनर्बहुव्रीहिग्रहणं मुख्यबहुव्रीहिलाभार्थम् । तेनातिदिष्टबहुव्रीहौ सर्वनामतास्त्येवेति प्राञ्चः । वस्तुतस्तु भाष्यमते प्रत्याख्यातमेतत् । सूत्रमतेऽपि बहुव्रीह्यर्थेऽलौकिके विग्रहे निषेधकं न तु बहुव्रीहावितीहातिदेशशङ्कैव नास्ति । एकैकस्मै देहि ।

■ (2145) आबाधे च <8-1-10>

पीडायां द्योत्यायां द्वे स्तो बहुव्रीहिवच्च । गतगतः । विरहात्पीड्यमानस्येयमुक्तिः । बहुव्रीहिवद्भावात्सुब्लुक् । गतगता । इह पुंवद्भावः ।

■ (2146) कर्मधारयवदुत्तरेषु <8-1-11>

इह उत्तरेषु द्विर्वचनेषु कर्मधारयवत्कार्यम् । प्रयोजनं सुब्लोपपुंवद्भावान्तोदात्तत्वानि (वा) ।

■ (2147) प्रकारे गुणवचनस्य <8-1-12>

सादृश्ये द्योत्ये गुणवचनस्य द्वे स्तस्तच्च कर्मधारयवत् । 'कर्मधारयवदुत्तरेषु-' (2146) इत्यधिकारात् । तेन पूर्वभागस्य पुंवद्भावः 'समासस्य' (3734) इत्यन्तोदात्तत्वं च । पटुपट्वी । पटुपटुः । पटुसदृशः । ईषत्पटुरिति यावत् । गुणोपसर्जनद्रव्यवाचिनः केवलगुणवाचिनश्चेह गृह्यन्ते । शुक्लशुक्लं रूपम् । शुक्लशुक्लः पटः । 'आनुपूर्व्ये द्वे अाच्ये' (वा) । मूले मूले स्थूलः । 'सम्भ्रमेण प्रवृत्तौ यथेष्टमनेकधा प्रयोगो न्यायसिद्धः' (व) । सर्प सर्व, बुध्यस्व बुध्यस्व । सर्प सर्प सर्प बुध्यस्व बुध्यस्व बुध्यस्व । 'क्रियासमभिवारे च' (वा) लुनीहि लुनीहीत्येवायं लुनाति । 'नित्यवीप्सयोः' (2140) इति सिद्धे भृशार्थे द्वित्वार्थमिदम् । पौनःपुन्येऽपि लोटा सह समुचित्य द्योतकतां लब्धुं वा । 'कर्मव्यतिहारे सर्वनाम्नो द्वे वाच्ये । समासवच्च बहुलम्' (वा) । बहुलग्रहणादन्यपरयोर्न समासवत् । इतरशब्दस्य तु नित्यम् । 'असमासवद्भावे पूर्वपदस्थस्य सुपं सुर्वक्तव्यः' (वा) । अन्योऽन्यं विप्रा नमन्ति अन्योऽन्यौ । अन्योऽन्यान् । अन्योऽन्येन कृतम् । अन्योऽन्यस्मै दत्तमित्यादि । 'अन्योऽन्येषां पुष्करैरामृशन्तः' इति माघः । एवं परस्परम् । अत्र कस्कादित्वाद्विसर्गस्य सः । इतरेतरम् । इतरेतरेणेत्यादि । 'स्त्रीनपुंसकयोरुत्तरपदस्थाया विभक्तेराम्भावो वा वक्तव्यः' (वा) । अन्योन्याम्-अन्योन्यम् । परस्पराम्-परस्परम् । इतरेतराम्-इतरेतरं वा । इमे ब्राह्मण्यौ कुले वा भोजयतः । अत्र केचित् । आमादेशो द्वितीयाया एव । भाष्यादौ तथैवोदाहृतत्वात् । तेन स्त्रीनपुंसकयोरपि तृतीयादिषु पुंवदेव रूपमित्याहुः । अन्ये तूदाहरणस्य दिङ्मात्रत्वात्सर्वविभक्तीनामादेशमाहुः । दलद्वये टाबभावः क्लीबे चाद्विविरहः स्वमोः । समासे सोरलुक्चेति सिद्धं बाहुलकात्त्रयम्॥ तथाहि । अन्योऽन्यं परस्परमित्यत्र दलद्वयेऽपि टाप्राप्तः । न च 'सर्वनाम्नो वृत्तिमात्रे-' (वा) इति पुंवद्भावः । अन्यपरयोरसमासवद्भावात् । न च द्विर्वचनमेव वृत्तिः । 'यां यां प्रियः प्रैक्षत कातराक्षी सा सा' इत्यादावतिप्रसङ्गात् । 'अन्योऽन्यमितरेतरम्' इत्यत्र च 'अदङ्ङतरादिभ्यः-' (315) इत्यदङ् प्राप्तः । 'अन्योऽन्यसंसक्तमहस्त्रियामम्' 'अन्योऽन्याश्रयः', 'परस्पराक्षिसादृश्यम्' 'अपरस्परैः' इत्यादौ सोर्लुक्च प्राप्तः । सर्वं बाहुलकबलेन समाधेयम् । प्रकृतवार्तिकभाष्योदाहरणम् 'स्त्रियाम्' (453) इति सूत्रे 'अन्योऽन्यसंश्रयं त्वेतद्' इति भाष्यं चात्र प्रमाणमिति ।

■ (2148) अकृच्छ्रे प्रियसुखयोरन्यतरस्याम् <8-1-13>

प्रियप्रियेण ददाति । प्रियेण वा । सुखसुखेन ददाति । सुखेन वा । द्विर्वचने कर्मधारयवद्भावात्सुपि लुकि तदेव वचनम् । अतिप्रियमपि वस्त्वनायासेन ददातीत्यर्थः ॥

- (2149) यथास्वे यथायथम् <8-1-14>

'यथास्वम्' इति वीप्सायामव्ययीभावः । योऽयमात्मा यच्चात्मीयं तद्यथास्वम् । तस्मिन्यथाशब्दस्य द्वे क्लीबत्वं च निपात्यते । यथायथं ज्ञाता । यथास्वभावमित्यर्थः । यथात्मीयमिति वा ।

- (2150) द्वन्द्वं रहस्यमर्यादावचनव्युत्क्रमणयज्ञपात्रप्रयोगाभिव्यक्तिषु <8-1-15>

द्विशब्दस्य द्विर्वचनं पूर्वपदस्य अम्भावोऽत्वं चोत्तरपदस्य नपुंसकत्वं च निपात्यते एष्वर्थेषु । तत्र रहस्यं द्वन्द्वशब्दस्य वाच्यम् । इतरे विषयभूताः । द्वन्द्वं मन्त्रयते । रहस्यमित्यर्थः । मर्यादा स्थित्यनतिक्रमः । आचतुरं हीमे पशवो द्वन्द्वं मिथुनीयन्ति । माता पुत्रेण मिथुनं गच्छति । पौत्रेण प्रपौत्रेणापि मर्यादीकृत्य । व्युत्क्रमणं पृथगवस्थानम् । द्वन्द्वं व्युत्क्रान्ताः द्विवर्गसम्बन्धेन पृथगवस्थिताः । द्वन्द्वं यज्ञपात्राणि पयुनक्ति । द्वन्द्वं सङ्कर्षणवासुदेवौ । अभिव्यक्तौ साहचर्येणेत्यर्थः । योगविभागादन्यत्रापि द्वन्द्वम् इष्यते ॥

इति द्विरुक्तप्रकरणम्

तिङन्तभ्वादिप्रकरणम्

- (2151) वर्तमाने लट् <3-2-123>

वर्तमानक्रियावृत्तेर्धातोर्लट् स्यात् । अटावितौ ॥

- (2152) लः कर्मणि च भावे चाकर्मकेभ्यः <3-4-69>

लकाराः सकर्मकेभ्यः कर्मणि कर्तरि च स्युरकर्मकेभ्यो भावे कर्तरि च ॥

- (2153) लस्य <3-4-77>

अधिकारोऽयम् ॥

- (2154) तिप्तस्झिसिप्थस्थमिब्वस्मस्तातांझथासाथांध्वमिड्वहिमहिङ् <3-4-78>

एतेऽष्टादशलादेशाः स्युः ॥

- (2155) लः परस्मैपदम् <1-4-99>

लादेशाः परस्मैपदसंज्ञाः स्युः ॥

- (2156) तञ्जानावात्मनेपदम् <1-4-100>

तङ्प्रत्याहारः शानच्कानचौ चैतत्संज्ञाः स्युः । पूर्वसंज्ञापवादः ॥

- (2157) अनुदात्तङित् आत्मनेपदम् <1-3-12>

अनुदात्तेत उपदेशे यो डित्तदन्ताच्च धातोर्लस्य स्थाने आत्मनेपदं स्यात् ॥

- (2158) स्वरितजितः कर्त्रभिप्राये क्रियाफले <1-3-72>

स्वरितेतो जितश्च धातोरात्मनेपदं स्यात्कर्तृगामिनि क्रियाफले ॥

- (2159) शेषात्कर्तरि परस्मैपदम् <1-3-78>

आत्मनेपदनिमित्तहीनाद्धातोः कर्तरि परस्मैपदं स्यात् ॥

- (2160) तिङ्स्त्रीणि त्रीणि प्रथममध्यमोत्तमाः <1-4-101>

तिङ उभयोः पदयोस्त्रयस्त्रिकाः क्रमादेतत्संज्ञाः स्युः ॥

- (2161) तान्येकवचनद्विवचनबहुवचनान्येकशः <1-4-102>

लब्धप्रथमादिसंज्ञानि तिङ्स्त्रीणि त्रीणि वचनानि प्रत्येकमेकवचनादिसंज्ञानि स्युः ॥

- (2162) युष्मद्युपपदे समानाधिकरणे स्थानिन्यपि मध्यमः <1-4-105>

तिङ्वाच्यकारकवाचिनि युष्मदि प्रयुज्यमानेऽप्रयुज्यमाने च मध्यमः स्यात् ॥

- (2163) प्रहासे च मन्योपपदे मन्येरुत्तमे एकवच्च <1-4-106>

मन्यधातुरुपपदं यस्य धातोस्तस्मिन्प्रकृतिभूते सति मध्यमः स्यात्परिहासे गम्यमाने मन्यतेस्तूत्तमः स्यात्स चैकार्थस्य वाचकः स्यात् ॥

- (2164) अस्मद्युत्तमः <1-4-107>

तथाभूतेऽस्मद्युत्तमः स्यात् ॥

- (2165) शेषे प्रथमः <1-4-108>

मध्यमोत्तमयोरविषये प्रथमः स्यात् । <<1>> भू सत्तायाम् ॥ कर्तृविवक्षायां भू ति इति स्थिते ॥

- (2166) तिङ्शित्सार्वधातुकम् <3-4-113>

तिङः शितश्च धात्वधिकारोक्ता एतत्संज्ञाः स्युः ॥

- (2167) कर्तरि शप् <3-1-68>

कर्त्रर्थे सार्वधातुके परे धातोः शप् स्यात् । शपावितौ ॥

- (2168) सार्वधातुकार्धातुकयोः <7-3-84>

अनयोः परयोरिगन्ताङ्गस्य गुणः स्यात् । अवादेशः । भवति । भवतः ॥

- (2169) झोऽन्तः <7-1-3>

प्रत्ययावयवस्य झस्यान्तादेशः स्यात् । अतो गुणे 191 । भवन्ति । भवसि । भवथः । भवथ ॥

■ (2170) अतो दीर्घो यञि <7-3-101>

अतोऽङ्गस्य दीर्घः स्याद् यञादौ सार्वधातुके परे । भवामि । भवावः । भवामः । स भवति । तौ भवतः । ते भवन्ति । त्वं भवसि । युवां भवथः । युयं भवथ । अहं भवामि । आवां भवावः । वयं भवामः । एहि मन्ये ओदनं भोक्ष्यसे इति भुक्तः सोऽतिथिभिः । एतमेत वा मन्ये ओदनं भोक्ष्येथे । भोक्ष्यध्वे । भोक्ष्ये । भोक्ष्यावहे । भोक्ष्यामहे । मन्यसे । मन्येथे । मन्यध्वे । इत्यादिरर्थः । युष्मद्युपपदे 2162 इत्याद्यनुवर्तते । तेनेह न । एतु भवान्मन्यते ओदनं भोक्ष्ये इति भुक्तः सोऽतिथिभिः । प्रहासे किम् । यथार्थकथने माभूत् । एहि मन्यसे ओदनं भोक्ष्ये इति भुक्तः सोऽतिथिभिरित्यादि ॥

■ (2171) परोक्षे लिट् <3-2-115>

भूतानद्यतनपरोक्षार्थवृत्तेर्धातोर्लिट् स्यात् । लस्य तिबादयः ॥

■ (2172) लिट् च <3-4-115>

लिडादेशस्तिडार्धधातुकसंज्ञ एव स्यान्न तु सार्वधातुकसंज्ञः । तेन शबादयो न ॥

■ (2173) परस्मैपदानां णलतुसुस्थलथुसणल्वमाः <3-4-82>

लिट्स्तिबादीनां नवानां णलादयोनव स्युः । भू अ इति स्थिते ॥

■ (2174) भुवो वुग्लुङ्लिटोः <6-4-88>

भुवो वुगागमः स्यात् लुङ्लिटोरचि । नित्यत्वाद्वुग्गुणवृद्धी बाधते ॥

■ (2175) एकाचो द्वे प्रथमस्य । <6-1-1>

■ (2176) अजादेर्द्वितीयस्य <6-1-2>

इत्यधिकृत्य ॥

■ (2177) लिटि धातोरनभ्यासस्य <6-1-8>

लिटि परेऽभ्यासधात्ववयवस्यैकाचः प्रथमस्य द्वे स्त आदिभूतादयः परस्य तु द्वितीयस्य । भूव् भूव् अ इति स्थिते ॥

■ (2178) पूर्वोऽभ्यासः <6-1-4>

अत्र ये द्वे विहिते तयोः पूर्वोऽभ्याससंज्ञः स्यात् ॥

■ (2179) हलादिः शेषः <7-4-60>

अभ्यासस्यादिर्हल शिष्यते अन्ये हलो लुप्यन्ते । इति वलोपः ॥

- (2180) ह्रस्वः <7-4-59>

अभ्यासस्याचो ह्रस्वः स्यात् ॥

- (2181) भवतेरः <7-4-73>

भवतेरभ्यसोकारस्य अः स्यात् लिटि ॥

- (2182) अभ्यासे चर्च <7-4-54>

अभ्यासे झलां चरः स्युर्जशश्च । झशां जशः खयां चरः । तत्रापि प्रकृतिजशां प्रकृतिजशः प्रकृतिचरां प्रकृतिचर इति विवेक आन्तरतम्यात् ॥

- (2183) असिद्धवदत्राभात् <6-4-22>

इत ऊर्ध्वमापादपरिसमाप्तेराभीयम् । समानाश्रये तस्मिन्कर्तव्ये तदसिद्धं स्यात् । इति वुकोऽसिद्धत्वादुवङि प्राप्ते ॥ । वुग्युटावुवङ्यणोः सिद्धौ वक्तव्यौ (वा) ॥ बभूव । बभूवतु । बभूवुः ॥

- (2184) आर्धधातुकस्येड् वलादेः <7-2-35>

वलादेरार्धधातुकस्येडागमः स्यात् । बभूविथ । बभूवथुः । बभूव । बभूव । बभूविव । बभूविम ॥

- (2185) अनद्यतने लुट् <3-3-15>

भविष्यत्यनद्यतनेऽर्थे धातोर्लुट् स्यात् ॥

- (2186) स्यतासी लृलुटोः <3-1-33>

लृ इति लृल्लृटोर्ग्रहणम् । धातोः स्यतासी एतौ स्तो लृलुटोः परतः । शबाद्यपवादः ॥

- (2187) आर्धधातुके शेषः <3-4-114>

तिङ्शिद्भ्योऽन्यो धातोरिति विहितः प्रत्यय एतत्संज्ञः स्यात् । इट् ॥

- (2188) लुटः प्रथमस्य डारौरसः <2-4-85>

डा रौ रस् एते क्रमात्स्युः । डित्त्वसामर्थ्यादभस्यापि टेलोपः ॥

- (2189) पुगन्तलघूपधस्य च <7-3-86>

पुगन्तस्य लघूपधस्य चाङ्गस्येको गुणः स्यात्सार्वधातुकार्धधातुकयोः । येन नाव्यवधानं तेन व्ययहितेऽपि वचनप्रामाण्यात् । तेन भिनत्तीत्यादावनेकव्यवहितस्येको न गुणः । भवित् आ । अत्रेको गुणे प्राप्ते ॥

- (2190) दीधीवेवीटाम् <1-2-6>

दीधीवेव्योरिटश्च गुणवृद्धी न स्तः । भविता ।

- (2191) तासस्त्व्योलोपः <7-4-50>

दासेरस्तेश्च लोपः स्यात्सादौ प्रत्यये परे ॥

- (2192) रि च <7-4-51>

रादौ प्रत्यये प्राग्वत् । भवितारौ । भवितारः । भवितासि । भवितास्थः । भवितास्थ । भवितास्मि । भवितास्वः । भवितास्मः ॥

- (2193) लृट् शेषे च <3-3-13>

भविष्यदर्थोद्धातोर्लृट् स्यात्क्रियार्थायां क्रियायामसत्यां सत्यां च । स्यः इट् । भविष्यति । भविष्यतः । भविष्यन्ति । भविष्यसि । भविष्यथः । भविष्यथ । भविष्यामि । भविष्यावः । भविष्यामः ॥

- (2194) लोट् च <3-3-162>

विध्यादिष्वर्थेषु धातोर्लोट् स्यात् ॥

- (2195) आशिषि लिङ्लोटौ <3-3-173>

- (2196) एरुः <3-4-86>

लोट इकारस्य उः स्यात् । भवतु ॥

- (2197) तुहयोस्तातडाशिष्यन्यतरस्याम् <7-1-35>

आशिषि तुहयोस्तातङ् वा स्यात् । अनेकाल्त्वात्सर्वादेशः । यद्यपि डिच्च-431
इत्ययमपवादस्तथाप्यनन्यार्थडित्त्वेष्वनडादिषु चरितार्थ इति गुणवृद्धिप्रतिषेधसंप्रसारणाद्यर्थतया
संभवत्प्रयोजनङकारे तातङि मन्थरं प्रवृत्तः परेण बाध्यते । इहोत्सर्गापवादयोरपि समबलत्वात् । भवतात् ॥

- (2198) लोटो लङ् इवत् <3-4-85>

लोटो लङ् इव कार्यं स्यात् । तेन तामादयः सलोपश्च । तथा हि ॥

- (2199) तस्थस्तमिपां तांततामः <3-4-101>

डित्श्चतुर्णां तामादयः क्रमात्स्युः ॥

- (2200) नित्यं डितः <3-4-99>

सकारान्तस्यडिदुत्तमस्य नित्यं लोपः स्यात् । अलोऽन्त्यस्य -42इति सस्य लोपः । भवताम् । भवन्तु ॥

- (2201) सेह्यपिच्च <3-4-87>

लोटः सेर्हिः स्यात्सोऽपिच्च ॥

- (2202) अतो हेः <6-4-105>

अतः परस्य हेर्लुक्स्यात् । भव । भवतात् । भवतम् । भवत ॥

- (2203) मेर्निः <3-4-89>

लोढो मेर्निः स्यात् ॥

- (2204) आडुत्तमस्य पिच्च <3-4-92>

लोडुत्तमस्याडागमः स्यात्स पिच्च । हिन्योरुत्वं न इकारोच्चारणसामर्थ्यात् । भवानि । भवाव । भवाम ॥

- (2205) अनद्यतने लङ् <3-2-111>

अनद्यतनभूतार्थवृत्तेर्धातोर्लङ् स्यात् ॥

- (2206) लुङ्लङ्लृङ्क्ष्वडुदात्तः <6-4-71>

एषु परेष्वङ्गस्याडागमः स्यात्स चोदात्तः ॥

- (2207) इतश्च <3-4-100>

डितो लस्य परस्मैपदमिकारान्तं यत्तस्य लोपः स्यात् । अभवत् । अभवताम् । अभवन् । अभवः । अभवतम् । अभवत । अभवम् । अभवाव । अभवाम ॥

- (2208) विधिनिमन्त्रणामन्त्रणाधीष्टसंप्रश्नप्रार्थनेषु लिट् <3-3-161>

एष्वर्थेषु द्योत्येषु वाच्येषु वा लिङ् स्यात् । विधिः प्रेरणं भृत्यादेर्निकृष्टस्य प्रवर्तनम् । निमन्त्रणं नियोगकरणं आवश्यके श्राद्धभोजनादौ दौहित्रादेः प्रवर्तनम् । आमन्त्रणं कामचारानुज्ञा । अधीष्टः सत्कारपूर्वको व्यापारः । प्रवर्तनायां लिङ् इत्येव सुवचम् । चतुर्णां पृथगुपादानं प्रपञ्चार्थम् ॥

- (2209) यासुट् परस्मैपदेषूदात्तो ङिच्च <3-4-103>

लिङः परस्मैपदानां यासुडागमः स्यात्स योदात्तो ङिच् । डित्त्वोक्तेर्जायते क्वचिदनुबन्धकार्येऽप्यनल्विधाविति प्रतिषेध इति । श्नादेशस्य शानचः शित्त्वमपीह लिङ्गम् ॥

- (2210) सुट् तिथोः <3-4-107>

लिङस्तकारथकारयोः सुट् स्यात् । सुटा यासुट् न बाध्यते । लिङो यासुट् तकारथकारयोः सुडिति विषयभेदात् ॥

- (2211) लिङः सलोपोऽन्त्यस्य <7-2-79>

सार्वधातुकलिङोऽनन्त्यस्य सस्य लोपः स्यात् । इति सकारद्वयस्यापि निवृत्तिः । सुटः श्रवणं त्वाशीर्लिङि । स्फुटतरं तु तत्राप्यात्मनेपदे ॥

- (2212) अतो येयः <7-2-80>

अतः परस्य सार्वधातुकावयवस्य या इत्यस्य इय् स्यात् । गुणः । यलोपः । भवेत् । सार्वधातुके किम् ।
चिकीर्ष्यात् । मध्येऽपवादन्यायेन हि अतो लोप एव बाध्येत । भवेदित्यादौ तु परत्वाद्धीर्घः स्यात् । भवेताम् ॥

- (2213) झेर्जुस् <3-4-108>

लिङो झेर्जुस् स्यात् ॥ ज इत् ॥

- (2214) उस्वपदान्तात् <6-1-96>

अपदान्तादवर्णादुसि परे पररूपमेकादेशः स्यात् । इति प्राप्ते । परत्वान्नित्यत्वाच्चअतो येयः 2212 इति प्राञ्चः ।
यद्यप्यन्तरङ्गत्वात्पररूपं न्याय्यं तथापि यास् इत्येतस्य इय् इति व्याख्येयम् । एवं तु सन्धिरार्षः । भवेयुः ।
भवेः । भवेतम् । भवेत । भवेयम् । भवेव । भवेम ॥

- (2215) लिङाशिषि <3-4-116>

आशिषि लिङस्तिङार्धधातुकसंज्ञः स्यात् ॥

- (2216) किदाशिषि <3-4-104>

आशिषि लिङो यासुट् कित्स्यात् । स्कोः--380 इति सलोपः ॥

- (2217) किङिति च <1-1-5>

गित्किङिन्निमित्ते इग्लक्षणे गुणवृद्धी न स्तः । भूयात् । भूयास्ताम् । भूयासुः । भूयाः । भूयास्तम् । भूयास्त ।
भूयासम् । भूयास्व । भूयास्म ॥

- (2218) लुङ् <3-2-110>

भूतार्थावृत्तेर्धातोर्लुङ्स्यात् ॥ ।

- (2219) माङि लुङ् <3-3-175>

सर्वलकारापवादः ॥

- (2220) स्मोत्तरे लङ् च <3-3-176>

स्मोत्तरे माङि लङ् स्याच्चाल्लुङ् ॥

- (2221) च्लि लुङि <3-1-43>

शबाद्यपवादः ॥

- (2222) च्लेः सिच् <3-1-44>

इचावितौ ॥

- (2223) गातिस्थाघुपाभूयः सिचः परस्मैपदेषु <2-4-77>

एभ्यः सिचो लुक् स्यात् । गापाविहेणादेशपिबती गृह्येते ॥

- (2224) भूसुवोस्तिङि <7-3-88>

भू सू एतयोः सार्वधातुके तिङि परे गुणो न स्यात् ॥

- (2225) अस्तिसिचोऽपृक्ते <7-3-96>

सिच्च अस् चेति समाहारद्वन्द्वः । सिच्छब्दस्य सौत्रं भत्वम् । अस्तीत्यव्ययेन कर्मधारयः । ततः पञ्चम्याः सौत्रो लुक् । विद्यमानात्सिचोऽस्तेश्च परस्यापृक्तस्य हल ईडागमः स्यात् । इतीप्नेह । सिचो लुप्तत्वात् । अभूत् । हलः किम् । ऐधिषि । अपृक्तस्येति किम् । ऐधिष्ट । अभूताम् ॥

- (2226) सिजभ्यस्तविदिभ्यश्च <3-4-109>

सिचोऽभ्यास्ताद्विदेश्च परस्य डित्संबन्धिनो झेर्जुस् स्यात् । इति प्राप्ते ॥

- (2227) आतः <3-4-110>

सिजलुक्पादन्तादेव झेर्जुस् स्यात् । अभूवन् । अभूः । अभूतम् । अभूत् । अभूवम् । अभूव । अभूम ।

- (2228) न माङ्यागे <6-4-74>

अडाटौ न स्तः । मा भवान् भूत् । मा स्म भवत् भूद्वा ॥

- (2229) लिङ्निमित्ते लृङ् क्रियातिपत्तौ <3-3-139>

हेतुहेतुमद्भावादि लिङ्निमित्तं तत्र भविष्यत्यर्थे लृङ् स्यात् क्रियाया अनिष्पत्तौ गम्यमानायाम् । अभविष्यत् । अभविष्यतम् । अभविष्यन् । अभविष्यन् । अभविष्यः । अभविष्यतम् । अभविष्यत । अभविष्यम् । अभविष्याव । अभविष्याम् ॥

- (2230) ते प्राग्धातोः <1-4-80>

ते गत्युपसर्गसंज्ञा धातोः प्रागेव प्रयोक्तव्याः ॥

- (2231) आनि लोट् <8-4-16>

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य लोडादेशस्यानीत्यस्य नस्य णः स्यात् । प्रभवाणि ॥ । दुरः
षत्वणत्वयोरुपसर्गत्वप्रतिषेधो वक्तव्यः (वा) ॥ दुःस्थितिः । दुर्भवानि ॥ । अन्तः
शब्दस्याङ्किविधिणत्वेषूपसर्गत्वं वाच्यम् (वा) ॥ अन्तर्धा । अन्तर्धिः । अन्तर्भवाणि ॥

- (2232) शेषे विभाषाऽकखादावचान्त उपदेशे <8-4-18>

उपदेशे कादिखादिषान्तवर्जे गदनदादेरन्यस्मिन् धातौ परे उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य नेर्नस्य णत्वं वा स्यात् । प्रणिभवति । प्रनिभवति । इहोपसर्गाणामसमस्तत्वेऽपि संहिता नित्या । तदुक्तम् - संहितैकपदे नित्या नित्या

धातूपसर्गयोः । नित्या समासे वाक्ये तु सा विवक्षामपेक्षते ॥1॥ इति । सत्ताद्यर्थनिर्देशश्चोपलक्षणम् । यागात्स्वर्गो भवतीत्यादावुत्पद्यत इत्याद्यर्थात् । उपसर्गस्त्वर्थविशेषस्य द्योतकाः । प्रभवति । परभवति । संभवति । अनुभवति । अभिभवति । उद्भवति । परिभवतीत्यादौ विलक्षणार्थावगतेः । उक्तं च - उपसर्गेण धात्वर्थो बलादन्यः प्रतीयते । प्रहाराहारसंहारविहारपरिहारवत् ॥1॥ इति । <<2>> एध वृद्धौ । कथन्ताः षट्त्रिंशदनुदात्तेतः ॥

- (2233) टित आत्मनेपदानां टेरे <3-4-79>

टितो लस्यात्मनेपदानां टेरेत्वं स्यात् । एधते ॥

- (2234) सार्वधातुकमपित् <1-2-4>

अपित्सार्वधातुकं डिट्स्यात् ॥

- (2235) आतो डितः <7-2-81>

अतः परस्य डितामाकारस्य इय् स्यात् । एधेते । एधन्ते ॥

- (2236) थासः से <3-4-80>

टितो लस्य थासः से स्यात् । एधसे । एधेथे । एधध्वे । अतो गुणे 191 । एधे । एधावहे । एधामहे ॥

- (2237) इजादेश्च गुरुमतोऽनृच्छः <3-1-35>

इजादिर्यो धातुर्गुरुमानृच्छत्यन्यस्तत आम् स्याल्लिटि । आमो मकारस्य नेत्त्वम् । आस्कासोरामूविधानाज्ज्ञापकात् ॥

- (2238) आमः <2-4-81>

आमः परस्य लुक् स्यात् ॥

- (2239) कृञ्चानुप्रयुज्यते लिटि <3-1-40>

आमन्ताल्लिट्पराः कृभ्वस्तयोऽनुप्रयुज्यन्ते । आम्प्रत्ययवत्कृञोऽनुप्रयोगस्य 2240 इति सूत्रे कृञ्ग्रहणसामर्थ्यादनुप्रयोगोऽन्यस्यापीति ज्ञायते । तेन कृभ्वस्तियोगे 2117 इत्यतः कृञो द्वितीय--2129 इति जकारेण प्रत्याहाराश्रयणात्कृभ्वस्तिलाभः । तेषां क्रियासामान्यवाचित्वादाम्प्रकृतीनां विशेषवाचित्वात्तदर्थयोरभेदान्वयः । संपदिस्तु प्रत्याहारेऽन्तर्भूतोऽप्यनन्वितार्थत्वान्न प्रयुज्यते । कृञस्तु क्रियाफले परगामिनि परस्मैपदे प्राप्ते ॥

- (2240) आम्प्रत्ययवत्कृञोऽनुप्रयोगस्य <1-3-63>

आम् प्रत्ययो यस्मादित्यतद्गुणसंविज्ञानो बहुव्रीहिः । आम्प्रकृत्या तुल्यमनुप्रयुज्यमानात्कृञोऽप्यात्मनेपदं स्यात् ॥ इह पूर्ववदित्यनुवर्त्य वाक्यभेदेन संबध्यते । पूर्ववदेवात्मनेपदं न तु तद्विपरीतमिति । तेन कर्तृगेऽपि फले इन्दांचकारेत्यादौ न तङ् ॥

- (2241) लिटस्तङ्गयोरेशिरेच् <3-4-81>

लिङादेशयोस्तझयोरेश् इरेच् एतौ स्तः । एकारोच्चारणं ज्ञापकं, तङादेशानां ढेरेत्वं नेति । तेन डारौरसां न । कृ ए इति स्थिते ॥

■ (2242) असंयोगाल्लिट्कित् <1-2-5>

असंयोगात्परोऽपिल्लिट्कित्स्यात् । किङिति च 2217 इति निषेधात् सार्वधातुकार्धातुकयोः 2168 इति गुणो न । द्वित्वात्परत्वादयणि प्राप्ते ॥

■ (2243) द्विर्वचनेऽचि <1-1-59>

द्वित्वनिमित्तेऽचिपरे अच आदेशो न स्याद्द्वित्वे कर्तव्ये ॥

■ (2244) उरत् <7-466>

अभ्यासऋवर्णस्य अत्स्यात्प्रत्यये परे । रपरत्वम् । हलादिः शेषः 2179 प्रत्यये किम् । वव्रश्च ॥

■ (2245) कुहोश्चुः <7-4-62>

अभ्यासकवर्गहकारयोश्चवर्गादेशः स्यात् । एधांचक्रे । एधांचक्राते । एधांचक्रिरे ॥

■ (2246) एकाच उपदेशेऽनुदात्तात् <7-2-10>

उपदेशे यो धातुरेकाजनुदात्तश्च ततः परस्य वलादेरार्धधातुकस्येड् न स्यात् । उपदेशे इत्युभयान्वयि । एकाच इति किम् । यङ्लुग्व्यावृत्तिर्यथा स्यात् । स्मरन्ति हि-- (प) शितपा शपाऽनुबन्धेन निर्दिष्टं यद्गणेन च । यत्रैकाजग्रहणं चैव पञ्चैतानि न यङ्लुकि ॥1॥ इति । एतच्चेहैवैकाजग्रहणेन ज्ञाप्यते । अच इत्येवैकत्वविवक्षया तद्वतो ग्रहणेन च सिद्धे एकग्रहणसामर्थ्यादनेकाचोपदेशो व्यावर्त्यते । तेन वधेर्हन्त्युपदेशे एकाचोऽपि न निषेधः । आदेशोपदेशेऽनेकाच्त्वात् । अनुदात्ताश्चानुपदमेव संग्रहीष्यन्ते । एधांचकृषे । एधांचक्राथे ॥

■ (2247) इणः षीध्वंलुङ्लिट्ठां धोऽङ्गात् <8-3-78>

इण्णन्तादङ्गत्परेषां षीध्वंलुङ्लिट्ठां धस्य मूर्धन्यः स्यात् । एधांचकृद्वे । एधांचक्रे । एधांचकृवहे । एधांचकृमहे । अन्यथा हि क्रश्चानुप्रयुज्यत इति कृभ्विति वा ब्रूयात् ॥

■ (2248) अत आदेः <7-4-70>

अभ्यासस्यादेरतो दीर्घः स्यात् । परूपापवादः । एधामास । एधामासतुरित्यादि ॥ एधिता । एधितारौ । एधितारौ । एधितारः । एधितासे । एधितासाथे ॥

■ (2249) धि च <8-2-25>

धादौ प्रत्यये परे सलोपः स्यात् । एधिताध्वे ॥

■ (2250) ह एति <7-4-52>

तासस्त्योः सस्य हः स्यादेति परे । एधिताहे । एधितास्वहे । एधितास्महे ॥ एधिष्यते । एधिष्येते । एधिष्यन्ते । एधिष्यसे । एधिष्येथे । एधिष्यध्वे । एधिष्ये । एधिष्यावहे । एधिष्यामहे ॥

- (2251) आमेतः <3-4-90>

लोट एकारस्याम् स्यात् । एधताम् । एधेताम् । एधन्ताम् ॥

- (2252) सवाभ्यां वामौ <3-4-91>

सवाभ्यां परस्य लोडेतः क्रमाद्व अम् एतौ स्तः । एधस्व । एधेताम् । एधध्वम् ॥

- (2253) एत ऐ <3-4-93>

लोडुत्तमस्य एत ऐ स्यात् । आमोऽपवादः । एधै । एधावहै । एधामहै ॥

- (2254) आडजादीनाम् <6-4-72>

अजादीनामाट् स्याल्लुडाडिषु । अटोऽपवादः । आटश्च 269 । ऐधत । ऐधेताम् । ऐधन्त । ऐधथाः । ऐधेताम् । ऐधध्वम् । ऐधे । ऐधावहि । ऐधामहि ॥

- (2255) लिङः सीयुट् <3-4-102>

सलोपः । ऐधत । ऐधेयाताम् ॥

- (2256) झस्य रन् <3-4-105>

लिहो झस्य रन् स्यात् । एधेरन् । एधेथाः । एधेयाताम् । एधध्वम् ॥

- (2257) इटोऽत् <3-4-106>

लिङादेशस्येटोऽत्स्यात् । एधेय । एधेवहि । एधेमहि । आशीर्लिङि आर्धधातुकत्वात् लिङः सलोपो न । सीयुट्सुटोः प्रत्ययावयवत्वात्षत्वम् । एधिषीष्ट । एधिषायास्ताम् । एधिषीरन् । एधिषीष्ठाः । एधिषीयास्ताम् । एधिषीध्वम् । एधिषीय । एधिषीवहि । एधिषीमहि । ऐधिष्ट । ऐधिषाताम् ॥

- (2258) आत्मनेपदेष्वनतः <7-1-5>

अनकारात्परस्यात्मनेपदेषु झस्य अत् इत्यादेशः स्यात् । ऐधिषत । ऐधिष्ठाः । ऐधिषाताम् ॥ इणः षीध्वंलुङलिट् धोऽङ्गात् 2247 ऐधिध्वम् । इङ्भिन्न एव इणिह गृह्यते इति मते तु ऐधिध्वम् । ढध्योर्वस्य मस्य च द्वित्वविकल्पात्षोडशरूपाणि । ऐधिषि । ऐधिष्वहि । ऐधिष्महि । ऐधिष्यत । ऐधिष्येताम् । ऐधिष्यन्त । ऐधिष्यथाः । ऐधिष्येताम् । ऐधिष्यध्वम् । ऐधिष्ये । ऐधिष्यावहि । ऐधिष्यामहि । उदात्तत्वाद्बलादेरिट् ॥ प्रसङ्गादनुदात्ताः संगृह्यन्ते - ऊहृदन्तैर्यौति ,रु, क्षणु, शीङ्, स्नु, नु, क्षु, शिव, डीङ्, श्रिभिः ॥ वृङ्, वृञ्भ्यां च विनैकाचोऽजन्तेषु

निहताः स्मृताः ॥1॥ शक्लृ, पच्, मुच्, रिच्, वच्, विच्, सिच्, प्रच्छि, त्यज्, निजिर्, भजः ॥ भञ्ज्, भुज्, भ्रञ्ज्, मस्जि, यज्, युज्, रुज्, रञ्ज्, विजिर्, स्वज्जि, सञ्ज्, सृजः ॥2॥ अद्, क्षुद्, खिद्, छिद्, तुदि, नुदः, पद्य, भिद्, विद्यति, विनद्, ॥ शद्, सदी, स्विद्यति, स्कन्दि, हदी, क्रुध्, क्षुधि, बुध्यती ॥<3> ॥ बन्धिर्, युधि, रुधी, राधिर्, व्यध्, शुध्, साधि, सिद्ध्यती ॥ मन्य, हन्नाप्, क्षिप्, छुपि, तप्, तिप्, स्तृप्यति, दृप्यती ॥4॥ लिप्, लुप्, वप्, शप्, स्वप्, सृपि, यभ्, रभ्, लभ्, गम्, नम्, यमो, रमिः ॥ कुशिर्, दंशि, दिशी, दशी, दश, मृश, रिश, रुश, लिश, विश, स्पृशः, कृषिः ॥5॥ त्विष्, तुष्, द्रविष्, दुष्, पुष्य, पिष्, विष्, शिष्, शुष्, श्लिष्यतयो, घसिः ॥ वसति, दह, दिहि, दुहो, नह, मिह, रुह, लिह, वहिस्तथा ॥6॥ अनुदात्ता हलन्तेषु धातवो द्वधिकं शतम् ॥ तुदादौ मतभेदेन स्थितौ यौ च चुरादिषु ॥7॥ तृप्, दृपी, तौ वारयितुं श्यना निर्देश आहतः ॥ किं च

। स्विद्यपदयो, सिध्यबुध्यौ, मन्यपुष्यश्लिषः श्यना ॥ 18 ॥ वसिः शपा लुका यौतिर्निर्दिष्टोऽन्यनिवृत्तये ॥ णिजिर्, विजिर्, शक्लृ, इति सानुबन्धा अमी तथा ॥9 ॥ विन्दतिश्चान्द्रदौर्गादेरिष्टो भाष्येऽपि दृश्यते ॥ व्याघ्रभूत्यादयस्त्वेनं नेह पेठुरिति स्थितम् ॥10 ॥ रञ्जि, मस्जी, अदि, पदी, तुद्, क्षुद्, शुषि, पुषी, शिषिः ॥ भाष्यानुक्ता नवेहोक्ता व्याघ्रभूत्यादिसंमतेः ॥11 ॥ <<3>> स्पर्ध । संघर्ष । संघर्षः पराभिभवेच्छा । धात्वर्थेनोपसंग्रहादकर्मकः । स्पर्धते ॥

■ (2259) शर्पूर्वाः खयः <7-4-61>

अभ्यासस्य शर्पूर्वाः खयः शिष्यन्ते । हलादिः शेषः 2179 इत्यस्यापवादः । पस्पर्ध । स्पर्धिता । स्पर्धिष्यते । स्पर्धताम् । अस्पर्धत । स्पर्धत । स्पर्धिषीष्ट । अस्पर्धिष्ट । अस्पर्धिष्यत । <<4>> गाधृ प्रतिष्ठालिप्सयोर्ग्रन्थे च । गाधते । जगाधे । <<5>> बाधृ लोडने । लोडनं प्रतिघातः । बाधते । <<6>> नाधृ <<7>> नाधृ याचत्रोपतापैस्वर्याशीःषु ॥ । आशिषि नाथ इति वाच्यम् (वा) ॥ अस्याशिष्येवात्मनेपदं स्यात् । नाथते । अन्यत्र नाथति । नाधते । <<8>> दध धारणे । दधते ॥

■ (2260) अत एकहल्मध्येऽनादेशादेर्लिटि <6-4-120>

लिङ्निमत्तादेशादिकं न भवति यदङ्गं तदवयवस्यासंयुक्तहल्मध्येस्थस्याकारस्य एकारः स्यादभ्यासलोपश्च किति लिटि ॥

■ (2261) थलि च सेटि <6-4-121>

प्रागुक्तं स्यात् । आदेशश्चेह वैरूप्यसंपादक एवाश्रीयते । शसिदद्योः प्रतिषेधवचनाच्चापकात् । तेन प्रकृतिजश्चरां तेषु सत्स्वपि एत्वाभ्यासलोपौ स्त एव । देधे । देधाते । देधिरे । अतः किम् । दिदिवतुः । तपरः किम् । ररासे । एकेत्यादि किम् । तत्सरतुः । अनादेशादेः किम् । चकणतुः ॥ लिटा आदेशविशेषणादिह स्यादेव । नेमिथ । सेहे । <<9>> स्कुदि आप्रवणे । आप्रवणमुत्प्लवनमुद्धरणं च ॥

■ (2262) इदितो नुन्धातोः <7-1-58>

स्कुन्दते । चुस्कुन्दे । <<10>> श्विदि श्वैत्ये । अकर्मकः । श्विन्दते । शिश्विन्दे । <<11>> वदि अभिवादनस्तुत्योः । वन्दते । ववन्दे । <<12>> भदि कल्याणे सुखे च । भन्दते । बभन्दे । <<13>> मदि स्तुतिमोदमदस्वप्नकान्तिगतिषु । मन्दते । ममन्दे । <<14>> स्पदि किञ्चिच्चलने । स्पन्दते । पस्पन्दे । <<15>> क्लिदि परिदेवने । शोक इत्यर्थः । सकर्मकः । क्लिन्दते जैत्रम् । चिक्लिन्दे । <<16>> मुद हर्षे । मोदते । <<17>> दद दाने । ददते ॥

■ (2263) न शसददवादिगुणानाम् <6-4-126>

शसेर्देर्वकारादीनां गुणशब्देन भावितस्य च योऽकारस्तस्य एत्वाभ्यासलोपौ न । दददे । दददाते । दददिरे । <<18>> ष्वद <<19>> स्वर्द आस्वादने । अयमनुभवे सकर्मकः । रुचावकर्मकः ॥

■ (2264) धात्वादेः षः सः <6-1-64>

धातोरादेः षस्य सः स्यात् । सात्पदाद्योः 2123 इति षत्वनिषेधः । अनुस्वदते । सस्वदे । स्वर्दते । सस्वर्दे । <<20>> उर्द माने क्रीडायां च ॥

■ (2265) उपधायां च <8-2-79>

धातोरुपदाभूतयो रेफवकारयोर्हल्परयोः परत इको दीर्घः स्यात् । ऊर्दते । उर्दाचक्रे । <<21>> कुर्द <<22>> खुर्द
<<23>> गुर्द <<24>> गुद क्रीडायामेव । कूर्दते । चुकूर्द । गूर्दते । गोदते । जुगुदे । <<25>> षूद क्षरणे । सूदते
। सुषूदे ॥ -- सेक्, सृप,

सृ, स्तृ, सृज्, स्तृ, स्त्याऽन्ये दन्त्याजन्तसादयः । एकाचः षोपदेशाः ष्वष्क्, स्विद्, स्वद्, स्वञ्ज्, स्वप्, स्मिडः ॥1॥ दन्त्यः केवलदन्त्यो नतु
तन्तोष्ठजोऽपि, ष्वष्कादीनां पृथग्ग्रहणाज्ज्ञापकात् । <<26>> ह्राद अव्यक्ते शब्दे । ह्रादते । जह्रादे । <<27>> हलादी सुखे च । चादव्यक्ते
शब्दे । हलादते । <<28>> स्वाद् आस्वादने । स्वादते । <<29>> पर्द कुत्सिते शब्दे । गुदरवे इत्यर्थः । पर्दते । <<30>> यती प्रयत्ने । यतते
। येते । <<31>> युत् <<32>> जुह् भासने । योतते । युयुते । जोतते । जुजुते । <<33>> विथ् <<34>> वेथ् याचने । विविथे । विवेथे ।
<<35>> श्रथि शैथिल्ये । श्रन्थते । <<36>> ग्रथि कौटिल्ये । ग्रन्थते । <<37>> कत्थ श्लाघायाम् । कत्थते । एधादयोऽनुदात्तेतो गताः ॥

अथाष्टत्रिशन्तवर्गीयान्ताः परस्मैपदिनः ॥ <<38>> अत सातत्यगमने । अतति । अत आदेः 2248
आत । आततुः । आतुः । लुङि आतिस् ई त् इति

स्थिते ॥

■ (2266) इट ईटि <8-2-28>

इटः परस्य सस्य लोपः स्यादीटि परे ॥ । सिज्जलोप एकादेशे सिद्धो वाच्यः (वा) ॥ आतीत् । आतिष्टाम् ।
आतिषुः ॥

■ (2267) वदव्रजहलन्तस्याचः <7-2-3>

वदेर्ब्रजेर्हलन्तस्य चाङ्गस्याचः स्थाने वृद्धिः स्यात्सिचि परस्मैपदेषु । इति प्राप्ते ॥

■ (2268) नेटि <7-2-4>

इडादौ सिचि प्रागुक्तं न स्यात् । मा भवानतीत् । अतिष्टाम् । अतिषुः । <<39>> चिती संज्ञाने । चोतति ।
चिचेत । अचेतीत् । अचेतिष्टाम् । अचेतिषुः । <<40>> च्युतिर् आसेचने । सेचनभार्द्राकरणम् ।
आडीषदर्थेऽभिव्याप्तौ च ॥ । इर इत्संज्ञावाच्या (वा) ॥ च्योतति । चुच्योत ॥

■ (2269) इरितो वा <3-1-57>

इरितो धातोश्चलेरङ् वा स्यात्परस्मैपदे परे । अच्युतत् । अच्योतीत् । <<41>> श्च्युतिर् क्षरणे । श्च्योतति ।
चुश्च्योत । अश्च्युतत् । अश्च्योतीत् । यकाररहितोऽप्ययम् । श्चोतति । <<42>> मन्थ विलोडने । विलोडनं
प्रतिघातः । मन्थति । ममन्थ । यासुटः किदाशिखि 2216 इति कित्त्वात्अनिदिताम्-<<41>>5 इति नलोपः ।
मथ्यात् । <<43>> कुथि <<44>> पुथि <<45>> लुथि <<46>> मथि हिंसासंक्लेशनयोः । इदित्त्वान्नलोपो
न । कुन्थ्यात् । मन्थ्यात् । <<47>> षिध गत्याम् । सेधति । सिषेध । सेधिता । असेधीत् । सात्पदाद्योः
2123 इति निषेधे प्राप्ते ॥

■ (2270) उपसर्गात्सुनोतिसुवतिस्यतिस्तौतिस्तोभतिस्थासेनयसेधसिचसञ्जस्वञ्जाम् <8-3-65>

उपसर्गस्थान्निमित्तादेशां सस्य षः स्यात् ॥

■ (2271) सदिरप्रतेः <8-3-66>

प्रतिभिन्नादुपसर्गात्सदेः सस्य षः स्यात् ॥

- (2272) स्तन्भे: <8-3-67>

स्तन्भे: सौत्रस्य सस्य षः स्यात् । योगविभाग उत्तरार्थः । किंच । अप्रतेरिति नानुवर्तते ।
बाहुप्रतिष्टम्भविवृद्धमन्युः ॥

- (2273) अवाच्चालम्बनाविदूर्यो: <8-3-68>

अवात्स्तन्भेरेतयोरर्थयो: षत्वं स्यात् ॥

- (2274) वेश्च स्वनो भोजने <8-3-69>

व्यवाभ्यां स्वनते: सस्य षः स्याद्भोजने ॥

- (2275) परिनिविभ्यः सेवतितसयसिवुसहसुट्स्तुस्वञ्जाम् <8-3-70>

परिनिविभ्यः परेषामेषां सस्य षः स्यात् । निषेधति ॥

- (2276) प्राक्सितादङ्व्यवायेऽपि <8-3-63>

सेवसित 2275 इत्यत्र सितशब्दात्प्राग् ये सुनोत्यादयस्तेषामङ्व्यवायेऽपि षत्वं स्यात् । न्यषेधत् । न्यषेधीत् ।
न्यषेधिष्यत् ॥

- (2277) स्थादिष्वभ्यासेन चाभ्यासस्य <8-3-64>

प्राक् सितात् स्थादिष्वभ्यासेन व्यवायेऽपि षत्वं स्यात् । एषामेव चाभ्यासस्य न तु सुनोत्यादीनाम् । निषेध ।
निषेधितुः ॥

- (2278) सेधतेर्गतौ <8-3-113>

गत्यर्थस्य सेधते: षत्वं न स्यात् । गङ्गां विसेधति । <<48>> षिधू शास्त्रे माङ्गल्ये च । शास्त्रं शासनम् ॥

- (2279) स्वरतिसूतिसूयतिधूदितो वा <7-2-44>

स्वरत्यादेरुदितश्च परस्य वलादेरार्धधातुकस्येड्वा स्यात् ॥

- (2280) झषस्तथोर्धोऽधः <8-2-40>

झषः परयोस्तथयोर्धः स्यान्न तु दधाते: । जश्त्वम् । सिषेद्ध । सिषेधिथ । सेद्धा । सेधिता । सेत्स्यति ।
सेधिष्यति । असैत्सीत् ॥

- (2281) झलो झलि <8-2-26>

झलः परस्य सस्य लोपः स्यात् झलि । असैद्धाम् । असैत्सुः । असैत्सीः । असैद्धम् । असैद्ध । असैत्सम् ।
असैत्स्व । असैत्स्म । पक्षे असेधीत् । असेधिष्ठात् । इत्यादि । <<49>> खाद् भक्षणे । ऋकार इत् । खादति ।
चखाद । <<50>> खद स्थैर्ये हिंसायां च । चाद्भक्षणे । स्थैर्ये अकर्मकः । खदति ॥

- (2282) अत उपधायाः <7-2-116>

उपधाया अतो वृद्धिः स्यात् त्रिति णिति च प्रत्यये परे । चखाद ।

- (2283) णलुत्तमो वा <7-1-91>

उत्तमो णल्वाणित्स्यात् । चखाद । चखद ॥

- (2284) अतो हलादेर्लघोः <7-2-7>

हलादेर्लघोरकारस्य इडादौ परस्मैपदपरे सिचि वृद्धिर्वा स्यात् । अखादीत् । अखदीत् । <<51>> बद स्थैर्ये । पवर्गीयादिः । बदति । बबाद । बेदतुः । बेदिथ । बबाद । बबद । अबादीत् । अबदीत् । <<52>> गद व्यक्तायां वाचि । गदति ॥

- (2285) नेर्गदनदपतपदघुमास्यतिहन्तियातिवातिद्रातिप्सातिवपतिवहतिशाम्यतिचिनोतिदेग्धिषु च <8-4-17>

उसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य नेर्णः स्यात् गदादिषु । प्रणिगदति । जगाद । <<53>> रद विलेखने । विलेखनं भेदनम् । रराद । रेदतुः । <<54>> णद अव्यक्ते शब्दे ॥

- (2286) णो नः <6-1-65>

धातोरादेर्णस्य नः स्यात् । णोपदेशास्त्वनदर्-नाटि-नाथ्-नाध्-नन्द्-नक्क-नृ-नृतः । इति भाष्यफलितम् । नाटेर्दीर्घार्हस्य पर्युदासाद्धटादिर्णोपदेश एव । तवर्गचतुर्थान्तनाधतेर्नृनद्योश्च केचिण्णोपदेसतामाहुः ॥

- (2287) उपसर्गादसमासेऽपि णोपदेशस्य <8-4-14>

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य णोपदेशस्य धातोर्णस्य णः स्यात्समासेऽसमासेऽपि । प्रणदति । प्रणिनदिति । <<55>> अर्द गतौ याचने च । अत आदेः 2248 ॥

- (2288) तस्मान्नुड्द्विहलः <7-4-71>

द्विहलोधातोर्दीर्घीभूतादकारात्परस्य नुट् स्यात् । आनर्द । आर्दीत् । <<56>> नर्द <<57>> गर्द शब्दे । णोपदेस्तवाभावान्न णः । प्रनर्दति । गर्दति । जगर्द । <<58>> तर्द हिंसायाम् । तर्दति । <<59>> कर्द कुत्सिते शब्दे । कुत्सिते कौक्षे । कर्दति । <<60>> खर्द दन्दशूके । दंशहिंसादिरूपायां दन्दशूकक्रियायामित्यर्थः । खर्दति । चखर्द । <<61>> अति <<62>> अदि बन्धने । अन्तति । आनन्त । अन्दति । आनन्द । <<63>> इदि परमैश्वर्ये । इन्दति । इन्दांचकार । <<64>> बिदि अवयवे । पवर्गतृतीयादिः । बिन्दति । अवयवं करोतीत्यर्थः । भिदीति पाठान्तरम् । <<65>> गडि वदनैकदेशे । गण्डति । अन्तत्यादयः पञ्चैते न तिङ्विषया इति काश्यपः । अन्ये तु तिङमपीच्छन्ति । <<66>> णिदि कुत्सायाम् । निन्दति । प्रणिन्दति । <<67>> टुनदि समृद्धौ ॥

- (2289) आदिर्जिटुडवः <1-3-5>

उपदेशे धातोराद्या एते इतः स्युः । नन्दति । इदित्वान्नलोपो न । नन्द्यात् । <<68>> चदि आह्लादे । चचन्द । <<69>> त्रदि

चेष्टायाम् । तत्रन्द । <<70>> कदि <<71>> क्रदि <<72>> क्लदि आहवाने रोदने च । चकन्द । चक्रन्द । चकलन्द । <<73>> क्लिदि परिदेवने । चिक्लिन्द । <<74>> शुन्ध शुद्धौ । शुशुन्ध । नलोपः । शुध्यात् ॥

अथ कवर्गीयान्ता अनुदात्तेतो द्विचात्वारिंशत् ॥ <<75>> शीकृ सेचने । तालव्यादिः । दन्त्यादिरित्येके । शीकते । शिशीके । <<76>> लोकृ दर्शने । लोकते । लुलोके । <<77>> श्लोकृ संघाते । संघातो ग्रन्थः । स चेह ग्रथ्यमानस्य व्यापारो ग्रथितुर्वा । आद्ये अकर्मको द्वितीये सकर्मकः । श्लोकते । <<78>> द्रेकृ <<79>> ध्रेकृ शब्दोत्साहयोः । उत्साहो वृद्धिरौद्धत्यं च । दिद्रेके । दिध्रेके । <<80>> रेकृ शङ्कायाम् । रेकते । <<81>> सेकृ <<82>> सेकृ <<83>> स्रकि <<84>> श्रकि <<85>> श्लकि गतौ । त्रयो दन्त्यादयः । द्वौ तालव्यादी । अषोपदेशत्वान्न षः । सिसेके । <<86>> शकि शङ्कायाम् । शङ्कते । शशङ्के । <<87>> अकि लक्षणे । अङ्कते । आनङ्के । <<88>> वकि कौटिल्ये । वङ्कते । <<89>> मकि । मण्डने । मङ्कते । <<90>> कक लौल्ये लौल्यं गर्वश्चापल्यं च । ककते । चकके । <<91>> कुक <<92>> वृक आदाने । कोकते । चुकुके । वर्कते । ववृके ॥ । ऋदुपधेभ्यो लिटः कित्त्वं गुणात्पूर्वप्रतिषेधेन (वा) ॥ <<93>> चक तृप्तौ प्रतीघाते च । चकते । चेके । <<94>> ककि <<95>> वकि <<96>> श्वकि <<97>> त्रकि <<98>> ढौकृ <<99>> त्रौकृ <<100>> ष्वष्क <<101>> वष्क <<102>> मष्क <<103>> टिकृ <<104>> टीकृ <<105>> तिकृ <<106>> तीकृ <<107>> रघि <<108>> लघि गत्यर्थाः । कङ्कते । डुढौके । तुत्रौके ॥ । सुब्धातुष्टिवुष्कतीनां सत्वप्रतिषेधो वक्तव्यः (वा) ॥ ष्वष्कते । ष्वष्कते । अत्र तृतीयो दन्त्यादिरित्येके । लघि भोजननिवृत्तावपि । <<109>> अघि <<110>> वघि <<111>> मघि गत्याक्षेपे । आक्षेपो निन्दा । गतौ गत्वारम्भे चेत्यन्ये । अङ्घते । आनङ्घे । वङ्घते । मङ्घते । मघि कैतवे च । <<112>> राघृ <<113>> लाघृ <<114>> द्राघृ सामर्थ्ये । राघते । लाघते । ध्राघृ इत्यपि केचित् । द्राघृ आयामे च । आयामो दैर्घ्यम् । द्राघते । <<115>> श्लाघृ कत्थने । श्लाघते ॥

अथ परस्मैपदिनः पञ्चाशत् ॥ <<116>> फक्क नीचैर्गतौ । नीचैर्गतिः मन्दगमनमसद्व्यवहारश्च । फक्कति । पफक्क । <<117>> तक हसने । तकति । <<118>> तकि कृच्छ्रजीवने । तङ्कति । <<119>> बुक्क भषणे । भषणं श्वरवः । बुक्कति । <<120>> कख हसने । प्रनिकखति । <<121>> ओखृ <<122>> राखृ <<123>> लाखृ <<124>> द्राखृ <<125>> ध्राखृ शोषणालमर्थयोः । ओखति । ओखांचकार । <<126>> शाखृ <<127>> श्लाखृ व्याप्तौ । शाखति । <<128>> उख <<129>> उखि <<130>> वख <<131>> वखि <<132>> मख <<133>> मखि <<134>> णख <<135>> णखि <<136>> रख <<137>> रखि <<138>> लख <<139>> लखि <<140>> इख <<141>> इखि <<142>> ईखि <<143>> वल्ग <<144>> रगि <<145>> लगि <<146>> अगि <<147>> वगि <<148>> मगि <<149>> तगि <<150>> त्वगि <<151>> श्रगि <<152>> श्लगि <<153>> इगि <<154>> रिगि <<155>> लिगि गत्यर्थाः । द्वितीयान्ताः पञ्चदश । तृतीयान्तास्त्रयोदश । इह खान्तेषु रिख त्रख त्रिखि शिखि इत्यपि चतुरः केचित्पठन्ति ॥

■ (2290) अभ्यासस्यासवर्णे <6-4-78>

अभ्यासस्य इवर्णोवर्णयोरियडुवडौ स्तोऽसवर्णेऽचि । उवोख । सन्निपातपरिभाषया इजादेः--2237 इत्याम्न । उखतुः । ऊखुः । इह सवर्णदीर्घस्याभ्यासग्रहणेन ग्रहणाद्ध्रस्वः प्राप्तो न भवति । सकृत्प्रवृत्तत्वात् । आङ्गत्वादि पर्जन्यवल्लक्षणप्रवृत्त्या ह्रस्वे ततो दीर्घः । (प) वार्णादाङ्गं बलीयः इति न्यायात् परत्वाच्च । उङ्खति । ववखतु-वङ्खति मेखतुः ॥ त्वगि कम्पने च । <<156>> युगि <<157>> जुगि <<158>> बुगि

वर्जने । युङ्गति । <<159>> घघ हसने । घघति । जघाघ । <<160>> मघि मण्डने । मङ्घति । <<161>> शिघि आघ्राणे । शिङ्घति ॥

अथ चवर्गीयान्ताः ॥ तत्रानुदात्तेत एकविंशतिः ॥ <<162>> वर्च दीप्तौ । वर्चते । <<163>> षच सेचने सेवने च । सचते । सेचे । सचिता । <<164>> लोचृ दर्शने । लोचते । लुलोचे । <<165>> शच व्यक्तायां वाचि । शेचे । <<166>> श्वच <<167>> श्वचि गतौ । श्वचते । श्वञ्चते । <<168>> कच बन्धने । कचते । <<169>> कचि <<170>> काचि दीप्तिबन्धनयोः । चकञ्चे । चकाञ्चे । <<171>> मच <<172>> मुचि कल्कने । कल्कनं दम्भः शाठ्यं च । कथनमित्यन्ये । मेचे । मुमुञ्चे । <<173>> मचि धारणोच्छ्रायपूजनेषु । ममञ्चे । <<174>> पचि व्यक्तीकरणे ॥ पञ्चते । <<175>> ष्टुच प्रसादे । स्तोचते । तुष्टुचे । <<176>> ऋज गतिस्थानार्जनोपार्जनेषु । अर्जते । नुङ्विधौ ऋकारैकदेशो रेफो हलत्वेन गृह्यते । तेन द्विहलत्वान्नुट् । आनृजे । <<177>> ऋजि <<178>> भृजी भर्जने । ऋञ्जते । उपसर्गादिति--74 इति वृद्धिः । प्रार्ज्जते । ऋञ्जाञ्जक्रे । आर्ज्जिष्ट । भर्जते । बभृज्जे । अभर्जिष्ट । <<179>> एजृ <<180>> भ्रेजृ <<181>> भ्राजृ दीप्तौ । एजाञ्चक्रे । <<182>> ईज गतिकुत्सनयोः । ईजाञ्चक्रे ॥

अथ द्विसप्ततिर्त्रय्यान्ताः परस्मैपदिनः ॥ <<183>> शुच शोके । शोचति । <<184>> कुच शब्दे तारे । कोचति । <<185>> कुञ्च <<186>> क्रुञ्च कौटिल्याल्पीभावयोः । अनदिताम्--415 इति नलोपः । कुच्यात् । क्रुच्यात् । <<187>> लुञ्च अपनयने । लुच्यात् । <<188>> अञ्चु गतिपूजनयोः । अच्यात् । गतौ नलोपः । पूजायां तु अञ्च्यात् । <<189>> वञ्चु <<190>> चञ्चु <<191>> तञ्चु <<192>> त्वञ्चु <<193>> मुञ्चु <<194>> म्लुञ्चु <<195>> मुचु <<196>> म्लुचु गत्यर्थाः । वच्यात् । चच्यात् । तच्यात् । त्वच्यात् । अमृञ्चीत् । अम्लुञ्चीत् ॥

■ (2291) जृस्तन्भुमुचुम्लुचुगुचुग्लुचुग्लुञ्चुशिवभ्यश्च <3-1-58>

एभ्यश्चलेरङ् वा स्यात् । अमुचत् । अमोचीत् । अम्लुचत् । अम्लोचीत् । <<197>> गुचु <<198>> ग्लुचु <<199>> कुजु <<200>> खुजु स्तेयकरणे । जुगोच । अगुचत् । अगोचत् । जुग्लोच । अग्लुचत् । अग्लोचीत् । अकोजीत् । अखोजीत् । <<201>> ग्लुञ्चु <<202>> षस्ज गतौ । अङ् । अग्लुचत् । अग्लुञ्चीत् । सस्य श्रुत्वेन शः, जश्त्वेन जः । सज्जति । अयमात्मनेपद्यपि । सज्जते(कुजि) <<203>> गुजि अव्यक्ते शब्दे । गुञ्चति । गुञ्ज्यात् । <<204>> अर्च पूजायाम् । आनर्च । <<205>> म्लेच्छ अव्यक्ते शब्दे । अस्फुटेऽपशब्दे चेत्यर्थः । म्लेच्छति । मिम्लेच्छ । <<206>> लच्छ <<207>> लाच्छि लक्षणे । ललच्छ । ललाञ्छ । <<208>> वाच्छि इच्छायाम् । वाञ्छति । <<209>> आच्छि आयामे । आञ्छति । अत आदेः - 1248 इत्यत्र तपरकरणं स्वाभाविकह्रस्वपरिग्रहार्थम् । तेन दीर्घाभावान्न नुट् । आञ्छ । तपरकरणं मुखसुखार्थमिति मते तु नुट् । आनाञ्छ । <<210>> ह्रीच्छ लज्जायाम् । जिह्रीच्छ । <<211>> हुच्छा कौटिल्ये । कौटिल्यमपसरणमिति मैत्रेयः । उपधायां च 2265 इति दार्ढ्यः । हूर्छति । <<212>> मुच्छा मोहसमुच्छ्राययोः । मूर्छति । <<213>> स्फुच्छा विस्तृतौ । स्फूर्छति । <<214>> युच्छ प्रमादे । युच्छति । <<215>> उच्छि उञ्छे । उञ्छः कणश आदानं कणिशाद्यर्जनं शिलमिति यादवः । उञ्छति । उञ्छाञ्चकार । <<216>> उच्छी विवासे । विवासः समाप्तिः । प्रायेणायं विपूर्वः । व्युच्छति । <<217>> ध्रज <<218>> ध्रजि <<219>> धृज <<220>> धृजि <<221>> ध्वज <<222>> ध्वजि गतौ । ध्रजति । ध्रञ्जति । धर्जति । धृञ्जति । ध्वजति । ध्वञ्जति । <<223>> कूज अव्यक्ते शब्दे । चुकूज । <<224>> अर्ज <<225>> षर्ज अर्जने । अर्जति आनर्ज ।

सर्जति । ससर्ज । <<226>> गर्ज शब्दे । गर्जति । <<227>> तर्ज भर्त्सने । तर्जति । <<228>> कर्ज व्यथने । चकर्ज । <<229>> खर्ज पूजने च । चखर्ज । <<230>> अज गतिक्षेपणयोः । अजति ॥

■ (2292) अजेर्व्यघञपोः <2-4-56>

अजेर्वी इत्ययमादेशः स्यादार्धधातुकविषये घञमपं च वर्जयित्वा ॥ । वलादावार्धधातुके वेप्यते (वा) ॥ विवाय । विव्यतुः । विव्युः । अत्र वकारस्य हल्परत्वात् उपधायां च 2265 इति दीर्घ प्राप्ते अचः परस्मिन्-50 इति स्थानिवद्भावेनाच्परत्वम् । नच न पदान्त-51 इति निषेधः ॥ । स्वरदीर्घयलोपेषु लोपाजादेश एव न स्थानिवत् इत्युक्तेः (वा) ॥ थलि एकाचः 2246 इतीप्तिनिषेधे प्राप्ते ॥

■ (2293) कृसृभृवृस्तुद्रुसुश्रुवो लिटि <7-2-13>

एभ्यो लिटि इण्ण स्यात् । क्रादीनां चतुर्णां ग्रहणं नियमार्थम् । प्रकृत्याश्रयः प्रत्ययाश्रयो वा यावानिप्तिनिषेधः स लिटि चेत्तर्हि क्रादिभ्य एव नान्येभ्य इति । ततश्चतुर्णां थलि भारद्वाजनियमप्रापितस्य वमादिषु क्रादिनियमप्रापितस्य चेटो निषेधार्थम् ।

■ (2294) अचस्तास्वत्थल्यनिटो नित्यम् <7-2-61>

उपदेशेऽजन्तो यो धातुस्तासौ नित्यानिट् ततः परस्य थल इण्ण स्यात् ॥

■ (2295) उपदेशेऽस्त्वतः <7-2-62>

उपदेशे अकारवतस्तासौ नित्यानिटः परस्य थल इण्ण स्यात् ॥

■ (2296) ऋतो भारद्वाजस्य <7-2-63>

तासौ नित्यानिट ऋदन्तादेव थलो नेट् भारद्वाजस्य मतेन । तेनान्यस्य स्यादेव । अयमत्र संग्रहः ॥ अजन्तोऽङकारवान्वायस्तास्यनिट् थसि वेडयम् । ऋदन्त ईदृङ्नित्यानिट् क्राद्यन्यो लिटि सेङ्भवेत् ॥1॥ न च स्तुद्रवादीनामपि थलि विकल्पः शङ्कयः । अचस्तास्वत्--2294 इति उपदेशेऽस्त्वतः 2295 इति च योगद्वयप्रापितस्यैव हि प्रतिषेधस्य भारद्वाजनियमो निवर्तकः । (प) अनन्तरस्येति न्यायात् । विवयिथ । विवेथ । आजिथ । विव्यथुः । विव्य । विवाय । विवय । विव्यिव । विव्यिम । वेता । अजिता । वेप्यति । अजिष्यति । अजतु । आजत् । अजेत् । वीयात् ॥

■ (2297) सिचि वृद्धिः परस्मैपदेषु <7-2-1>

इगन्ताङ्गस्य वृद्धिः स्यात्परस्मैपदपरे सिचि । अवैषीत् । आजीत् । अवेप्यत् । आजिष्यत् । <<231>> तेज पालने । तेजति । <<232>> खज मन्थे । खजति । <<233>> खजि गतिवैकल्ये । खज्जति । <<234>> एज कम्पने । एजांचकार । <<235>> टुओस्फूर्जा वज्रनिर्घोषे । स्फूर्जति । पुस्फूर्ज । <<236>> क्षि क्षये । अकर्मकः । अन्तर्भावितण्यर्थस्तु सकर्मकः । क्षयति । चिक्षाय । चिक्षियतुः । चिक्षियुः । चिक्षयिथ । चिक्षेथ । चिक्षियिव । चिक्षियिम । क्षेता ॥

■ (2298) अकृतसार्धातुकयोर्दीर्घः <7-4-25>

अजन्ताङ्गस्य दीर्घः स्याद्यादौ प्रत्यये परे न तु कृत्सार्वधातुकयोः । क्षीयात् । अक्षैषीत् । <<237>> क्षीज अव्यक्तेशब्दे । कूजिना सहायं पठितुं युक्तः । चिक्षीज । <<238>> लज <<239>> लजि भर्जने । <<240>> लाज <<241>> लाजि भर्त्सने च । <<242>> जज <<243>> जजि युद्धे । <<244>> तुज हिंसायाम् । तोजति । तुतोज । <<245>> तुजि पालने । <<246>> गज <<247>> गजि <<248>> गृज <<249>> गृजि <<250>> मुज <<251>> मुजि शब्दार्थाः । गज मदने च । <<252>> वज <<253>> व्रज गतौ । वदव्रज - 2267 इति वृद्धिः । अव्राजीत् ।

अथ टवर्गीयान्ताः शाङ्यन्ता अनुदात्तेतः षट्त्रिंशत् ॥ <<254>> अट्ट अतिक्रमणहिंसयोः । दोपधोऽयम् । तोपध इत्येके । अट्टते । आनट्टे । <<255>> वेष्ट वेष्टने । विवेष्ट । <<256>> चेष्ट चेष्टायाम् । अचेष्टिष्ट । <<257>> गोष्ट <<258>> लोष्ट संघाते । जुगोष्टे । लुलोष्टे । <<259>> घट्ट चलने । जघट्टे । <<260>> स्फुट <<261>> अठि गतौ । अण्ठते । आनण्ठे । <<262>> वठि एकचर्यायाम् । ववण्ठे । <<263>> मठि <<264>> कठि शोके । शोक इह आध्यानम् । मण्ठते । कण्ठते । <<265>> मुठि पालने । मुण्ठते । <<266>> हेठ विबाधायाम् । जिहेठे । <<267>> एठ च । एठांचक्रे । <<268>> हिडि गत्यनादरयोः । हिण्डते । जिहिण्डे । <<269>> हुडि संघाते । जुहुण्डे । <<270>> कुडि दाहे । चुकुण्डे । <<271>> वडि विभजने । <<272>> मडि च । ववण्डे । <<273>> भडिपरिभाषणे । परिहासः सनिन्दोपालम्भश्च परिभाषणम् । बभण्डे । <<274>> पिडि संघाते । पिपिण्डे । <<275>> मुडि मार्जने । मार्जनं शुद्धिर्न्यग्भावश्च । मुण्डते । <<276>> तुडि तोडने । तोडनं दारणं हिंसनं च । तुण्डते । <<277>> हुडि वरणे । वरणं स्वीकारः । हरण इत्येके । हुण्डते । <<278>> चडि कोपे । चण्डते । <<279>> शडि रुजायां संघाते च । शण्डते । <<280>> तडि ताडने । तण्डते । <<281>> पडि गतौ । पण्डते । <<282>> कडि मदे । कण्डते । <<283>> खडि मन्थे । <<284>> हेडु <<285>> होडु अनादरे । जिहेडे । जुहोडे । <<286>> बाडु आप्लाव्ये । बशादिः । आप्लाव्यमाप्लवः । बाडते । <<287>> द्राडु <<288>> ध्राडु विशरणे । द्राडते । ध्राडते । <<289>> शाडु श्लाघायाम् । शाडते ॥
अथ आ टवर्गीयान्तसमाप्तेः परस्मैपदिनः ॥ <<290>> शौटु गर्वे । शौटति । शुशौट । <<291>> यौटु बन्धे । यौटति । <<292>> म्लेडु <<293>> मेडु उन्मादे । द्वितीयो डान्तः । टान्तमध्ये पाठस्त्वर्थसाम्यान्नाथतिवत् । म्लेडति । मेडति । <<294>> कटे वर्षावरणयोः । चटे इत्येके । चकाट । सिचि अतो हलादेर्लघोः 2284 इति वृद्धौ प्राप्तायाम् ।

■ (2299) हम्यन्तक्षणस्वसजागृणिश्व्येदिताम् <7-2-5>

हमयान्तस्य क्षणादेर्ण्यन्त्य श्वयतेरेदितश्च वृद्धिर्न स्यादिडादौ सिचि । अकटीत् । <<295>> अट <<296>> पट गतौ । आट । आटतुः । आटुः । पपाट । पेटतुः । पेटुः । <<297>> रट परिभाषणे । रराट । <<298>> लट बाल्ये । ललाट । <<299>> शट रुजाविशरणगत्यवसादनेषु । शशाट । <<300>> वट वेष्टने । ववाट । ववटतुः । ववटुः । ववटिथ । <<301>> किट <<302>> खिट त्रासे । केटति । खेटति । <<303>> शिट <<304>> षिट अनादरे । शेटति । शिशेट । सेटति सिषेट । <<305>> जट <<306>> झट संघाते । <<307>> भट भृतौ । <<308>> तट उच्छ्राये । <<309>> खट काङ्क्षायां <<310>> षट नृतौ । <<311>> पिट शब्दसंघातयोः । <<312>> हट दीप्तौ । <<313>> शट अवयवे । <<314>> लुट विलोडने । डान्तोऽयमित्येके । <<315>> चिट परप्रेष्ये । <<316>> विट शब्दे । <<317>> बिट आक्रोशे । बशादिः । हिटेत्येके <<318>> इट <<319>> किट <<320>> कटी गतौ । एटति । केटति । कटति । ईकारः श्वीदितो निष्ठायाम् <<303>>9 इतीप्तिषेधार्थः । केचित्तु इदितं मत्वा नुमि कृते कण्टतीत्यादि वदन्ति । अन्ते च इ ई इति प्रश्लिष्य । अयति । इयाय । इयतुः

। इयुः । इययिथ । इयेथ । इयाय । इयय । दीर्घस्यतु इजादेशच-2237 इत्यामि अयांचकारेत्याद्युदाहरन्ति ।
 <<321>> मडि भूषायाम् । <<322>> कुडि वैकल्ये । कुण्डति । कुण्डत इति तु दाहे गतम् । <<323>> मुड
 <<324>> प्रुड मर्दने । <<325>> चुडि अल्पीभावे । <<326>> मुडि खण्डने । मुण्डति । पुडि चेत्येके । पुण्डति
 <<327>> रुटि <<328>> लुटि स्तेये । रुण्टति । लुण्टति । रुठि लुठि

इत्येके । रुडि लुडि इत्यपरे <<329>> स्फुटिर् विशरणे । इरित्वादङ्वा । अस्फुटत् । अस्फोटीत् । स्फुटि इत्यपि केचित् । इदित्त्वान्नुम् ।
 स्फुण्टति । <<330>> पठ व्यक्तायां वाचि । पेठतुः । पेठिथ । अपठीत् । अपाठीत् । <<331>> वठ स्थौल्ये । ववठतुः । ववठिथ । <<332>>
 मठ मदनिवासयोः । <<333>> कठ कृच्छ्रजीवे । <<334>> रट परिभाषणे । रठेत्येके । <<335>> हठ प्लुतिशठवयोः । बलात्कार इत्येके ।
 हठति । जहाठ । <<336>> रुठ <<337>> लुठ <<338>> उठ उपघाते । ओठति । ऊठेत्येके । ऊठति । ऊठांचकार । <<339>> पिठ
 हिंसासंकलेशनयोः । <<340>> शठ कैतवे च । <<341>> शुठ प्रतिघाते । शोठति । शुठीति स्वामी । शुण्ठति । <<342>> कुठि च । कुण्ठति
 । <<343>> लुठि आलस्ये प्रतिघाते च । <<344>> शुठि शौषणे । <<345>> रुठि <<346>> लुठि गतौ । <<347>> चुड्ड भावकरणे ।
 भावकरणमभिप्रायसूचनम् । चुड्डति । चुचुड्ड । <<348>> अड्ड अभियोगे । अड्डति । आनड्ड । <<349>> कड्ड कार्कश्ये । कड्डति ।
 चुड्डादयस्त्रयो दोषधाः । तेन क्विपि, चुत् । अत् । कत् । इत्यादि । <<350>> क्रीड विहारे । चिक्रीड । <<351>> तुड् तोडने । तोडति । तुतोड ।
 तूड इत्येके । <<352>> हुड् <<353>> हूड् <<354>> होड् गतौ । हुड्यात् । हूड्यात् । होड्यात् । <<355>> रौड् अनादरे । <<356>> रोड्
 <<357>> लोड् उन्मादे । <<358>> अड उद्यमे । अडति । आड । आडतुः । आडुः । <<359>> लड विलासे । लडति ।
 लडयोर्लळयोश्चैकत्वस्मरणाल्ललतीति स्वम्यादयः । <<360>> कड मदे । कडति । कडि इत्येके । कण्डति । <<361>> गडि वदनैकदेशे ।
 गण्डति । इति टवर्गीयान्ताः ॥

अथ पवर्गीयान्ताः । तत्रानुदात्तेतः स्तोभत्यन्ताश्चतुस्त्रिंशत् । <<362>> तिपृ <<363>> तेपृ
 <<364>> ष्टिपृ <<365>> ष्टेपृ क्षरणार्थाः । आद्योऽनुदात्तः । क्षीरस्वामी त्वयं सेडिति बभ्राम । तेपते
 । तितिपे । क्रादिनियमादिट् । तितिपिषे । तेप्ता । तेप्स्यते ।

■ (2300) लिङ्सिचावात्मनेपदेषु <1-2-11>

इक्समीपाद्धलः परौ झलादी लिङ् आत्मनेपदपरः सिच्चेत्येतौ कितौ स्तः । कित्त्वान्न गुणः । तिप्सीष्ट ।
 तिप्सीयास्ताम् । तिप्सीरन् । लुङि । झलौ झलि-2281 इति सलोपः । अतिप्त् । अतिप्साताम् । अतिप्सत ।
 तेपते । तितेपे । तिष्टिपे । तिष्टिपाते । तिष्टिपिरे । तिष्टिपे । तिष्टेपाते । तिष्टेपिरे ॥ तेपृ कम्पने च ।
 <<366>> ग्लेपृ दैन्ये । ग्लेपते । <<367>> टुवेपृ कम्पने । वेपते । <<368>> केपृ <<369>> गेपृ <<370>>
 ग्लेपृ च । चात्कम्पने गतौ च । सूत्रविभागादिति स्वामी । मैत्रेयस्तु चकारमन्तरेण पठित्वा कम्पने इत्यपेक्षत
 इत्याह । ग्लेपेरर्थभेदात्पुनः पाठः । <<371>> मेपृ <<372>> रेपृ <<373>> लेपृ गतौ । <<374>> त्रपृष्
 लज्जायाम् । त्रपते ॥

■ (2301) तृफलभजत्रपश्च <6-4-122>

एषामत एकारोऽभ्यासलोपश्च स्यात्किति लिटि सेटि थलि च । त्रेपे । त्रेपाते । त्रेपिरे । ऊदित्वादिङ्वा । त्रपिता ।
 त्रप्ता । त्रपिषीष्ट । त्रप्सीष्ट । <<375>> कपि चलने । कम्पते । चकम्पे । <<376>> रबि <<377>> लबि
 <<378>> अबि शब्दे । ररम्बे । ललम्बे । आनम्बे । <<379>> लबि अवसंसने च । <<380>> कबृ वर्णे ।
 चकबे । <<381>> क्लीबृ अधाष्टर्थे । चिक्लीबे । <<382>> । क्षीबृ मदे । क्षीबते । <<383>> शीभृ कथने ।
 शीभते । <<384>> चीभृ च । <<385>> रेभृ शब्दे । ररेभे । अभिरभी क्वचित्पठ्यते । अम्भते । रम्भते ।
 <<386>> ष्टभि <<387>> स्कभि प्रतिबन्धे । स्तम्भते । उत्तम्भते । उदः स्थास्तम्भोः-118 इति पूर्वसवर्णः
 । विस्तम्भते । स्तन्भेः-2272 इति षत्वं तु न भवति । श्नुविधौ निर्दिष्टस्य सौत्रस्यैव तत्र ग्रहणात् । तद्बीजं तु
 उदः स्थास्तम्भोः-118 इति पवर्गीयोपधपाठः, स्तन्भेः 2272 इति तवर्गीयोपधपाठश्चेति । माधवः । केचिदस्य
 टकार औपदेशिक इत्याहुः । तन्मते, ष्टम्भते । टष्टम्भे । <<388>> जभि <<389>> जृभी गात्रविनामे ॥

■ (2302) रधिजभोरचि <7-1-61>

एतयोर्नुमागमः स्यादचि । जम्भते । जजम्भे । जम्भिता । जम्भिष्ट । जृम्भते । जजृम्भे । <<390>> शल्भ कथने । शशल्भे । <<391>> वल्भ भोजने । दन्त्योष्ठ्यादिः । ववल्भे । <<392>> गल्भ धाष्टर्थे । गल्भते । <<393>> श्रम्भु प्रमादे । तालव्यादिर्दन्त्यादिश्च । श्रम्भते । स्रम्भते । <<394>> ष्टुभु स्तम्भे । स्तोभते । विष्टोभते । तुष्टुभे । व्यष्टोभिष्ट ॥

अथ परस्मौपदिनः ॥ <<395>> गुप् रक्षणे ॥

■ (2303) गुपूधूपविच्छिपणिपनिभ्य आयः <3-1-28>

एभ्य आयप्रत्ययः स्यात्स्वार्थे । पुगन्त-2189 इति गुणः ॥

■ (2304) सनाद्यन्ता धातवः <3-1-32>

सनादयः कमेर्णिङन्ताः प्रत्यया अन्ते येषां ते धातुसंज्ञाः स्युः । धातुत्वाल्लडादयः । गोपायति ॥

■ (2305) आयादय आर्धधातुके वा <3-1-31>

आर्धधातुकविवक्षायामायादयो वा स्युः ॥

■ (2306) कास्प्रत्ययादाममन्त्रे लिटि <3-1-35>

कास्धातोः प्रत्ययान्तेभ्यश्चाम् स्याल्लिटि न तु मन्त्र ॥ । कास्यनेकाज् ग्रहणं कर्तव्यम् (वा) ॥ सूत्रे प्रत्ययग्रहणमपनीय तत्स्थानेऽकाच इति वाच्यमित्यर्थः ॥

■ (2307) आर्धधातुके <6-4-46>

इत्यधिकृत्य ॥

■ (2308) अतो लोपः <6-4-48>

आर्धधातुकोपदेशकाले यदकारान्तं तस्याकारस्य लोपः स्यादाधर्धधातुके परे । गोपायांचकार । गोनपायांबभूव । गोपायामास । जुगोप । जुगुपतुः । ऊदित्वाद्वेट् । जुगोपिथ । जुगोप्यथ । गोपायिता । गोपिता । गोप्ता । गोपाय्यात् । गुप्यात् । अगोपायीत् । अगोपीत् । अगौप्सीत् । <<396>> धूप संतापे । धूपायति । धूपायांचकार । दुधूप । धूपायितासि । धूपितासि । <<397>> जप <<398>> जल्प व्यक्तायां वाचि । जप मानसे च । <<399>> चप सान्त्वने । <<400>> षप समवाये । समवायः संबन्धः सम्यगवबोधो वा । सपति । <<401>> रप <<402>> लप व्यक्तायां वाचि । <<403>> चुप मन्दायां गतौ । चोपति । चुचोप । चोपिता । <<404>> तुप <<405>> तुम्प <<406>> त्रुप <<407>> त्रुम्प <<408>> तुफ <<409>> तुर्फ <<410>> त्रुफ <<411>> त्रुम्फ हिंसार्थाः । तोपति । तुतोप । तुम्पति । तुतुम्प । तुतुम्पतुः । संयोगात्परस्य लिटः कित्त्वान्नलोपो न । किदाशिषि 2216 इति कित्त्वान्नलोपः । तुप्यात् । (ग) प्रात्तुम्पतौ गवि कर्तरि इति पारस्करादिगणे पाठात्सुट् । प्रस्तुम्पति गौः । शितपा निर्देशाद्यङ्लुकि न । प्रतोतुम्पीति । त्रोपति । त्रुम्पति । तोफति । तुम्फति । त्रोफति । त्रुम्फति । इहाद्यौ द्वौ पञ्चमषष्ठौ च नीरेफाः । अन्येसरेफाः । आद्याश्चत्वारः प्रथमान्ताः । ततो द्वितायान्ताः । अष्टावप्युकारवन्तः । <<412>> पर्प <<413>> रफ <<414>> रफि

<<415>> अर्ब <<416>> पर्ब <<417>> लर्ब <<418>> बर्ब <<419>> मर्ब <<420>> कर्ब <<421>> खर्ब
 <<422>> गर्ब <<423>> शर्ब <<424>> षर्ब <<425>> चर्ब गतौ । आद्यः प्रथमान्तः । ततो द्वौ
 द्वितीयान्तौ । तत एकादश तृतीयान्ताः । द्वितीयतृतीयौ मुक्त्वा सर्वे रोपधाः । पर्पति । पपर्प । रफति ।
 रम्फति । अर्बति । आनर्ब । पर्बति । लर्बति । बर्बति । पवर्गीयादिरयम् । मर्बति । कर्बति । खर्बति । गर्बति ।
 शर्बति । सर्बति । चर्बति । <<426>> कुबि आच्छादने । कुम्बति । <<427>> लुबि <<428>> तुबि अर्दने ।
 लुम्बति । तुम्बति । <<429>> चुबि वक्रसंयोगे । चुम्बति । <<430>> षृभु <<431>> षृम्भु हिंसार्थौ । सर्भति
 । ससर्भ । सर्भिता । सृम्भति । ससृम्भ । सृम्भ्यात् । षिभु । षिम्भु इत्येके । सेभति । सिम्भति । <<432>> शुभ
 <<433>> शुम्भ भाषणे । भासने इत्येके । हिंसायामित्यन्ये ॥

अथानुनासिकान्ताः ॥ तत्र कम्यन्ता अनुतात्तेतो दश ॥ <<434>> घिणि <<435>> घुणि <<436>>
 घृणि ग्रहणे । नुम् । ष्टुत्वम् । घिण्णते । जिघिण्णे । घुण्णते । जुघुण्णे । घृण्णते । जघृण्णे । <<437>>
 घुण <<438>> घूर्ण भ्रमणे । घोणते । घूर्णते । इमौ तुदादौ परस्मैपदिनौ । <<439>> पण व्यवहारे
 स्तुतौ च । <<440>> पन च । स्तुतावित्येव संबध्यते । पृथङ्निर्देशात् ।
 पनिसाहचर्यात्पणेरपिस्तुतावेवायप्रत्ययः । व्यवहारे तु पणते । पेणे । पणितेत्यादि । स्तुतावनुबन्धस्य
 केवले चरितार्थात्वादायप्रत्ययान्तान्नात्मनेपदम् । पणायति । पणायांचकार । पेणे । पणायितासि ।
 पणितासे । पणाय्यात् । पनायति । पनायांचकार । पेने । <<441>> भाम क्रोधे । भामते । बभामे ।
 <<442>> क्षमूष् सहने । क्षमते । चक्षमे । चक्षमिषे । चक्षंसे । चक्षमिध्वे । चक्षन्ध्वे । चक्षमिवहे ॥

■ (2309) म्वोश्च <8-2-65>

मान्तस्य धातोर्मस्य नकारादेशः स्यान्मकारे वकारे च परे णत्वम् । चक्षण्वहे । चक्षमिमहे । चक्षण्महे ।
 क्षमिष्यते । क्षंस्यते । क्षमेत । आशिषि, क्षमिषीष्ट । क्षंसीष्ट । अक्षमिष्ट । अक्षंस्त <<443>> कमु कान्तौ ।
 कान्तिरिच्छा ॥

■ (2310) कमेर्णिङ् <3-1-30>

स्वार्थे । डित्त्वात्तङ् । कामयते ॥

■ (2311) अयामन्ताल्वाय्येत्स्विष्णुषु <6-4-55>

आम् अन्त आलु आय्य इवु इष्णु एषु णेरयादेशः स्यात् । वक्ष्यमाणलोपापवादः । कामयांचक्रे । आयादय
 आर्धाधातुके वा 2305 । चक्रमे । कामयिता । कमिता । कामयिष्यते । कमिष्यते ॥

■ (2312) णिभ्रिदुसुभ्यः कर्तरि चङ् <3-1-48>

ण्यन्तात् श्रयादिभ्यश्च च्लेशचङ् स्यात्कर्त्रर्थे लुङि परे । काम् इ अ त इति स्थिते ॥

■ (2313) णेरनिटि <6-4-51>

अनिडादावार्धधातुकेपरे णेर्लोपः स्यात् । परत्वात् एरनेकाचः--272 इति यणि प्राप्ते ॥
 ण्यल्लोपावियङ्यण्गुणवृद्धिदीर्घेभ्यः पूर्वविप्रतिषेधेनेति वार्तिकम् । णिलेपस्य तु पाचयतेः पाक्तिरित्यादि
 क्तितजन्तमवकाश इति भावः । वस्तुतस्त्वनिटीति वचनसामर्थ्यादार्धधातुकमात्रमस्य विषयः । तथा

चेयडादेरपवाद एवायम् । इयङ् । अततक्षत् । यण् । अटिटत् । गुणः । कारणा । वृद्धिः । कारकः । दीर्घः । कार्यते ॥

- (2314) णौ चङ्युपधायाह्रस्वः <7-4-1>

चङ्परे णौ यदङ्गं तस्योपधाया ह्रस्वः स्यात् ॥

- (2315) चङि <6-1-11>

चङि परे अनभ्यासधात्वयवस्यैकाचः प्रथमस्य द्वे स्तोऽजादेस्तु द्वितीयस्य ॥

- (2316) सन्वल्लघुनि चङ्परेऽनग्लोपे <7-4-93>

चङ्परे इति बहुव्रीहिः । स चाङ्गस्येति च द्वयमप्यावर्तते । अङ्गसंज्ञानिमित्तं यच्चङ्परं णिरिति यावत् तत्परं यल्लघु तत्परो योऽङ्गस्याभ्यासस्तस्य सनीव कार्यं स्यात् णावग्लोपेऽसति । अथवाऽङ्गस्येति नावर्तते । चङ्परे णौ यदङ्गं तस्य योऽभ्यासो लघुपरस्तस्येत्यादि प्राग्वत् ॥

- (2317) सन्यतः <7-4-79>

अभ्यासस्यात इकारः स्यात्सनि ॥

- (2318) दीर्घो लघोः <7-4-94>

लघोरभ्यासस्य दीर्घः स्यात्सन्वद्भावविषये । अचीकमत ॥ णिडभावपक्षे । *कमेश्चलेश्चङ्क्त्व्यः* (वा) ॥ णेरभावान्न दीर्घसन्वद्भावौ । अचक्रमत ॥ संज्ञायाः कार्यकालत्वादङ्गं यत्र द्विरुच्यते ॥ तत्रैव दीर्घः सन्वच्च नानेकाक्ष्विति माधवः ॥1॥ चकास्त्यर्थापत्यूपर्णोत्यादौ नाङ्गं द्विरुच्यते ॥ किं त्वस्यावयवः कश्चित्तस्मादेकाक्ष्वित्त्वं द्वयम् ॥2॥ वस्तुतोऽङ्गस्यावयवो योऽभ्यास इति वर्णनात् ॥ ऊर्णो दीर्घोऽर्थापयतौ द्वयं स्यादिति मन्महे ॥3॥ चकास्तौ तूभयमिदं न स्यात्स्याच्च व्यवस्थया । णेर्विशेष्यं सन्निहितं लघुनीत्यङ्गमेव वा ॥4॥ इति व्याख्याविकल्पस्य कैयटेनैव वर्णनात् ॥ णेरग्लोपेऽपि संबन्धस्त्वगितामपि सिद्धये ॥5॥

अथ क्रम्यन्तासिंशत्परस्मैपदिनः ॥ <<444>> अण <<445>> रण <<446>> वण <<447>> भण <<448>> मण <<449>> कण <<450>> क्वण <<451>> व्रण <<452>> भ्रण <<453>> ध्वण शब्दार्थाः । अणति । रणति । वणति । वकारादित्वादेत्वाभ्यासलोपो न । ववणतुः । ववणिथ । धणिरपि कैश्चित्पठ्यते । धणति । <<454>> ओणृ अपनयने । ओणति । ओणांचकार । <<455>> शोणृ वर्णगत्योः । शोणति । शुशोण । <<456>> श्रोणृ संघाते । श्रोणति । <<457>> श्लोणृ च । शोणादयस्त्रयोऽमी तालव्योष्मादयः । <<458>> पैणृ गतिप्रेरणश्लेषणेषु । पैणृ इति क्वचित्पठ्यते । पिपैण । <<459>> ध्रण शब्दे । उपदेशे नान्तोऽयम् । रषाभ्याम्--235 इति णत्वम् । ध्रणति । नोपदेशफलं तु यङ्लुकि । दंघ्रन्ति । बणेत्यपि केचित् । बेणतुः । बेणिथ । <<460>> कनी दीप्तिकान्तिगतिषु चकान । <<461>> ष्टन <<462>> वन शब्दे । स्तनति । वनति । <<463>> वन <<464>> षण संभक्तौ । वनेरर्थभेदात्पुनः पाठः सनति । ससान । सेनतुः ॥

- (2319) ये विभाषा <6-4-43>

जनसनखनामात्वं वा स्याद्यदौ किङिति । सायात् । सन्यात् । <<465>> अम गत्यादिषु कनी दीप्तिकान्तीत्यत्र गतेः परयोः शब्दसंभक्त्योरादिशब्देन संग्रहः । अमति । आम । <<466>> द्रम <<467>> हम्म <<468>> मीमृ गतौ । द्रमति । दद्राम । हम्म्यन्त--2288 इति न वृद्धिः । अद्रमीत् । हम्मति । जहम्म । मीमति । मिमीत । मिमीम । अयं शब्दे च । <<469>> चमु <<470>> छमु <<471>> जमु <<472>> झमु अदने ॥

■ (2320) ष्ठिवुक्लमुचमां शिति <7-3-75>

एषामचो दीर्घः स्याच्छिति ॥ । आङि चम इति वक्तव्यम् (वा) ॥ आचामति । आङि किम् । चमति । विचमति । अचमीत् ।

जिमिं केचित्पठन्ति । जेमति । <<473>> क्रमु पादविक्षेपे ॥

■ (2321) वा भाशम्लाशभमुक्रमुक्लमुत्रसिन्नुटिलषः <3-1-70>

एभ्यः श्यन्वा स्यात्कर्त्रर्थे सार्वधातुके परे ॥

■ (2322) क्रमः परस्मैपदेषु <7-3-76>

क्रमेर्दीर्घः स्यात्परस्मैपदपरे शिति । क्राम्यति । क्रामति । चक्राम । क्राम्यतु । क्रामतु ॥

■ (2323) स्नुक्रमोरनात्मनेपदनिमित्ते <7-2-36>

अत्रैवेट् । अक्रमीत् ।

अथ रेवत्यन्ता अनुदात्तेतः ॥ <<474>> अय <<475>> वय <<476>> पय <<477>> मय <<478>> चय <<479>> तय <<480>> णय गतौ । अयते ॥

■ (2324) दयायासश्च <3-1-37>

दय अय आस् एभ्य आम् स्याल्लिटि । अयांचक्रे । अयेत । अयिषीष्ट ॥

■ (2325) विभाषेटः <8-3-79>

इणः परो य इट् ततः परेषां षीध्वंलुङ्लिटां धस्य वा मूर्धन्यः स्यात् । अयिषीध्वम् । अयिषीध्वम् । आयिष्ट । आयिध्वम् । आयिध्वम् ॥

■ (2326) उपसर्गस्यायतौ <8-2-19>

अयतिपरस्योपसर्गस्य यो रेफस्तस्य लत्वं स्यात् । प्लायते । पलायते । निस्दुसोरुत्वस्यासिद्धत्वान्न लत्वम् । निरयते । दुरयते । निर्दुरोस्तु । निलयते । दुलयते । प्रत्यय इति त्विणो रूपम् । अथ कथम् उदयति विततोर्ध्वरश्मिरज्जाविति माघः । इटकिटकटी इत्यत्र प्रश्लिष्टस्य भविष्यति । यद्वा । (प) अनुदात्तेत्त्वलक्षणमात्मनेपदमनित्यम् । चक्षिडो डित्करणाज्ज्ञापकात् । वादित्वात् । ववये । पेये । मेये । चेये । तेये । प्रणयते । नेये । <<481>> दय दानगतिरक्षणहिंसादानेषु । आदानं ग्रहणम् । दयांचक्रे । <<482>> रय गतौ । <<483>> ऊयी तन्तुसन्ताने । ऊयांचक्रे । <<484>> पूयी विशरणे दुर्गन्धे च । पूयते । पुपूये । <<485>> कनूयी शब्दे उन्दे च । चुक्नूये । <<486>> क्षमायी विधूनने । चक्षमाये । <<487>> स्फायी <<488>> ओप्यायी वृद्धौ । स्फायते । पस्फाये । प्यायते ॥

■ (2327) लिङ्यङोश्च <6-1-29>

लिटि यङि च प्यायः पीभावः स्यात् । पुनः प्रसङ्गविज्ञानात्पीशब्दस्यद्वित्वम् । एरनेकाचः--272 इति यण् । पिप्ये । पिप्याते । पिप्यरे ॥

■ (2328) दीपजनबुधपूरितायिप्यायिभ्योऽन्यतरस्याम् <3-1-61>

एभ्यश्चलेश्चिण्वा स्यादेकवचने तशब्दे परे ॥

■ (2329) चिणो लुक् <6-4-104>

चिणः परस्य लुक् स्यात् । अप्यायि । अप्यायिष्ट । <<489>> तायृ सन्तानपालनयोः । सन्तानः प्रबन्धः । तायते । तताये । अतायि । अतायिष्ट । <<490>> शल चलनसंवरणयोः । <<491>> वल <<492>> वल्ल संवरणे संचरणे च । ववले । ववल्ले । <<493>> मल <<494>> मल्ल धारणे । मेले । ममल्ले । <<495>> भल <<496>> भल्ल परिभाषणहिंसादानेषु । बभले । बभल्ले । <<497>> कल शब्दसंख्यानयोः । कलते । चकले । <<498>> कल्ल अव्यक्ते शब्दे । कल्लते । अशब्दे इति स्वामी । अशब्दस्तूष्णींभाव इति च । <<499>> तेवृ <<500>> देवृ <<501>> षेवृ <<502>> गेवृ <<503>> म्लेवृ <<504>> पेवृ <<505>> मेवृ <<506>> ग्लेवृ सेवने । परिनिविभ्यः --2275 इति षत्वम् । परिषेवते । सिषेवे । अयं सोपदेशोऽपीति न्यासकारादयः । तद्भाष्यविरुद्धम् । गेवते । जिगेवे । जिग्लेवे । पिपेवे । मेवते । म्लेवते । शेवृ खेवृ केवृ इत्यप्येके । <<507>> रेवृ प्लवगतौ । प्लवगतिः प्लुतगतिः रेवते ॥

अथावत्यन्ताः परस्मैपदिनः ॥ <<508>> मव्य बन्धने । ममव्य । <<509>> सूक्ष्य <<510>> ईक्ष्य <<511>> ईर्ष्य ईर्ष्यार्थाः । <<512>> हय गतौ । अहयीत् । यान्तात्वान्नवृद्धिः । <<513>> शुच्य अभिषवे । अवयवानां शिथिलीकरणं सुरायाः सन्धानं वाऽभिषवः स्नानं च । शुशुच्य । चुच्य इत्येके । <<514>> हर्य गतिकान्त्योः । जहर्य <<515>> अल भूषणपर्याप्तिवारणेषु । अलति । आल ॥

■ (2330) अतो लान्तस्य <7-2-2>

त्वेति लुप्तषष्ठीकम् । अतः समीपौ यौ त्रौ तदन्तस्याङ्गस्यातो वृद्धिः स्यात्परस्मैपदपरे सिचि । नेटि 2268 इति निषेधस्याअतो हलादेः---2284 इति विकल्पस्य चापवादः । मा भवानालीत् । अयं स्वरितेदित्येके । तन्मते, अलते इत्याद्यपि । <<516>> जिफला विशरणे । तृफल --2301 इत्येत्वम् । फेलतुः । फेलुः । अफालीत् । <<517>> मील <<518>> शमील <<519>> स्मील <<520>> क्षमील निमेषणे । निमेषणं संकोचः । द्वितीयस्तालव्यादिः । तृतीयो दन्त्यादिः । <<521>> पील प्रतिष्टम्भे । प्रतिष्टम्भो रोधनम् । <<522>> नील वर्णे । <<523>> शील समाधौ । शीलति । <<524>> काल बन्धने <<525>> कूल आवरणे । <<526>> शूल रुजायां संघोषे च । <<527>> तूल निष्कर्षे । निष्कर्षो निष्कोषणम् । तच्चान्तर्गतस्य बहिर्निःसारणम् । तुतूल । <<528>> पूल संघाते । <<529>> मूल प्रतिष्ठायाम् । <<530>> फल निष्पत्तौ । फेलतुः । फेलुः । <<531>> चुल्ल भावकरणे । भावकरणमभिप्रायाविष्कारः । <<532>> फुल्ल विकसने । <<533>> चिल्ल शैथिल्ये भावकरणे च । <<534>> तिल गतौ । तेलति । तिल्ल इत्येके । तिल्लति । <<535>> वेलृ <<536>> चेलृ <<537>> केलृ <<538>> खेलृ <<539>> क्ष्वेलृ <<540>> वेल्ल चलने । पञ्च ऋदितः । षष्ठो लोपधः । <<541>> पेलृ <<542>> फेलृ <<543>> शेलृ गतौ । षेलृ इत्येके । <<544>> स्खल संचलने । चस्काल । अस्खालीत् । <<545>> खल संचये । <<546>> गल अदने । गलति । अगालीत् । <<547>> षल गतौ । सलति । <<548>> दल विशरणे । <<549>> श्वल <<550>> श्वल्ल आशुगमने । शश्वाल ।

अश्वालीत् । अश्वल्लीत् । <<551>> खोलृ <<552>> खोर्ऋ गतिप्रतिघाते । खोलति । खोरति । <<553>> धोर्ऋ गतिचातुर्ये । धोरति । <<554>> त्सर छद्मगतौ । तत्सार । अत्सारीत् । <<555>> कमर हूर्च्छने । चक्मार । <<556>> अभ्र <<557>> वभ्र <<558>> मभ्र <<559>> चर गत्यर्थाः । चरतिर्भक्षणेऽपि । अभ्रति । आनभ्र । मा भवानभ्रीत् । अङ्गान्त्यरेफस्यातः समीपत्वाभावान्नवृद्धिः । <<560>> ष्ठिवु निरसने । ष्ठिवुक्लमु-2320इति दीर्घः । ष्ठीवति । अस्य द्वितीयस्थकारष्ठकारो वेति वृत्तिः । तिष्ठेव । तिष्ठिवतुः । तिष्ठिवुः । तिष्ठेव । तिष्ठिवतुः । तिष्ठिवुः । हलि च 354 इति दीर्घः । ष्ठीव्यात् । <<561>> जि जये । अयमजन्तेषु पठितुं युक्तः । जय उत्कर्षप्राप्तिः । अकर्मकोऽयम् । जयति ॥

■ (2331) सन्निटोर्जः <7-3-57>

जयतेः सन्निष्णिमित्तो योऽभ्यासस्ततः परस्य कुत्वं स्यात् । जिगाय । जिग्यतुः । जिग्युः । जिगयिथ । जिगेथ । जिगाय । जिगय । जिग्यिव । जिग्यिम । जेता । जीयात् । अजैषीत् । <<562>> जीव प्राणधारणे । जिजीव । <<563>> पीव <<564>> मीव <<565>> तीव <<566>> णीव स्थौल्ये । पिपीव । मिमीव । तितीव । निनीव । <<567>> क्षिवु <<568>> क्षेवु निरसने <<569>> उर्वी <<570>> तुर्वी <<571>> थुर्वी <<572>> दुर्वी <<573>> धुर्वी हिंसार्थाः । ऊर्वाचकार । उपधायां च 2265 इति दीर्घः । तुतूर्व । <<574>> गुर्वी उद्यमने । गूर्वति । जुगूर्व । <<575>> मुर्वी बन्धने । <<576>> पुर्व <<577>> पर्व <<578>> मर्व पूरणे । <<579>> चर्व अदने । <<580>> भर्व हिंसायाम् । <<581>> कर्व <<582>> खर्व <<583>> गर्व दर्पे । <<584>> अर्व <<585>> शर्व <<586>> षर्व हिंसायाम् । आनर्व । शर्वति । सर्वति । <<587>> इवि व्याप्तौ । इन्वति । इन्वांचकार । <<588>> पिवि <<589>> मिवि <<590>> णिवि सेचने । तृतीयो मूर्धन्योष्मादिरित्येके । सेवन इति तरङ्गिण्याम् । पिन्वति । पिपिन्व । <<591>> हिवि <<592>> दिवि । <<593>> धिवि । <<594>> जिवि प्राणनार्थाः । हिन्वति । दिन्वति ॥

■ (2332) धिन्विकृण्वोर च <3-1-80>

अनयोरकारोऽन्तादेशः स्यादुप्रत्ययश्च शब्दिष्ये । अतो लोपः 2308 । तस्य स्थानिवद्भावाल्लघूपधगुणो न । उप्रत्ययस्य पित्सु गुणः । धिनोति । धिनुतः । धिन्वति ॥

■ (2333) लोपश्चास्यान्यतरस्यां म्वोः <6-4-107>

असंयोगपूर्वो यः प्रत्ययोकारस्तदन्तस्याङ्गस्य लोपो वा स्यात् म्वोः परयोः । धिन्वः धिनुवः । धिन्मः । धिनुमः । मिपि तु पत्वाद्गुणः । धिनोमि ॥

■ (2334) उत्तश्च प्रत्ययादसंयोगपूर्वात् <6-4-106>

असंयोगपूर्वो यः प्रत्ययोकारस्तदन्तादङ्गात्परस्यहेर्लुक् स्यात् । धिनु । नित्यत्वादुकारलोपात्पूर्वमाट् । धिनवाव । धिनवाम । जिन्वति । इत्यादि । <<595>> रिवि <<596>> रवि <<597>> धवि गत्यर्थाः । रिण्वति । रण्वति । धन्वति । <<598>> कृवि हिंसाकरणयोश्च । चकाराद्गतौ । कृणोतीत्यादि धिनोतिवत् । अयं स्वादौ च । <<599>> मव बन्धने ।

मवति । मेवतुः । मेवुः । अमवीत् । अमावीत् । <<600>> अव रक्षणगतिकान्तिप्रीतितृप्त्यवगमप्रवेशश्रवणस्वाम्यर्थयाचनक्रियेच्छादीप्त्यवप्त्यालिङ्गनहिंसादानभागवृद्धिषु । अवति । आव । मा भवानवीत् । <<601>> धावु गतिशुद्ध्योः । स्वरितेत् । धावति । धावते । दधाव । दधावे ॥

अथोष्मान्ता आत्मनेपदिनः । <<602>> धुक्ष <<603>> धिक्ष संदीपनक्लेशनजीवनेषु । धुक्षते । दुधुक्षे । धिक्षते । दिधिक्षे । <<604>> वृक्ष वरणे । वृक्षते ववृक्षे । <<605>> शिक्ष विद्योपादाने । शिक्षते । <<606>> भिक्ष भिक्षायामलाभे लाभे च । भिक्षते । <<607>> क्लेश अव्यक्तायां वाचि । बाधन इति दुर्गः । क्लेशते चिक्लेशे । <<608>> दक्ष वृद्धौ शीघ्रार्थे च । दक्षते । ददक्षे । <<609>> दीक्ष मौण्ड्येज्योपनयननियमव्रतादेशेषु । दीक्षते । दिदीक्षे । <<610>> ईक्ष दर्शने । ईक्षांचक्रे । <<611>> ईष गतिहिंसादर्शनेषु । ईषांचक्रे । <<612>> भाष व्यक्तायां वाचि । भाषते । <<613>> वर्ष स्नेहने । दन्त्योष्ठ्यादिः । ववर्षे । <<614>> गेषु अन्विच्छायाम् । ग्लेषु इत्येके । अन्विच्छा अन्वेषणम् । जिगेषे । <<615>> पेषु प्रयत्ने पेषते । <<616>> जेषु <<617>> णेषु <<618>> एषु <<619>> प्रेषु गतौ । जेषते । नेषते । एषांचक्रे । पिप्रेषे । <<620>> रेषु <<621>> हेषु <<622>> हेषु अव्यक्ते शब्दे । आद्यो वृक्षशब्दे । ततो द्वावश्वशब्दे । रेषते । हेषते । हेषते । <<623>> कासु शब्दकुत्सायाम् । कासांचक्रे । <<624>> भासु दीप्तौ । बभासे । <<625>> णासु <<626>> रासु शब्दे । नासते । प्रणासते । <<627>> णस कौटिल्ये । नसते । <<628>> भ्यस भये । भ्यसते । बभ्यसे । <<629>> आडः शसि इच्छायाम् । आशंसते । आशशंसे । <<630>> गसु <<631>> ग्लसु अदने । जगसे । जग्लसे । <<632>> ईह चेष्टायाम् । ईहांचक्रे । <<633>> बहि <<634>> महि वृद्धौ । बंहते । बबंहे । मंहते । <<635>> अहि गतौ । अंहते । आनंहे । <<636>> गर्ह <<637>> गल्ह कुत्सायाम् । जगर्हे । जगल्हे । <<638>> बर्ह <<639>> बल्ह प्राधान्ये । ओष्ठ्यादी । <<640>> वर्ह <<641>> वल्ह परिभाषणहिंसाच्छादनेषु । दन्त्योष्ठ्यादी । केचित्तु पूर्वयोर्दन्त्योष्ठ्यादितामनयोरौष्ठ्यादितां चाहुः । <<642>> प्लिह गतौ । पिप्लिहे । <<643>> वेह <<644>> जेह <<645>> बाह प्रयत्ने । आद्यो दन्त्योष्ठ्यादिः । अन्त्यः केवलेष्ठ्यादी इत्यपरे । जेहतिर्गत्यर्थोऽपि । बबाहे । <<646>> द्राह निद्राक्षये । निक्षेपे इत्येके । <<647>> काशु दीप्तौ । चकाशे । <<648>> ऊह वितर्के । ऊहांचक्रे । <<649>> गाहूविलोडने । गाहते । जगाहे । जगाहिषे । जघाक्षे । जगाहिद्वे । जगाहिध्वे । जघाद्वे । गाहिता ॥

■ (2335) ढो ढे लोपः <8-3-13>

ढस्य लोपः स्याङ्ढे परे । गाढा । गाहिष्यन्ते । घाक्ष्यते । गाहिषीष्ट । घाक्षीष्ट । अगाहिष्ट । अगाढ । अघाक्षाताम् । अघाक्षत । अगाढाः । अघाद्वम् । अघाक्षि । <<650>> गृहू गर्हणे । गर्हते । जगृहे ॥ । ऋदुपधेभ्यो लिटः कित्त्वं गुणात्पूर्वविप्रतिषेधेन (वा) ॥ जगृहिषे । जघृक्षे । जघृद्वे । गर्हिता । गर्ढा । गर्हिष्यते । घक्ष्यते । गर्हिषीष्ट । घृक्षीष्ट । लुङि । अगर्हिष्ट । इडभावे ॥

■ (2336) शल इगुपधादनिटः क्सः <3-1-45>

इगुपधो यः शलन्तस्तस्मादनिटश्चलेः क्सादेशः स्यात् । अघृक्षत ।

■ (2337) क्सस्याचि <7-3-72>

अजादौ तङि क्सस्य लोपः स्यात् । अलोऽन्त्यस्य-42 । अघृक्षाताम् । अघृक्षन्त । <<651>> गल्ह च । गल्हते । <<652>> घुषि कान्तिकरणे । घुषते । जुघुषे । केचिद्विषेत्यदुपधं पठन्ति ॥

अथार्हत्यन्ताः परस्मैपदिनः । <<653>> घुषिर् अविशब्दने । विशब्दनं प्रतिज्ञानं ततोऽन्यस्मिन्नर्थे इत्येके । शब्दे इत्यन्ये पेटुः । घोषति । जुघोष । घोषिता । इरित्त्वादङ् वा । अघुषत् । अघोषीत् । <<654>> अक्षू व्याप्तौ ॥

■ (2338) अक्षोऽन्यतरस्याम् <3-1-75>

अक्षो वा श्नुप्रत्ययः स्यात्कर्त्रर्थे परे । पक्षे शप् । अक्ष्णोति । अक्ष्णुतः । अक्ष्णुवन्तः । अक्षति । अक्षतः । अक्षन्ति । आनक्ष । आनक्षिथ । आनष्ट । अक्षिता । अष्टा । अक्षिष्यति । स्कोः-- 380 इति कलोपः । षढोः कः सि 295 । अक्षयति । अक्ष्णोतु । अक्ष्णुहि । अक्ष्णवानि । अक्ष्णोत् । आक्ष्णुवम् । अक्ष्णुयात् । अक्षयात् । ऊदित्वाद्देट् । नेटि 2268 । मा भवानक्षीत् । अक्षिष्टाम् । अक्षिषुः । इडभावे तु मा भवानाक्षीत् । आष्टाम् । आक्षुः । <<655>> तक्षू <<656>> त्वक्षू तनुकरणे ॥

■ (2339) तनुकरणे तक्षः <3-1-76>

श्नुः स्याद्वाशब्बिषये । तक्ष्णोति तक्षति वा काष्ठम् । ततक्षिथ । ततष्ठ । अतक्षीत् । अतक्षिष्टाम् । अताक्षीत् ।

अताष्टाम् । तनूकरणे किम् । वाग्भिः संतक्षति । भर्त्सयतीत्यर्थः । <<657>> उक्ष सेचने । उक्षांचकार । <<658>> रक्ष पालने । <<659>> णिक्ष चुम्बने । प्रणिक्षति । <<660>> तृक्ष <<661>> स्तृक्ष <<662>> णक्ष गतौ । तृक्षति । स्तृक्षति । नक्षति । <<663>> वक्ष रोषे । संघात इत्येके । <<664>> मृक्ष संघाते म्रक्ष इत्येके । <<665>> तक्ष त्वचने । त्वचनं संवरणं त्वचोग्रहणं च । पक्ष परिग्रह इत्येके । <<666>> सूक्ष आदरे । सुसूक्ष । अनादर इति तु क्वाचित्कोऽपपाठः । अवज्ञावहेलनमसूक्षणमित्यमरः । <<667>> काक्षि <<668>> वाक्षि <<669>> माक्षि काङ्क्षायाम् । <<670>> द्राक्षि <<671>> ध्राक्षि <<672>> ध्वाक्षि घोरवासिते च । <<673>> चूष पाने । चुचूष । <<674>> तूष तुष्टौ । <<675>> पूष वृद्धौ । <<676>> मूष स्तेये । <<677>> लूष <<678>> रूष भूषायाम् । <<679>> शूष प्रसवे । प्रसवोऽभ्यनुज्ञानम् । तालव्योष्मादिः ॥ <<680>> यूष हिंसायाम् । <<681>> जूष च । <<682>> भूष अलंकारे । भूषति । <<683>> ऊष रुजायाम् । ऊषांचकार । <<684>> ईष उञ्छे । <<685>> कष <<686>> खष <<687>> शिष <<688>> जष <<689>> झष <<690>> शष <<691>> वष <<692>> मष <<693>> रूष <<694>> रिष हिंसार्थाः । तृतीयषष्ठौ तालव्योष्मादी । सप्तमो दन्त्योष्ठादिः । चकास । चखाष । शिशेष । शिशेषिथ । शेष्टा । कसः । अशिक्षत् । अशेक्षयत् । जेषतुः । जझषतुः । शेषतुः । ववषतुः । मेषतुः ॥

■ (2340) तीषस्वहलुभरुषरिषः <7-2-48>

इच्छत्यादेः परस्य तादेरार्धधातुकस्योड्वा स्यात् । रोषिता । रोष्टा । रोषिष्यति । रेषिता । रेष्टा । रेषिष्यति । <<695>> भष भर्त्सने । इक्ष भर्त्सनं श्वरवः । भषति । बभाष । <<696>> उष दाहे । ओषति ॥

■ (2341) उषविदजागृभ्योऽन्यतरस्याम् <3-1-38>

एभ्यो लिट्याम्वा स्यात् । ओषांचकार । उवोष । ऊषतुः । उवोषिथ । <<697>> जिषु <<698>> विषु <<699>> मिषु सेचने । जिजेष । क्रादिनियमादिट् । विवेषिथ । विविषिव । वेष्टा । वेक्ष्यति । अविक्षत् । <<700>> पुष पुष्टौ । पोषति । पोषिता । पोषिष्यति । अपोषीत् । अनिट्केषु पुष्येति श्यना निर्देसादयं नेट् । अतो न कसः । अङ्विधौ दैवादिकस्य ग्रहणान्नाङ् । <<701>> श्रिषु <<702>> श्लिषु <<703>> प्रुषु <<704>> प्लुषु दाहे । श्रेषति । शिश्रेष । श्रेषिता । श्लेषति । शिश्लेष । श्लेषिता । अयमपि सेट् । अनिट्सु दैवादिकस्यैव ग्रहणमिति कैयटादयः । यत्त्वनिट्कारिकान्यासे द्वयोर्ग्रहणमित्युक्तं तत्स्वोक्तिविरोधाद्ग्रन्थान्तरविरोधाच्चोपेक्ष्यम् । पुप्रोष । पुप्लोष । <<705>> पृषु <<706>> वृषु <<707>> मृषु सेचने । मृषु सहने च । इतरौ हिंसासंकलेशनयोश्च । पर्षति । पपर्ष । पृष्यात् । <<708>> घृषु संघर्षे । <<709>> हृषु अलीके । <<710>> तुस <<711>> हस <<712>> हलस <<713>> रस शब्दे । तुतोस । जहनास । जहलास । ररास । <<714>> लस श्लेषणक्रीडनयोः । <<715>> घस्लृ अदने । अयं न सार्वत्रिकः । लिट्यन्यतरस्याम् 2424 इत्यादेर्घस्लादेशविधानात् । ततश्च यत्र लिङं वचनं वास्ति तत्रैवास्य प्रयोगः । अत्रैव पाठः शपि परस्मैपदे लिङ्गम् । लृदित्करणमङि । अनिट्कारिकासु पाठो वलादयार्धातुके । कमरचि तु विशिष्योपादानम् । घसति । घस्ता ॥

- (2342) सः स्यार्धधातुके <7-4-49>

सस्य तः स्यात्सादावार्धधातुके । घत्स्यति । घसतु । अघसत् । घसेत् । लिङाद्यभावादाशिष्यस्याप्रयोगः ॥

- (2343) पुषादिद्युताद्यिदितः परस्मैपदेषु <3-1-55>

श्यन्विकरणपुषादेर्द्युतादेर्लृदितश्च परस्य च्लेरङ् स्यात्परस्मैपदेषु । अघसत् । <<716>> जर्ज <<717>> चर्च <<718>> झर्झ परिभाषणहिंसातर्जनेषु । <<719>> पिसृ <<720>> पेसृ गतौ । पिपिसतुः । पपेसतुः । <<721>> हसे हसने । एदित्त्वान्न वृद्धिः । अहसीत् । <<722>> णिश समाधौ । तालव्योष्मान्तः । प्रणेशति । <<723>> मिश <<724>> मश शब्दे रोषकृते च । तालव्योष्मान्तौ । <<725>> शव गतौ । दन्तयोष्ठ्यान्तस्तालव्योष्मादिः । शवति । अशवीत् । अशावीत् । <<726>> शश प्लुतगतौ । तालव्योष्माद्यन्तः । शशाश । शेशतुः । शेशुः । शेशिथ । <<727>> शसु हिंसायाम् । दन्त्योष्मान्तः । न शसदद--2263 इत्येत्त्वं न । शशसतुः । शशसुः । शशसिथ । <<728>> शंसु स्तुतौ । अयं दुर्गतावपीति दुर्गः । नृशंसो घातुकः क्रूर इत्यमरः । शशंस । आशिषि नलोपः । शस्यात् । <<729>> चह परिकल्कने । कल्कनं शाठ्यम् । अचहीत् । <<730>> मह पूजायाम् । अमहीत् । <<731>> रह त्यागे । <<732>> रहि गतौ । रंहति । रंह्यात् । <<733>> दृह <<734>> दृहि <<735>> बृह <<736>> बृहि वृद्धौ । दर्हति । ददर्ह । ददृहतुः । दृंहति । बर्हति । बृंहति । बृहि शब्दे च । बृहितं करिगर्जितम् । बृहिर् इत्येके । अबृहत् । अबर्हीत् । <<737>> तुहिर् <<738>> दुहिर् <<739>> उहिर् अर्दने । तोहति । तुतोह ।

अतुहत् । अतोहीत् । दोहति । दुदोह । अदुहत् । अदोहीत् । अनिट्कारिकास्वस्य दुहेर्ग्रहणं नेच्छन्ति । ओहति । उवोह । ऊहतुः । ओहिता । माभवानुहत् । औहीत् । <<740>> अर्ह पूजायाम् । आनर्ह ॥

अथ कृपूर्यान्ता अनुदात्तेतः ॥ <<741>> द्युत दीप्तौ । द्योतते ॥

- (2344) द्युतिस्वाप्ययोः संप्रसारणम् <7-4-67>

अनयोरभ्यासस्य संप्रसारणं स्यात् । दिद्युते । दिद्युताते । द्योतिता ॥

- (2345) द्युद्भ्यो लुङि <1-3-91>

द्युतादिभ्यो लुङः परस्मैपदं वा स्यात् । पुषादिसूत्रेण परस्मैपदेऽङ् । अद्युतत् । अद्योतिष्ट । <<742>> श्विता वर्णे । श्वेतते । शिश्विते । अश्वितत् । अश्वेतिष्ट । <<743>> त्रिमिदा स्नेहने । मेदते ॥

- (2346) मिदेर्गुणः <7-3-72>

मिदेरिको गुणः स्यादित्संज्ञकशकारादौ प्रत्यये । एश आदिशित्त्वाभावान्नाभावेन गुणः । मिमिदे । अमिदत् । अमेदिष्ट । <<744>> त्रिष्विदा स्नेहनमोचनयोः । मोहनयोरित्येके । स्वेदते । सिष्विदे । अस्विदत् । अस्वेदिष्ट । त्रिष्विदा चेत्येके । अक्ष्विदत् । अक्ष्वेदिष्ट । <<745>> रुच दीप्तावभिप्रीतौ च । रोचते सूर्यः । हरये । रोचते भक्तिः । अरुचत् । अरोचिष्ट । <<746>> घुट परिवर्तने । घोटते । जुघुटे । अघुटत् । अघोटिष्ट । <<747>> रुट <<748>> लुट <<749>> लुठ प्रतिघाते अरुटत् । अरोटिष्ट । <<750>> शुभ दीप्तौ । <<751>> क्षुभ संचलने । <<752>> णभ <<753>> तुभ हिंसायाम् । आद्योऽभावेऽपि । नभन्तामन्यके समे । मा भूवन्नन्यके सर्वे इति निरुक्तम् । अनभत् । अनभिष्ट । अतुभत् । अतोभिष्ट । इमौ दिवादी क्र्यादी च । <<754>> संसु <<755>> ध्वंसु <<756>> भंसु अवसंसने । ध्वंसु गतौ च । अङि नलोपः । अससत् ।

असंसिष्ट । नाससत्करिणां गैवमिति रघुकाव्ये । भ्रंशु इत्यपि केचित्पेठुः । अत्र तृतीय एव तालव्यान्त इत्यन्ये । भ्रंशु भ्रंशु अधः पतन इति दिवादौ । <<757>> सम्भु विश्वासे । अस्रभत् । अस्रम्भिष्ट । दन्त्यादिरयम् । तालव्यादिस्तु प्रमादे गतः । <<758>> वृत्तु वर्तने । वर्तते ॥

- (2347) वृद्भ्यः स्यसनोः <1-3-92>

वृतादिभ्यः परस्मैपदं वा स्यात्स्ये सनि च ॥

- (2348) न वृद्भ्यश्चतुर्भ्यः <7-2-59>

एभ्यः सकारादेरार्धधातुकस्येण स्यात्तडानयोरभावे । वत्स्यति । वर्तिष्यते । अवृत्तत् । अवर्तिष्ट । अवत्स्यत् । अवर्तिष्यत् । <<759>> वृधु वृद्धौ । <<760>> श्रुधु शब्दकुत्सायाम् । इमौ वृतिवत् । <<761>> स्यन्दू प्रस्रवणे । स्यन्दते । सस्यन्दे । सस्यन्दिषे । सस्यन्त्से । सस्यन्दिध्वे । सस्यन्ध्वे । स्यन्दिता । स्यन्ता । वृद्भ्यः स्यसनोः 2347 इति परस्मैपदे कृते ऊदिल्लक्षणमन्तरङ्गमपि विकल्पं बाधित्वा चतुर्ग्रहणसामर्थ्यात् न वृद्भ्यः 2348 इति निषेधः । स्यन्त्स्यति । स्यन्दिष्यते । स्यन्त्स्यते । स्यन्दिषीष्ट । स्यन्त्सीष्ट । द्युद्भ्यो लुङि-2347 इति परस्मैपदपक्षे अङ् । नलोपः । अस्यदत् । अस्यन्दिष्ट । अस्यन्त । अस्यन्सताम् । अस्यन्त्स्यत् । अस्यन्दिष्यत् । अस्यन्त्स्यत् ॥

- (2349) अनुविपर्यभिनिभ्यः स्यन्दतेरप्राणिषु <8-3-72>

एभ्यः परस्याप्राणिकर्तृकस्य स्यन्दतेः सस्य षो वा स्यात् । अनुष्यन्दते अनुस्यन्दते वा जलम् । अप्राणिषु किम् । अनुस्यन्दते हस्ती । अप्राणिष्विति पर्युदासान्मत्स्योदके अनुष्यन्दते इत्यत्रापि पक्षे षत्वं भवत्येव । प्राणिषु नेत्युक्तौ तु न स्यात् । <<762>> कृपू सामर्थ्ये ॥

- (2350) कृपो रो लः <8-2-18>

कृप उ इति छेदः । कृपेति लुप्तषष्ठीकम् । तच्चावर्तते । कृपो यो रेफस्तस्य लः स्यात् । कृपेर्लकारस्यावयवो यो रेफसदृशस्तस्य च लकारसदृशः स्यात् । कल्पते । चकिपे । चकिपिषे । चकिप्से इत्यादि स्यन्दिवत् ॥

- (2351) लुटि च किपः <1-3-93>

लुटि स्यसनोश्च क्लृपेः परस्मैपदं वा स्यात् ॥

- (2352) तासि च क्लृपः <7-2-60>

क्लृपेः परस्य तासेः सकारादेरार्धधातुकस्य चेण स्यात्तडानयोरभावे । कल्प्तासि । कल्प्तास्थ । कल्पितासे । कल्प्तासे । कल्प्स्यति । कल्पिष्यते । कल्प्स्यते । कल्पिषीष्ट । क्लृप्सीष्ट । अक्लृपत् । अकल्पिष्ट । अक्लृप्त ।

अकल्प्स्यत् । अकल्पिष्यत् । अकल्प्स्यत् ॥ वृत् ॥ वृत्तः संपूर्णो द्युतादिवृतादिश्चोत्थः ॥

अथ त्वरत्यन्तास्त्रयोदशानुदात्तेतः षितश्च । <<763>> घट चेष्टायाम् । घटते । जघटे । घटादयो मित इति वक्ष्यमाणेन मित्संज्ञा । तत्फलं तु णौ मितां ह्रस्वः-2568 इति चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम् 2762 इति च वक्ष्यते । घटयति । विघटयति । कथं तर्हि कमलवनोद्घाटनं कुर्वते ये । प्रविघाटयिता समुत्पतन्

हरिदश्वः कमलाकरानिवेत्यादि । शृणु । घट संघात इति चौरादिकस्येदम् । न च तस्यैवार्थविशेषे
मित्त्वार्थमनुवादोऽयमिति वाच्यम् । नान्ये मितोऽहेताविति निषेधात् । अहेतौ स्वार्थे णिचि
जपादिपञ्चकव्यतिरिक्ताश्चुरादयो मितो नेत्यर्थः । <<764>> व्यथ भयसंचलनयोः । व्यथते ॥

■ (2353) व्यथो निटि <7-4-68>

व्यथोऽभ्यासस्य संप्रसारणं स्याल्लिटि । हलादिः शेषापवादः । थस्य हलादिः- शेषेण निवृत्तिः । विव्यथे ।
<<765>> प्रथ प्रख्याने । पप्रथे । <<766>> प्रस विस्तारे । पप्रसे । <<767>> म्रद मर्दने । <<768>> स्खद
स्खदने । स्खदनं विद्रावणम् । <<769>> क्षजि गतिदानयोः । मित्त्वसामर्थ्यादनुपधात्वेऽपि चिण्णमुलोः
2762 इति दीर्घविकल्पः । अक्षज्जि । अक्षाज्जि । क्षज्जं-क्षज्जम् । क्षाज्जं-क्षाज्जम् । <<770>> दक्ष
गतिहिंसनयोः । योऽयं वृद्धिशैद्ययोरनुदात्तेत्सु पठितस्तस्येहार्थविशेषे मित्त्वार्थोऽनुवादः । <<771>> क्रप
कृपायां गतौ । <<772>> कदि <<773>> क्रदि <<774>> कलदि वैकल्ये । वैकल्य इत्येके । त्रयोऽप्यनिदित
इति नन्दी । इदित इति स्वामी । कदिक्रदी इदितौ । क्रद कलदेति चानिदिताविति मैत्रेयः ।
कदिक्रदिकलदीनामाह्वानरोदनयोः परस्मैपदिषूक्तानां पुनरिह पाठो मित्त्वार्थ आत्मनेपदार्थश्च । <<775>>
जित्वरा संभ्रमे । (ग) घटादयः षितः । षित्वादङ् कृत्सुवक्ष्यते ॥

अथ फणन्ताः परस्मैपदिनः । <<776>> ज्वर रोगे । ज्वरति । जज्वार । <<777>> गड सेचने । गडति
। जगाड । <<778>> हेड वेष्टने । हेड् अनादर इत्यात्मनेपदिषु गतः स एवोत्सृष्टानुबन्धोऽनूद्यते
अर्थविशेषे मित्त्वार्थम् । परस्मैपदिभ्यो ज्वरादिभ्यः प्रागेवानुवादे कर्तव्ये
तन्मध्येऽनुवादसामर्थ्यात्परस्मैपदम् । हेडति । जिहेड । हिडयति । अहिडि । अहीडि । अनादरे तु हेडयति
। <<779>> वट <<780>> भट परिभाषणे । वट वेष्टने भट भृताविति पठितयोः परिभाषणे
मित्त्वार्थोऽनुवादः । <<781>> नट नृत्तौ । इत्थमेव पूर्वमपि पठितम् । तत्रायं विवेकः । पूर्वं पठितस्य
नाट्यमर्थः । यत्कारिषु नटव्यपदेशः । वाक्यार्थाभिनयो नाट्यम् । घटादौ तु नृत्यं नृत्तंचार्थः । यत्कारिषु
नर्तकव्यपदेशः । पदार्थाभिनयो नृत्यम् । गात्रविक्षेपमात्रं नृत्तम् । केचित्तु घटादौ नट नताविति पठन्ति
। गतावित्यन्ये । णोपदेशापर्युदासवाक्ये भाष्यकृता नाटीति दीर्घपाठाद् घटादिर्णोपदेश एव । <<782>>
ष्टक प्रतीघाते । स्तकति । <<783>> चक तृप्तौ । तृप्तिप्रतीघातयोः पूर्वं पठितस्य तृप्तिमात्रे
मित्त्वार्थोऽनुवादः । आत्मनेपदिषु पठितस्य परस्मैपदिष्वनुवादात्परस्मैपदम् । <<784>> कखे हसने ।
एदित्त्वान्न वृद्धिः । अकखीत् । <<785>> रगे शङ्कायाम् । <<786>> लगे सङ्गे । <<787>> हगे
<<788>> हलगे <<789>> षगे <<790>> ष्टगे संवहणे । <<791>> कगे नोच्यते । अस्यायमर्थ इति
विशिष्य नोच्यते । क्रियासामान्यार्थत्वात् । अनेकार्थत्वादित्यन्ये । <<792>> अक <<793>> अग
कुटिलायां गतौ । <<794>> कण <<795>> रण गतौ । चकाण । रराण । <<796>> चण <<797>>
शण <<798>> श्रण दाने च । शण गतावित्यन्ये । <<799>> श्रथ <<800>> श्लथ <<801>> क्रथ
<<802>> कलथ हिंसार्थाः । जासिनिप्रहण--617 इति सूत्रे क्राथेति मित्त्वेऽपि वृद्धिर्निपात्यते । क्राथयति
। मित्त्वं तु निपातनात्परत्वात् चिण्णमुलोः--2762 इति दीर्घं चरितार्थम् । अक्रथि । अक्राथि । क्रथंक्रथम्
। क्राथंक्राथम् । <<803>> वन च हिंसायामिति शेषः । वनु च नोच्यते । वनु इत्यपूर्व एवायं धातुर्न तु
तानादिकस्यानुवादः । उदित्करणसामर्थ्यात् । तेन क्रियासामान्ये वनतीत्यादि । प्रवनयति ।
अनुपसृष्टस्य तु मित्त्वविकल्पो वक्ष्यते । <<804>> ज्वल दीप्तौ । णप्रत्ययार्थं पठिष्यमाण एवायं
मित्त्वार्थमनूद्यते । प्रज्वलयति । <<805>> हवल <<806>> हमल चलने । प्रहवलयति । प्रहमलयति
। <<807>> स्मृ आध्याने । चिन्तायां पठिष्यमाणस्य आध्याने मित्त्वार्थोऽनुवादः ।

आध्यानमुकण्ठापूर्वकं स्मरणम् । <<808>> दृ भये । दृ विदारणे इति क्रादेरयं मित्त्वार्थोऽनुवादः ।
दृणन्तं प्रेरयति दरयति । भयादन्यत्र दारयति । धात्वन्तरमेवेदमिति मते तु दरतीत्यादि । केचिद्घटादौ
अत्स्मृदृत्वर--2566 इति सूत्रे च दृ इति दीर्घस्थाने ह्रस्वं पठन्ति । तन्नेति माधवः । <<809>> नृ नये ।
क्रयादिषु पठिष्यमाणस्यानुवादः । नयादन्यत्र नारयति । <<810>> श्रा पाके । श्रै इति क-कृतात्वस्य श्रा
इत्यादादिकस्य च सामान्येनानुकरणम् । (प)लुग्विकरणयोरलुग्विकरणस्य । (प) लक्षणप्रतिपदोक्तयोः

प्रतिपदोक्तस्यैव ग्रहणम् । इति परिभाषाभ्याम् । श्रपयति । विकलेदयतीत्यर्थः । पाकादन्यत्र श्रापयति । स्वेदयतीत्यर्थः ॥
मारणतोषणनिशामनेषु <<811>> जा । निशामनं चाक्षुषज्ञानमिति माधवः । जापनमात्रमित्यन्ये । निशानेष्विति पाठान्तरम् । निशानं
तीक्ष्णीकरणम् । एष्वेवार्थेषु जानातिमिह । जप मिच्छेति चुरादौ । जापनं मारणादिकं च तस्यार्थः । कथं विजापना भर्तृषु सिद्धिमेतीति ।
तज्जापयत्याचार्य इति च । शृणु । माधवमतेऽचाक्षुषज्ञाने मित्त्वाभावात् । जापनमात्रे मित्त्वमिति मते तु जा नियोग इति चौरादिकस्य ।
धातूनामनेकार्थत्वात् । निशानेष्विति पठतां हरदत्तादीनां मते तु न काप्यनुपपत्तिः । कम्पने <<812>> चलिः । चल कम्पने इत ज्वलादिः ।
चलयति शाखाम् । कम्पनादन्यत्र तु शीलं चालयति । अन्यथा करोतीत्यर्थः । हरतीत्यर्थ इति स्वामी । सूत्रं चालयति । क्षिपतीत्यर्थः ।
<<813>> छदिर् ऊर्जने । छद अपवारण इति चौरादिकस्य स्वार्थे णिजभावे मित्त्वार्थोऽयमनुवादः । अनेकार्थत्वादूर्जैरर्थे वृत्तिः । छदन्तं
प्रयुङ्क्ते छदयति । बलवन्तं प्राणवन्तं वा करोतीत्यर्थः । अन्यत्र छादयति । अपवारयन्तं प्रयुङ्क्ते इत्यर्थः । स्वार्थे णिचि तु छादयति ।
बलीभवति, प्राणीभवति, अपवारयति वेत्यर्थः । जिह्वोन्मथने <<814>> लडिः । लड विलास इति पठितस्य मित्त्वार्थोऽनुवादः । उन्मथनं
जापनम् । जिह्वाशब्देन षष्ठीतत्पुरुषः । लडयति जिह्वाम् । तृतीयातत्पुरुषो वा । लडयति जिह्वया । अन्ये तु जिह्वाशब्देन तदव्यापारो
लक्ष्यते । समाहारद्वन्द्वोऽयम् । लडयति शत्रुम् । लडयति दधि । अन्यत्र लाडयति पुत्रम् <<815>> मदी हर्षग्लेपनयोः । ग्लेपनं दैन्यम् ।
दैवादिकस्य मित्त्वार्थोऽयमनुवादः । मदयति । हर्षयति, ग्लेपयति वेत्यर्थः । अन्यत्र मादयति । चित्तविकारमुत्पादयतीत्यर्थः । <<816>> ध्वन
शब्दे । भाव्ययं मित्त्वार्थमनूद्यते । ध्वनयति घण्टाम् । अन्यत्र ध्वनयति । अस्पष्टाक्षरमुच्चारयतीत्यर्थः । अत्र भोजः । दलि-वलि-स्खलि-
रणि-ध्वनि-त्रपि-क्षपयश्चेति पपाठ । तत्र ध्वनिरणी उदाहृतौ । दल विशरणे । वल संवरणे । स्खल संचलने । त्रपूष लज्जायामिति गताः । तेषां
णौ । दलयति । वलयति । स्खलयति । त्रपयति । क्षै क्षये इति वक्ष्यमाणस्यकृतात्वस्य पुका निर्देशः । क्षपयति । <<817>> स्वन अवतेसने ।
शब्दे इति पठिष्यमाणस्यानुवादः । स्वनयति । अन्यत्र स्वानयति । (ग) घटादयो मितः । मित्संज्ञा इत्यर्थः । (ग) जनीजृष्णसुरज्जोऽमन्ताश्च
मित इत्यनुवर्तते । जृषिति षित्त्वनिर्देशाज्जीर्यतेर्ग्रहणम् । जृणातेस्तु जारयति । केचित्तु जनी जृ ण्सु इति पठित्वाण्सु निरसने इति
रदैवादिकमुदाहरन्ति । (ग) ज्वलह्वलहमलममामनुपसर्गाद्वा । एषां मित्त्वं वा । प्राप्तविभाषेयम् । ज्वलयति । ज्वालयति । उपसृष्टे तु नित्यं
मित्त्वम् । प्रज्वलयति । कथं तर्हि प्राज्वालयति । उन्नामयतीति । घयन्तात्तत्करोतीति णौ । कथं संक्रामयतीति । मितं ह्रस्वः 2568 इति सूत्रे
वा चित्तविरागे 2605 इत्यतो वेत्यनुवर्त्य व्यवस्थितविभाषाश्रयणादिति वक्तिकृत् । एतेन राजो विश्रामयन् राजाम् , धुर्यान्विश्रामयेति स
इत्यादि व्याख्यातम् । (ग) ग्लास्नावनुवमां च । अनुपसर्गादेषां मित्त्वं वा स्यात् । आद्ययोरप्राप्ते इतरयोः प्राप्ते विभाषा । (ग) न
कम्यमिचमाम् । अमन्तात्वात्प्राप्तं मित्तवमेषां न स्यात् । कामयते । आमयति । चामयति । <<818>> (ग) शमो दर्शने । शाम्यतिर्दर्शने
मिन्न स्यात् । निशामयति रूपम् । अन्यत्र तु प्रणयिनो निशमय्य वधूः कथाः । कथं तर्हि निशामय तदुत्पत्तिं विस्तराद्गदतो ममेति । शम
आलोचन इति चौरादिकस्य । धानूनामनेकार्थत्वाच्छ्रवणे वृत्तिः शाम्यतिवत् । (ग) <<819>> यमोऽपरिवेषणे । यच्छतितर्भोजनातोऽन्यत्र
भिन्न स्यात् । आयामयति । द्राघयति, व्यापारयति वेत्यर्थः । परिवेषणे तु यमयति ब्राह्मणान् । भोजयतीत्यर्थः । प्रयवसितं नियमयन्नित्यादि
तु नियमवचब्दात्तत्करोतीति णौ बोध्यम् । (ग) <<820>> स्खदिरवपरिभ्यां च । मिन्नेत्येव । अवस्खादयति । परिस्खादयति ।
अपावपरिभ्य इति न्यासकारः । स्वामी तु न कमीति तन्नमुत्तरत्रिसूत्र्यामननुवर्त्य शम अदर्शने इति चिच्छेद । यमस्त्वपरिवेषणे मित्त्वमाह ।
तन्मते पर्यवसितं नियमयन्नित्यादि सम्यगेव । उपसृष्टस्य स्खदेश्चेदवादिपूर्वस्येति नियमात्प्रस्खादयतीत्याह । तस्मात् सूत्रद्वये
उदाररणप्रत्युदाहरणयोर्व्यत्यासः फलितः । इदं च मतं वृत्तिन्यासादिविरोधादुपेक्ष्यम् । <<821>> फण गतौ । नेति निवृत्तमसंभवात् ।
निषेधात्पूर्वमसौ । न पठितः । फणादिकार्यानुरोधात् ॥

■ (2354) फणां च सप्तानाम् <6-4-125>

एषां वा एत्वाभ्यासलोपौ स्तः किति लिटि सेटि थलि च । फेणतुः । फेणुः । फेणिथ । पफणतुः । पफणुः ।

फणयति ॥ वृत् ॥ घटादिः समाप्तः । फणेः प्रागेव वृदित्येके । तन्मते फयतीत्येव । <<822>> राजृ दीप्तौ ।

स्वरितेत् । राजति । राजते । रेजतुः । रराजतुः । रेजे । रराजे । अत इत्यनुवृत्तावपि विधानसामर्थ्यादात् एत्वम् । <<823>> दुआजृ <<824>>
दुआशृ <<825>> दुआशृ दीप्तौ । अनुदात्तेतः । आजतेरिह पाठः फणादिकार्यार्थः । पूर्वं पाठस्तु व्रश्चादिष्वभावात् । तत्र हि राजिसाहचर्यात्
फणादेरेव ग्रहणम् । भजे । बआजे । वा भाश--2321 इति श्यन्वा । भाश्यते । भाशते । भेशे । बआशे । भ्लाश्यते । भ्लाशते । भ्लेशे । बभ्लाशे ।
द्वावपीमौ तालव्यान्तौ । <<826>> स्यमु <<827>> स्वन <<828>> ध्वन शब्दे । स्यमादयः क्षरत्यन्ताः परस्मैपदिनः । स्येमतुः ।
सस्यमतुः । अस्यमीत् । स्वेनतुः । सस्वनतुः । अस्वानीत् । अस्वनीत् । विष्वणति । अवष्वणति । सशब्दं भुङ्क्ते इत्यर्थः । वेश्च स्वनः--
2274 इति षत्वम् । फणादयो गताः । दध्वनतुः । <<829>> षम <<830>> ष्टम अवैकल्ये । ससाम । तस्ताम । <<831>> ज्वल दीप्तौ ।

अतो लान्तस्य 2330 अज्वालीत् । <<832>> चल कम्पने । <<833>> जल घातने । घातनं तैक्ष्ण्यम् । <<834>> टल । <<835>> ट्वल वैकलव्ये । <<836>> ष्ठल स्थाने । <<837>> हल विलेखने । <<838>> णल गन्धे । बन्धन इत्येके । <<839>> पल गतौ । पलति । <<840>> बल प्राणने धान्यवारोधने च । बलति । बेलतुः । बेलुः । <<841>> पुल महत्त्वे । पोलति । <<842>> कुल संस्त्याने बन्धुषु च । संस्त्यानं संघातः । बन्धुशब्देन तद्व्यापारो गृह्यते । कोलति । चुकोल । <<843>> शल <<844>> हुल <<845>> पत्ल गतौ । शशाल । जुहोल । पपात । पेततुः । पतिता ॥

■ (2355) पतः पुम् <7-4-19>

अङि परे । अपप्तत् । नेर्गद--2285 इति णत्वम् । प्रण्यपप्तत् । <<846>> क्वथे निष्पाके । क्वथिति । चक्वाथ । अक्वथीत् । <<847>> पथे गतौ । अपथीत् । <<848>> मथे विलोडने । मेथतुः । अमथीत् । <<849>> टुवम उद्गिरणे । इहैव निपातनादृत इत्त्वमिति सुधाकरः । ववाम । ववमतुः । वादित्यादेत्वाभ्यासलोपौ न । भागवृत्तौ तु वेमतुरित्याद्यप्युदाहृतं तद्भाष्यादौ न दृष्टम् । <<850>> भ्रमु चलने । वा भ्राश--2321 इति श्यन्वा । भ्रम्यति । भ्रमति । भ्राम्यतीति तु दिवादेर्वक्ष्यते ॥

■ (2356) वा जृभ्रमुत्रसाम् <6-4-124>

एषामेत्वाभ्यासलोपौ वा स्तः किति लिटि सेटि थलि च । भ्रमतुः । बभ्रमतुः । अभ्रमीत् । <<851>> क्षर संचलने । अक्षारीत् ॥

अथ द्वावनुदात्तेतौ । <<852>> षह मर्षणे । परिनिविभ्यः---2275 इति षत्वम् । परिषहते । सेहे । सहिता । तीषसह---2340 इति वा इट् । इडभावे ढत्वधत्वष्टुत्वढलोपाः ॥

■ (2357) सहिवहोरोदवर्णस्य <6-3-112>

अनयोरवर्णस्य ओत्स्याङ्ढलोपे सति ॥

■ (2358) सोढः <8-3-115>

सोढरूपस्य सहेः सस्य षत्वं न स्यात् । परिसोढा ॥

■ (2359) सिवादीनां वाङ्मयवायेऽपि <8-3-71>

परिनिविभ्यः परेषां सिवादीनां सस्य षो वा स्यादङ्मयवायेऽपि । पर्यसहत । पर्यषहत । <<853>> रम क्रीडायाम् । रेमे । रेमिषे । रन्ता । रंस्यते । रंसीष्ट । अरंस्त ॥

अथ कसन्ताः परस्मैपदिनः । <<854>> षद्लृ विशसणगत्यवसादनेषु ॥

■ (2360) पाद्याध्मास्थाम्नादाण्डश्यर्तिसर्तिशदसदां पिबजिघ्रधमतिष्ठमनयच्छपश्यर्छधौशीयसीदाः <7-3-78>

पादीनां पिबादयः स्युरित्संज्ञकसकारादौ प्रत्यये परे । सीदति । ससाद । सेदतुः । सेदिथ । ससत्थ । सत्ता । सत्स्यति । लृदित्वादङ् । असदत् । सदिरप्रतेः 2271 । निषीदति । न्यषीदत् ॥

■ (2361) सदेः परस्य लिटि <8-3-118>

सदेरभ्यासात्परस्य षत्वं न स्याल्लिटि । निषसाद । निषेदतुः । <<855>> शद्लृ शातने । विशीर्णतायामयम् । शातनं तु विषयतया निर्दिश्यते ॥

■ (2362) शदेः शितः <1-3-60>

शिद्धाविनोऽस्मादात्मनेपदं स्यात् । शीयते । शशाद । शेदतुः । शेदिथ । शशत्थ । शत्ता । अशदत् । <<856>>
 क्रुश आह्वाने रोदने च । क्रोशति । क्रोष्टा । च्लेः कसः । अक्रुक्षत् । <<857>> कुच
 संपर्चनकौटिल्यप्रतिष्टम्भविलेखनेषु ।

कोचति । चुकोच । <<858>> बुध अवगमने । बोधति । बोधिता । बोधिष्यति । <<859>> रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च । रोहति । रूरोह ।
 रूरोहिथ । रोढा । रोक्ष्यति । अरुक्षत् । <<860>> कस गतौ । अकासीत् । अकसीत् ॥7॥ वृत् । ग्वलादिगणः समाप्तः ॥

अथ गूहत्यन्ताः स्वरितेतः । <<861>> हिक्क अव्यक्ते शब्दे । हिक्कति । हिक्कते । <<862>> अञ्चु
 गतौ याचने च । अञ्चिति । अञ्चते । अचु इत्येके । अचि इत्यपरे । <<863>> टुयाचृ याचनायाम् ।
 याचति । याचते । <<864>> रेट् परिभाषणे । रेटति । रेटते । <<865>> चते <<866>> चदे याचने ।
 चचात । चेते । अञ्चातीत् । चचाद । चेदे । अचदीत् । <<867>> प्रोथृ पर्याप्तौ । पुप्रोथ । पुप्रोथे ।
 <<868>> मिदृ <<869>> मेदृ मेधाहिंसनयोः । मिमेद । मिमिदे । मिमेदे । थान्ताविमाविति स्वामी ।
 मिमेथ । थान्ताविति न्यासः । <<870>> मेधृ सङ्गमे च । मेधति । मिमेध । <<871>> णिदृ
 <<872>> णेदृ कुत्सासन्निकर्षयोः । निनेद । निनिदतुः । निनिद । निनेदे । <<873>> शृधु <<874>>
 मृधु उन्दने । उन्दनं क्लेदनम् । शर्धति । शर्धते । शर्धिता । मर्धति । मर्धते । <<875>> बुधिर् बोधने ।
 बोधति । बोधते । इरित्वादाङ्वा । अबुधत् । अबोधीत् । अबोधिष्ट । दीपजन-2328 इति चिण् तु न
 भवति । पूर्वोत्तरसाहचर्येण दैवादिकस्यैव तत्र ग्रहणात् । <<876>> उबुन्दिर् निशामने । निशामनं
 ज्ञानम् । बुबुन्दे । अबुदत् । अबुन्दीत् । <<877>> वेणु गतिज्ञानचिन्तानिशामनवादित्रग्रहणेषु । वेणति
 । वेणते । नान्तोप्ययम् । <<878>> खनु अवदारणे । खनति । खनते ॥

■ (2363) गमहनजनखनघसां लोपः किङित्यनङि <6-4-98>

एषामुपधाया लोपः स्यादजादौ किङिति न त्वङि । चखन्तुः । ये विभाषा - 2319 । खायात् । खन्यात् ।
 <<879>> चीवृ आदानसंवरणयोः । चिचीव । चिचीवे । <<880>> चायृ पूजानिशामनयोः । <<881>> व्यय
 गतौ । अव्ययीत् । <<882>> दाशृ दाने । ददाश । ददाशे । <<883>> भेषृ भये । गतावित्येके । भेषति । भेषते
 । <<884>> भेषृ <<885>> भ्लेषृ गतौ । <<886>> अस गतिदीप्त्यादानेषु । असति । असते । आस । आसे ।
 अयं षान्तोऽपि । <<887>> स्पश बाधनस्पर्शनयोः । स्पर्शनं ग्रन्थनम् । स्पशति । स्पशते । <<888>> लष
 कान्तौ । वा भाश--2321 इति श्यन्वा । लष्यति । लषति । लेषे । <<889>> चष भक्षणे । <<890>> छष
 हिंसायाम् । चच्छषतुः । चच्छषे । <<891>> झष आदानसंवरणयोः । <<892>> भक्ष <<893>> भ्लक्ष अदने
 । भक्ष इति मैत्रेयः । <<894>> दासृ दाने । <<895>> माह माने । <<896>> गुहू संवरणे ॥

■ (2364) ऊदुपधाया गोहः <6-4-89>

गुह उपधाया ऊत्स्याद्गुणहेतावजादौ प्रत्यये । गूहति । गूहते । ऊदित्त्वादिङ्वा । गूहिता । गौढा । गूहिष्यति ।
 घोक्ष्यति । गूहेत् । गुह्यात् । अगूहीत् । इडभावे । कसः । अघुक्षत् ॥

■ (2365) लुग्वा दुहदिहलिहगुहामात्मनेपदे दन्त्ये <7-3-73>

एषां कसस्य लुग्वा स्यादन्त्ये तङि । ढत्वधत्वष्टुत्वढलोपदीर्घाः । अगूढ । अघुक्षत । कसस्याचि 2337
 इत्यन्तलोपः । अघुक्षाताम् । अघुक्षन्त । अगूहवहि । अघुक्षावहि । अघुक्षामहि ।

अथाजन्ता उभयपदिनः । <<897>> श्रिञ् सेवायाम् । श्रयति । श्रयते । शिश्रियतुः । श्रयिता ।
णिश्रि-2312 इतिचङ् । अशिश्रियत् । <<898>> भृञ् भरणे । भरति । बभार । बभ्रतुः । बभर्थ । बभृव ।
बभृषे । भर्तार ॥

- (2366) ऋद्धनोः स्ये <7-2-70>

ऋतो हन्तेश्च स्यस्य इट् स्यात् । भरिष्यति ॥

- (2367) रिङ् शयग्लिङ्क्षु <7-4-28>

शे यकि यादावार्धाधातुके लिङि च ऋतो रिङादेशः स्यात् । रीङि प्रकृते रिङ्विधिसामर्थ्याद्दीर्घो न । भ्रियात् ॥

- (2368) उश्च <1-2-12>

ऋवर्णात्परौ झलादी लिङ् तङ्परः सिच्चेत्येतौ । कितौ स्तः । भृषीष्ट । भृषीयास्ताम् । अभर्षीत् । अभर्षीष्टम् ।
अभर्षुः ॥

- (2369) ह्रस्वादङ्गात् <8-2-27>

सिचो लोपः स्याज्झलि । अभृत । अभृषाताम् । अभरिष्यत् । <<899>> हृञ् हरणे । हरणं प्रापणं स्वीकारः
स्तेयं नासनं च । जहर्थ । जह्रिव । जह्रिषे । हर्ता । हरिष्यति । <<900>> धृञ् धारणे । धरति । अधर्षीत् ।
अधृत । <<901>> णीञ् प्रापणे ।

निनयिथ । निनेथ । निन्यिषे ॥

अथाजन्ताः परस्मैपदिनः ॥ <<902>> धेट् पाने । धयति ॥

- (2370) आदेच उपदेशेऽशिति <6-1-45>

उपदेशे एजन्तस्य धातोरात्वं स्यान्न तु शिति ॥

- (2371) आत औ णलः <7-1-34>

आदन्ताद्धातोर्णल औकारादेशः स्यात् । दधौ ॥

- (2372) आतो लोप इटि च <6-4-64>

अजाद्योरार्धधातुकयोः किङ्दिटोः परयोरातो लोपः स्यात् । द्वित्वात्परत्वाल्लोपे प्राप्ते द्विर्वचनेचि 2243 इति
निषेधः । द्वित्वे कृते आलोपः । दधतुः । दधुः । दधिथ । दधाथ । दधिव । धाता ॥

- (2373) दाधा घवदाप् <1-1-20>

दारूपा धारूपाश्च धातवो घुसंज्ञाः स्युर्दाप्दैपौ विना ॥

- (2374) एलिङि <6-4-67>

घुसंज्ञानां मास्थादीनां च एत्वं स्यादार्धधातुके किति लिङि । धेयात् । धेयास्ताम् । धेयासुः ॥

■ (2375) विभाषा धेट्श्वयोः <3-1-49>

आभ्यां च्लेशचङ्वा स्यात्कर्तृवाचिनि लुङि परे । चङि 2315 इति द्वित्वम् । अदधत् । अदधताम् ॥

■ (2376) विभाषा घ्राधेट्शाच्छासः <2-4-78>

एभ्यः सिचो लुग्वा स्यात्परस्मैपदे परे । अधात् । अधाताम् । अधुः ॥

■ (2377) यमरमनमातां सक्च <7-2-73>

एषां सक् स्यादेभ्यः सिच इट् स्यात्परस्मैपदेषु । अधासीत् । अधासिष्टाम् । अधासिषुः । <<903>> ग्लै <<904>> ग्लै हर्षक्षये । हर्षक्षयो धातुक्षयः । ग्लायति । जग्लौ । जग्लिथ । जग्लाय ॥

■ (2378) वान्यस्य संयोगादेः <6-4-68>

घुमास्थादेरन्यस्य संयोगादेर्धातोरात् एत्वं वा स्यादार्धधातुके किति लिङि । ग्लायत् । ग्लेयात् । अग्लासीत् । म्लायति । <<905>> द्यै न्यक्करणे । न्यक्करणं तिरस्कारः । <<906>> द्वै स्वप्ने । <<907>> ध्रै तृप्तौ । <<908>> ध्यै चिन्तायाम् । <<909>> रै शब्दे । <<910>> स्तयै <<911>> ष्टयै शब्दसंघातयोः । स्त्यायति । षोपदेशस्यापि सत्वे कृते रूपं तुल्यम् । षोपदेशफलं तु तिष्ठ्यासति । अतिष्ठ्यपदित्यत्र षत्वम् । <<912>> खै खदने । <<913>> क्षै <<914>> जै <<915>> षै क्षये । क्षायति । जजौ । ससौ । साता । घुमास्था 2462 इत्यत्र विभाषा घ्राधेट्---2376 इत्यत्र च स्यतेरेव ग्रहणं न त्वस्य । तेन एत्वसिज्लुकौ न । सायात् । असासीत् । <<916>> कै <<917>> गै शब्दे । गैयात् । अगासीत् । <<918>> शै <<919>> श्रै पाके । <<920>> पै <<921>> ओवै शोषणे । पायात् । अपासीत् । घुमास्था--2462 इतीत्वं तदपवाद एलिङि 2374 इत्येत्वं गातिस्था 2223 इति सिज्लुक् च न । पारूपस्य लाक्षणिकत्वात् । <<922>> ष्टै वेष्टने । स्तायति । <<923>> ष्णै वेष्टने । शोभायां चेत्येके । शौच इत्यन्ये । स्नायति । <<924>> दैप् शोधने । दायति । अघुत्वादेत्वसिज्लुकौ न । दायात् । अदासीत् । <<925>> पा पाने । पाघ्राध्मा---2360 इति पिबादेशः । तस्यादन्तत्वान्नोपधागुणः । पिबति । पेयात् । अपात् । <<926>> घ्रा गन्धोपादाने । जिघ्रति । घ्रायात् । घ्रेयात् । अघ्रासीत् । अघ्रात् । <<927>> ध्मा शब्दाग्निसंयोगयोः । धमति । <<928>> ष्ठा गतिनिवृत्तौ । तिष्ठति । स्थादिष्वभ्यासेन--2277 इति षत्वम् । अधितष्ठौ । उपसर्गात्--2270 इति षत्वम् । अधिष्ठाता । स्थेयात् । <<929>> म्ना अभ्यासे । मनति । <<930>> दाण् दाने । प्रणियच्छति । देयात् । अदात् । <<931>> हवृ कौटिल्ये । हवरति ॥

■ (2379) ऋतश्च संयोगादेर्गुणः <7-4-10>

ऋदन्तस्य संयोगादेरङ्गस्य गुणः स्याल्लिटि । किदर्थमपीदं परत्वाण्यपि भवति । रपरत्वम् । उपधावृद्धिः । जहवार । जहवरतुः । जहवरुः । जहवर्थ । हवर्ता । ऋद्धनोः स्ये 2366 हवरिष्यति ॥

■ (2380) गुणोऽर्तिसंयोगादयोः <7-4-29>

अर्तेः संयोगादेर्ऋदन्तस्य च गुणः स्याद्यकि यादावार्धधातुके लिङि च । हवर्यात् । अहवर्षीत् । अहवर्षीत् । अहवर्षीत् । <<932>>

स्वृ शब्दौपतापयोः । स्वरतिसूति--2279 इति वेट् । सस्वरिथ । सस्वर्य । वमयोस्तु ॥

- (2381) श्र्युकः किति <7-2-11>

श्रिय एकाच उगन्ताच परयोगित्कितोरिण्ण स्यात् । परमपि स्वरत्यादिविकल्पं बाधित्वा
पुरस्तात्प्रतिषेधकाण्डारम्भसामर्थ्यादनेन निषेधे प्राप्ते क्रादिनियमान्नित्यमिद् । सस्वरिव । सस्वरिम् ।
परत्वात् ऋद्धनो---2366 इति नित्यमिति । स्वरिष्यति । स्वर्यात् । अस्वरीत् । अस्वरिष्टाम् । अस्वार्षीत् ।
अस्वर्ष्टाम् । <<933>> स्मृ चिन्तायाम् । <<934>> वृ संवरणे । <<935>> सृ गतौ । क्रादित्वान्नेट् । ससर्थ
। ससृव । रिङ् । स्नियात् । असार्षीत् । असार्ष्टाम् ॥

- (2382) सतिशास्त्यतिभ्यश्च <3-1-56>

एभ्यश्चत्तेरङ् स्यात्कर्तरि लुङि । इह लुप्तशपा शासिना साहचर्यात्सर्त्यर्ती जौहोत्यादिकावेवगृह्यते । तेन भ्वाद्योर्नाङ् । शीघ्रगतौ तु पाघ्राध्मा--2360 इति धौरादेशः । धावति । <<936>> ऋ गतिप्रापणयोः । ऋच्छति ॥

- (2383) ऋच्छत्यृताम् <7-4-11>

तौदादिकृच्छेर्द्धातोर्द्धातां च गुणः स्याल्लिटि । णलि प्राग्वदुपधावृद्धिः । आर । आरतुः । आरुः ।

- (2384) इडत्त्यर्तिव्ययतीनाम् <7-2-66>

अद् ऋ व्येज् एभ्यस्थलो नित्यमिट् स्यात् । आरिथ । अर्ता । अरिष्यति । अर्यात् । आर्षीत् । आर्ष्टाम् ।
<<937>> गृ <<938>> घृ सेचने । गरति । जगार । जगर्थ । जग्रिव । रिङ् । ग्रियात् । अगार्षीत् । <<939>>
ध्वृ ह्रूँने <<940>> सु गतौ । सुस्रोथ । सुस्रुव । सुयात् । णिश्रि---2312 इति चङ् ।
लघूपधगुणादन्तारङ्घत्वादुवङ् । असुस्रुवत् । <<941>> षु प्रसवैश्वर्ययोः । प्रसवोऽभ्यनुज्ञानम् । सुषोथ ।
सृषविथ । सृषुविव । सोता ॥

- (2385) स्तु₃सु₃धू₃ञ्भ्यः परस्मैपदेषु <7-2-72>

एभ्यः सिच इट् स्यात्परस्मैपदैषु । असावीत् । पूर्वोत्तराभ्यां जिभ्द्यां साहचर्यात्सुनोतेरेव ग्रहणममिति पक्षे असौषीत् । <<942>> श्रु श्रवणे ॥

- (2386) श्रुवः शु च <3-1-14>

श्रुवः श्रु इत्यादेशः स्यात् श्नुप्रत्यश्च शब्धिषये । शपोऽपवादः श्नोर्दित्त्वादद्वातोर्गुणो न । शृणोति । शृणुतः ॥

- (2387) हृश्नुवोः सार्वधातुके <6-4-87>

जुहोतेः श्नुप्रत्ययान्तस्यानेकाचोऽङ्गस्य चासंयोगपूर्ववर्णस्य यण् स्यादजादौ सार्वधातुके । उवङोऽपवादः । शृण्वन्ति । शृणोमि । शृण्वः । शृणुवः । शृण्मः । शृणुमः । शुश्रोथ । शुश्रुव । शृणु । शृणवानि । शृणुयात् । श्रूयात् । अश्रौषीत् । <<943>> ध्रु स्थैर्ये । ध्रुवति । अयं कुटादौ गत्यर्थोऽपि । <<944>> दु <<945>> द्रु गतौ । द्रुदोथ । द्रुदविथ । द्रुदविव । द्रुद्रोथ । द्रुद्रुव । णिश्रि--2312 इति चङ् । अद्रुद्रुवत् । <<946>> जि <<947>> ज्रि अभिभवे । अभिभवो न्यूनीकरणं न्यूनीभवनं च । आद्ये सकर्मकः । शत्रून् जयति । द्वितीये त्वकर्मकः । अध्ययनात्पराजयते । अध्येतुं ग्लायतीत्यर्थः । विपराभ्यां जे-2685 इति तङ् । पराजेरसोढः 589 इत्यपादानत्वम् ॥

अथ डीडन्ता डितः ॥ <<948>> ष्मिङ् ईषद्धसने । स्मयते । सिष्मिये । सिष्मियिद्धे । सिष्मियिध्वे ।
 <<949>> गुङ् अव्यक्ते शब्दे । गवते । जुगुवे । <<950>> गाङ् गतौ । गाते । गाते । गाते । इट एत्वे
 कृते वृद्धिः । गै । लङ् इटि । अगे । गेत । गेयाताम् । गेरन् । गासीष्ट । गाङ्कुटादिभ्यः---2461 इति सूत्रे
 इडादेशस्यैव गाङो ग्रहणं न त्वस्य । तेनाडित्वात् घुमास्था--2462 इतात्वं न । अगास्त ।
 आदादिकोऽयमिति हरदत्तादयः । फले तु न भेदाः । <<951>> कुङ् <<952>> घुङ् <<953>> उङ्
 <<954>> डुङ् शब्दे । अन्ये तु उङ् कुङ् खुङ् गुङ् घुङ् डुङ् इत्याहुः । कवते । चुकुवे । घवते । अवते । उवे ।
 (प) वार्णादाङ्गं बलीयं इत्युवङ् । ततः सवर्णदीर्घः । ओता । ओष्यते । ओषीष्ट । औष्ट । डवते । जुडुवे ।
 डोता । <<955>> च्युङ् <<956>> ज्युङ् <<957>> प्रुङ् <<958>> प्लुङ् गतौ ज्युङ् इत्येके ।
 <<959>> रुङ् गतिरेषणयोः । रेषणं हिंसा । रुरुवे । रवितासे । <<960>> धृङ् अवबन्धने । धरते । दधे ।
 <<961>> मेङ् प्रणिदाने । प्रणिदानं विनिमयः प्रत्यर्पणं च । प्रणिमयते । नेर्गद---2285 इति णत्वम् ।
 तत्र घुप्रकृतिमाडिति पठित्वा डितो माप्कृतैरपि ग्रहणस्येष्टत्वात् । <<962>> देङ् रक्षणे । दयते ॥

■ (2388) दयतेर्दिगि लिटि <7-4-9>

दिग्यादेशेन द्वाित्वबाधनमिष्यत इति वृत्तिः । दिग्ये ॥

■ (2389) स्थाघ्वोरिच्य <1-2-17>

अनयोरिदादेशः स्यात् सिच्य कित्स्यात्तडि । अदित । अदिथाः । अदिषि । <<963>> श्यैङ् गतौ । श्यायते ।
 शश्ये । <<964>> प्यैङ् वृद्धौ । प्यायते । पप्ये । प्याता । <<965>> त्रैङ् पालने । त्रायते । तत्रे । <<966>> पूङ्
 पवने । पवते । पुपुवे । पविता । <<967>> मूङ् बन्धने । मवते । <<968>> डीङ् विहायसा गतौ । डयते ।
 डयिता । <<969>> तृ प्लवनतरणयोः ॥

■ (2390) ऋत इद्धातोः <7-1-100>

ऋदन्तस्य धातोरङ्गस्य इत्स्यात् ॥ इत्वोत्वाभ्यां गुणवृद्धी विप्रतिषेधेन (वा) ॥ तरति । ऋच्छत्यृताम्
 2383इतिगुणः । तृफल--2301इत्येत्वम् । तेरतुः । तेरुः ॥

■ (2391) वृतो वा <7-2-38>

वृङ् वृञ्भ्यामृदन्ताञ्चेटो दीर्घो वा स्यान्न तु लिटि । तरीता । तरिता । अलिटीति किम् । तेरिथ । हलि च 354
 इति दीर्घः । तीर्यात् ॥

■ (2392) सिचि च परस्मैपदेषु <7-2-40>

अत्र वृत इटो दीर्घो न । अतारिष्टाम् ॥

अथाष्टावनुदात्तेतः ॥ <<970>> गुप् गोपने । <<971>> तिज निशाने । <<972>> मान पूजायाम् ।
 <<973>> बध बन्धने ॥

■ (2393) गुप्तिज्जिदभ्यः सन् <3-1-5>

■ (2394) मान्बन्धदान्शान्भ्यो दीर्घश्चाऽभ्यासस्य <3-1-6>

सूत्रद्वयोक्तेभ्यः सन् स्यान्मानादीनामभ्यासस्येकारस्य दीर्घश्च ॥ । गुपोर्निन्दायाम् (वा) ॥ । तिजेः क्षमायाम् (वा) ॥ । कितेर्व्याधिप्रतीकारे निग्रहे अपनयने नाशने संशये च (वा) ॥ । मानेर्जिज्ञासायाम् (वा) ॥ । बधेश्चिद्विकारे (वा) ॥ । दानेरार्जवे (वा) ॥ । शानेर्निशाने (वा) ॥ नाद्यन्ता-2304 इति धातुत्वम् ॥

■ (2395) सन्यङो <6-1-9>

सन्नन्तस्य यङन्तस्य च प्रथमस्यैकाचो द्वे स्तोऽजादेस्तु द्वितीयस्य । अभ्यासकार्यम् । गुपिप्रभृतयः किङ्किन्ना निन्दाद्यर्थका एवानुदात्तेतोदानशानौ च स्वरितेतौ । एते नित्यं सन्नन्ताः । अर्थान्तरे त्वननुबन्धकाश्चुरादयः । अनुबन्धस्य केवलेऽचरितार्थत्वात्सन्नन्तात्तङ् । धातोरित्यविहितत्वात्सनोऽत्र नार्धधातुकत्वम् । तेनेङ्गुणौ न । जुगुप्सते । जुगुप्सांचक्रे । तितिक्षते । मीमांसते । भष्भावः । चर्त्वम् । बाभत्सते । <<974>> रभ राभस्ये । आरभते । आरेभे । रब्धा । रप्स्यते । <<975>> डुलभष् प्राप्तौ । लभते । <<976>> स्वञ्च परिष्वङ्गे ।

■ (2396) दंशसञ्जस्वञ्जां शपि <6-4-25>

■ (2397) रञ्जेश्च <6-4-26>

एषां शपि नलोपः । स्वजते । परिष्वजते । श्रन्थिग्रन्थिदम्भिस्वञ्जीनां लुटः कित्त्वं वेति व्याकरणान्तरम् । देभतुः । सस्वजे इति भाष्योदाहरणादेकदेशानुमत्या इहाप्यश्रीयते । सदेः परस्य लिटि 2361 इति सूत्रे । स्वञ्जेरुपसंख्यानम् ॥ अतोऽभ्यासात्परस्य षत्वं न । परिषस्वजे । परिषस्वञ्जे । सस्वजिषे । सस्वञ्जिषे । स्वङ्क्ता । स्वङ्क्ष्यते । स्वजेत । स्वङ्क्षीष्ट । प्रत्यष्वङ्क्त । प्राक्सितात्---2276 इति षत्वम् । परिनिविभ्यस्तु सिवादीनां वा 2359 इति विकल्पः । एतदर्थमेव उपसर्गात्सुनोति--2270 इत्येव सिद्धे स्तुस्वञ्ज्योः परिनिवीत्यत्र पुनरुपादानम् । पर्यष्वङ्क्त । पर्यस्वङ्क्त । <<977>> हृद पुरीषोत्सर्गे । हृदते । जहृदे । हृत्ता । हृत्स्यते । हृदेत । हृत्सीष्ट । अहृत्त ॥

अथ परस्मैपदिनः ॥ <<978>> जिष्विदा अव्यक्तेशब्दे । <<979>> स्कन्दिर् गतिशोषणयोः । चस्कन्दिथ । चस्कन्थ । स्कन्ता । स्कन्त्स्यति । नलोपः । स्कद्यात् । इरित्वादङ् वा । अस्कदत् । अस्कान्सीत् । अस्कान्ताम् । अस्कान्त्सुः ॥

■ (2398) वेः स्कन्देरनिष्ठायाम् <8-3-73>

षत्वं वा स्यात् । कृत्येवेदम् । अनिष्ठायामिति पर्युदासात् । विष्कन्ता । विस्कन्ता । निष्ठायां तु । विस्कन्नः ॥

■ (2399) परेश्च <8-3-74>

अस्मात्परस्य स्कन्देः सस्य षो वा । योगविभागादनिष्ठायामिति न संबध्यते । परिष्कन्दति । परस्कन्दति । परिष्कण्णः । पिरस्कन्नः । षत्वपक्षे णत्वम् । न च पदद्वयाश्रयतया बहिरङ्गत्वात्षत्वस्यासिद्धत्वम् । धातूपसर्गयोः कार्यमन्तरङ्मित्यभ्युपगमात् । पूर्वं धातुरुपसर्गेण युज्यते ततः साधनेनेति भाष्यम् । पूर्वं साधनेनेति मतान्तरे तु न णत्वम् । <<980>> यभ मैथुने । येभिथ । ययब्ध । यब्धा । यप्स्यति । अयाप्सीत् । <<981>> णम । प्रहवत्वे शब्दे च । नेमिथ । ननन्थ । नन्ता । अनंसीत् । अनंसिष्टाम् । <<982>> गम्लृ <<983>> सृप्लृ गतौ ॥

■ (2400) इषुगमियमां छः <7-3-77>

एषां छः स्याच्छिति परे । गच्छति । जगाम । जग्मतुः । जग्मुः । जगमिथ । जगन्थ । गन्ता ॥

■ (2401) गमेरिट् परस्मैपदेषु <7-2-58>

गमेः परस्य सकारादेरिट् स्यात् । गमिष्यति । लृदित्त्वादङ् । अनडीति पर्युदासान्नोपधालोपः । अगमत् । सर्पति । ससर्प ॥

■ (2402) अनुदात्तस्य चर्दुपधस्यान्यतरस्याम् <6-1-59>

उपदेशेऽनुदात्तो य ऋदुपधस्तस्याम्वा स्याज्झलादावकिति परे । स्रप्ता । सप्ता । सप्स्यति । सप्स्यति । असृपत् । <<984>> यम उपरमे । यच्छति । येमिथ । ययन्थ । यन्ता । अयंसीत् । अयंसिष्टाम् । <<985>> तप संतापे । तप्ता । अताप्सीत् ।

■ (2403) निसस्तपावनासेवने <8-3-102>

षः स्यात् । आसेवनं पौनः पुन्यं ततोऽस्यस्मिन्विषये । निष्टपति । <<986>> त्यज हानौ । तत्यजिथ । तस्यक्थ । त्यक्ता । अत्याक्षीत् । <<987>> षञ्ज सङ्गे । दंशसञ्जस्वञ्जां शपि 2396 इति नलोपः । सजति । सङ्क्ता । <<988>> दृशिर् प्रेक्षणे । पश्यति ॥

■ (2404) विभाषा सृजिदृशोः <7-2-65>

आभ्यां थल इङ्वा ॥

■ (2405) सृजिदृशोर्झल्यमकिति <6-1-58>

अनयोरमागमः स्याज्झलादावकिति । दद्रष्ट । ददर्शिथ । द्रष्टा । द्रक्ष्यति । दृश्यात् । इरित्त्वादङ् वा ॥

■ (2406) ऋदृशोऽङि गुणः <7-4-16>

ऋवर्णान्तानां दृशेश्च गुणः स्यादङि । अदर्शत् । अडभावे ॥

■ (2407) न दृशः <3-1-47>

दृशश्चलेः कसो न । अद्राक्षीत् । <<989>> दंश दशने । दशनं दंष्ट्राव्यापारः । पृषोदरादित्वादनुनासिकलोपः । अत एवनिपातनादित्येके । तेषामप्यत्रैव तात्पर्यम् । अर्थनिर्देशस्याधुनिकत्वात् । दंशसञ्ज--2396 इति नलोपः । दशति । ददंशिथ । ददंष्ट । दंष्टा । दङ्क्ष्यति । दश्यात् । अदाङ्क्षीत् । <<990>> कृष विलेखने । विलेखनमाकर्षणम् । क्रष्टा । कर्ष्टा । क्रक्ष्यति । कक्ष्यति ॥ । स्पृशमृशकृषतृपदृपां चलेः सिज्वा वाच्यः (वा) ॥ अक्राक्षीत् । अक्राष्टाम् । अकाक्षीत् । अकाष्टाम् । अकार्षुः । पक्षे कसः । अकृक्षत् । अकृक्षताम् । अकृक्षन् । <<991>> दह भस्मीकरणे । देहिथ । ददग्ध । दग्धा । धक्ष्यति । अधाक्षीत् । अदाग्धाम् । अधाक्षुः । <<992>> मिह सेचने । मिमेह । मिमेहिथ । मेढा । मेक्ष्यति । अमिक्षत् । <<993>> कित निवासेरोगापनयने च । चिकित्सति । संशये प्रायेण विपूर्वः । विचिकित्सा तु संशय इत्यमरः । अस्यानुदात्तेत्त्वमाश्रित्य चिकित्सते इत्यादि कश्चिदुदाजहार । निवासे तु केतयति । <<994>> दान खण्डने । <<995>> शान तेजने । इतो वहत्यन्ताः स्वरितेतः ॥ दीदांसते । शीशांसति । शीशांसते । अर्थविशेषे सन् । अन्यत्र दानयति । <<996>> डुपचष् पाके । पचति । पचते । पेचिथ । पपक्थ । पेचे । पक्ता । पक्षीष्ट । <<997>> षच समवाये । सचिति ।

सचते । <<998>> भज सेवायाम् । भेजतुः । भेजुः । भेजिथ । बभक्थ । भक्ता । भक्षयति । भक्षयते । अभाक्षीत् । अभक्त । <<999>> रञ्ज रागे । नलोपः । रजति । रजते । अराङ्क्षीत् । अरङ्क्तः । <<1000>> शप आक्रोशे । आक्रोशो विरुद्धानुध्यानम् । शशाप । शेषे । अशाप्सीत् । अशप्त । <<1001>> त्विष दीप्तौ । त्वेषति । त्वेषते । तित्विषे । त्वेक्षयति । त्विषीष्ट । अत्विक्षत् । अत्विक्षाताम् । <<1002>> यज देवपूजासङ्गतिकरणदानेषु । यजति । यजते ॥

■ (2408) लिट्यभ्यासस्योभयेषाम् <6-1-17>

वच्यादीनां ग्रह्यादीनां चाभ्यासस्य संप्रसारणं स्याल्लिटि । इयाज ॥

■ (2409) वचिस्वपियजादीनां किति <6-1-15>

वचिस्वप्योर्यजादीनां च संप्रसारणं स्यात्किति । पुनः प्रसङ्गविज्ञानाद्वित्वम् । ईजतुः । ईजुः । इयजिथ । इयष्ठ । ईजे । यष्टा । यक्षयति । इज्यात् । यक्षीष्ट । अयाक्षीत् । अयष्ट । <<1003>> डुवप् बीजसन्ताने । बीजसन्तानं क्षेत्रे विकिरणं गर्भाधानं च । अयं छेदनेऽपि । केशान्वपति । उवाप । ऊपे । वप्ता । उप्यात् । वप्सीष्ट । प्रण्यवाप्सीत् । अवप्त । <<1004>> वह प्राणणे । उवाह उवहिथ । सहिवहोरोदवर्णस्य 2357 उवोढ । ऊहे । वोढा । वक्षयति । अवाक्षात् । अवोढाम् । अवाक्षुः । अवोढ । अवक्षाताम् । अवक्षत । अवोढाः । अवोढ्वम् । <<1005>> वस निवासे । परस्मैपदी । वसति । उवास ॥

■ (2410) शासिवसिघसिनां च <8-3-60>

इण्कुभ्यां परस्यैषां सस्य षः स्यात् । ऊषतुः । ऊषुः । उवसिथ । उवस्थ । वस्ता । सः स्यार्धधातुके 2342 सस्य तः स्यात्सादावार्धधातुके । वत्स्यति । उष्यात् । अवात्सीत् । अवात्ताम् । <<1006>> वेज् तन्तुसन्ताने । वयति । वयते ॥

■ (2411) वेजो वयिः <2-4-41>

वा स्याल्लिटि । इकार उच्चारणार्थः । उवाय ॥

■ (2412) ग्रहिज्यावयिव्यधिवष्टिविचतिवृश्चतिपृच्छतिभृज्जतीनां डिति च <6-1-16>

एषां किति डिति च संप्रसारणं स्यात् । इति यकारस्य प्राप्ते ॥

■ (2413) लिटि वयो यः <6-1-38>

वयो यस्य संप्रसारणं न स्याल्लिटि । ऊयतुः । ऊयुः ॥

■ (2414) वश्चास्यान्यतरस्यां किति <6-1-39>

वयो यस्य वो वा स्यात्किति लिटि । ऊवतुः । ऊवुः । वयस्तासावभावात्थलि नित्यमिट् । उवयिथ । स्थानिवद्भावेन त्रित्त्वात्तङ् । ऊये । ऊवे । वयादेशाभावे ॥

■ (2415) वेजः <6-1-40>

वेजो न संप्रसारणं स्याल्लिटि । ववौ । ववतुः । ववुः । वविथ । ववाथ । ववे । वाता । ऊयात् । वासीष्ट ।
अवासीत् । <<1007>> व्येज् संवरणे । व्ययति ॥

■ (2416) न व्यो लिटि <6-1-46>

व्येज आत्वं न स्याल्लिटि । वृद्धिः । परमपि हलादिःशेषं बाधित्वा यस्य संप्रसारणम् । उभयेषां ग्रहणसामर्थ्यात् ।
अन्यथा वच्यादीनां ग्रह्यादीनां चानुवृत्त्यैव सिद्धे किं तेन । विव्याय । विव्यतुः । विव्युः । इडत्त्यर्ति--2384
इति नित्यमिट् । विव्ययिथ । विव्याय । विव्यच । विव्ये । व्याता । वीयात् । व्यासीष्ट । अव्यासीत् । अव्यास्त
। <<1008>> हवेज् स्पर्धायां शब्दे च ॥

■ (2417) अभ्यस्तस्य च <6-1-33>

अभ्यस्तीभविष्यतो हवेजः संप्रसारणं स्यात् । ततो द्वित्वम् । जुहाव । जुहुवतुः । जुहुवुः । जुहोथ । जुहविथ ।
जुहुवे । हवाता । हूयात् । हवासीष्ट ॥

■ (2418) लिपिसिचिहवश्च <3-1-53>

एभ्यश्चलेरङ् स्यात् ॥

■ (2419) आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम् <3-1-54>

अतो लोपः 2372 । अहवत् । अहवताम् । अहवन् । अहवत् । अहवास्त ॥

अथ द्वौ परस्मैपदिनौ ॥ <<1009>> वद व्यक्तायां वाचि । अच्छ वदति । उवाद । ऊदतुः । उवदिथ ।
वदिता । उद्यात् । वदव्रज--2267 इति वृद्धिः । अवादीत् । <<1010>> टुओशिव गतिवृद्धयोः । श्वयति
॥

■ (2420) विभाषा श्वेः <6-1-30>

श्वयतेः संप्रसारणं वा स्याल्लिटि यङि च । शुशाव । शुशुवतुः ॥ । श्वयतेर्लिट्याभ्यासलक्षणप्रतिषेधः (वा) ॥ तेन
लिट्याभ्यासस्य--2408 इति संप्रसारणं न । शिश्वाय । शिश्वियतुः । श्वयिता । श्वयेत् । शूयात् ।

जृस्तम्भु--2291 इत्यङ् वा ॥

■ (2421) श्वयतेरः <7-4-18>

श्वयतेरिकारस्य अकारः स्यादङि । पररूपम् । अश्वत् । अश्वताम् । अश्वन् । विभाषा धेट्श्वयोः 2375 इति चङ्
। इयङ् । अशिश्वियत् । हर्म्यन्त--2299 इति न वृद्धिः । अश्वयीत् ॥ वृत् । यजादयो वृत्ताः ।
भ्वादिस्तवाकृतिगणः । तेन चुलुम्पतीत्यादिसंग्रहः ॥ इति तिङन्ते भ्वादयः ॥

■ (2422) ऋतेरीयङ् <3-1-29>

ऋतिः सौत्रः तस्मादीयङ् स्यात्स्वार्थे । जुगुप्सायामयं धातुरिति बहवः । कृपायां चःथ्द्यःत्येके । सनाद्यन्ता--
-2304 इति धातुत्वम् । ऋतीयते । ऋतीयांचक्रे । आर्धधातुकविवक्षायां तु । आयादय आर्धधातुके वा 2305
इतीयङभावे शेषात्कर्तरि-- 2259 इति परस्मैपदम् । आनर्त । अर्तिष्यति । आर्तीत् ।

तिङन्तादादिप्रकरणम्

<<1011>> अद भक्षणे । द्वौ परस्मैपदिनौ ॥

- (2423) अदिप्रभृतिभ्यः शपः <2-4-72>

लुक्स्यात् । अत्ति । अत्तः । अदन्ति ॥

- (2424) लिट्यन्यतरस्याम् <2-4-40>

अदो घस्लृ वा स्याल्लिटि । जघास । गमहन--1263 इत्युपधालोपः । तस्य चर्विधिं प्रति स्थानिवद्भावनिषेधाद्धस्य चत्वम् । शासिवसि--2410 इति षत्वम् । जक्षतुः । जक्षुः । घसस्तासावभावात्थलि नित्यमिट् । जघसिथ । आद । आदतुः । इडत्त्यर्ति--2384 इति नित्यमिट् । आदिथ । अत्ता । अत्स्यति ॥

- (2425) हुङ्लभ्यो हेर्धिः <6-4-101>

होर्झलन्तेभ्यश्च हेर्धिः स्यात् । अद्धिः । अत्तात् । अदानि ॥

- (2426) अदः सर्वेषाम् <7-3-100>

अदः परस्यापृक्तसार्वधातुकस्य अडागमः स्यात्सर्वमतेन । आदत् । आत्ताम् । आदन् । आदः । आत्तम् । आत्त । आदम् । आद्व । आद्म । अद्यात् । अद्याताम् । अद्युः । अद्यास्ताम् । अद्यासुः ॥

- (2427) लुङ्सनोर्धस्लृ <2-4-37>

अदो घस्लृ स्याल्लुङि सनि च । लृदित्त्वादङ् । अघसत् । <<1012>> हन हिंसागत्योः । प्रणिहन्ति ॥

- (2428) अनुदात्तोपदेशवनतितनोत्यादीनामनुनासिकलोपो झलि किङिति <6-4-37>

अनुनासिक-इति लुप्तषष्ठीकं वनतीतरेषां विशेषणम् । अनुनासिकान्तानामेषां वनतेश्च लोपः स्याज्झलादौ किङिति परे । यमिरमिनमिगमिहनिमन्यतयोऽनुदात्तोपदेशाः । तनुक्षणुक्षिणुऋणुतृणुघृणुवनुमनुतोऽनोत्यादयः । हतः । घ्नन्ति ॥

- (2429) वमोर्वा <8-4-23>

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य हन्तेर्नस्य णो वा स्याद्वमयोः परयोः । प्रहण्मि-प्रहन्मि । प्रहण्वः-प्रहण्वः । हो हन्तेः--358 इति कुत्वम् । जघान । जघ्नतुः । जघ्नुः ॥

- (2430) अभ्यासाच्च <7-3-55>

अभ्यासात्परस्य हन्तेर्हस्य कुत्वं स्यात् । जघनिथ-जघन्थ । हन्ता । ऋद्धनोः-- 2366 इतीट् । हनिष्यति । हन्तु । हतात् । घ्नन्तु ॥

- (2431) हन्तेर्जः <6-4-36>

हौ परे । आभीयतया जस्यासिद्धत्वाद्धेर्न लुक् । जहि । हनानि । हनाव । हनाम । अहन् । अहताम् । अघ्नन् ।
अहनम् ॥

- (2432) आर्धधातुके <2-4-34>

इत्यधिकृत्य ॥

- (2433) हनो वध लिङि <2-4-42>

- (2434) लुङि च <2-4-43>

वधादेशोऽदन्तः । आर्धधातुके 2300 इति विषयसप्तमी । तेनार्धधातुकोपदेशोऽकारान्तत्वात् अतो लोपः
(सू-2308) । वध्यात् । वध्यास्ताम् । आर्धधातुके किम् । विध्यादौ हन्यात् । हन्तेः (सू-359) इति णत्वम् ।
प्रहण्यात् । अल्लोपस्य स्थानिवत्त्वात् अतो हलादेः (सू-2284) इति न वृद्धिः । अवधीत् ॥

अथ चत्वारः स्वरितेतः ॥ <<1013>> द्विष अप्रीतौ । द्वेष्टि-द्विष्टे । द्वेष्टा । द्वेक्ष्यति-द्वेक्ष्यते ।
द्वेष्टु-द्विष्टात् ।

द्विङ्ढि । द्वेषाणि । द्वेषै । द्वेषावहै । अद्वेष्ट ॥

- (2435) द्विषश्च <3-4-112>

लङो झेर्जुस्वा स्यात् । अद्विषुः । अद्विषन् । अद्वेषम् । द्विषीत । द्विक्षीष्ट । अद्विक्षत् । <<1014>> दुह
प्रपूरणे । दोग्धि । दुग्धः । धोक्षि । दुग्धे । धुक्षे । धुग्ध्वे । दोग्धु । धुग्धि । दोहानि । धुक्ष्व । धुग्ध्वम् । दोहै ।
अधोक् । अदोहम् । अधुग्ध्वम् । अधुक्षत् । अधुक्षत । लुग्वा दुह (सू-2365) इति लुक्पक्षे तथास्ध्वंहिषु
लङ्वदपि । <<1015>> दिह-उपचये । उपचयो वृद्धिः । प्रणिदेग्धि । <<1016>> लिह आस्वादने । लेढि । लीढः
। लिहन्ति । लेक्षि-लीढे । लिक्षे । लीढ्वे । लेढु । लीढाम् । लेहानि । अलेट् । अलिक्षत । अलिक्षताम् । अलीढ ।
अलिक्षावहि । <<1017>> चक्षिङ् व्यक्तायां वाचि । अयं दर्शनेऽपि । इकारोऽनुदात्तो युजर्थः । विचक्षणः
प्रथयन् । नुम्तु न । अन्तेदितः इति व्याख्यानात् । डकारस्तु (प) अनुदात्तेत्त्वप्रयुक्तमात्मनेपदमनित्यम् इति
ज्ञापनार्थः । तेन स्फायन्निर्मोकसन्धीत्यादि सिध्यति । चष्टे । चक्षाते । आर्धधातुके 2377 इत्यधिकृत्य ॥

- (2436) चक्षिङः ख्याञ् <2-4-54>

- (2437) वा लिटि <2-4-55>

अत्र भाष्ये खशादिरयमादेशः । असिद्धाकाण्डे । शस्य यो वा इति स्थितम् (वा) ॥ जित्त्वात्पदद्वयम् । चख्यौ-
चख्ये-चक्षौ-चक्षे ॥ चयो द्वितीया--5023 इति तु न । चर्त्तस्यासिद्धत्वात् । चचक्षे । ख्याता-कशाता ।
ख्यास्यति-ख्यास्यते । कशास्यति-कशास्यते । अचष्ट । चक्षीत । ख्यायात्-ख्येयात् । कशायात्-कशेयात् ॥

- (2438) अस्यतिवक्तिख्यातिभ्योऽङ् <3-1-42>

एभ्यश्चत्वेरङ् । अख्यत् । अख्यत । अकशासीत् । अकशास्त ॥ ।वर्जने खशाञ् नेष्टः-1592 ॥ समचक्षिष्टेत्यादि
॥

अथ पृच्यन्ता अनुदात्तेतः- ॥ <<1018>> ईर गतौ कम्पने च ॥ ईर्ते । ईरांचक्रे । ईरीता । ईरिष्यते ।
ईर्ताम् । ईर्ष्व । ईर्ध्वम् । ऐरिष्ट । <<1019>> ईड स्तुतौ । ईट्टे ॥

■ (2439) ईशः से <7-2-77>

■ (2440) ईडजनोर्ध्वे च <7-2-78>

ईशीडजनां से ध्वे शब्दयोः सार्वधातुकयोरिट् स्यात् । योगविभागोवैचित्र्यार्थः । ईडिषे । ईडिध्वे ॥ (प)
एकदेशविकृतस्यानन्यत्वात् । ईडिष्व । ईडिध्वम् । विकृतिग्रहणेन प्रकृतेरग्रहणात् । ऐड्ध्वम् । <<1020>>
ईश ऐश्वर्ये । ईष्टे । ईशिषे । ईशिध्वे । <<1021>> आस उपवेशने । आस्ते । दयायासश्च 2325 । आसांचक्रे ।
आस्स्व । आध्वम् । आसिष्ट । <<1022>> आडः शासु इच्छायाम् । आशास्ते । आशासाते । आड्पूर्वत्वम् ।
प्रायिकम् । तेन नमोवाकं प्रशास्महे इति सिद्धम् । <<1023>> वस आच्छादने । वस्ते । वस्से । वध्वे । ववसे ।
वसिता । <<1024>> कसि गतिशासनयोः । कंस्ते । कंसाते । कंसते । अयमनिदित्येके । कस्ते ।
तालव्यान्तोऽप्यनिदित् । कष्टे । कशाते । कक्षे । कड्ध्वे । <<1025>> णिसि चुम्बने । निंस्ते ।
दन्त्यान्तोऽयम् । आभरणकारस्तु तालव्यान्त इति बभ्राम । <<1026>> णिजि शुद्धौ । निङ्क्ते । निङ्क्षे ।
निञ्जिता । <<1027>> शिजि अव्यक्ते शब्दे । शिङ्क्ते । <<1028>> पिजि वर्णे । संपर्चन इत्येके ।
उभयत्रेत्यन्ये । अवयवे इत्यपरे । अव्यक्ते शब्दे इतीतरे । पिङ्क्ते । पृजीत्येके । पृङ्क्त । <<1029>> वृजी
वर्जने । दन्त्योष्ठ्यादिः । ईदित् । वृक्ते । वृजाते । वृक्षे । इदित् । इत्यन्ये । वृङ्क्ते । <<1030>> पृची संपर्चने
। पृक्ते ।

<<1031>> षूड प्राणिगर्भविमोचने । सूते । सुषुवे । सुषुविषे । सोता । सविता । भूसुवोः-(सू2224) इति
गुणनिषेधः सुवै । सविषीष्ट । सोषीष्ट । असविष्ट । असोष्ट । <<1032>> शीङ् स्वप्ने ॥

■ (2441) शीडः सार्वधातुके गुणः <7-1-21>

क्विति च-(सू 2217) इत्यस्यापवादः । शेते । शयाते ॥

■ (2442) शीडो रुट् <7-1-6>

शीडः परस्य झादेशस्यातो रुडागमः स्यात् । शेरते । शेषे । शेध्वे । शये । शेवहे । शिश्ये । शयिता । अशयिष्ट ॥

अथ स्तौत्यन्ताः परस्मैपदिनः । ऊर्णुस्तूभयपदी । <<1033>> यु मिश्रणेऽमिश्रणे च ॥

■ (2443) उतो वृद्धिर्लुकि हलि <7-3-89>

लुग्विषये उकारस्य वृद्धिः स्यात्पिति हलादौ सार्वधातुके न त्वभ्यस्तस्य । यौति । युतः । युवन्ति । युयाव ।

यविता । युयात् । इह उतो वृद्धिर्न । भाष्ये पिच्य डिन्न डिच्य पिन्नः थ्दयः ति व्याख्यानात् । विशेषविहितेन डित्वेन पित्तस्य बाधात् । यूयात्
। अयावीत् । <<1034>> रु शब्दे ॥

■ (2444) तुरुस्तुशम्यमः सार्वधातुके <7-3-94>

एभ्यः परस्य सार्वधातुकस्य हलादेस्तिङ ईड्वा स्यात् । नाभ्यस्तस्य -(सू2403) इत्यतोऽनुवृत्तिसंभवे पुनः
सार्वधातुकग्रहणमपिदर्थम् । रवीति । रौति । रुवीतः । रुतः । हलादेः किम् । रुवन्ति । तिङः किम् । शाम्यति ।

सार्वधातुके किम् । आशिषि रूयात् । विध्यादौ तु रूयात् । रूवीयात् । अरावीत् । अरविष्यत् । तु इति सौत्रो
धातुर्गतिवृद्धिर्हिंसासु । अयं च लुग्विकरण इति स्मरन्ति । तवीति । तौति । तुवीतः । तुतः । तोता । तोष्यति ।
<<1035>> णु स्तुतौ । नौति । नविता । <<1036>> टुक्षु शब्दे । क्षौति क्षविता । <<1037>> क्षणु तेजने ।
क्षणौति । क्षणविता । <<1038>> ण्णु प्रस्रवणे । स्नौति । सुष्णाव । स्नविता । स्नुयात् । स्नूयात् ।
<<1039>> ऊर्णुञ् आच्छादने ॥

■ (2445) ऊर्णोतेर्विभाषा <7-3-90>

वा वृद्धिः स्याद्वलादौ पिति सार्वधातुके । ऊर्णौति । ऊर्णोति । ऊर्णुतः । ऊर्णुवन्ति । ऊर्णुते । उर्णुवाते । ऊर्णुवते ॥
ऊर्णोतेराम्नेति वाच्यम्(वा 1802) ॥

■ (2446) न न्द्राः संयोगादयः <6-1-3>

अचः पराः संयोगादयो नदरा द्विर्न भवन्ति । नुशब्दस्य द्वित्वम् । णत्वस्यासिद्धत्वात् । (प)
पूर्वत्रासिद्धीयमद्विर्वचन इति त्वनित्यम् । उभौ साभ्यासस्य 2606 इति लिङ्गात् । ऊर्णुनाव । ऊर्णुनुवतुः ।
ऊर्णुनुवुः ॥

■ (2447) विभाषोर्णोः <1-2-3>

इडादिप्रत्ययो वा डित्स्यात् । ऊर्णुनुविथ । ऊर्णुनविथ । ऊर्णुविता । ऊर्णविता । ऊर्णौतु । ऊर्णोतु । ऊर्णवानि ।
ऊर्णवै ॥

■ (2448) गुणोऽपृक्ते <7-3-91>

ऊर्णोतेर्गुणः स्यादपृक्ते हलादौ पिति सार्वधातुके । वृद्ध्यपवादः । और्णौत् । और्णोः । ऊर्णुयात् । ऊर्णुयाः । इह
वृद्धिर्न । डिच्य पिन्नः थ्द्यति भाष्यात् । ऊर्णूयात् । ऊर्णविषीष्ट । ऊर्णुविषीष्ट । और्णवीत् । और्णुविष्टाम् ॥

■ (2449) ऊर्णोतेर्विभाषा <7-2-6>

इडादौ सिचि परस्मैपदे परे वा वृद्धिः स्यात् । पक्षे गुणः । और्णावीत् । औरणविष्टाम् । और्णाविषुः । और्णवीत् ।
<<1040>> द्यु अभिगमने । द्यौति । द्योता । <<1041>> षु प्रसवैश्वर्ययोः । प्रसवोऽभ्यनुज्ञानम् । सोता ।
असौषीत् । <<1042>> कु शब्दे । कोता । <<1043>> ष्टुञ् स्तुतौ । स्तौति । स्तवीति । स्तुतः । स्तुवीतः ।
स्तुते । स्तुवीते । स्तुसुधूञ्भ्यः--2385 इतीट् । अस्तावीत् । प्राक्सितात्--(सू2276) इति षत्वम् । अभ्यष्टौत् ।
सिवादीनां वा (सू2359) । पर्यष्टौत् । प्रयस्तौत् । <<1044>> ब्रूञ् व्याक्तायां वाचि ॥

■ (2450) ब्रुवः पञ्चानामादित आहो ब्रुवः <3-4-84>

ब्रुवो लटः परस्मैपदानामादितः पञ्चानां णलादयः पञ्च वा स्युर्ब्रुवश्चाहादेशः । आकार उच्चारणार्थः । आह ।
आहतुः । आहुः ॥

■ (2451) आहस्थः <8-2-35>

झलि परे । चत्वम् । आत्थ । आहथुः ॥

■ (2452) ब्रुव ईट् <7-3-13>

ब्रुवः परस्य हलादेः पित ईट् स्यात् । आत्थःथ्द्यःत्यत्र स्थानिवद्भावात्प्राप्तोऽयं झलीति थत्वविधानान्न भवति । ब्रवीति । ब्रूतः । ब्रुवन्ति । ब्रूते । आर्धधातुकाधिकारे ॥

■ (2453) ब्रवो वचिः <2-4-53>

उवाच । ऊचतुः । ऊचुः । उवचिथ । उवक्थ । ऊचे । वक्ता । ब्रवीतु । ब्रूयात् । डिच्च पिन्नःथ्द्यःत्यपित्त्वादीण्ण । ब्रवाणि । ब्रवै । ब्रूयात् । उच्यात् । अस्यतिवक्ति 2438इत्यङ् ॥

■ (2454) वच उम् <7-4-20>

अङि परे । अवोचत् । अवोचत ॥

अथ शास्यान्ताः परस्मैपदिनः । इङ् त्वात्मनेपदी । <<1045>> इण् गतौ । एति । इतः ॥

■ (2455) इणो यण् <6-4-81>

अजादौ प्रत्यये परे । इयङोऽपवादः । यन्ति । इयाय ॥

■ (2456) दीर्घ इणः किति <7-4-69>

इणोऽभ्यासस्य दीर्घः स्यात्किति लिटि । ईयतुः । ईयुः । इययिथ । इयेथ । एता । इतात् । इहि । अयानि । ऐत् । ऐताम् । आयन् । इयात् । ईयात् ॥??

■ (2457) एतेर्लिङि <7-4-24>

उपसर्गात्परस्य इणोऽणो ह्रस्वः स्यादार्धधातुके किति लिङि । निरियात् । उभयत आश्रयणे??नान्तादिवत् । अभीयात् । अणः किम् । समेयात् । समीयादिति प्रयोगस्तु भौवादिकस्य ॥

■ (2458) इणो गा लुङि <2-4-45>

गातिस्था 2223 इति सिचो लुक् । अगात् । अगाताम् । अगुः । <<1046>> इङ् अध्ययने । नित्यमधिपूर्वः । अधीते । अधीयाते । अधीयते ॥

■ (2459) गाङ् लिटि <2-4-49>

इङो गाङ् स्याल्लिटि लावस्थायां विवक्षते वा । अधिजगे । अधिजगाते । अधिजगिरे । अध्येता । अध्येष्यते । अध्ययै । गुणायादेशयोः कृतयोरुपसर्गस्य यण् । पूर्वं धातुरुपगर्णेति- दर्शनेन् तरङ्गत्वाद्गुणात्पूर्वं सवर्णदीर्घः प्राप्तः । णेरध्ययने वृत्तम् (सू3036) इति निर्देशान्न भवति । अध्यैत । परत्वादियङ् । तत आट् । वृद्धिः । अध्यैयाताम् । अध्यैयत् । अध्यैयि । अध्यैवहि । अधीयीत । अधीयीयाताम् । अधीयीध्वम् । अधीयीय । अध्येषीष्ट ॥

■ (2460) विभाषा लुङ्लृङोः <2-4-50>

इङो गाङ् वा स्यात् ॥

- (2461) गाङ्कुटादिभ्योऽञ्जिङित् <1-2-1>

गाङादेशात्कुटादिभ्यश्च परेऽञ्जितः प्रत्यया डितः स्युः ॥

- (2462) घुमास्थागापाजहातिसां हलि <6-4-66>

एषामात ईत्स्याद्धलादौ विडित्यार्धधातुके । अध्यगीष्ट-अध्यैष्ट । अध्यगीष्यत- अध्यैष्यत । <<1047>> इक् स्मरणे । अयमप्यधिपर्वः । अधीगर्थदयेशाम्-(सू613) इति लिङ्गात् । अन्यथा हीगर्थेत्येव ब्रूयात् ॥ इण्वदिक इति वक्तव्यम् (वा) ॥ अधियन्ति । अध्यगात् । केचित्तु आर्धधातुकाधिकारोक्तस्यैवातिदेशमाहुः । तन्मते यण् । तथाच भट्टिः-ससीतयो राघवयोरधीयन्इति । <<1048>> वी गतिव्याप्तिप्रजनकान्त्यसनखादनेषु । प्रजनं गर्भग्रहणम् । असनं क्षेपणम् । वेति । वीतः । वियन्ति । वेषि । वेमि । वीहि । अवेत् । अवीताम् । अवियन् । अडागमे सत्त्वनेकाच्त्वादयणिति केचित् । अव्यन् । अत्रेकारोऽपि धात्वन्तरं प्रश्लिष्यत । एति । ईतः । इयन्ति । ईयात् । ऐषीत् । <<1049>> या प्रापणे । प्रापणमिह गतिः । प्रणियाति । यातः । यान्ति ॥

- (2463) लङः शाकटायनस्यैव <3-4-111>

आदन्तात्परस्य लङो झेर्जुस् वा स्यात् । अयुः-अयान् । यायात् । यायाताम् । यायास्ताम् । <<1050>> वा गतिगन्धनयोः । गन्धनं सूचनम् । <<1051>> भा दीप्तौ । <<1052>> ण्णा शौचे । <<1053>> श्रा पाके । <<1054>> द्रा कुत्सायां गतौ । <<1055>> प्सा भक्षणे । <<1056>> पा रक्षणे । पायास्ताम् । अपासीत् । <<1057>> रा दाने । <<1058>> ला आदाने । द्वावपि दाने इति चन्द्रः । <<1059>> दाप् लवने । प्रणिदाति-प्रनिदाति । दायास्ताम् । अदासीत् । <<1060>> ख्या प्रकथने । अयं सार्वधातुकमात्रविषयः ॥ सस्थानत्वं नमः ख्यात्रे इति वार्तिकम् (वा) ॥ तद्भाष्यं चेह लिङ्गम् । सस्थानो जिह्वामूलीयः । स नेति खशाजादेशस्य खशादित्वे प्रयोजनमित्यर्थः । संपूर्वस्य ख्यातेः प्रयोगो नेति न्यासकारः । <<1061>> प्रा पूरणे । <<1062>> मा माने । अकर्मकः । तनौ ममुस्तत्र न कैटभद्विष इति माघः । उपसर्गवशेनार्थान्तरे सकर्मकः । उदरं परिमाति मुष्टिना । नेर्गद-(सू2285) इत्यत्र नास्य ग्रहणम् । प्रणिमाति-प्रनिमाति । <<1063>> वच परिभाषणे । वक्ति । वक्तः । अयमन्तिपरो न प्रयुज्यते । बहुवचनपर

इत्यन्ये ॥ झिपर इत्यपरे । वग्धि । वच्यात् । उच्यात् । अवोचत् । <<1064>> विद ज्ञाने ॥

- (2464) विदो लटो वा <3-4-83>

वेत्तेर्लटः परस्मैपदानां णलादयो वा स्युः । वेद । विदतुः । विदुः । वेत्थ । विदथुः । विद । वेद । विद्व । विद्म । पक्षे वेत्ति । वित्तः । इत्यादि । विवेद । विविदतुः । उषविद-(सू2341) इत्याम्पक्षे विदेत्यकारान्तनिपातनान्न लघूपधगुणः । विदांचकार । वेदिता ॥

- (2465) विदां कुर्वन्त्वित्यन्यतरस्याम् <3-1-41>

वेत्तेर्लोढ्याम्गुणाभावो लोटो लुक् लोडन्तकरोत्यनुप्रयोगश्च वा निपात्यते । पुरुषवचने न विवक्षिते इति शब्दात् ॥

- (2466) तनादिकृञ्भ्य उः <3-1-79>

तनादेः कृञश्च उप्रत्ययः स्यात् । शपोऽपवादः । तनादित्वादेवसिद्धे कृञग्रहणं गणकार्यस्यानित्यत्वे लिङ्गम् ।
तेन न विश्वसेदविश्वस्तमित्यादि सिद्धम् । विदां करोतु ॥

■ (2467) अत उत्सार्वधातुके <6-4-110>

उप्रत्ययान्तस्य कृञोऽकारस्य उत्स्यात्सार्वधातुके किङिति । उदिति तपरसामर्थ्यान्न गुणः । विदांकुरुतात् ।
विदांकुरुताम् । उतश्च-(सू2334)इति हेर्लुक् । आभीयत्वेन लुकोऽसिद्धत्वादूत्त्वम् । विदांकुरु । विदांकरवाणि ।
अवेत् । अवित्ताम् । सिजभ्यस्त-(सू2226) इति झेर्जुस् । अविदुः ॥

■ (2468) दश्च <8-2-75>

धातोर्दस्य पदान्तस्य सिपि परे रुः स्याद्वा । अवेः-अवेत् । <<1065>> अस् भुवि । अस्ति ॥

■ (2469) शनसोरल्लोपः <6-4-111>

शनस्यास्तेश्चाकारस्य लोपः स्यात्सार्वधातुके किङिति । स्तः । सन्ति । तासस्त्योः-(सू2191) इति सलोपः ।
असि । स्थः । स्थ । अस्मि । स्वः । स्मः । आर्धधातुके (सू2432) इत्यधिकृत्य ॥

■ (2470) अस्तेर्भूः <2-4-52>

बभूव । भविता । अस्तु । स्तात् । स्ताम् । सन्तु ॥

■ (2471) घ्वसोरेद्वावभ्यासलोपश्च <6-4-119>

घोरस्तेश्चैत्वं स्याद्धौ परेऽभ्यासलोपश्च । आभीयत्वेनैत्वास्यासिद्धत्वाद्धेर्धिः । शनसोरल्लोपः-
(सू2469)इत्यल्लोपः । एधि । तातङ्पक्षे एत्वं न । परेण तातडा बाधात् । (प)सकृद्गताविति न्यायात् । स्तात् ।
स्तम् । स्त । असानि । असाव । असाम । अस्तिसिच-(सू2225)इतीट् । आसीत् । शनसो-(सू2469)
इत्यल्लोपस्याभीयत्वेनासिद्धत्वादाट् । आस्ताम् । आसन् । स्यात् । भूयात् । अभूत् । सिचोऽस्तेश्च
विद्यमानत्वेन विशेषणादीण् ॥

■ (2472) उपर्गप्रादुर्भ्यामस्तिर्यचपरः <8-3-87>

उसर्गेऽणः प्रादुसश्च परस्यास्तेः सस्य षः स्यारद्यकासेऽचि च परे । निष्यात् । प्रादुःष्यात् । निषन्ति । प्रादुः
षन्ति । यचपरः किम् । अभिस्तः । <<1066>> मृजू शुद्धौ ॥

■ (2473) मृजेर्वृद्धिः <7-2-114>

मृजेरिको वृद्धिः स्याद्धातुप्रत्यये परे ॥ । किङित्यजादौ वैष्यते (वा) ॥ व्रश्च 294 इति षः । मार्षि । मृष्टः ।
मृजन्ति-मार्जन्ति । ममार्ज । ममार्जतुः-ममृजतुः । ममार्जिथ । ममार्ष्ट । मार्जिता-मार्ष्टा । मृड्ढि । अमाटर् ।
अमार्जम् । अमार्जीत्-अमार्क्षीत् । <<1067>> रुदिर् अश्रुविमोचने ॥

■ (2474) रुदादिभ्यः सार्वधातुके <7-2-76>

रुद् स्वप्न श्वस् अन् जक्ष एभ्यो वलादेः सार्वधातुकस्येट् स्यात् । रोदिति । रुदितः । हौ परत्वादिति धित्वं न ।
रुदिहि ॥

- (2475) रुदश्च पञ्चभ्यः <7-3-98>

हलादेः पितः सार्वधातुकस्यापृक्तस्य ईट् स्यात् ॥

- (2476) अडाग्यगालवयोः <7-3-99>

अरोदीत्-अरोदत् । अरुदिताम् । अरुदन् । अरोदीः-अरोदः ।

प्रकृतिप्रत्ययविशेषापेक्षाभ्याममडीङ्भ्यामन्तरङ्गत्वादयासुट् । रुद्यात् । अरुदत् । अरोदीत् । <<1068>>
जिष्वप् शये । स्वपिति । स्वपितः । सुष्वाप । सुषुपतुः । सुषुपुः । सुष्वपिथ-सुष्वप्य् ॥

- (2477) सुविनिर्दुर्भ्यः सुपिसूतिसमाः <8-3-88>

एभ्यः सुप्यादेः सस्य षः स्यात् । पूर्व धातुरुपसर्गेण युज्यते । किति लिटि परत्वात्संप्रसारणे षत्वे च कृते
द्वित्वम् । (प) पूर्वत्रासिद्धीयमद्विर्वचने । सुषुषुपतुः । सुषुषुपुः । अकिति तु द्वित्वेऽभ्यासस्य संप्रसारणम् ।
षत्वस्यसिद्धत्वात्ततः पूर्व हलादिः शेषः (सू2179) । नित्यत्वाच् । ततः सुपिरूपाभावान्न षः । सुसुष्वाप ।
सुसुप्ता । अस्वपीत् । अस्वपत् । स्वप्यात् । सुप्यात् । सुषुप्यात् । अस्वाप्सीत् । <<1069>> श्वस प्राणने ।
श्वसिति । श्वसिता । अश्वसीत्-अश्वसत् । श्वस्याताम् । श्वस्यास्ताम् । ्यन्तक्षण--(सू2299) इति न वृद्धिः
। अश्वसीत् । <<1070>> अन च । अनिति । आन । अनिता । आनीत् । आनत् ॥

- (2478) अनितेः <8-4-19>

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्यानितेर्नस्य णः स्यात् । प्राणिति । <<1071>> जक्ष भक्षहसनयोः । जक्षिति ।
जक्षितः ॥

- (2479) अदभ्यस्तात् <7-1-4>

झस्य अत्स्यात् । अन्तापवादः । जक्षति । सिजभ्यस्त-(सू2226) इति झेर्जुस् । अजक्षुः । अयमन्तः
स्थादिरित्युज्ज्वलदत्तो बभ्राम । रुदादयः पञ्च गताः ॥

<<1072>> जागृ निद्राक्षते । जागर्ति । जागृतः । जाग्रति । उषविद-(सू2341) इत्याम्वा । जागरांचकार ।
जजागार ॥

- (2480) जाग्रोऽविचिण्णल्लिङ्त्सु <7-3-85>

जागर्तेर्गुणः स्याद्विचिण्णल्लिङ्द्भ्योऽन्यस्मिन् वृद्धिविषये प्रतिषेधविषये च । जजागरतुः । अजागः ।
अजागृताम् । अभ्यस्तत्वाज्जुस् ॥

- (2481) जुसि च <7-3-83>

अजादौ जुसीगन्ताङ्गस्य गुणः स्यात् । अजागरुः । अजादौ किम् । जागृयुः । आशिषि तु जागर्यात् ।
जागर्यास्ताम् । जागर्यासुः । लुङि । अजागरीत् । जागृ इस् इत्यत्र यण् प्राप्तः, तं सार्वधातुकगुणो बाधते, तं सिचि
वृद्धिः, तां जागर्तिगुणः, तत्र कृते हलन्तालक्षणा प्राप्ता, नेटि (सू2268) इति निषिद्धा, ततः अतो हलादेः-(सू-2284)
इति बाधित्वा अतो लान्तस्य (सू2330) इति प्राप्ता, ह्यन्त-(सू2299) इति निषिध्यते ॥ तदाहुः--

गुणो वृद्धिर्गुणो वृद्धिः प्रतिषेधो विकल्पनम् । पुनर्वृद्धिनिषेधोऽतो यणपूर्वाः प्राप्तयो न वेति । <<1073>> दरिद्रा दुर्गतौ । दरिद्राति ॥

- (2482) इदरिद्रस्य <6-4-114>

दरिद्रातेरिकारः स्याद्धलादौ किङिति सार्वधातुके । दरिद्रतः ॥

- (2483) शनाभ्यस्तयोरातः <6-4-112>

अनयोरातो लोपः स्यात् किङिति सार्वधातुके । दरिद्रति । अनेकाच्त्वादाम् । दरिद्रांचकार । आत औ णलः (सू2371) इत्यत्र ओ इत्येव सिद्ध औकारविधानं दरिद्रातेरालोपे कृते श्रवाणार्थम् । अत एव ज्ञापकादाम्नेत्येके । ददरिद्रौ । ददरिद्रतुरित्यादि । यत्तु णलि ददरिद्रेति तन्निर्मूलमेव ॥ दरिद्रातेरार्धधातुके विवक्षित आलोपो वाच्यः(वा) ॥ । लुङि वा(वा) ॥ । सनि ण्वलि ल्युटि च न(वा) ॥ दरिद्रिता । अदरिद्रात् । अदरिद्रिताम् । अदरिद्रुः । दरिद्रियात् । दरिद्र्यात् । अदरिद्रीत् । इट्सकौ । अदरिद्रासीत् । <<1074>> चकासृ दीप्तौ । चकास्ति । झस्य अत् । चकासति । चकासांचकार । धिच 2249 इति सलोपः सिच एवेत्येके । चकाद्धि । चकाधीत्येव भाष्यम् ॥

- (2484) तिप्यनस्तेः <8-2-73>

पदान्तस्य सस्य दः स्यात्तिपि न त्वस्तेः । अचकात्-अचकाद् । अचकासुः ॥

- (2485) सिपि धातो रूवा <8-2-74>

पदान्तस्य धातोः सस्य रूः स्याद्वा । पक्षे जश्त्वेन दः । अचकाः । अचकात् । <<1075>> शासु अनुशिष्टौ । शास्ति ॥

- (2486) शास इदङ्हलोः <6-4-34>

शास उपधाया इत्स्यादङि हलादौ किङिति च । शासिवसि-(सू2410) इति षः । शिष्टः । शासति । शशासतुः । शास्तु-शिष्टात् । शिष्टाम् । शासतुः ॥

- (2487) शा हौ <6-4-35>

शास्तेः शादेशः स्याद्धौ परे । तस्याभीयत्वेनासिद्धत्वाद्धेर्धिः । शाधि । अशात् । अशिष्टाम् । अशासुः । अशाः । अशात् । शिष्यात् । सर्तिशास्ति-(सू2382) इत्यङ् । अशिषत् । अशासिष्यत् ॥

<<1076>> दीधीङ् दीप्तिदेवनयोः । एतदादयः पञ्चधातवश्छान्दसाः दीधीते । एरनेकाचः-(सू272) इति यण् । दीध्याते ॥

- (2488) यीवर्णयोर्दीधीवेव्योः <7-4-53>

एतयोरन्त्यस्य लोपः स्याद्यकार इवर्णे च परे । इति लोपं बाधित्वा नित्यात्वाद्देरेत्वम् । दीध्ये । दीधीवैवीटाम् (सू2190) इति गुणनिषेधः । दीध्यांचक्रे । दीधिता । दीधिष्यते । <<1077>> वेवीङ् वेतिना तुल्ये । वीगतीत्यनेन तुल्येऽर्थे वर्तत इत्यर्थः ॥

अथ त्रयः परस्मैपदिनः ॥ <<1078>> षस <<1079>> सस्ति स्वप्ने । सस्ति । सस्तः । ससन्ति । ससास । सेसतुः । सस्तु । सधि । पूर्वत्रासिद्धम् (सू12) इति सलेपस्यासिद्धत्वात् अतो हेः (सू2202) इति

लुक् न । असत् । असस्ताम् । असः । असत् । सस्यात् । असासीत् । अससीत् । सन्ति । इदित्वान्नुमि
कृते संस्तः इति स्थिते स्कोः-(सू380) इति सलोपे झरो झरि सवर्णे (सू71) इति तकारस्य वा लोपः ।
सन्तः । संस्तन्ति । बहूनां समवाये द्वयोः संयोगसंज्ञा नेत्याश्रित्य स्कोः-(सू380) इति लोपाभावात् ।
संस्ति । संस्तः इत्येके । <<1080>> वश कान्तौ । कान्तिरिच्छा । वष्टि । उष्टः । उशन्ति । वक्षि ।
उष्टः । उवाश । ऊशतुः । वशिता । वष्टु । उष्टात् । उड्ढि । अवट् । अवड् । औष्टाम् । औशन् । अवशम्
। उश्याताम् । उश्यास्ताम् । ?? अवाशीत् । अवशीत् ॥ <<1081>> (ग) चर्करीतं च ॥ यङ्लुगन्तमदादौ
बोध्यम् ॥ <<1082>> हनुङ् अपनयने । हनुते । जुहनुवे । हनुवीत । हनोषीष्ट । अहनोष्ट । इत्यदादयः
॥

इति तिङन्तादादिप्रकरणम्

तिङन्तजुहोत्यादिप्रकरणम्

<<1083>> हु दानादनयोः । आदाने चेत्येके । प्रीणनेऽपीति भाष्यम् । दानं चेह प्रक्षेपः । स च वैधे आधारे
हविषश्चेति स्वभावाल्लभ्यते । इतश्चत्वारः परस्मैपदिनः ॥

- (2489) जुहोत्यादिभ्यः श्लुः <2-4-75>

शपः श्लुः स्यात् ॥

- (2490) श्लौ <6-1-10>

धातोर्द्वे स्तः । जुहोति । जुहुतः । अदभ्यस्तात् 2479 इत्यत् । हुश्रुवोः - 2387 इति यण् । जुहवति ॥

- (2491) भीहीभृहुवां श्लुवच्च <3-1-39>

एभ्योलिट्याम्वा स्यादामि श्लाविव कार्यं च । जुहवांचकार । जुहाव । होता । होष्यति । जुहोतु । जुहुतात् । हेर्धिः
। जुहुधि । आटि परत्वाद्गुणः । जुहवानि । परत्वात् जुसि च 2481 इति गुणः । अजुहवुः । जुहुयात् । हूयात् ।
अहौषीत् । <<1084>> जिभी भये । बिभेति ॥

- (2492) भियोऽन्यतरस्याम् <6-4-115>

इकारः स्याद्धलादौ ळिति सार्वधातुके । बिभितः । बिभीतः । बिभ्यति । बिभयांचकार । बिभाय । भेता ।
<<1085>> ह्री लज्जायाम् । जिह्वेति । जिहीतः । जिह्वियति । जिह्वयांचकार । जिहाय । <<1086>> पृ
पालनपूरणयोः ॥

- (2493) अतिपिपत्योश्च <7-4-77>

अभ्यासस्य इकारोऽन्तादेशः स्यात् श्लौ ॥

- (2494) उदोष्ठ्यपूर्वस्य <7-1-102>

अङ्गावयवौष्ठ्यपूर्वो य ऋत्तदन्तस्याङ्गस्य उत्स्यात् । गुणवृद्धी परत्वादिमं बाधते । पिपति । उत्त्वम् ।
रपरत्वम् । हलि च 354 इति दीर्घः । पिपूरतः । पिपुरति । पपार । किति लिटि ऋच्छात्पृताम् 2383ल इति गुणे

प्राप्ते ॥

■ (2495) शृद्ध्रां ह्रस्वां वा <7-4-12>

एषां किति लिटि ह्रस्वो वा स्यात् । पक्षे गुणः । पप्रतुः । पप्रुः । पपरतुः । पपरुः । परिता । परीता । अपिपः । अपिपूर्ताम् । अपिपरुः । पिपूर्यात् । पूर्यात् । अपारीत् । अपारिष्टाम् । ह्रस्वान्तोऽयमिति केचित् । पिपर्ति । पिपृतः । पिप्रति । पिपृयात् । आशिषि प्रियात् । अपार्षीत् । पाणिनीयमते तु तं रोदसी पिपृतमित्यादौ छान्दसत्त्वं शरणम् । <<1087>> डुभृज् धारणपोषणयोः ॥

■ (2496) भृजामित् <7-4-76>

भृज् माङ् ओहाङ् एषां त्रयाणामभ्यासस्य इत्स्यात् श्लौ । बिभर्ति । बिभृतः । बिभ्रति । बिभृध्वे । श्लुवद्भावाद् द्वित्वेत्वे । बिभरामास बभार । बभर्थ । बभृव । बिभृहि । बिभराणि । अबिभः । अबिभृताम् । अबिभरुः । बिभृयात् । भ्रियात् । भृषीष्ट । अभार्षीत् । अभृत । <<1088>> माङ् माने शब्दे च ॥

■ (2497) ई हल्यघोः <6-4-113>

श्नाभ्यस्तयोरातः थ्दयर्; तस्यात्सार्वधातुके किङिति हलि न तु घुसंज्ञकस्य । मिमीते । श्नाभ्यस्तयोः---2483 इत्यालोपः । मिमाते । मिमते । प्रण्यमास्त । <<1089>> ओहाङ् गतौ । जिहीते । जिहाते । जिहते । जहे । हाता । हास्यते । <<1090>> ओहाक् त्यागे । परस्मैपदी । जहाति ॥

■ (2498) जहातेश्च <6-4-116>

इत्स्याद्वा हलादौ किङिति सार्वधातुके । पक्षे ईत्वम् । जहितः । जहीतः । जहति । जहौ ॥

■ (2499) आ च हौ <6-4-117>

जहातैर्हौ परे आ स्यात् चादिदीतौ । जहाहि । जहिहि । जहीहि । अजहात् । अजहुः ॥

■ (2500) लोपो यि <6-4-118>

जहातेरालोपः स्याद्यादौ सार्वधातुके । जहयात् । एलिङि 2374 । हेयात् । अहासीत् । <<1091>> डुदाज् दाने । प्रणिददाति । दत्तः । ददति । दत्ते । ददौ । ध्वसोः--2471 इत्येत्वाभ्यासलोपौ । देहि । अददात् । अदत्ताम् ।

अददुः । दद्यात् । देयात् । अदात् । अदाताम् । अदुः । अदित । <<1092>> डुधाज् धारणपोषणयोः । दानेऽप्येके । प्रणिदधाति ॥

■ (2501) दधस्तथोश्च <8-2-38>

द्विरुक्तस्य झषन्तस्य धाजो बशो भष् स्यात्तथयोः स्ध्वोश्च परतः । वचनसामर्थ्यादालोपो न स्थानिवदिति वामनमाधवौ । वस्तुतस्तु पूर्वत्रासिद्धीये न स्थानिवत् । धत्तः । दधति । धत्थः । दध्वः । धत्ते । धत्से । धद्ध्वे । धेहि । अधित ॥

अथ त्रयः स्वरितेतः ॥ <<1093>> णिजिर् शौचपोषणयोः ॥

■ (2502) निजां त्रयाणां गुणः श्लौ <7-4-75>

णिज्विज्विषामभ्यासस्य गुणः स्यात् श्लौ । नेनेक्ति । नेनक्तिः । नेनिजति । निनेज । नेक्ता । नेक्ष्यति ।
नेनेक्तु । नेनिग्ध ॥

■ (2503) नाभ्यस्तस्याचि पिति सार्वधातुके <7-3-87>

लघूपधगुणो न स्यात् । नेनिजानि । अनेनेक् । अनेनिकताम् । अनेनिजुः । नेनिज्यात् । निज्यात् । अनिजत् ।
अनैक्षीत् । अनिक्त । <<1094>> विजिर् पृथग्भावे । वेवेक्ति । वेविक्ते । विवेजिथ । अत्र विज इट् 2536 इति
डित्वं न । ओविजी इत्यस्यै तत्र ग्रहणात् । णिजिविजी रुधादावपि । <<1095>> विष्लृ व्याप्तौ । वेवेष्टि ।
वेविष्टे । लृदित्त्वादङ् । अविषत् । तडि क्सः । अजादौ क्सस्याचि 2337 इति अल्लोपः । अविक्षत ।
अविक्षाताम् । अविक्षन्त ॥

अथ आगणान्ताः परस्मैपदिनश्छान्दसाश्च ॥ <<1096>> घृ क्षरणदीप्त्योः । जिघर्म्यग्रिं हविषा घृतेन ।
भृजामित् 2496, बहुलं छन्दसि 3598 इति इत्वम् । <<1097>> ह प्रसह्यकरणे । अयं सुवो अभिजिहर्ति
होमान् । <<1098>> ऋ <<1099>> सृ गतौ । बहुलं छन्दसि 3598 इत्येव सिद्धे अर्तिपिपत्योश्च 2493
इतीत्वविधानादयं भाषायामपि । अभ्यासस्यासवर्णे 2290 इतीयङ् । इयर्ति । इयृतः । इयति । आर ।
आरतुः । इडत्यर्ति--2384 इति नित्यमिट् । आरिथ । अर्ता । अरिष्यति । इयराणि । ऐयः । ऐयृताम् ।
ऐयरुः । इयृयात् । अर्यात् । आरत् । ससर्ति । <<1100>> भस भर्त्सनदीप्त्योः । बभस्ति ।
घसिभसोर्हलिच 3550 इत्युपधालोपः । झलो झलि 2281 इति सलोपः । बब्धः । बप्सति । <<1101>>
कि ज्ञाने । चिकेति । <<1102>> तुर त्वरणे । तुतोर्ति । तुतूर्तः । तुतुरति । <<1103>> धिष शब्दे ।
दिधेष्टि । दिधिष्टः । <<1104>> धन धान्ये । दधन्ति । दधन्तः । दधनति । <<1105>> जन जनने ।
जजन्ति ॥

■ (2504) जनसनखनां सन्झलोः <6-4-42>

एषामाकारोऽन्तादेशः स्याज्झलादौ सनि झलादौ किङिति च । जजातः । जजति । जजंसि । जजान । जजन्यात् ।
जजायात् । जन्यात् । जायात् । <<1106>> गा स्तुतौ । देवाञ्जिगाति सुम्नयुः । जिगीतः । जिगति ॥

इति तिङन्तजुहोत्यादिप्रकरणम्

तिङन्तदिवादिप्रकरणम्

<<1107>> दिवु क्रिडाविजिगीषाव्यवहारद्युतिस्तुतिमोदमदस्वप्नकान्तिगतिषु । झृषन्ताः
परस्मैपदिनः ॥

■ (2505) दीवादिभ्यः श्यन् <3-1-69>

शपोऽपवादः । हलि च 354 इति दीर्घः । दीव्यति । दिदेव । देविता । देविष्यन्ति । दीव्यतु । अदीव्यत् । दीव्येत् ।
दीव्यात् । अदेवीत् । अदेविष्यत् । <<1108>> षिवु तन्तुसन्ताने । परिषीव्यति । परिषिषेव । न्यपेवीत् ।
न्यसेवीत् । <<1109>> सिवु गतिशोषणयोः । <<1110>> ष्ठुवु निरसने । केचिदिहेमं न पठन्ति । <<1111>>
ष्णुसु अदने । आदान इत्येके । अदर्शन इत्यपरे । स्नुस्यति । सुष्णोस । <<1112>> ष्णसु निरसने । स्नस्यति ।
सस्नाम । <<1113>> क्सु हवरणदीप्त्योः । हवरणं कौटिल्यम् । चक्नास । <<1114>> व्युष दाहे । वुव्योष ।
<<1115>> प्लुष च <<1116>> नृती गात्रविक्षेपे । नृत्यति । ननर्त ॥

■ (2506) सेऽसिचि कृतचृतछृदतृदनृतः <7-2-57>

एभ्यः परस्य सिज्भिन्नस्य सादेरार्धधातुकस्येड्वा स्यात् । नर्तिष्यति । नत्स्यति । नृत्येत् । नृत्यात् । अनर्तीत् । <<1117>> त्रसी उद्वेगे । वा भाश--2321 इति श्यन्वा । त्रस्यति । त्रसति । त्रसतुः । तत्रसतुः । <<1118>> कुथ पूतीभावे । पूतीभावो दौर्गन्ध्यम् । <<1119>> पुथ हिंसायाम् । <<1120>> गुध परिवेष्टने । <<1121>> क्षिप प्रेरणे । क्षिप्यति । क्षेप्ता । <<1122>> पुष्प विकसने । पुष्प्यति । पुपुष्प । <<1123>> तिम् <<1124>> ष्टिम । <<1125>> ष्टीम आर्द्रीभावे । तिम्यति । स्तिम्यति । स्तीम्यति । <<1126>> व्रीड चोदने लज्जायां च । व्रीड्यति । <<1127>> इष गतौ । इष्यति । <<1128>> षह <<1129>> षुह चक्यर्थे । चक्यर्थस्तृप्तिः । सह्यति । सुह्यति । <<1130>> जृष् <<1131>> झृष् वयोहानौ । जीर्यति । जजरतुः । जेरतुः । जरिता । जरीता । जीर्यत । जीर्यात् । जृस्तम्भु--2291 इत्यङ्वा । ऋदृशोडि गुणः 2406 । अजरत् । अजारिष्टाम् । झीर्यति । जझरतुः । अझारीत् । <<1132>> षूड प्राणिप्रसवे । सूयते । सुषुवे । स्वरितिसूति--2279 इति विकल्पं बाधित्वा श्र्युकः किति 2381 इति निषेधे प्राप्ते । क्रादिनियमान्नित्यमिट् । सुषुविषे । सुषुविवहे । सोता । सविता । <<1133>> दूड् परितापे । दूयते । <<1134>> दीड् क्षये । दीयते ॥

■ (2507) दीङो युडचि किङिति <6-4-63>

दीङः परस्याजादेः किङित आर्धधातुकस्य युट् स्यात् ॥ । वुग्युटावुवङ्यणोः सिद्धौ वक्तव्यौ ॥ दिदीये ॥

■ (2508) मीनातिमिनोतिदीङं ल्यपि च <6-1-50>

एषामात्वं स्यात् ल्यपि चकारादशित्येज्जिमित्ते । दाता । दास्यते । अदास्त । अदास्थाः । <<1135>> डीङ् विहायसा गतौ । डीयते । डिङ्ये । <<1136>> धीङ् आधारे । धीयते । दिध्ये । धेता । <<1137>> मीङ् हिंसायाम् । हिंसात्र प्राणवियोगः । मीयते । <<1138>> रीङ् श्रवणे । रीयते । <<1139>> लीङ् श्लेषणे ॥

■ (2509) विभाषा लीयतेः <6-1-51>

लीयतेरिति यका निर्देशो न तु श्यना ॥ लीलीडोरात्वं वा स्यादेज्विषये ल्यपि च । लेता । लाता । लेष्यते । लास्येत । एज्विषये किम् । लीयते । लिल्ये । <<1140>> व्रीङ् वृणोत्यर्थे । व्रीयते । विव्रिये । (ग) स्वादय ओदितः । तत्फलं तु निष्टानत्वम् । <<1141>> पीङ् पाने । पीयते । <<1142>> माङ् माने । मायते । ममे । <<1143>> ईङ् गतौ । ईयते । अयांचक्रे । <<1144>> प्रीङ् प्रीतौ । सकर्मकः । प्रीयते । पिप्रिये ॥

अथ परस्मैपदिनश्चत्वारः । <<1145>> शो तनूकरणे ॥

■ (2510) ओतः श्यनि <7-3-71>

लोपः स्यात् । श्यनि । श्यति । श्यतः । श्यन्ति । शशौ । शशतुः । शाता । शास्यति । विभाषा घ्राधेट्--2376 इतीट्सकौ । अशात् । अशाताम् । अशुः । अशासीत् । अशासिष्टाम् । <<1146>> छो छदने । छयति । <<1147>> षोऽन्तकर्मणि । स्यति । ससौ । अभिष्यति । अभ्यष्यत् । अभिससौ । <<1148>> दो अवखण्डने । द्यति । ददौ । प्रणिदाता । देयात् । अदात् ॥

अथात्मनेपदिनः पञ्चदश ॥ <<1149>> जनीप्रदुर्भावे ॥

■ (2511) जाजनोर्जा <7-3-79>

अनयोर्जादेशः स्याच्छिति । जायते । जज्ञे । जज्ञाते । जज्ञिरे । जनिता । जनिष्यते । दीपजन--2328 इति वा चिण् ।

■ (2512) जनिवध्योश्च <7-3-35>

अनयोरुपधायावृद्धिर्न स्याच्चिणि ञिगति कृति च । अजनि । अजनिष्ठ । <<1150>> दीपी दीप्तौ । दीप्यते । दिदीपे । अदीपि । अदीपिष्ठ । <<1151>> पूरी आप्यायने । पूर्यते । अपूरि । अपूरिष्ठ । <<1152>> तूरी गतित्वरणहिंसनयोः । तूर्यते । <<1153>> धूरी <<1154>> गूरी हिंसागत्योः । धूर्यते । दुधूरे । गूर्यते । जुगूरे । <<1155>> घूरी <<1156>> जूरी हिंसावयोहान्योः । <<1157>> शूरी हिंसास्तम्भनयोः । <<1158>> चूरी दाहे । <<1159>> तप ऐश्वर्ये वा । अयं धातुरैश्वर्ये वा तद्भ्यनौ लभते । अन्यदा तु शब्धिकरणः परस्मैपदीत्यर्थः । केचित्तु वाग्रहणं वृत्तुधारोराद्यवयवमिच्छन्ति । तप्यते । तप्ता । तप्स्यते । पतेति व्यत्यासेन पाठान्तरम् । द्युतद्यामा नियुतः पत्यमानः । <<1160>> वृत्तु वरणे । वृत्यते । पक्षान्तरे वावृत्यते । ततो वावृत्यमाना सा रामशालां न्यविक्षतेति भट्टिः । <<1161>> क्लिश उपतापे । क्लिशयते । क्लिशिता । <<1162>> काशृ दीप्तौ । काश्यते । <<1163>> वाशृ शब्दे । वाश्यते । ववाशे ॥

अथ पञ्च स्वरितेतः । <<1164>> मृष तितिक्षायाम् । मृष्यति । मृष्यते । ममर्ष । ममृषे । <<1165>> ई शूचिर् पूतीभावे । पूतीभावः क्लेदः । शुच्यति । शुच्यते । शुशोच । शुशुचे । अशुचत् । अशोचीत् । अशोचिष्ठ । <<1166>> णह बन्धने । नहयति । नहयति । ननाह । ननद्ध । नेहिथ । नेहे । नद्धा । नत्स्यति । अनात्सीत् । <<1167>> रज्ज रागे । रज्यति । रज्यते । <<1168>> शप आक्रोशे । शप्यति । शप्यते ॥

अथैकादशानुदात्तेताः ॥ <<1169>> पद गतौ । पद्यते । पेदे । पत्ता । पद्येत । पत्सीष्ट ॥

■ (2513) चिण्ते पदः <3-1-60>

पदश्च्लेशिचणस्यात्तशब्द परे । प्रणयपादि । अपत्साताम् । अपत्सत् । <<1170>> खिद दैन्ये । खिद्यते । चिखिदे । खेत्ता । अखित्त । <<1171>> विद् सत्तायाम् । विद्यते । वेत्ता । <<1172>> बुध अवगमने । बुध्यते । बुबुधे । बोद्धा । भोत्स्यते । भुत्सीष्ट । अबोधि । अबुद्ध । अभुत्साताम् । <<1173>> युध संप्रहारे । युध्यते । युयुधे । योद्धा । अयुद्ध । कथं युध्यतीति । युधमिच्छतीति क्यच् ॥ (प)
अनुदात्तेत्त्वलक्षणमात्मनेपदमनित्यमिति वा । <<1174>> अनो रुध कामे । अनुरुध्यते । <<1175>> अण प्राणने । अण्यते । आणे । अणिता । अनेति दन्त्यान्तोऽमित्येके । <<1176>> मन ज्ञाने । मन्यते । मेने । मन्ता । <<1177>> युज समाधौ । समाधिश्चित्तवृत्तिनिरोधः । अकर्मकः । युज्यते । योक्ता । <<1178>> सृज विसर्गे । अकर्मकः । संसृज्यते सरसिजैरुणांशुभिन्नैः । संसृजिषे । स्रष्टा । स्रक्ष्यते । लिङसिचौ--2300 इति कित्त्वान्नगुणोनाप्यम् । सृक्षीष्ट । असृष्ट । असृक्षाताम् । <<1179>> लिश अल्पीभावे । लिश्यते । लेष्टा । लेक्ष्यते । लिक्षीष्ट । अलिक्षत । अलिक्षाताम् ॥

अथागणान्ताः परस्मैपदिनः ॥ <<1180>> राधोऽकर्मकाद्वृद्धावेव । एवकारो भिन्नक्रमः ।

राधोऽकर्मकादेवश्यन् । उदाहरणमाह वृद्धाविति । यन्मह्यमपराध्यति । द्विहयतीत्यर्थः । विराध्यन्तं क्षमेत कः । कृष्णाय राध्यति । दैवं पर्यालोचयतीत्यर्थः । दैवस्य

धात्वर्थेऽन्तर्भावाज्जीवत्यादिवदकर्मकत्वम् । रराध । रराधतुः । रराधिथ । राधो हिंसायाम् 2532

इत्येत्वाभ्यासलोपाविह न । हिंसार्थस्य सकर्मकतया दैवादिकत्वायोगात् । राद्धा । रात्स्यति । अयं

स्वादिश्चुरादिश्च । <<1181>> व्यध ताडने । ग्रहिज्या 2412 इति संप्रसारणम् । विध्यति । विव्याध ।

विविधतुः । विव्यद्ध । विव्यधिथ । व्यद्धा । व्यत्स्यति । विध्येत् । विध्यात् । अव्यात्सीत् । <<1182>>
 पुष पुष्टौ । पुष्यति । पपोष । पुपोषिथ । पोष्टा । पोक्ष्यति । पुषादि 2343 इत्यङ् । अपुषत् । <<1183>>
 शुष शोषणे । अशुषत् । <<1184>> तुष प्रीतौ । <<1185>> दुष वैकृत्ये । <<1186>> श्लिष आलिङ्गने
 । श्लिष्यति । शिश्लेष । श्लेष्टा । श्लेक्ष्यति ॥

■ (2514) श्लिषः आलिङ्गने <3-1-46>

(श्लिषः)स्मात्परस्यानिटश्चलेः कसः स्यात् । पुषाद्यङोऽपवादो न तु चिणः । पुरस्तादपवादन्यायात् ॥

(आलिङ्गने) श्लिषश्चलेरालिङ्गन एव कसो नान्यत्र । योगविभागसामर्थ्याच्छल इगुपधादित्यस्याप्ययं नियमः । अश्लिषत्कन्यां देवदत्तः । आलिङ्गन एवेति किम् । समश्लिषज्जतु काष्ठम् । अङ् । प्रत्यासत्ताविह श्लिषिः । कर्मणि अनालिङ्गने सिजेव न तु कसः । एकवचने चिण् । अश्लेषि । अश्लिक्षाताम् । अश्लिक्षत । अश्लिष्टाः । अश्लिद्वम् । <<1187>> शक विभाषितो मर्षणे । विभाषित इत्युभयपदीत्यर्थः । शक्यति । शक्यते हरिं द्रष्टुं भक्तः । शशाक । शेकिथ । शशक्थ । शेके । शक्ता । शक्ष्यति । शक्ष्यते । अशकत् । अशक्त । सेट्कोऽयमित्येके । तन्मतेनानिटकारिकासु लृदिपठितः । शकिता । शकिष्यति । <<1188>> ष्विदा गात्रप्रक्षरणे । घर्मसुतावित्यर्थः । अयं त्रीदिति न्यासकारादयः । नेति हरदत्तादयः । स्विद्यति । सिष्वेद । सिष्वेदिथ । स्वेत्ता । अस्विदत् । <<1189>> क्रुध क्रोधे । क्रोद्धा । क्रोत्स्यति । <<1190>> क्षुध बुभुक्षायाम् । क्षोद्धा । कथं क्षुधित इति । संपदादिक्विवन्तात्तारकादित्वादितजिति माधवः । वस्तुतस्तु वसतिक्षुधोः--- 3046 इतीट् वक्ष्यते । <<1191>> शुध शौचे । शुध्यति । शुशोध । शोद्धा । <<1192>> षिधु संराद्धौ । ऊदिपाठः । प्रामादिकः । सिध्यति । सेद्धा । सेत्स्यति । असिधत् । <<1193>> रध हिंसासंराध्योः । संरीद्विनिष्पत्तिः । रध्यति । रधिजभोरचि 2302 इति नुम् । ररन्धतुः ॥

■ (2515) रधादिभ्यश्च <7-2-45>

रध् नश् तृप् टृप् द्रुह् मुह् ण्णुह् णिह् एभ्यो वलाद्यार्धधातुकस्य वेट् स्यात् । ररन्धिथ-ररद्ध । ररन्धिव-रेध्व ॥

■ (2516) नेट्यालिटि रधेः <7-1-62>

निड्वर्जे इटि रधेर्नुमन् स्यात् । रधिता । रद्धा । रधिष्यति । रत्स्यति । अङि नुम् । अनिदिताम्--415 इति नलोपः । अरधत् । <<1194>> णश अदर्शने । नश्यति । ननाश । नेशतुः । नेशिथ ॥

■ (2517) मस्जिनशोर्झलि <7-1-60>

नुम् स्यात् । ननष्ट । नेशिव । नेश्व । नेशिम । नेश्म । नशिता । नंष्टा । नशिष्यति । नङ्क्ष्यति । नश्येत् । नश्यात् । अनशत् । प्रणश्यति ॥

■ (2518) नशेः षान्तस्य <8-4-36>

णत्वं न स्यात् । प्रणंष्टा । अन्तग्रहणं भूतपूर्वप्रतिपत्त्यर्थम् । प्रनङ्क्ष्यति । नशिष्यति । <<1195>> तृप प्रीणने । प्रीणनं तृप्तिस्तर्पणा च । नाग्निस्तृप्यति काष्ठानाम् । पितृनताप्सीदिति भट्टिः । इत्युभयत्र दर्शनात् । ततर्पिथ । तत्रप्यथ । ततर्प्यथ । तर्पिता । तर्प्ता । त्रप्ता ॥ स्पृशमृशकृषेति सिज्वा । अताप्सीत् । अत्राप्सीत् । अतर्पीत् । अतृपत् । <<1196>> टृप हर्षमोहनयोः । मोहनं गर्वः । टृप्यतीत्यादि । रधादित्वादिमौ वेट्कावमर्थमनुदात्तता । <<1197>> द्रुह जिघांसायाम् । वा द्रुहमुह---327 इति वा घः । पक्षे ढः । द्रुद्रोह । द्रुद्रोह । द्रुद्रोहिथ । द्रोहिता । द्रोग्धा । द्रोढा । द्रोहिष्यति । ध्रोक्ष्यति । ढत्वघत्वयोस्तुल्यं रूपम् । अद्रुहत् । <<1198>> मुह वैचित्ये । वैचित्यमविवेकः । मुह्यति । मुमोहिथ । मुमोग्ध । मुमोढ । मुमोग्धा । मुमोढा । मुमोहिता । मुमोहिष्यति । मोक्ष्यति । अमुहत् । <<1199>> ण्णुह उदगिरणे । स्नुह्यति । सुण्णोह । सुण्णोहिथ । सुण्णोग्ध । सुण्णोढ । सुण्णुहि । सुण्णुहव । स्नोहिता । स्नोग्धा । स्नोढा । स्नोहिष्यति । स्नोक्ष्यति ।

अस्नुहत् । <<1200>> ष्णिह प्रीतौ । स्निहयति । सिष्णेह । वृत् । रधादयः समाप्ताः । पुषादधस्तु आ
गणान्तादिति सिद्धान्तः । <<1201>> शमु उपशमे ॥

■ (2519) शमामष्टानां दीर्घः श्यनि <7-3-74>

शमादीनामित्यर्थः । प्रणिशाम्यति । शेमतुः । शेमिथ । शमिता । अशमत् । <<1202>> तमु काङ्क्षायाम् ।
ताम्यति । तमिता । अतमत् । <<1203>> दमु उपशमे । उपशम इति ण्यन्तस्य । तेन सकर्मकोऽयम् । न तु
शमिवदकर्मकः । अदमत् । <<1204>> श्रमु तपसि खेदे च । श्राम्यति । अश्रमत् । <<1205>> भ्रमु
अनवस्थाने । वा भ्राश--2321 इति श्यन्वा । तत्र कृते शमामष्टानाम्--2519 इति दीर्घः । भ्राम्यति । लुङ्यङ् ।
अभ्रमत् । शेषं भ्वादिवत् । <<1206>> क्षमू सहने । क्षाम्यति । चक्षमिथ । चक्षन्थ । चक्षमिव । चक्षण्व ।
चक्षमिम । चक्षण्व । क्षमिता । क्षन्ता । अयमवित् । भ्वादिस्तु षित् । अषितः क्षाम्यति क्षान्तिः क्षमूषः क्षमते
क्षमा । <<1207>> किमु ग्लानौ । क्लाम्यति । क्लामति । शपीव श्यन्यपि ष्ठिवुक्लमु---2320 इत्येव दीर्घं
सिद्धे शमादिपाठो घिनुणर्थः । अङ् । अक्लमत् । <<1208>> मदी हर्षे । माद्यति । अमदत् । शमादयोऽष्टौ
गताः ॥

<<1210>> असु क्षेपणे । अस्यति । आस । असिता ॥

■ (2520) अस्यतेस्थुक् <7-4-17>

अहि परे । आस्थत् । अस्य पुषादित्वादङि सिद्धे अस्यतिवक्ति--2438 इति वचनं तडर्थम् । तङ् तु

उपसर्गादस्यत्यूहयोरिति वक्ष्यते । पर्यास्थत् । <<1211>> यसु प्रयत्ने ॥

■ (2521) यसोऽनुपसर्गात् <3-1-71>

■ (2522) संयसश्च <3-1-72>

श्यन्वा स्यात् । यस्यति । यसति । संयस्यति । संयसति । अनुपसर्गात्किम् । प्रयस्यति । <<1212>> जसु
मोक्षणे । जस्यति । <<1213>> तसु उपक्षये । <<1214>> दसु च । तस्यति । अतसत् । दस्यति । अदसत् ।
<<1215>> वसु स्तम्भे । वस्यति । ववास । ववसतुः । न शसदद--2263 इति निषेधः । बशादिरयमिति मते तु
। बेसतुः । बेसुः । <<1216>> व्युष विभागे । अयं दाहे पठितः । अर्थभेदेन त्वङ्थं पुनः पठ्यते । अव्युषत् ।
ओष्ठ्यादिर्दन्त्यान्तोऽयं प्युस इत्यन्ये । अपकारो युस इत्यपरे । <<1217>> प्लुष दाहे । अप्लुषत् । पूर्वत्र
पाठः सिजर्थ इत्याहुः । तद् भ्वादिपाठेन गतार्थमिति सुवचम् । <<1218>> बिस प्रेरणे । बिस्स्यति । अबिसत् ।
<<1219>> कुस संश्लेषणे । अकुसत् । <<1220>> बुस उत्सर्गे <<1221>> मुस खण्डने । <<1222>> मसी
परिणामे । परिणामे विकारः । समी इत्येके । <<1223>> लुठ विलोडने । <<1224>> उच समवाये । रउच्यति
। उवोच । ऊचतुः । मा भवानुचत् । <<1225>> भृशु <<1226>> भृशु अधः पतने । बभर्श । अभृशत् ।
अनिदिताम्--415 इति नलोपः । भृश्यति । अभृशत् । <<1227>> वृश वरणे । वृश्यति । अवृशत् । <<1228>>
कृश तनूकरणे । कृश्यति । <<1229>> जितृषा पिपासायाम् । <<1230>> हृष तृष्टौ । श्यन्नङौ
भौवादिकाद्विषेः । <<1231>> रुष <<1232>> रिष हिंसायाम् । तीषसह--2340 इति वेट् । रोषिता । रोष्टा
। रेषिता । रेष्टा । <<1233>> डिप क्षेपे । <<1234>> कुप ग्रादे । <<1235>> गुप व्याकुलत्वे । <<1236>>
युप <<1237>> रुप <<1238>> लुप विमोहने । युप्यति । रुप्यति । लुप्यति । लोपिता । लुप्यतिः । सेट्कः ।
अनिट्कारिकासु लिपिसाहचर्यात्तौदादिकस्यैव ग्रहणात् । <<1239>> लुभ गाध्यै । गाध्यमाकाङ्क्षा । तीषसह-

-2340 इति वेट् । लोभिता । लोब्धा । लोभिष्यति । लुभ्येत् । लुभ्यात् । अलुभत् ॥
 भ्वादेरवृक्तृतत्वाल्लोभतीत्यपीत्याहुः । <<1240>> क्षुभ संचलने । क्षुभ्यति । <<1241>> णभ <<1242>>
 तुभ हिंसायाम् । क्षुभिनभितुभयो द्युतादौ क्रयादौ च पठ्यन्ते । तेषां द्युतादित्वादङ् सिद्धः । क्त्यादित्वात्पक्षे
 सिज्भवत्येव । इह पाठस्तु श्यनर्थः । <<1243>> क्लिद् आर्द्राभावे । क्लिद्यति । चिक्लेदिथ । चिक्लेत्य ।
 चिक्लिदिव । चिक्लिद्व । चिक्लिदिम । चिक्लिद्म । क्लेदिता । क्लेत्ता । <<1244>> त्रिमिदा स्नेहने ।
 मिदेर्गुणः 2346 । मेद्यति । अमिदत् । द्युतादिपाठादेवामिदत् अमेदिष्टेति सिद्धे इह पाठोऽमेदीदिति माभूदिति
 । द्युतादिभ्यो बहिरेवात्मनेपदिषु पाठस्तूचितः । <<1245>> त्रिक्विदा स्नेहनमोचनयोः । <<1246>> ऋधु
 वृद्धौ । आनर्थ । आर्धत् । <<1247>> गृधु अभिकाङ्क्षायाम् । अगृधत् । वृत् । पुषादयो दिवादयश्च वृत्ताः ।
 केचित्तु पुषादिसमाप्त्यर्थमेव वृत्करणम् ॥ दिवादस्तु भ्वादिवदाकृतगणः । तेन क्षीयते ।
 मृग्यतीत्यादिसिद्धिरित्याहुः ॥ इति दिवादयः ॥

इति तिङन्तदिवादिप्रकरणम्

तिङन्तस्वादिप्रकरणम्

<<1248>> षुञ् अडिषवे । अभिषवः स्नपनं पीडनं स्नानं सुरासंधानं च । तत्र स्नानेऽकर्मकः ॥

■ (2523) स्वादिभ्यः श्नुः <3-1-73>

सुनोति । सुनुतः । हुश्नुवोः - 2387 इति यण् । सुन्वन्ति । सुन्वः । सुनुवः । सुन्वहे । सुनुवहे । सुषाव । सुषुवे ।
 सोता । सुनु । सुनुवानि । सुनुवै । सुनुयात् । सूयात् । स्तुसुधूञ्भ्यः---2385 इतीट् । असावीत् । असोष्ट ।
 अभिषुणोति । अभ्यषुणोत् । अभिसुषाव ॥

■ (2524) सुनोतेः स्यसनोः <8-3-117>

स्ये सनि च परे सुजः षो न स्यात् । विसोष्यति । <<1249>> षिञ् बन्धने । सिनोति । विसिनोति । सिषाय ।
 सिष्ये । <<1250>> शिञ् निशाने । तालव्यादिः । शेता । <<1251>> डुमिञ् प्रक्षेपणे । मीनातिमिनोति--
 2508 इत्यात्वम् । ममौ । ममिथ । ममाथ । मिम्ये । माता । मीयात् । मासीष्ट । अमासीत् । अमासिष्टाम् ।
 अमास्त । <<1252>> चिञ् चयने । प्रणिचिनोति ॥

■ (2525) विभाषा चेः <7-3-58>

अभ्यासात्परस्य चिञः कुत्वं वा स्यात्सनि लिटि च । प्रणिचिकाय । चिचाय । चिक्थे । चिच्ये । अचैषीत् ।
 अचेष्ट । <<1253>> स्तृञ् आच्छादने । स्तृणोति । स्तृणुते । गुणोर्ति---2380 इति गुणः । स्तर्यात् ॥

■ (2526) ऋतश्च संयोगादेः <7-2-43>

ऋदन्तात्संयोगादेः परयोर्लुङ्सिचोरिङ्वा स्यात्तडि । स्तरिषीष्ट । स्तृषीष्ट । अस्तरिष्ट । अस्तृत ।
 <<1254>> कृञ् हिंसायाम् । कृणोति । कृणुते । चकार । चकर्थ । चक्रे । क्रियात् । कृषीष्ट । अकार्षीत् । अकृत
 । <<1255>> वृञ् वरणे ॥

■ (2527) बभूथाततन्थजगृभमववर्थेति निगमे <7-2-64>

एषां वेदे इडभावो निपात्यते । तेन भाषायां थलीट् । ववरिथ । ववृव । ववृवहे । वरिता ॥

- (2528) लिङ्सिचोरात्मनेपदेषु <7-2-42>

वृङ् वृञ्भ्यामृदन्ताच्च परयोर्लिङ्सिचोरिङ्वा स्यात्तडि ॥

- (2529) न लिङि <7-2-39>

वृतो लिङ इटो दीर्घो न स्यात् । वरिषीष्ट । वृषीष्ट । अवारीत् । अवरिष्ट । अवरीष्ट । अवृत । <<1256>> धुञ् कम्पने । धुनोति । धुनुते । अधौषीत् । अधोष्यत् । दीर्घान्तोऽप्ययम् । धूनोति । धूनुते । स्वरतिसूति--2279 इति वेट् । दुधविथ । दुधोथ । किति लिटि तु श्र्युकः --2389 इति निषेधं बाधित्वा क्रादिनियमान्नित्यमिट् । दुधुविव । स्तुसुधूञ्भ्यः---2385 इति नित्यमिट् । अधावीत् । अधविष्ट । अधोष्ट ॥

अथ परस्मैपदिनः ॥ <<1257>> टुदु उपतापे । दुनोति । <<1258>> हि गतौ वृद्धौ च ॥

- (2530) हिनुमिना <8-4-15>

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य एतयोर्नस्य णः स्यात् । प्रहिणोति ॥

- (2531) हेरचङि <7-3-56>

अभ्यासात्परस्य हिनोर्हस्य कुत्वं स्यान्न तु चङि । जिघाय । <<1259>> पृ प्रीतौ । पृणोति । पर्ता । <<1260>> स्पृ प्रीतिपालनयोः । प्रीतिचलनयोरित्यन्ये । चलनं जीवनमिति स्वामी । स्पृणोति । पस्पार । स्मृ इत्येके । स्मृणोति । पृणोत्यादयस्त्रयश्छान्दसा इत्याहुः । <<1261>> आप्लृ व्याप्तौ । आप्नोति । आप्नुतः । आप्नुवन्ति । आप्नुवः । आप । आप्ता । आप्नुहि । लृदित्त्वादङ् । आपत् । <<1262>> शक्लृ शक्तौ । अशक्त । <<1263>> राध <<1264>> साध संसिद्धौ । राध्नोति ॥

- (2532) राधो हिंसायाम् <6-4-123>

एत्वाभ्यासलोपो स्तः किति लिटि सेटि थलि च । अपरेधतुः । रेधुः । रेधिथ । राद्धा । साध्नोति । साद्धा । असात्सीत् । असाद्धाम् ॥

अथ द्वावनुदात्तेतौ ॥ <<1265>> अशू व्याप्तौ संघाते च । अश्नुते ॥

- (2533) अश्नोतेश्च <7-4-72>

दीर्घादभ्यासावर्णात्परस्य नुट् स्यात् । आनशे । अशिता । अष्टा । अशिष्यते । अक्ष्यते । अश्नुवीत् । अक्षीष्ट । अशिषीष्ट । आशिष्ट । आष्ट । आक्षाताम् । <<1266>> ष्टिघ आस्कन्दने । स्तिघ्नते । तिष्टिघे । स्तेघिता ॥

अथ आगणन्तात्परस्मैपदिनः ॥ <<1267>> तिक <<1268>> तिग गतौ च । चादास्कन्दने ।

तिक्नोति । तिग्नोति । <<1269>> षघ हिंसायाम् । सघ्नोति । <<1270>> त्रिधृषा प्रागल्भ्ये ।

धृष्णोति । दधर्ष । धर्षिता । <<1271>> दम्भु दम्भने । दम्भनं दम्भः । दम्भोति । ददम्भ ।

श्रन्थिग्रन्थिदम्भिस्वञ्जीनां लिटः कित्त्वं वेति व्याकरणान्तरमिहाप्याश्रीयत इत्युक्तम् । अनिदिताम्-415 इति नलोपः । तस्याभीयत्वेनासिद्धत्वादेत्वाभ्यासलोपयोरप्राप्तौ ॥ । दम्भेश्च ॥ एत्वाभ्यासलोपो

वक्तव्यौ ॥ देभतुः । ददम्भतुः । इदं कित्त्वं पिदपिद्विषयकमिति सुधाकरादयः । तन्मते तिप्सिप्सिप्सु । देभ । देभित् । देभेति रूपान्तरं बोध्यम् । ददम्भ । ददम्भित् । ददम्भेत्येव । दभ्यात् । <<1272>> ऋधु वृद्धौ । तृप प्रीणन इत्येके ॥ क्षुभादित्वाण्णत्वं न । तृप्नोति । (ग) छन्दसि । आगणन्तादधिकारोऽयम् । <<1273>> अह व्याप्तौ । अहनोति । <<1274>> दघ घातने पालने च । दघ्नोति । <<1275>> चमु भक्षणे । चम्नोति । <<1276>> रि <<1277>> क्षि <<1278>> चिरि <<1279>> जिरि <<1280>> दाश <<1281>> दृ हिंसायाम् । रिणोति । क्षिणोति । अयं भाषायामपीत्येके । नतद्यशः शस्त्रभृतां क्षिणोति । ऋक्षीत्येक एवाजादिरित्यन्ये । ऋक्षिणोति । चिरिणोति । जिरिणोति । दाशनोति । वृत् ॥

इति तिङन्तस्वादिप्रकरणम्

तिङन्ततुदादिप्रकरणम्

<<1282>> तुद व्यथने ॥ इतः षट् स्वरितेतः ॥

- (2534) तुदादिभ्यः शः <3-1-77>

तुदति । तुदते । तुतोद । तुतोदिथ । तुतुदे । तोत्ता । अतौत्सीत् । अतुत्त । <<1283>> णुद प्रेरणे । नुदति । नुदते । नुनोद । नुनुदे । नोत्ता । <<1284>> दिश अतिसर्जने । अतिसर्जनं दानम् । देष्टा । दिक्षीष्ट । अदिक्षत् । अदिक्षत । <<1285>> भस्ज पाके । ग्रहिज्या--2412 इति संप्रसारणम् । सस्य श्चुत्वेन शः । शस्य जश्त्वेन जः । भृज्जति । भृज्जते ॥

- (2535) भस्जो रोपधयो रमन्यतरस्याम् <6-4-47>

भस्जे रेफस्योपधायाश्च स्थाने रमागमो वा स्यादार्धधातुके । मित्त्वान्त्यादयः परः । स्थानषष्ठीनिर्देशाद्रोपधयोर्निवृत्तिः । बभर्ज । बभर्जतुः । बभर्जित् । बभर्ष । बभर्जे । रमभावे । बभ्रज्ज । बभ्रज्जतुः । बभ्रज्जित् । स्कोः-- 380 इति सलोपः । व्रश्च-- 294 इति षः । बभ्रष्ठ । बभ्रज्जे । भ्रष्टा । भ्रष्टा । भक्ष्यति । भक्ष्यति ॥ । किङ्ति रमागमं बाधित्वा संप्रसारणं पूर्वविप्रतिषेधेन ॥ भृज्ज्यात् । भृज्ज्यास्ताम् । भर्क्षीष्ट । भर्क्षीष्ट । अभर्क्षीत् । अभर्क्षीत् । अभर्ष । अभर्ष । <<1286>> क्षिप प्रेरणे । क्षिपति । क्षिपते । क्षेप्ता । अक्षैप्सीत् । अक्षिप्त । <<1287>> कृष विलेखने । कृषति । कृषते । क्रष्टा । कर्ष्टा । कृष्यात् । कृक्षीष्ट ॥ स्पृशमृशकृषेति सिज्वा । पक्षे क्सः । सिचि अम्वा । अक्राक्षीत् । अकार्षीत् । अकृक्षत् । तङि लिङ्सिचौ--2300 इति कित्त्वादमन् । अकृष्ट । अकृक्षाताम् । अकृक्षत । अकृक्षाताम् । अकृक्षन्त । <<1288>> ऋषी गतौ । परस्मैपदी । ऋषति । आनर्ष । <<1289>> जुषी प्रीतिसेवनयोः ॥ आत्मनेपदिनश्चत्वारः । जुषते । <<1290>> ओविजी भयचलनयोः । प्रायेणायमुत्पूर्वः । उद्विजते ॥

- (2536) विज इट् <1-2-2>

विजेः पर इडादिः प्रत्ययो डिद्वत् । उद्विजिता । उद्विजिष्यते । <<1291>> ओलजी <<1292>> ओलस्जी व्रीडायाम् । लजते । लेजे । लज्जते । ललज्जे ॥

अथ परस्मैपदिनः । <<1293>> ओवश्चू छेदने । ग्रहिज्या---2412 । वृश्चति । वव्रश्च । वव्रश्चतुः । वव्रश्चित् । वव्रष्ठ । लिट्यभ्यासस्य--2408 इति संप्रसारणम् । रेफस्य ऋकारः । उरत् 2244 तस्य अचः

परस्मिन्--50 इति स्थानिवद्भावात् । न संप्रसारणे---363 इति वस्योत्वं न । व्रश्चिता । व्रष्टा ।
 व्रश्चिष्यति । व्रक्ष्यति । वृश्च्यात् । अव्रश्चीत् । अव्राक्षीत् । <<1294>> व्यच व्याजीकरणे । विचति ।
 विव्याच । विविचतुः । व्यचिता । व्यचिष्यति । विच्यात् । अव्याचीत् । अव्यचीत् ॥ व्यचोः
 कुटादित्वमनसीति तु नेह प्रवर्तते (वा) ॥ अनसीति पर्युदासेन कृन्मात्रविषयत्वात् । <<1295>> उच्छि
 उच्छे । उच्छति । <<1296>> उच्छी विवासे । उच्छति । <<1297>> ऋच्छ गतीन्द्रियप्रलयमूर्तिभावेषु
 । ऋच्छत्यृताम् 2383 इति गुणः । द्विहल्यग्रहणस्यानेकहलुपलक्षणत्वान्नुट् । आनर्छ । आनर्छतुः ।
 ऋच्छिता । <<1298>> मिच्छ उत्क्लेशे । उत्क्लेशः । पीडा । मिमिच्छा । अमिच्छीत् । <<1299>>
 जर्ज <<1300>> चर्च <<1301>> झर्झ परिभाषणभर्त्सनयोः । <<1302>> त्वच संवरणे । तत्वाच ।
 <<1303>> ऋच स्तुतौ । आनर्च । <<1304>> उब्ज आर्जवे । <<1305>> उज्ज उत्सर्गे । <<1306>>
 लुभ विमोहने । विमोहनमाकुलीकरणम् । लुभति । लोभिता । लोब्धा । लोभिष्यति । <<1307>> रिफ
 कत्थनयुद्धमनिन्दायहिंसादानेषु । रिफति । रिरेफ । रिहेत्येके । शिशुं न विप्रा मतिभी रिहन्ति ।
 <<1308>> तृप <<1309>> तृम्फ तृप्तौ । आद्यः प्रथमान्तः । द्वितीयो द्वितायान्तः । द्वावपि
 द्वितीयान्तावित्यन्ये । तृपति । ततर्प । तर्पिता ॥ स्पृशमृशेति सिज्विकल्पः पौषादिकस्यैव
 अडपवादत्वात् । तेनात्र नित्यं सिच् । अतर्पीत् । तृम्फति । शस्य डित्त्वात् अनिदिताम्---415 इति
 नलोपे ॥ । शे तृम्फादीनां नुम्वाच्यः ॥ आदिशब्दः प्रकारे । तेन येऽत्र नकारानुषक्तास्ते तृम्फादयः ।
 तृम्फति । ततृम्फ । तृफ्यात् । <<1310>> तुप <<1311>> तुम्प <<1312>> तुफ <<1313>> तुम्फ
 हिंसायाम् । तुपति । तुम्पति । तुफति । तुम्फति । <<1314>> दृप <<1315>> दृम्फ उत्क्लेशे । प्रथमः
 प्रथमान्तः । द्वितायो द्वितायान्तः । प्रथमो द्वितीयान्त इत्येके । दृपति । दृम्फति । <<1316>> ऋफ
 <<1317>> ऋम्फ हिंसायाम् । ऋफति । आनर्फ । ऋम्फति । ऋम्फांचकार । <<1318>> गुफ
 <<1319>> गुम्फ ग्रन्थे । गुफति । जुगोफ । गुम्फति । जुगुम्फ । <<1320>> उभ <<1321>> उम्भ
 पूरणे । उभति । उवोभ ।

उम्भति । उम्भांचकार । <<1322>> शुभ <<1323>> शुम्भ शोभार्थे । शुभति । शुम्भति । <<1324>> दृभी ग्रन्थे । दृभति । <<1325>>
 चृती हिंसाग्रन्थनयोः । चर्तिता । सेसिचि-- 2506 इति वेट् । चर्तिष्यति । चत्स्यात् । अचर्तीत् । <<1326>> विध विधाने । विधति । वेधिता ।
 <<1327>> जुड गतौ । तवर्गपञ्चमान्त इत्येके । जुडति । मरुतो जुनन्ति । <<1328>> मृड सुखने । मडति । मडिता । <<1329>> पृड च ।
 पृडति । <<1330>> पृण प्रीणने । पृणति । पपर्ण । <<1331>> वृण च । वृणति । <<1332>> मृण हिंसायाम् । <<1333>> तुण कौटिल्ये ।
 तुतोण । <<1334>> पुण कर्मणि शुभे । पुणति । <<1335>> मुण प्रतिज्ञाने । <<1336>> कुण शब्दोपकरणयोः । <<1337>> शुन गतौ ।
 <<1338>> द्रुण हिंसागतिकौटिल्येषु । <<1339>> घुण <<1340>> घूर्ण भ्रमणे । <<1341>> भुर ऐश्वर्यदीप्तयोः । सुरति । सुषोर ।
 आशिषि सूर्यात् । <<1342>> कुर शब्दे । कुरति । कूर्यात् । अत्र न भकुर्छुरम् 1629 इति निषेधो न । करोतेरेव तत्र ग्रहणादित्याहुः ।
 <<1343>> खुर छेदने । <<1344>> मुर संवेष्टने । <<1345>> क्षुर विलेखने । <<1346>> घुर भीमार्थशब्दयोः । <<1347>> पुर
 अग्रगमने । <<1348>> वृह उद्यमने । दन्त्योष्ठ्यादिः । पवर्गीयादिरित्यन्ये । <<1349>> तूह <<1350>> स्तूह <<1351>> तूह हिंसार्थाः
 । तूहति । ततर्ह । स्तूहति । तस्तर्ह । स्तर्हिता । स्तर्ढा । अतूहीत् । अताड्क्षीत् । अताण्डाम् । <<1352>> इष इच्छायाम् । इषुगमि--2400 इति
 छः । इच्छति । एषिता । एष्टा । एषिष्यति । इष्यात् । ऐषीत् । <<1353>> मिष स्पर्धायाम् । मिषति । मेषिता । <<1354>> किल
 श्वैत्यक्रीडनयोः । <<1355>> तिल स्नेहने । <<1356>> चिल वसने । <<1357>> चल विलसने । <<1358>> इल स्वप्नक्षेपणयोः ।
 <<1359>> विल संवरणे । दन्त्योष्ठ्यादिः । <<1360>> बिल भेदने । ओष्ठ्यादिः । <<1361>> णिल गहने । <<1362>> हिल भावकरणे ।
 <<1363>> शिल <<1364>> षिल उच्छे । <<1365>> मिल श्लेषणे । <<1366>> लिख अक्षरविन्यासे । लिलेख । <<1367>> कुट
 कौटिल्ये । गाङ्कुटादिभ्यः---2461 इति डित्वम् । चुकुटिथ । चुकोट । चुकुट । कुटिता । <<1368>> पुट संश्लेषणे । <<1369>> कुच
 सङ्कोचने । <<1370>> गुज शब्दे । <<1371>> गुड रक्षायाम् । <<1372>> डिप क्षेपे । <<1373>> छुर छेदने । न भकुर्छुराम् 1629 इति न
 दीर्घः । छुर्यात् । <<1374>> स्फुट विकसने । स्फुटति । पुस्फोट । <<1375>> मुट आक्षेपमर्दनयोः । <<1376>> वुट छेदने । वाभास--2321
 इति श्यन्वा । वुट्यति । वुटति । तुत्रोट । वुडिता । <<1377>> तुट कलहकर्मणि । तुटति । तुतोड । तुटिता । <<1378>> चुट <<1379>> छुट
 छेदने । <<1380>> जुड बन्धने । <<1381>> कड मदे । <<1382>> लुट संश्लेषणे । <<1383>> कृड घनत्वे । घनत्वं सान्द्रता । चकर्ड ।
 कृडिता । <<1384>> कुड बाल्ये । <<1385>> पुड उत्सर्गे । <<1386>> घुट प्रतिघाते । <<1387>> तुड तोडने । तोडनं भेदः । <<1388>>
 थुड <<1389>> स्थुड संवरणे । थुडति । तुथोड । तुस्थोड । खुड छुड इत्येके । <<1390>> स्फुर <<1391>> स्फुल संचलने । स्फुर स्फुरणे ।
 स्फुल संचलन इत्येके ॥

■ (2537) स्फुरतिस्फुलत्योर्निनिविभ्यः <8-3-76>

षत्वं वा स्यात् । निःष्फुस्फुरति । निःस्फुरति । स्फर इत्यकारोपधं केचित्पठन्ति । पस्फार । <<1392>> स्फुड <<1393>> चुड <<1394>> वृड संवरणे । <<1395>> क्रुड <<1396>> भृड निमज्जन इत्येके । <<1397>> गुरी उद्यमने । अनुदात्तेत् । गुरते । जुगुरे । गुरिता । <<1398>> णू स्तवने । दीर्घान्तः । परिणूतगुणोदयः ॥ इतश्चत्वारः परस्मैपदिनः ॥ नुवति । अनुवीत् । <<1399>> धू विधूनने । धुवति । <<1400>> गु पुरीषोत्सर्गे । जुगुविथ । जुगुथ । गुता । गुष्यति । अगुषीत् । ह्रस्वादडात् 2369 । अगूताम् । अगुषुः । <<1401>> ध्रु गतिस्थैर्ययोः । ध्रुव इति पाठान्तरम् । आद्यस्य ध्रुवतीत्यादि गुवतिवत् । द्वितीयस्तु सेट् । दुध्रुविथ । ध्रुविता । ध्रुविष्यति । ध्रूव्यात् । अध्रुवीत् । अध्रुविष्टाम् । <<1402>> कुङ् शब्दे । दीर्घान्त इति कैयटादयः । कुविता । अकुविष्ट । ह्रस्वान्त इति न्यासकारः । कुता । अकुत । वृत् । कुटादयो वृत्ताः । <<1403>> पृङ् व्यायामे । प्रायेण व्याङ्पूर्वः । रिङ् । इयङ् । व्याप्रियते । व्यापप्रे । व्यापप्राते । व्यापरिष्यते । व्यापृत । व्यापृषाताम् । <<1404>> मृङ् प्राणत्यागे ॥

■ (2538) म्रियतेर्लुङ्लिङोश्च <1-3-61>

लुङ्लिङोः शितश्च प्रकृतिभूतान्मृडस्तङ् नान्यत्र । डित्त्वं स्वरार्थम् । म्रियते । ममार । ममर्थ । मम्वि । मर्तासि । मरिष्यति । मृषीष्ट । अमृत ॥

अथ परस्मैपदिनः सप्त ॥ <<1405>> रि <<1406>> पि गतौ । अन्तरङ्गत्वादियङ् । रियति । पियति । रेता । पेता । <<1407>> धि धारणे । <<1408>> क्षि निवासगत्योः । <<1409>> षू प्रेरणे । सुवति । सविता । <<1410>> कृ विक्षेपे । किरति । किरतः । चकार । चकरतुः । करिता । करीता । कीर्यात् । अकारीत् ॥

■ (2539) किरतौ लवने <6-1-140>

उपात्किरतेः सुडागमः स्याच्छेदेऽर्थे । उपस्किरति ॥ अङ्भ्यासव्यवायेऽपि सुट् कात्पूर्व इति वक्तव्यम् (वा) ॥ उपास्किरत् । उपचस्कार ॥

■ (2540) हिंसायां प्रतेश्च <6-1-141>

उपात्प्रेतश्च किरतेः सुट् स्याद्विंसायाम् । उपस्किरति । प्रतिस्किरति । <<1411>> गृ निगरणे ॥

■ (2541) अचि विभाषा <8-2-21>

गिरते रेफस्य लत्वं वा स्यादजादौ । गिरति । गिलति । जगार । जगाल । जगरिथ । जगलिथ । गरिता । गरीता । गलिता । गलीता । <<1412>> दृङ् आदरे । आद्रियते । आद्रियेते । आदद्रे । आदद्रिषे । आदर्ता । आदरिष्यते । आदृषीष्ट । आदृत । आदृषाताम् । <<1413>> धृङ् अवस्थाने । ध्रियते ॥

अथ परस्मैपदिनः षोडश ॥ <<1414>> प्रच्छ जीप्सायाम् । पृच्छति । पप्रच्छ । पप्रच्छतुः । पप्रच्छिथ । पप्रष्ठ । प्रष्टा । प्रक्ष्यति । अप्राक्षीत् । वृत् । किरादयो वृत्ताः । <<1415>> सृज विसर्गे । विभाषा सृजिदृशोः 2404 ससर्जिथ । सस्रष्ठ । स्रष्टा । स्रक्ष्यति । सृजिदृशोर्झल्यमकिति 2405 इत्यमागमः । सृजेत् । सृज्यात् । अस्नाक्षीत् । <<1416>> टुमस्जो शुद्धौ । मज्जति । ममज्ज । मस्जिनशोर्झलि 2517 इति नुम् ॥ । मस्जेरन्त्यात्पूर्वो नुम्वाच्यः ॥ संयोगादिलोपः । ममङ्क्थ । ममज्जिथ । मङ्क्ता ।

मङ्क्ष्यति । अमाङ्क्षीत् । अमाङ्क्षताम् । अमाङ्क्षुः । <<1417>> रुजो भङ्गे । रोक्ता । रोक्ष्यति । अरौक्षीत् । अरौक्षताम् । <<1418>> भुजो कौटिल्ये । रुजिवत् । <<1419>> छुप स्पर्शे । छोप्तां । अच्छौप्सीत् । <<1420>> रुश <<1421>> रिश हिंसायाम् । तालव्यन्तौ । रोष्टा । रोक्ष्यति । रेष्टा । रेक्ष्यति । <<1422>> लिश गतौ । अलिक्षत् । <<1423>> स्पृश संस्पर्शने । स्पृष्टा । स्पृष्टा । स्पृक्ष्यति । स्पृक्ष्यति । अस्प्राक्षीत् । अस्प्राक्षीत् । अस्पृक्षत् । <<1424>> विच्छ गतौ । गुपूधूप -- 2303 इत्यायः । आर्धधातुके वा । विच्छायति । विच्छायांचकार । विविच्छ । <<1425>> विश प्रवेशने । विशति । वेष्टा । <<1426>> मृश आमर्शने । आमर्शनं स्पर्शः । अमाक्षीत् । अमाक्षीत् । अमृक्षत् । <<1427>> णुद प्रेरणे । कर्त्रभिप्रायेऽपि फले परस्मैपदार्थः पुनः पाठः । <<1428>> षद्लू विशरणगत्यवपसादनेषु । सीदतीत्यादि भौवादिकवत् । इह पाठोऽनुम्बिकल्पार्थः । सीदति । सीदन्ती । ज्वालादौ पाठस्तु णार्थः । सादः । स्वार्थश्च । शबनुदात्तः । शस्तूदात्तः । <<1429>> शद्लू शातने । स्वार्थ एव पुनः पाठः । शता तु नास्ति । शदेः शितः-- 2362 इत्यात्मनेपदोक्तेः ॥ अथ षट् स्वरितेतः ॥ <<1430>> मिल सङ्गमे । मिल संश्लेषणे इति पठितस्य पुनः पाठः कर्त्रभिप्राये तडर्थः । मिलति । मिलते । मिमेल । मिमिले । <<1431>> मुच्लू मोक्षणे ॥

■ (2542) शे मुचादीनाम् <7-1-59>

नुम् स्यात् । मुञ्चति । मुञ्चते । मोक्ता । मुच्यात् । मुक्षीष्ट । अमुचत् । अमुक्त । अमुक्षाताम् । <<1432>> लुप्लू छेदने । लुम्पति । लुम्पते । अलुपत् । अलुप्त । <<1433>> विद्लू लाभे । विन्दति । विन्दते । विवेद । विविदे । व्याघ्रभूत्यादिमते सेट्कोऽयम् । वेदिता । भाष्यादिमतेऽनिट्कः । वेत्ता । परिवेत्ता । परिवर्जने । ज्येष्ठं परित्यज्य दारानगनींश्च लब्धवानित्यर्थः । तृन्तृचौ । <<1434>> लिप उपदेहे । उपदेहो वृद्धिः । लिम्पति । लिम्पते । लेप्ता । लिपिसिचि---2418 इत्यङ् । तडि तु वा । अलिपत् । अलिपत् । अलिप्त । <<1435>> षिच क्षरणे । सिञ्चति । सिञ्चते । असिचत् । असिचत् । असिक्त । अभिषिञ्चति । अभ्यषिञ्चत् । अभिषिषेच ॥

अथ त्रयः परस्मैपदिनः ॥ <<1436>> कृती छेदने । कृन्तति । चकर्त । कर्तिता । कर्तिष्यति । कत्स्यति । अकर्तीत् । <<1437>> खिद परिघाते । खिन्दति । चिखेद । खेत्ता । अयं दैन्ये दिवादौ रुधादौ च । <<1438>> पिश अवयवे । पिंशति । पेशति । अयं दीपनायामपि । त्वष्टा रूपाणि पिंशतु । वृत् । मुचादयो वृत्ताः तुदादयश्च ॥

इति तिङन्ततुदादिप्रकरणम्

तिङन्तरुधादिप्रकरणम्

<<1439>> रुधिर् आवरणे । नव स्वरितेत इरितश्च ॥

■ (2543) रुधादिभ्यः शनम् <3-1-78>

शपोऽपवादः । मित्त्वादन्त्यादयः परः । नित्यत्वाद्गुणं बाधते । रुणद्धि । शनसोरल्लोपः 2469 । णत्वस्यासिद्धत्वादानुस्वारः परसवर्णः । तस्यासिद्धत्वाण्णत्वं न न पदान्त---51 इति सूत्रेणानुस्वारपरसवर्णयोरल्लोपो न स्थानिवत् । रुन्धः । रुन्धन्ति । रुन्धे । रोद्धा । रोत्स्यति । रुणद्धु । रुन्धात् । रुन्धि । रुणधानि । रुण्धै । अरुणत् । अरुन्धाम् । अरुणत् । अरुणः । अरुणधम् । अरुधत् । अरौत्सीत् ।

अरुद्ध । <<1440>> भिदिर् विदारणे । भिनत्ति । भिन्ते । भेत्ता । भेत्स्यति । भेत्स्यते । अभिनत् । अभिन्ताम् । अभिनदम् । अभिन्त । अभिदत् । अभैत्सीत् । अभित्त । <<1441>> छिदिर् द्वैधिकरणे । अच्छिदत् । अच्छैत्सीत् । अच्छित्त । <<1442>> रिचिर् विरेचने । रिणक्ति । रिङ्क्ते । रिरेच । रिरिचे । रेक्ता । अरिणक् । अरिचत् । अरैक्षीत् । अरिक्त । <<1443>> विचिर् पृथग्भावे । विनक्ति । विङ्क्ते । <<1444>> क्षुदिर् संपेषणे । क्षुणत्ति । क्षुन्ते । क्षोत्ता । अक्षुदत् । अक्षौत्सीत् । अक्षुत्त । <<1445>> युजिर् योगे । योक्ता । <<1446>> उच्छृदिर् दीप्तिदेवनयोः । छृणत्ति । छृन्ते । चच्छर्द । सेसिचि---2506 इति वेद । चच्छृदिषे । चच्छृत्से । छर्दिता । छर्दिष्यति । छत्स्यति । अच्छृदत् । अच्छर्दीत् । अच्छर्दिष्ट । <<1447>> उत्तृदिर् हिंसानादरयोः । तृणत्तीत्यादि छृणत्तिवत् । <<1448>> कृती वेष्टने । परस्मैपदी । कृणत्ति । आर्धधातुके तौदादिकवत् । <<1449>> त्रि इन्धी । दीप्तौ ॥ त्रय आत्मनेपदिनः ॥

■ (2544) शनान्नलोपः <6-4-23>

शनमः परस्य नस्य लोपः स्यात् । शनसोरल्लोपः । इन्धे । इन्त्से । इन्धिता । इनधै । ऐन्ध । ऐन्धाः । <<1450>> खिद दैन्ये खिन्ते । खेत्ता । <<1451>> विद विचारणे । विन्ते । वेत्ता ।

अथ परस्मैपदिनः । <<1452>> शिष्लृ विशेषणे । शिनष्टि । शिंष्टः । शिंषन्ति । शिशेषिथ । शेष्टा । शेक्ष्यति । हेर्धिः । जश्त्वम् । ष्टुत्वं । झरो झरि--71इति वा डलोपः । अनुस्वारपरसवर्णौ । शिण्ठि । शिण्डि । शिनषाणि । अशिनट् । लृदित्वादङ् । अशिषत् । <<1453>> पिषि संचूर्णने । शिषिवत् । पिनष्टि । <<1454>> भञ्चो आमर्दने । भनक्ति । बभञ्जिथ । बभङ्क्थ । भङ्क्ता । <<1455>> भुज पालनाभ्यवहारयोः । भुनक्ति । भोक्ता । भोक्ष्यति । अभुनक् । <<1456>> तृह <<1457>> हिसि हिंसायाम् ॥

■ (2545) तृणह इम् <6-3-92>

तृहः शनमि कृते इमागमः स्याद्धलादौ पिति । तृणेढि । तृण्डः । ततर्ह । तर्हिता । अतृणेट् । हिनस्ति । जिहिंस । हिंसिता । <<1458>> उन्दी क्लेदने । उनत्ति । उन्तः । उन्दन्ति । उन्दाञ्चकार । औनत् । औन्ताम् । औन्दन् । औनः । औनत् । औनदम् । <<1459>> अञ्जू व्यक्तिमक्षणकान्तिगतिषु । अनक्ति । अङ्क्तः । अञ्जन्ति । आनञ्ज । आनञ्जिथ । आनङ्क्थ । अङ्क्ता । अञ्जिता । अङ्ग्धि । अनजानि । आनक् ॥

■ (2546) अञ्जेः सिचि <6-7-71>

अञ्जेः सिचो नित्यमिट् स्यात् । आञ्जीत् । <<1460>> तञ्जू सङ्कोचने । तनक्ति । तङ्क्ता । तञ्जिता । <<1461>> ओविजी भयचलनयोः । विनक्ति । विङ्क्तः । विज इट् 2536 इति डित्त्वम् । विविजिथ । विजिता । अविनक् । अविजीत् । <<1462>> वृजी वर्जने । वृणक्ति । वर्जिता । <<1463>> पृची संपर्के । पृणक्ति । पपर्थ ॥

इति तिङन्तरुधादिप्रकरणम्

सिद्धान्तकौमुदी/प्रकरण५१-६०

<https://sa.wikisource.org/s/x7e>

< सिद्धान्तकौमुदी

तिङन्ततनादिप्रकरणम्

अथ सप्त स्वरितेतः । <<1464>> तनु विस्तारे । तनादिकृञ्भ्य उः (2466) तनोति । तन्वः-तनुवः । तनुते । ततान । तेने । तनु । अतनीत्-अतानीत् ।

■ (2547) तनादिभ्यस्तथासोः <2-4-79>

तनादेः सिचो वा लुक् स्यात्तथासोः परतः । थासा साहचर्यादेकवचनं तशब्दो गृह्यते । तेनेह न । यूयमतनिष्ट । अनुदात्तोपदेश---2428 इत्यनुनासिकलोपः । तडि । अतत । अतनिष्ट । अतथाः । अतनिष्ठाः । <<1465>> षणु दाने । सनोति । सनुते । ये विभाषा 2319 । सायात् । सन्यात् । जनसन--2504 इत्यात्वम् । असात । असनिष्ट । असाथाः । असनिष्ठाः । <<1466>> क्षणु हिंसायाम् । क्षणोति । क्षणुते । हमयन्त--2299 इति न वृद्धिः । अक्षणीत् । अक्षत । अक्षणिष्ट । अक्षथाः । अक्षणिष्ठाः । <<1467>> क्षिणु च । उप्रत्ययनिमित्तो लघूपधगुणः । (प) संज्ञापूर्वको विधिरनित्यः इति न भवतीत्यात्रेयादयः । भवत्येवेत्यन्ये । क्षिणोति । क्षेणोति । क्षेणितासि । क्षेणितासे । अक्षेणीत् । अक्षित । अक्षेणिष्ट । <<1468>> ऋणु गतौ ऋणोति । अर्णोति । अर्णुतः । अर्ण्वन्ति । आनर्ण । आनृणे । अर्णितासे । आर्णीत् । आर्त । आर्णिष्ट । आर्थाः । आर्णिष्ठाः । <<1469>> तृणु अदने । तृणोति । तर्णोति । तृणुते । <<1470>> घृणु दीप्तौ । जघर्ण । जघृणे ॥

अथ द्वावनुदात्तेतौ ॥ <<1471>> वनु । याचने । वनुते । ववने । चान्द्रमते परस्मैपदी । वनोति । ववान । <<1472>> मनु अवबोधने । मनुते । मेने । <<1473>> डुकृञ् करणे । करोति । अत उत्सार्वधातुके 2467 कुरुतः । यण् । न भकुर्छुराम् 1629 इति न दीर्घः । कुर्वन्ति ॥

■ (2548) नित्यं करोतेः <6-4-108>

करोतेः प्रत्ययोकारस्य नित्यं लोपः स्यान्म्वोः परयोः । कुर्वः । कुर्मः । चकर्थ । चकृव । चकृषे । कर्ता । करिष्यति ॥

■ (2549) ये च <6-4-109>

कृञ् उलोपः स्याद्यादौ प्रत्यये परे । कुर्यात् । आशिषि । क्रियात् । कृषीष्ट । अकार्षीत् । तनादिभ्यः--2547 इति लुकोऽभावे ह्रस्वादङ्गात् 2369 इति सिचो लोपः । अकृत । अकृथाः ॥

■ (2550) संपरिभ्यां करोतौ भूषणे <6-1-137>

■ (2551) समवाये च <6-1-138>

संपरिपूर्वस्यकरोतेः सुट् स्याद्भूषणे संघाते चार्थः । संस्करोति । अलंकरोतीत्यर्थः । संस्कुर्वन्ति । सङ्घीभवन्तीत्यर्थः । संपूर्वस्य क्वचिदभूषणेऽपि सुट् । संस्कृतं भक्षाः 1217 इति ज्ञापकात् । परिनिविभ्यः 2275 इति षः । परिष्करोति ॥ सिवादीनां वा-- ॥ पर्यष्कार्षीत् । पर्यस्कार्षीत् ॥

■ (2552) उपात्प्रतियत्नवैकृतवाक्याध्याहारेषु च <6-1-139>

उपात्कृञः सुट् स्यादेष्वर्थेषु चात्प्रागुक्तयोरर्थयोः । प्रतियत्नो गुणाधानम् । विकृतमेव वैकृतं विकारः । वाक्यस्याध्याहार आकाङ्क्षितैकदेशपूरणम् । उपस्कृता कन्या । अलंकृतेत्यर्थः । उपस्कृता ब्राह्मणाः ।

समुदिता इत्यर्थः । एधो दकस्योपस्कुरुते । गुणाधानं करोतीत्यर्थः । उपस्कृतं भुङ्क्ते । विकृतमित्यर्थः ।
उपस्कृतं ब्रूते । वाक्याध्याहारेण ब्रूत इत्यर्थः ॥

■ (2553) सुट्कात्पूर्वः <6-1-135>

अडभ्यासव्यवायेऽपीत्युक्तम् । संचस्कार । कात्पूर्व इत्यादि भाष्ये प्रत्याख्यातम् । तथाहि । पूर्व धातुरूपसर्गेण
युज्यते । अन्तरङ्गत्वात्सुट् । ततो द्वित्वम् । एवं च ऋतश्च संयोगादेर्गुणः 2389 संचस्करतुः । कृसृभृ--2293
इति सूत्रे ऋतो भारद्वाजस्य 2296 इति सूत्रे च । कृजोऽसुट् इति वक्तव्यम् । तेन ससुट्कात्परस्येत् ।
संचस्करिथ । संचस्करिव । गुणोर्ति---2380 इति सूत्रे नित्यं छन्दसि 3587 इति सूत्रान्नित्यमत्यनुवर्तते ।
नित्यं यः संयोगादिस्तस्येत्यर्थात्सुटि गुणो न । संस्क्रियात् । ऋतश्च संयोगादेः-- 2526 इति लिङ्सिचोर्नेट् ।
एकाच उपदेशे 2276 इति सूत्रादुपदेश इत्यनुवर्त्य उपदेशे यः संयोगादिरिति व्याख्यानात् । संस्कृषीष्ट ।
समस्कृत । समस्कृषाताम् ॥

इति तिङन्ततनादिप्रकरणम्

तिङन्तक्रयादिप्रकरणम्

<<1474>> डुक्रीञ् द्रव्यविनिमये ।

■ (2554) क्रयादिभ्यः शना <3-1-81>

क्रीणाति । ई हल्यघः 2497 क्रीणीतः । ईत्वात्पूर्वं झेरन्तादेशः । परत्वान्नित्यत्वादन्तरङ्गत्वाच्च । एवं
झस्याद्भावः । ततः शनाभ्यस्तयोः - 2483 इत्याल्लोपः । क्रीणन्ति । क्रीणीते । क्रीणाते । क्रीणाते । चिक्राय ।
चिक्रियतुः । चिक्रियिथ । चिक्रेथ । चिक्रियिव । चिक्रियिषे । क्रेता । क्रेष्यति । क्रीतात् । क्रेषीष्ट । अक्रेषीत् ।
अक्रेष्ट । <<1475>> प्रीञ् तर्पणे कान्तौ च । कान्तिः कामना । प्रीणाति । प्रीणीते । <<1476>> श्रीञ् पाके ।
<<1477>> मीञ् हिंसायाम् । हिनुमीना 2530 प्रमीणाति । प्रमीणीतः । मीनातिमिनोति 2508 इत्येज्विषये
आत्वम् । ममौ । मिम्यतुः । ममिथ । ममाथ । मिम्ये । माता । मास्यति । मीयात् । मासीष्ट । अमासीत् ।
अमासिष्टाम् । अमास्त । <<1478>> षिञ् बन्धने । सिनाति । सिनीते । सिषाय । सिष्ये । सेता ।
<<1479>> स्कुञ् आप्रवणे ।

■ (2555) स्तम्भुस्तुम्भुस्कुम्भुस्कुम्भ्यः शनुश्च <3-1-82>

चात् शना । स्कुनोति । स्कुनुते । स्कुनाति । स्कुनीते । चुस्काव । चुस्काव । चुस्कवे । स्कोता । अस्कौषीत् ।
अस्कोष्ट । स्तम्भ्वादयश्चत्वारः सौत्राः । सर्वे रोधनार्था इत्येके । माधवस्तु प्रथमतृतीयौ स्तम्भार्थौ द्वितीयो
निष्कोषणार्थश्चतुर्थो धारणार्थ इत्याह । सर्वे परस्मैपदिनः । नलोपः । विष्टम्भोति । विष्टम्भनाति ।
अवष्टम्भोति । अवष्टम्भनाति । अवतष्टम्भ । जृस्तम्भु-2291 इत्यङ्वा । व्यष्टम्भत् । व्यष्टम्भीत् । स्तुम्भोति
। स्तुम्भनाति ॥

■ (2556) वेः स्क्भनातेर्नित्यम् <8-3-77>

वेः परस्य स्क्भनातेः सस्य षः स्यात् । विष्क्भनोति । विष्क्भनाति । स्कुम्भोति । स्कुम्भनाति ॥

■ (2557) हलः शनः शानजङ्गौ <3-1-83>

हलः परस्य शनः शानजादेशः स्याद्धौ परे । स्तभान । स्तुभान । स्कभान । स्कुभान । पक्षे स्तभ्नुहीत्यादि । युञ् <<1480>> बन्धने । युनाति । युनीते । योता । क्नुञ् <<1481>> शब्दे । क्नुनाति । क्नुनीते । क्नुविता । दुञ् <<1482>> हिंसायाम् । दूणाति । दूणीते । पूञ् <<1483>> पवने ॥

■ (2558) प्वादीनां ह्रस्वः <7-3-80>

शिति परे । पुनाति । पुनीते । पविता । <<1484>> लूञ् छेदने । लुनाति । लुनीते । <<1485>> स्तृञ् आच्छादने स्तृणाति । स्तृणीते । तस्तार । तस्तरतुः । स्तरिता । स्तरीता । स्तृणीयात् । स्तृणीत । आशिषि । स्तीर्यात् । लिङ्सिचोः 2528 इति वेट् न लिङि 2529 वृत् इटो लिङि दीर्घो न स्यात् । स्तरिषीष्ट । उश्च 2368 इति कित्त्वम् । स्तीर्षीष्ट । सिचि च परस्मैपदेषु 2392 इति न दीर्घः । अस्तारीत् । अस्तारिष्टाम् । अस्तरिष्ट । अस्तरीष्ट । अस्तीर्ष्ट । <<1486>> कृञ् हिंसायाम् । कृणाति । कृणीते । चकार । चकरे । <<1487>> वृञ् वरणे । वृणाति । वृणीते । ववार । ववरे । वरिता । वरीता । आशिषि उद्देश्यपूर्वस्य 2494 वूर्यात् । वरिषीष्ट । वूर्षीष्ट अवारीत् । अवारिष्टाम् । अवरिष्ट । अवरीष्ट । अवूर्ष्ट । <<1488>> धूञ् कम्पने । धुनाति । धुनीते । दुधविथ । दुधोथ । दुधुविव । धोता । धविता । स्तुसुधूञ्भ्यः--2385 इतीट् । अधावीत् । अधविष्ट । अधोष्ट ॥

अथ बध्नात्यन्ताः परस्मैपदिनः । <<1489>> शृ हिंसायाम् । शृदृप्रां ह्रस्वो वा 2495 इति ह्रस्वपक्षे यण् । अन्यदा ऋच्छत्यृताम् 2383 इति गुणः । शश्रतुः । शशरतुः श्र्युकः किति 2381 इति निषेधस्य क्रादिनियमेन बाधः । शशरिव । शश्रिव । शरिता । शरीता । शृणीहि । शीर्यात् । अशारिष्टाम् । <<1490>> पृ पालनपूरणयोः । पप्रतुः । पपरतुः । आशिषि । पूर्यात् । <<1491>> वृ वरणे । भरण इत्येके । <<1492>> भृ भर्त्सने । भरणेप्येके । <<1493>> मृ हिंसायाम् । मृणाति । ममार । <<1494>> दृ विदारणे । ददरतुः । दद्रतुः । <<1495>> जृ वयोहानौ । झृ इत्येके । धृ इत्यन्ये । <<1496>> नृ नये । <<1497>> कृ हिंसायाम् । <<1498>> ऋ गतौ । ऋणाति । अरांचकार । अरिता । अरीता । अर्णात् । अर्णीताम् । ईर्यात् । आरीत् । आरिष्टाम् । <<1499>> गृ शब्दे । <<1500>> ज्या वयोहानौ । ग्रहिज्या 2412 ॥

■ (2559) हलः <6-4-2>

अङ्गावयवाद्धलः परं यत्संप्रसारणं तदन्ताङ्गस्य दीर्घः स्यात् । इति दीर्घं कृते प्वादीनां ह्रस्वः 2258 । जिनाति । जिज्यौ । जिज्यतुः । <<1501>> री गतिरेषणयोः । रेषणं वृकशब्दः । <<1502>> ली श्लेषणे । विभाषा लीयतेः <<1509>> इत्येज्विषये आत्वं वा । ललौ । लिलाय । लाता । लेता । <<1503>> व्ली वरणे । व्लिनाति । <<1504>> प्ली गतौ । वृत् । ल्वादयो वृत्ताः । प्वादयोऽपीत्येके । <<1505>> व्री वरणे । <<1506>> भी भये । भरण इत्येते । <<1507>> क्षीष् हिंसायाम् । एषां त्रयाणां ह्रस्वः । केषांचिन्मते तु न । <<1508>> जा अवबोधने । जाजनोर्जा 2511 जानाति । दीर्घनिर्देशसामर्थ्यान्न ह्रस्वः । <<1509>> बन्ध बन्धने । बध्नाति । बबन्धिथ । बन्धा । बन्धारौ । भन्त्स्यति । बधान । अभान्सीत् । पूर्वत्रासिद्धम् 12 इति भष्भावात्पूर्वं झलो झलि 2281 इति सिजलोपः । प्रत्ययलक्षणेन सादिप्रत्ययमाश्रित्य भष्भावो न । प्रत्ययलक्षणं प्रतिसिजलोपस्यासिद्धत्वात् । अबान्धाम् । अभान्त्सु । <<1510>> वृङ् संभक्तौ । वृणीते । वव्रे । ववृषे । ववृद्धे । वरिता । वरीता । अवरिष्ट । अवरीष्ट । अवृत् । <<1511>> श्रन्थ विमोचनप्रतिहर्षयोः ॥ इतः परस्मैपदिनः ॥ श्रन्थाति । । श्रन्थिग्रन्थीत्यादिना कित्त्वपक्षे एत्वाभ्यासलोपावप्यत्र वक्तव्यौ इति हरदत्तादयः (वा) ॥ श्रेथतुः । श्रेथुः । इदं कित्त्वं पितामपीति सुधाकरमते । श्रेथिथ । अस्मिन्नपि पक्षे णलि । शश्राथ । उत्तमे तु । शश्राथ शश्रथेति माधवः । तत्र मूलं मृग्यम् । 1512 मन्थ विलोडने । <<1513>> श्रन्थ <<1514>> ग्रन्थ

सन्दर्भे । अर्थभेदाच्छन्धेः पुनः पाठः । रूपं तूक्तम् । <<1515>> कुन्थ संश्लेषणे । संक्लेशे इत्येके । कुन्थनाति । चुकुन्थ । कुथेति दुर्गः । चुकोथ । <<1516>> मृद क्षोदे । मृदनाति । मृदान । <<1517>> मृड च । अयं सुखेऽपि । ष्टुत्वम् । मृङ्णाति । <<1518>> गुध रोषे । गुध्नाति । <<1519>> कुष निष्कर्षे । कुष्णाति । कोषिता ॥

■ (2560) निरः कुषः <7-2-46>

निरः परात्कुषोवलादेरार्धधातुकस्य इङ्वा स्यात् । निष्कोषिता । निष्कोष्टा । निरकोषीत् । निरकुक्षत् । <<1520>> क्षुभ संचलने । क्षुभ्नादिषु च 792 क्षुभ्नाति । क्षुभ्नीतः । क्षोभिता । क्षुभान । <<1521>> णभ <<1522>> तुभ हिंसायाम् । नभ्नाति । तुभ्नाति । नभते तोभते इति शपि । नभ्यति तुभ्यतीति श्यनि । <<1523>> क्लिशू विबाधने । शादिति श्चुत्वनिषेधः । क्लिश्नाति । क्लेशिता । क्लेष्टा । अक्लेशीत् । अक्लिक्षत् । <<1524>> अश भोजने । अश्नाति । आश । <<1525>> उध्रस उञ्छे । उकार इत् । ध्रस्नाति । उकारो धात्ववयव इत्येके । उध्रसांचकार । <<1526>> इष आभीक्ष्ण्ये । पौनः पुन्यं भृशार्थो वा आभीक्ष्ण्यम् । इष्णाति । तीषसह-- 2340 इत्यत्र सहिना साहचर्यादकारविकरणस्य तौदादिकस्यैव इषेर्ग्रहणं नतु इष्यतीष्णात्योरित्याहुः । एषिता । वस्तुतस्तु इष्णातेरपि इङ्विकल्प उचितः । तथा च वार्तिकम् ॥ इषेस्तकारे श्यन्प्रत्ययात्प्रतिषेध इति (वा) ॥ <<1527>> विष विप्रयोगे । विष्णाति । वेष्टा । <<1528>> प्रुष <<1529>> प्लुष स्नेहनसेवनपूरणेषु । प्रुष्णाति । प्लुष्णाति । <<1530>> पुष पुष्टौ । पोषिता । <<1531>> मुष स्तेये । मोषिता । <<1532>> खच भूतप्रादुर्भावे । भूतप्रादुर्भावोऽतिक्रान्तोत्पत्तिः । खच्नाति । वान्तोऽयमित्येके ॥

■ (2561) छवोः शूडनुनासिके च <6-4-19>

सतुक्कस्य छस्य वस्य च क्रमाच्छ ऊठ् एतावादेशौ स्तोऽनुनासिके क्वौ झलादौ च किङिति । खौनाति । चखाव खविता । शानचः परत्वादूठि कृते हलन्तात्वाभावान्न शानच् । खौनीहि <<1533>> हिठ च । ष्टुत्वम् । हिठ्णाति । <<1534>> ग्रह उपादाने । स्वरितेत् । ग्रहिज्या--- 2412 । गृह्णाति । गृहणीते ॥

■ (2562) ग्रहोऽलिटि दीर्घः <7-2-37>

एकाचो ग्रहेर्विहितस्येटो दीर्घः स्यान्नतु लिटि । ग्रहीता । लिटि तु जग्रहिथ । गृह्यात् । ग्रहीषीष्ट । ह्म्यन्त--- -2299 इति न वृद्धिः । अग्रहीत् । अग्रहीष्टाम् । अग्रहीष्ट । अग्रहीषाताम् । अग्रहीषत ॥

इति तिङन्तक्रयादिप्रकरणम्

तिङन्तचुरादिप्रकरणम्

<<1535>> चुर स्तेये ॥

■ (2563) सत्यापपाशरूपवीणातूलश्लोकसेनालोमत्वचवर्मवर्णचूर्णचुरादिभ्यो णिच् <3-1-25>

एभ्यो णिच् स्यात् । चूर्णान्तेभ्यः । (ग) प्रातिपदिकाद्वात्वर्थे इत्येव सिद्धे तेषामिह ग्रहणं प्रपञ्चार्थम् । चुरादिभ्यस्तु स्वार्थे । पुगन्त-2189 इति गुणः । सनाद्यन्ताः--2304 इति धातुत्वम् । तिप्शबादि । गुणायादेशौ । चोरयति ॥

■ (2564) णिचश्च <1-3-74>

णिजन्तादात्मनेपदं स्यार्तृगामिनि क्रियाफले । चोरयते । चोरयामास । चोरयिता । चोर्यात् । चोरयिषीष्ट ।
 णिश्रि--2312 इति चङ् । णौ चङि--2314 इति ह्रस्वः । द्वित्वम् । हलादिः शेषः 2179 । दीर्घो लघोः 2318
 इत्यभ्यासदीर्घः । अचूचुरत् । अचूचुरत । <<1536>> चिति स्मृत्याम् । चिन्तयति । अचिचिन्तत् । चिन्तेति ।
 पठितव्ये इदित्करणं णिचः पाक्षिकत्वे लिङ्गम् । तेन चिन्त्यात् । चिन्त्यते इत्यादौ नलोपो न । चिन्तति ।
 चिन्तेत् । एतच्च ज्ञापकं सामान्यापेक्षमित्येके । अत एकहल्--2260 इत्यत्र वृत्तिकृता जगाण
 जगणतुरित्युदाहृतत्वात् विशेषापेक्षमित्यपरे । अत एव (ग) आधृषाद्वा इत्यस्य न वैयर्थ्यम् । <<1537>> यत्रि
 संकोचे । यन्त्रयति । यन्त्रेति पठितुं शक्यम् । यत्तु इदित्करणाद्यन्त्रतीति माधवेनोक्तं तच्चिन्त्यम् । एवं
 कुद्रितत्रिमत्रिषु । <<1538>> स्फुडि परिहासे । स्फुण्डयति । इदित्करणात् । स्फुण्डति । स्फुटीति पाठान्तरम् ।
 स्फुण्टयति । <<1539>> लक्ष दर्शनाङ्कनयोः । <<1540>> कुद्रि अनृतभाषणे । कुन्द्रयति । <<1541>> लड
 उपसेवायाम् । लाडयति । <<1542>> मिदि स्नेहने । मिन्दयति । मिन्दति । <<1543>> ओलडि उत्क्षेपणे ।
 ओलण्डयति । ओलण्डति । ओकार इदित्येके । लण्डयति । लण्डति । उकारादिरयमित्यन्ये । उलण्डयति ।
 <<1544>> जल अपवारणे । लज इत्येके । <<1545>> पीड अवगाहने । पीडयति ॥

■ (2565) भाजभासभाषदीपजीवमीलपीडामन्यतरस्याम् <7-4-3>

एषामुपाधाया ह्रस्वो वा स्याच्चङ्परे णौ । अपीपिडत् । अपिपीडत् । <<1546>> नट अवस्कन्दने । अवस्कन्दनं
 नाट्यम् । <<1547>> श्रथ प्रयत्ने । प्रस्थान इत्येके । <<1548>> बध संयमने । बाधयति । बन्धेति चान्द्रः ।
 <<1549>> पृ पूरणे । पारयति । दीर्घोच्चारणं णिचः पाक्षिकत्वे लिङ्गम् । तद्धि सेट्कत्वाय । एवं च
 पृणातिपिपतिभ्यां परितेत्यादिसिद्धावपि परति परत इत्यादिसिद्धिः फलम् । <<1550>> ऊर्ज बलप्राणनयोः ।
 <<1551>> पक्ष परिग्रहे । <<1552>> वर्ण <<1553>> चूर्णप्रेरणे । (ग) वर्ण वर्णन इत्येके । <<1554>> प्रथ
 प्रख्याने । प्राथयति । नान्ये मितोऽहेताविति वक्ष्यमाणत्वान्नास्य मित्त्वम् ॥

■ (2566) अत्स्मृदृत्वरप्रथमदस्तृस्पशाम् <7-4-95>

एषामभ्यासस्य अकारोऽन्तादेशः स्याच्चङ्परे णौ । इत्वापवादः । अपप्रथत् । <<1555>> पृथ प्रक्षेपे । पर्थयति
 ॥

■ (2567) उर्कृत् <7-4-7>

उपधाया ऋवर्णस्य स्थाने ऋत्स्याद्वा चङ्परे णौ । इररारामपवादाः । अपीपृथत् । अपपर्थत् । पथ इत्येके । पाथयति । <<1556>> षम्ब
 सम्बन्धने । सम्बयति- अससम्बत् । <<1557>> शम्ब च । अशशम्बत् । साम्ब इत्येके । <<1558>> भक्ष अदने । <<1559>> कुट्ट
 छेदनभर्त्सनयोः । पूरण इत्येके । कुट्टयति । <<1560>> पुट्ट <<1561>> चुट्ट अल्पीभावे । <<1562>> अट्ट <<1563>> षुट्ट अनादरे ।
 अट्टयति । अयं दोषधः । ष्टुत्वस्यासिद्धत्वात् नन्दाः---2246 इति निषेधः । आट्टित् । <<1564>> लुण्ठ स्तेये । लुण्ठति । लुण्ठतीति । लुठि
 स्तेये इति भौवादिकस्य । <<1565>> शठ <<1566>> श्वठ असंस्कारगत्योः । श्वठि इत्येके । <<1567>> तुजि <<1568>> पिजि
 हिंसाबलादाननिकेतनेषु । तुञ्जयति । पिञ्जयति । इदित्करणात्तुञ्जति । पिञ्जति । तुज पिजेति केचित् । लजि लुजि इत्येके । <<1569>>
 पिस गतौ । पेसयति । पेसतीति तु शपि गतम् । <<1570>> षान्त्व सामप्रयोगे । <<1571>> श्वल्क <<1572>> वल्क परिभाषणे ।
 <<1573>> ष्णिह स्नहने । स्फिट इत्येके । <<1574>> स्मिट अनादरे । अषोपदेशत्वान्न षः । असिस्मिटत् । ष्मिड् अनादर इत्येके ।
 डित्त्वस्यावयवेऽचरितार्थत्वाणिजन्तात्तङ् । स्माययते । <<1575>> श्लिष श्लेषणे । <<1576>> पथि गतौ । पन्थयति । पन्थति ।
 <<1577>> पिच्छ कुट्टने । <<1578>> छदि संवरणे । छन्दयति । छन्दति । <<1579>> श्रण दाने । प्रायेणायं विपूर्वः । विश्राणयति ।
 <<1580>> तड आघाते । ताडयति । <<1581>> खड <<1582>> खडि <<1583>> कडि भेदने । खाडयति । खण्डयति । खण्डति ।
 कण्डयति । कण्डति । <<1584>> कुडि रक्षणे । <<1585>> गुडि वेष्टने । रक्षण इत्येके । कुठि इत्यन्ये । अवकुण्ठयति अकुण्ठति । गुठि
 इत्यपरे । <<1586>> खुडि खण्डने । <<1587>> वठि विभाजने । वडि इत्येके । <<1588>> मडि भूषायां हर्षे च । <<1589>> भडि कल्याणे
 । <<1590>> छर्द वमने । <<1591>> पुस्त <<1592>> बुस्त आदरानादरयोः । <<1593>> चुद संचोदने <<1594>> नक्क <<1595>>
 धक्क नाशने । णोपदेशलक्षणे पर्युदस्तोऽयम् । प्रनक्कयति । <<1596>> चक्क <<1597>> चुक्क व्यथने । <<1598>> क्षल शौचकर्मणि ।

<<1599>> तल प्रतिष्ठायाम् । <<1600>> तुल उन्माने । तोलयति । लोलयामास । अतूतुलत् । कथं तुलयति तुलना इत्यादि । तुलोपमाभ्याम् --630 इति निपातनादङन्तस्य तुलाशब्दस्य सिद्धौ ततो णिच् । <<1601>> दुल उत्क्षेपणे । दोलयति । दोलयामास । अदूदुलत् । <<1602>> पुल महत्त्वे । <<1603>> चुल समुच्छ्राये । <<1604>> मूल रोहणे । <<1605>> कल <<1606>> बिल क्षेपे । कालयति । <<1607>> बिल भेदने । <<1608>> तिल स्नेहने । <<1609>> चल भृतौ । <<1610>> पाल रक्षणे । <<1611>> लूष हिंसायाम् । <<1612>> शुल्ब माने । <<1613>> शूर्प च । <<1614>> चुट छेदने । <<1615>> मुट संचूर्णने । <<1616>> पडि <<1617>> पसि नाशने । पण्डयति । पण्डति । पंसयति । पंसति । <<1618>> व्रज मार्गसंस्कारगत्योः । <<1619>> शुल्क अतिस्पर्शने । <<1620>> चपि गत्याम् । चम्पयति । चम्पति । <<1621>> क्षपि क्षान्त्याम् । क्षम्पयति । क्षम्पति । <<1622>> छजि कृच्छ्रजीवने । <<1623>> श्वर्त गत्याम् । <<1624>> श्वभ च । <<1625>> जप मिच्च । अयं जाने जापने च वर्तते ॥

■ (2568) मितां ह्रस्वः <6-4-92>

मितामुपधायाह्रस्वः स्याण्णौ परे । जपयति । <<1626>> यम च परिवेषणे । चान्मित् । पिरिवेषणमिह वेष्टनम् । न तु भोजनानापि वेष्टना । यमयति चन्द्रम् । परिवेष्टत इत्यर्थः । <<1627>> चह परिकल्कने । चहयति । अचीचहत् । कथादौ वक्ष्यमाणस्य तु अदन्तात्वेनाग्लोपित्वाद्दीर्घसन्वद्भावौ न । अचचहत् । चप इत्येके । चपयति । <<1628>> रह त्यागे इत्येके । अरीरहत् । कथादेस्तु अररहत् । <<1629>> बल प्राणने । बलयति । <<1630>> चिञ् चयने ।

■ (2569) चिस्फुरोर्णौ <6-1-54>

आत्वं वा स्यात् ॥

■ (2570) अर्तिह्रीन्लीरीक्नुयीक्षमाय्यातां पुग्णौ <7-3-36>

चपयति । चययति । त्रित्करणसामर्थ्यादस्य णिज्विकल्पः । चयति । चयते । प्रणिचयति । प्रनिचयति । (ग) नान्ये मितोऽहेतौ । अहेतौ स्वार्थे णिचि जपादिभ्योऽन्ये मितो न स्युः । तेन शमादीनाममन्तत्वप्रयुक्तं मित्त्वं न । <<1631>> घट्ट चलने । <<1632>> मुस्त संघाते । <<1633>> खट्ट संवरणे । <<1634>> षट्ट <<1635>> स्फिट्ट <<1636>> चुबि हिंसायाम् । <<1637>> पुल सङ्घाते । पूर्ण इत्येके । पुण इत्यन्ये । <<1638>> पुंस अभिवर्धने । <<1639>> टकि बन्धने । टङ्कयति । टङ्कति । <<1640>> धूस कान्तिकरणे । धूसयति । दन्त्यान्तः । मूर्धन्यान्त इत्येके । तालव्यान्त इत्यपरे । <<1641>> कीट वर्णे । <<1642>> चूर्ण संकोचने । <<1643>> पूज पूजायाम् । <<1644>> अर्क स्तवने । तपन इत्येके । <<1645>> शुठ आलस्ये । <<1646>> शुठि शोषणे । शुण्ठयति । शुण्ठति । <<1647>> जुड प्रेरणे । <<1648>> गज । <<1649>> मार्ज शब्दार्थौ । गाजयति । मार्जयति । <<1650>> मर्च च । मर्चयति । <<1651>> घृ प्रस्रवणे । स्रावण इत्येके । <<1652>> पचि विस्तारवचने । पञ्चयति । पञ्चति । पञ्चते इति व्यक्तार्थस्य शपि गतम् । <<1653>> तिज निशाने । तेजयति । <<1654>> कृत संशब्दने ॥

■ (2571) उपधायाश्च <7-1-101>

धातोरुपधाभूतस्य ऋत इत्स्यात् । रपरत्वम् । उपधायां च 2265 इति दीर्घः । कीर्तयति । उर्ऋत् 2567 । अचीकृतत् । अचिकार्तत् । <<1655>> वर्ध छेदनपूरणयोः । <<1656>> कुबि आच्छादने । कुम्बयति । कुम्बति । कुभि इत्येके । <<1657>> लुबु <<1658>> तुबि अदर्शने । अर्दन इत्येके । <<1659>> हलप व्यक्तायां वाचि । क्लप इत्येके । <<1660>> चुटि छेदने । <<1661>> इल प्रेरणे । एलयति । ऐलितत् । <<1662>> म्रक्ष म्लेच्छने । <<1663>> म्लेच्छ अव्यक्तायां वाचि । <<1664>> ब्रूस <<1665>> बर्ह हिंसायाम् । केचिदिह गर्ज गर्द शब्दे । गर्द अबिकाङ्क्षायामिति पठन्ति । <<1666>> गुर्द पूर्वनिकेतने ।

<<1667>> जसि रक्षणे । मोक्षणे इति केचित् । जंसयति । जंसति । <<1668>> ईड स्तुतौ । <<1669>> जसु हिंसायाम् । <<1670>> पिडि संघाते । <<1671>> रुष रोषे । रुठ इत्येके । <<1672>> डिप क्षेपे । <<1673>> ष्टुप समुच्छ्राये ॥

आ कुस्मादात्मनेपदिनः । कुस्मनाम्नो वेति वक्ष्यते तमभिव्याप्येत्यर्थः । अकर्तृगामिफलार्थमिदम् । <<1674>> चित संचेतने । चेतयते । अचीचितत । <<1675>> दशि दंशने । दंशयते । अददंशत । इदित्वाणिजभावे । दंशति । आकुस्मीयमात्मनेपदं णिच्सन्नियोगेनैवेति व्याख्यातारः । नलोपे सञ्जिसाहचर्याद् भ्वादेरेव ग्रहणम् । <<1676>> दसि दर्शनदंशनयोः । दंसयते । दंसति । दसेत्यप्येके । <<1677>> डप <<1678>> डिप संघाते । <<1679>> तत्रि कुटुम्बधारणे । तन्त्रयते । चान्द्रास्तु धातुद्वयमिति कृत्वा कुटुम्बयते इत्युदाहरन्ति । <<1680>> मत्रि गुप्तपरिभाषणे । <<1681>> स्पश ग्रहणसंश्लेषणयोः । <<1682>> तर्ज <<1683>> भर्त्स तर्जने । <<1684>> बस्त <<1685>> गन्ध अर्दने । बस्तयते । गन्धयते । <<1686>> विष्क हिंसायाम् । हिष्केत्येके । <<1687>> निष्क परिमाणे । <<1688>> लल ईप्सायाम् । <<1689>> कूण सङ्कोचे । <<1690>> तूण पूरणे । <<1691>> भूण आशाविशङ्कयोः । <<1692>> सठ श्लाघायाम् । <<1693>> यक्ष पूजायाम् । <<1694>> स्यम वितर्के । <<1695>> गूर उद्यमने । <<1696>> शम <<1697>> लक्ष आलोचने । नान्ये मित इति मित्त्वनिषेधः । शामयते । <<1698>> कुत्स अवक्षेपणे । <<1699>> व्रुट छेदने । कुट इत्येके । <<1700>> गल स्नवणे । <<1701>> भल आभण्डने । <<1702>> कूट आप्रदाने । अवसादने इत्येके । <<1703>> कुट्ट प्रतापे । <<1704>> वञ्चु प्रलम्भने । <<1705>> वृष शक्तिबन्धने । शक्तिबन्धनं प्रजननसामर्थ्यं शक्तिबन्धश्च । वर्षयते । <<1706>> मद तृप्तियोगे । मादयते । <<1707>> दिव परिकूजने । <<1708>> गृ विज्ञाने । गारयते । <<1709>> विद चेतनाख्याननिवासेषु । वेदयते । विन्दति प्राप्तौ श्यन्लुक्शनम्शेष्विदं क्रमात् । <<1710>> मान स्तम्भे । मानयते । <<1711>> यु जुगुप्सायाम् । यावयते । (ग) <<1712>> कुस्म नाम्नोवा । कुस्मेति धातुः कुत्सितस्मयने वर्तते । कुस्मयते । अचुकुस्मत । अथवा कुस्मेति प्रातिपदिकं ततो धात्वर्थो णिच् । इत्याकुस्मीयाः ॥ <<1713>> चर्च अध्ययने । <<1714>> बुक्क भषणे । <<1715>> शब्द उपसर्गादाविष्कारे च । चाद्भषणे । प्रतिशब्दयति । प्रतिश्रुतमाविष्करोतीत्यर्थः । अनुपसर्गाच्च । आविष्कारे इत्येव । शब्दयति । <<1716>> कण निमीलने । काणयति । णौ चङ्युपाधाया ह्रस्वः 1324 ॥ काण्यादीनां वेति विकल्प्यते(वा) ॥ अचीकणत् । अचकाणत् । <<1717>> जभि नाशने । जम्भयति । जम्भति । <<1718>> षूद क्षरणे । सूदयति । असूषुदत् । <<1719>> जसु ताडने । जासयति । जसति । <<1720>> पश बन्धने । पासयति । <<1721>> अम रोगे । आमयति । नान्ये मित इति निषेधः । अम गत्यादौ शपि गतः । तस्माद्धेतुमण्णौ न कम्यमिचमामिति निषेधः । आमयति । <<1722>> चट <<1723>> स्फुट भेदने । विकासे शशपोः स्फुटति स्फोटते इत्युक्तम् । <<1724>> घट सङ्घाते । घाटयति हन्त्यर्थाश्च (ग) नवगण्यामुक्ता अपि हन्त्यर्थाः स्वार्थे णिचं लभन्ते इत्यर्थः । <<1725>> दिवु मर्दने । उदित्वादेवतीत्यपि । <<1726>> अर्ज प्रतियत्ने । अयमर्थान्तरेऽपि । द्रव्यमर्जयति । <<1727>> घुषिर् विशब्दने । घोषयति । घुषिरवि शब्दने 3063 इति सूत्रेऽविशब्देन इति निषेधाल्लिङ्गादनिट्योऽस्य णिच् । घोषति । इरित्वादङ्वा । अघुषत् । अघोषीत् । ण्यन्तस्य तु अजघुषत् । आङ् <<1728>> क्रन्द सातत्ये । भौवादिकः क्रन्दधातुराहवानादर्थ उक्तः स एवाङ्पूर्वो णिचं लभते । सातत्ये । आक्रन्दयति । अन्ये तु आङ्पूर्वो घुषिः क्रन्दसातत्ये इत्याहुः । आघोषयति । <<1729>> लस शिल्पयोगे । <<1730>> तसि <<1731>> भूष अलंकरणे । अवतंसयति । अवतंसति । भूषयति । <<1732>> अर्ह पूजायाम् । <<1733>> ज्ञा नियोगे । आज्ञापयति । <<1734>> भज

विश्राणने । <<1735>> शृधु प्रहसने । अशशर्धत् । अशीशृधत् । <<1736>> यत् निकारोपस्कारयोः ।
<<1737>> रक् <<1738>> लग आस्वादने । रघ इत्येके । रग इत्यन्ये । <<1739>> अञ्चु निशेषणे ।
अञ्चयति । उदित्त्वमिङ्विकल्पार्थम् । अत एव विभाषितो णिच् । अञ्चति । एवं शृधुजसुप्रभृतीनामपि
बोध्यम् । <<1740>> लिङि चित्रीकरणे । लिङ्गयति । लिङ्गति । <<1741>> मुद संसर्गे । मोदयति
सक्तून् घृतेन । <<1742>> त्रस धारणे । ग्रहण इत्येके । वारण इत्यन्ये । <<1743>> उधस उञ्छे ।
उकारो धात्ववयव इत्येके । नेत्यन्ये । धासयति । धसति । उधासयति । <<1744>> मुच प्रमोचने
मोदने च । <<1745>> वस स्नेहच्छेदापहरणेषु । <<1746>> चर संशये । <<1747>> च्यु सहने ।
हसने चेत्येके । च्यावयति । च्युसेत्येके । च्योसयति । <<1748>> भुवोऽवकल्कने । अवकल्कनं
मिश्रीकरणमित्येके । चिन्तनमित्यन्ये । भावयति । <<1749>> कृपेश्च । कल्पयति ॥
(ग) आ स्वदः स्वकर्मकात् ॥ स्वदिमभिव्याप्य संभवत्कर्मभ्य एव णिच् । <<1750>> ग्रस ग्रहणे ।
ग्रासयति फलम् । <<1751>> पुष धारणे । पोषयत्याभरणम् । <<1752>> दल विदारणे । दालयति ।
<<1753>> पट <<1754>> पुट <<1755>> लुट <<1756>> तुजि <<1757>> मिजि <<1758>>
पिजि <<1759>> लुजि <<1760>> भजि <<1761>> लघि <<1762>> त्रसि <<1763>> पिसि
<<1764>> कुसि <<1765>> दशि <<1766>> कुशि <<1767>> घट <<1768>> घटि <<1769>>
बृहि <<1770>> बर्ह <<1771>> वल्ह <<1772>> गुप

<<1773>> धूप <<1774>> विच्छ <<1775>> चीव <<1776>> पुथ <<1777>> लोकृ <<1778>> लोचृ <<1779>> णद <<1780>>
कुप <<1781>> तर्क <<1782>> वृतु <<1783>> वृधु भाषार्थाः । पाटयति । पोडयति । लोटयति । तुञ्जयति । पिञ्जति । एवं परेषाम् ।
घटयति । घण्टयति ।

■ (2572) नागलोपिशास्वदिताम् <7-4-2>

णिच्यग्लोपिनः शास्तेर्ऋदितां च उपधाया ह्रस्वो न स्याच्चङ्परे णौ । अलुलोकत् । अलुलोचत् । वर्तयति ।
वर्धयति । उदित्त्वाद्वर्तति । वर्धति । <<1784>> रुट <<1785>> लजि <<1786>> अजि <<1787>> दसि
<<1788>> भृशि <<1789>> रुशि <<1790>> शीक <<1791>> रुसि <<1792>> नट <<1793>> पुट
<<1794>> जि <<1795>> चि <<1796>> रघि <<1797>> लघि <<1798>> अहि <<1799>> रहि
<<1800>> महि च । <<1801>> लडि <<1802>> तड <<1803>> नल च । <<1804>> पूरी आप्ययने ।
ईदित्त्वं निष्ठायामिणिषेधाय । अत एव णिज्वा । पूरयति । पूरति । <<1805>> रुज हिंसायाम् । <<1806>>
ष्वद आस्वादने । स्वाद इत्येके । असिष्वदत् । दीर्घस्य त्वणोपदेशत्वात् । असिष्वदत् । इत्यास्वदीयाः ॥

(ग) आ धृषाद्वा । इत् उर्ध्वं विभाषितणिचो धृषधातुमभिव्याप्य । <<1807>> युज <<1808>> पृच
संयमने । योजयति । योजति । अयौक्षीत् । पर्चयति । पर्चति । पर्चिता । अपर्चीत् । <<1809>> अर्च
पूजायाम् । <<1810>> षह मर्षणे । साहयति । स एवातं नागः सहति कलभेभ्यः परिभवम् ।
<<1811>> ईर क्षेपे । <<1812>> ली द्रवीकरणे । लापयति । लयति । लेता । <<1813>> वृजी वर्जने ।
वर्जयति । वर्जति । <<1814>> वृज् आवरणे । वारयति । वरति । वरते । वरिता । वरीता । <<1815>>
जृ वयोहानौ । जारयति । जरति । जरिता । जरीता । <<1816>> ज्रि च । ज्राययति । ज्रयति । ज्रेता ।
<<1817>> रिच वियोजनं पर्चनयोः । रेचयति । रेचति । रेक्ता । <<1818>> शिष असर्वोपयोगे ।
शेषयति । शेषति । शेष्टा । अशिक्षत् । अयं विपूर्वोऽतिशये । <<1819>> तप दाहे । तापयति । तपति ।
तप्ता । <<1820>> तृप तृप्तौ । संदीपन इत्येके । तर्पयति । तर्पति । तर्पिता । <<1821>> छृदी
सन्दीपने ॥ छर्दयति । छर्दति । छर्दिता । छर्दिष्यति । सेसिचि--250 इति विकल्पो न । साहचर्यात्तत्र
रौधादिकस्यैव ग्रहणात् । चृप छृप तृप दृप संदीपन इत्येके । चर्पयति । छर्पयति । <<1822>> दृभी भये

। दर्भयति । दर्भति । दर्भिता । <<1823>> दृभ संदर्भे ॥ अयं तुदादावीदित् । <<1824>> श्रथ मोक्षणे ।
हिंसायां इत्येके । <<1825>> मी गतौ । माययति-मयति । मेता । <<1826>> ग्रन्थ बन्धने ।
ग्रन्थयति-ग्रन्थति । <<1827>> शीक आमर्षणे । <<1828>> चीक च । <<1829>> अर्द हिंसायाम् ।
स्वरितेत् । अर्दयति । अर्दति । अर्दते । <<1830>> हिंसि हिंसायाम् । हिंसयति । हिंसति । हिन्स्तीति
श्नमि गतम् । <<1831>> अर्ह पूजायाम् । आडः <<1832>> षद पदर्थे । आसादयति । आसीदति ।
पाघ्रा---2360 इति सीदादेशः । आसत्ता । आसात्सीत् । <<1833>> शुन्ध शौचकर्मणि । शुन्धिता ।
अशुन्धीत् । अशुन्धिष्टाम् । <<1834>> छद अपवारणे । स्वरितेत् । <<1835>> जुष परितर्कणे ।
परितर्कणमूहो हिंसा वा । परितर्पण इत्यन्ये । परितर्पणं परितृप्तिक्रिया । जोषयति । जोषति ।
प्रीतिसेवनयोर्युषते इति तुदादौ । <<1836>> धूञ् कम्पने । णावित्यधिकृत्य ॥ ।
धूञ्प्रीजोर्नुग्वक्तव्यः (वा) ॥ धूनयति । धवति । धवते । केचित्तु धूञ्प्रीणोरिति पठित्वा
प्रीणातिसाहचर्याद्धुनातेरेव नुकमाहुः । धावयति । अयं स्वादौ क्र्यादौ तुदादौ च । स्वादौ क्र्यादौ तुदादौ च ।
स्वादौ ह्रस्वश्च । तथा च कविरहस्ये ॥ धूनोतिचम्पकवनानि धुनोत्यशोकं चूतं धुनाति धुवति
स्फुटितातिमुक्तिम् ॥ वायुर्विधूनयति चम्पकपुष्परेणून्यत्कानने धवति चन्दनमञ्जरीश्च । <<1837>>
प्रीञ् तर्पणे ॥ प्रीणयति । धूञ्प्रीणोरिति हरदत्तोक्तपाठे तु । प्राययति । प्रयति । प्रयते । <<1838>>
श्रन्थ <<1839>> ग्रन्थ सन्दर्भे । <<1840>> आप्लृ लम्भने । आपयति । आपिपत् । आपति । आप्ता
। आपत् । स्वरितेदयमित्येके । आपते । <<1841>> तनु श्रद्धोपकरणयोः ॥ उपसर्गाच्च दैर्घ्ये ॥
तानयति । वितानयति । तनति । वितनति । चन श्रद्धोपहननयोरित्येके । चानयति । चनति ।
<<1842>> वद संदेशवचने ॥ वादयति । स्वरितेत् । वदति । वदते । अनुदात्तेदित्येके । ववदतुः ।
ववदिथ । ववदे । वद्यात् । <<1843>> वच परिभाषणे । वाचयति । वचति । वक्ता । अवाक्षीत् ।
<<1844>> मान पूजायाम् । मानयति । मानति । मानिता । विचारणे तु भौवादिको नित्यसन्नन्तः ।
स्तम्भे मानयते । इत्याकुस्मीयाः । मन्यते इति दिवादौ । मनुते इति तनादौ च । <<1845>> भू
प्राप्तावात्मनेपदी । भावयते । भवते । णिच्सन्नियोगेनैवात्मनेपदमित्येके । भवति । <<1846>> गर्ह
विनिन्दने । <<1847>> मार्ग अन्वेषणे । <<1848>> कठि शोके । उत्पर्वोऽयमुत्कण्ठायाम् । कण्ठते
इत्यात्मनेपदी गतः । <<1849>> मृजू शौचालंकारयोः । मार्जयति । मार्जति । मार्जिता । मार्ष्टा ।
<<1850>> मृष तितिक्षायाम् । स्वरितेत् । मर्षयति । मर्षति । मर्षते । मृष्यति मृष्यते इति दिवादौ ।
सेचने शपि मर्षति । <<1851>> धृष प्रहसने । धर्षयति । धर्षति । इत्याधृषीयाः ॥
अथादन्ताः ॥ <<1852>> कथ वाक्यप्रबन्धे । अल्लोपस्य स्थानिवद्भावान्नवृद्धिः । कथयति ।
अग्लोपित्वान्न दीर्घसन्वद्भावौ । अचकथत् । <<1853>> वर ईप्सायाम् । वरयति । वारयतीति गतम् ।
<<1854>> गण संख्याने । गणयति ॥

■ (2573) ई च गणः <7-4-97>

गणेरभ्यासस्य ई स्याच्चाच्चङ्परे णौ । अजीगणत् । अजगणत् । <<1855>> शठ <<1856>> श्वठ
सम्यगवभाषणे । <<1857>> पठ <<1858>> वठ ग्रन्थे । <<1859>> रह त्यागे । अररहत् । <<1860>>
स्तन । <<1861>> गदी देवशब्दे । स्तनयति । गदयति अजगदत् । <<1862>> पत गतौ वा । वा णिजन्तः ।
वाऽदन्त इत्येके । आद्ये । पतयति । पतति । पतांचकार । अपतीत् । द्वितीये । पातयति । अपीपतत् ।
<<1863>> पष अनुपसर्गात् । गतावित्येव । पषयति । <<1864>> स्वर आक्षेपे । स्वरयति । <<1865>> रच
प्रतियत्ने । रचयति । <<1866>> कल गतौ संख्याने च । <<1867>> चह परिकल्कने । परिकल्कनं दम्भः
शाठ्यं च । <<1868>> मह पूजायाम् । महयति । महतीति शपि गतम् । <<1869>> सार <<1870>> कृप

<<1871>> श्रथ दौर्बल्ये । सारयति । कृपयति । श्रथयति । <<1872>> स्पृह ईप्सायाम् । <<1873>> भाम क्रोधे । अबभामत् । <<1874>> सूच पैशून्ये ॥ सूचयति । अषोपदेशत्वान्न षः । असूसुचत् । <<1875>> खेट भक्षणे ॥ तृतीयान्त इत्येके । खोट इत्यन्ये । <<1876>> क्षोट क्षये । <<1877>> गोम उपलेपने । अजुगोमत् । <<1878>> कुमार क्रीडायाम् । अचुकुमारत् । <<1879>> शील उपधारणे । उपधारणमभ्यासः । <<1880>> साम सान्त्वप्रयोगे । अससामत् । साम सान्त्वने इत्यतीतस्य तु असीषमत् । <<1881>> वेल कालोपदेशे । वेलयति । काल इति पृथग्धातुरित्येके । कालयति । <<1882>> पल्पूल लवनपवनयोः । <<1883>> वात सुखसेवनयोः । वातयति । अववातत् । <<1884>> गवेष मार्गणे । अजगवेषत् । <<1885>> वास उपसेवायाम् । <<1886>> निवास आच्छादने । अनिनिवासत् । <<1887>> भाज पृथक्कर्मणि । <<1888>> सभाज प्रीतिदर्शनयोः । प्रीतिसेवनयोरित्यन्ये । सभाजयति । <<1889>> ऊन परिहाणे । ऊनयति । ओः पुयण्जि 2577 इति सूत्रे पययोरिति वक्तव्ये वर्गप्रत्याहारजग्रहोर्लिङ्गं णिच्यच आदेशो न स्याद्वित्वे कार्ये इति । यत्र द्विषुक्तावभ्यासोत्तरखण्डस्याद्योऽच प्रक्रियायां परिनिष्ठिते रूपे वाऽवर्णो लभ्यते तत्रैवायं निषेधः । ज्ञापकस्य सजातीयापेक्षत्वात् । तेनाचिकीर्तयति सिद्धम् । प्रकृते तु नशब्दस्य द्वित्वं तत् उत्तरखण्डेऽल्लोपः । औननत् । माभवानूननत् । <<1890>> ध्वन शब्दे । अदध्वनत् । <<1891>> कूट परितापे । परिदाहे इत्यन्ये । <<1892>> सङ्केत <<1893>> ग्राम <<1894>> कुण <<1895>> गुण चामन्त्रणे । चात्कूटोऽपि । कूटयति । सङ्केतयति । ग्रामयति । कुणयति । गुणयति । पाठान्तरम् । <<1896>> केत श्रावणे निमन्त्रणे च । केतयति । अभिकेतयति । कुण गुण चामन्त्रणे । चकारात्केत । <<1897>> कूण सङ्कोचने इति । <<1898>> स्तेन चौर्ये ॥ अतिस्तेनत् ॥

आ गर्वादात्मनेपदिनः ॥ <<1899>> पद गतौ । पदयते । अपपदत् । <<1900>> गृह ग्रहणे । गृहयते । <<1901>> मृग अन्वेषणे । मृगयते । मृगयतीति कण्ड्वादिः । <<1902>> कुह विस्मापने । <<1903>> शूर <<1904>> वीर विक्रान्तौ । <<1905>> स्थूल परिवृंहणे । स्थूलयते । अतुस्थूलत । <<1906>> अर्थ उपायाच्चायाम् । अर्थयते । आर्तथत् । <<1907>> सत्र सन्तानक्रियायाम् । अससत्रत् । अनेकाच्चत्वान्न षोपदेशः । सिसत्रयिषते । <<1908>> गर्व माने ॥ गर्वयते । अदन्तत्वसामर्थ्याण्णिज्विकल्पः । धातेरन्त उदात्तो लिट्याम् च फलम् । एवमग्रेऽपि । इत्यागर्वीयाः ॥ <<1909>> सूत्र वेष्टने । सूत्रयति । असुसूत्रत् । <<1910>> मूत्र प्रस्रवणे । मूत्रयति । मूत्रति । <<1911>> रूक्ष पारुष्ये । <<1912>> पार <<1913>> तीर कर्मसमाप्तौ । अपपारत् । अतितीरत् । <<1914>> पुट संसर्गे । पुटयति । <<1915>> धेकृ दर्शन इत्येके । अदिधेकत् । <<1916>> कत्र शैथिल्ये । कत्रयति । कत्रति । कर्तेत्यप्येके । कर्तयति । कर्तति ॥ (ग) प्रातिपदिकाद्वात्वर्थं बहुलमिष्ठवच्च ॥ प्रातिपदिकाद्वात्वर्थं णिच् स्यादिष्टे यथा प्रातिपदिकस्य पुंवद्भाव-रभाव-टिलोप-विन्मत्तुल्लोप-यणादिलोपप्रस्थ-स्फाद्यादेश-भसंज्ञास्तद्वण्णावपि स्युः । पटुमाचष्टे पटयति । परत्वाद्बृद्धौ सत्यां टिलोपः । अपीपटत् । णौ चङि--2314 इत्यत्र भाष्ये तु वृद्धेर्लोपो बलीयानिति स्थितम् । अपपटत् । (ग) तत्करोति तदाचष्टे ॥ पूर्वस्य प्रपञ्चः । करोत्याचष्ट इति धात्वर्थमात्रं णिजर्थः ॥ लङर्थस्त्वविक्षितः ॥ (ग) तेनातिक्रामति । अश्वेनातिक्रामति अश्वयति । हस्तिनातिक्रामति हस्तयति ॥ (ग) धातुरूपं च ॥ णिच्प्रकृतिर्धातुरूपं प्रतिपद्यते ॥ चशब्दोऽनुक्तसमुच्चयार्थः । तथा च वार्तिकम् ॥ । आख्यानात्कृतसतदाचष्टे कृल्लुक्प्रकृतिप्रत्यापत्तिः प्रकृतिवच्च कारकमिति (वा) ॥ कंसवधामाचष्टे कंसं घातयति । इह कंसं हन् इति स्थिते ॥

हन्तेस्तकारोऽन्तादेशः स्याच्चिणिल्वर्जे त्रिति णिति । नन्वत्राङ्गसंज्ञा धातुसंज्ञा च कंसविशिष्टस्य प्राप्ता । ततश्चाट्द्वित्वयोर्दोषः । किंच कुत्वतत्वे न स्याताम् । धातोः स्वरूपग्रहणे तत्प्रत्यये कार्यविज्ञानात् । सत्यम् । प्रकृतिवच्चेति चकारो भिन्नक्रमः । कारकं च चात्कार्यम् । हेतुमणिचः प्रकृतेर्हन्यादेर्हेतुमणौ यादृशं कारकं धातावनन्तर्भूतं द्वितीयान्तं यादृशं च कार्यं कुत्वतत्वादि तदिहापीत्यर्थः । कंसमजीघतत् । (ग) कर्तृकरणाद्धात्वर्थं ॥ कर्तुव्यापारार्थयत्करणं न तु चक्षुरादिमात्रमित्यर्थः । असिना हन्ति असयति । <<1917>> वल्क दर्शने । <<1918>> चित्र चित्रीकरणे । आलेख्यकरण इत्यर्थः । कदाचिद्दर्शने । चित्रेत्ययमद्भुतदर्शने णिचं लभते । चित्रयति । <<1919>> अंस समाधाते । <<1920>> वट विभाजने । <<1921>> लज प्रकाशने ॥ वटि लजि इत्येके । वाण्टयति । लञ्जयति । अदन्तेषु पाठबलाददन्तत्वे वृद्धिरित्यन्ये । वण्टापयति । लञ्जापयति । शाकटायनस्तु कथादीनां सर्वेषां पुकमाह । तन्मते कथापयति । गणापयतीत्यादि । <<1922>> मिश्र सम्पर्के । <<1923>> संग्राम युद्धे । अयमनुदात्तेत अकारप्रश्लेषात् । अससंग्रामत । <<1924>> स्तोम श्लाघायाम् । अतुस्तोमत् । <<1925>> छिद्र कर्णभेदने । करणभेदन इत्यन्ये । कर्णेति धात्वन्तरमित्यन्ये । <<1926>> अन्ध दृष्ट्युपघाते । उपसंहार इत्यन्ये । आन्दधत् । <<1927>> दण्ड दण्डनिपातने । <<1928>> अङ्क पदे लक्षणे च । आञ्चकत् । <<1929>> अङ्ग च । आञ्जगत् । <<1930>> सुख <<1931>> दुःख तत्क्रियायाम् । <<1932>> रस आस्वादनस्नेहनयोः । <<1933>> व्यय वित्तसमुत्सर्गे । अवव्ययत् । <<1934>> रूप रूपक्रियायाम् । रूपस्य दर्शनं करणं वा रूपक्रिया । <<1935>> छेद द्वैधीकरणे । अचिच्छेदत् । <<1936>> छद अपवारण इत्येके । छादयति । <<1937>> लाभ प्रेरणे । <<1938>> व्रण गात्रविचूर्णने । <<1939>> वर्ण वर्णक्रियाविस्तारगुणवचनेषु । वर्णक्रिया वर्णकरणम् । सुवर्ण वर्णयति । कथां वर्णयति । विस्तृणातीत्यर्थः । हरिं वर्णयति । स्तौतीत्यर्थः । बहुलमेतन्निदर्शनम् । अदन्तधातुनिदर्शनमित्यर्थः । बाहुलकमन्येऽपि बोध्याः ॥ तद्यथा । <<1940>> पर्ण हरितभावे । अपपर्णत् । <<1941>> विष्क दर्शने । <<1942>> क्षिप प्रेरणे । <<1943>> वस निवासे । <<1944>> तुत्थ आवरणे ॥ एवमान्दोलयति । प्रेङ्खोलयति । विडम्बयति । अधीरयतीत्यादि । अन्ये तु दशगणीपाठो बहुलमित्याहुः । तेनापठिता अपि सौत्रलौकिकवैदिका बोध्याः । अपरे तु नवगणीपाठो बहुलमित्याहुः । तेनापठितेभ्योऽपि क्वचित्स्वार्थेणिच् । रामो णिजित्यर्थ इत्यन्ये । सर्वे पक्षाः प्राचां ग्रन्थे स्थिताः ॥ (ग) णिङ्गान्निरसने ॥ अङ्गवाचिनः प्रातिपदिकान्निरसनेऽर्थे णिङ् स्यात् । हस्तौ निरस्यति हस्तयते । पादयते ॥ (ग) श्वेताश्वाश्वतरगालोडिताहवरकाणामश्वतरेतकलोपश्च ॥ श्वेताश्वादीनां चतुर्णामश्ववादयोलुप्यन्ते णिङ् च धात्वर्थे । श्वेताश्वतादीनां तेनातिक्रामति वा श्वेतयति । अश्वतरमाचष्टेऽश्वयते । गालोडितं वाचां विमर्शः, तत्करोति गालोडयते । आहवरयते । केचित्तु णिचमेवानुवर्तयन्ति तन्मते परस्मैपदमपि ॥ (ग) पुच्छादिषु धात्वर्थ इत्येव सिद्धम् ॥ णिजन्तादेव बहुलवचनादात्मनेपदमस्तु ॥ मास्तु पृच्छभाण्ड-2676 इति णिङ्विधिः । सिद्धशब्दो ग्रन्थान्ते मङ्गलार्थः ॥

इति तिङन्तचुरादिप्रकरणम्

तिङन्तणिचप्रकरणम्

- (2575) तत्प्रयोजको हेतुश्च <1-4-55>

कर्तुः प्रयोजको हेतुसंज्ञः कर्तृसंज्ञश्च स्यात् ॥

- (2576) हेतुमति च <3-1-26>

प्रयोजकव्यापारेप्रेषणादौ वाच्ये धातोर्णिच् स्यात् । भवन्तं प्रेरयति भावयति । णिचश्च--2564 इति कर्तृगे फले आत्मनेपदम् । भावयते । भावयांबभूव ॥

■ (2577) ओः पुण्यपरं <7-4-80>

सनि परे यदङ्गं तदवयवाभ्यासोकारस्येत्वं स्यात्पवर्गयणकारेष्ववर्णपरेषु परतः । अबीभवत् । अपीपवत् । मूङ् । अमीमवत् । अयीयवत् । अरीरवत् । अलीलवत् । अजीजवत् ॥

■ (2578) स्रवतिशृणोतिद्ववतिप्रवतिप्लवतिच्यवतीनां वा <7-1-81>

एषामभायसोकारस्येत्वं वा स्यात्सन्त्यवर्णपरं धात्वपक्षे परे । असिस्रवत् । असुस्रवत् । नाग्लेपि--2572 इति ह्रस्वनिषेधः । अशशासत् । अडुढौकत् । अचीचकासत् । मतान्तरे । अचचकासत् । अग्लोपीति नुब्धातुप्रकरणे उदाहरिष्यते । ण्यन्ताणिच् । पूर्वविप्रतिषेधादपवादत्वाद्वा वृद्धिं बाधित्वा णिलोपः । चोरयति । णौचडि--2314 इति ह्रस्वः । िर्घो लघोः 2318 । न चाग्लोपित्वाद्द्वयोरप्यसंभवः, ण्याकृतिनिर्देशात् । अचूचुरत् ॥

■ (2579) णौ च संश्चडोः <6-1-31>

सन्परे चङ्परे च णौ श्वयतेः संप्रसारणं वा स्यात् । (प) संप्रसारणं तदाश्रयं च कार्यं बलवदिति वचनात् संप्रसारणं पूर्वरूपम् । अशूशवत् । अलघुत्वान्न दीर्घः । अशिश्वयत् ॥

■ (2580) स्तम्भसिबुसहां चडि <8-3-116>

उपसर्गस्थान्निममित्तादेशां सस्य षो न स्याच्चडि । अवातस्तम्भत् । पर्यसीषिवत् । न्यसीषहत् । आटिटत् । आशिशत् । बहिरङ्गोऽप्युपधाह्रस्वोऽद्वित्वात्प्रागेव । ओणेर्ऋदित्करणाल्लिङ्गात् । मा भवानिदिधित् । एजादावेधतौ विधानान्नेह वृद्धिः । मा भवान्प्रेदिधित् । न न्द्राः--- 2446 इति नदराणां न द्वित्वम् । औन्दिदत् । आङ्ङिडत् । आर्चिचत् । उब्ज आर्जवे । उपदेशे दकारोपधः । भुजन्युब्जौ पाण्युपतापयोः 2877 इति सूत्रे निपातनादस्य वः । स चान्तरङ्गोऽपि द्वित्वविषये न न्द्राः 2446 इति निषेधाज्जिज्ञास्य द्वित्वे कृते प्रवर्तते न तु ततः प्राक् । दकारोच्चारणसामर्थ्यात् । औब्जिजत् । अजादेरित्येव । नेह । अदिद्रपत् ॥

■ (2581) रभेरशब्बिलोः <7-1-63>

रभेर्नुम् स्यादचि न तु शब्बिलोः ॥

■ (2582) लभेश्च <7-1-64>

अररम्भत् । अललम्भत् । हेरचडि---2531 इति सूत्रे अचडीत्युक्तेः कुत्वं न । अजीहयत् । अत्स्मृदृत्वरप्रथमदस्तृस्पशाम् 2566 । असस्मरत् । अददरत् । तपरत्वसामर्थ्यादत्र लघोर्न दीर्घः ॥

■ (2583) विभाषा वेष्टिचेष्टयोः <7-4-96>

अभ्यासस्यात्वं वा स्याच्चङ्परे णौ । अववेष्टत् । अविवेष्टत् । अचचेष्टत् । अचिचेष्टत् । भाजभास-2565 इत्यादिनावोपधाह्रस्वः । अबिभजत् । अबभाजत् ॥ । काण्यादीनां वेति वक्तव्यम् ॥ ण्यन्ताः कणरणभणश्रणलुपहेठाः काण्यादयः षड्भाष्ये उक्ताः । ह्वायिवाणिलोटिलोप(च) यश्चत्वारोऽधिका न्यासे । वाणिलोठी अप्यन्यत्र । इत्थं द्वादश । अचीकणत् । अचकाणत् ॥

■ (2584) स्वापेश्चडि <6-1-18>

प्यन्तस्य स्वापेशचडि संप्रसारणं स्यात् । असूषुपत् ॥

- (2585) शाच्छासाहवाव्यावेपां युक् <7-3-37>

णौ परे । पुकोऽपवादः । शाययति । ह्वाययति ॥

- (2586) हवः संप्रसारणम् <6-1-32>

सन्परे चङ्परे च णौ हवः संप्रसारणं स्यात् । अजूहवत् । अजुहावत् ॥

- (2587) लोपः पिबतेरीच्चाभ्यासस्य <6-4-4>

पिबतेरुपधाया लोपः स्यादभ्यासस्य ईदन्तादेशश्च चङ्परे णौ । अपीप्यत् । अर्तिह्री-- 2570 इति पुक् । अर्पयति । ह्येपयति । व्लेपयति । रेपयति । यलोपः । क्नोपयति । क्षमापयति । स्थापयति ॥

- (2588) तिष्ठतेरित् <7-4-5>

उपधाया इदादेशः स्याच्चङ्परे णौ । अतिष्ठिपत् ॥

- (2589) जिघ्रतेर्वा <7-4-6>

अजिघ्रिपत् । अजिघ्रपत् । उर्ऋत् 2567 । अचीकृतत् । अचिकीर्तत् । अवीवृतत् । अवर्तत् । अमीमृजत् । अममार्जत् ॥ । पातेर्णौ लुग्वक्तव्यः ॥ पुकोऽपवादः । पालयति ॥

- (2590) वो विधूनने जुक् <7-3-38>

वातेर्जुक्स्याण्णौ कम्पार्थे । वाजयति । कम्पे किम् । केशान्वापयति । विभाषा लीयतेः 2509 ॥

- (2591) लीलोर्नुग्लुकावन्यतरस्याम् स्नेहविपातने <7-3-39>

लीयतेर्लातेश्च क्रमान्नुग्लुकावगमौ वा स्तो णौ स्नेहद्रवे । विलीनयति । विलाययति । विलालयति । विलापयति । वा घृतम् । ली ई इति ईकारप्रश्लेषादात्वपक्षे नुक् न । स्नेहद्रवे किम् । लोहं विलापयति । विलाययति ॥ । प्रलम्भनाभिभवपूजासु लियो नित्यमात्वमशिति वाच्यम् ॥

- (2592) लियः संमाननशालीनीकरणयोश्च <1-3-70>

लीङ्लियोर्ण्यन्तयोरात्मनेपदं स्यारदकर्तृगेऽपि फले पूजाभिभवयोः प्रलम्भने चार्थे । जटाभिर्लापयते । पूजामधिगच्छतीत्यर्थः । श्येनो वार्तिकामुल्लापयते । अभिभवतीत्यर्थः । बालमुल्लापयते । वञ्चयतीत्यर्थः ॥

- (2593) बिभेतेर्हेतुभये <6-1-56>

बिभेतेरेच आत्वं च स्यात्प्रयोजकाद्भयं चेत् ॥

- (2594) भीस्म्योर्हेतुभये <1-3-68>

प्यन्ताभ्यामाभ्यामात्मनेपदं स्याद्धेतोश्चेद्भयस्मयौ । सूत्रे भयग्रहणं धात्वर्थोपलक्षणम् । मुण्डो भापयते ॥

- (2595) भियो हेतुभये षुक् <7-3-40>

भी ई इतीकारः प्रश्लिष्यते । ईकारान्तस्य भियः षुक् स्यात् णौ हेतुभये । भीषयते ॥

- (2596) नित्यं स्मयतेः <6-1-57>

स्मयतेरेचो नित्यमात्वं स्याण्णौ हेतोः स्मये । जटिलो विस्मापयते । हेतोश्चेद्भयस्मयावित्युक्तेर्नेह । कुञ्चिकयैनं भाययति । विस्माययति । कथं तर्हि विस्मापयन् विस्मितमात्मवृत्ताविति । मनुष्यवाचेति करणादेव हि तत्र स्मयः । अन्यथा शानजपि स्यात् । सत्यम् । विस्माययन्नित्येव पाठ इति साम्प्रदायिकाः । यद्वा । मनुष्यवाक् प्रयोज्यकर्त्री विस्मापयते तथा सिंहो विस्मापयन्निति ण्यन्ताण्णौ शतेति व्याख्येयम् ॥

- (2597) स्फायो वः <7-3-41>

णौ । स्फावयति ॥

- (2598) शदेरगतौ तः <7-3-42>

शदेर्णौ तोऽन्तादेशः स्यान्न तु गतौ । शातयति । गतौ तु । गाः शादयति गोविन्दः । गमयतीत्यर्थः ॥

- (2599) रुहः पोऽन्यतरस्याम् <7-3-43>

णौ । रोपयति । रोहयति ॥

- (2600) क्रीड्जीनां णौ <6-1-48>

एषामेच आत्वं स्याण्णौ । क्रापयति । अध्यापयति । जापयति ॥

- (2601) णौ च संश्चङोः <2-4-51>

सन्परे चङ्परे च णौ इङो गाङ्वा स्यात् । अध्यजीगपत् । अध्यापिपत् ॥

- (2602) सिध्यतेरपारलौकिके <6-1-49>

ऐहलौकिकेऽर्थे विद्यमानस्य सिध्यतेरेच आत्वं स्याण्णौ । अन्नं साधयति । निष्पादयतीत्यर्थः । अपारलौकिके किम् । तापसः सिद्ध्यति । तत्त्वं निश्चिनोति । तं प्रेरयति सेधयति तापसं तपः ॥

- (2603) प्रजने वीयतेः <6-1-55>

अस्यैच आत्वं वा स्याण्णौ प्रजनेऽर्थे । वापयति वाययति वा गाः पुरोवातः । गर्भं ग्राहयतीत्यर्थः । ऊदुपधाया गोहः 2364 । गूहयति ॥

- (2604) दोषो णौ <6-4-90>

दुष इति सुवचम् । दुष्यतेरुपधाया ऊत्स्याण्णौ । दूषयति ॥

- (2605) वा चित्तविरागे <6-4-91>

विरागोऽप्रीतता । चित्तं दूषयति दोषयति वा कामः ॥ मितां ह्रस्वः ॥ भ्वादौ चुरादौ च मित उक्ताः । घटयति ।
जनीजूष् । जनयति । जरयति । जृणातेस्तु । जारयति ॥ । रञ्जेर्णो मृगरमणे नलोपो वक्तव्यः ॥
मृगरमणमाखेटकम् । रजयति मृगान् । मृगेति किम् । रञ्जयति पक्षिणः । रमणादन्यत्र तु रञ्जयति
मृगांस्तृणादानेन । चुरादिषु जपादिश्चिञ् । चिस्फुरोर्णो 2569 चपयति । चययतीत्युक्तम् । चिनोतेस्तु ।
चापयति । चाययति । स्फारयति । स्फोरयति । अपुस्फुरत् । अपुस्फरत् ॥

- (2606) उभौ साभ्यासस्य <8-4-21>

साभ्यासस्यानितेरुभौ नकारौ णत्वं प्राप्नुतो निमित्ते सति । प्राणिणत् ॥

- (2607) णौ गमिरबोधने <2-4-46>

इणो गमिः स्याण्णौ । गमयति । बोधने तु प्रत्याययति ॥ इण्वदिकः (वा) ॥ अधिगमयति । हनस्तोऽचिण्णलोः
2574 । हो हन्तेः-- 358 इति कुत्वम् । घातयति । ईर्ष्ययति ॥ । ईर्ष्यतेस्तृतीयस्येति वक्तव्यम् ।
तृतीयव्यञ्जनस्य तृतीयैकाच इति वार्थः । आद्ये षकारस्य द्वित्वं वारयितुमिदम् । द्वितीयेतु
अजादेर्द्वितीयस्य 2176 इत्यस्यापवादतया सन्नन्ते प्रवर्तते । ऐर्ष्ययत् । ऐर्ष्ययत् । द्वितीयव्याख्यायां
णिजन्ताच्चङि षकार एवाभ्यासे श्रूयते । हलादेः शेषात् । द्वित्वं तु द्वितीयस्यैव । तृतीयाभावेन
प्रकृतवार्तिकाप्रवृत्तेः । निवृत्तप्रेषणाद्धातोर्हेतुमण्णौ शुद्धेन तुल्योऽर्थः । तेन प्रार्थयन्ति शयनोत्थितं प्रिया
इत्यादि सिद्धम् । एवं सकर्मकेषु सर्वेषूह्यम् ॥

इति तिङन्तणिच्प्रकरणम्

तिङन्तसन्प्रकरणम्

- (2608) धातोः कर्मणः समानकर्तृकादिच्छायां वा <3-1-7>

इषिकर्मणः इषिणैककर्तृकाद्धातोः सन्प्रत्ययो वा स्यादिच्छायाम् । धातोर्विहितत्वादिह सन आर्धधातुकत्वम् ।
इट् । द्वित्वम् । सन्यतः 2317 । पठितुमिच्छति पिपठिषति । कर्मणः किम् । गमनेनेच्छतीति करणान्मा भूत्
। समानकर्तृकात्किम् । शिष्याः पठन्तिवतीच्छति गुरुः । वाग्रहणात्पक्षे वाक्यमपि । लुङ्सनोर्घस्लृ 2427 एकाच
उपदेशे--- 2246 इति नेट् । सस्य तत्त्वम् । अत्तुमिच्छति जिघत्सति ॥ ईर्ष्यतेस्तृतीयस्येति यिसनोर्द्वित्वम् ।
ईर्ष्ययिषति । ईर्ष्ययिषति ॥

- (2609) रुदविदमुषग्रहिस्वपिप्रच्छः संश्च <1-2-8>

एभ्यः सन् क्त्वा च कितौ स्तः । रुरुदिषति । विविदिषति । मुमुषिषति ॥

- (2610) सनि ग्रहगुहोश्च <7-2-12>

ग्रहेर्गुहेरुगन्ताच्च सन इण्ण स्यात् । ग्रहिज्या--- 2412 इति संप्रसारणम् । सनः षत्वस्यासिद्धत्वाद्गुणभावः ।
जिघृक्षति । सुषुप्सति ॥

- (2611) किरश्च पञ्चभ्यः <7-2-75>

कृ गृ दृङ् धृङ् प्रच्छ एभ्यः सन् इट् स्यात् ॥ पिपृच्छिषति । चिकरिषति । जिगरिषति । जिगलिषति ॥ । अत्रेटो दीर्घो नेष्टः ॥ दिदरिषते । दिधरिषते । कथमुद्धिधीर्षुरिति । भौवादिकयोर्धृङ्धृजोरिति गृहाण ॥

■ (2612) इको झल् <1-2-9>

इगन्ताज्झलादिः सन् कित्स्यात् । बुभूषति । दीङ् । दातुमिच्छति दिदीषते । एज्विषयत्वाभावात् मीनातिमिनोति-- 2508 इत्यात्वं न । अत एव सनि मीमा--2623 इति सूत्रे माधातोः पृथङ्मीग्रहणं कृतम् ॥

■ (2613) हलन्ताच्च <1-2-10>

इक्समीपाद्धलः परो झलादि सन् कित्स्यात् । गुहू । जुघुक्षति । बिभित्सति । इकः किम् । यियक्षते । झल्किम् । विवर्धिषते । हल्ग्रहणं जातिपरम् । तृन्हू । तितृक्षति । तितृहिषति ॥

■ (2614) अज्झनगमां सनि <6-4-16>

अजन्तानां हन्तेरजादेशगमेश्च दीर्घः स्याज्झलादौ सनि । सन्निटोर्जेः 2331 जिगीषति । विभाषा चेः 2525 चिकीषति । चिचीषति । जिघांसति ॥

■ (2615) सनि च <2-4-47>

इणो गमिः स्यात्सनि ने तु बोधने । जिगमिषति । बोधने प्रतीषिषति ॥ इण्वदिकः ॥ अधिजिगमिषति । कर्मणि तङ् । परस्मैपदेषु इत्युक्तेर्नेट् । झलादौ सनि इति दीर्घः । जिगांस्यते । अधिजिगांस्यते । अजादेशस्येत्युक्तेर्गच्छतेर्न दीर्घः । जिगंस्यते । संजिगंसते ॥

■ (2616) इडश्च <2-4-48>

इडो गमिः स्यात्सनि । अधिजिगांसते ॥

■ (2617) रलो व्युपधाद्धलादेः संश्च <1-2-26>

उश्च इश्च वी ते उपधे यस्य तस्माद्धलादे रलन्तात्परौ क्त्वासनौ सेटौ वा कितौ स्तः । द्युतिस्वाप्योः संप्रसारणम् 2344 । दिद्युतिषते । दिद्योतिषते । रुरुचिषते । रुरोचिषते । लिलिखिषति । रलः किम् । दिदेविषति । व्युपधात्किम् । विवर्तिषते । हलादेः किम् । एषिषिषति । इह नित्यमपि द्वित्वं गुणेन बाध्यते । उपधाकार्यं हि द्वित्वात्प्रबलम् । ओणेर्ऋदित्करणस्य सामान्यापेक्षाज्ञापकत्वत् ॥

■ (2618) सनीवन्तर्धभ्रस्जदम्भुश्रिस्वयूर्णुभरजपिसनाम् <7-2-49>

इवान्तेभ्य ऋधादिभ्यश्च सन् इङ्वा स्यात् । इडभावे हलन्ताच्च 2613 इति कित्वम् । छवोः--2561 इति वस्य ऊर् । यण् द्वित्वम् । दुद्यूषति । दिदेविषति । स्तौतिप्योरेव---2627 इति वक्ष्यमाणनियमान्न षः । सुस्यूषति । सिसेविषति ॥

■ (2619) आप्जप्यधामीत् <7-4-55>

एषामच ईत्स्यात्सादौ सनि ॥

■ (2620) अत्र लोपोऽभ्यासस्य <7-4-58>

सनिमीमा--- 2623 इत्यारभ्य यदुक्तं तत्राभ्यासस्य लोपः स्यात् । आप्तुमिच्छति ईप्सति । अर्धितुमिच्छति । रपरत्वम् । चर्त्वम् । ईर्त्सति । अर्दिधिषति । बिभ्रज्जिषति । बिभ्रर्जिषति । बिभ्रक्षति । बिभ्रर्क्षति ॥

■ (2621) दम्भ इच्च <7-4-56>

दम्भेरच इत्स्यादीच्च सादौ सनि । अभ्यासलोपः । हलन्ताच्च 2613 इत्यत्र हलग्रहणं जातिपरमित्युक्तम् । तेन सनः कित्त्वान्नलोपः । धिप्सति । धीप्सति । दिदम्भिषति । शिश्रीषति । शिश्रियिषति । उदोष्ठ्यपूर्वस्य 2494 । सुस्वूर्षति । सिस्वरिषति । युयूषति । यियविषति । ऊर्णुनूषति । ऊर्णुनुविषति । ऊर्णुनविषति । न च परत्वाद्गुणावादेशयोः सतोरभ्यासे उकारो न श्रूयेतेति वाच्यम् । द्विर्वचनेचि 2343 इति सूत्रेण द्वित्वे कर्तव्ये स्थानिरूपातिदेशादादेशमनिषेधाद्वा । न च सन्नन्तस्य द्वित्वं प्रति कार्यित्वान्निमित्तता कथमिति वाच्यम् ॥ (प) कार्यमनुभवन्हि कार्यो निमित्ततया नाश्रीयते न त्वननुभवन्नपि ॥ न चेह सन् द्वित्वमनुभवति । बुभूर्षति । बिभ्रिषति । जपिः पुगन्तो मित्संज्ञकः पकारान्तश्चौरादिकश्च । इडभावे इको झल् 2612 इति कित्त्वान्न गुणः । अज्झन--2614 इति दीर्घः परत्वाणिलोपेन बाध्यते । आप्जप्--2619 इति ईत् । जीप्सति । जिजपयिषति । अमितस्तु । जिजापयिषति । जनसन--- 2504 इत्यात्वम् । सिषासति । सिसनिषति ॥ । तनिपतिदरिद्रातिभ्यः सनो वा इड्वाच्यः ॥

■ (2622) तनोतेर्विभाषा <6-4-17>

अस्योपधाया दीर्घो वा स्याज्झलादौ सनि । तितांसति । तितंसति । तितनिषति ॥ । आशङ्कायां सन्वक्तव्यः ॥ श्वा मुमूर्षति । कूलं पिपतिषति ॥

■ (2623) सनि मीमाधुरभलभशकपतपदामच इस् <7-4-54>

एषामच इस् स्यात्सादौ सनि । अभ्यासलोपः । स्कोः--380 इति सलोपः । पित्सति । दिदरिद्रिषति । दिदरिद्रासति । डुमिञ् मीञ् आभ्यां सन् । कृतदीर्घस्य मिनोतेरपि मीरुपत्वाविशेषादिस् । सः सि --2342 इति तः । मित्सति । दोदाणोः । दित्सति । देङ् । दित्सते । दाञ् । दित्सति । दित्सते । धेट् । धित्सति । धाञ् । धित्सति । धित्सते । रिप्सते । लिप्सते । शकि । शिक्षति । शक मर्षण इति दिवादिः । स्वरितेत् । शिक्षति । शिक्षते । पित्सते ॥ । राधो हिंसायां सनीस् वाच्यः (वा) ॥ रित्सति । हिंसायां किम् । आरिरात्सति ॥

■ (2624) मुचोऽकर्मकस्य गुणो वा <7-4-57>

सादौ सनि । अभ्यासलोपः । मोक्षते मुमुक्षते वा वत्सः स्वयमेव । अकर्मकस्य किम् । मुमुक्षति वत्सं कृष्णः । न वृद्भ्यश्चतुर्भ्यः 2348 । विवृत्सति । तडि तु । विवर्तिषते । सेऽसिचि--- 2506 इति वेट् । निनर्तिषति । निनृत्सति ॥

■ (2625) इट् सनि वा <7-2-41>

वृड्वृञ्भ्यामृदन्ताच्च सन इड्वा स्यात् । तितरिषति । तितरीषति । तितीर्षति । विवरिषति । विवरीषति । वुवूर्षति । वृङ् । वुवूर्षते । विवरिषते । दुध्वूर्षति ॥

■ (2626) स्मिपूङ्ग्वशां सनि <7-2-74>

स्मि पूङ् ऋ अञ्जू अश् एभ्यः सन इट् स्यात् । सिस्मयिषते । पिपयिषते । अरिरिषति । इह रिस्शब्दस्य द्वित्वम् । इस् इति सनोऽवयवः कार्यभागिति कार्यिणो निमित्तत्वायोगात् ्विर्वचनेऽचि--2243 इति न प्रवर्तते । अञ्जिजिषति । अशिशिषते । उभौ साभ्यासस्य 2606 । प्राणिणिषति । उच्छेस्तुक् । चुत्वम् । पूर्वत्रासिद्धीयमद्विर्वचने इति चछाभ्यां सहितस्येटो द्वित्वम् । हलादिः शेषः 2179 । उचिच्छिषति । निमित्तापाये नैमित्तिकस्याप्यपायः इति त्वनित्यम् । च्छवोः-- 2561 इति सतुगग्रहणाज्जापकात् । प्रकृतिप्रत्यापत्तिवचनाद्वा । गौ च संश्चडोः--2579 इति सूत्राभ्यामिडो गाङ् श्वयतेः संप्रसारणं च वा । अधिजिगापयिषति । अध्यापिपयिषति । शिश्वाययिषति । शुशावयिषति । हवः संप्रसारणम् 2586 जुहावयिषति ।

गौ द्वित्वात्प्रागच आदेशो नेत्युक्तत्वादुकारस्य द्वित्वम् । पुस्फारयिषति । चुक्षाययिषति । ओः पुयण्यपरे 2577 । पिपावयिषति । बिभावयिषति । जिजायिषति । पुयण्जि किम् । नुनावयिषति । अपरे किम् । बुभूषति । स्रवति---2578 इतीत्वं वा । सिस्रावयिषति । सुस्रावयिषतीत्यादि । अपर इत्येव । शुश्रूषते ॥

■ (2627) स्तौतिण्योरेव षण्यभ्यासात् <8-3-61>

अभ्यासेणः परस्य स्तौतिण्यन्तयोरेव सस्य षः स्यात्षभूते सनि नान्यस्य । तुष्टूषति । द्युतिस्वाप्योः---2344 इत्युत्वम् । सुष्वापयिषति । सिषाधयिषति । स्तौतिण्योः किम् । सिसिक्षति । उपसर्गात्तु स्थादिष्वभ्यासेन च -2277 इति षत्वम् । परिषिषिक्षचि । षणि किम् । तिष्ठसति । सुषुप्सति । अभ्यासादित्युक्तेर्नेह निषेधः । इण् । प्रतीषिषति । इक् । अधीषिषति ॥

■ (2628) सः स्विदिस्वदिसहीनां च <8-3-62>

अभ्यासेणः परस्य ण्यन्तानामेषां सस्य स एव न षः षणि परे । सिस्वेदयिषति । सिस्वादयिषति । सिसाहयिषति । स्थादिष्वभ्यासेनेति नियमान्नेह । अभिसुसूषति । शैषिकान्मतुबर्थीयाच्छैषिको मतुबर्थिकः । सरूपः प्रत्ययो नेष्टः सन्नन्तान्न नसिष्यते ॥ (भाष्यं) । शैषिकाच्छैषिकः सरूपो न, तेन शालीये भव इति वाक्यमेव । न तु छान्ताच्छः । सरूपः किम् । अहिच्छत्रे भव आहिच्छत्रः । आहिच्छत्रे भव आहिच्छत्रीयः । अण्णन्ताच्छः । तथा मत्वर्थात्सपरूपः स न । धनवानस्यास्ति । इह मतुबन्तान्मतुप् न । विरूपस्तु स्यादेव । दण्डिमती शाला । सरूप इत्यनुषज्यते । अर्थद्वारा सादृश्यं तस्यार्थः । तेन इच्छासन्नन्तात्सन्न । स्वार्थसन्नन्तात्तु स्यादेव । जुगुप्सिषते । मीमांसिषते ॥

इति तिङन्तसन्प्रकरणम्

तिङन्तयङ्प्रकरणम्

■ (2629) धातोरेकाचो हलादेः क्रियासमभिहारे यङ् <3-1-22>

पौनः पुन्यं भृशार्थश्च क्रियासमभिहारस्तस्मिन् द्योत्ये यङ् स्यात् ॥

■ (2630) गुणो यङ्लुको <7-4-82>

अभ्यासस्य गुणः स्याद्यङि यङ्लुकि च । सनाद्यन्ताः---2604 इति धातुत्वाल्लडादयः । डिदसन्तात्वादात्मनेपदम् । पुनः पुनरतिशयेन वा भवति बोभूयते । बोभूयांचक्रे । अबोभूयिष्ट । धातोः किम् । आर्धधातुकत्वं यथा स्यात् । तेन ब्रुवो वचिः--2453 इत्यादि । एकाचः किम् । पुनः पुनर्जागर्ति । हलादेः किम् ।

भृशमीक्षते । भृशं रोचते शोभते इत्यत्र यङ्गेति भाष्यम् । पौनः पुन्ये तु स्यादेव । रोरुच्यते । शोशुभ्यते ॥
सूचिसूत्रिमूत्र्यट्यत्यृणोतिभ्यो यङ् वाच्यः (वा) ॥ आद्यास्त्रयश्चुरादावदन्ताः । सोसूच्यते । सोसूत्र्यते ।
अनेकात्त्वेनाषोपदेशत्वात्षत्वं न । मोमूत्र्यते ॥

■ (2631) यस्य हलः <6-4-49>

यस्येति संघातग्रहणम् । हलः परस्य यशब्दस्य लोपः स्यादार्धधातुके । आदेः परस्य 44 । अतो लोपः 2308 ।
सोसूचांचक्रे । सोसूचिता । सोसूत्रिता । मोमूत्रिता ॥

■ (2632) दीर्घोऽकितः <7-4-83>

अकितोऽभ्यासस्य दीर्घः स्याद्यङि यङ्लुकि च । अटाट्यते ॥

■ (2633) यङि च <7-4-30>

अर्तेः संयोगादेश्च ऋतो गुणः स्याद्यङि । यकारपररेफस्य न द्वित्वनिषेधः । अरार्यते इति भाष्योदाहरणात् ।
अरारिता । अशाशिता । ऊर्णोनूयते । बेभिद्यते । अल्लोपस्य स्थानिवत्तवान्नोपधागुणः । बेभिदिता ॥

■ (2634) नित्यं कौटिल्ये गतौ <3-1-23>

गत्यर्थात्कौटिल्य एव यङ् स्यान्न तु क्रियासमभिहारे । कुटिलं व्रजति वाव्रज्यते ॥

■ (2635) लुपसदचरजपजभदहदशगृभ्यो भावगर्हायाम् <3-1-24>

एभ्यो धात्वर्थगर्हायामेव यङ् स्यात् । गर्हितं लुम्पति लोलुप्यते । सासद्यते ॥

■ (2636) चरफलोश्च <7-4-87>

अनयोरभ्यासस्यातो नुक् स्याद्यङ्यङ्लुकोः । नुगित्यनेनानुस्वारो लक्ष्यते ॥ स च पदान्तवद्वाच्यः । वा पदान्तस्य 125 इति यथा स्यात् ॥

■ (2637) उत्पस्यातः <7-4-88>

चरफलोरभ्यासात्परस्यात उत्पस्याद्यङ्यङ्लुकोः । हलि च 354 इति दीर्घः । चञ्चूर्यते । चंचूर्यते । पम्फुल्यते ।
पंफुल्यते ॥

■ (2638) जपजभदहदशञ्जपशां च <7-4-86>

एषामभ्यासस्य नुक् स्याद्यङ्यङ्लुकोः । गर्हितं जपति । जञ्जप्यते इत्यादि ॥

■ (2639) ग्रो यङि <8-2-20>

गिरते रेफस्य लत्वं स्याद्यङि । गर्हितं गिलति । जेगिल्यते । घुमास्था---2462 इतीत्वम् । गुणः । देदीयते ।
पेपीयते । सेषीयते । विभाषा श्वेः 2420 । शोशूयते । शेश्वीयते । यङि च 2623 । सास्मर्यते । रीडृतः 1234 ।
चेक्रीयते । सुट् । संचेस्क्रीयते ॥

■ (2640) सिचो यङि <8-3-112>

सिचः सस्य षो न स्याद्यडि । निसेसिच्यते ॥

- (2641) न कवतेर्यडि <7-4-63>

कवतेरभ्यासस्य चुत्वं न स्याद्यडि । कोकूयते । कौतिकुवत्योस्तु चोकूयते ॥

- (2642) नीग्वञ्चसंसुध्वंसुभंसुकसपतपदस्कन्दाम् <7-4-84>

एषामभ्यासस्य नीगागमः स्याद्यड्यङ्लुकोः । अकित इत्युक्तेर्न दीर्घः । नलोपः । वनीवच्यते । सनीसस्यते इत्यादि ॥

- (2643) नुगतोऽनुनासिकान्तस्य <7-4-85>

अनुनासिकान्तस्याङ्स्य योऽभ्यासोऽदन्तस्तस्य नुक् स्यात् । नुकानुस्वारो लक्ष्यत इत्युक्तम् । यँय्यम्यते । यंय्यम्यते । तपरत्वसामर्थ्याद्भूतपूर्वदीर्घस्यापि न । भाम क्रोधे । बाभाम्यते । ये विभाषा 2319 । जाजायते । जञ्जन्यते ॥ । हन्तेर्हिंसायां यडि घ्नीभावो वाच्यः । जेघ्नीयते । हिंसायां किम् । जङ्घन्यते ॥

- (2644) रीगृदुपधस्य च <7-4-90>

ऋदुपधस्य धातोरभ्यासस्य रीगागमः स्याद्यड्यङ्लुकोः । वरीवृत्यते । क्षुभ्नादित्वान्न णः । नरीनृत्यते । जरीगृह्यते । उभयत्र लत्वम् । चलीकल्प्यते ॥ । रीगृत्वत इति वक्तव्यम् ॥ वरीवृश्च्यते । परीपृच्छ्यते ॥

- (2645) स्वपिस्समिव्येत्रां यडि <6-1-19>

संप्रसारणं स्याद्यडि । सोषुप्यते । सेसिम्यते । वेवीयते ॥

- (2646) न वशः <6-1-20>

वावश्यते ॥

- (2647) चायः की <6-1-21>

चेकीयते ॥

- (2648) ई घ्राघ्मोः <7-4-31>

जेघ्नीयते । देध्मीयते ॥

- (2649) अयङ् यि किङिति <7-4-22>

शीडोऽयडादेशः स्याद्यादौ किङिति परे । शाशय्यते । अभ्यासस्य ह्रस्वः । ततो गुणः । डोढौक्यते । तोत्रौक्यते ॥

इति तिङन्तयङ्प्रकरणम्

तिङन्तयङ्लुक्प्रकरणम्

- (2650) यञोऽचि च <2-4-74>

यङोऽचप्रत्यये लुक् स्याच्चकारात्तं विनापि बहुलं लुक् स्यात् । अनैमित्तिकोऽयमन्तरङ्गत्वादादौ भवति । ततः प्रत्ययलक्षणेन यङन्तत्वाद्वित्वम् । अभ्यासकार्यम् । धातुत्वाल्लडादयः । शेषात्कर्तरि---2149 इति परस्मैपदम् । अनुदात्तङित---2157 इति तु न । डित्वस्य प्रत्ययाप्रत्ययसाधारणत्वेन प्रत्ययलक्षणाप्रवृत्तेः । यत्र हि प्रत्ययस्यासाधारणं रूपमाश्रीयते तत्रैव तत् । अत एव सुष्टप्प्रासाद इत्यत्र अत्वसन्तस्य---425 इति दीर्घो न । येऽपि स्पर्धशीडादयोऽनुदात्तङितस्तेभ्योपि न । अनुदात्तङित---2157 । इत्यनुबन्धनिर्देशात् । तत्र च (प) शितपा शपेति निषेधात् । अत एव श्यन्नादयो न । गणेन निर्देशात् । किंतु शबेव । चर्करीतं चेत्यादादौ पाठाच्छपो लुक् ॥

■ (2651) यङो वा <7-3-94>

यङन्तात्परस्य हलादेः पितः सार्वधातुकस्य ईङ्वा स्यात् । भुसुवोः---2224 इति गुणनिषेधो यङ्लुकि भाषायां न । बोभूतु तेतिक्ते 3596 इति छन्दसि निपातनात् । अत एव यङ्लुग्भाषायामपि सिद्धः । न च यङ्लुकि अप्राप्त एव गुणाभावो निपात्यतामिति वाच्यम् । (प) प्रकृतिग्रहणेन यङ्लुगन्तस्यापि ग्रहणात् । द्विः प्रयोगो द्विवचनं षाष्ठम् इति सिद्धान्तात् । बोभवीति । बोभोति । बोभूतः । बोभुवति । बोभवांचकार । बोभविता । अबोभवीत् । अबोभोत् । अबोभूताम् । अबोभवुः । बोभूयात् । बोभूयाताम् । बोभूयास्ताम् । गातिस्था---2223 इति सिचो लुक् । यङो वा---2651 इतीट्पक्षे गुणं बाधित्वा नित्यत्वाद्वुक् । अबोभूवीत् । अबोभोत् । अबोभूताम् । अभ्यस्ताश्रयो जुम् । नित्यत्वाद्वुक् । अबोभवुः । अबोभविष्यदित्यादि । पास्पर्धीति । पास्पर्धि । पास्पर्धः । पास्पर्धति । पास्पर्त्सि । हुङ्गल्भ्यो हेर्धिः 2425 । पास्पर्धि । लङ् । अपास्पतर । अपास्पदर । सिपि दश्च 2468 इति रुत्वपक्षे रो रि 173 । अपास्पाः । जागाद्धि । जाधात्सि । अजाघात् । सिपि रुत्वपक्षे । अजाघाः । नाथृ । नानात्ति । नानात्तः । दध । दादद्धिः । दाधत्सि । अदाधत् । अदादद्धाम् । अदादधुः । अदाधः । अदाधत् । लुङि । अदादाधीत् । अदादधीत् । चोस्कुन्दीति । चोस्कुन्ति । अचोस्कुन् । अचोस्कुन्ताम् । अचोस्कुन्दुः । मोमुदीति । मोमोत्ति । मोमोदांचकार । मोमोदिता । अमोमुदीत् । अमोमोत् । अमोमुत्ताम् । अमोमुदुः । अमोमुदीः । अमोमोः । अमोमोत् । लुङि गुणः । अमोमोदीत् । चोकूर्ति । चोकूर्दीति । लङ् तिप् । अचोकूतर् । अचोकूर्दीत् । सिप्पक्षे । अचोकूः । अचोखूः । अजोगूः । वनीवञ्चीति । वनीवङ्क्ति । वनीवक्तः । वनीवचति । अवनीवञ्चीत् । अवनीवन् । जङ्गमीति । जङ्गन्ति । अनुदात्तोपदेश---2428 इत्यनुनासिकलोपः । जङ्गन्तः । जङ्गमति । म्वोश्च 2309 । जङ्गन्मि । जङ्गन्वः । एकाज्ग्रहणेनोक्तत्वान्नेणिषेधः । जङ्गमिता । अनुनासिकलोपस्याभीयत्वेनासिद्धत्वान्न हेर्लुक् । जङ्गहि ॥मो नो धातोः 341 अजङ्गन् । अनुबन्धनिर्देशान्न च्लेरङ् । ह्रम्यन्त---2299 इति न वृद्धिः । अजङ्गमीत् । अजङ्गमिष्टाम् । हन्तेर्युङ्लुक् । अभ्यासाच्च 2430 इति कुत्वं यद्यपि हो हन्तेः 358 इत्यतो हन्तेरित्यनुवर्त्य विहितं, तथापि यङ्लुकि भवत्येवेति न्यासकारः । शितपा शपेति निषेधस्तवनित्यः गुणो यङ्लुकोः 2630 इति सामान्यापेक्षज्ञापकादिति भावः । जङ्घनीति । जङ्घन्ति । जङ्घतः । जङ्घन्ति । जङ्घनिता । शितपा निर्देशज्जादेशो न । जङ्घहि । अजङ्घनीत् । अजङ्घन् । जङ्घन्यात् । आशिषि तु । वध्यात् । अवधीत् । अवधिष्टामित्यादि । वधादेशस्य द्वित्वं तु न भवति । स्थानिवत्त्वेनानभ्यासस्येति निषेधात् । तद्धि समानाधिकरणं धातोर्विशेषणम् । बहुव्रीहिबलात् । आङ्पूर्वात्तु आङो यमहनः 2695 इत्यात्मनेपदम् । आजङ्घते इत्यादि । उत्परस्य---2637 इति तपरत्वान्न गुणः । हलि च 354 इति दीर्घस्तु स्यादेव । तस्यासिद्धत्वेन तपरत्वनिवर्त्यत्वायोगात् । चञ्चुरीति । चञ्चूर्ति । चञ्चूर्तः । चञ्चुरति । अचञ्चूरीत् । अचञ्चूः । चङ्खनीति । चङ्खन्ति । जनसन---2504 इत्यात्वम् । चङ्खातः । गमहन---2363 इत्युपधालोपः । चङ्खन्ति । चङ्खाहि । चङ्खनानि । अचङ्खनीत् । अचङ्खन् । अचङ्खाताम् । अचङ्खन्तुः । ये विभाषा 2319 । चङ्खायात् । चङ्खन्यात् । अचङ्खनीत् । अचङ्खानीत् । उतो वृद्धिः 2443 इत्यत्र नाभ्यस्तस्येत्यनुवृत्तेरुतोवृद्धिर्न । योयोति । योयवीति । अयोयवीत् । अयोयोत् । योयुयात् । आशिषि

दीर्घः । योयूयात् । अयोयावीत् । नोनवीति । नोनोति । जाहेति । जाहाति । ई हल्यघोः 2497 । जाहीतः । इह जहातेश्च 2498 आच हौ 2499 लोपो यि 2500 घुमास्था--2462 एलिङि---2374 इत्येते पञ्चापि न

भवन्ति । शितपा निर्देशात् । जाहति । जाहासि । जाहेषि । जाहीथः । जाहीथ । जाहीति । अजाहेत् । अजाहात् । अजाहीताम् । अजाहासिष्टाम् । अजाहिष्यत् । लुका लुप्ते प्रत्ययलक्षणाभावात् स्वप्तिस्वमि--2645 इत्युत्वं न । रुदादिभ्यः ---2464 इति गणनिर्दिष्टत्वादिष्ण । सास्वपीति । सास्वप्ति । सास्वप्तः । सास्वपति । असास्वपीत् । असास्वप् । सास्वप्यात् । आशिषि तु वचिस्वपि---2409 इत्युत्त्वम् । सासुप्यात् । असास्वपीत् । असास्वपीत् ॥

■ (2652) रुग्निर्को च लुकि <7-4-91>

ऋदुपधस्य धातोरभ्यासस्य रुक् रिक् रीक् एते आगमाः स्युर्यङ्लुकि ॥

■ (2653) ऋतश्च <7-4-92>

ऋदन्ताद्धातोरपि तथा । वर्वृतीति । वरिवृतीति । वरीवृतीति । वर्वर्ति । वरिवर्ति । वरीवर्ति । वर्वृतः 3 । वर्वृतति 3 । वर्वर्तामास 3 । वर्वर्तिता । गणनिर्दिष्टत्वात् न वृद्भ्यश्चतुर्भ्यः 2348 इति न । वर्वर्तिष्यति 3 । अवर्वृतीत् 3 । अवर्वर्तर् 3 । सिपि दश्च 2468 इति रुत्वपक्षे रो रि 173 । अवर्वाः 3 । गणनिर्दिष्टत्वादङ् न । अवर्वर्तीत् । चर्करीति 3 । चर्कर्ति । चरिकर्ति । चरीकर्ति । चर्कृतः 3 । चर्कृति 3 । चर्करांचकार 3 । चर्करिता 3 । अचर्करीत् । अचर्कः 3 । चर्कृयात् 3 । आशिषि रिङ् । चर्क्रियात् 3 । अचर्करीत् 3 । ऋतश्च 2653 इति तपरत्वान्नेह । कृ विक्षेपे । चाकर्ति । तातर्ति । तातीर्तः । तातिरति । तातीर्हि । तातराणि । अतातरीत् । अतातः । अतातीर्ताम् । अतातरुः । अतातारीत् । अतातारिष्टामित्यादि । अर्तेर्यङ्लुकि द्वित्वेऽभ्यासस्योरदत्वं रपरत्वम् । हलादिः शेषः 2179 । रुक् । रिग्नीकोस्तु अभ्यासस्यासवर्णे 2290 इति इयङ् । अरर्ति । अरियर्ति । अरियर्ति । अररीति । अरियरीति । अर्ऋतः । अरियृतः । झि अत् । यण् । रुको रोरि 1731 इति लोपः । न च तस्मिन् कर्तव्ये यणः स्थानिवत्त्वम् । पूर्वत्रासिद्धीये तन्निषेधात् । आरति । अरियति । लिङि शितपा निर्देशात् गुणोऽर्ति--2380 इति गुणो न । रिङ् । रलोपः । दीर्घः । आरियात् । अरियियात् । अरारीत् । आरियारीत् । गृह् ग्रहणे । जर्गृहीति 3 । जर्गर्हि 3 । जर्गृढः 3 । जर्गृहति 3 । अजर्घटर् 3 । गृहणातेस्तु । जाग्रहीति । जाग्रहि ॥ तसादौ डिन्निमित्तं संप्रसारणम् । तस्य बहिरङ्गत्वेनासिद्धत्वान्नरुगादयः । जागृढः । जागृहति । जाग्रहीषि । जाग्रक्षि । लुटि । जाग्रहिता । ग्रहोऽलिटि 2562 इति दीर्घस्तु न । तत्रैकाच इत्यनुवृत्तेः । माधवस्तु दीर्घमाह तद्भाष्यविरुद्धम् । गृधु अभिकाङ्क्षायाम् । जर्गृधीति 3 । जर्गर्द्धि 3 । जर्गृद्धः 3 । जर्गृधति 3 । जर्गृधीषि 3 । जर्घर्त्सि 3 । अजर्गृधीत् 3 । ईडभावे गुणः । हल्ङ्यादिलोपः । भष्भावः । जश्त्वचत्वे । अजर्घटर् 3 । अजर्गृद्धाम् 3 । सिपि दश्च 2668 इति पक्षे रुत्वम् । अजर्घाः 3 । अजर्गृधीत् 3 । अजर्गृधिष्टाम् 3 । पाप्रच्छीति । पाप्रष्टि । तसादौ ग्रहिज्या---2412 इति संप्रसारणं न भवति । शितपा निर्देशात्. च्छवोः शूङ्---2561 इति शः । व्रश्च---294 इति षः । पाप्रष्टः । पाप्रच्छति । पाप्रश्मि । पाप्रच्छवः । पाप्रश्मः । यकारवकारान्तानां तूठ्भाविनां यङ्लुङ् नास्तीति च्छवोः---2561 इति सूत्रे भाष्ये ध्वनितम् । कैयटेन च स्पष्टीकृतम् । इदं च्छवोः---2561 इति यत्रोठ् तद्विषयकम् । ज्वरत्वर---2564 इत्यूठ्भाविनोः स्निविमव्योस्तु यङ्लुगस्त्येवेति न्याय्यं माधवादिसंमतं च । मव्य बन्धने । अयं यान्त ऊठ्भावी । तेवृ देवृ देवने इत्यादयो वान्ताः । हय गतौ । जाहयीति । जाहति । जाहतः । जाहयति । जाहयीषि । जाहसि । वलि लोपे यत्रादौ दीर्घः । जाहामि । जाहावः । जाहामः । हर्य गतिकान्त्योः । जाहरीति । जाहर्ति । जाहर्तः । जाहर्त्यति । लोटि । जाहर्हि । अजाहः । अजाहर्ताम् । अजाहर्त्युः । मव बन्धने ॥

■ (2654) ज्वरत्वरसिन्धुविमवामुपधायाश्च <6-4-20>

ज्वरादीनामुपधावकारयोरू स्यात् क्वौ झलादावनुनासिकादौ च प्रत्यये । अत्र किङ्तीति नानुवर्तते । अवतेस्तुनि कृते ओतुरिति दर्शनात् । अनुनासिकग्रहणं चानुवर्तते । अवतेर्मन्प्रत्यये तस्य टिलोपे ओमिति दर्शनात् । ईडभावे ऊठि पिति गुणः । मामोति । मामवीति । मामूतः । मामवति । मामोषि । मामोमि । मामावः । मामूमः । मामूहि । मामवानि । अमामोत् । अमामोः । णमामवम् । अमामाव । अमामूम । तुर्वी हिंसायाम् । तोतूर्वीति ॥

- (2655) राल्लोपः <6-4-21>

रेफात्परयोश्छवोर्लोपः स्यात् क्वौ झलादावनुनासिकादौ च प्रत्यये । इति वलोपः । लघूपधगुणः ॥

- (2656) न धातुलोप आर्धधातुके <1-1-4>

धात्वंशलोपनिमित्ते आर्धधातुके परे इको गुणवृद्धी न स्तः इति नेह निषेधः । तिबादीनामनार्धधातुकत्वात् । तोतोर्ति । हलि च 354 इति दीर्घः । तोतूर्तः । तोतूर्वति । तोथोर्ति । दोदोर्ति । दोधोर्ति । मुर्छा । मोमूर्च्छीति । मोमोर्ति । मोमूर्तः । मोमूर्छतीत्यादि । आर्धधातुक इति विषयसप्तमी । तेन यङि विवक्षिते अजेर्वी । वेवीयते । अस्य यङ्लुङ्नास्ति । लुकापहारे विषयत्वाभावेन वीभावस्याप्रवृत्तेः ॥

इति तिङन्तयङ्लुक्प्रकरणम्

तिङन्तनामधातुप्रकरणम्

- (2657) सुप आत्मनः क्यच् <3-1-8>

इषिकर्मण एषितृसंबन्धिनः सुबन्तादिच्छायामर्थे क्यच् प्रत्ययो वा स्यात् । धात्ववयवत्वात्सुब्लुक् ॥

- (2658) क्यचि च <7-4-33>

अस्य ईत्स्यात् । आत्मनः पुत्रमिच्छति पुत्रीयति । वान्तो यि प्रत्यये 63 । गव्यति । नाव्यति । लोपः शाकल्यस्य 67 इति तु न । अपदान्तत्वात् । तथा हि ॥

- (2659) नः क्ये <1-4-15>

क्यचि क्यङि च नान्तमेव पदं स्यान्नान्यत् । सन्निपातपरिभाषया क्यचो यस्य लोपो न । गव्यांचकार । गव्यिता । नाव्यांचकार । नाव्यिता । नलोपः । राजीयति । प्रत्ययोत्तरपदयोश्च 1373 । त्वद्यति । मद्यति । एकार्थयोरित्येव । युष्मद्यति । अस्मद्यति । हलि च 354 । गीर्यति । पूर्यति । धातोरित्येव । नेह । दिवमिच्छति । दिव्यति । इह पुरमिच्छति पुर्यतीति माधवेनोक्तं प्रत्युदाहरणं चिन्त्यम् । पूर्गिरोः साम्यात् । दीव्यतीति दीर्घस्तु प्राचः प्रामादिक एव । अदस्यति । रीडृतः 1234 । कर्त्रीयति । क्यच्चयोश्च 2119 । गर्गीयति । वाच्यति । अकृत्सार्व-- 2298 इति दीर्घः । कवीयति । समिध्यति ॥

- (2660) क्यस्य विभाषा <6-4-50>

हलः परयोः क्यचक्यङोर्लोपो वा स्यादार्धधातुके । आदेः परस्य 44 । अतो लोपः 2308 । तस्य स्थानिवत्त्वान्नलघूपधगुणो न । समिधिता । समिध्यिता ॥ मान्तप्रकृतिकसुबन्तादव्ययाच्च क्यच् न (वा) ॥ किमिच्छति । इदमिच्छति । स्वरिच्छति ॥

- (2661) अशनायोदनयधनाया बुभुक्षापिपासागर्धेषु <7-4-34>

क्यजन्ता निपात्यन्ते । अशनायति । उदन्यति । धनायति । बुभुक्षादौ किम् । अशनीयति । उदकीयति । धनीयति ॥

- (2662) अश्वक्षीरवृषलवणानामात्प्रीतौ क्यचि <7-1-51>

एषां क्यचि असुगागमः स्यात् ॥ । अश्ववृषयोर्मेथुनेच्छायाम् ॥ अश्वस्यति वडवा । वृषस्यति गौः ॥ क्षीरलवणयोर्लालसायाम् ॥ क्षीरस्यति बालः । लवणस्यति उष्ट्रः ॥ । सर्वप्रातिपदिकानां क्यचि लालसायां सुगसुकौ ॥ दधिस्स्यति । दध्यस्स्यति । मधुस्स्यति । मध्यवस्स्यति ॥

- (2663) काम्यच्च <3-1-9>

उक्तविषये काम्यच् स्यात् । पुत्रमात्मन इच्छति पुत्रकाम्यति । इह यस्य हलः 2631 इति लोपो न । अनर्थकत्वात् । यस्येति संघातग्रहणमित्युक्तम् । यशस्काम्यति । सर्पिष्काम्यति । मान्ताव्ययेभ्योऽप्ययं स्यादेव । किंकाम्यति । स्वःकाम्यति ॥

- (2664) उपमानादाचारे <3-1-10>

उपमानात्कर्मणः सुबन्तादाचारेऽर्थे क्यच् स्यात् । पुत्रमिवाचरति पुत्रीयति छात्रम् । विष्णूयति द्विजम् ॥ । अधिकरणाच्चेति वक्तव्यम् ॥ प्रासादीयति कुट्यां भिक्षुः । कुटीयति प्रसादे ॥

- (2665) कर्तुः क्यङ् सलोपश्च <3-1-11>

उपमानात्कर्तुः सुबन्तादाचारे क्यङ् वा स्यात् । सान्तस्य तु कर्तृवाचकस्य लोपो वा स्यात् । क्यङ् वेत्युक्तेः पक्षे वाक्यम् । सान्तस्य लोपस्तु क्यङ्सन्नियोगशिष्टः । स च व्यवस्थितः ॥ । ओजसोऽप्सरसो नित्यमितरेषां विभाषया ॥ कृष्ण इवाचरति कृष्णायते । ओजः शब्दो वृत्तिविषये तद्वति । ओजायते । अप्सरायते । यशायते । यशस्यते । विद्वायते । विद्वस्यते । त्वद्यते । मद्यते । अनेकार्थत्वे तु युष्मद्यते । अस्मद्यते । क्यङ् मानिनोश्च 837 । कुमारीवाचरति । कुमारायते । हरिणीवाचरति । हरितायते । गुर्वीव गुरूयते । सपत्नीव सपत्नायते । सपतीयते । सपत्नीयते । युवतिरिव युवायते । पट्वीमृद्वाविव पट्वीमृद्द्यते ॥ न कोपधायाः 838 । पाचिकायते ॥ । आचारेऽवगल्भक्लीबहोडेभ्यः क्विब्वा वक्तव्यः ॥ वाग्रहणात्क्यङपि । अवगल्भादयः पचाद्यजन्ताः ।

क्विप्सन्नियोगेनानुदात्तत्वमनुनानिकत्वं चाचप्रत्ययस्य प्रतिज्ञायते । तेन तङ् । अगल्भते । क्लीबते । होडते । भूतपूर्वादप्यनेकाच आम् । एतद्वार्तिकारम्भसामर्थ्यात् । न च अगल्भते इत्यादिसिद्धिस्तत्फलम् । केवलानामेवाचारेऽपि वृत्तिसंभवात् । धातूनामनेकार्थत्वात् । अवगल्भांचक्रे । क्लीबांचक्रे । होडांचक्रे । वार्तिकेऽवेत्युपसर्गविशिष्टपाठात्केवलादुपसर्गान्तरविशिष्टाच्च क्यङेवेति माधवादयः । तङ् नेति तूचितम् ॥ । सर्वप्रातिपदिकेभ्यः क्विब्वा वक्तव्यः ॥ पूर्ववार्तिकं तु अनुबन्धासञ्जानार्थं, तत्र क्विबनूद्यते । प्रादिपदिकग्रहणादिह सुप इति न संबध्यते । तेन पदकार्यं न । कृष्ण इवाचरति कृष्णति । अतो गुणे 191 इति शपा सह पररूपम् । अ इवाचरति अति । अतः अन्ति । प्रत्ययग्रहणमपनीय अनेकाच इत्युक्तेर्नाम् । औ । अतुः । उः । द्वात्वम् । अतो गुणे 191 । अत आदेः 2248 इति दीर्घः । णल् औ वृद्धिः । अतुसादिषु तु आतो लोप इति च 2372 इत्यालोपः । मालेवाचरति मालाति । लिङ्गविशिष्टपरिभाषया एकादेशस्य पूर्वान्तत्वाद्वा क्विप् । मालांचकार । लङि । अमालात् । अत्र हल्ङ्यादिलोपो न । डीसाहचर्यादापोऽपि सोरेव लोपविधानात् । इट्सकौ । अमालासीत् । कविरिव कवयति । आशीर्लिङि कवीयात् । सिचिर्वृद्धिः-- 2297 इत्यत्र धातौरित्यनुवर्त्य धातुरेव यो धातुरिति व्याख्यानान्नामधातोर्न वृद्धिरिति कैयटादयः । अकवयीत् । विरिव वयति । विवाय । विव्यतुः । अवयीत् । अवायीत् । श्रीरिव । श्रयति । शिश्राय । शिश्रियतुः । पितेव पितरति । आशिषि रिङ् । पित्रियात् । भूरिव भवति । अत्र गातिस्था 2223 इति, भुवो वुक् 2174 इति, भवतेरः 2181 इति च न भवन्ति । अभिव्यक्तत्वेन धातुपाठस्थस्यैव तत्र ग्रहणात् । बुभाव । अभावीत् । दुरिव द्रवति । णिश्रि-- 2312 इति चङ् न । अद्रावीत् ॥

■ (2666) अनुनासिकस्य क्विङ्गलोः क्विङ्गति <6-4-15>

अनुनासिकान्तस्योपधाया दीर्घः स्यात् क्वौ झलादौ च क्विङ्गति । इदमिवाचरति इदामति । राजेव राजानति । पन्था इव पथीनति । मथीनति । ऋभुक्षीणति । द्यौरिवदेवतीति माधवः । अत्र ऊठि द्यवतीत्युचितम् । क इव कति । चकाविति हरदत्तः । माधवस्तु ण्यल्लोपाविति वचनात् णलि वृद्धिं बाधित्वाऽतो लोपाच्चक इति रूपमाह । स्व इव स्वति । सस्वौ । सस्व । यत्तु स्वामी स्वांचकरेति तदनाकरमेव ॥

■ (2667) भृशादिभ्यो भुव्यच्चेर्लोपश्च हलः <3-1-12>

अभूततद्भावविषयेभ्यो भृशादिभ्यो भवत्यर्थे क्यङ् स्यात् हलन्तानामेषां लोपश्च । अभृशो भृशो भवति भृशायते । अच्चेरिति पर्युदासबलादभूततद्भाव इति लब्धम् । तेनेह न । क्व दिवा भृशा भवन्ति । ये रात्रौ भृशा नक्षत्रादयस्ते दिवा क्व भवन्तीत्यर्थः । सुमनस् । अस्य सलोपः । सुमनायते । चुरादौ संग्राम युद्धे इति पठ्यते तत्र संग्रामेति प्रातिपदिकम् । तस्मात्तत्करोतीति णिच् सिद्धः । तत्सन्नियोगेनानुबन्ध आसज्यते । युद्धे योऽयं ग्रामशब्द इत्युक्तेऽपि सामर्थ्यात्संग्रामशब्दे लब्धे विशिष्टपाठो जापयति । उपसर्गसमानाकारं पूर्वपदं धातुसंज्ञाप्रयोजके प्रत्यये चिकीर्षिते पृथक् क्रियते इति । तेन मनश्शब्दात्प्रागट् । स्वमनायत । उन्मनायते । उदमनायत । एवं चावागल्भत अवागल्भिष्टेत्यादावप्यवेत्यस्य पृथक्करणं बोध्यम् । जापकं च सजातीयविषयम् । तेन यत्रोपसर्गरूपं सकलं श्रूयते न त्वादेशेनापहतं तत्रैव पृथक्कृतिः । एवं आ ऊढः ओढः स इवाचर्य ओढायित्वा । अत्र उन्मनाय्य अवगल्भ्येतिवन्न ल्यप् । जापकस्य विशेषविषयत्वे षाष्ठं वार्तिकं तद्भाष्यं च प्रमाणम् । तथा हि ॥ । उस्योमाङ्क्षाटः प्रतिषेधः ॥ उसि ओमाङ्गेश्च परयोराटः पररूपं नेत्यर्थः । उस्मामैच्छत् । औस्रीयत् । औङ्कारीयत् । औढीयत् । आटश्च 269 इति चशब्देन पुनर्वृद्धिविधानादिदं सिद्धमिति षाष्टे स्थितम् ॥

■ (2668) लोहितादिडाज्भ्यः क्यष् <3-1-13>

लोहितादिभ्यो डाजन्ताच्च भवत्यर्थे क्यष् स्यात् ॥

■ (2669) वा क्यष् <1-3-90>

क्यषन्तात्परस्मैपदं वा स्यात् । लोहितायति लोहितायते । अत्राच्चेरित्यनुवृत्त्याऽभूततद्भावविषयत्वं लब्धम् । तच्च लोहितशब्दस्यैव विशेषणं न तु डाचोऽसंभवात् । नाप्यादिशब्दग्राह्याणाम् । तस्य प्रत्याख्यानात् । तथा च वार्तिकम् ॥ । लोहितडाज्भ्यः क्यष्वचनं भृशादिष्वितराणीति । न चैवं काम्यच इव क्यषोऽपि ककारः श्रूयेत

उच्चारणसामर्थ्यादिति वाच्यम् । तस्यापि भाष्ये प्रत्याख्यानात् । पटपटायति । पटपटायते । कृभ्वस्तियोगं विनापीह डाच् । डाजन्तात् क्यषो विधानसामर्थ्यात् । यत्तुलोहितश्यामदुःखानि हर्षगर्वसुखानि च । मूर्च्छानिद्राकृपाधूमाः करुणा नित्यचर्मणी ॥1॥ इति पठित्वा श्यामादिभ्योऽपि क्यषि पदद्वयमुदाहरन्ति तद्भाष्यवार्तिकविरुद्धम् । तस्मात्तेभ्यः क्यडेव । श्यामायते । दुःखादयो वृत्तिविषये तद्वति वर्तन्ते । लिङ्गविशिष्टपरिभाषया लोहिनीशब्दादपि क्यष् । लोहिनीयति । लोहिनीयते ॥

■ (2670) कष्टाय क्रमणे <3-1-14>

चतुर्थ्यन्तात्कष्टशब्दादुत्साहेऽर्थे क्यङ् स्यात् । कष्टाय क्रमते कष्टायते । पापं कर्तुमुत्सहत इत्यर्थः ॥ । सत्रकक्षकष्टकृच्छ्रगहनेभ्यः कण्वचिकीर्षायामिति वक्तव्यम् ॥ कण्वं पापम् । सत्रादयो वृत्तिविषये पापार्थाः । तेभ्यो द्वितीयान्तेभ्यश्चिकीर्षायां क्यङ् । पापं चिकीर्षतीत्यस्वपदविग्रहः । सत्रायते । कक्षायते इत्यादि ॥

■ (2671) कर्मणो रोमन्थतपोभ्यां वर्तिचरोः <3-1-15>

रोमन्थतपोभ्यां कर्मभ्यां क्रमेण वर्तनीयां चरणे चार्थे क्यङ् स्यात् । रोमन्थं वर्तयति रोमन्थायते ॥ । हनुचलन इति वक्तव्यम् (वा) ॥ चर्वितस्याकृष्यपुनश्चर्वण इत्यर्थः । नेह कीटो रोमन्थं वर्तयति । अपानप्रदेशान्निःसृतं द्रव्यमिह रोमन्थः । तदश्नातीत्यर्थे इति कैयटः । वर्तुलं करोतीत्यर्थे इति न्यासकारहरदत्तौ ॥ । तपसः परस्मैपदं च ॥ तपश्चरति तपस्यति ॥

■ (2672) बाष्पोष्मभ्यामुद्वमने <3-1-16>

आभ्यां कर्मभ्यां क्यङ् स्यात् । बाष्पमुद्वमति बाष्पायते । ऊष्मायते ॥ । फेनाच्चेति वाच्यम् ॥ फेनायते ॥

■ (2673) शब्दवैरकलहाभकण्वमेघेभ्यः करणे <3-1-17>

एभ्यः कर्मभ्यः करोत्यर्थे क्यङ् स्यात् । शब्दं करोति शब्दायते । पक्षे तत्करोतीति णिजपीष्यत इति न्यासः । शब्दयति ॥ सुदिनदुर्दिननीहारेभ्यश्च ॥ सुदिनायते ॥

■ (2674) सुखादिभ्यः कर्तृवेदनायाम् <3-1-18>

सुखादिभ्यः कर्मभ्यो वेदनायामर्थे क्यङ् स्याद्वेदनाकर्तुरेवचेत्सुखादीनि स्युः । सुखं वेदयते । कर्तृग्रहणं किम् । परस्य सुखं वेदयते ॥

■ (2675) नमो वरिवशिचित्रङः क्यच् <3-1-29>

करणे इत्यनुवृत्तेः क्रियाविशेषे पूजायां परिचर्यायामाश्चर्ये च । नमस्यति देवान् । पूजयतीत्यर्थः । वरिवस्यति गुरुन् । शुश्रूषत इत्यर्थः । चित्रीयते । विस्मयत इत्यर्थः । विस्मापयत इत्यन्ये ॥

■ (2676) पुच्छभाण्डचीवराणिङ् <3-1-20>

। पुच्छादुदसने व्यसने पर्यसने च (वा) ॥ विविधं विरुद्धं वोत्क्षेपणं व्यसनम् । उत्पुच्छयते । विपुच्छयते । परिपुच्छयते ॥ । भाण्डात्समाचयने ॥ संभाण्डयते । भाण्डानि समाचिनोति । राशीकरोतीत्यर्थः । समवभाण्डत ॥ । चीवरादर्जने परिधाने च ॥ संचीवरयते भिक्षुः । चीवराण्यर्जयति । परिधत्ते वेत्यर्थः ॥

■ (2677) मुण्डमिश्रश्लक्ष्णलवणव्रतवस्त्रहलकलकृततूस्तेभ्यो णिच् <3-1-21>

कृञर्थे । मुण्डं करोति मुण्डयति ॥ । व्रताद्भोजनतन्निवृत्त्योः (वा) ॥ पयः शूद्रान्नं वा व्रतयति ॥ । वस्त्रात्समाच्छादने ॥ संवस्त्रयति ॥ । हल्यादिभ्यो ग्रहणे (वा) ॥ हलिकल्योरदन्तत्वं च निपात्यते ॥ हलिं कलिं वा गृह्णाति । हलयति । कलयति । महद्धलं हलिः । परत्वाद्वृद्धौ सत्यामपीष्टवद्भावेन अगेव लुप्यते । अतः सन्वद्भावदीर्घो न । अजहलत् । अचकलत् । कृतं गृह्णाति । कृतयति । तूस्तानि विहन्ति वितूस्तयति । तूस्तं केशा इत्येके । जटीभूताः केशा इत्यन्ये । पापमित्यपरे । मुण्डादयः सत्यापपाश-----2563 इत्यत्रैव पठितुं युक्ताः । प्रातिपदिकाद्धात्वर्थे इत्येव सिद्धेः केषांचिद्ग्रहणं सापेक्षेभ्योऽपि णिजर्थम् । मुण्डयति माणवकम् । मिश्रयत्यन्नम् । श्लक्ष्णयति वस्त्रम् । लवणयति व्यञ्जनमिति । हलिकल्योरदन्तत्वार्थम् । सत्यस्य आपुगर्थम् । केषांचित्तु प्रपञ्चार्थम् । सत्यं करोत्याचष्टे वा सत्यापयति ॥ । अर्थवेदयोरप्यापुग्वक्तव्यः (वा) ॥ अर्थापयति । वेदापयति । पाशं विमुञ्चति विपाशयति । रूपं पश्यति रूपयति । वीणयोपगायत्युपवीणयति । तूलेनानुकुष्णात्यनुतूलयति । तृणाग्रं तूलेनानुघट्टयतीत्यर्थः । श्लोकैरुपस्तौति उपश्लोकयति । सेनया अभियाति अभिषेणयति ।

उपसर्गात्सुनोति---2270 इति षः । अभ्यषेणयत् । प्राक्सितात्--2276 इति षः । अभिषिषेणयिषति । स्थादिष्वभ्यासेन च---2277 इति षः । लोमान्यनुमार्ष्टि अनुलोमयति । त्वच संवरणे घः । त्वचं गृह्णाति त्वचयति । वर्मणा संनहयति संवर्मयति । वर्णं गृह्णाति वर्णयति । चूर्णैरवध्वंसते अवचूर्णयति । इष्ठवदित्यतिदेशात्पुंवद्भावादयः । एनीमाचष्टे एतयति । दरदमाचष्टे दारदयति । पृथुं प्रथयति । वृद्धौ सत्यां पूर्वं वा टिलोपः । अपिप्रथत् । अपप्रथत् । मृदुम् म्रदयति । अम्म्रदत् । भृशं कृशं दृढम् । भ्रशयति । क्रशयति । द्रढयति । अबभ्रशत् । अचकशत् । अदद्रढत् । परिरढत् । ऊढिमाख्यत् द्वित्वम् । पूर्वत्रासिद्धीयमद्वित्वे इति त्वनित्यमित्युक्तम् । ढि इत्यस्य द्वित्वमित्यन्ये । औडिढत् । ऊढमाख्यत् । औजढत् । औडढत् । ओः पुयण्जि--2577 इति सूत्रे वर्गप्रत्याहारजग्रहो लिङ्गम् । द्वित्वे कार्ये णावच आदेशो नेति ऊनयतावुक्तम् । प्रकृत्यैकाच् 2010 । वृद्धिपुक्तौ । स्वापयति । त्वां मां वाऽऽचष्टे त्वापयति । मापयति । मपर्यन्तस्य त्वमौ । पररूपात्पूर्वं नित्यत्वाट्टिलोपः वृद्धिः पुक् । त्वादयति । मादयतीति तु न्याय्यम् । अन्तरङ्गत्वात्पररूपे कृते प्रकृत्यैकाच् 2010 इति प्रकृतिभावात् । न च प्रकृतिभावो भाष्ये प्रत्याख्यात इति भ्रमितव्यम् । भाष्यस्य प्रोष्ठाद्युदाहरणविशेषेऽन्यथासिद्धिपरत्वात् । युवामावां वा युष्मयति । अस्मयति । श्वानमाचष्टे शावयति । नस्तद्धिते 679 इति टिलोपः । प्रकृतिभावस्तु न येन नाप्राप्तिन्यायेन टैः 1786 इत्यस्यैव बाधको हि सः । भत्वाकत्संप्रसारणम् । अन्ये तु । नस्तद्धिते 679 इति नेहातिदिश्यते । इष्ठनि तस्यादृष्टत्वात् । ब्रह्मिष्ठ इत्यादौ परत्वात् । टैः 1786 इत्यस्यैव प्रवृत्तेः । तेन शुनयतीति रूपमाहुः । विद्वांसमाचष्टे । विद्वयति । अङ्गवृत्तपरिभाषया संप्रसारणं नेत्येके । संप्रसारणे वृद्धावावादेशे च विदावयतीत्यन्ये । नित्यत्वाट्टिलोपात्प्राक्संप्रसारणम् । अन्तरङ्गत्वात्पूर्वरूपम् । टिलोपः । विदयतीत्यपरे । उदञ्चामाचष्टे उदीचयति ॥ उदैचिचत् । प्रत्यञ्चम् । प्रतीचयति । प्रत्यचिचत् । इकोऽसवर्णे--91 इति प्रकृतिभावपक्षे । प्रतिअचिचत् । सम्यञ्चमाचष्टे समीचयति । समिअचिचत् । तिर्यञ्चामाचष्टे तिराययति । अञ्चेष्टिलोपेनापहारेऽपि बहिरङ्गत्वेमनासिद्धत्वात्तिरसस्तिरिः । असिद्धवदत्र-- 2183 इति चिणो लुङ्गन्यायेन प्रथमटिलोपोऽसिद्धः । अतः पुनष्टिलोपो न । अङ्गवृत्तपरिभाषया वा । चङ्यग्लोपित्वादुपधाहस्वो न । अतितिरायत् । सध्यञ्चमाचष्टे साधाययति । अससधायत् । विश्वद्यञ्चम् । अविविश्वद्रायत् । देवद्र्यञ्चम् देवद्राययति । अदिदेवद्रायत् । अदद्र्यञ्चम् । अददद्रायत् । अदमुयञ्चम् । अदमुआययति । आददमुआयत् । अमुमुयञ्चम् । अमुमुआययति । चङ् । आमुमुआययत् । भुवम् भावयति । अबीभवत् । भ्रुवम् अबुभवत् । श्रियम् अशिश्रयत् । गाम् अजूगवत् । रायम् अरीरयत् । नावम् अनूनवत् । स्वश्वम् स्वाशश्वत् । स्वः । अव्ययानां भमात्रे टिलोपः । स्वयति । असस्वत् । असिस्वत् । बहून् भावयति । बहयतीत्यन्ये विन्मतोरिति लुक् । सग्विणम् स्रजयति । संज्ञापूर्वकत्वान्न वृद्धिः । श्रीमतीं श्रीमन्तं वा श्रययति । अशिश्रयत् । पयस्विनीत् । पयसयति । इह टिलेपो न । तदपवादस्य लुक्ः प्रवृत्तत्वात् । स्थूलं स्थवयति । दूरं दवयति । कथं तर्हि दूरयत्यवनते विवस्वतीति । दूरमतति अयते वा दूरात् । दूरात् कूर्वतीत्यर्थः । युवानं यवयति कनयति । युवाल्पयोः--2019 इति वा कन् । अन्तिकं नेदयति । बाढं साधयति । प्रशस्यं प्रशस्ययति । इह श्रज्यौ न । उपसर्गस्य पृथक्कृतेः । वृद्धं ज्यापयति । वर्षयति । प्रियं प्रापयति । स्फिरं स्फापयति । उरुं वरयति । वारयति । बहुलं बंहयति । गुरुं गरयति । तृप्त्रापायति । दीर्घं द्राघयति । वृन्दारकं वृन्दयति ॥

इति तिङन्तनामधातुप्रकरणम्

तिङन्तकण्ड्वादिप्रकरणम्

- (2678) कण्ड्वादिभ्यो यक् <3-1-27>

एभ्यो धातुभ्यो नित्यं यक् स्यात् स्वार्थे । धातुभ्यः किम् । प्रातिपदिकेभ्यो मा भूत् । द्विधा हि कण्ड्वादयः धातवः प्रातिपदिकानि च । <<1945>> कण्डूज् गात्रविघर्षणे । कण्डूयति । कण्डूयते । <<1946>> मन्तु अपराधे । रोष इत्येके । मन्तूयति । चन्द्रस्तु जितमाह । मन्तूयते । <<1947>> वल्गु पूजामाधुर्ययोः । वल्गूयति । <<1948>> असु उपतापे । असू । असूज् । इत्येके । अस्यति । असूयति । असूयते । <<1949>> लेट् <<1950>> लोट् धौर्त्ये पूर्वभावे स्वप्ने च । दीप्तावित्येके । लेट्यति । लेटिता । लोट्यति । लोटिता । <<1951>> लेला दीप्तौ । <<1952>> इरस् <<1953>> इरज् <<1954>> इरज् ईर्ष्यायाम् ॥ इरस्यति । इरज्यति । हलि च 354 इति दीर्घः । ईर्यति । ईर्यते । <<1955>> उषस् प्रभातीभावे । <<1956>> वेद धौर्त्ये स्वप्ने च । <<1957>> मेधा आशुग्रहणे ॥ मेधायति । <<1958>> कुषुभ क्षेपे ॥ कुषुभयति । <<1959>> मगध परिवेष्टने । नीचदास्य इत्यन्ये ॥ <<1960>> तन्तस् <<1961>> पम्पस् दुःखे । <<1962>> सुख <<1963>> दुःख तत्क्रियायाम् । सुखयति । दुःखयति । सुखं दुःखं चानुभवतीत्यर्थः । <<1964>> सपर पूजायाम् । <<1965>> अरर आराकर्मणि <<1966>> भिषजू चिकित्सायाम् । <<1967>> भिष्णज् उपसेवायाम् । <<1968>> इषुध शरधारणे । <<1969>> चरण <<1970>> वरण गतौ । <<1971>> चुरण चौर्ये । <<1972>> तुरण त्वरायाम् । <<1973>> भुरण धारणपोषणयोः । <<1974>> गद्गद वाक्स्थलने । <<1975>> एला <<1976>> केला <<1977>> खेला विलासे । <<1978>> इलेत्यन्ये । <<1979>> लेखा

स्खलने च । अदन्तोऽयमित्यन्ये । लेख्यति । <<1980>> लिट् अल्पकुत्सनयोः । लिट्यति । <<1981>> लाट् जीवने । <<1982>> हृणीङ् रोषणे लज्जायां च । <<1983>> महीङ् पूजायाम् । महीयते । पूजां लभत इत्यर्थः । <<1984>> रेखा श्लाघासादनयोः । <<1985>> द्रवस् परितापपरिचरणयोः । <<1986>> तिरस् अन्तर्धौ । <<1987>> अगद नीरोगत्वे । <<1988>> उरस् बलार्थः । उरस्यति । बलवान् भवतीत्यर्थः । <<1989>> तरण गतौ । <<1990>> पयस् प्रसृतौ । <<1991>> संभूयस् प्रभूतभावे । <<1992>> अंबर <<1993>> संवर संभरणे । आकृतिगणोऽयम् ॥

इति तिङन्तकण्वादिप्रकरणम्

तिङन्तप्रत्ययमालाप्रकरणम्

कण्डूयतेः सन् । सन्यङोः (2395) इति प्रथमस्यैकाचो द्वित्वे प्राप्ते कण्डवादेस्तृतीयस्येति वाच्यम् (वा) ॥ कण्डूयियिषति । क्यजन्तात्सन् । यथेष्टं नामधातुषु (वा) । आद्यानां त्रयाणामन्यतमस्य द्वित्वमित्यर्थः । अजादेस्त्वादयेतरस्य । पुपुत्रीयिषति-पुतित्रीयिषति-पुत्रीयियिषति । अशिश्वीयिषति-अश्वीयियिषति । नदराणां संयुक्तानामचः परस्यैव द्वित्वनिषेधः । इन्द्रीयतेः सन् । द्वीशब्दयिशब्दयोरन्यतरस्य द्वित्वम् । इन्द्रिीयिषति-इन्द्रीयियिषति । चिचन्द्रीयिषति-चन्द्रिीयिषति-चन्द्रीयियिषति-प्रियमाख्यातुमाचक्षाणं प्रेरयितुं वेच्छति । पिप्रापयिषति-प्रापिपयिषति-प्रापयियिषति । उरुं विवारयिषति-वारिरयिषति-वारयियिषति । बाढं सिसाधयिषतीत्यादिरूपत्रयम् । षत्त्वं तु नास्ति । 'यङ्सन्प्यन्तात्सन्' । बोभूयिषति । यङ्णिच्सन्नन्ताणिच् । बोभूयिषतीत्यादि ।

इति तिङन्तप्रत्ययमालाप्रकरणम्

सिद्धान्तकौमुदी/प्रकरण६१-७१

<https://sa.wikisource.org/s/x7f>

< सिद्धान्तकौमुदी

अनुदात्तङित आत्मनेपदम् (2157)| आस्ते । शेते ।

- (2679) भावकर्मणोः <1-2-13>

बभूवे । अनुबभूवे ।

■ (2680) कर्तरि कर्मव्यतिहारे <1-3-14>

क्रियाविनिमये द्योत्ये कर्तर्यात्मनेपदं स्यात् । व्यतिलुनीते । अन्यस्य योग्यं लवनं करोतीत्यर्थः ॥ शनसोरल्लोप:-(सू२४६) । व्यतिस्ते ।
व्यतिषाते । व्यतिषते । तासस्त्योः -(सू२१९) इति सलोपः । व्यतिसे । धि च -(सू२२४) । व्यतिध्वे । ह एति -(सू२२५) । व्यतिहे ।
व्यत्य्सै । व्यतिषीत् । व्यत्यास्त । व्यतिराते । व्यतिराते । व्यतिराते । व्यतिभाते । व्यतिभाते । व्यतिभाते । व्यतिभभे ।

---

www.jagadgururambhadracharya.org

- (2681) न गतिहिंसार्थेभ्यः <1-3-15>

व्यतिगच्छन्ति । व्यतिघ्नन्ति ॥ । प्रतिषेधं हसादीनामुपसंख्यानम् (वा) ॥ हसादयो हसप्रकाराः शब्दक्रियाः । व्यतिहसन्ति । व्यतिजल्पन्ति ॥ हरतेरप्रतिषेधः ॥ संप्रहरन्ते राजानः ॥

- (2682) इतरेतरान्योन्योपपदाच्च <1-3-16>

। परस्परोपपदाच्चेति वक्तव्यम् (वा) ॥ इतरेतरस्यान्योन्यस्य परस्परस्य वा व्यतिलुनन्ति ॥

- (2683) नेर्विशः <1-3-17>

निविशते ।

- (2684) परिव्यवेभ्यः क्रियः <1-3-18>

अकर्त्रभिप्रायार्थमिदम् । परिक्रीणीते - विक्रीणीते - अवक्रीणीते ।

- (2685) विपराभ्यां जे: <1-3-19>

विजयते । पराजयते ।

■ (2686) आडो दोऽनास्यविहरणे <1-3-20>

आङ्पूर्वद्वदातेर्मुखविकसनादन्यत्रार्थं वर्तमानादात्मनेदं स्यात् । विद्यमादत्ते । अनास्येति किम् ? मुखं व्याददाति ।
आस्यग्रहणमविवक्षितम् । विपादिकां व्याददाति । पादस्फोटो विपादिका । नदी कूलं व्याददाति ॥ । पराङ्गकर्मकान्न निषेधः ॥ व्याददते
पिपीलिकाः पतङ्गस्य मुखम् ॥

■ (2687) क्रीडोन्संपरिभ्यश्च <1-3-21>

चादाडः । अनुक्रीडते संक्रीडते । परिक्रीडते । आक्रीडते । अनोः कर्मप्रवचनीयान्न । उपसर्गेन समा साहचर्यात् । माणवकमनुक्रीडति । तेन सहेत्यर्थः । तृतीयाथ - (सू549) इत्यनोः कर्मप्रवचनीयत्वम् ॥ । *समोऽकूजने* (वा) ॥ संक्रीडते । कूजने तु संक्रीडति चक्रम् ॥ *आगमे क्षमायाम्* (वा) ॥ ण्यन्तस्येदं ग्रहणम् । आगमयस्व तावत् । मा त्वरिष्ठा इत्यर्थः ॥ । *शिक्षेर्जिज्ञासायाम्* (वा) ॥ धनुषि शिक्षते ॥ धनुर्विषये ज्ञाने शक्तो भवितुमिच्छतीत्यर्थः ॥ । *आशिषि नाथः* (वा) ॥ आशिष्येवेति नियमार्थं वार्तिकमित्युक्तम् । सर्पिणो नाथते । सर्पिर्म स्यादित्याशास्त इत्यर्थः । कथं नाथसे किमु पतिं न भूभृतमिति । नाधसे इति पाठ्यम् ॥ । *हरतेर्गतताच्छील्ये* (वा) ॥ गतं प्रकारः । पैतृकमश्वा अनुहरन्ते । मातृकं गावः । पितुर्मातुश्चागतं प्रकारं सततं परिशीलयन्तीत्यर्थः । ताच्छील्ये किम् ? मातुरनुहरति ॥ । *किरतेर्हर्षजीविकाकलायकरणेष्विति वाच्यम्* (वा) ॥ हर्षादयो विषयाः ॥ तत्र हर्षो विक्षेपस्य कारणम् । इतरे फले ॥

■ (2688) अपाच्यतृष्पाच्छकुनिष्वालेखने <6-1-142>

अपात्किरतेः सुट् स्यात् ॥ । सुडपि हर्षादिष्वेव वक्तव्यः (वा) ॥ अपस्किरते वृषो हृष्टः । कुक्कुटो भक्षार्थी । श्वा आश्रयर्थी च । हर्षादिषु इति किम् । अपकिरति कुसुमम् । इह तड्सुटौ न । हर्षादिमात्रविवक्षायां यद्यपि तड् प्राप्तस्तथापि सुडभावे नेष्यते इत्याहुः ।

गजोऽपकिरिति ॥ । आङि नुप्रच्छयोः (वा) ॥ आनुते । आपृच्छते ॥ । शप उपात्मभे (वा) ॥ आक्रोशार्थात्स्वरितेतोऽकर्तृगेऽपि फले शपथरूपेऽर्थे आत्मनेपदं वक्तव्यमित्यर्थः । कृष्णाय शपते ॥

■ (2689) समवप्रविभ्यः स्थः <1-3-22>

सन्तिष्ठते । स्थाघ्वोरिच्च -(सू2389) । समस्थित । समस्थिषाताम् । समस्थिषत । अवतिष्ठते । प्रतिष्ठते । वितिष्ठते ॥ । आङः प्रतिज्ञायामुपसंख्यानम् (वा) ॥ शब्दं नित्यमातिष्ठते । नित्यत्वेन प्रतिजानीत इत्यर्थः ॥

■ (2690) प्रकाशनस्थेयाख्ययोश्च <1-3-23>

गोपी कृष्णाय तिष्ठते । आशयं प्रकाशयतीत्यर्थः । संशय्य कर्णादिषु तिष्ठते यः । कर्णादीन्निर्णेतृत्वेनाश्रयतीत्यर्थः ।

■ (2691) उदोऽनूर्ध्वकर्मणि <1-3-24>

मुक्तावुत्तिष्ठते । अनूर्ध्व इति किम् ? पीठादुत्तिष्ठति ॥ । ईहायामेव ॥ नेह । ग्राच्छतमुत्तिष्ठति ॥

■ (2692) उपान्मन्त्रकरणे <1-3-25>

आगनेय्याग्नीध्रमुपतिष्ठते । मन्त्रकरणे किम् ? भर्तारमुपतिष्ठति यौवनेन ॥ । उपाद्देवपूजासङ्गतिकरणमित्रकरणपथिष्विति वाच्यम् (वा) ॥ आदित्यमुपतिष्ठते । कथं तर्हि स्तुत्यं स्तुतिभिरर्थ्याभिरुपतस्थे सरस्वतीति । देवतात्वारोपात् । नृपस्य देवतांशत्वाद्वा । गङ्गा यमुनामुपतिष्ठते । उपश्लिष्यतीत्यर्थः । रथिकानुपतिष्ठते । मित्रीकरोतीत्यर्थः । पन्थाः सुधनमुपतिष्ठते । प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ । वा लिप्सायामिति वक्तव्यम् (वा) ॥ भिक्षुकः प्रभुमुपतिष्ठते - उपतिष्ठति वा । लिप्सया उपगच्छतीत्यर्थः ।

■ (2693) अकर्मकाच्च <1-3-26>

उपात्तिष्ठतेरकर्मकादात्मनेपदं स्यात् । भोजनकाले उपतिष्ठते । सन्निहितो भवतीत्यर्थः ॥

■ (2694) उद्विभ्यां तपः <1-3-27>

अकर्मकादित्येव । उत्तपते । वितपते । दीप्यत इत्यर्थः ॥ । स्वाङ्गकर्मकाच्चेति वक्तव्यम् (वा) ॥ स्वमङ्गं स्वाङ्गं न तु अद्रवम्- इति परिभाषितम् । उत्तपते वितपते वा पाणिम् । नेह । सुवर्णमुत्तपति । सन्तापयति विलापयति वेत्यर्थः । चेन्नैव मैत्रस्य पाणिमुत्तपति । सन्तापयतीत्यर्थः ॥

■ (2695) आङो यमहनः <1-3-28>

आयच्छते । आहते । अकर्मकात्स्वाङ्गकर्मकादित्येव । नेह परस्य शिर आहन्ति । कथं तर्हि आजघ्ने विषमविलोचनस्य वक्षः इति भारविः ॥ आहध्वं मा रघूत्तममिति भट्टिशच । प्रमाद एवायमिति भागवृत्तिः । प्राप्येत्यध्याहारो वा । ल्यब्लोपे पञ्चमीति तु ल्यबन्तं विनैव तदर्थावगतिर्यत्र तद्विषयम् । भेत्तुमित्यादि तुमुन्नन्ताध्याहारो वा । समीपमेत्येति वा ॥

■ (2696) आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम् <2-4-44>

हनो वधादेशो वा लुङि आत्मनेपदेषु परेषु । अवधिष्ट । अवधिषाताम् ॥

■ (2697) हनः सिच् <1-2-14>

कित्स्यात् । अनुनासिकलोपः । आहत । आहसाताम् । आहसत ॥

■ (2698) यमो गन्धने <1-2-15>

सिचिक्त्सयात् । गन्धनं सूचनं परदोषाविष्करणम् । उदायत । गन्धने किम् ? उदायंस्त पादम् । आकृष्टवानित्यर्थः ॥

■ (2699) समो गम्यृच्छिभ्याम् <1-3-29>

अकर्मकाभ्याम् इत्येव । संगच्छते ॥

■ (2700) वा गमः <1-2-13>

गमः परौ झलादी लिङ्सिचौ वा कितौ स्तः । संगसीष्टा - संगसीष्ट । समगत - समगंस्त । समृच्छिष्यते । अकर्मकाभ्यां किम् ? ग्रामं संगच्छति ॥ । विदिप्रच्छिस्वरतीनामुपसंख्यानम् (वा) ॥ वेत्तेरेव ग्रहणम् । संवित्ते । संविदाते ॥

■ (2701) वेत्तेर्विभाषा <7-1-7>

वेत्तेः परस्य झादेशस्यातो रुडागमो वा स्यात् । संविद्वते । संविदते । संविद्वताम् । संविदताम् । समविद्वत । समविदत । संपृच्छते । संस्वरते ॥ । अर्तिश्रुदृशिभ्यश्चेति वक्तव्यम् (वा) ॥ अर्तीति द्वयोर्ग्रहणम् । अङ्गविधौ

त्वियर्तेरेवेत्युक्तम् । मा समृत । मा समृषाताम् । मा समृषतेति । समार्त । समार्षाताम् । समार्षतेति च भ्वादेः । इयर्तेस्तु - मा समरत । मा समरेताम् । मा समरन्त - समारत । समारेताम् । समारन्तेति च । संशृणुते । संपश्यते । अकर्मकादित्येव । अत एव रक्षांसीति पुरापि संशृणुमहे इति मुरारिप्रयोगः प्रामादिकः थ्दयः त्याहुः । अध्याहारो वा ,इति कथयद्भ्य इति ॥ अथास्मिन्नकर्मकाधिकारे हनिगम्यादीनां कथमकर्मकतेति चेत् । शृणु ॥

धातोरर्थान्ते वृत्थेर्धात्वर्थेनोपसंग्रहात् ।

प्रसिद्धेरविवक्षातः कर्मणोऽकर्मिका क्रिया ॥1 ॥

वहति भारम् । नदी वहति । स्यन्दत इत्यर्थः । जीवति । नृत्यति । प्रसिद्धेर्यथा । मेघो वर्षति । कर्मणोऽविवक्षातो यथा । हितान्नयः यः संशृणुते स किं प्रभुः ॥ । उपसर्गादस्यत्यूह्योर्वेति वाच्यम् (वा) ॥ अकर्मकादिति निवृत्तम् । बन्धं निरस्यति । निरस्यते । समूहति । समूहति ॥

■ (2702) उपसर्गाद्धस्वः ऊहतेः <7-4-23>

यादौ किञ्चित् । ब्रह्म समुहयात् । अग्निं समुहय ॥

■ (2703) निसमुपविभ्यो हवः <1-3-30>

निहवयते ।

■ (2704) स्पर्धायामाडः <1-3-31>

कृष्णश्चाणूरमाहवयते । स्पर्धायां किम् । पुत्रमाहवयति ।

■ (2705) गन्धनावक्षेपणसेवनसाहसिक्यप्रतियत्नप्रकथनोपयोगेषु कृजः <1-3-32>

गन्धनं हिंसा । उत्कुरुते । सूचयतीत्यर्थः । सूचनं हि प्राणवियोगानुकूलत्वाद्धिसैव । अवक्षेपणं भर्त्सनम् । श्येनो वर्तिकामुदाकुरुते । भर्त्सयतीत्यर्थः । हरिमुपकुरुते । सेवते । परदारान्प्रकुरुते । भर्त्सयतीत्यर्थः । तेषु सहसा प्रवर्तते । एधोदकस्योपस्कुरुते । गुणमाधत्ते । गाथाः प्रकुरुते । प्रकथयति । शतं प्रकुरुते । धर्मार्थं विनियुङ्क्ते । एषु किम् । कटं करोति ॥

■ (2706) अधेः प्रसहने <1-3-33>

प्रसहनं क्षमाऽभिभवश्च । षह मर्षणेऽभिभवे चेति पाठात् । शत्रुमधिकुरुते । क्षमत इत्यर्थः । अभिभवतीति वा ।

■ (2707) वेः शब्दकर्मणः <1-3-34>

स्वरान्विकुरुते । उच्चारयतीत्यर्थः । शब्दकर्मणः किम् । चित्तं विकरोति कामः ।

■ (2708) अकर्मकाच्च <1-3-35>

वेः कृज इत्येव । छात्रा विकुर्वते । विकारं लभन्ते इत्यर्थः ।

■ (2709) समाननोत्सर्जनार्चायकरणज्ञानभृतिविगणनव्ययेषु नियः <1-3-36>

अत्रोत्सञ्जनज्ञानविगणनव्यया नयतेर्वाच्याः । इतरे प्रयोगोपाधयः । तथा हि । शास्त्रे नयते । शास्त्रस्थं सिद्धान्तं शिष्येभ्यः प्रापयतीत्यर्थः । तेन च शिष्यसंमाननं फलितम् । उत्सञ्जने । दण्डमुन्नयते । उत्क्षिपतीत्यर्थः । माणवकमुपनयनते । विधिना आत्मसमीपं प्रापयतीत्यर्थः । उपनयनपूर्वकेप्राध्यापनेन हि उपनेतरि आचार्यत्वं क्रियते । ज्ञाने । तत्त्वं नयते । निश्चिनोतीत्यर्थः । कर्मकारानुपनयते । भृतिदानेन स्वसमीपं प्रापयतीत्यर्थः । विगणनमृणादेर्निर्यातनम् । करं विनयते । राजे देयं भागं परिशोधयतीत्यर्थः । शतं विनयते । धर्मार्थं विनियुङ्क्तं इत्यर्थः ॥

■ (2710) कर्तृस्थे चाशरीरे कर्मणि <1-3-37>

नियः कर्तृस्थे कर्मणि यदात्मनेपदं प्राप्तं तच्छरीरावयवभिन्ने एव स्यात् । सूत्रे शरीरशब्देन तदवयवो लक्ष्यते । क्रोधं विनयते । अपगमयति । तत्फलस्य चित्तिप्रसादस्य कर्तृगत्वात् स्वरितञित् 2158 इत्येव सिद्धे नियमार्थमिदम् । तेनेह न । गडुं विनयति । कथं तर्हि विगणय्य नयन्ति पौरुषमिति । कर्तृगामित्वाविवक्षायां भविष्यति ।

■ (2711) वृत्तिसर्गतायनेषु क्रमः <1-3-38>

वृत्तिरप्रतिबन्धः । ऋचि क्रमते बुद्धिः । न प्रतिहन्यत इत्यर्थः । सर्ग उत्साहः । अध्ययनाय क्रमते । उत्सहते इत्यर्थः । क्रमन्तेऽस्मिन् शास्त्राणि । स्फीतानि भवन्तीत्यर्थः ।

■ (2712) उपपराभ्याम् <1-3-39>

वृत्त्यादिष्वाभ्यामेव क्रमेण तूपसर्गान्तरपूर्वात् । उपक्रमते । पराक्रमते । नेह । संक्रामति ।

■ (2713) आङ् उद्गमने <1-3-40>

आक्रमते सूर्यः । उदयत इत्यर्थः ॥ । ज्योतिरुद्गमन इति वाच्यम् (वा) ॥ नेह । आक्रामति धूमो हर्म्यतलात् ।

■ (2714) वेः पादविहरणे <1-3-41>

साधु विक्रमते वाजी । पादविहरणे किम् । विक्रामति सन्धिः । द्विधा भवति । स्फुटतीत्यर्थः ॥

■ (2715) प्रोपाभ्यां समर्थाभ्याम् <1-3-42>

समर्थो तुल्यार्थः । शकन्ध्वादित्वात्पररूपम् । प्रारम्भेऽनयोस्तुल्यार्थता । प्रक्रमते । उपक्रमते । समर्थाभ्यां किम् । प्रक्रामति । गच्छतीत्यर्थः । उपक्रामति । आगच्छतीत्यर्थः ॥

■ (2716) अनुपसर्गाद्वा <1-3-43>

क्रामति । क्रमते । अप्राप्तविभाषेयम् । वृत्त्यादौ तु नित्यमेव ॥

■ (2717) अपहनवे ज्ञः <1-3-44>

शतमपजीनीते । अपलपतीत्यर्थः ।

■ (2718) अकर्मकाच्च <1-3-45>

सर्पिषो जानीते । सर्पिषो उपायेन प्रवर्तते इत्यर्थः ।

■ (2719) संप्रतिभ्यामनाध्याने <1-3-46>

शतं संजानीते । अवेक्षत इत्यर्थः । शतं प्रतिजानीते । अङ्गीकरोतीत्यर्थः । अनाध्यान इति योगो विभजते । तत्सामर्थ्यात् अकर्मकाच्च 2718 इति प्राप्तिरपि वार्यते । मातरं मातुर्वा संजानाति । कर्मणः शेषत्वविवक्षायां षष्ठी ।

■ (2720) भासनोपसंभाषाज्ञानयत्नविमत्युपमन्त्रणेषु वदः <1-3-47>

उपसंभाषोपमन्त्रणे धातोर्वाच्ये । इतरे प्रयोगोपाधयः । शास्त्रे वदते । भासमानो ब्रवीतीत्यर्थः । उपसंभाषोपसान्त्वनम् । भृत्यानुपवदते । सान्त्वयतीत्यर्थः । जाने । शास्त्रे वदते । यत्ने । क्षेत्रे । वदते । विमतौ । क्षेत्रे विवदन्ते । उपमन्त्रणमुपच्छन्दनम् । उपवदते । प्रार्थयत इत्यर्थः ॥

■ (2721) व्यक्तवाचां समुच्चारणे <1-3-48>

मनुष्याणां संभूयोच्चारणे वदेरात्मनेपदं स्यात् । संप्रवदन्ते ब्राह्मणाः । नेह । संप्रवदन्ति खगाः ॥

■ (2722) अनोरकर्मकात् <1-3-49>

व्यक्तवाग्विषयादनुपूर्वदकर्मकाद्वदेरात्मनेपदं स्यात् । अनुवदते कठः कलापस्य । अकर्मकात्किम् । उक्तमनुवदति । व्यक्तावाचां किम् । अनुवदति । वीणा ।

■ (2723) विभाषा विप्रलापे <1-3-50>

विरुद्धोक्तिरूपे व्यक्तवाचां समुच्चारणे उक्तं वा स्यात् । विप्रवदन्ते विप्रवदन्ति वा वैद्याः ।

■ (2724) अवादयः <1-3-51>

अवगिरते । कृणातिस्त्वपूर्वो न प्रयुज्यत एवेति भाष्यम् ।

■ (2725) समः प्रतिज्ञाने <1-3-52>

शब्दं नित्यं संगिरते । प्रतिजानीत इत्यर्थः । प्रतिज्ञाने किम् । संगिरति ग्रासम् ।

■ (2726) उदश्चरः सकर्मकात् <1-3-53>

धर्ममुच्चरते । उल्लङ्घ्य गच्छतीत्यर्थः । सकर्मकात्किम् । बाष्पमुच्चरति । उपरिष्ठाद्गच्छतीत्यर्थः ।

■ (2727) समस्तृतीयायुक्तात् <1-3-54>

रथेन संचरते ।

■ (2728) दाणश्च सा चेच्चतुर्थ्यर्थे <1-3-55>

संपूर्वाद्दाणस्तृतीयान्तेन युक्तादुक्तं स्यात् तृतीया चेच्चतुर्थ्यर्थे । दास्या संयच्छते । पूर्वसूत्रे सम इति षष्ठी । तेन सूत्रद्वयमिदं व्यवहितेऽपि प्रवर्तते । रथेन समुदाचरते । दास्या संप्रयच्छते ।

■ (2729) उपाद्यमः स्वकरणे <1-3-56>

स्वकरणं स्वीकारः । भार्यामुपयच्छते ।

■ (2730) विभाषोपयमने <1-2-16>

यमः सिच् किद्वा स्याद्विवाहे । रामः सीतामुपायत । उपायंस्त वा । उदवोढेत्यर्थः । गन्धनाङ्गे उपयमे तु पूर्वविप्रतिषेधान्नित्यं कित्त्वम् ।

■ (2731) जाश्रुस्मृद्दशां सनः <1-3-57>

सन्नन्तानामेषां प्राग्वत् । धर्मं जिज्ञासते । शुश्रूषते । सुस्मर्षते । दिदृक्षते ।

■ (2732) नानोर्जः <1-3-58>

पुत्रमनुजिज्ञासति । पूर्वसूत्रस्यैवायं निषेधः । (प) अनन्तरस्येति न्यायात् । तेनेह न । सर्पिषोऽनुजिज्ञासते । सर्पिषा प्रवर्तितुमिच्छतीत्यर्थः । पूर्ववत्सनः 2734 इति तङ् । अकर्मकाच्च 2718 इति केवलाद्विधानात् ।

■ (2733) प्रत्याङ्भ्यां श्रुवः <1-3-59>

आभ्यां सन्नन्ताच्छ्रुव उक्तं स्यात् । प्रतिशुश्रूषति । आशुश्रूषति । कर्मप्रवचनीयात्स्यादेव । देवदत्तं प्रतिशुश्रूषते । शदेः शितः 2362 म्रियतेर्लुङलिङोश्च 2538 व्याख्यातम् ।

■ (2734) पूर्ववत्सनः <1-3-62>

सनः पूर्वं यो धातुस्तेन तुल्यं सन्नन्तादप्यात्मनेपदं स्यात् । एदिधिषते । शिशयिषते । निविविक्षते । पूर्ववत्किम् । बुभूषति । शदेः 2362 2528 इत्यादिसूत्रद्वये सनो नेत्यनुवर्त्य वाक्यभेदेन व्याख्येयम् । तेनेह न । शिशत्सति । मुमूर्षति । आम्प्रत्ययवत्कृजोऽनुप्रयोगस्य 2240 एधांचक्रे ।

■ (2735) प्रोपाभ्यां युजेरयज्ञपात्रेषु <1-3-64>

प्रयुङ्क्ते । उपयुङ्क्ते ॥ । स्वराद्यन्तोपसर्गादिति वक्तव्यम् (वा) ॥ उद्युङ्क्ते । नियुङ्क्ते । अयजपात्रेषु किम् । द्वन्द्वं न्यञ्चि पात्राणि प्रयुनक्ति ।

- (2736) समः क्षणुवः <1-3-65>

संक्षणुते शस्त्रम् ।

- (2737) भुजोऽनवने <1-3-66>

ओदनं भुङ्क्ते । अभ्यवहरतीत्यर्थः । बुभुजे पृथिवीपालः पृथिवीमेव केवलाम् । वृद्धो जनो दुःखशतानि भुङ्क्ते । इहोपभोगो भुजेरर्थः । अनवने किम् । महीं भुनक्ति ।

- (2738) णेरणौ यत्कर्म णौ चेत्स कर्तानाध्याने <1-3-67>

प्यन्तादात्मनेपदं स्यादणौ या क्रिया सैव चेत् प्यन्तेनोच्येत अणौ यत्कर्मकारकं स चेण्णौकर्ता स्यान्नत्वनाध्याने । णिचश्च 2564 इति सिद्धेऽकर्त्रभिप्रायार्थमिदम् । कर्त्रभिप्राये तु विभाषोपपदेन 2744 इति विकल्पे अणावकर्मकात् 2754ति परस्मैपदेच परत्वात्प्राप्ते पूर्वविप्रतिषेधेनोदमेवेष्ट्यते । कर्तृस्थभावकाः कर्तृस्थक्रियाश्चोदाहरणम् । तथा हि । पश्यन्ति भवं भक्ताः । चाक्षुषजाविषयं कुर्वन्तीत्यर्थः । प्रेरणांशत्यागे । पश्यति भवः । विषयो भवतीत्यर्थः । ततो हेतुमणिच् । दर्शयन्ति भवं भक्ताः । पश्यन्तीत्यर्थः । पुनर्ण्यर्थस्याविवक्षायां दर्शयते भवः । इह प्रथमतृतीययोरवस्तयोर्द्वितीयचतुर्थ्योऽर्थः । तत्र तृतीयाकक्षायां न तङ् । क्रियासाम्येऽप्यणौ कर्मकारकस्य णौ कर्तृत्वाभावात् । चतुर्थ्यां तु तङ् । द्वितीयामादाय क्रियासाम्यात् । प्रथमायां कर्मणो भवस्येह कर्तृत्वाच्च । एमारोहयते हस्तीत्युदाहरणम् । आरोहन्ति हस्तिनं हस्तिपकाः । न्यग्भावयन्तीत्यर्थः । तत आरोहति हस्ती । न्यग्भवतीत्यर्थः । ततो णिच् । आरोहन्तीत्यर्थः । तत आरोहयते । न्यग्भवतीत्यर्थः । यद्वा पश्यन्त्यारोहन्तीति प्रथमकक्षा प्राग्वत् । ततः कर्मण एव हेतुत्वारोपाणिच् । दर्शयति भवः । आरोहयति हस्ती । पश्यत आरोहतश्च प्रेरयतीत्यर्थः । ततो णिज्भ्यां तत्प्रकृतिभ्यां च उपात्तयोरपि

प्रेषणयोस्त्यागे । दर्शयते आरोहयते इत्युदाहरणम् । अर्थः प्राग्वत् । अस्मिन्पक्षेद्वितीयकक्षायां न तङ् । समानक्रियत्वाभावाणिजर्थस्याधिक्यात् । अनाध्याने किम् । स्मरति वनगुल्मं कोकिलः । स्मरयति वनगुल्मः । उत्कण्ठापूर्वकस्मृतौ विषयो भवतीत्यर्थः । भीस्म्योर्हेतुभये 2594 व्याख्यातम् ।

- (2739) गृधिवञ्चयोः प्रवम्भने <1-3-69>

प्रतारणेऽर्थे प्यन्ताभ्यामाभ्यां प्राग्वत् । माणवकं गर्धयते वञ्चयते वा । प्रलम्भने किम् । श्वानं गर्धयति । अभिकाङ्क्षामस्योत्पादयतीत्यर्थः । अहिं वञ्चयति । वर्जयतीत्यर्थः । लियः संमाननशालिनीकरणयोश्च 2592 व्याख्यातम् ॥

- (2740) मिथ्योपपदात्कृजोऽभ्यासे <1-3-71>

णेरित्येव । पदं मिथ्या कारयते । स्वरादिदुष्टमसकृदुच्चारयतीत्यर्थः । मिथ्योपपदात्किम् । पदं सुष्ठु कारयति । अभ्यासे किम् । सकृत्पदं मिथ्या कारयति । स्वरितजितः कर्त्रभिप्राये क्रियाफले 2158 । यजते । सुनुते । कर्त्रभिप्राये किम् । ऋत्विजो यजन्ति । सुन्वन्ति ।

- (2741) अपाद्वदः <1-3-73>

न्यायमपवदते । कर्त्रभिप्राये इत्येव । अपवदति । णिचश्च 2564 कारयते ।

- (2742) समुदाङ्भ्यो यमोऽग्रन्थे <1-3-75>

अग्रन्थे इति छेदः । व्रीहीन्संयच्छते । भारमुद्यच्छते । वस्त्रमायच्छते । अग्रन्थे किम् । उद्यच्छति वेदम् । अधिगन्तुमुद्यमं करोतीत्यर्थः । कर्त्रभिप्राये इत्येव ।

- (2743) अनुपसर्गाज्जः <1-3-76>

गां जानीते । अनुपसर्गात्किम् । स्वर्गं लोकं न प्रजानाति । कथं तर्हि भट्टिः । इत्थं नृपः पूर्वमवालुलोचे ततोनुडज्जे गमनं सुतस्येति । कर्मणि लिट् । नृपेणेति विपरणामः ।

- (2744) विभाषोपपदेन प्रतीयमाने <1-3-77>

स्वरितजित 2158 इत्यादिपञ्चसूत्र्या यदात्मनेपदं विहितं तत्समीपोच्चारितेन पदेन क्रियाफलस्य कर्तृगामित्वे द्योतिते वा स्यात् । स्वं यजं यजति यजते वा । स्वं कटं करोति कुरुते वा । स्वं पुत्रमपवदति अपवदते वा । स्वं यजं कारयति कारयते वा । स्वं व्रीहिं संयच्छति

संयच्छते वा । स्वां गां जानाति जानीते वा ॥

इति तिङन्तात्मनेपदप्रकरणम्

तिङन्तपरस्मैपदप्रकरणम्

■ (2745) अनुपराभ्यां कृञः <1-3-79>

कर्तृगेऽपि फले गन्धनादौ च परस्मैपदार्थमिदम् । अनुकरोति । पराकरोति । कर्तरीत्येव । भावकर्मणोर्मा भूत् । न चैवमपि कर्मकर्तरि प्रसङ्गः । कार्यातिदेशपक्षस्य मुख्यतया तत्र कर्मवत्कर्मणा 2766 इत्यात्मनेपदेन परेणास्य बाधात् । शास्त्रातिदेशपक्षे तु कर्तरि शप् 2167 इत्यतः शेषात् 2159 इत्यतश्च कर्तृग्रहणद्वयमुवर्त्य कर्तैव यः कर्ता नतु कर्मकर्ता तत्रेति व्याख्येयम् ॥

■ (2746) अभिप्रत्यतिभ्यः क्षिपः <1-3-80>

क्षिपप्रेरणे । स्वरितेत् । अभिक्षिपति ॥

■ (2747) प्राद्वहः <1-3-81>

प्रवहति ॥

■ (2748) परेर्मृषः <1-3-82>

परिमृष्यति । भौवादिकस्य तु परिमर्षति । इह परेरिति योगं विभज्य वहेरपीति केचित् ॥

■ (2749) व्याङ्परिभ्यो रमः <1-3-83>

विरमति ॥

■ (2750) उपाच्च <1-3-84>

यजदत्तमुपरमति । उपरमयतीत्यर्थः । अन्तर्भावितण्यर्थोऽयम् ॥

■ (2751) विभाषाऽकर्मकात् <1-3-85>

उपाद्रमेरकर्मकात्परस्मैपदं वा । उपरमति । उपरमते वा । निवर्तत इत्यर्थः ॥

■ (2752) बुधयुधनशजनेङ्प्रदुसुभ्यो णेः <1-3-86>

एभ्यो ण्यन्तेभ्यः परस्मैपदं स्यात् । णिचश्च 2564 इत्यस्यापवादः । बोधयति पद्मम् । योधयति काष्ठानि । नाशयति दुःखम् । जनयति सुखम् । अध्यापयति वेदम् । प्रावयति । प्रापयतीत्यर्थः । द्रावयति । विलापयतीत्यर्थः । स्रावयति । स्यन्दयतीत्यर्थः ॥

■ (2753) निगरणचलनार्थेभ्यश्च <1-3-87>

निगारयति । आशयति । भोजयति । चलयति । कम्पयति ॥ । अदेः प्रतिषेधः ॥ आदयते देवदत्तेन । गतिबुद्धि 540 इति कर्मत्वम् ॥ आदिखाद्योर्नेति प्रतिषिद्धम् । निगरणचलन 2753 इति सूत्रेण प्राप्तस्यैवायं निषेधः । शेषात् 2159 इत्यकर्त्रेभिप्राये परस्मैपदं स्यादेव । आदयत्यन्नं बटुना ॥

■ (2754) अणावकर्मकाच्चत्तवत्कर्तृकात् <1-3-88>

ण्यान्तात्परस्मैपदं स्यात् । शेते कृष्णस्तं गोपी शाययति ॥

■ (2755) न पादम्याङ्यमाङ्यसपरिमुहरुचिन्तितवदवसः <1-3-89>

एभ्यो ण्यन्तेभ्यः परस्मैपदं न । पिबतिर्निगरणार्थः । इतरे चित्तवत्कर्तृका अकर्मकाः । नृतिश्चलनार्थोऽपि । तेन सूत्रद्वयेन प्राप्तिः । पाययते । दमयते । आयामयते । आयासयते । परिमोहयते । रोचयते । नर्तयते । वादयते । वासयते ॥ । धेट उपसंख्यानम् ॥ धापयेते शिशुमेकं समीची । अकर्त्रेभिप्राये शेषात् 2159 इति परस्मैपदं स्यादेव । वत्सान्पाययति पयः । दमयन्ती कमनीयतामदम् । भिक्षां

वासयति । वा क्यषः 2669 । लोहितायति । लोहितायते । द्युद्भ्यो लुङि 2345 अद्युतत् । अद्योतिष्ट । वृद्भ्यः स्यसनोः 2347 । वर्त्सयति । वर्तिष्यते । विवृत्सति । विवर्तिषते । लुटि च क्लृपः 2341 कल्प्ता । कल्प्तासि । कल्पितासे । कल्प्तासे । कल्प्स्यति । कल्पिष्यते । कल्प्स्यते । चिक्लृप्सति । चिकल्पिषते । चिक्लृप्सते ॥ समाप्ता पदव्यवस्था ॥

इति तिङन्तपरस्मैपदप्रकरणम्

भावकर्मतिङ्प्रकरणम्

- (2756) सार्वधातुके यक् <3-1-67>

धातोर्यक् प्रत्ययः स्याद्भावकर्मवाचिनि सार्वधातुके परे । भावो भावना, उत्पादना क्रिया सा च धातुत्वेन सकलधातुवाच्या भावार्थकलकारेणानूद्यते । युष्मदस्मद्भ्यां समानाधिकरण्याभावात्प्रथमपुरुषः । तिङ्वाच्यभावनाया असत्त्वरूपत्वेन द्वित्वादयप्रतीतेर्न द्विवचनादि । किंत्वेकवचनमेव । तस्यौत्सर्गिकत्वेन संख्यानपेक्षत्वात् ॥ अनभिहिते कर्तरि तृतीया । त्वया मयाऽन्यैश्च भूयते । बभूवे ।

- (2757) स्यसिच्सीयुत्तासिषु भावकर्मणोरुपदेशेऽज्झनग्रहदशां वा चिण्वदिट् च <6-4-62>

उपदेशे योऽच् तदन्तानां हनादीनां च चिणीवाङ्गकार्यं वा स्यात्स्यादिषु परेषु भावकर्मणोर्गम्यमानयोः स्यादीनामिडागमश्च । अयमिट् चिण्वद्भावसन्नियोगशिष्टत्वात्तदभावे न । इहार्धधातुक इत्यधिकृतं सीयुटो विशेषणं नेतरेषामव्यभिचारात् । चिण्वद्भावाद्वृद्धिः । भाविता । भाविष्यते । भाविष्यते । भूयताम् । अभूयत । भूयेत । भाविषीष्ट । भाविषीष्ट ।

- (2758) चिण्भावकर्मणोः <3-1-66>

च्लेशिण् स्वाद्भावकर्मवाचिनि तशब्दे परे । अभावि । अभाविष्यत । अभविष्यत । तिङोक्तत्वात्कर्मणि न द्वितीया । अनुभूयते आनन्दश्चैत्रेण त्वया मया च । अनुभूयेते । अनुभूयन्ते । त्वमनुभूयसे । अहमनुभूये । अन्वभावि । अन्वभाविषाताम् । अन्वभविषाताम् । णिलोपः । भाव्यते । भावयांचक्रे । भावयांबभूवे । भावयामासे । इह तशब्दस्य एशि इट् एत्वे च कृते ह एतीति हत्वं न । तासिसाहचर्यादस्तेरपि व्यतिहे इत्यादौ सार्वधातुके एव ह एति 2250 इति हत्वप्रवृत्तेरित्याहुः । भाविता । चिण्वदिट् आभीयत्वेनासिद्धत्वाणिलोपः । पक्षे भावयिता । भाविष्यते । भावयिष्यते । भाव्यताम् । अभाव्यत । भाव्येत । भाविषीष्ट । भावयिषीष्ट । अभावि । अभाविषाताम् । अभावयिषाताम् । बुभूष्यते । बुभूषांचक्रे । बुभूषिता । बुभूषिष्यते । बोभूयते । यङ्लुगन्तात्तु । बोभूयते । बोभवांचक्रे । बोभाविता । बोभविता । अकृत्सार्व-2298 इति दीर्घः । स्तूयते विष्णुः । तुष्टुवे । स्ताविता । स्तोता । स्ताविष्यते । स्तोष्यते । अस्तावि । अस्ताविषाताम् । अस्तोषाताम् । गुणोर्ति 2380 इति गुणः । अर्यते । स्मर्यते । सस्मरे । परत्वान्नित्यत्वाच्च गुणे रपरे कृतेऽजन्तत्वाभावेऽप्युपदेशग्रहणाच्चिण्वदिट् । आरिता । अर्ता । स्मारिता । स्मर्ता । गुणोर्ति-2380 इत्यत्र नित्यग्रहणानुवृत्तेरुक्तत्वान्नेह गुणः । संस्क्रियते । अनदिताम्-415 इति नलोपः । स्रस्यते । इदितस्तु नन्द्यते । संप्रसारणम् । इज्यते । अयङ् यिक्ङिति 2649 । शय्यते ।

- (2759) तनोतेर्यकि <6-4-44>

आकारोऽन्तादेशो वा स्यात् । तायते । तन्यते । ये विभाषा 2391 । जायते । जन्यते ।

- (2760) तपोऽनुतापे च <3-1-65>

तपश्चलेशिण् स्यात्कर्मकर्तर्यनुतापे च । अन्वतप्त पापेन । पापं कर्तुं । तेनाभ्याहत इत्यर्थः । कर्मणि लुङ् । यद्वा पापेन पुंसा कर्त्रा अशोचीत्यर्थः । घुमास्था-2462 इतीत्वम् । दीयते । धीयते । आदेचः-2370 इत्यत्राशितीति कर्मधारयादित्संज्ञकशकारादौ निषेधः । एष आदिशित्त्वाभावाच्च तस्मिन् आत्वम् । जगले ।

- (2761) आतो युक् चिण्कृतोः <7-3-33>

आदन्तानां युगागमः स्याच्चिणि ञिति णिति कृति च । दायिता । दाता । दायिषीष्ट । दासीष्ट । अदायि । अदायिषाताम् । स्थाघ्वोरिच 2389 । अदायिताम् । अधायिषाताम् । अधिषाताम् । अग्लायिषाताम् । अग्लासाताम् । इत्यते । अचिण्णलोः 2574 इत्युक्तेर्नस्तो न । हो हन्तेः-358 इति कुत्वम् । घानिता । हन्ता । धानिष्यते । हनिष्यते । आशीर्लिङि वधादेशस्यापवादश्चिण्वद्भावः । आर्धधातुके सीयुटीति विशेषविहितत्वात् । घानिषीष्ट । पक्षे वधिषीष्ट । अघानि । अघानिषाताम् । अहसाताम् । पक्षे वधादेशः । अवधि । अवधिषाताम् । अघानिष्यत । अहनिष्यत । न च स्यादिषु चिण्वदित्यतिदेशाद्वधादेशः स्यादिति वाच्यम् । अङ्गस्य 200

इत्यधिकारादाङ्गस्यैवातिदेशात् । गृह्यते । चिण्वदितो न दीर्घत्वम् । प्रकृतस्य वलादिलक्षणस्यैवेतो ग्रहोऽलिटि-2562 इत्यनेन दीर्घविधानात् । ग्राहिता । ग्रहीता । ग्राहिष्यते । ग्रहीष्यते । ग्राहिषीष्ट । ग्रहिषीष्ट । अग्राहि । अग्राहिषातम् । अग्रहीषातम् । दृश्यते । अदर्शि । अदर्शिषातम् । सिचः कित्त्वादम्न । अदृक्षाताम् । गिरतेर्लुङि ध्वमि चतुरधिकं शतम् । तथा हि चिण्वदितो दीर्घो नेत्युक्तम् । अगारिध्वम् । द्वितीये त्विटि वृत्तो वा 2391 इति वा दीर्घः । अगरीध्वम् । अगरीध्वम् । एषां त्रयाणां लत्वं ढत्वं द्वावत्रयं चेति पञ्च वैकल्पिकानि । इत्थं षण्णवतिः । लिङ्सिचोः 2528 इति विकल्पत्वादिङभावे उश्च 2368 इति कित्त्वम् । रपरत्वं हलि च 354 इति दीर्घः । इणः षीध्वं-2247 इति नित्यं ढत्वम् । अशीध्वम् । ढवमानां द्वावत्रयविकल्पे अष्टौ । उक्तषण्णवत्या सह संकलने उक्ता संख्येति ॥ इङ् दीर्घश्चिण्वदिट् लत्वं ढत्वं द्वावत्रयं तथा । इत्याष्टानां विकल्पेन चतुर्भिरधिकं शतम् ॥ हेतुमण्यन्तात्कर्मणि लः । यक् । णिलोपः । शभ्यते मोहो मुकुन्देन ॥

- (2762) चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम् <6-4-93>

चिण् परे णमुल्परे च णौ मितामुपधाया दीर्घो वा स्यात् । प्रकृतो मितां ह्रस्वः-2568 एव तु न विकल्पितः । ण्यन्ताण्यौ ह्रस्वविकल्पस्यासिद्धेः । दीर्घविधौ हि णिचो लोपो न स्थानिवदिति दीर्घः सिध्यति । ह्रस्वविधौ तु स्थानिवत्त्वं दुर्वारम् । भाष्ये तु पूर्वत्रासिद्धीये न स्थानिवदित्यवष्टभ्य द्विवचनसवर्णानुस्वारदीर्घजश्चरः प्रत्याख्याताः । णाविति जातिपरो निर्देशः । दीर्घग्रहणं मास्तु इति तदाशयः । शामिता । शमिता । शमयिता । शामिष्यते । शमिष्यते । शमयिष्यते । यङन्ताणिच् । शंशम्यते । शंशामिता । शंशमिता । शंशमयिता । यङ्लुगन्ताणिच्यप्येवम् । भाष्यमते तु यङन्ताच्चिण्वदिटि दीर्घो नास्तीति विशेषः । ण्यन्तात्वाभावे शस्यते मुनिना ।

- (2763) नोपदात्तोपदेशस्य मानतस्यानाचमेः <7-3-34>

उपाधाया वृद्धिर्न स्याच्चिणि जिति णिति कृति च । अशमि । अदमि । उदात्तोपदेशस्येति किम् । अगामि । मान्तस्य किम् । अवादि । अनाचमेः किम् । आचामि ॥ । अनाचमिकमिवमीनामिति वक्तव्यम् (वा) ॥ चिणि आयादयः -2305 इति णिङभावे । अकामि । णिङ्णिचोरप्येवम् । अवामि । वध हिंसायाम् । हलन्तः । जनिवध्योः 2512 इति न वृद्धिः । अवधि । जाग्रोऽविचिण्णल्लिङ्त्सु 2480 इत्युक्तेर्न गुणः । अजागारि ।

- (2764) भञ्चेश्च चिणि <6-4-63>

नलोपो वा स्यात् । अभजि । अभज्जि ।

- (2765) विभाषा चिण्णमुलोः <7-1-69>

लभेर्नुमागमो वा स्यात् । अलम्भि । अलाभि । व्यवस्थितविकल्पत्वात्प्रादेर्नित्यं नुम् । प्रालम्भि । द्विकर्मकाणां तु । गौणे कर्मणि दुह्यादेः प्रधाने नीहकृष्वहाम् ॥ बुद्धिभक्षार्थयोः शब्दकर्मकाणां निजेच्छया ॥ प्रयोज्यकर्मण्यन्येषां ण्यन्तानां लादयो मताः- गौर्दुह्यते पयः । अजा ग्रामं नीयते । ह्रियते । कृष्यते । उह्यते । बोध्यते माणवकं धर्मः । माणवके धर्ममिति वा । देवदत्तो ग्रामं गम्यते । अकर्मकाणां कालादिकर्मकाणां कर्मणि भावे च लकार इष्यते । मासो मासं वा आस्यते देवदत्तेन । णिजन्तात्तु प्रयोज्ये प्रत्ययः । मासमास्यते माणवकः ॥

इति भावकर्मतिङ्प्रकरणम्

कर्मकर्तृतिङ्प्रकरणम्

- (2766) कर्मवत्कर्मणा तुल्यक्रियः <3-1-87>

कर्मस्थया क्रियया तुल्यक्रियः कर्ता कर्मवत्स्यात् । कार्यातिदेशोऽयम् । तेन यगात्मनेपदचिण्विण्वदिटः स्युः । कर्तुरभिहितत्वात्प्रथमा । पच्यते ओदनः । भिद्यते काष्ठम् । अपाचि । अभेदि । ननु भावे लकारे कर्तृद्वितीया स्यादस्मादतिदेशादिति चेन्न । लकारवाच्य एव कर्ता कर्मवत् । व्यत्ययो बहुलं 3433 लिङ्याशिष्यङ् 3434 इति द्विलकारकाल् इत्यनुवृत्तेः । भावे प्रत्यये च कर्तुर्लकारेणानुपस्थितेः । अत एव कृत्यक्तखलार्थाः कर्मकर्तरि न भवन्ति । किं तु भावे एव । भेत्तव्यं कुसूलेन । ननु पचिभिद्योः कर्मस्था क्रिया विकल्पित्तिर्द्विधाभवनं च । सैवेदानीं कर्तृस्था न तु तत्तुल्या । सत्यम् । कर्मत्वकर्तृत्वावस्थाभेदोपाधिकं तत्समानाधिकरणक्रियाया भेदमाश्रित्य व्यवहारः । कर्मणेति किम् । करणाधिकरणाभ्यां तुल्यक्रिये पूर्वोक्ते साध्वसिरित्यादौ मा भूत् । किंच । कर्तृस्थक्रियेभ्यो माभूत् । गच्छति ग्रामः । आरोहति हस्ती । अधिगच्छति शास्त्रार्थः स्मरति श्रद्धाति च । यत्र कर्मणि क्रियाकृतो विशेषो दृश्यते यथा पक्वेषु तण्डुलेषु यथा वा छिन्नेषु काष्ठेषु तत्र कर्मस्था क्रिया नेतरत्र । न हि पक्वापक्वतण्डुलेश्विव गतागतग्रामेषु वैलक्षण्यमुपलभ्यते । करोतिरूपादनार्थः । उत्पत्तिश्च कर्मस्था । तेन कारिष्यते घट इत्यादि । यत्नार्थत्वे तु नैतत्सिद्ध्येत् । ज्ञानेच्छादिवद्यत्नस्य कर्तृस्थत्वात् । एतेन अनुव्यवस्यमानेऽर्थे इति व्याख्यातम् । कर्तृस्थत्वेन यगभावाच्छयनि कृते ओलोपे च रूपसिद्धेः । ताच्छील्यादावयं चानश् न त्वात्मनेपदम् ॥ । सकर्मकाणां प्रतिषेथो वक्तव्यः (वा) ॥ अन्योन्यं स्पृशतः । अजा ग्रामं नयति ॥ । दुहिपच्योर्बहुलं सकर्मकयोरिति वाच्यम् (वा) ॥

- (2767) न दुहस्नुनमां यक्चिणौ <3-1-89>

एषां कर्मकर्तरि यक्चिणौ न स्तः । दुहेरनेन यक् एव निषेधः । चिण् तु विकल्पेनेष्यते । शब्लुक् । गौः पयो दुग्धे ॥

- (2768) अचः कर्मकर्तरि <3-1-62>

अजन्तात् च्लेशिचण् वा स्यात्कर्मकर्तरि तशब्दे परे । अकारि । अकृत ॥

- (2769) दुहश्च <3-1-63>

अदोहि । पक्षे कसः । लुग्वा--365 इति पक्षे लुक् । अदुग्ध । अधुक्षत । उदुम्बरः फलं पच्यते ॥ । सृजियुज्योः श्यंस्तु ॥ अनयोः सकर्मकयोः कर्ता बहुलं कर्मवत् यगपवादश्च श्यन्वाच्य इत्यर्थः ॥ । सृजेः श्रद्धोपपन्ने कर्तर्येवेति वाच्यम् ॥ सृज्यते स्रजं भक्तः । श्रद्धया निष्पादयतीत्यर्थः ॥ असर्जि । युज्यते ब्रह्मचारी योगम् ॥ । भूषाकर्मकिरादिसनां चान्यत्रात्मनेपदात् (वा) ॥ भूषावाचिनां किरादीनां सन्नन्तानां च यक्चिणौ चिण्वदिट् च नेति वाच्यमित्यर्थः । अलंकुरुते कन्या । अलमकृत । अवकिरते हस्ती । अवाकीर्षट् । गिरते । अगीर्षट् । आद्रियते । आदृत । किरीदिस्तुदाद्यन्तर्गणः । चिकीर्षते कटः । अचिकीर्षिष्ट । इच्छायाः कर्तृस्थत्वेऽपि करोतिक्रियापेक्षमिह कर्मस्थक्रियत्वम् ॥

- (2770) न रुधः <3-1-64>

अस्मात् च्लेशिचण् । अवारुद्ध गौः । कर्मकर्तरीत्येव । अवारोधि गौर्गोपेन ॥

- (2771) तपस्तपः कर्मकस्यैव <3-1-88>

कर्ता कर्मवत्स्यात् । विध्यर्थमिदम् । एवकारस्तु व्यर्थ एवेति वृत्त्यनुसारिणः । तप्यते तपस्तापसः । अर्जयतीत्यर्थः । तपोऽनुतापे च 2760 इति चिण्निषेधात्सिच् । अतप्त । तपः कर्मः कस्येति किम् । उत्तपत सुवर्णं सुवर्णकारः । न दुहस्नुनमां यक्चिणौ 2767 । प्रस्नुते । प्रास्नाविष्ट । प्रास्नोष्ट । नमते दण्डः । अनंस्त । अन्तर्भावितण्यर्थोऽत्र

नमिः ॥ यक्चिणोः प्रतिषेधे-- । हेतुमणिश्रिब्रूजामुपसंख्यानम् ॥ कारयते । अचीकरत । उच्छ्रयते दण्डः । उदशिश्रियत । चिण्वदिट् तु स्यादेव । कारिष्यते । उच्छ्रायिष्यते । ब्रूते कथा । अवोचत ॥ भारद्वाजीयाः पठन्ति ॥ । निश्चिण्विग्रन्थिब्रूजामुपसंख्यानम् ॥ पुच्छमुदस्यति । उत्पुच्छयते गौः । अन्तर्भावितण्यर्थतायाम् । उत्पुच्छयते गाम् । पुनः कर्तृत्वविवक्षायाम् । उत्पुच्छयते गौः । उदपुपुच्छत । यक्चिणोः प्रतिषेधाच्छिचिडौ । श्रन्थिग्रन्थोराधृषीयत्वाणिजभावपक्षे गृहणम् । ग्रन्थति ग्रन्थम् । श्रन्थति मेखलां देवदत्तः । ग्रन्थते ग्रन्थः । अग्रन्थिष्ट । श्रन्थते । अश्रन्थिष्ट । क्रैयादिकयोस्तु । श्रन्थीते ग्रन्थीते स्वयमेव । विकुर्वते सैन्धवाः । वल्गन्तीत्यर्थः । वेः शब्दकर्मणः 2707 , अकर्मकाच्च 2708 इति तङ् । अन्तर्भावितण्यर्थस्य पुनः प्रेषणत्यागे । विकुर्वते सैन्धवाः । व्यकारिष्ट । व्याकारिषाताम् । व्याकारिषत । व्यकृत । व्यकृषाताम् । व्यकृषत ॥

- (2772) कुषिरजोः प्राचां श्यन्परस्मैपदं च <3-1-90>

अनयोः कर्मकर्तरि न यक् किंतु श्यन्परस्मैपदं च । आत्मनेपदापवादः । कुष्यति कुष्यते पादः स्वयमेव । रज्यति रज्यते वस्रम् । यगविषये तु नास्य प्रवृत्तिः । कोषिषीष्ट । रंक्षीष्ट ॥

इति कर्मकर्तृतिङ्प्रकरणम्

लकारार्थप्रकरणम्

- (2773) अभिज्ञावचने लृट् <3-2-122>

स्मृतिबोधिन्पुपपदे भूतानद्यतने धातोर्लृट् स्यात् । लङोऽपवादः । स्मरसि कृष्णं गोकुले वत्स्यामः । एवं बुध्यसे चेतयसे इत्यादियोगेऽपि । तेषामपि प्रकरणादिवशेन स्मृतौ वृत्तिसंभवात् ॥

- (2774) न यदि <3-2-113>

यद्योगे उक्तं न । अभिज्ञानासि कृष्णं यद्वने अभुञ्जमहि ॥

- (2775) विभाषा साकाङ्क्षे <3-2-114>

उक्तविषयो लृड्वा स्यात् लक्ष्यलक्षणभावेन साकाङ्क्षश्चेद्धात्वर्थः । स्मरसि कृष्णं वने वत्स्यामस्तत्र गाश्चारयिष्यामः । वासो लक्षणं चारणं लक्ष्यम् । पक्षे लङ् । यच्छब्दयोगेऽपि नयदि 2774 इति बाधित्वा परत्वादविकल्पः । परोक्षे लिट् 2171 चकार । उत्तमपुरुषे चित्तविक्षेपादिना पारोक्ष्यम् । सुप्तोऽहं किल विललाप । बहु जगद पुरस्तात्तस्य मत्ता किलाहम् ॥ अत्यन्तापहनवे लिङ्वक्तव्यः (वा) ॥ कलिङ्गेष्ववात्सीः । नाहं कलिङ्गान् जगाम ॥

- (2776) हशश्वतोर्लङ् च <3-2-116>

अनयोरुपपदयोर्लिङ्विषये लङ् स्यात् । इतिहाकरोच्चकार वा । शश्वदकरोच्चकार वा ॥

- (2777) प्रश्ने चासन्नकाले <3-2-117>

प्रष्टव्यः प्रश्नः । आसन्नकाले पृच्छ्यमानेऽर्थे लिङ्विषये लङ्लिटौ स्तः ॥ अगच्छत्किम् । जगाम किम् । अनासन्ने तु कंसं जघान किम् ॥

- (2778) लट् स्मे <3-2-118>

लिटोऽपवादः । यजति स्म युधिष्ठिरः ॥

- (2779) अपरोक्षे च <3-2-119>

भूतानद्यतने लट् स्यात् स्मयोगे । एवं स्म पिता ब्रवीति ॥

- (2780) ननौ पृष्टप्रतिवचने <3-2-120>

अनद्यतनपरोक्ष इति निवृत्तम् । भूते लट् स्यात् । अकार्षीः किम् । ननु करोमि भोः ॥

- (2781) नन्वोर्विभाषा <3-2-121>

अकार्षीः किम् । न करोमि नाकार्षम् । अहं तु करोमि । अहं न्वकार्षम् ॥

- (2782) पुरि लुङ् चास्मे <3-2-122>

अनद्यतनग्रहणं मण्डूकप्लुत्याऽनुवर्तते । पुराशब्दयोगे भूतानद्यतने विभाषा लुङ् चाल्लट् नतु स्मयोगे । पक्षे यथाप्राप्तम् । वसन्तीह पुरा छात्राः । अवात्सुः । अवसन् । ऊषुर्वा । अस्मे किम् । यजति स्म पुरा । भविष्यतीत्यनुवर्तमाने ॥

- (2783) यावत्पुरानिपातयोर्लट् <3-3-4>

यावद्भुङ्क्ते । पुराभुङ्क्ते । निपातावेतौ निश्चयं द्योतयतः । निपातयोः किम् । यावद्वास्यते तावद्भोक्ष्यते । करणीभूतया पूरा यास्यति ॥

- (2784) विभाषा कदाकर्ह्योः <3-3-5>

भविष्यति लङ् वा स्यात् । कदा कर्हि वा भुङ्क्ते । भोक्ष्यते । भोक्ता वा ॥

- (2785) किवृत्ते लिप्सायाम् <3-3-6>

भविष्यति लङ् वा स्यात् । कं कतरं कतमं वा भोजयसि भोजयिष्यसि भोजयितासि वा । लिप्सायां किम् । कः पाटलिपुत्रं गमिष्यति ॥

- (2786) लिप्स्यमानसिद्धौ च <3-3-7>

लिप्स्यमानेनान्नादिना स्वर्गादेः सिद्धौ गम्यमानायां भविष्यति लङ् वा स्यात् । योऽन्नं ददाति दास्यति दाता वा स

स्वर्गं याति यास्यति याता वा ॥

- (2787) लोडर्थलक्षणे च <3-3-8>

लोडर्थः प्रेषादिर्लक्ष्यते येन तस्मिन्नर्थे वर्तमानाद्वातोर्भविष्यति लङ् वा स्यात् । कृष्णश्चेद्भुङ्क्ते त्वं गाश्चारय । पक्षे लुङ्लटौ ॥

- (2788) लिङ् चौर्ध्वमौहूर्तिके <3-3-9>

ऊर्ध्वं मुहूर्ताद्भवः ऊर्ध्वमौहूर्तिकः । निपातनात्समासः उत्तरपदवृद्धिश्च । ऊर्ध्वमौहूर्तिके भविष्यति लोडर्थलक्षणे वर्तमानाद्वातोर्लिङ्लटौ वा स्तः । मुरुर्तादुपरि उपाध्यायश्चेदागच्छेत् । आगच्छति । आगमिष्यति । आगन्ता वा । अथ त्वं छन्दोऽधीष्व ॥

- (2789) वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवद्वा <3-3-131>

समीपमेव सामीप्यम् । स्वार्थं ष्यञ् । वर्तमाने लट् 2151 इत्यारभ्य उणादयो बहुलं 3169 इति यावद्येनोपाधिना प्रत्यया उक्तास्ते तथैव वर्तमानसमीपे भूते भविष्यति च वा स्युः । कदा आगतोऽसि । अयमागच्छामि । अयमागमम् । कदा गमिष्यसि । एष गच्छामि गमिष्यामि वा ॥

■ (2790) आशंसायां भूतवच्च <3-3-132>

वर्तमानसामीप्य इति नानुवर्तते । भविष्यति काले भूतवद्वर्तमानवच्च प्रत्यया वा स्युराशंसायाम् । देवश्चेदवर्षोत् वर्षति वर्षिष्यति वा । धान्यमवाप्स्य वषामो वप्स्यामो वा । सामान्यातिदेशे विशेषानतिदेशः । तेन लङ्लिटौ न ॥

■ (2791) क्षिप्रवचने लृट् <3-3-133>

क्षिप्रपर्याये उपपदे पूर्वविषये लृट् स्यात् । वृष्टिश्चेत्क्षिप्रमाशु त्वरितं वा यास्यति । शीघ्रं वप्स्यामः । नेति वक्तव्ये लृङ्ग्रहणं लुटोऽपि विषये यथा स्यात् । श्वः शीघ्रं वप्स्यामः ॥

■ (2792) आशंसावचने लिङ् <3-3-134>

आशंसावाचिन्युपपदे भविष्यति लिङ् स्यान्न तु भूतवत् । गुरुश्चेदुपेयादाशंसेऽधीयीत । आशंसे क्षिप्रमधीयीत ॥

■ (2793) नानद्यतनवत्क्रियाप्रबन्धसामीप्ययोः <3-3-135>

क्रियायाः सातत्ये सामीप्ये च गम्ये लङ् लुटौ न । यावज्जीवमन्नमदादास्यति वा । सामीप्यं तुल्यजातीयेनाव्यवधानम् । येयं पौर्णमास्यतिक्रान्ता तस्यामग्नीनाधित । सोमेनयाष्ट । येयममावस्याऽऽगामिनी तस्यामग्नीनाधास्यते । सोमेन यक्ष्यते ॥

■ (2794) भविष्यति मर्यादावचनेऽवरस्मिन् <3-3-136>

भविष्यति काले मर्यादोक्तावरस्मिन्प्रविभागेऽनद्यतनवन्न । योऽयमध्वा गन्तव्य आ पाटलिपुत्रात्तस्य यदवरं कौशाम्ब्यास्तत्र सक्तून्पास्यामः ॥

■ (2795) कालविभागे चानहोरात्राणाम् <3-3-137>

पूर्वसूत्रं सर्वमनुवर्तते । अहोरात्रसंबन्धिनि विभागे प्रतिषेधार्थमिदम् । योगविभाग उत्तरार्थः । योऽयं वत्सर आगामी तस्य यदवरमाग्राण्यास्तत्र युक्ता अध्येष्यामहे । अनहोरात्राणां किम् । योऽयं मास आगामी तस्य योऽवरः पञ्चदशरात्रस्तत्राध्येतास्महे ॥

■ (2796) परस्मिन्विभाषा <3-3-138>

अवरस्मिन्वर्जं पूर्वसूत्रद्वयमनुवर्तते । अप्राप्तविभाषेयम् । योऽयं संवत्सर आगामी तस्य यत्परमाग्राण्यास्तत्राध्येष्यामहे । अध्येतास्महे । लिङ्निमित्ते लङ्क्रियातिपत्तौ 2229 भविष्यतीत्येव । सुवृष्टिश्चेदभविष्यत्तदा सुभिक्षमभविष्यत् ॥

■ (2797) भूते च <3-3-140>

पूर्वसूत्रं संपूर्णमनुवर्तते ॥

■ (2798) वोताप्योः <3-3-141>

वा आ उताप्योरिति छेदः । उताप्योः -- 2809 इत्यतः प्राग्भूते लिङ्निमित्ते लृङ् वेत्यधिक्रियते । पूर्वसूत्रं तु उताप्योरित्यादौ प्रवर्तते इति विवेकः ॥

■ (2799) गर्हायां लङ्पिजात्वोः <3-3-142>

आभ्यां योगे लट् स्यात् कालत्रये गर्हायाम् । लुडादीन्परत्वादयं बाधते । अपि जायां त्यजसि जातु गणिकामाधत्से गर्हितमेतत् ॥

■ (2800) विभाषा कथमि लिङ् च <3-3-143>

गर्हायामित्येव । कालत्रये लिङ् चाल्लट् । कथं धर्मं त्यजेस्त्यजसि वा । पक्षे कालत्रये लकाराः । अत्र भविष्यति नित्यं लृङ् भूते वा । कथं नाम तत्रभवान् धर्ममत्यक्षत् । अत्याक्षीद्वा ॥

■ (2801) किंवृत्ते लिङ्लृटौ <3-3-144>

गर्हायामित्येव । विभाषा तु नानुवर्तते । कः कतरः कतमो वा हरिं निन्देत् निन्दिष्यति वा । लृङ् प्राग्वत् ॥

■ (2802) अनवकलृप्त्यमर्षयोरकिंवृत्तेऽपि <3-3-145>

गर्हायामिति निवृत्तम् । अनवकलृप्तिरसंभावना । अमर्षोऽक्षमा । न संभावयामि न मर्षये वा भवान् हरिं निन्देत् निन्दिष्यति वा । लृङ् प्राग्वत् ॥

■ (2803) किंकिलास्त्यर्थेषु लृट् <3-3-146>

अनवकलृप्त्यमर्षयोरित्येतत् गर्हायां च 2806 इति यावदनुवर्तते । किंकिलेति समुदायः क्रोधद्योतक उपपदम् । अस्त्यर्थाः अस्तिभवतिविद्यतयः । लिङोऽपवादः । न श्रद्धे न मर्षये वा किंकिल त्वं शूद्रान्नं भोक्ष्यसे । अस्ति भवति विद्यते वा शूद्रां गमिष्यसि । अत्र लृङ् न ॥

■ (2804) जातुयदोर्लिङ् <3-3-147>

। यदायद्योरुपसंख्यानम् ॥ लृटोऽपवादः । जातु यद्यदा यदि वा त्वादृशो हरिं निन्देन्नावकल्पयामि न मर्षयामि । लृङ् प्राग्वत् ॥

■ (2805) यच्चयत्रयोः <3-3-148>

यच्च यत्र वा त्वमेवं कुर्याः । न श्रद्धे न मर्षयामि ॥

■ (2806) गर्हायां च <3-3-149>

अनवकलृप्त्यमर्षयोरिति निवृत्तम् । यच्चयत्रयोर्योगे गर्हायां लिङेव स्यात् । यच्च यत्र वा त्वं शूद्रं याजयेः । अन्याय्यं तत् ॥

■ (2807) चित्रीकरणे च <3-3-150>

यच्च यत्र वा त्वं शूद्रं याजयेः । आश्चर्यमेतत् ॥

■ (2808) शेषे लृङ्यदौ <3-3-151>

यच्चयत्राभ्यामन्यस्मिन्नुपपदे चित्रीकरणे गम्ये धातोर्लृट् स्यात् । आश्चर्यमन्धो नाम कृष्णं द्रक्ष्यति । अयदौ किम् । आश्चर्यं यदि सोऽधीयत ॥

■ (2809) उताप्योः समर्थयोर्लिङ् <3-3-152>

बाढमित्यर्थेऽनयोस्तुल्यार्थता । उत अपि वा हन्यादघं हरिः । समर्थयोः किम् । उत दण्डः पतिष्यति । अपिधास्यति द्वारम् । प्रश्नः प्रच्छादनं च गम्यते । इतः प्रभृति लिङ्निमित्ते क्रियातिपत्तौ भूतेऽपि नित्यो लृङ् ॥

■ (2810) कामप्रवेदनेऽकच्चिति <3-3-153>

स्वाभिप्रायाविष्करणे गम्यमाने लिङ् स्यान्न तु कच्चिति । कामो मे भुञ्जीत भवान् । अकच्चितीति किम् । कच्चिज्जीवति ॥

■ (2811) संभावेऽलमिति चेत्सिद्धाप्रयोगे <3-3-154>

अलमर्थोऽत्र प्रौढिः । संभावनमित्यलमिति च प्रथमया सप्तम्या च विपरिणम्यते । संभावेऽर्थे लिङ् स्यात्तच्चेत्संभावनमलमिति अलमि सिद्धाऽप्रयोगे सति । अपि गिरिं शिरसा भिन्द्यात् । सिद्धाप्रयोगे किम् । अलं कृष्णो हस्तिनं हनिष्यति ॥

■ (2812) विभाषा धातौ संभावनवचनेऽयदि <3-3-155>

पूर्वसूत्रमनुवर्तते । संभावेऽर्थे धातावुपपदे उक्तेऽर्थे लिङ् वा स्यात् न तु यच्छब्दे । पूर्वेण नित्ये प्राप्ते वचनम् ।

संभावयामि भुञ्जीत भोक्ष्यते वा भवान् । अयदि किम् । संभावयामि यद्भुञ्जीथास्त्वम् ॥

■ (2813) हेतुहेतुमतोर्लिङ् <3-3-156>

वा स्यात् कृष्णं नमेचेत्सुखं यायात् । कृष्णं नंस्यति चेत्सुखं यास्यति ॥ । भविष्यत्येवेष्यते ॥ नेह । हन्ताति पलायते ॥

▪ (2814) इच्छार्थेषु लिङ्लोटौ <3-3-157>

इच्छामि भुञ्जीत भुङ्क्तां वा भवान् । एवं कामये प्रार्थये इत्यादियोगे बोध्यम् ॥ । कामप्रवेदन इति वक्तव्यम् (वा) ॥ नेह । इच्छन् करोति ॥

▪ (2815) लिङ् च <3-3-159>

समानकर्तृकेषु इच्छार्थेषूपपदेषु लिङ् । भुञ्जीयेतीच्छति ॥

▪ (2816) इच्छार्थेभ्यो विभाषा वर्तमाने <3-3-160>

लिङ् स्यात्पक्षे लट् ॥ इच्छेत् । इच्छति । कामयेत । कामयते । विधिनिमन्त्रण--2208इति लिङ् । विधौ । यजेत । निमन्त्रणे । इह भुञ्जीत भवान् । आमन्त्रणे । इहासीत । अधीष्टे । पुत्रमध्यापयेद्भवान् । संप्रश्ने । किं भो वेदमधीयीत उत तर्कम् । प्रार्थने । भोजनं लभेय । एवं लोट् ॥

▪ (2817) प्रैषातिसर्गप्राप्तकालेषु कृत्याश्च <3-3-163>

प्रैषो विधिः । अतिसर्गः कामचारानुज्ञा । भवतायष्टव्यम् । भवान्यजताम् । चकारेण लोटोऽनुकर्षणं प्राप्तकालार्थम् ॥

▪ (2818) लिङ् चोर्ध्वमौहूर्तिके <3-3-164>

प्रैषादयोऽनुवर्तन्ते । मुहूर्तादूर्ध्वं यजेत यजतां वा । यष्टव्यम् ॥

▪ (2819) स्मे लोट् <3-3-165>

पूर्वसूत्रस्य विषये । लिङः कृत्यानां चापवादः । ऊर्ध्वं मुहूर्ताद् यजतां स्म ॥

▪ (2820) अधीष्टे च <3-3-166>

स्म उपपदेऽधीष्टे लोट् स्यात् । त्वं स्म अध्यापय ॥

▪ (2821) लिङ् यदि <3-3-168>

यच्छब्दे उपपदे कालसमयवेलासु च लिङ् स्यात् । कालः समयो वेला वा यद्भुञ्जीत भवान् ॥

▪ (2822) अर्हे कृत्यतृचश्च <3-3-169>

चाल्लिङ् । त्वं कन्यां वहेः ॥

▪ (2823) शकि लिङ् च <3-3-172>

शक्तौ लिङ् स्यात् चात्कृत्याः । त्वं भारं वहेः । माङि लुङ् 2219 मा कार्षीः । कथं मा भवतु मा भविष्यतीति । नायं माङ् किंतु माशब्दः ॥

▪ (2824) धातुसंबन्धे प्रत्ययाः <3-4-1>

धात्वर्थानां संबन्धे यत्र काले प्रत्यया उक्तास्ततोऽन्यत्रापि स्युः । तिङ्वाच्यक्रियायाः प्राधान्यात्तदनुरोधेन गुणभूतक्रियावाचिभ्यः प्रत्ययाः । वसन् ददर्श । भूते लट् । अतीतवासकर्तृकर्तृकं दर्शनमर्थः । सोमयाज्यस्य पुत्रो भविता । सोमेन यक्ष्यमाणो यः पुत्रस्तत्कर्तृकं भवनम् ॥

▪ (2825) क्रियासमभिहारे लोट् लोटो हिस्वौ वा च तध्वमोः <3-4-2>

पौनः पुन्ये भृशार्थे च द्योत्ये धातोर्लोट् स्यात्तस्य च हिस्वौ स्तस्तिङामपवादः । तौ च हिस्वौ क्रमेण परस्मैपदात्मनेपदसंज्ञौ स्तस्तिङ्संज्ञौ च । तध्वमोर्विषये तु हिस्वौ वा स्तः । पुरुषैकवचनसंज्ञे तु नानयोरतिदिश्येते । हिस्वविधानसामर्थ्यात् । तेन सकलपुरुषवचनविषये परस्मैपदिभ्यो हिः कर्तरि । आत्मनेपदिभ्यः स्वो भावकर्मकर्तृषु ॥

▪ (2826) समुच्चयेऽन्यतरस्याम् <3-4-3>

अनेकक्रियासमुच्चये द्योत्ये प्रागुक्तं वा स्यात् ॥

- (2827) यथाविध्यनुप्रयोगः पूर्वस्मिन् <3-4-4>

आद्ये लोड्विधाने लोटप्रकृतिभूत एव धातुरनुप्रयोज्यः ॥

- (2828) समुच्चये सामान्यवचनस्य <3-4-5>

समुच्चये लोड्विधौ सामान्यार्थस्य धातोरनुप्रयोगः स्यात् । अनुप्रयोगाद्याथायथं लडादयस्तिबादयश्च । ततः संख्याकालयोः पुरुषविशेषार्थस्य चाभिव्यक्तिः ॥ । क्रियासमभिहारे द्वे वाच्ये ॥ याहियाहीति याति । पुनः पुनरतिशयेन वा यानं ह्यन्तस्यार्थः । एककर्तृकं वर्तमानकालिकं यानं यातीत्यस्य । इतिशब्दस्त्वभेदान्वये तात्पर्यं ग्राहयति । एवं यातः । यान्ति । यासि । याथः । याथ । यातयातेति यूयं याथ । याहियाहीत्ययासीति । यास्यति वा । अधीष्वाधीष्वेत्यधीते । ध्वंविषये पक्षेऽधीध्वमधीध्वमिति यूयमधीध्वे । समुच्चये तु सक्तून्पिब धानाः खादेत्यभ्यवहरति । अन्नं भुङ्क्ष्व दाधिकमास्वादयस्वत्यभ्यवहरते । तध्वमोस्तु पिबत खादेत्यभ्यवहरथ । भुङ्ध्वमास्वादयध्वमित्यभ्यवहरध्वे । पक्षे हिस्वौ । अत्र समुच्चयीयमानविशेषाणामनुप्रयोगार्थेन सामान्येनाभेदान्वयः । पक्षे सक्तून् पिबति । धानाः खादति । अन्नं भुङ्क्ते । दाधिकमास्वादयते । एतेन पुरीमवस्कन्द लुनीहि नन्दनं मुषाण रत्नानि हरामहाङ्गनाः । विगृह्य चक्रे नमुचिद्विषा बली य इत्थमस्वास्थ्यमहर्दिवं दिव इति व्याख्यातम् । अवस्कन्दन-वनादिरूपा भूतानद्यतनपरोक्षा एककर्तृका अस्वास्थ्यक्रियेत्यर्थात् । इह पुनः पुनश्चस्कन्देत्यादिरर्थ इति तु व्याख्यानं भ्रममूलकमेव । द्वितीयसूत्रे क्रियासमभिहार इत्यस्यानुवृत्तेः । लोडन्तस्य द्वित्वापत्तेश्च । पुरीमवस्कन्देत्यादि मध्यमपुरुषैकवचनमित्यपि केषांचिद्भ्रम एव । पुरुषवचनसंज्ञे इह नेत्युक्तत्वात् ॥

इति लकारार्थप्रकरणम्

कृदन्तकृत्यप्रकरणम्

- (2829) धातोः <3-1-91>

आ तृतीयसमाप्तेरधिकारोऽयम् । तत्रोपपदं सप्तमीस्थम् 781 । कृदतिङ् 374 ॥

- (2830) वाऽसरूपोऽस्त्रियाम् <3-1-94>

परिभाषेयम् । अस्मिन्धात्वधिकारेऽसरूपोऽपवादप्रत्यय उत्सर्गस्यबाधको वा स्यात् स्त्र्यधिकारोक्तं विना ॥

- (2831) कृत्याः <3-1-95>

अधिकारोऽयं प्वुलः प्राक् ॥

- (2832) कर्तरि कृत् <3-4-67>

कृत्प्रत्ययः कर्तरि स्यादिति प्राप्ते ॥

- (2833) तयोरेव कृत्यक्तखलर्थाः <3-4-70>

एतेन भावकर्मणोरेव स्युः ॥

- (2834) तव्यत्तव्यानीयरः <3-1-96>

धातोरेते प्रत्ययाः स्युः । तकाररेफौ स्वराथौ । एधितव्यम् । एधनीयं त्वया । भावे औत्सर्गिकमेकवचनं क्लीबत्वं च । चेतव्यश्चयनीयो वा धर्मस्त्वया ॥ । वसेस्तव्यत्कर्तरिणिच्च ॥ वसतीति वास्तव्यः ॥ । केलिम् उपसंख्यानम् ॥ पचेलिमा माषाः । पक्तव्याः । भिदेलिमाः सरलाः भेत्तव्याः । कर्मणि प्रत्ययः ॥ वृत्तिकारस्तु कर्मकर्तरि चायमिष्यत इत्याह तद्भाष्यविरुद्धम् ॥

- (2835) कृत्यचः <8-4-29>

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्याच उत्तरस्य कृत्स्थस्य नस्य गत्वं स्यात् । प्रयाणीयम् । अचः किम् । प्रमग्नः ॥ । निर्विण्णस्योपसंख्यानम् । अचः परत्वाभावादप्राप्ते वचनम् । परस्य गत्वम् । पूर्वस्य ष्टुत्वम् । निर्विण्णः ॥

- (2836) णेर्विभाषा <8-4-30>

उपसर्गास्थान्निमित्तात्परस्य ण्यन्ताद्विहितो यः कृत्तस्थस्य नस्य णो वा स्यात् । प्रयापणीयम् । प्रयापनीयम् । विहितविशेषणं किम् । यकाव्यवधानेऽपि यथा स्यात् । प्रयाप्यमाणं पश्य । णत्वे दुर उपसर्गत्वं नेत्युक्तम् । दुर्यानम् । दुर्यापनम् ॥

▪ (2837) हलश्चेजुपधात् <8-4-31>

हलादेरिजुपधात्कृन्नस्याचः परस्य णो वा स्यात् । प्रकोपणीयम् । प्रकोपनीयम् । हलः किम् । प्रोहणीयम् । इजुपधात्किम् । प्रवपणीयम् ॥

▪ (2838) इजादेः सनुमः <8-4-32>

सनुमश्चेद्भवति तर्हि इजादेर्हलन्ताद्विहितो यः कृत्तस्थस्यैव । प्रेङ्खणीयम् । इजादेः किम् । मगि सर्पणे । प्रमङ्गनीयम् । नुम्यग्रहणमनुस्वारोपलक्षणार्थम् । अट्कुप्वाङ्- 197 इति सूत्रेऽप्येवम् । तेनेह न । प्रेन्वनम् । इह तु स्यादेव । प्रोम्भणम् ॥

▪ (2839) वा निसनिक्षनिन्दाम् <8-4-33>

एषां नस्य णो वा स्यात् कृति परे । प्रणिसितव्यम् । प्रनिसितव्यम् ॥

▪ (2840) न भाभूपकमिगमिप्यायीवेपाम् <8-4-34>

एभ्यः कृन्नस्य णो न । प्रभानीयम् । प्रभवनीयम् ॥ भूञ एवेह ग्रहणमिष्यते ॥ पूडस्तु प्रपवणीयः सोमः ॥ । ण्यन्ताभादीनामुपसंख्यानम् ॥ प्रभापनीयम् । खशात्रः शस्य यो वेत्युक्तम् । णत्वप्रकरणोपरि तद्बोध्यम् । यत्वस्यासिद्धत्वेन शकारव्यवधानान्न णत्वम् । प्रख्यानीयम् ॥

▪ (2841) कृत्यल्युटो बहुलम् <3-3-113>

स्नान्त्यनेन स्नानीयं चूर्णम् । दीयतेऽस्मै दानीयो विप्रः ॥

▪ (2842) अचो यत् <3-1-97>

अजन्ताद्धातोर्यत्स्यात् । चेयम् । जेयम् । अजग्रहणं शक्यमकर्तुम् । योगविभागोऽप्येवम् । तव्यादिष्वेव यतोऽपि

सुपठत्वात् ॥

▪ (2843) ईदयति <6-4-65>

यति परे आत ईत्स्यात् । गुणः । देयम् । ग्लेयम् ॥ तकिशसिचितियतिजनिभ्यो यद्वाच्यः ॥ तक्यम् । शस्यम् । चत्यम् । यत्यम् । जन्यम् । जनेर्यद्विधिः स्वरार्थः । ण्यतापि रूपसिद्धेः । न च वृद्धिप्रसङ्गः । जनिवध्योश्च 2512 इति नेषेधात् ॥ । हनो वा यद्वधश्च वक्तव्यः ॥ वध्यः । पक्षे वक्ष्यमाणो ण्यत् । घात्यः ॥

▪ (2844) पोरदुपधात् <3-1-98>

पवर्गान्तादुपधाद्यत्स्यात् । ण्यतोऽपवादः । शप्यम् । लभ्यम् । नानुबन्धकृतमसारूप्यम् । अतो न ण्यत् । तव्यदादयस्तु स्युरेव ॥

▪ (2845) आङो यि <7-1-65>

आङः परस्य लभेर्नुम् स्याद्यादौ प्रत्यये विवक्षिते । नुमि कृतेऽदुपधात्वाभावात् ण्यदेव । आलम्भ्यो गौः ॥

▪ (2846) उपात्प्रशंसायाम् <7-1-66>

उपलम्भ्यः साधुः । स्तुतौ किम् । उपलब्धुं शक्य उपलम्भ्यः ॥

▪ (2847) शकिसहोश्च <3-4-99>

शक्यम् । सहयम् ॥

▪ (2848) गदमदचरयमश्चानुपसर्गे <3-1-100>

गद्यम् । मद्यम् । चर्यम् ॥ । चरेराङि चागुरौ (वा) ॥ आचर्यो देशः । गन्तव्य इत्यर्थः । अगुरौ किम् । आचार्यो गुरुः । यमेर्नियमार्थम् । सोपसर्गान्माभूदिति । प्रयाम्यम् । निपूर्वात्स्यादेव । तेन न तत्र भवेद्विनिमयम्यमिति वार्तिकप्रयोगात् । एतेनानियम्यस्य नायुक्तिः । त्वया नियम्या ननु दिव्यचक्षुषेत्यादि व्याख्यातम् । नियमे साधुरिति वा ॥

■ (2849) अवद्यपण्यवर्या गहर्यपणितव्यानिरोधेषु <3-1-101>

वदेर्नञि उपपदे वदः सुप् - 2854 इति यत्क्यपोः प्राप्तयोर्यदेव सोऽपि गर्हायामेवेत्युभयार्थं निपातनम् । अवद्यं पापम् । गहर्यं किम् । अनुद्यं गुरुनाम । तद्धि न गहर्यं वचनानर्हं च । आत्मनाम गुरोर्नाम नामातिकृपणस्य च । श्रेयस्कामो न गृहणीयाज्ज्येष्ठापत्यकलत्रयोः ॥ इति स्मृतेः । पण्या गौः । व्यवहर्तव्येत्यर्थः । पाण्यमन्यत् । स्तुत्यर्हमित्यर्थः । अनिरोधोऽप्रतिबन्धस्तस्मिन्निवषये वृद्धो यत् । शतेन वर्याकन्या । वृत्यान्या ॥

■ (2850) वहयं करणम् <3-1-102>

वहन्त्यनेनेति वहयं शकटम् । करणं किम् । वाहयम् । वोढव्यम् ॥

■ (2851) अर्यः स्वामिवैश्ययोः <3-1-103>

ऋ गतौ । अस्माद्यत् । प्यतोपवादः । अर्यः स्वामी वैश्यो वा । अनयोः किम् । आर्यो ब्रह्मणः । प्राप्तव्य इत्यर्थः ॥

■ (2852) उपसर्गा काल्या प्रजने <3-1-104>

गर्भग्रहणे प्राप्तकाला चेदित्यर्थः । उपसर्ग गौः । गर्भाधानार्थं वृषभेणोपगन्तुं योग्येत्यर्थः । प्रजने काल्येति किम् । उपसर्गा काशी । प्राप्तव्येत्यर्थः ॥

■ (2853) अजर्य संगतम् <3-1-105>

नञ्पूर्वाज्जीर्यतेः कर्तरि यत् संगतं येद्विशेष्यम् । न जीर्यतीत्यजर्यम् । तेन संगतमार्येण रामाजर्यं कुरु द्रुतमिति भट्टिः । मृगैरजर्यं जरसोपदिष्टमदेहबन्धाय पुनर्बन्धेत्यत्र तु संगतमिति विशेष्यमध्याहार्यम् । संगतं किम् । अजरिता कम्बलः । भावे तु संगतकर्तृकेऽपि प्यदेव । अजार्यं संगतेन ॥

■ (2854) वदः सुपि क्यप्च <3-1-106>

उत्तरसूत्रादिह भाव इत्यपकृष्यते । वदेर्भावे क्यप्स्याच्चद्यत् अनुपसर्गे सुप्युपपदे । ब्रह्मोद्यम् । ब्रह्मवद्यम् । ब्रह्म वेदः तस्य वदनमित्यर्थः । कर्मणि प्रत्ययावित्यके । उपसर्गे तु प्यदेव । अनुवाद्यम् । अपवाद्यम् ॥

■ (2855) भुवो भावे <3-1-107>

क्यप्स्यात् । ब्रह्मणो भावो ब्रह्मभूयम् । सुप्युपपदे इत्येव । भव्यम् । अनुपसर्गे एव । प्रभव्यम् ॥

■ (2856) हनस्त च <3-1-108>

अनुपसर्गे सुप्युपपदे हन्तेर्भावे क्यप्स्यात्तकाश्चान्तादेशः । ब्राह्मणो हननं ब्रह्महत्या । स्त्रीत्वं लोकात् ॥

■ (2857) एतिस्तुशास्वृहजुषः क्यप् <3-1-109>

एभ्यः क्यप्स्यात् ॥

■ (2858) ह्रस्वस्य पिति कृति तुक् <6-1-71>

इत्यः । स्तुत्यः । शास इदङ्लोः 2486 । शिष्यः । वृ इति वृजो ग्रहणं न वृडः । वृत्यः । वृडस्तु वार्या ऋत्विजः । आदृत्यः । जुष्यः । पुनः क्यबुक्तिः परस्यापि प्यतो बाधनार्था । अवश्यस्तुत्यः ॥ शंसिदुहिगुहिभ्यो वेति काशिका । शस्यम् । शंस्यम् । दुह्यम् । दोह्यम् । गुह्यम् । गोह्यम् । प्रशस्यस्य श्रः 2009 ईडवन्दवृशंसदुहां प्यतः 3702 इति सूत्रद्वयबलाच्छंसेः सिद्धम् । इतरयोस्तु मूलं मृग्यम् ॥ । आङ्पूर्वादञ्जेः संज्ञायामुपसंख्यानम् ॥ अञ्जू व्यक्तिमक्षणादिषु । बाहुलकात्करणे क्यप् । अनदिताम्-- 415 इति नलोपः । आज्यम् ॥

■ (2859) ऋदुपधाच्चाक्लृपिचृतेः <3-1-110>

वृत् । वृत्यम् । वृध् । वृध्यम् । क्लृपिचृत्योस्तु । कल्प्यम् । चर्त्यम् । तपरकरणं किम् । कृत् । कीर्त्यम् । अनित्यण्यन्ताश्चुरादय इति णिजभावे ण्यत् । णिजन्तात्तु यदेव ॥

- (2860) ई च खनः <3-1-111>

चात्क्यप् । आद्गुणः 69 । खेयम् । इ चेति ह्रस्वः सुपठः ॥

- (2861) भृजोऽसंज्ञायाम् <3-1-112>

भृत्याः कर्मकराः । भर्तव्या इत्यर्थः । क्रियाशब्दोऽयं न तु संज्ञा ॥ । समश्च बहुलम् (वा) ॥ संभृत्याः । संभार्याः । असंज्ञायामेव विकल्पार्थमिदं वार्तिकम् । असंज्ञायां किम् । भार्या नाम क्षत्रियाः । अथ कथं भार्या वधूरिति । इह हि संज्ञायां समज-3276 इति क्यपा भाव्यम् । संज्ञापयुदासस्तु पुंसि चरितार्थः । सत्यं । बिभर्तेर्भृ इति दीर्घान्तात् क्रयादेर्वा ण्यत् । क्यप् तु भरतेरेव । तदनुबन्धकग्रहणे नातदनुबन्धकस्य इति परिभाषया ॥

- (2862) मृजेर्विभाषा <3-1-113>

मृजेः क्यब्वा स्यात्पक्षे ण्यत् । मृज्यः ॥

- (2863) चजोः कु घिण्यतोः <7-3-52>

चस्य जस्य च कुत्वं स्यात् घिति ण्यति च प्रत्यये परे । निष्ठायामनिट इति वक्तव्यम् । तेनेह न । गर्ज्यम् । मृजेर्वृद्धिः । मार्ग्यः 2473 ॥

- (2864) न्यङ्कादीनां च <7-3-53>

कुत्वं स्यात् । न्यङ्कुः । (उ)नावञ्चेरित्युप्रत्ययः ॥

- (2865) राजसूयसूर्यमृषोदयरुच्यकुप्यकृष्टपच्याव्यध्याः <3-1-114>

एते सप्त क्यबन्ता निपात्यन्ते । राजा सोतव्योऽभिषवद्वारा निष्पादयितव्यः । यद्वा लतात्मकः सोमो राजा स सूयते कण्ड्यतेऽत्रत्यधिकरणे क्यप् । निपातनाद्दीर्घः । राजसूयः । राजसूयम् । अर्धर्चादिः । सरत्याकाशे सूर्यः । कर्तरि क्यप् । निपातनादुत्त्वम् । यद्वा षू प्रेरणे तुदादिः । सुवति कर्मणि लोकं प्रेरयति । क्यपो रुट् । मृषोपपदाद्वदेः कर्मणि नित्यं क्यप् । मृषोदयम् । विशेष्यनिघ्नोऽयम् । उच्छ्रायसौन्दर्यगुणा मृषोद्याः । रोचते रुच्यः । गुपोरादेः कत्वं च संज्ञायाम् । सुवर्णरजतभिन्नं धनं कुप्यम् । गोप्यमन्यत् । कृष्टे स्वयमेव पच्यन्ते कृष्टपच्याः । कर्मकर्तरि । शुद्धे तु कर्मणि कृष्टपाक्याः । न व्यथते अव्यथ्यः ॥

- (2866) भिद्योद्ध्यौ नदे <3-1-115>

भिदेरुज्ज्ञेश्च क्यप् । उज्ज्ञेर्धत्वं च । भिनत्ति कूलं भिद्यः । उज्ज्ञत्युदकमुद्ध्यः । नदे किम् । भेत्ता । उज्ज्ञता ॥

- (2867) पुष्यसिद्ध्यौ नक्षत्रे <3-1-116>

अधिकरणे क्यब्निपात्यते । पुष्यन्त्यस्मिन्नर्थाः पुष्यः । सिद्ध्यन्त्यस्मिन्सिद्ध्यः ॥

- (2868) विपूयविनीयजित्या मुञ्जकल्कहलिषु <3-1-117>

पूङ्नीज्जिभ्यः क्यप् । विपूयो मुञ्जः । रज्ज्वादिकरणाय शोधयितव्य इत्यर्थः । विनीयः कल्कः । पिष्ट

ओषधिविशेष इत्यर्थः । पापमिति वा । जित्यो हलिः । बलेन क्रष्टव्यः इत्यर्थः । कष्टसमीकरणार्थं स्थूलकाष्ठम् । अन्यत्र तु विपव्यम् । विनेयम् । जेयम् ॥

- (2869) प्रत्यपिभ्यां ग्रहेः <3-1-118>

। छन्दसीति वक्तव्यम् ॥ प्रतिगृह्यम् । अपिगृह्यम् । लोके तु प्रतिग्राह्यम् । अपिग्राह्यम् ॥

- (2870) पदास्वैरिबाहयापक्ष्येषु च <3-1-119>

अवगृह्यम् । प्रगृह्यं पदम् । अस्वैरी परतन्त्रः । गृह्यकाः शुकाः । पञ्जरादिबन्धनेन परतन्त्रीकृता इत्यर्थः । बाहयायाम् । ग्रामगृह्या सेना । ग्रामबहिर्भूतेत्यर्थः । स्त्रीलिङ्निर्देशात्पुंनपुंसकयोर्न । पक्षे भवः पक्ष्यः । दिगादित्वादयत् । आर्यैर्गृह्यते आर्यगृह्यः । तत्पक्षाश्रित इत्यर्थः

- (2871) विभाषा कृवृषोः <3-1-120>

क्यप्स्यात् । कृत्यम् । वृष्यम् । पक्षे ॥

- (2872) ऋहलोर्ण्यत् <3-1-124>

ऋवर्णान्ताद्धलन्ताच्च धातोर्ण्यत्स्यात् । कार्यम् । वर्ण्यम् ॥

- (2873) युग्यं च पत्रे <3-1-121>

पत्रं वाहनम् । युग्यो गौः । अत्र क्यप् कुत्वं च निपात्यते ॥

- (2874) अमावस्यदन्यतरस्याम् <3-1-122>

अमोपपदाद्वसेरधिकणे ण्यत् । वृद्धौ सत्यां पाक्षिको ह्रस्वश्च निपात्यते । अमा सह वसतोऽस्यां चन्द्रार्कावमावस्या । अमावास्या । ऋहलोर्ण्यत् 2872 । चजोः 2863 इति कुत्वम् । पाक्यम् ॥ । पाणौ सृजेर्ण्यद्वाच्यः ॥ ऋदुपधलक्षणस्य क्यपोऽपवादः । पाणिभ्यां सृज्यते पाणिसर्ग्या रज्जुः ॥ । समवपूर्वाच्च ॥ समवसर्ग्या ॥

- (2875) न क्वादेः <7-3-59>

क्वादेर्धातोश्चजोः कुत्वं न । गर्ज्यम् । वार्तिककारस्तु चजोः-2863 इति सूत्रे निष्ठायामनिट इति पूरयित्वा न क्वादेः 2875 इत्यादि प्रत्याचख्यौ । तेन अर्जितर्जिप्रभृतीनां न कुत्वम् । निष्ठायां सेट्त्वात् । गुचुग्लुञ्चुप्रभृतीनां तु क्वादित्वेऽपि कुत्वं स्यादेव । सूत्रमते तु यद्यपि विपरीतं प्राप्तं तथापि यथोत्तरं मुनीनां प्रामाण्यम् ॥

- (2876) अजिब्रज्योश्च <7-3-60>

न कुत्वम् । समाजः । परिव्राजः ॥

- (2877) भुजन्युब्जौ पाण्युपतापयोः <7-3-61>

एतयोरेतौ निपातौ । भुज्यतेऽनेनेति भुजः पाणिः । हलश्च 3300 इति घञ् । न्युब्जन्त्यस्मिन्निति न्युब्जः । उपतापो रोगः । पाण्युपतापयोः किम् । भोगः । समुद्रः ॥

- (2878) प्रयाजानुयाजौ यज्ञाङ्गे <7-3-62>

एतौ निपातौ यज्ञाङ्गे । पञ्च प्रयाजाः । त्रयोऽनुयाजाः । यज्ञाङ्गे किम् । प्रयागः । अनुयागः ॥

- (2879) वञ्चेर्गतौ <7-3-63>

कुत्वं न । वञ्च्यम् । गतौ किम् । वङ्क्यं काष्ठम् । कुटिलाकृतमित्यर्थः ॥

- (2880) ओक उचः के <7-3-64>

उचेर्गुणकुत्वे निपात्येते के परे । ओकः शकुन्तवृषलौ । इगुपधलक्षणः कः । घञा सिद्धेऽन्तोदात्तार्थमिदम् ॥

- (2881) ण्य आवश्यके <7-3-65>

कुत्वं न । अवश्यपाच्यम् ॥

- (2882) यजयाचरुचप्रवच्चश्च <7-3-66>

ण्ये कुत्वं न । याज्यम् । याच्यम् । रोच्यम् । प्रवाच्यं ग्रन्थविशेषः । ऋच् । अर्च्यम् । ऋदुपधत्वेऽप्यत एव ज्ञापकात् ण्यत् ॥ । त्यजेश्च (वा) ॥ त्याज्यम् । त्यजिपूज्योश्चेति काशिका । तत्र पूजेर्ग्रहणं चिन्त्यम् । भाष्यानुक्तत्वात् । ण्यत्प्रकरणे त्यजेरुपसंख्यानमिति हि भाष्यम् ॥

- (2883) वचोऽशब्दसंज्ञायाम् <7-3-67>

वाच्यम् । शब्दाख्यायां तु वाक्यम् ॥

- (2884) प्रयोज्यनियोज्यौ शक्यार्थे <7-3-68>

प्रयोक्तुं शक्यः प्रयोज्यः । नियोक्तुं शक्यो नियोज्यो भृत्यः ॥

- (2885) भोज्यं भक्ष्ये <7-3-69>

भोग्यमन्यत् ॥ प्यत्प्रकरणे लपिदभिभ्यां चेति वक्तव्यम् । लाप्यम् । दभिर्धातुष्वपठितोऽपि वार्तिकबलात्स्वीकार्यः । दाभ्यः ॥

- (2886) ओरावश्यके <3-1-125>

उवर्णान्ताद्धातोर्ण्यत्स्यादवश्यंभावे द्योत्ये । लाव्यम् । पाव्यम् ॥

- (2887) आसुयुवपिरपित्रपिचमश्च <3-1-126>

षुञ् । आसाव्यम् । यु मिश्रणे । याव्यम् । वाप्यम् । राप्यम् । त्राप्यम् । चाम्यम् ॥

- (2888) आनाय्योऽनित्ये <3-1-127>

आङ्पूर्वान्नयतेर्ण्यदायादेशश्च निपात्यते । दक्षिणाग्निविशेष एवेदम् । स हि गार्हपत्यादानीयतेऽनियतश्च सततमप्रज्वलनात् । आनेयोऽन्यो घटादिः वैश्यकुलादेरानीतो दक्षिणाग्निश्च ॥

- (2889) प्रणाय्योऽसम्मतौ <3-1-128>

संमतिः प्रीतिविषयीभवनं कर्मव्यापारः । तथा भोगेष्वदरोऽपि संमतिः । प्रणाय्यश्चोरः । प्रीत्यनर्ह इत्यर्थः । प्रणाय्योऽन्तेवासी । विरक्त इत्यर्थः । प्रणेयोऽन्यः ॥

- (2890) पाय्यसान्नाय्यनिकाय्यधाय्या मानहविर्निवाससामिधेनीषु <3-1-129>

मीयतेऽनेन पाय्यं मानम् । प्यत् धात्वादेः षत्वं च । आतो युक् 2761 इति युक् । सम्यङ् नीयते होमार्थमग्निं प्रतीति सान्नाय्यं हविर्विशेषः । प्यदायादेशः समो दीर्घश्च निपात्यते । निचीयतेऽस्मिन्धान्यादिकं निकायो निवासः । अधिकरणे प्यत् आय् धात्वादेः कुत्वं च निपात्यते । धीयतेऽनया समिदिति धाय्या ऋक् ॥

- (2891) क्रतौ कुण्डपाय्यसंचाय्यौ <3-1-130>

कुण्डेन पीयतेऽस्मिन्सोमः कुण्डपाय्यः क्रतुः । संचीयतेऽसौ संचाय्यः ॥

- (2892) अग्नौ परिचाय्योपचाय्यसमूह्याः <3-1-131>

अग्निधारणार्थं स्थलविशेषे एते साधवः । अन्यत्र तु परिचेयम् । उपचेयम् । संवाहयम् ॥

- (2893) चित्याग्निचित्ये च <3-1-132>

चीयतेऽसौ चित्योऽग्निः । अग्नेश्चयनमग्निचित्या । प्रैषातिसर्गप्राप्तकालेषु कृत्याश्च 2817 । त्वया गन्तव्यम् । गमनीयम् । गम्यम् । इह लोटा बाधा माभूदिति पुनः कृत्यविधिः स्व्यधिकारादूर्ध्वं वासरूपविधिः क्वचिन्नेति ज्ञापयति । तेन क्तल्युट्त्तुमुखलर्थेषु नेति सिद्धम् । अर्हे कृत्यतृचश्च 2822 । स्तोतुमर्हः स्तुत्यः, स्तुतिकर्म । स्तोता, स्तुतिकर्ता । लिङा बाधा माभूदिति कृत्यतृचोर्विधिः ॥

- (2894) भव्यगेयप्रवचनीयोपस्थानीयजन्याप्लाव्यापात्या वा <3-4-68>

एते कृत्यान्ताः कर्तरि वा निपात्यन्ते । पक्षे तयोरेवेति सकर्मकात्कर्मणि अकर्मकात्तु भावे ज्ञेयाः । भवतीति भव्यः । भव्यमनेन वा । गायतीति गेयः साम्नामयम् । गेयं सामानेन वा इत्यादि । शकि लिङ् च 2823 । चात्कृत्याः । वोढुं वशक्यो वोढव्यः । वहनीयो वाहयः । लिङा बाधा माभूदिति कृत्योक्तिः ॥ लाघवाद्नेनैव ज्ञापनसंभवे प्रैषादिसूत्रे कृत्याश्चेति सुत्यजम् । अर्हे कृत्यतृचोर्ग्रहणं च ॥

इति कृदन्तकृत्यप्रकरणम्

पूर्वकृदन्तप्रकरणम्

■ (2895) ण्वुल्तृचौ <3-1-133>

धातोरेतौ स्तः । कर्तरि कृत् 2832 इति कर्त्रर्थः । युवोरनाकौ 1247 । कारकः । कर्ता । वोढुमर्हो वोढा । कारिका । कर्त्री । गाङ्कुटा--2461 इति डित्त्वम् । कुटिता । अङ्गिदित्युक्तेर्न डित्त्वम् । कोटकः । विज इट् 2536 । विजिता । हनस्तोऽचिण्णलोः 2574 । घातकः । आतो युक् 2761 । दायकः । नोदात्तोपदेशस्य 2763 इति न वृद्धिः । शमकः । दमकः । अनिटस्तु नियामकः । जनिवध्योश्च 2512 । जनकः । वध हिंसायाम् । वधकः । रधिजभोरचि 2302 । रन्धकः । जम्भकः । नेट्यलिटि रधेः 2516 । रधिता । रद्धा । मस्जिनशोः 2517 इति नुम् । मङ्क्ता । नष्टा । नशिता । रभेरशब्बिलोः 2581 । रम्भकः । रब्धा । लभेश्च 2582 । लम्भकः । लब्धा । तीषसह-2340 इति वेट् । एषिता । एष्टा । सहिता । सोढा । दरिद्रातेरालोपः । दरिद्रिता । ण्वुलि न । दरिद्रायकः । कृत्यल्युट 2841 इत्येव सूत्रमस्तु । यत्र विहितास्ततोऽन्यत्रापि स्युरित्यर्थात् । एवं च बहुलग्रहणं योगविभागेन कृन्मात्रस्यार्थव्यभिचारार्थम् । पादाभ्यां ह्रियते पादहारकः । कर्मणि ण्वुल् ॥ क्रमेः कर्तर्यात्मनेपदविषयात्कृत इणनिषेधो वाच्यः ॥ प्रक्रन्ता ॥ कर्तरीति किम् । प्रक्रमितव्यम् । आत्मनेपदेति किम् । संक्रमिता । अनन्यभावे विषयशब्दः । तेन अनुपसर्गाद्वा 2716 इति विकल्पाहस्य न निषेधः । क्रमिता । तदर्हत्वमेव तद्विषयत्वम् । तेन क्रन्तेत्यपीति केचित् । गमेरिट्-2401 इत्यत्र परस्मैपदग्रहणं तडानयोरभावं लक्षयति । संजिगमिषिता । एवं न वृद्ध्यश्चतुर्भ्यः 2348 । विवृत्तिता । यङन्तात् ण्वुल् । अल्लोपस्य स्थानिवत्त्वान्न वृद्धिः । पापचकः । यङ्लुगन्तात्तु पापाचकः ॥

■ (2896) नन्दिग्रहिपचादिभ्यो ल्युणिन्यचः <3-1-134>

नन्द्यादेर्ल्युर्गृह्यादेर्णिनिः पचादेरच् स्यात् । नन्दयतीति नन्दनः । जनमर्दयतीति जनार्दनः । मधुसूदनः । विशेषेण भीषयतीति विभीषणः । लवणः । नन्द्यादिगणे निपातनाणत्वम् । ग्राही । स्थायी । मन्त्री । विशयी । वृद्ध्याभावो निपातनात् । विषयी । इह षत्वमपि । परिभावी । परिभवी । पाक्षिको वृद्ध्याभावो निपात्यते । पचादिराकृतिगणः । शिवशमरिष्टस्य करे 3489 कर्मणि घटोऽठच् 8136 इति सूत्रयोः करोतेर्घटेश्चाच् प्रयोगात् । अच् प्रत्यये परे यङिलुग्विधानाच्च । केषांचिद्बाधकबाधनार्थः । पचतीति पचः । नदट् । चोरट् । देवट् । इत्यादयष्टितः । नदी । चोरी । देवी । दीव्यते । इगुपध--2897 इति कः प्राप्तः । न्यङ्क्वादिषु पाठात् श्वापकोऽपि । यङोऽचि च 2650 इति लुक् । न धातुलोप--2656 इति गुणवृद्धिनिषेधः । चेक्रियः । नेन्यः । लोलुवः । पोपुवः । मरीमृजः ॥ चरिचलिपतिवदीनां वा द्वित्वमच्याक्चाभ्यासस्येति वक्तव्यम् (वा) ॥ आगमस्य दीर्घत्वसामर्थ्यादभ्यासह्रस्वो हलादिः शेषः 2179 च न । चराचरः । चलाचलः । पतापतः । वदावदः ॥ हन्तेर्धत्वं च (वा) ॥ घत्वमभ्यासस्य उत्तरस्य तु अभ्यासाच्च 2430 इति कुत्वम् । घनाघनः ॥ पाटेर्णिलुक्चोक्च दीर्घश्चाभ्यासस्य (वा) ॥ पाटुपटः ॥ पक्षे चरः । चलः । पतः । वदः । हनः । पाटः । रात्रेः कृति--1008 इति वा मुम् । रात्रिचरः । रात्रचरः ।

■ (2897) इगुपधजाप्रीकिरः कः <3-1-135>

एभ्यः कः स्यात् । क्षिपः । लिखः । बुधः । कृशः । जः । प्रीणातीति प्रियः । किरतीति किरः । वासरूपविधिना ण्वुल्तृचावपि । क्षेपकः । क्षेप्ता ॥

■ (2898) आतश्चोपसर्गे <3-1-136>

कः स्यात् । श्याद्व्यधा--2903 इति णस्यापवादः । सुगलः । प्रजः ॥

■ (2899) पाघ्राध्माधेट्टहशः शः <3-1-137>

पिबतीति पिबः । जिघ्रः । धमः । धयः । धया कन्या । धेट्टष्टित्वात् स्तनन्धयीति खशीव डीप् प्राप्तः । खशोऽन्यत्र नेष्यत इति हरदत्तः । पश्यतीति पश्यः ॥ घ्रः संज्ञायां न । व्याघ्रादिभिः--735 इति निर्देशात् ॥

■ (2900) अनुपसर्गाल्लिम्पविन्दधारिपारिवेदयुदेजिचेतिसातिसाहिभ्यश्च <3-1-138>

शः स्यात् । लिम्पः । विन्दः । धारयः । पारयः । वेदयः । उदेजयः । चेतयः । सातिः सुखार्थः । सौत्रो हेतुमण्यन्तः । सातयः । वासरूपन्यायेन क्विपि । सात् परमात्मा । सात्वन्तो भक्ताः । षह मर्षणे चुरादिः । हेतुमण्यन्तो वा ।

साहयः । अनुपसर्गात्किम् । प्रलिपः ॥ नौ लिम्पेर्वाच्यः (वा) ॥ निलिम्पा देवाः ॥ गवादिषु विदेः संज्ञायाम् । गोविन्दः । अरविन्दम् ॥

■ (2901) ददातिदधात्योर्विभाषा <3-1-139>

शः स्यात् । ददः । दधः । पक्षे वक्ष्यमाणो णः । अनुपसर्गादित्येव । प्रदः । प्रधः ॥

■ (2902) ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः <3-1-140>

इति शब्द आद्यर्थः । ज्वलादिभ्यः कसन्तेभ्यो णः स्याद्वा । पक्षेऽच् । ज्वालः । ज्वलः । चालः । चलः । अनुसर्गादित्येव । उज्ज्वलः ॥ ।
तनोतेरुपसंख्यानम् ॥ इहानुपसर्गादिति विभाषेति च न संबध्यते । अवतनोतीत्यतानः ॥

■ (2903) श्याद्व्यधासुसंस्वृतीणवसावहलिहश्लिषश्वसश्च <3-1-141>

श्यैङ्प्रभृतिभ्यो नित्यं णः स्यात् । श्यैङोऽवस्यतेश्चादन्तात्वात्सिद्धे पृथग्ग्रहणमुपसर्गे कं बाधितुम् । अवश्यायः । प्रतिश्यायः । आत् ।
दायः । धायः । व्याधः । सु गतौ । आङ्पूर्वः संपूर्वश्च । आस्रावः । संस्रावः । अत्यायः । अवसायः । अवहारः । लेहः । श्लेषः । श्वासः ॥

■ (2904) दुन्योरनुपसर्गे <3-1-142>

णः स्यात् । दुनोतीति दावः । नीसाहचर्यात्सानुबन्धादुनोतेरेव णः । दवतेस्तु पचाद्यच् । दवः । नयतीति नायः । उपसर्गे तु प्रदवः । प्रणयः
॥

■ (2905) विभाषा ग्रहः <3-1-143>

णो वा । पक्षेऽच् । व्यवस्थितविभाषेयम् । तेन जलचरे ग्राहः । ज्योतिषि ग्रहः ॥ भवतेश्चेति काशिका ॥ भवो देवः संसारश्च । भावाः
पदार्थाः । भाष्यमते तु प्राप्त्यर्थाच्चुरादिप्यन्तादच् । भावः ॥

■ (2906) गेहे कः <3-1-144>

गेहे कर्तरि ग्रहेः कः स्यात् । गृहणाति धान्यादिकमिति गृहम् । तात्स्थ्याद्गृहादाराः ॥

■ (2907) शिल्पिनि ष्वुन् <3-1-145>

क्रियाकौशलं शिल्पं तद्वति ष्वुन् स्यात् ॥ । नृतिखनिरञ्जिभ्य एव ॥ नर्तकः । नर्तकी । खनकः । खनकी ॥ । असि अकेऽने च रञ्जेर्नलोपो
वाच्यः ॥ रजकः । रजकी । भाष्यमते तु नृतिखनिभ्यामेव ष्वुन् । रञ्जेस्तु (उ) क्वुन्शिल्पिसंज्ञयो रिति क्वुन् । टाप् । रजिका । पुंयोगे तु
रजकी ॥

■ (2908) गस्थकन् <3-1-146>

गायतेस्थकन् स्यात् । शिल्पिनि कर्तरि । गाथकः ॥

■ (2909) ण्युट् च <3-1-147>

गायनः । टित्त्वाद्गायनी ॥

■ (2910) हश्च व्रीहिकालयोः <3-1-148>

हाको हाडश्च ण्युट् स्यात् व्रीहौ काले च कर्तरि । जहात्युदकमिति हायनो व्रीहिः । जहाति भावानिति हायनो वर्षम् । जिहीते प्राप्नोति वा ॥

■ (2911) प्रसृल्वः समभिहारे वुन् <3-1-149>

समभिहारग्रहणेन साधुकारित्वं लक्ष्यते । प्रवकः । सरकः । लवकः ॥

■ (2912) आशिषि च <3-1-150>

आशीर्विषयार्थवृत्तेर्धातोर्वुन् स्यात्कर्तरि । जीवतात्-जीवकः । नन्दतात्-नन्दकः । आशीः प्रयोक्तुर्धर्मः । आशासितुः पित्रादेरियमुक्तिः ॥

■ (2913) कर्मण्यण् <3-2-1>

कर्मण्युपपदे धातोरण् प्रत्ययः स्यात् । उपपदसमासः । कुम्भं करोतीति कुम्भ कारः । आदित्यं पश्यतीत्यादावनभिधानान्न ॥ ।
शीलिकामिभक्ष्याचरिभ्यो णः ॥ अणोऽपवादार्थं वार्तिकम् । मांसशीला । मांसकामा । मांसभक्षा । कल्याणाचारा ॥ ईक्षिभ्यो च ॥
सुखप्रतीक्षा । बहुक्षामा । कथं तर्हि

गङ्गाधरभूधरादयः । कर्मणः शेषत्वविवक्षायां भविष्यन्ति ॥

■ (2914) हवामश्च <3-2-2>

अण् स्यात् । कापवादः । स्वर्गहवायः । तन्तुवायः । धान्यमायः ॥

▪ (2915) आतोऽनुपसर्गे कः <3-2-3>

आदन्ताद्धातोरनुपसर्गात्कर्मण्युपपदे कः स्यान्नाऽण् । आतो लोपः । गोदः । पाष्णित्रम् । अनुपसर्गे किम् । गोसंदायः ॥ । कविधौ सर्वत्र संप्रसारणिभ्यो डः ॥ ब्रह्म जिनाति ब्रह्मज्यः । सर्वत्रग्रहणात् आतश्चोपसर्गे 2898 । आहवः । प्रहवः ॥

▪ (2916) सुपि स्थः <3-2-4>

सुपीति योगो विभज्यते । सुपि उपपदे आदन्तात्कः स्यात् । द्वाभ्यां पिबतीति द्विपः । समस्थः । विषमस्थः । ततः--स्थः ॥ सुपि तिष्ठतेः कः स्यात् । आरम्भसामर्थ्याद्भावे । आखूनामुत्थानमाखूतः ॥

▪ (2917) प्रष्ठोऽग्रगामिनि <8-3-92>

प्रतिष्ठत इति प्रष्ठौ गौः । अग्रतो गच्छतीत्यर्थः । अग्रेति किम् । प्रस्थः ॥

▪ (2918) अम्बाम्बगोभूमिसव्यापद्वित्रिकुशेकुशङ्क्वङ्गुमज्जिपुज्जिपरमेबर्हिर्दिव्यग्निभ्यः स्थः <8-3-97>

स्थ इति कप्रत्ययान्तस्यानुकरणम् । षष्ठ्यर्थे प्रथमा । एभ्यः स्थस्य सस्य षः स्यात् । द्विष्ठः । त्रिष्ठः । इत ऊर्ध्वं कर्मणि सुपीति द्वयमप्यनुवर्तते । तत्राकर्मकेषु सुपीत्यस्य संबन्धः ॥

▪ (2919) तुन्दशोकयोः परिमृजापनुदोः <3-2-5>

तुन्दशोकयोः कर्मणोरुपपदयोराभ्यां कः स्यात् ॥ । आलस्यसुखाहरणयोरिति वक्तव्यम् (वा) ॥ तुन्दं परिमार्ष्टीति तुन्दपरिमृजोऽलसः । शोकापनुदः । सुखस्याहर्ता । अलसादस्यत्र तुन्दपरिमार्ज एव । यश्च संसारासारत्वोपदेशेन शोकमपनुदति स शोकापनुदः ॥ । कप्रकरणे मूलविभुजादिभ्य उपसंख्यानम् (वा) ॥ मूलानि विभुजति मूलविभुजो रथः । आकृतिगणोऽयम् । महीध्रः । कुध्रः । गिलतीति गिलः ॥

▪ (2920) प्रे दाजः <3-2-6>

दारूपाज्जानातेश्च प्रोपसृष्टात्कर्मण्युपपदे कः स्यात् । अणोऽपवादः । सर्वप्रदः । पथिप्रजः । अनुपसर्ग इत्युक्तेः प्रादन्यस्मिन्सति न कः । गोसंप्रदायः ॥

▪ (2921) समि ख्यः <3-2-7>

गोसंख्यः ॥

▪ (2922) गापोष्टक् <3-2-8>

अनुपसृष्टाभ्यामाभ्यां टक् स्यात्कर्मण्युपपदे । सामगः । सामगी । उपसर्गे तु सामसंगायाः ॥ पिबतेः सुराशीध्वोरिति वाच्यम् (वा) ॥ सुरापी । शीधुपी । अन्यत्र क्षीरपा ब्राह्मणी । सुरां पाति रक्षतीति सुरापा ॥

▪ (2923) हरतेरनुद्यमनेऽच् <3-2-9>

अंशहरः । अनुद्यमने किम् । भारहारः ॥ । शक्तिलाङ्गलाङ्कुशतोमरयष्टिघटघटीधनुषु ग्रहेरुपसंख्यानम् (वा) ॥ शक्तिग्रहः । लाङ्गलग्रहः ॥ । सूत्रे च धार्येऽर्थे ॥ सूत्रग्रहः । यस्तु सूत्रं केवलमुपादत्ते न तु धारयति तत्राणैव सूत्रग्रहः ॥

▪ (2924) वयसि च <3-2-10>

उद्यमनार्थं सूत्रम् । कवचहरः कुमारः ॥

▪ (2925) आङि ताच्छील्ये <3-2-11>

पुष्पाण्याहरति तच्छीलः पुष्पाहरः । ताच्छील्ये किम् । भारहारः ॥

▪ (2926) अर्हः <3-2-12>

अर्हतेरच् स्यात्कर्मण्युपपदे । अणोपवादः । पूजार्हा ब्राह्मणी ॥

- (2927) स्तम्बकर्णयो रमिजपो: <3-2-13>

। हस्तिसूचकयोरिति वक्तव्यम् ॥ स्तम्बे रमते स्तम्बेरमो हस्ती । तत्पुरुषे कृति--972 इति हलन्ता 966

इति वा डेरलुक् । कर्णेजपः सूचकः ॥

- (2928) शमि धातोः संजायाम् <3-2-14>

शंभवः । शंवदः । पुनर्धातुग्रहणं बाधकविषयेऽपि प्रवृत्त्यर्थम् । कृजो हेत्वादिषु टो मा भूत् । शंकरा नाम परिव्राजिका तच्छीला ॥

- (2929) अधिकरणे शेते: <3-2-15>

खे शेते खशयः ॥ । पार्श्वदिषूपसंख्यानम् ॥ पार्श्वभ्यां शेते पार्श्वशयः । पृष्ठशयः । उदरेण शेते उदरशयः ॥ । उत्तानादिषु कर्तृषु ॥ उत्तानः शेते उत्तानशयः । अवमूर्धशयः । अवनतो मूर्धा यस्य सः अवमूर्धा । अधोमुखः शेते इत्यर्थः ॥ । गिरौ उच्छन्दसि ॥ गिरौ शेते गिरिशः । कथं तर्हि गिरिशमुपचचार प्रत्यहं सा सुकेशीति । गिरिरस्यास्तीति विग्रहे लोमादित्वाच्छः ॥

- (2930) चरेष्टः <3-2-16>

अधिकरणे उपपदे । कुरुचरः । कुरुचरी ॥

- (2931) भिक्षासेनादायेषु च <3-2-17>

भिक्षां चरतीति भिक्षाचरः । सेनाचरः । आदायेति ल्यबन्तम् । आदायचरः । कथं प्रेक्ष्य स्थितां सहचरीमिति । पचादिषु चरडिति पाठात् ॥

- (2932) पुरोऽग्रतोऽग्रेषु सर्ते: <3-2-18>

पुरस्सरः । अग्रतसरः । अग्रमग्रेणाग्रे वा सरतीत्यग्रेसरः । सूत्रेऽग्रे इति एदन्तत्वमपि निपात्यते । कथं तर्हि यूथं तदग्रसरगर्वितकृष्णसारमिति । बाहुलकादिति हरदत्तः ॥

- (2933) पूर्वे कर्तरि <3-2-19>

कर्तृवाचिनि पूर्वशब्दे उपपदे सर्तेष्टः स्यात् । पूर्वः सरतीति पूर्वसरः । कर्तरि किम् । पूर्व देशं सरतीति पूर्वसारः ॥

- (2934) कृजो हेतुताच्छील्यानुलोम्येषु <3-2-20>

एषु द्योत्येषु करोतेष्टः स्यात् । अतः कृकमि 160 इति सः । यशस्करी विद्या । श्राद्धकरः । वचनकरः ॥

- (2935) दिवाविभानिशाप्रभास्कुरान्तान्तादिबहुनान्दीकिंलिपिलिबिबलिभक्तिकर्तृचित्रक्षेत्रसंख्याजङ्घाबाहवह्यतद्धनुररुषु <3-2-21>

एषु कृजष्टः स्याद् अहेत्वादावपि । दिवाकरः । विभाकरः । निशाकरः । कस्कादित्वात्सः । भास्करः । बहुकरः । बहुशब्दस्य वैपुल्यार्थं संख्यापेक्षया पृथग्ग्रहणम् । लिपिलिबिशब्दौ पर्यायौ । संख्या । एककरः । द्विकरः । कस्कादित्वादहस्करः । नित्यं समासेऽनुत्तरपदस्थस्य 159 इति षत्वम् । धनुष्करः । अरुष्करः ॥ । कियत्तद्बहुषु कृजोऽज्विधानम् । इति वार्तिकम् । किंकरा । यत्करा । तत्करा । हेत्वादौटं बाधित्वा परत्वादच् । पुंयोगे डीषु । किंकरी ॥

- (2936) कर्मणि भृतौ <3-2-22>

कर्मशब्दे उपपदे करोतेष्टः स्यात् । कर्मकरो भृतकः । कर्मकारोऽन्यः ॥

- (2937) न शब्दश्लोककलहगाथावैरचाटुसूत्रमन्त्रपदेषु <3-2-23>

एषु कृजष्टो न । हेत्वादिषु प्राप्तः प्रतिषिध्यते । शब्दकार इत्यादि ॥

- (2938) स्तम्बशक्तोरिन् <3-2-24>

। व्रीहिवत्सयोरिति वक्तव्यम् ॥ स्तम्बकरित्रीहिः । शकृत्करिर्वत्सः । व्रीहिवत्सयोः किम् । स्तम्बकारः । शकृत्कारः ॥

- (2939) हरतेर्दतिनाथयोः पशौ <3-2-25>

दृतिनाथयोरुपपदयोर्हृज इन् स्यात्पशौ कर्तरि । दृतिं हरतीति दृतिहरिः । नाथं नासारज्जुं हरतीति नाथहरिः । पशौ किम् । दृतिहारः ।
नाथहारः ॥

■ (2940) फलेग्रहिरात्मम्भरिश्च <3-2-26>

फलानि गृह्णाति फलेग्रहिः । उपपदस्य एदन्तत्वं ग्रहेरिन्प्रत्ययश्च निपात्यते । आत्मानं बिभर्तीति आत्मम्भरिः । आत्मनो मुमागमः ।
भृज इन् । चात्कुक्षिम्भरिः । चान्द्रास्तु आत्मोदरकुक्षिष्विति पेटुः । ज्योत्स्नाकरम्भमुदरम्भरयश्चकोरा इति मुरारिः ॥

■ (2941) एजेः खश् <3-2-28>

ण्यन्तादेजेः खश् स्यात् ॥

■ (2942) अरुद्विषदजन्तस्य मुम् <6-3-67>

अरुषोद्विषतोऽजन्तस्य च मुमागमः स्यात् खिदन्ते उत्तरपदे न त्वव्ययस्य । शित्त्वाच्छबादि । जनमेजयतीति जनमेजयः ॥ ।
वातशुनीतिलशर्धेष्वजधेटुदजहातिभ्यः खश् उपसंख्यानम् ॥ वातमजा मृगाः ॥

■ (2943) खित्यनव्ययस्य <6-3-66>

खिदन्ते परे पूर्वपदस्य ह्रस्वः स्यात् । ततो मुम् । शुनिन्धयः । तिलन्तुदः । शर्धजहा माषाः । शर्धोऽपानशब्दः तं जहति इति विग्रहः ।
जहातिरन्तर्भावितण्यर्थः ॥

■ (2944) नासिकास्तनयोर्ध्माधेदोः <3-2-29>

अत्र वार्तिकम् ॥ । स्तने धेदो नासिकायां ध्मश्चेति वाच्यम् ॥ स्तनं धयतीति स्तनन्धयः । धेटष्टित्त्वात् स्तनन्धयी । नासिकन्धमः ।
नासिकन्धयः ॥

■ (2945) नाडीमुष्टयोश्च <3-2-30>

एतयोरुपपदयोः कर्मणोर्ध्माधेदोः खश् स्यात् ॥ यथासंख्यंनेष्यते ॥ नाडिन्धमः । नाडिन्धयः । मुष्टिन्धमः । मुष्टिन्धयः ॥ ।
घटीखारीखरीषूपसंख्यानम् ॥ घटिन्धमः । घटिन्धय इत्यादि ॥ खारी परिमाणविशेषः । खरी गर्दभी ॥

■ (2946) उदि कूले रुजिवहोः <3-2-31>

उत्पूर्वाभ्यां रुजिवहिभ्यां कूले कर्मण्युपपदे खश् स्यात् । कूलमुद्रुजतीति कूलमुद्रुजः । कूलमुद्वहः ॥

■ (2947) वहाभे लिहः <3-2-32>

वहः स्कन्धस्तं लेढीति वहंलिहो गौः । अदादित्वाच्छपो लुक् । खशो डित्वान्न गुणः । अभंलिहो वायुः ॥

■ (2948) परिमाणे पचः <3-2-33>

प्रस्थम्पचा स्थाली । खारिम्पचः कटाहः ॥

■ (2949) मितनखे च <3-2-34>

मितम्पचा ब्राह्मणी । नखम्पचा यवागूः । पचिरत्र तापवाची ॥

■ (2950) विध्वरुषोस्तुदः <3-2-35>

विधुन्तुदः । मुमि कृते संयोगान्तस्य लोपः । अरुन्तुदः ॥

■ (2951) असूर्यललाटयोर्दशितपोः <3-2-36>

असूर्यमित्यसमर्थसमासः । दशिना नजः संबन्धात् । सूर्यं न पश्यन्तीत्यसूर्यम्पश्या राजदाराः । ललाटन्तपः सूर्यः ॥

■ (2952) उग्रपश्येरमदपाणिधमाश्च <3-2-37>

एते निपात्यन्ते । उग्रमिति क्रियाविशेषणं तस्मिन्नुपपदे दृशेः खश् । उग्रं पश्यतीत्युग्रपश्यः । इरा उदकं तेन मादयति दीप्यतेऽबिन्धनत्वादिति इरंमदो मेघज्योतिः । इह निपातनात् श्यन्न । पाणयो ध्मायन्तेऽस्मिन्निति पाणिधमोऽध्वा । अन्धकाराद्यावृत् इत्यर्थः । तत्र हि सर्पाद्यपनोदनाय पाणयो ध्मायन्ते ॥

■ (2953) प्रियवशे वदः खच् <3-2-38>

प्रियंवदः । वशंवदः ॥ गमेः सुपि वाच्यः (वा) ॥ असंज्ञार्थमिदम् । मितङ्गमो हस्ती ॥ । विहायसो विह इति वाच्यम् (वा) ॥ । खच्च डिद्वा वाच्यः (वा) ॥ विहंगमः । विहङ्गः । भुजंगमः । भुजंगः ॥

■ (2954) द्विषत्परयोस्तापेः <3-2-39>

खच्स्यात् ॥

■ (2955) खचि ह्रस्वः <6-4-94>

खचपरे णौ उपधाया ह्रस्वः स्यात् । द्विषन्तं परं वा तापयतीति द्विषन्तपः । परंतपः । घटघटीग्रहणाल्लिङ्गविशिष्टपरिभाषा अनित्या । तेनेह न । द्विषतीं तापयतीति द्विषतीतापः ॥

■ (2956) वाचि यमो व्रते <3-2-40>

वाक् शब्दे उपपदे यमेः खच् स्याद्व्रते गम्ये ॥

■ (2957) वाचंयमपुरन्दरौ च <6-3-69>

वाक्पुरोरमन्तत्वं निपात्यते । वाचंयमो मौनव्रती । व्रते किम् । अशक्त्यादिना वाचं यच्छतीति वाग्यामः ॥

■ (2958) पूः सर्वयोर्दारिसहोः <3-2-41>

पुरं दारयतीति पुरन्दरः । सर्वसहः । सहिग्रहणमसंज्ञार्थम् ॥ भगे च दारेरिति काशिका । बाहुलकेन लब्धमिदमित्याहुः । भगं दारयतीति भगन्दरः ॥

■ (2959) सर्वकूलाभकरीकेषु कषः <3-2-42>

सर्वङ्कषः खलः । कूलङ्कषा नदी । अभङ्कषो वायुः । करीङ्कषा वात्या ॥

■ (2960) मेघर्तिभयेषु कृजः <3-2-43>

मेघङ्करः । भयङ्करः । भयशब्देन तदन्तविधिः । अभयङ्करः ॥

■ (2961) क्षेमप्रियमद्रेऽण्य <3-2-44>

एषु कृजोऽण् स्यात् । चात् खच् । क्षेमङ्करः । क्षेमकारः । प्रियङ्करः । प्रियकारः । मद्रङ्करः । मद्रकारः । वेति वाच्येऽणग्रहणं हेत्वादिषु टो मा भूदिति । कथं तर्हि अल्पारम्भाः क्षेमकरा इति । कर्मणः शेषत्वविवक्षायां पचाद्यच् ॥

■ (2962) आशिते भुवः करणभावयोः <3-2-45>

आशितशब्दे उपपदे भवतेः खच् । आशितो भवत्यनेनाशितंभवः ओदनः । आशितस्य भवनं आशितम्भवः ॥

■ (2963) संज्ञायां भृत्वृजिधारिसहितपिदमः <3-2-46>

विश्वं बिभर्तीति विश्वम्भरः । विश्वंभरा । रथंतरं साम । इह रथेन तरतीति व्युत्पत्तिमात्रं न त्ववयवार्थानुगमः । पतिंवरा कन्या । शत्रुंजयो हस्ती । युगंधरः पर्वतः । शत्रुंसहः । शत्रुंतपः । अरिंदमः । दमिः शमनायां तेन सकर्मक इत्युक्तम् । मतान्तरे तु अन्तर्भावितण्यर्थोऽत्र दमिः ॥

■ (2964) गमश्च <3-2-47>

सुतंगमः ॥

- (2965) अन्तात्यन्ताध्वदूरपारसर्वानन्तेषु डः <3-2-48>

संज्ञायामिति निवृत्तम् । एषु गमेर्ऽः स्यात् । डित्त्वासामर्थ्यादभस्यापि टेलोपः । अन्तं गच्छतीत्यन्तग इत्यादि ॥ ।
 सर्वत्रपन्नयोरुपसंख्यानम् (वा) ॥ सर्वत्रगः । पन्नं पतितं गच्छतीति पन्नगः । पन्नमिति पद्यतेः क्तान्तं क्रियाविशेषणम् ॥ । उरसो
 लोपश्च ॥ उरसा गच्छतीत्युरगः ॥ । सुदुरोरधिकरणे ॥ सुखेन गच्छत्यत्र सुगः । दुर्गः ॥ । अन्यत्रापि दृश्यत इति वक्तव्यम् ॥ ग्रामगः ॥ डे
 च विहायसो विहादेशो वक्तव्यः । विहगः ॥

- (2966) आशिषि हनः <3-2-49>

शत्रुं वध्याच्छत्रुहः । आशिषि किम् । शत्रुघातः ॥ । दारावाहनोऽणन्तस्य च टः संज्ञायाम् (वा) ॥ दारुशब्दे उपपदे आङ्पूर्वाद्धन्तरेण
 टकारश्चान्तादेशो वक्तव्य इत्यर्थः । दार्वाघाटः ॥ । चारौ वा ॥ चार्वाघाटः ॥ । कर्मणि समि च ॥ कर्मण्युपदे संपूर्वाद्धन्तेरुक्तं वेत्यर्थः ।
 वर्णान्संहन्तीति वर्णसङ्घाटः । पदसङ्घाटः । वर्णसङ्घाटः । परसङ्घाटः ।

- (2967) अपे क्लेशतमसोः <3-2-50>

अपपूर्वाद्धन्तेर्ऽः स्यात् । अनाशीरर्थमिदम् । क्लेशापहः पुत्रः । तमोपहः सूर्यः ॥

- (2968) कुमारशीर्षयोर्णिनिः <3-2-51>

कुमारघाती । शिरसः शीर्षभावो निपात्यते । शीर्षघाती ॥

- (2969) लक्षणे जायापत्योष्टक् <3-2-52>

हन्तेष्टक् स्याल्लक्षणवति कर्तरि । जायाघ्नो ना । पतिघ्नी स्त्री ॥

- (2970) अमनुष्यकर्तृके च <3-2-53>

जायाघ्नस्तिलकालकः । पतिघ्नी पाणिरेखा । पित्तघ्नं घृतम् । अमनुष्येति किम् । आखुघातः शूद्रः । अथ कथं बलभद्रः प्रलम्बघ्नः ।
 शत्रुघ्नः । कृतघ्न इत्यादि । मूलविभुजादित्वात्सिद्धम् ॥ चोरघातो नगरघातो हस्तीति तु बाहुलकादणि ॥

- (2971) शक्तौ हस्तिकपाटयोः <3-2-54>

हन्तेष्टक् स्यात् शक्तौ द्योत्यायाम् । मनुष्यकर्तृकार्थमिदम् । हस्तिघ्नो ना । कपाटघ्नश्चोरः । कवाटेति पाठान्तरम् ॥

- (2972) पाणिघताडघौ शिल्पिनि <3-2-55>

हन्तेष्टक् टिलोपो घत्वं च निपात्यते पाणिताडयोरुपपदयोः । पाणिघः । ताडघः । शिल्पिनि किम् । पाणिघातः । ताडघातः ॥ । राजघ
 उपसंख्यानम् ॥ राजनं हन्ति राजघः ॥

- (2973) आद्यसुभगस्थूलपलितनग्नान्धप्रियेषु च्यर्थेष्वचौ कृजः करणे ख्युन् <3-2-56>

एषु च्यर्थेष्वच्यन्तेषु कर्मसूपपदेषु कृजः ख्युन् स्यात् । आद्यामाद्यं कुर्वन्त्यनेन आद्यकरणम् । अचवौ किम् । आद्यीकुर्वन्त्यनेन ।
 प्रतिषेधसामर्थ्यात् इह ल्युडपि नेति काशिका । भाष्यमते तु ल्युट् स्यादेव । अच्चावित्युत्तरार्थम् ॥

- (2974) कर्तरि भुवः खिष्णुच्युकजौ <3-2-57>

आद्यादिषु च्यर्थेष्वच्यन्तेषु भवतेरेतौ स्तः । अनाद्य आङ्यो भवतीति आद्यंभविष्णु । आङ्यंभावुकः । स्पृशोऽनुदके क्विन् 432 ।
 घृतस्पृक् । कर्मणीति निवृत्तम् । मन्त्रेण स्पृशतीति मन्त्रस्पृक् । ऋत्विद्गधृक्सद्गिगुष्णिगञ्चुयुजिकृञ्चां च 373 । व्याख्यातम् ।
 त्यदादिषु दृशोऽनालोचने कञ्च 429 ॥ । समानान्ययोश्चेति वाच्यम् (वा) ॥ सहक् । सहशः । अन्याहक् । अन्याहशः ॥ । क्सोऽपि
 वाच्यः (वा) ॥ तादृक्षः । सहक्षः । अन्यादृक्षः ॥

- (2975) सत्सूद्विषदुहदुहयुजविदभिदच्छिदजिनीराजामुपसर्गोऽपि क्विप् <3-2-61>

एभ्यः क्विप्स्यादुपरसर्गे सत्यसति च सुप्युपपदे । द्युसत् । उपनिषत् । अण्डस् । प्रसूः । मित्रद्विट् । प्रद्विट् । मित्रधृक् । प्रधृक् । गोधृक्
 । प्रधृक् । अश्वयुक् । प्रयुक् । वेदवित् । निविदित्यादि ॥ । अग्रग्रामाभ्यां नयतेर्णो वाच्यः ॥ अग्रणीः । ग्रामणीः ॥

- (2976) भजो णिवः <3-2-62>

सुप्युपसर्गे चोपपदे भजेर्णिवः स्यात् । अंशभाक् । प्रभाक् ॥

- (2977) अदोऽनन्ने <3-2-68>

विट् स्यात् । आममल्लि आमात् । सस्यात् । अनन्ने किम् । अन्नादः ॥

- (2978) क्रव्ये च <3-2-69>

अदेर्विट् । पूर्वेण सिद्धे वचनमण्बाधनार्थम् । क्रव्यात् आममांसभक्षकः । कथं तर्हि क्रव्यादोऽस्य आशर इति । पक्वमांसशब्दे उपपदेऽण् । उपपदस्य क्रव्यादेशः पृषोदरादित्वात् ॥

- (2979) दुहः कब्धश्च <3-2-70>

कामदुघा ॥

- (2980) अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते <3-2-75>

छन्दसीति निवृत्तम् । मनिन् क्वनिप् वनिप् विच् एते प्रत्यया धातोः स्युः ॥

- (2981) नेड्वशि कृति <7-2-8>

वशादेः कृत इण्ण स्यात् । शृ । सुशर्मा । प्रातरित्वा ॥

- (2982) विड्वनोरनुनासिकस्यात् <6-4-41>

अनुनासिकस्य आत्स्यात् । विजायत इति विजावा । ओणृ । अवावा । विच् । रोट् । रेट् । सुगण् ॥

- (2983) क्विप् च <3-2-76>

अयमपि दृश्यते । सत्सूद्विष---2975 इति त्वस्यैव प्रपञ्चः । उखास्रत् । पर्णध्वत् । वाहभट् ॥

- (2984) अन्तः <8-4-20>

पदान्तस्यानितेर्नस्य णत्वं स्यादुपसर्गस्थान्निमित्तात्परश्चेत् । हे प्राण् । शास इत्--- 2486 इतीत्वम् । मित्राणि शास्ति मित्रशीः ॥ । आशासः क्वावुपाधाया इत्वं वाच्यम् ॥ आशीः इत्वोत्वे । गीः । पूः ॥

- (2985) इस्मन्त्रन्क्विषु च <6-4-97>

एषु छादेर्ह्रस्वः स्यात् । तनुच्छत् । अनुनासिकस्य क्वि--2666 इति दीर्घः । मो नो धातोः 341 । प्रतान् । प्रशान् । च्छवोः --2561 इत्यूट् । अक्षद्यूः । ज्वरत्वरः--2654 इत्यूट् । जूः । जूरौ । जूरः । तूः । सूः । ऊः । वृद्धिः । जनानवतीति जनौः । जनावौ । जनावः । मूः । मुवौ । मुवः । सुमूः । सुम्बौ । सुम्बः । राल्लोपः 2655 । मूर्छा, मूः । मूरौ । मूरः । धूर्वी, धूः ॥

- (2986) गमः क्वौ <6-4-40>

अनुनासिकलोपः स्यात् । अङ्गत् ॥ । गमादीनामिति वक्तव्यम् (वा) ॥ परीतत् । संयत् । सुनुत् ॥ । ऊङ् च गमादीनामिति वक्तव्यम् ॥ लोपश्च ॥ अग्रेगूः । अग्रेभूः ॥

- (2987) स्थः क च <3-2-77>

चात् क्विप् । शंस्थः । शंस्थाः । शमि धातोः--2928 इत्यचं बाधितुं सूत्रम् ॥

- (2988) सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छील्ये <3-2-78>

अजात्यर्थे सुपि धातोर्णिनिः स्यात्ताच्छील्ये द्योत्ये । उष्णभोजी । शीतभोजी । अजातौ किम् । ब्राह्मणानामन्त्रयिता । ताच्छील्ये किम् । उष्णं भुङ्क्ते कदाचित् । इह वृत्तिकारेणोपसर्गभिन्न एव सुपि णिनिरिति व्याख्याय उत्प्रतिभ्यामाङि सर्तेरुपसंख्यानमिति पठितम् ।

हरदत्तमाधवीदिभिश्च तदेवानुसृतम् । तच्च भाष्यविरोधादुपेक्ष्यम् । प्रसिद्धश्चोपसर्गोऽपि णिनिः । स बभूवोपजीविनाम् । अनुयायिवर्गः । पतत्यधो धाम विसारि । न वञ्चनीयाः प्रभवोऽनुजीविभिरित्यादौ ॥ । साधुकारिण्युपसंख्यानम् ॥ । ब्रह्मणि वदः (वा) ॥ अताच्छील्यार्थं वार्तिकद्वयम् । साधुकारी । ब्रह्मवादी ॥

▪ (2989) कर्तुर्युपमाने <3-2-79>

णिनिः स्यात् । उपदार्थः कर्ता प्रत्ययार्थस्य कर्तुर्युपमानम् । उष्ट्र इव क्रोशति उष्ट्रक्रोशी । ध्वाङ्क्षरावी । अताच्छील्यार्थं जात्यर्थं च सूत्रम् । कर्तरि किम् । अपूपानिव भक्षयति माषान् । उपमाने किम् । उष्ट्रः क्रोशति ॥

▪ (2990) ब्रूते <3-2-80>

णिनिः स्यात् । स्थण्डिलशायी ॥

▪ (2991) बहुलमाभीक्ष्ण्ये <3-2-81>

पौनःपुन्ये द्योत्ये सुप्युपपदे णिनिः । क्षीरपायिण उशीनराः ॥

▪ (2992) मनः <3-2-82>

सुपि मन्यतेर्णिनिः स्यात् । दर्शनीयमानी ॥

▪ (2993) आत्ममाने खश्च <3-2-83>

स्वकर्मके मनने वर्तमानान्मन्यतेः सुपि खश् स्यात् चाण्णिनिः । पण्डितमात्मानं मन्यते पण्डितमन्यः । पण्डितमानी । खित्यनव्ययस्य 2943 । कालिमन्या । अनव्ययस्य किम् । दिवामन्या ॥

▪ (2994) इच्च एकाचोऽम्प्रत्ययवच्च <6-3-68>

इजन्तादेकाचोऽम् स्यात्स च स्वाद्यम्बवत्खिदन्ते परे । औतोऽम्शसोः 285 । गांमन्यः । वाम्शसोः 302 । स्त्रियंमन्यः । स्त्रीमन्यः । नृ । नरंमन्यः । भुवंमन्यः । श्रियमात्मानं मन्यते श्रिमन्यं कुलम् । भाष्यकारवचनात् श्रीशब्दस्य ह्रस्वो मुममोरभावश्च ॥

▪ (2995) भूते <3-2-84>

अधिकारोऽयम् । वर्तमाने लट् 2151 । इति यावत् ॥

▪ (2996) करणे यजः <3-2-85>

करणे उपपदे भूतार्थाद्यजेर्णिनिः स्यात्कर्तरि । सोमेनेष्टवान् सोमयाजी । अग्निष्टोमयाजी ॥

▪ (2997) कर्मणि हनः <3-2-86>

पितृव्यघाती । कर्मणीत्येतत् सहे च 3006 इति यावदधिक्रियते ॥

▪ (2998) ब्रह्मभूणवृत्रेषु क्विप् <3-2-87>

एषु कर्मसूपपदेषु हन्तेर्भूते क्विप्स्यात् । ब्रह्महा । भूणहा । वृत्रहा । क्विप् च 2983 इत्येव सिद्धे नियमार्थमिदम् । ब्रह्मादिष्वेव हन्तेरेव भूते एव क्विबेवेति चतुर्विधोऽत्र नियम इति काशिका । ब्रह्मादिष्वेव क्विबेवेति द्विविधो नियम इति भाष्यम् ॥

▪ (2999) सुकर्मपापमन्त्रपुण्येषु कृञः <3-2-89>

सौ कर्मादिषु च कृञः क्विप्स्यात् । त्रिविधोऽत्र नियम इति काशिका । सुकृत् । कर्मकृत् । पापकृत् । मन्त्रकृत् । पुण्यकृत् । क्विबेवेति नियमात्कर्म कृतवानित्यत्राण् । कृञ एवेति नियमान्मन्त्रमधीतवान्मन्त्राध्यायः । अत्र न क्विप् । भूत एवेति नियमान्मन्त्रं करोति करिष्यति वेति विवक्षायां न क्विप् । स्वादिष्वेवेति नियमाभावादन्यस्मिन्नप्युपपदे क्विप् । शास्त्रकृत् । भाष्यकृत् ॥

▪ (3000) सोमे सुजः <3-2-90>

सोमसुत् । चतुर्विधोऽत्र नियम इति काशिका । एवमुत्तरसूत्रेऽपि ॥

- (3001) अग्नौ चे: <3-2-91>

अग्निचित् ॥

- (3002) कर्मण्यग्न्याख्यायाम् <3-2-92>

कर्मण्युपपदे कर्मण्येव कारके चिनोते: क्विप्स्यात् अग्न्याधारस्थलविशेषस्याख्यायाम् । श्येन इव चितः श्येनचित् ॥

- (3003) कर्मणीनि विक्रियः <3-2-93>

कर्मण्युपपदे विपूर्वात्क्रीणातेरिनिः स्यात् ॥ । कुत्सितग्रहणं कर्तव्यम् (वा) ॥ सोमविक्रयी । घृतविक्रयी ॥

- (3004) दृशे: क्वनिप् <3-2-94>

कर्मणि भूत इत्येव । पारं दृष्टवान् पारदृशवा ॥

- (3005) राजनि युधि कृञः <3-2-95>

क्वनिप्स्यात् । युधिरन्तर्भावितण्यर्थः । राजानं योधितवान् राजयुध्वा । राजकृत्वा ॥

- (3006) सहे च <3-2-96>

कर्मणीति निवृत्तम् । सहयुध्वा । सहकृत्वा ॥

- (3007) सप्तम्यां जनेर्ङः <3-2-97>

सरसिजम् । मन्दुरायां जातो मन्दुरजः । इयापोः--1001 इति ह्रस्वः ॥

- (3008) पञ्चम्यामजातौ <3-2-98>

जातिशब्दवर्जिते पञ्चम्यन्ते उपपदे जनेर्ङः स्यात् । संस्कारजः । अदृष्टजः ॥

- (3009) उपसर्गे च संज्ञायाम् <3-2-99>

प्रजा स्यात्सन्ततौ जने ॥

- (3010) अनौ कर्मणि <3-2-100>

अनुपूर्वाज्जनेः कर्मण्युपपदे ङः स्यात् । पुमांसमनुरुध्य जाता पुमनुजा ॥

- (3011) अन्येष्वपि दृश्यते <3-2-101>

अन्येष्वप्युपपदेषु जनेर्ङः स्यात् । अजः । द्विजः । ब्राह्मणजः । अपिशब्दः सर्वोपाधिव्यभिचारार्थः । तेन धात्वन्तरादपि कारकान्तरेष्वपि क्वचित् । परितः खाता परिखा ॥

- (3012) क्तक्तवत् निष्ठा <1-1-26>

एतौ निष्ठासंज्ञौ स्तः ॥

- (3013) निष्ठा <3-2-102>

भूतार्थवृत्तेर्धातोर्निष्ठा स्यात् । तत्र तयोरेव-- 2833 इति भावकर्मणोः क्तः कर्तरि कृत् 2832 इति कर्तरि क्तवतुः । उकावितौ । स्नातं मया । स्तुतस्त्वया विष्णुः । विष्णुर्विश्वं कृतवान् ॥

- (3014) निष्ठायामण्यदर्थे <6-4-60>

ण्यदर्थो भावकर्मणी ततोऽन्यत्र निष्ठायां क्षियो दीर्घः स्यात् ॥

■ (3015) क्षियो दीर्घात् <8-2-46>

दीर्घात् क्षियो निष्ठातस्य नः स्यात् । क्षीणवान् । भावकर्मणोस्तु क्षितः कामो मया । श्र्युकः किति 2381 । श्रितः । श्रितवान् । भूतः । भूतवान् । क्षुतः ॥ । ऊर्णोतेर्णुवद्भावो वाच्यः (वा) ॥ तेन एकाच्त्वान्नेट् । ऊर्णुतः । नुतः । वृतः ॥

■ (3016) रदाभ्यां निष्ठातो नः पूर्वस्य च दः <8-2-42>

रेफदकाराभ्यां परस्य निष्ठातस्य नः स्यात् । निष्ठापेक्षया पूर्वस्य धातोर्दकारस्य च । शृ । ऋत इत् 2390 । रपरः । णत्वम् । शीर्णः । बहिरङ्गत्वेन वृद्धेरसिद्धत्वान्नेह । कृतस्यापत्यं कार्तिः । भिन्नः । छिन्नः ॥

■ (3017) संयोगादेरातो धातोर्यण्वतः <8-2-43>

निष्ठातस्य नः स्यात् । द्राणः । स्त्यानः । ग्लानः । म्लानः ॥

■ (3018) ल्वादिभ्यः <8-2-44>

एकविंशतेर्लृजादिभ्यः प्राग्वत् । लूनः । ज्या । ग्रहिज्या--2412 । जीनः ॥ दुग्बोर्दीर्घश्च ॥ दु गतौ दूनः । टुदु उपताप इत्ययं तु न गृह्यते सानुबन्धकत्वात् । मृदुतया दुतयेति माघः । गूनः ॥ । पूजो विनाशे ॥ पूना यवाः । विनष्टा इत्यर्थः । पूतमन्यत् ॥ । सिनोतेर्गासकर्मकर्तृकस्य ॥ सिनो ग्रासः । ग्रासेति किम् । सिता पाशेन सूकरी । कर्मकर्तृकेति किम् । सितो ग्रासो देवदत्तेन ॥

■ (3019) ओदितश्च <8-2-45>

भुजो । भुग्नः । टुओशिव । उच्छूनः । ओहाक् । प्रहीणः । (ग) स्वादय ओदितः इत्युक्तम् । सूनः । सूनवान् । दूनः । दूनवान् । ओदिन्मध्ये डीड पाठमर्थ्यान्नेट् । उड्डीनः ॥

■ (3020) द्रवमूर्तिस्पर्शयोः श्यः <6-1-24>

द्रवस्य मूर्तौ काठिन्ये स्पर्शे चार्थे श्यैडः संप्रसारणं स्यान्निष्ठायाम् ॥

■ (3021) श्योऽस्पर्शे <8-2-47>

श्यैडो निष्ठातस्य नः स्यादस्पर्शेऽर्थे । हलः -- 2559 इति दीर्घः । शीनं घृतम् । अस्पर्शे किम् । शीतं जलम् । द्रवमूर्तिस्पर्शयोः किम् । संश्यानो वृश्चिकः । शीतात्संकुचित इत्यर्थः ॥

■ (3022) प्रतेश्च <6-1-25>

प्रतिपूर्वस्य श्यः संप्रसारणं स्यान्निष्ठायाम् । प्रतिशीनः ॥

■ (3023) विभाषाऽभ्यवपूर्वस्य <6-1-26>

श्यः संप्रसारणं वा स्यात् । अभिश्यानं घृतम् । अभिशीनम् । अवश्यानोऽवशीनो वृश्चिकः । व्यवस्थितविभाषेयम् । तेनेह न । समवश्यानः ॥

■ (3024) अञ्चोऽनपादाने <8-2-48>

अञ्चो निष्ठातस्य नः स्यान् त्वपादाने ॥

■ (3025) यस्य विभाषा <7-2-15>

यस्य क्वचिद्विभाषयेद्विहितस्ततो निष्ठाया इण्ण स्यात् । उदितो वा 3328 इति क्त्वायां वेट्त्वादिह नेट् । समक्नः । अनपादाने किम् । उदक्तमुदकं कूपात् । नत्वस्यासिद्धत्वात् व्रश्च--294 इति षत्वे प्राप्ते ॥ । निष्ठादेशः षत्वस्वरप्रत्ययेद्विविधिषु सिद्धो वाच्यः ॥ वृक्णः । वृक्णवान् ॥

■ (3026) परिस्कन्दः प्राच्यभरतेषु <8-3-75>

पूर्वेण मूर्धन्ये प्राप्ते तदभावो निपात्यते । परिस्कन्दः । प्राच्येति किम् । परिष्कन्दः । परिस्कन्दः । परेश्च 2399 इति विकल्पः । स्तम्भैः 2272 इति षत्वे प्राप्ते ॥

- (3027) प्रतिस्तब्धनिस्तब्धौ च <8-3-114>

अत्र षत्वं न स्यात् ॥

- (3028) दिवोऽविजिगीषायाम् <8-3-49>

दिवो निष्ठातस्य नः स्यादविजिगीषायाम् । द्यूनः । विजिगीषायां तु द्यूतम् ॥

- (3029) निर्वाणोऽवाते <8-2-50>

अवाते इति छेदः । निपूर्वादवातेर्निष्ठातस्य नत्वं स्याद्वातस्येत्कर्ता न । निर्वाणोऽग्निर्मुनिश्च । वाते तु निर्वातो वातः ॥

- (3030) शुषः कः <8-2-51>

निष्ठात इत्येव । शुष्कः ॥

- (3031) पचो वः <8-2-52>

पक्वः ॥

- (3032) क्षायो मः <8-2-53>

क्षामः ॥

- (3033) स्तयः प्रपूर्वस्य <6-1-23>

प्रात् स्तयः संप्रसारणं स्यान्निष्ठायाम् ॥

- (3034) प्रस्त्योऽन्यतरस्याम् <8-2-54>

निष्ठातस्य मो वा स्यात् । प्रस्तीमः । प्रस्तीतः । प्रात्किम् । स्त्यानः ॥

- (3035) अनुपसर्गात्फुल्लक्षीबकशोलाघाः <8-2-55>

त्रिफाला । फुल्लः । निष्ठातस्य लत्वं निपात्यते । क्तवत्वेकदेशस्यापीदं निपातनमिष्यते । फुल्लवान् । क्षीबादिषु तु क्तप्रत्यस्यैव तलोपः । तस्यासिद्धत्वात्प्राप्तस्येटोऽभावश्च निपात्यते । क्षीबो मत्तः । कृशस्तनुः । उल्लाघो नीरोगः । अनुपसर्गात्किम् ॥

- (3036) आदितश्च <7-2-16>

आकारेतो निष्ठाया इण्ण स्यात् ॥

- (3037) ति च <7-4-89>

चरफलोपत उत्स्यात्तादौ किति । प्रफुल्लः । प्रक्षीबितः । प्रकृशितः । प्रोल्लाघितः । कथं तर्हि लोध्रद्रुमं सानुमतः प्रफुल्लमिति । फुल्लविकसने पचाद्यच् । सूत्रं तु फुल्लादिनिवृत्त्यर्थम् ॥ । उत्फुल्लसंफुल्लयोरुपसंख्यानम् ॥

- (3038) नुदविदोन्दत्राघ्राहीभ्योऽन्यतरस्याम् <8-2-56>

एभ्यो निष्ठातस्य नो वा । नुन्नः । नुत्तः । विदविचारणे रौधादिक एव गृह्यते उन्दिना परेण साहचर्यात् । विन्नः । वित्तः । वेत्तेस्तु विदितः । विद्यतेर्विन्नः । उन्दी ॥

- (3039) श्वीदितो निष्ठायाम् <7-2-14>

श्वयतेरीदितश्च निष्ठाया इण्ण । उन्नः । उत्तः । त्राणः । त्रातः । घ्राणः । घ्रातः । ह्रीणः । ह्रीतः ॥

- (3040) न ध्याख्यापमूर्च्छिमदाम् <8-2-57>

एभ्यो निष्ठातस्य नत्वं न । ध्यातः । ख्यातः । पूर्तः । राल्लोपः 2655 । मूर्तः । मत्तः ॥

- (3041) वित्तो भोगप्रत्यययोः <8-2-58>

विन्दतेर्निष्ठातस्य निपातोऽयं भोग्ये प्रतीते चार्थे । वित्तं धनम् । वित्तः पुरुषः । अनयोः किम् । विन्न । विभाषा गमहन--3099 इति क्वसौ वेट्त्वादिह नेट् ॥

- (3042) भित्तं शकलम् <8-2-59>

भिन्नमन्यत् ॥

- (3043) ऋणमाधमर्ण्ये <8-2-60>

ऋधातोः क्ते तकारस्य नत्वं निपात्यते अधमर्णव्यवहारे । ऋतमन्यत् ॥

- (3044) स्फायः स्फी निष्ठायाम् <6-1-22>

स्फीतः ॥

- (3045) इग्निष्ठायाम् <7-2-47>

निरः कुषो निष्ठाया इट् स्यात् । यस्य विभाषा 3025 इति निषेधे प्राप्ते पुनर्विधिः । निष्कुषितः ॥

- (3046) वसतिक्षुधोरिट् <7-2-52>

आभ्यां क्त्वानिष्ठयोर्नित्यमिट् स्यात् । उषितः । क्षुधितः ॥

- (3047) अञ्चेः पूजायाम् <7-2-53>

पूजार्थादञ्चेः क्त्वानिष्ठयोरिट् स्यात् । अञ्चितः । गतौ तु अक्तः ॥

- (3048) लुभोऽविमोहने <7-2-54>

लुभः क्त्वानिष्ठयोर्नित्यमिट् स्यान्नतु गार्ध्वे । लुभितः । गार्ध्वे तु लुब्धः ॥

- (3049) क्लिशः क्त्वानिष्ठयोः <7-2-50>

इङ्वा स्यात् । क्लिश उपतापे नित्यं प्राप्ते । क्लिशू विबाधने । अस्य क्त्वायां विकल्पे सिद्धेऽपि निष्ठायां निषेधे प्राप्ते विकल्पः । क्लिशितः । क्लिष्टः ॥

- (3050) पूङ्श्च <7-2-51>

पूङ्ः क्त्वानिष्ठयोरिङ्वा स्यात् ॥

- (3051) पूङ्ः क्त्वा च <1-2-22>

पूङ्ः क्त्वा निष्ठा च सेट् किन्न स्यात् । पवितः । पूतः । क्त्वाग्रहणमुत्तरार्थम् । ोपधात्--3324 इत्यत्र हि क्त्वैव संबध्यते ॥

- (3052) निष्ठा शीङ् स्विदिमिदिक्ष्विदिधृषः <1-2-19>

एभ्यः सेण्निष्ठा किन्न स्यात् । शयितः । शयितवान् । अनुबन्धनिर्देशो यङ्लुङ्निवृत्त्यर्थः । शेशितः । शेशितवान् ॥ । आदिकर्मणि निष्ठा वक्तव्या (वा) ॥

- (3053) आदिकर्मणि क्तः कर्तरि च <3-4-71>

आदिकर्मणि यः क्तः स कर्तरि स्यात् चाद्भावकर्मणोः ॥

■ (3054) विभाषा भावादिकर्मणोः <7-2-17>

भावे आदिकर्मणि चादितो निष्ठाया इङ्वा स्यात् । प्रस्वेदितश्चैत्रः । प्रस्वेदितं तेन । जिष्विदेति भ्वादिरत्र गृह्यते । जीद्विः साहचर्यात् । स्विद्यतेस्तु स्विदित इत्येव । जिमिदा । जिष्विदा । दिवादी भ्वादी च । प्रमेदितः । प्रमेदितवान् । प्रक्ष्वेदितः । प्रक्ष्वेदितवान् । प्रधर्षितः । प्रधर्षितवान् । प्रधर्षितं तेन । सेट् किम् । प्रस्विन्नः । प्रस्विन्नं तेनेत्यादि ॥

■ (3055) मृषस्तितिक्षायाम् <1-2-20>

सेष्णिष्ठाकिन्न स्यात् । मर्षितः । मर्षितवान् । क्षमायां किम् । अपमृषितं वाक्यम् । अविस्पष्टमित्यर्थः ॥

■ (3056) उदुपधाद्भावादिकर्मणोरन्यतरस्याम् <1-2-21>

उदुपधात्परा भावादिकर्मणोः सेष्णिष्ठा वा किन्न स्यात् । द्युतितम् । द्योतितम् । मुदितम् । मोदितं साधुना । प्रद्युतितः । प्रद्योतितः । प्रमुदितः । प्रमोदितः साधुः । उदुपधात्किम् । विदितम् । भावेत्यादि किम् । रुचितं कार्षापणम् । सेट्किम् । कृष्टम् ॥ । शब्धिकरणेभ्य एवेप्यते (वा) ॥ नेह । गुध्यतेर्गुधितम् ॥

■ (3057) निष्ठायां सेटि <6-4-52>

पोर्लोपः स्यात् । भावितः । भावितवान् । श्वीदितः--3039 इति नेट् । संप्रसारणम् । शूनः । दीप्तः । गुहू, गूढः । वनु, वतः । तनु, ततः । पतेः सनि वेट्कत्वादिङभावे प्राप्ते द्वितीयाश्रित--- 686 इति सूत्रे वेट्कत्वात्सिद्धे

कृन्तत्यादीनामीदित्वेनानित्यत्वज्ञापनाद्वा । तेन धावितमिभराजधियेत्यादि । यस्य विभाषा 3025 इत्यत्रैकाच इत्येव । दरिद्रतः ॥

■ (3058) क्षुब्धस्वान्तध्वान्तलग्नम्लिष्टविरिब्धफाण्टबाढानि मन्थमनस्तमः सक्ताविस्पष्टस्वरानायासभृशेषु <7-2-18>

क्षुब्धादीन्यष्टावनिट्कानि निपात्यन्ते समुदायेन मन्थादिषु वाच्येषु । द्रवद्रव्यसंपृक्ताः सक्तवो मन्थो मन्थनदण्डश्च । क्षुब्धो मन्थश्चेत् । स्वान्तं मनः । ध्वान्तं तमः । लग्नं सक्तम् । निष्ठानत्वमपि निपातनात् । म्लिष्टविस्पष्टम् । विरिब्धः स्वरः । म्लेच्छ रेभृ अनयोरुपधाया इत्वमपि निपात्यते । फाण्टम् अनायाससाध्यः कषायविशेषः । माधवस्तु नवनीतभावात्प्रागवस्थापन्नं द्रव्यं फाण्टमिति वेदभाष्ये आह । बाढं भृशम् । अन्यत्र तु क्षुभितम् । क्षुब्धो राजेति त्वागमशास्त्रस्यानित्यत्वात् । स्वनितम् । ध्वनितम् । लगितम् । म्लेच्छितम् । विरेभितम् । फणितम् । वाहितम् ॥

■ (3059) धृषिशसी वैयात्ये <7-2-19>

एतौ निष्ठायामविनये एवानिटौ स्तः । धृष्टः । विशस्तः । अन्यत्र धर्षितः । विशसितः । भावादिकर्मणोस्तु वैयात्ये धृषिर्नास्ति । अत एव नियमार्थमिदं सूत्रमिति वृत्तिः । धृषेरादित्वे फलं चिन्त्यमिति हरदत्तः । माधवस्तु भावादिकर्मणोरवैयात्ये विकल्पमाह । धृष्टम् । धर्षितम् । प्रधृष्टः । प्रधर्षितः ॥

■ (3060) दृढः स्थूलबलयोः <7-2-20>

स्थूले बलवति न निपात्यते । दृह दृहि वृद्धौ । क्तस्येडभावः तस्य ढत्वम् । हस्य लोपः । इदितो नलोपश्च । दृहितः । दृंहितोऽन्यः ॥

■ (3061) प्रभौ परिवृढः <7-2-21>

वृह वृहि वृद्धौ । निपातनं प्राग्वत् । परिवृहितः । परिवृंहितोऽन्यः ॥

■ (3062) कृच्छ्रगहनयोः कषः <7-2-22>

कषो निष्ठाय इण्ण स्यादेतयोरर्थयोः । कष्टं दुःखं तत्कारणं च । स्तात्कष्टं कृच्छ्रमाभीलम् । कष्टो मोहः । कष्टं शास्त्रम् । दुरवगाहमित्यर्थः । कषितमन्यत् ॥

■ (3063) घुषिरविशब्दने <7-2-23>

घुषिर्निष्ठायामनिट् स्यात् । घुष्टा रज्जुः । अविशब्दने किम् । घुषितं वाक्यम् । शब्देन प्रकटीकृताभिप्रायमित्यर्थः ॥

■ (3064) अर्दः संनिविभ्यः <7-2-24>

एतत्पूर्वादर्दिनिष्ठाया इण्ण स्यात् । समर्णः । न्यर्णः । व्यर्णः । अर्दितोऽन्यः ॥

▪ (3065) अभेश्चाविदूर्य <7-2-25>

अभ्यर्णम् । नातिदूरं नासन्नं वा । अभ्यर्दितमन्यत् ॥

▪ (3066) णेरध्ययने वृत्तम् <7-2-26>

ण्यन्तादवृत्तेः क्तस्येडभावो णिलुक्चाधीयमानेऽर्थे । वृत्तं छन्दश्छात्रेण । संपादितम् । अधीतमिति यावत् । अन्यत्र तु वर्तिताः रज्जुः ॥

▪ (3067) शृतं पाके <6-1-27>

श्रातिश्रपयत्योः क्ते शृभावो निपात्यते । क्षीरहविषोः पाके । शृतं क्षीरम् । स्वयमेव विक्लिन्नं पक्वं वेत्यर्थः । क्षीरहविर्भ्यामन्यत्तु श्राणं श्रपितं वा ॥

▪ (3068) वा दान्तशान्तपूर्णदस्तस्पष्टच्छन्नजप्ताः <7-2-27>

एते णिचि निष्ठान्ता वा निपात्यते । पक्षे । दमितः । शमितः । पूरितः । दासितः । स्पाशितः । छादितः । जपितः ॥

▪ (3069) रुष्यमत्वरसंघुषाऽऽस्वनाम् <7-2-28>

एभ्यो निष्ठाया इड्वा । रुषितः । रुष्टः । आन्तः । अमितः । तूर्णः । त्वरितः । अस्याऽऽत्त्वे फलं मन्दम् । संघुष्टः । संघुषितः । आस्वान्तः । आस्वनितः ॥

▪ (3070) हृषेर्लोमसु <7-2-29>

हृषेर्निष्ठाया इड्वा स्यात् लोमसु विषये । हृष्टं हृषितं लोम ॥ । विस्मितप्रतिघातयोश्च ॥ हृषो हृषितो मैत्रः । विस्मितः प्रतिहतो वेत्यर्थः । अन्यत्र तु । हृषु अलीके । उदित्वान्निष्ठायां नेट् । हृष तुष्टौ इट् ॥

▪ (3071) अपचितश्च <7-2-30>

चायतेर्निपातोऽयं वा । अपचितः । अपचायितः ॥

▪ (3072) प्यायः पी <6-1-28>

वा स्यान्निष्ठायाम् । व्यवस्थितविभाषेयम् । तेन स्वाङ्गे नित्यम् । पीनं सुखम् । अन्यत्र प्यानः पीनः स्वेदः । सोपसर्गस्य न प्रप्यानः । आङ्पूर्वस्यान्धूधसोः स्यादेव । आपीनोन्धुः । आपीनमूधः ॥

▪ (3073) हलादोः निष्ठायाम् <6-4-94>

ह्रस्वः स्यात् । प्रहलन्नः ॥

▪ (3074) द्यतिस्वतिमास्थामित्ति किति <7-4-40>

एषामिकारोऽन्तादेशः स्यात्तादौ किति । ईत्वदद्भावयोरपवादः । दितः । सितः । मा माङ् मेङ् । मितः । स्थितः ॥

▪ (3075) शाच्छोरन्यतरस्याम् <7-4-41>

शितः । शातः । छितः । छातः । व्यवस्थितविभाषात्वाद्व्रतविषये श्यतेर्नित्यम् । संशितं व्रतम् । सम्यक्संपादितमित्यर्थः । संशितो ब्राह्मणः । व्रतविषयकयत्नवानित्यर्थः ॥

▪ (3076) दधातेर्हिः <7-4-42>

तादौ किति । अभिहितम् । निहितम् ॥

▪ (3077) दो दद्धोः <7-4-46>

घुसंजकस्य दा इत्यस्य दथ् स्यात्तादौ किम् । चर्त्वम् । दत्तः । घोः किम् । दातः । तान्तो वायमादेशः न चैवं विदत्तमित्यादावुपसर्गस्य दस्ति 3079 इति दीर्घापत्तिः । तकारादौ तद्विधानात् । दान्तो वा धान्तो वा । न च दान्तत्वे निष्ठानत्वं धान्तत्वे झषस्तथोः--2280 इति धत्वं शङ्क्यम् । सन्निपातपरिभाषाविरोधात् ॥

■ (3078) अच उपसर्गात्तः <7-4-47>

अजन्तादुपसर्गात्परस्य दा इत्यस्य घोरचस्तः स्यात्तादौ किति । चर्त्वम् । प्रत्तः । अवत्तः । अवदत्तं विदत्तं च प्रदत्तं चादिकर्मणि । सुदत्तमवुदत्तं च निदत्तमिति चेप्यते ॥ चशब्दाद्यथाप्राप्तम् ॥

■ (3079) दस्ति <6-3-124>

इगन्तोपसर्गस्य दीर्घः स्याद्वादेशो यस्तकारस्तदादावुत्तरपदे । खरिच 121 इति चर्त्वमाश्रयात्सिद्धम् । नीत्तम् । सूत्तम् । घुमास्था 2462 इतीत्वम् । धेट् । धीतम् । गीतम् । पीतम् । जनसन -- 2504 इत्यात्वम् । जातम् । सातम् । खातम् ॥

■ (3080) अदो जग्धिर्ल्यप्ति किति <2-4-36>

ल्यबिति लुप्तसप्तमीकम् । अदो जग्धिः स्यात् ल्यपि तादौ किति च । इकार उच्चारणार्थः । धत्वम् । झरो झरि 71 । जग्धः । आदिकर्मणि क्तः कर्तरि च 3053 । प्रकृतः कटं सः । प्रकृतः कटस्तेन । निष्ठायामप्यदर्थे 3014 इति दीर्घः । क्षियो दीर्घात् 3015 इति णत्वम् । प्रक्षीणः सः ॥

■ (3081) वाक्रोशदैर्न्ययोः <6-4-61>

क्षियो निष्ठायां दीर्घो वा स्यादाक्रोशे दैन्ये च । क्षीणायुर्भव । क्षितायुर्वा । क्षीणोऽयं तपस्वी । क्षितो वा ॥

■ (3082) निनदीभ्यां स्नातेः कौशले <8-3-89>

आभ्यां स्नातेः सस्य षः स्यात्कौशले गम्ये । निष्णातः । शास्त्रेषु । नद्यां स्नातीति नदीष्णः । सुपि 2916 इति कः ॥

■ (3083) सूत्रं प्रतिष्णातम् <8-3-90>

प्रतेः स्नातेः षत्वम् । प्रतिष्णातं सूत्रम् । शुद्धमित्यर्थः । अन्यत्र प्रतिस्नातम् ॥

■ (3084) कपिष्ठलो गोत्रे <8-3-91>

कपिष्ठलो नाम यस्य कपिष्ठलिः पुत्रः । गोत्रे किम् । कपीनां स्थलं कपिस्थलम् ॥

■ (3085) विकुशमिपरिभ्यः स्थलम् <8-3-96>

एभ्यः स्थलस्य सस्य षः स्यात् । विष्ठलम् । कुष्ठलम् । शमिष्ठलम् । परिष्ठलम् ॥

■ (3086) गत्यर्थकर्मकश्लिषशीङ्स्थासवसजनरुहजीर्यतिभ्यश्च <3-4-72>

एभ्यः कर्तरि क्तः स्यात् भावकर्मणोश्च । गङ्गां गतः । गङ्गां प्राप्तः । ग्लानः सः । लक्ष्मीमाश्लिष्टो हरिः । शेषमधिशयितः । वैकुण्ठमधिष्ठितः । शिवमुपासितः । हरिदिनमुपोषितः । राममनुजातः । गरुडमारूढः । विश्वमनुजीर्णः । पक्षे प्राप्ता गङ्गा येनेत्यादि ॥

■ (3087) क्तोऽधिकरणे च ध्रौव्यगतिप्रत्यवसानार्थेभ्यः <3-4-76>

एभ्योऽधिकरणे क्तः स्यात् चाद्याथाप्राप्तम् । ध्रौव्यं स्थैर्यम् ॥ मुकुन्दस्यासितामिदमिदं यातं रमापतेः । भुक्तमेतदनन्तस्येत्युचुर्गोप्यो दिदृक्षवः ॥ आसेरकर्मकत्वात्कर्तरि भावे च । आसितो मुकुन्दः । आसितं तेन । गत्यर्थेभ्यः कर्तरि कर्मणि । अनन्तेनेदं भुक्तम् । कथं भुक्ता ब्राह्मणा इति । भुक्तमिति एषामिति मत्वर्थीयोऽच् । वर्तमाने इत्यधिकृत्य ॥

■ (3088) जीतः क्तः <3-2-187>

जिक्विदा । क्विण्णः । जिःथ्दयःन्धी । इद्धः ॥

■ (3089) मतिबुद्धिपूजार्थेभ्यश्च <3-2-188>

मतिरिहेच्छा । बुद्धेः पृथगुपादानात् । राज्ञां मतः इष्टः । तैरिष्यमाण इत्यर्थः । बुद्धः । विदितः । पूजितः । अर्चितः ।
चकारोऽनुक्तसमुच्चयार्थः । शीलितो रक्षितः क्षान्त आकृष्टो जुष्ट इत्यादि ॥

■ (3090) नपुंसके भावे क्तः <3-3-114>

कलीबत्व विशिष्टे भावे कालसामान्ये क्तः स्यात् । जल्पितम् । शयितम् । हसितम् ।

■ (3091) सुयजोऽवनिप् <3-2-103>

सुनोतेर्यजेश्चवनिप्स्याद्भूते । सुत्वा । सुत्वानौ । यज्वा । यज्वानौ ॥

■ (3092) जीर्यतेरतृन् <3-2-104>

भूत इत्येव । जरन् । जरन्तौ । जरन्तः । वासरूपन्यायेन निष्ठापि । जीर्णो जीर्णवान् ॥

■ (3093) छन्दसि लिट् <3-2-105>

■ (3094) लिटः कानज्वा <3-2-106>

■ (3095) क्वसुश्च <3-2-107>

इह भूतसामान्ये छन्दसि लिट् तस्य विधीयमानौ क्वसुकानचावपि छान्दसाविति त्रिमुनिमतम् । क्वयस्तु बहुलं प्रयुज्जते । तं तस्थिवांसं
नगरोपकण्ठे इति । श्रेयांसि सर्वाण्यधिजग्मुषस्ते इत्यादि ॥

■ (3096) वस्वेकाजादसाम् <7-2-67>

कृतद्विर्वचनानामेकाचामादन्तानां घसेश्च वसोरिट् नान्येषाम् । एकाच् । आदिवान् । आरिवान् । आत् । ददिवान् । जक्षिवान् । एषां किम्
। बभूवन् ॥

■ (3097) भाषायां सदवसश्रुवः <3-2-108>

सदादिभ्यो भूतसामान्ये भाषायां लिङ्वा स्यात् तस्य च नित्यं क्वसुः । निषेदुषीमासनबन्धधीरः । अध्युषुषस्तामभवञ्जनस्य । शुश्रुवान् ॥

■ (3098) उपेयिवाननाश्वाननूचानश्च <3-2-109>

एते निपात्यन्ते । उपपूर्वादिणो भाषायामपि भूतमात्रे लिङ्वा तस्य नित्यं क्वसुः । इट् । उपेयिवान् । उपेयुषः स्वामपि मूर्तिमग्र्याम् ।
उपेयुषी । उपेत्यविवक्षितम् । ईयिवान् । समीयिवान् । नञ्पूर्वादशनातेः क्वसुरिडभावश्च । धृतजयधृतेरनाशुष इति भारविः । अनुपूर्वाद्वचेः
कर्तरि कानच् । वेदस्यानुवचनं कृतवाननूचानः ॥

■ (3099) विभाषा गमहनविदविशाम् <7-2-68>

एभ्यो वसोरिङ्वा । जग्मिवान् । जगन्वान् । जघ्निवान् । जगन्वान् । विविदिवान् । विविद्वान् । विविशिवान् । विविश्वान् । विशिना
साहचर्याद्विन्दतेर्गहणम् । वेत्तेस्तु विविद्वान् । नेङ्वशि कृति 2981 इतीप्निषेधः ॥ दृशश्च (वा) ॥ ददृशिवान् । ददृश्वान् ॥

■ (3100) लटः शतृशानचावप्रथमासमानाधिकरणे <2-2-124>

अप्रथमान्तेन सामानाधिकरण्ये सतीत्यर्थः । शबादि । पचन्तं चैत्रं पश्य ॥

■ (3101) आने मुक् <7-2-82>

अङ्गस्यातो मुमागमः स्यादाने परे । पचमानं चैत्रं पश्य । लङित्यनुवर्तमाने पुनर्लङ्ग्रहणमधिकविधानार्थम् । तेन
प्रथमासमानाधिकरण्येऽपि क्वचित् । सन् ब्राह्मणः ॥ । माड्याक्रोशे इति वाच्यम् ॥ मा जीवन् यः परावज्ञादुःखदग्धोऽपि जीवति । माडि
लुङ् 2219 इति प्राप्ते एतद्वचनसामर्थ्यालुक् ॥

■ (3102) संबोधने च <3-2-125>

हे पचन् । हे पचमान ॥

- (3103) लक्षणहेत्वोः क्रियायाः <3-2-126>

क्रियायाः परिचायके हेतौ चार्थे वर्तमानाद्वातोर्लटः शतृशानचौ स्तः । शयाना भुञ्जते यवनाः । अर्जयन्वसति । हरिं पश्यन्मुच्यते । हेतुः फलं कारणं च । कृत्यचः 2835 । प्रपीयमाणः सोमः ॥

- (3104) ईदासः <7-2-83>

आसः परस्यानस्य ईत्स्यात् । आदेः परस्य 44 । आसीनः ॥

- (3105) विदेः शतुर्वसुः <7-1-36>

वेत्तेः परस्य शतुर्वसुरादेशो वा स्यात् । विदन् । विद्वान् । विदुषी ॥

- (3106) तौ सत् <3-2-127>

तौ शतृशानचौ सत्संज्ञौ स्तः ॥

- (3107) नृटः सद्वा <3-3-14>

व्यवस्थितविभाषयम् । तेनाप्रथमासामानाधिकरण्ये प्रत्ययोत्तरपदयोः संबोधने लक्षणहेत्वोश्च नित्यम् । करिष्यन्तं करिष्यमाणं पश्य । करिष्यतोऽपत्यं कारिष्यतः । करिष्यद्भक्तिः । हे करिष्यन् । अर्जयिष्यन्वसति । प्रथमासमानाधिकरणेऽपि क्वचित् । करिष्यतीति करिष्यन् ॥

- (3108) पुङ्यजो शानन् <3-2-128>

वर्तमाने । पवमानः । यजमानः ॥

- (3109) ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु चानश् <3-2-129>

एषु द्योत्येषु कर्तरि चानश् । भोगं भुञ्जानः । कवचं बिभ्राणं । शत्रून्निघ्नानः ॥

- (3110) इङ्धार्योः शत्रुकृच्छ्रिणि <3-2-130>

आभ्यां शत्रु स्यादकृच्छ्रिणि कर्तरि । अधीयन् । धारयन् । अकृच्छ्रिणि किम् । कृच्छ्रेणाधीते । धारयति ॥

- (3111) द्विषोऽमित्रे <3-2-131>

द्विषन् शत्रुः ॥

- (3112) सुत्रो यजसंयोगे <3-2-132>

सर्वे सुन्वन्तः सर्वे यजमानाः सत्रिणः ॥

- (3113) अर्हः प्रशंसायाम् <3-2-133>

अर्हन् ॥

- (3114) आक्वेस्तच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिषु <3-2-134>

क्विवपमभिव्याप्य वक्ष्यमाणाः प्रत्ययास्तच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिषु कर्तृषु बोध्याः ॥

- (3115) तृन् <3-2-135>

कर्ता कटान् ॥

- (3116) अलंकृञ्जिराकृञ्प्रजनोत्पचोत्पतोन्मदरुच्यपत्रपवृतुवृधुसहचर इष्णुच् <3-2-136>

अलंकरिष्णुः । निराकरिष्णुः । प्रजनिष्णुः । उत्पतिष्णु । उत्पचिष्णुः । उन्मदिष्णुः । रोचिष्णुः । अपत्रपिष्णुः ।

वर्तिष्णुः । वर्धिष्णुः । सहिष्णुः । चरिष्णुः ॥

- (3117) णेश्छन्दसि <3-2-137>

वीरुधः पारयिष्णवः ॥

- (3118) भुवश्च <3-2-138>

छन्दसीत्येव । भविष्णुः । कथं तर्हि जगत्प्रभोरप्रभविष्णुः वैष्णवमिति । निरङ्कुशाः कवयः । चकारोऽनुक्तसमुच्चयार्थः । भ्राजिष्णुरिति वृत्तिः । एवं क्षयिष्णुः । नैतद्भाष्ये दृष्टम् ॥

- (3119) ग्लजिस्थश्च गस्नुः <3-2-139>

छन्दसीति निवृत्तम् । गिदयं न तु कित् । तेन स्थः ईत्वं न । ग्लास्नुः । गित्त्वान्न गुणः । जिष्णुः । स्थास्नुः । चाद्भुवः । श्र्युकः किति 2381 इत्यत्र गकारप्रश्लेषान्नेट् । भूष्णुः ॥ दंशेश्छन्दस्युपसंख्यानम् ॥ दङ्क्षणवः पशवः ॥

- (3120) त्रसिगृधिधृषिक्षिपेः क्नुः <3-2-140>

त्रस्नुः । गृध्नुः । धृष्णुः । क्षिप्नुः ॥

- (3121) शमित्यष्टाभ्यो घिनुण् <3-2-141>

उकार उच्चारणार्थ इति काशिका । अनुबन्ध इति भाष्यम् । तेन शमिनितरा शमिनीतरेत्यत्र गितश्च 987 इति ह्रस्वविकल्पः । न चैवं शमिनावित्यादौ नुम्प्रसङ्गः । झल्यग्रहणमपकृष्य झन्तानामेव तद्विधानात् । नोदात्तोपदेशस्य --2763 इति वृद्धिनिषेधः । शमी । तमी । दमी । श्रीमी । भ्रमी । क्षमी । क्लमी । प्रमादी । उत्पूर्वांन्मदेः अलंकृजादिसूत्रेणोष्णुजुक्तो वासरूपविधिना घिनुणपि । उन्मादी । ताच्छीलिकेषु वासरूपविधिर्नास्तीति तु प्रायिकम् ॥

- (3122) संपृचानुरुधाङ्यमाङ्यसपरिसृसृजपरिदेविसंज्वरपरिक्षिपपरिटपरिवदपरिदहपरिमुहदुषद्विषदुहदुहयुजाक्रीडविविचत्यजरजभजातिचरापचरामुषाभ्याहन् ईश्च <3-2-142>

घिनुण् स्यात् । संपर्की । अनुरोधी । आयामी । आयासी । परिसारी । संसर्गी । परिदेवी । संज्वारी । परिक्षेपी । परिराटी । परिवादी । परिदाही । परिमोही । दोषी । द्वेषी । द्रोही । दोही । योगी । आक्रीडी । विवेकी । त्यागी । रागी । भागी । अतिचारी । अपचारी । आमोषी । अभ्यघाती ॥

- (3123) वौ कषलसकत्थसम्भः <3-2-143>

विकाषी । विलासी । विकत्थी । विसम्भी ॥

- (3124) अपे च लषः <3-2-144>

चाद्वौ । अपलाषी । विलाषी ॥

- (3125) प्रे लपसृद्रुमथवदवसः <3-2-145>

प्रलापी । प्रसारी । प्रद्रावी । प्रमाथी । प्रवादी । प्रवासी ॥

- (3126) निन्दहिंसक्लिशखादविनाशपरिक्षिपपरिवादिव्याभाषासूयो वुज् <3-2-146>

पञ्चम्यर्थे प्रथमा । एभ्यो वुज् स्यात् । निन्दकः । हिंसक इत्यादि । ण्वुला सिद्धे वुज्वचनं ज्ञापकं तच्छीलादिषु वासरूपन्यायेन तृजादयो नेति ॥

- (3127) देविक्रुशोश्चोपसर्गे <3-2-147>

आदेवकः । आक्रोशकः । उपसर्गे किम् । देवयिता । क्रोष्टा ॥

- (3128) चलनशब्दार्थादकर्मकाद्युच् <3-2-148>

चलनार्थाच्छब्दार्थाच्च युच् स्यात् । चलनः । चोपनः । कम्पनः । शब्दनः । रवणः । अकर्मकात्किम् । पठिता विद्याम् ॥

- (3129) अनुदात्तेतश्च हलादेः <3-2-149>

अकर्मकाद्युच् स्यात् । वर्तनः । वर्धनः । अनुदात्तेतः किम् । भविता । हलादेः किम् । एधिता । अकर्मकात्किम् । वसिता वस्त्रम् ॥

- (3130) जुचङ्क्रम्यदन्द्रम्यसृगृधिज्वलशुचलषपतपदः <3-2-150>

जु इति सौत्रो धातुर्गतौ वेगे च । जवनः । चङ्क्रमणः । दन्द्रमणः । सरणः । पूर्वेण सिद्धे पदिग्रहणं लषपतपत 3134 इत्युक्ता बाधा माभूदिति । तेन ताच्छीलिकेषु परस्परं वासरूपविधिर्नास्तीति । तेनालंकृतस्तृन् ॥

- (3131) क्रोधमण्डार्थेभ्यश्च <3-2-151>

क्रोधनः । रोषणः । मण्डनः । भूषणः ॥

- (3132) न यः <3-2-152>

यकारान्ताद्युच् न स्यात् । क्नूयिता । क्षमायिता ॥

- (3133) सूददीपदीक्षश्च <3-2-153>

युच् न स्यात् । सूदिता । दीपिता । दीक्षिता । नमिकम्पि--3147 इति रेण युचो बाधे सिद्धे दीपेर्ग्रहणं ज्ञापयति ताच्छीलिकेषु वासरूपविधिर्नास्तीति प्रायिकमिति । तेन कम्प्रा कमना युवतिः । कम्प्रा कम्पना शाखा । यदि सूदेर्युज् न । कथं मधुसूदनः । नन्द्यादिः ॥

- (3134) लषपतपदस्थाभूवृषहनकमगमशृभ्य उकञ् <3-2-154>

लाषुकः । पातुक इत्यादि ॥

- (3135) जल्पभिक्षकुट्टलुण्टवृङ्कः षाकन् <3-2-155>

जल्पाकः । भिक्षाकः । कुट्टाकः । लुण्टाकः । वराकः । वराकी ॥

- (3136) प्रजोरिनिः <3-2-156>

प्रजवी । प्रजविनौ । प्रजविनः ॥

- (3137) जिहक्षिविश्रीण्वमाव्यथाभ्यमपरिभूप्रसूभ्यश्च <3-2-157>

जयी । दरी । क्षयी । विश्रयी । अत्ययी । वमी । अव्यथी । अभ्यमी । परिभवी । प्रसवी ॥

- (3138) स्पृहिगृहिपतिदयिनिद्रातन्द्राश्रद्धाभ्य आलुच् <3-2-158>

आद्यास्त्रयश्चुरादावदन्ताः । स्पृह्यालुः । गृह्यालुः । पत्यालुः । दयालुः । निद्रालुः । तत्पूर्वो द्रा । तदो नान्तत्वं निपात्यते । तन्द्रालुः ॥ । शीडो वाच्यः ॥ श्यालुः ॥

- (3139) दाधेदृसिशदसदो रुः <3-2-159>

दारुः । धारुः । सेरुः । शद्रुः । सदुः ॥

- (3140) सृघस्यदः क्मरच् <3-2-160>

सृमरः । घस्मरः । अघ्ररः ॥

- (3141) भञ्जभासमिदो घुरच् <3-2-161>

भङ्गुरः । भासुरः । मेदुरः ॥

- (3142) विदिभिदिच्छिदेः कुरच् <3-2-162>

विदुरः । भिदुरम् । छिदुरम् ॥

- (3143) इण्णशजिसर्तिभ्यः क्वरप् <3-2-163>

इत्वरः । इत्वरी । नश्वरः । जित्वरः । सृत्वरः ॥

- (3144) गत्वरश्च <3-2-164>

गमेरनुनासिकलोपोऽपि निपात्यते । गत्वरी ॥

- (3145) जागरूकः <3-2-165>

जागर्तूरूकः स्यात् । जागरूकः ॥

- (3146) यजजपदशां यङ् <3-2-166>

एभ्यो यङ्न्तेभ्यः ऊकः स्यात् । दशामिति भाविना नलोपेन निर्देशः । यायजूकः । जञ्जपूकः । दन्दशूकः ॥

- (3147) नमिकम्पिस्म्यजसकमर्हिसदीपो रः <3-2-167>

नमः । कम्प्रः । स्मेरः । जसिर्नञ्पूर्वः क्रियासातत्ये वर्तते । अजस्रम् । सन्ततमित्यर्थः । कम्पः । हिंस्रः । दीप्रः ॥

- (3148) सनाशंसभिक्ष उः <3-2-168>

चिकीर्षुः । आशंसुः । भिक्षुः ॥

- (3149) विन्दुरिच्छुः <3-2-169>

वेत्तेर्नुम् एषेच्छत्वं च निपात्यते । वेत्ति तच्छीलो विन्दः । इच्छति इच्छुः ॥

- (3150) क्याच्छन्दसि <3-2-170>

देवाञ्जिगाति सुम्नयुः ॥

- (3151) आदृगमहनजनः किकिनौ लिट् च <3-2-171>

आदन्तादृदन्तादृगमादिभ्यश्च किकिनौ स्तश्छन्दसि तौ च लिङ्वात् । पपिः सोमं ददिर्गाः । बभ्रिर्वज्रम् । जग्मिर्युवा । जघ्निर्वृत्रममित्रियम् । जजिः ॥ । भाषायां धाञ्कृसृगमिजनिमिभ्यः ॥ दधिः । चक्रिः । सस्रिः । जग्मिः । जजिः । नेमिः ॥ । सासहिवावहिचाचलिपापतीनामुपसंख्यानम् ॥ यङ्न्तेभ्यः सहेत्यादिभ्यः किकिनौ पतेर्नीगभावश्च निपात्यते ॥

- (3152) स्वपितृषोर्नुजिङ् <3-2-172>

स्वप्नक् । तृष्णक् । तृष्णजौ । तृष्णजः । धृषेश्चेति वाच्यमिति काशिकादौ । धृष्णक् ॥

- (3153) शृवन्द्योरारुः <3-2-173>

शरारुः । वन्दारुः ॥

- (3154) भियः कुक्कुनौ <3-2-174>

भीरुः । भीलुकः ॥ । कुक्कुन्नपि वाच्यः (वा) ॥ भीरुकः ॥

- (3155) स्थेशभासपिसकसो वरच् <3-2-175>

स्थावरः । ईश्वरः । भास्वरः । पेस्वरः । कस्वरः ॥

- (3156) यश्च यङ् <3-2-176>

यातेर्यङन्ताद्वरच् स्यात् । अतो लोपः 2380 । तस्य अचः परस्मिन् 50 इति स्थानिवद्भावे प्राप्ते पदस्य चरमावयवे द्विविचनानां च कर्तव्ये परनिमित्तोऽजादेशे न स्थानिवत् तस्य यलोपं प्रति स्थानिवद्भावनिषेधात् लोपो व्योः--- 873 इति यलोपः । अल्लोपस्य स्थानिवत्त्वामाश्रित्य आतो लोपे प्राप्ते । वरे लुप्तं न स्थानिवत् । यायावरः ॥

- (3157) भाजभासधुर्विद्यतोर्जिपृजुग्रावस्तुवः क्विप् <3-2-177>

विभ्राट् । भाः । भासौ । धूः । धुरौ । विद्युत् । ऊकर् । पूः । पुरौ । दृशिग्रहणस्यापकर्षाज्जवतेर्दीर्घः । जूः । जुवौ । जुवः । ग्रावशब्दस्य धातुना समासः सूत्रे निपात्यते । ततः क्विप् । ग्रावस्तुत् ॥

- (3158) अन्येभ्योऽपि दृश्यते <3-2-178>

क्विप् । छित् । भिद् । दृशिग्रहणं विध्यन्तरोपसंग्रहार्थम् । क्वचिद्दीर्घः क्वचिदसंप्रसारणं क्वचिद्द्वे क्वचिद्ध्रस्वः । तथा च वार्तिकम् ॥ । किंवाचिप्रच्छयायतस्तुकटपुजुश्रीणं दीर्घोऽसंप्रसारणं च ॥ किंवाचिद्यादिना उणादिसूत्रेण केषांचित्सिद्धे तच्छीलादौ तृना बाधा मा भूदिति वार्तिके ग्रहणम् । वक्तीति वाक् । पृच्छतीति प्राट् । आयतं स्तौतीति आयतस्तूः । कटं प्रवते कटप्रूः । जूरुक्तः । श्रयति हरिं सा श्रीः ॥ । द्युतिगमिजुहोतीनां द्वे च (वा) ॥ दृशिग्रहणादभ्याससंज्ञा । दिद्युत् । जगत् ॥ । जुहोतेर्दीर्घश्च ॥ जुहूः । दृ भये । अस्य ह्रस्वश्च । दीर्यति ददत् ॥ । ध्यायतेः संप्रसारणं च ॥ धीः ॥

- (3159) भुवः संज्ञान्तरयोः <3-2-179>

मित्रभूर्नाम कश्चित् । धनिकाधमर्णयोरन्तरे यस्तिष्ठति विश्वासार्थं स प्रतिभूः ॥

- (3160) विप्रसंभ्यो इवसंज्ञायाम् <3-2-180>

एभ्यो भुवो डुः स्यान्न तु संज्ञायाम् । विभूर्व्यापकः । प्रभुः स्वामी । संभुर्जनिता । संज्ञायां तु विभूर्नाम कश्चित् ॥ । मितद्रवादिभ्य उपसंख्यानम् ॥ मितं द्रवतीति मितद्रुः । शतद्रुः । शंभुः । अन्तर्भावितण्यर्थोऽत्र भवतिः ॥

- (3161) धः कर्मणि ष्टन् <3-2-181>

धेटो घाजश्च कर्मण्यर्थे ष्टन् स्यात् । धात्री जनन्यामलकीवसुमत्युपमातृषु ॥

- (3162) दाम्नीशसयुजस्तुतुदसिसिचमिहपतदशनहः करणे <3-2-182>

दावादेः ष्टन् स्यात्करणेऽर्थे । दान्त्यनेन दात्रम् । नेत्रम् ॥

- (3163) तितुत्रतथसिसुसरकसेषु <7-2-9>

एषां दशानां कृत्प्रत्ययानामिण् स्यात् । शस्त्रम् । योत्रम् । योक्त्रम् । स्तोत्रम् । तोत्रम् । सेत्रम् । सेक्त्रम् । मेढ्रम् । पत्रम् । दंष्ट्रा । नद्धी ॥

- (3164) हलसूकरयोः पुवः <3-2-183>

पूङ्पूजोः करणे ष्टन् स्यात् तच्चेत्करणं हलसूकरयोरवयवः । हलस्य सूकरस्य वा पोत्रम् । मुखमित्यर्थः ॥

- (3165) अर्तिलूधूसूखनसहचर इत्रः <3-2-184>

अरित्रम् । लवित्रम् । धवित्रम् । सवित्रम् । खनित्रम् । सहित्रम् । चरित्रम् ॥

- (3166) पुवः संज्ञायाम् <3-2-185>

पवित्रम् । येनाज्यमुत्पूयते यच्चानामिकावेष्टनम् ॥

- (3167) कर्तरि चर्षिदेवतयोः <3-2-186>

पुव इत्रः स्यात् ऋषौ करणे देवतायां कर्तरि । ऋषिर्वेदमन्त्रः । तदुक्तमृषिणेति दर्शनात् । पूयतेऽनेनेति पवित्रम् ॥ देवतायां त्वग्निः पवित्रं स मा पुनातु ॥

इति पूर्वकृदन्तप्रकरणम्

उत्तरकृदन्तप्रकरणम्

- (3169) उणादयो बहुलम् <3-3-1>

एते वर्तमाने सञ्ज्ञायां च बहुलं स्युः । केचिदविहिता अप्यूह्याः ॥ सञ्ज्ञासु धातुरूपाणि प्रत्ययाश्चयाश्च ततः परे ।
कार्याद्विद्यादन्बन्धमेतच्छास्त्रमुणादिषु ॥

- (3170) भूतेऽपि दृश्यन्ते <3-3-2>

- (3171) भविष्यन्ति गम्यादयः <3-3-3>

- (3172) दाशगोघ्नौ संप्रदाने <3-4-73>

एतौ सम्प्रदानकारके निपात्येते । दशन्ति तस्मै दाशः । गां हन्ति तस्मै गोघ्नोऽतिथिः ॥

- (3173) भीमादयोऽपादाने <3-4-74>

भीमः । भीष्मः । प्रस्कन्दनः । प्ररक्षः । मूर्खः । खलतिः ॥

- (3174) ताभ्यामन्यत्रोणादयः <3-4-75>

सम्प्रदानपरामर्शार्थं ताभ्यामिति । ततोऽसौ भवति तन्तुः । वृत्तं तदिति वर्त्म । चरितं तदिति चर्म ॥

- (3175) तुमुन्पुलौ क्रियायां क्रियार्थायाम् <3-3-10>

क्रियार्थायां क्रियायामुपपदे भविष्यत्यर्थे धातोरेतौ स्तः । मान्तत्वादव्ययत्वम् । कृष्णं द्रष्टुं याति । कृष्णं दर्शको याति । अत्र वासरूपेण
तृजादयो न । पुनर्पुलुक्तेः ॥

- (3176) समानकर्तृकेषु तुमुन् <3-3-158>

अक्रियार्थोपपदार्थमेतत् । इच्छार्थेष्वेककर्तृकेषूपपदेषु धातोस्तुमुन् स्यात् । इच्छति भोक्तुम् । वष्टि वाञ्छति वा ॥

- (3177) शकधृषजागलाघटरभलक्रमसहार्हास्त्यर्थेषु तुमुन् <3-4-65>

एषूपपदेषु धातोस्तुमुन् स्यात् । शक्नोति भोक्तुम् । एवं धृष्णोतीत्यादौ । अर्थग्रहणमस्तिनैव सम्बध्यते । अनन्तरत्वात् । अस्ति भवति
विद्यते वा भोक्तुम् ॥

- (3178) पर्याप्तिवचनेष्वलमर्थेषु <3-4-66>

पर्याप्तिः पूर्णता । तद्वाचिषु सामर्थ्यवचनेषूपपदेषु तुमुन् स्यात् । पर्याप्तो भोक्तुं प्रवीणः कुशलः पटुरित्यादि । पर्याप्तिवचनेषु किम् ।
अलं भुक्त्वा । अलमर्थेषु किम् । पर्याप्तं भुङ्क्ते । प्रभूततेह गम्यते न तु भोक्तुः सामर्थ्यम् ॥

- (3179) कालसमयवेलासु तुमुन् <3-3-167>

पर्यायोपादानमर्थोपलक्षणार्थम् । कालार्थेषूपपदेषु तुमुन् स्यात् । कालः समयो वेला अनेहा वा भोक्तुम् । प्रैषादिग्रहणमिहानुवर्तते । तेनेह न
। भूतानि कालः पचतीति वार्ता ॥

- (3180) भाववचनाश्च <3-3-11>

भाव इत्यधिकृत्य वक्ष्यमाणा घञादयः क्रियार्थायां क्रियायां भविष्यति स्युः । यागाय याति ॥

- (3181) अण् कर्मणि च <3-3-12>

कर्मण्युपपदे क्रियार्थायां क्रियायां चाण् स्यात् । ण्वुलोऽपवादः । काण्डलावो व्रजति । परत्वादयं कादीन् बाधते । कम्बलदायो व्रजति ॥

- (3182) पदरुजविस्पृशो घञ् <3-3-16>

भविष्यतीति निवृत्तम् । पद्यतेऽसौ पादः । रुजतीति रोगः । विशतीति वेशः । स्पृशतीति स्पर्शः ॥

■ (3183) सृ स्थिरे <3-3-17>

सृ इति लुप्तविभक्तिकम् । सर्तेः स्थिरे कर्तरि घञ् स्यात् । सरति कालान्तरमति सारः ॥ । व्याधिमत्स्यबलेषु चेति वाच्यम् ॥ अतीसारो व्याधिः । अन्तर्भावितण्यर्थोऽत्रसरतिः । रुधिराधिकमतिशयेन सारयतीत्यर्थः । विसारो मत्स्यः । सारो बले स्थिरांशे च ॥

■ (3184) भावे <3-3-18>

सिद्धावस्थापन्ने धात्वर्थे वाच्ये धातोर्घञ् स्यात् । पाकः । पाकौ ॥

■ (3185) स्फुरतिस्फुलत्योर्घञि <6-1-47>

अनयोरेच आत्वं स्यादघञि । स्फारः । स्फालः । उपसर्गस्य घञि-1044 इति दीर्घः । परीहारः । इकः काशे 1045 काशे उत्तरपदे इगन्तस्यैव प्रादेर्दीर्घः । नीकाशः । अनूकाशः । इकः किम् । प्रकाशः । नोदात्तोपदेश 2763 इति न वृद्धिः । शमः । आचमादेस्तु । आचामः । कामः । वामः । विश्राम इति त्वपाणिनीयम् ॥

■ (3186) स्यदो जवे <6-4-28>

स्यन्देर्घञि नलोपो वृद्ध्यभावश्च निपात्यते । स्यदो वेगः । अन्यत्र स्यन्दः ॥

■ (3187) घञि च भावकरणयोः <6-4-27>

रञ्जेर्नलोपः स्यात् । रागः । अनयोः किम् । रजत्यस्मिन् रङ्गः । प्रास्यते इति प्रासः । सञ्ज्ञायामिति प्रायिकम् । को भवता लाभो लब्धः । इत उत्तरं भावे अकर्तरि च कारके-3188 इति कृत्यल्युटो बहुलं-2841 इति यावत् द्वयमप्यनुवर्तते ॥

■ (3188) अकर्तरि च कारके संज्ञायाम् <3-3-19>

कर्तृभिन्ने कारके घञ् स्यात् ॥

■ (3189) अवोदैधौघप्रश्रयहिमश्रथाः <6-4-29>

अवोदः अवक्लेदनम् । एध इन्धनम् । ओघ उन्दनम् । श्रन्थेर्नलोपो वृद्ध्यभावश्च ॥

■ (3190) परिमाणाख्यायां सर्वेभ्यः <3-3-20>

घञ् । अजपोर्बाधनार्थमिदम् । एकस्तण्डुलनिचायः । द्वौ शूर्पनिष्पावौ । द्वौ कारौ ॥ । दारजारौ कर्तरि णिलुक्च ॥ दारयन्तीति दाराः । जरयन्तीति जाराः ॥

■ (3191) इङश्च <3-3-21>

घञ् । अचोऽपवादः । उपेत्य अस्मादधीयते उपाध्यायः ॥ अपादाने स्त्रियामुपसङ्ख्यानां तदन्ताच्च वा डीष् ॥ उपाध्याया । उपाध्यायी ॥ शृ वायुवर्णनिवृत्तेषु ॥ शृ इत्यविभक्तिको निर्देशः । शारो वायुः । करणे घञ् । शारो वर्णः । चित्रीकरणमिह धात्वर्थः । निव्रियते आव्रियतेऽनेनेति निवृत्तमावरणम् । बाहुलकात्करणे क्तः । गौरिवाकृतनीशारः प्रायेण शिशिरे कृशः । अकृतप्रावरण इत्यर्थः ॥

■ (3192) उपसर्गे रुवः <3-3-22>

घञ् । संरावः । उपसर्गे किम् । रवः ॥

■ (3193) अभिनिसः स्तनः शब्दसंज्ञायाम् <8-3-86>

अस्मात् स्तनेः सस्य मूर्धन्यः । अभिनिष्टानो वर्णः । शब्दसंज्ञायां किम् । अभिनिःस्तनति मृदङ्गः ॥

■ (3194) समि युदुदुवः <3-3-23>

संयूयते मिश्रीक्रियते गुडादिभिरिति संयावः । पिष्टविकारोऽपूपविशेषः । सन्द्रावः । सन्दावः ॥

▪ (3195) श्रिणीभुवोऽनुपसर्गे <3-3-24>

श्रायः । नायः । भावः । अनुपसर्गे किम् । प्रश्रयः । प्रणयः । प्रभवः । कथं प्रभावो राज्ञ इति । प्रकृष्टो भाव इति प्रादिसमासः । कथं राज्ञो नय इति । बाहुलकात् ॥

▪ (3196) वौ क्षुश्रुवः <3-3-25>

विक्षावः । विश्रावः । वौ किम् । क्षवः । श्रवः ॥

▪ (3197) अवोदोर्नियः <3-3-26>

अवनायः अधो नयनम् । उन्नायः ऊर्ध्वनयनम् । कथमुन्नयः उत्प्रेक्षेति । बाहुलकात् ॥

▪ (3198) प्रे द्रुस्तुसुवः <3-3-27>

प्रद्रावः । प्रस्तावः । प्रसावः । प्रे इति किम् । द्रवः । स्तवः । स्रवः ॥

▪ (3199) निरभ्योः पून्वोः <3-3-28>

निष्पूयते शूर्पादिभिरिति निष्पावो धान्यविशेषः । अभिलाषः । निरभ्योः किम् । पवः । लवः ॥

▪ (3200) उन्न्योर्गः <3-3-29>

उद्गारः । निगारः । उन्न्योः किम् । गरः ॥

▪ (3201) कृ धान्ये <3-3-30>

कृ इत्यस्माद्धान्यविषयादुन्न्योर्घञ् स्यात् । उत्कारो निकारो धान्यस्य । विक्षेप इत्यर्थः । धान्ये किम् । भिक्षोत्करः । पुष्पनिकरः ॥

▪ (3202) यज्ञे समि स्तुवः <3-3-31>

समेत्य स्तुवन्ति यस्मिन् देशे छन्दोगाः स देशः संस्तावः । यज्ञे किम् । संस्तवः परिचयः ॥

▪ (3203) प्रे स्त्रोऽयज्ञे <3-3-32>

अयज्ञे इति छेदः यज्ञे इति प्रकृतत्वात् । प्रस्तारः । अयज्ञे किम् । बर्हिषः प्रस्तरो मुष्टिविशेषः ॥

▪ (3204) प्रथने वावशब्दे <3-3-33>

विपूर्वात् स्तृणातेर्घञ् स्यादशब्दविषये प्रथने । पटस्य विस्तारः । प्रथने किम् । तृणविस्तरः । अशब्दे किम् । ग्रन्थविस्तरः ॥

▪ (3205) छन्दोनाम्नि च <3-3-34>

स इत्यनुवर्तते । विष्टारपङ्क्तिश्छन्दः । विस्तीर्यन्तेऽस्मिन्नक्षराणीत्यधिकरणे घञ् । ततः कर्मधारयः ॥

▪ (3206) छन्दोनाम्नि च <8-3-94>

विपूर्वात्स्तृणातेर्घञन्तस्य सस्य षत्वं स्याच्छन्दोनाम्नि । इति षत्वम् ॥

▪ (3207) उदि ग्रहः <3-3-35>

उद्ग्राहः ॥

▪ (3208) समि मुष्टौ <3-3-36>

मल्लस्य सङ्ग्राहः । मुष्टौ किम् । द्रव्यस्य सङ्ग्रहः ॥

▪ (3209) परिन्योर्नीणोर्द्यूताभेषयोः <3-3-37>

परिपूर्वन्नयतेर्निपूर्वादिणश्च घञ् स्यात् क्रमेण द्यूतेऽभेषे च विषये । परिणयेन शारान् हन्ति । समन्तान्नयनेनेत्यर्थः । एषोऽत्र न्यायः ।
उचितमित्यर्थः । द्यूताभेषयोः किम् । परिणयो विवाहः । न्ययो नाशः ॥

■ (3210) परावनुपात्यय इणः <3-3-38>

क्रमप्राप्तस्य अनतिपातोऽनुपात्ययः । तव पर्यायः । अनुपात्यये किम् । कालस्य पर्यायः । अतिपात इत्यर्थः ॥

■ (3211) व्युपयोः शेतेः पर्याये <3-3-39>

तव विशायः । तव राजोपशायः । पर्याये किम् । विशयः संशयः । उपशयः समीपशयनम् ॥

■ (3212) हस्तादाने चेरस्तेये <3-3-40>

हस्तादान इत्यनेन प्रत्यासत्तिरादेयस्य लक्ष्यते । पुष्पप्रचायः । हस्तादाने किम् । वृक्षाग्रस्थानां फलानां यष्ट्या प्रचयं करोति । अस्तेये
किम् । पुष्पप्रचयश्चौर्येण ॥

■ (3213) निवासचितिशरीरोपसमाधानेष्वदेशे कः <3-3-41>

एषु चिनोतेर्घञ् आदेशे ककारः । उपसमाधानं राशीकरणं तच्च धात्वर्थः । अन्ये प्रत्ययार्थस्य कारकस्योपाधिभूताः । निवासे ।
काशीनिकायः । चितौ । आकायमग्निं चिन्वीत । शरीरे । चीयतेऽस्मिन्नस्थ्यादिकमिति कायः । समूहे । गोमयनिकायः । एषु किम् । चयः
। चः क इति वक्तव्ये आदेरित्युक्तिर्यङ्लुक्यादेरेव यथा स्यादिति । गोमयानां निकेचायः । पुनः पुना राशीकरणमित्यर्थः ॥

■ (3214) संघे चानौत्तराधये <3-3-42>

चेर्घञ् आदेशे कः । भिक्षुनिकायः । प्राणिनां समूहः सङ्घः । अनौत्तराधये किम् । सूकरनिचयः । सङ्घे किम् । ज्ञानकर्मसमुच्चयः ॥

■ (3215) कर्मव्यतिहारे णच् स्त्रियाम् <3-3-43>

स्त्रीलिङ्गे भावे णच् ॥

■ (3216) णचः स्त्रियामञ् <5-4-14>

■ (3217) न कर्मव्यतिहारे <7-3-6>

अत्र ऐच् न स्यात् । व्यावक्रोशी । व्यावहासी ॥

■ (3218) अभिविधौ भाव इनुण् <3-3-44>

■ (3219) अणिनुणः <5-4-15>

इनण्यनपत्ये 1245 । सांराविणं वर्तते ॥

■ (3220) आक्रोशेऽवन्योर्ग्रहः <3-3-45>

अव नि एतयोर्ग्रहेर्घञ् स्यात् शापे । अवग्राहस्ते भूयात् । अभिभव इत्यर्थः । निग्राहस्ते भूयात् । बाध इत्यर्थः । आक्रोशे किम् । अवग्रहः
पदस्य । निग्रहश्चोरस्य ॥

■ (3221) प्रे लिप्सायाम् <3-3-46>

पात्रप्रग्राहेण चरति भिक्षुः ॥

■ (3222) परौ यज्ञे <3-3-47>

उत्तरः परिग्राहः । स्प्येन वेदेः स्वीकरणम् ॥

■ (3223) नौ वृ धान्ये <3-3-48>

वृ इति लुप्त पञ्चमीकम् । नीवाराः । धान्ये किम् । निवरा कन्या । क्तिन्विषयेऽपि बाहुलकादप् । प्रवरा सेतिवत् ॥

- (3224) उदि श्रयतियौतिपदुवः <3-3-49>

उच्छ्रायः । उद्यावः । उत्पावः । उद्रावः । कथं पतनान्ताः समुच्छ्रया इति । बाहुलकात् ॥

- (3225) विभाषाऽऽडि रुप्लुवोः <3-3-50>

आरावः । आरवः । आप्लावः । आप्लवः ॥

- (3226) अवे ग्रहो वर्षप्रतिबन्धे <3-3-51>

विभाषेति वर्तते । अवग्रहः । अवग्राहः । वर्षप्रतिबन्धे किम् । अवग्रहः पदस्य ॥

- (3227) प्रे वणिजाम् <3-3-52>

प्रे ग्रहेर्घञ् वा वणिजां सम्बन्धी चेत्प्रत्ययार्थः । तुलासूत्रमिति यावत् । तुलाप्रग्राहेण चरति । तुलाप्रग्रहेण वा ॥

- (3228) रश्मौ च <3-3-53>

प्रग्रहः । प्रग्राहः ॥

- (3229) वृणोतेराच्छादने <3-3-54>

विभाषा प्र इत्येव । प्रावारः । प्रवरः ॥

- (3230) परौ भुवोऽवज्ञाने <3-3-55>

परिभावः । परिभवः । अवज्ञाने किम् । सर्वतो भवनं परिभवः ॥

- (3231) एरच् <3-3-56>

चयः । जयः ॥ भयादीनामुपसङ्ख्यानम्, नंपुसके क्तादिनिवृत्त्यर्थम् । भयम् । वर्षम् ॥

- (3232) ऋदोरप् <3-3-57>

ऋवर्णान्तादुवर्णान्तादप् । करः । गरः । शरः । यवः । लवः । स्तवः । पवः ॥

- (3233) वृक्षासनयोर्विष्टरः <8-3-93>

अनयोर्विपूर्वस्य स्रः षत्वं निपात्यते । विष्टरो वृक्षा आसनं च । वृक्षे किम् । वाक्यस्य विस्तरः ॥

- (3234) ग्रहवृट्निश्चिगमश्च <3-3-58>

अप् स्यात् । घञचोरपवादः । ग्रहः । वरः । दरः । निश्चयः । गमः ॥ वशिरण्योरुपसङ्ख्यानम् ॥ वशः । रणः ॥ घञर्थे कविधानम् ॥ प्रस्थः । विघ्नः ॥ द्वित्वप्रकरणे के कृजादीनामिति वक्तव्यम् ॥ चक्रम् । चिक्लिदम् । चक्नसः ॥

- (3235) उपसर्गोऽदः <3-3-59>

अप् स्यात् ॥

- (3236) घञपोश्च <2-4-38>

अदेर्घस्लृ स्यात् घञि अपि च । प्रघसः । विघसः । उपसर्गे किम् । घासः ॥

- (3237) नौ ण च <3-3-60>

नौ उपपदे अदेर्घः स्यादप् च । न्यादः । निघसः ॥

- (3238) व्यधजपोरनुपसर्गे <3-3-61>

अप् स्यात् । व्यधः । जपः । उपसर्गे तु । आव्याधः । उपजापः ॥

- (3239) स्वनहसोर्वा <3-3-62>

अप् । पक्षे घञ् । स्वनः । स्वानः । हसः । हासः । अनुपसर्गे इत्येव । प्रस्वानः । प्रहासः ॥

- (3240) यमः समुपनिविषु च <3-3-63>

एषु अनुपसर्गे च यमेरप् वा । संयमः । संयामः । उपयमः । उपयामः । नियमः । नियामः । वियमः । वियामः । यमः । यामः ॥

- (3241) नौ गदनदपठस्वनः <3-3-64>

अप् वा स्यात् । निगदः । निगादः । निनदः । निनादः । निपठः । निपाठः । निस्वनः । निस्वानः ॥

- (3242) क्वणो वीणायां च <3-3-65>

नावनुपसर्गे च वीणाविषयाच्च क्वणतेरप् वा स्यात् । वीणाग्रहणं प्राद्यर्थम् । निक्वणः । निक्वाणः । क्वणः । क्वाणः । वीणायां तु । प्रक्वणः । प्रक्वाणः ॥

- (3243) नित्यं पणः परिमाणे <3-3-66>

अप् स्यात् । मूलकपणः । शाखपणः । व्यवहारार्थं मूलकादीनां परिमितो मुष्टिर्बध्यते सोऽस्य विषयः । परिमाणे किम् । पाणः ॥

- (3244) मदोऽनुपसर्गे <3-3-67>

धनमदः । उपसर्गे तु । उन्मादः ॥

- (3245) प्रसदसंमदौ हर्षे <3-3-68>

हर्षे किम् । प्रमादः । संमादः ॥

- (3246) समुदोरजः पशुषु <3-3-69>

संपूर्वोऽजिः समुदाये उत्पूर्वञ्च प्रेरणे तस्मात्पशुविषयकादप् स्यात् । अघजपोरित्युक्तेर्वीभावो न । समजः पशूनां सङ्घः । उदजः पशूनां प्रेरणम् । पशुषु किम् । समाजो ब्राह्मणानाम् । उदजः क्षत्रियाणाम् ॥

- (3247) अक्षेषु ग्लहः <3-3-70>

अक्षशब्देन देवनं लक्ष्यते । तत्र यत्पणरूपेण ग्राह्यं तत्र ग्लह इति निपात्यते । अक्षस्य ग्लहः । व्यात्युक्षीमभिसरणग्लहामदीव्यन् । अक्षेषु किम् । पादस्य ग्रहः ॥

- (3248) प्रजने सर्तेः <3-3-71>

प्रजनं प्रथमगर्भग्रहणम् । गवामुपसरः । कथमवसरः प्रसर इति । अधिकरणे पुंसि सञ्ज्ञायां-3296 इति घः ॥

- (3249) हवः संप्रसारणं च न्यभ्युपविषु <3-3-72>

निहवः । अभिहवः । उपहवः । विहवः । एषु किम् । प्रहवायः ॥

- (3250) आङि युद्धे <3-3-73>

आहूयन्तेऽस्मिन्नित्याहवः । युद्धे किम् । आहवायः ।

- (3251) निपानमाहावः <3-3-74>

आङ्पूर्वस्य हवयतेः सम्प्रसारणमपि वृद्धिश्चोदकाधारश्चेद्वाच्यः । आहावस्तु निपानं स्यादुपकूपजलाशये ॥

■ (3252) भावेऽनुपसर्गस्य <3-3-75>

अनुपसर्गस्य हवयते: सम्प्रसारणम् च स्यात् भावे । हवः ॥

■ (3253) हनश्च वधः <3-3-76>

अनुपसर्गाद्धन्तेर्भावे अप् स्यात् वधादेशश्चान्तोदात्तः वधेन दस्युम् । चाद्धञ् । घातः ॥

■ (3254) मूर्त्तौ घनः <3-3-77>

मूर्तिः काठिण्यं तस्मिन्नभिधेये हन्तेरप् स्यात् घनश्चादेशः । अभघनः । कथं सैन्धवघनमानयेति । धर्मशब्देन धर्मी लक्ष्यते ॥

■ (3255) अन्तर्घनो देशे <3-3-78>

वाहीकग्रामविशेषस्य सञ्ज्ञेयम् । अन्तर्घण इति पाठान्तरम् ॥

■ (3256) अगारैकदेशे प्रघणः प्रघाणश्च <3-3-79>

द्वारदेशे द्वौ प्रकोष्ठावलिन्दौ आभ्यन्तरो बाह्यश्च । तत्र बाह्ये प्रकोष्ठे निपातनमिदम् । प्रविशद्भिर्जनैः पादैः प्रकर्षणं हन्यते इति प्रघणः । प्रघाणः । कर्मण्यप् । पक्षे वृद्धिः ॥

■ (3257) उद्धनोऽत्याधनम् <3-3-80>

अत्याधानमुपरि स्थापनम् । यस्मिन् काष्ठे अन्यानि काष्ठानि स्थापयित्वा तक्ष्यन्ते तदुद्धनः । अधिकरणेऽप् ॥

■ (3258) अपघनोऽङ्गम् <3-3-81>

अङ्गं शरीरावयवः । स चेह न सर्वः किन्तु पाणिः पादश्चेत्याहुः । करणेऽप् । अपघातोऽन्यः ॥

■ (3259) करणेऽयोविद्वुषु <3-3-82>

एषु हन्तेः करणेऽप् स्यादघनादेशश्च । अयो हन्यतेऽनेनेत्ययोघनः । विघनः । द्रुघनः । द्रुघण इत्येके । पूर्वपदात्सञ्ज्ञायां 857 इति णत्वम् । सञ्ज्ञैषा कुठारस्य । द्रुर्वृक्षः ॥

■ (3260) स्तम्बे क च <3-3-83>

स्तम्बे उपपदे हन्तेः करणे कः स्यादप् च पक्षे घनादेशश्च । स्तम्बघ्नः । स्तम्बघनः । करण इत्येव । स्तम्बघातः ॥

■ (3261) परौ घः <3-3-84>

परौ हन्तेरप् स्यात्करणे घशब्दश्चादेशः । परिहन्यतेऽनेनेति परिघः ॥

■ (3262) परेश्च घाङ्कयोः <8-2-22>

परे रेफस्य लो वा स्यादघशब्दे अङ्कशब्दे च । पलिघः । परिघः । पर्यङ्कः । पल्यङ्कः । इह तरप्तमपौ घः 2003 इति कृत्रिमस्य न ग्रहणं व्याख्यानात् ।

■ (3263) उपघ्न आश्रये <3-3-85>

उपपूर्वाद्धन्तेरप् स्यादुपधालोपश्च । आश्रयशब्देन सामीप्यं लक्ष्यते । पर्वतेनोपहन्यते सामीप्येन गम्यते इति पर्वतोपघ्नः ।

■ (3264) संघोद्धौ गणप्रशंसयोः <3-3-86>

संहननं सङ्घः । भावेऽप् । उद्धन्यते उत्कृष्टो जायते इत्युद्धः । कर्मण्यप् । गत्यर्थानां बुध्यर्थत्वाद्धन्तिर्जाने ।

■ (3265) निघो निमितम् <3-3-87>

समन्तान्मितं निमितम् । निर्विशेषं हन्यते इति निघा वृक्षाः । समारोहपरिणाहा इत्यर्थः ।

- (3266) इवितः क्विन्नः <3-3-88>

अयं भाव एव स्वभावात् । कत्रेर्मन्मित्यम् 1570 नित्यग्रहणात्किन्नर्मन्विषयः । अत एव क्यन्तेन विग्रहः । डुपचष् । पाकेन निर्वृत्तं पक्त्रिमम् । डुवप् उप्त्रिमम् ॥

- (3267) द्द्वितोऽथुच् <3-3-89>

अयमपि स्वभावाद् भाव एव । टुवेप् । वेपथुः । श्वयथुः ॥

- (3268) यजयाचयतविच्छप्रच्छरक्षो नङ् <3-3-90>

यजः । याच्ना । यत्नः । विश्नः । प्रश्नः । प्रश्नेचासन्नकाले 2777 इति ज्ञापकान्न सम्प्रसारणम् । डित्वं तु विश्न इत्यत्र गुणनिषेधाय । रक्षणः ॥

- (3269) स्वपो नन् <3-3-91>

स्वप्नः ॥

- (3270) उपसर्गे घोः किः <3-3-92>

प्रधिः । अन्तर्धिः । उपाधीयतेऽनेनेत्युपाधिः ॥

- (3271) कर्मण्यधिकरणे च <3-3-93>

कर्मण्युपपदे घोः किः स्यादधिकरणेऽर्थे । जलानि धीयन्तेऽस्मिन्निति जलधिः ॥

- (3272) स्त्रियां कितन् <3-3-94>

स्त्रीलिङ्गे भावादौ कितन् स्यादघञोऽपवादः । अजपौ तु परत्वादबाधते । कृतिः । चितिः । स्तुतिः । स्फायी । स्फातिः । स्फीतिकाम इति तु प्रामादिकम् । क्तान्ताद्वात्वर्थे णिचि अच इरिति वा समाधेयम् ॥ श्रुयजीषिस्तुभ्यः करणे ॥ श्रूयतेऽनया श्रुतिः । यजेरिषेश्च । इष्टिः । स्तुतिः ॥ । ऋल्वादिभ्यः कितन्नष्टावद्वाच्यः ॥ तेन नत्वम् । कीर्णिः । गीर्णिः । लूनिः । धूनिः । पूनिः । ह्लादः 3073 इति योगविभागात् कित्तिनि ह्रस्वः । प्रहलन्निः । ति च 3037 चूर्तिः । फुलति ॥ चायतेः कित्तिनि चिभावो वाच्यः ॥ अपचितिः ॥ सम्पदादिभ्यः क्विप् ॥ सम्पत् । विपत् ॥ कितन्नपीष्यते ॥ सम्पत्तिः । विपत्तिः ॥

- (3273) स्थागापापचो भावे <3-3-95>

कितन् स्यादङोऽपवादः । प्रस्थितिः । उपस्थितिः । सङ्गीतिः । सम्पीतिः । पक्तिः । कथमवस्था संस्थेति । व्यवस्थायामिति ज्ञापकात् ॥

- (3274) ऊतियूतिजूतिसातिहेतिकीर्तयश्च <3-3-97>

अवतेः ज्वरत्वर 2654 इत्यूठ । ऊतिः । स्वरार्थं वचनम् । उदात्त इति हि वर्तते । यूतिः । जूतिः । अनयोर्दोर्घत्वं च निपात्यते । स्यतेः सातिः । द्यतिस्स्यति 3074 इतीत्वे प्राप्ते इत्वाभावो निपात्यते । सनोतेर्वा जनसन 2504 इत्यात्वे कृते स्वरार्थं निपातनम् । हन्तेर्हिनोतेर्वा हेतिः । कीर्तिः ॥

- (3275) व्रजयजोर्भावे क्यप् <3-3-98>

व्रज्या । इज्या ॥

- (3276) संज्ञायां समजनिषदनिपतमनविदषुऽशीङ्भृजिणः <3-3-99>

समजादिभ्यः स्त्रियां भावादौ क्यप्स्यात्स चोदात्तः सञ्ज्ञायाम् ॥ अजेः क्यपि वीभावो नेति वाच्यम् ॥ समजन्त्यस्यामिति समज्या सभा । निषीदन्त्यस्यामिति निषद्या आपणः । निपतन्त्यस्यामिति निपत्या पिच्छला भूमिः । मन्यतेऽनयेति मन्या गलपार्श्वशिरा । विदन्त्यनया विद्या । सुत्या । अभिषवः । शय्या । भृत्या । ईयतेऽनया इत्या शिबिका ॥

- (3277) कृत्रः श च <3-3-100>

कृज इति योगविभागः । कृजः क्यप्स्यात् । कृत्या ॥ श च ॥ चात् कित् । क्रिया । कृतिः ॥

■ (3278) इच्छा <3-3-101>

ईषेर्भावे शो यगभावश्च निपात्यते । इच्छा ॥ परिचर्यापरिसर्यामृगयाटाट्यानामुपसङ्ख्यानम् ॥ शो यक् च निपात्यते । परिचर्या पूजा । परिसर्या परिसरणम् । अत्र गुणोऽपि । शे यकि णिलोपः । मृगया । अटतेः शे यकि ट्यशब्दस्य द्वित्वं पूर्वभागे यकारनिवृत्तिर्दीर्घश्च । अटाट्या ॥ जागर्तेरकारो वा ॥ पक्षे शः । जागरा । जगर्या ॥

■ (3279) अ प्रत्ययात् <3-3-102>

प्रत्ययान्तेभ्यो धातुभ्यः स्त्रियामकारप्रत्ययः स्यात् । चिकीर्षा । पुत्रकाम्या ॥

■ (3280) गुरोश्च हलः <3-3-103>

गुरुमतो हलन्तात् स्त्रियामकारः स्यात् । ईहा । ऊहा । गुरोः किम् । भक्तिः । हलः किम् । नीतिः ॥ निष्ठायां सेट इति वक्तव्यम् ॥ नेह । आप्तिः । तितुत्र-3163 इति नेट् । दीप्तिः ॥ तितुत्रेष्वग्रहादीनामिति वाच्यम् ॥ निगृहीतिः । निपठितिः ॥

■ (3281) षिद्धिदादिभ्योऽङ् <3-3-104>

षिद्भ्यो भिदादिभ्यश्च स्त्रियामङ् । जृष् । ऋदृशोऽङि गुणः 2406 । जरा । त्रपूष् । त्रपा । भिदा । विदारण एवायम् । भित्तिरन्या । छिदा । मृजा ॥ (ग) क्रपेः सम्प्रसारणं च । कृपा ॥

■ (3282) चिन्तिपूचिकथिकुम्बिचर्चश्च <3-3-105>

अङ् स्याद्युचोपवादः । चिन्ता । पूजा । कथा । कुम्बा । चर्चा ॥

■ (3283) आतश्चोपसर्गे <3-3-106>

अङ् स्यात् । कित्नोऽपवादः । प्रदा । उपदा । श्रदन्तरोरुपसर्गवद्वृत्तिः । श्रद्धा । अन्तर्धा । उपसर्गे घोः किः 3270 इत्यनेन किः । अन्तर्धिः ॥

■ (3284) ण्यासश्रन्थो युच् <3-3-107>

अकारस्यापवादः । कारणा । हारणा । आसना । श्रन्थना ॥ घट्टिवन्दिद्विभ्यश्चेति वाच्यम् ॥ घट्टना । वन्दना । वेदना ॥ षेरनिच्छार्थस्य ॥ अन्वेषणा ॥ परेर्वा ॥ पर्येषणा । परीष्टिः ॥

■ (3285) रोगाख्यायां ण्वुल्बहुलम् <3-3-108>

प्रच्छर्दिका । प्रवाहिका । विचर्चिका । क्वचिन्न । शिरोर्तिः ॥ धात्वर्थनिर्देशे ण्वुल्वक्तव्यः ॥ आसिका । शायिका ॥ इक्षितपौ धातुनिर्देशे ॥ पचिः । पचतिः ॥ वर्णात्कारः ॥ निर्देशे इत्येव । अकारः । ककारः ॥ रादिफः । रेफः ॥ । मत्वर्थाच्छः ॥ बहुलवचनादकारलोपः । मत्वर्थीयः ॥ इणजादिभ्यः ॥ आजिः । आतिः ॥ इञ्वपादिभ्यः ॥ वापिः । वासिः । स्वरे भेदः ॥ इक् कृष्यादिभ्यः ॥ कृषिः । गिरिः ॥

■ (3286) संज्ञायाम् <3-3-109>

अत्र धातोर्ण्वल् । उद्दालकपुष्पभञ्जिका ॥

■ (3287) विभाषाख्यानपरिप्रश्नयोरिञ्च <3-3-110>

परिप्रश्ने आख्याने च गम्ये इञ् स्याच्चात् ण्वुल् । विभाषोक्तैर्यथाप्राप्तमन्येऽपि । कां त्वं कारिं कारिकां क्रियां कृत्यां कृतिं वाकार्षी । सर्वा कारिं कारिकां क्रियां कृत्यां कृतिं वाऽकार्षम् । एवं गणिं गणिकां गणनाम् । पाचिं पाचिकां पचां पक्तिम् ॥

■ (3288) पर्यायार्हणोत्पत्तिषु ण्वुच् <3-3-111>

पर्यायः परिपाटीक्रमः । अर्हणमर्हः योग्यता । पर्यायादिषु द्योत्येषु ण्वुच् वा स्यात् । भवत आसिका । शायिका । अग्रगामिका । भवानिक्षुकामर्हति । ऋणे । इक्षुभक्षिकां मे धारयति । उत्पत्तौ । उक्षुभक्षिका उपपादि ॥

■ (3289) आक्रोशे नञ्यनिः <3-3-112>

विभाषेति निवृत्तम् । नञि उपपदेऽनिः स्यादाक्रोशे । अजीवनिस्ते शठ भूयात् । आप्रयाणिः । कृत्यल्युटो बहुलम् 2841 भावेऽकर्तरि च कारके सञ्ज्ञायामिति च निवृत्तम् । राजा भुज्यन्ते राजभोजनाः शालयः । नपुंसके भावे क्तः-3090 ॥

■ (3290) ल्युट् च <3-3-115>

हसितम् । हसनम् । योगविभागः उत्तरार्थः ॥

■ (3291) कर्मणि च येन संस्पर्शात्कर्तुः शरीरसुखम् <3-3-116>

येन स्पृश्यमानस्य कर्तुः शरीरसुखमुत्पद्यते तस्मिन्कर्मण्युपपदे ल्युट् स्यात् । पूर्वेण सिद्धे नित्यसमासार्थं वचनम् । पयःपानं सुखम् । कर्तरीति किम् । गुरोः स्नापनं सुखम् । नेह गुरुः कर्ता किं तु कर्म ॥

■ (3292) वा यौ <2-4-57>

अजेर्वी वा स्याद् यौ । प्रवयणम् । प्राजनम् ॥

■ (3293) करणाधिकरणयोश्च <3-3-117>

ल्युट् स्यात् । इध्मप्रव्रश्चनः कुठारः । गोदोहनी स्थाली । खलः प्राक्करणाधिकरणयोरित्यधिकारः ॥

■ (3294) अन्तरदेशे <8-4-24>

अन्तः शब्दाद्धन्तेर्नस्य णः स्यात् । अन्तर्हणनम् । देशे तु अन्तर्हननो देशः । अत्पूर्वस्येत्येव । अन्तर्घ्नन्ति । तपरः किम् । अन्तरघानि ॥

■ (3295) अयनं च <8-4-25>

अयनस्य णोन्तः शब्दात्परस्य । अन्तरयणम् । अदेश इत्येव । अन्तरयनो देशः ॥

■ (3296) पुंसि संज्ञायां घः प्रायेण <3-3-118>

■ (3297) छादेर्घेऽद्व्युपसर्गस्य <6-4-96>

द्विप्रभृत्युपसर्गहीनस्य छादेर्ह्रस्वः स्याद्धे परे । दन्ताश्छाद्यन्तेऽनेन दन्तच्छदः । आकुर्वन्त्यस्मिन् आकरः ॥

■ (3298) गोचरसंचरवहव्रजव्यजापणनिगमाश्च <3-3-119>

घान्ता निपात्यन्ते । हलश्च 3300 इति वक्ष्यमाणस्य घञोऽपवादः । गावश्चरन्त्यस्मिन्निति गोचरो देशः । सञ्चरन्त्यनेन सञ्चरो मार्गः । वहन्त्यनेन वहः स्कन्धः । व्रजः । व्यजस्तालवृन्तम् । निपातनाद्वीभावो न । आपणः पण्यस्थानम् । निगच्छन्त्यनेन निगमश्छन्दः । चात्कषः । निकषः ॥

■ (3299) अवे तृस्त्रोर्घञ् <3-3-120>

अवतारः कृपादेः । अवस्तारो जवनिका ॥

■ (3300) हलश्च <3-3-121>

हलन्ताद्धञ् स्यात् । घापवादः । रमन्ते योगिनोऽस्मिन्निति रामः । अपमृज्यतेऽनेन व्याध्यादिरित्यपामार्गः । विमार्गः समूहनी ॥

■ (3301) अध्यायन्यायोद्यावसंहाराश्च <3-3-122>

अधीयतेऽस्मिन् अध्यायः । नियन्ति उद्यवन्ति संहरन्त्यनेनेति विग्रहः ॥ अवहाराधारावायानामुपसङ्ख्यानम् ॥

■ (3302) उदङ्कोऽनुदके <3-3-123>

उत्पूर्वादञ्चतेर्घञ् स्यात् न तूदके । घृतमुदच्यते उद्ध्रियतेऽस्मिन्निति घृतोदङ्कश्चर्ममयं भाण्डम् । अनुदके किम् । उदकोदञ्चनः ॥

- (3303) जालमानायः <3-3-124>

आनीयन्ते मत्स्यादयोऽनेनेत्यानायः । जालमिति किम् । आनयनः ॥

- (3304) खनो घ च <3-3-125>

चादघञ् । आखनः । आखानः । घित्करणमन्यतोऽप्ययमिति जापनार्थम् । तेन भगः पदमित्यादि ॥ खनेड्डरेकेकवका वाच्याः ॥ आखः । आखरः । आखनिकः । आखनिकवकः । एते खनित्रवचनाः ॥

- (3305) ईषदुः सुषु कृच्छाकृच्छार्थेषु खल् <3-3-126>

करणाधिकरणयोरिति निवृत्तम् । एषु दुःखसुखार्थेषूपपदेषु खल् स्यात् । तयोरेव-2833 इति भावे कर्मणि च । कृच्छे । दुष्करः कटो भवता । अकृच्छे । ईषत्करः । सुकरः ॥ निमिमीलियां खलचोरात्वं नेति वाच्यम् ॥ ईषन्निमयः । दुष्प्रमयः । सुविलयः । निमयः । मयः । लयः ॥

- (3306) उपसर्गात्खल्घञोः <7-1-67>

उपसर्गादेव लभेर्नुम् स्यात् । ईषत्प्रलम्भः । दुष्प्रलम्भः । सुप्रलम्भः । उपालम्भः । उपसर्गात्किम् । लाभः ॥

- (3307) न सुदुर्भ्यां केवलाभ्याम् <7-1-68>

उपसर्गान्तररहिताभ्यां सुदुर्भ्यां लभेर्नुम्न स्यात् खल्घञोः । सुलभम् । दुर्लभम् । केवलाभ्यां किम् । सुप्रलम्भः । अतिदुर्लम्भः । कथं तर्हि अतिसुलभमिति दुर्लभमिति । यदा स्वती कर्मप्रवचनीयौ तदा भविष्यति ॥

- (3308) कर्तृकर्मणोश्च भूकृजोः <3-3-127>

कर्तृकर्मणोरीषदादिषु चोपपदेषु भूकृजोः खल् स्यात् । यथासङ्ख्यं नेष्यते । कर्तृकर्मणी च धातोरव्यवधानेन प्रयोज्ये ईषदादयस्तु ततः प्राक् ॥ । कर्तृकर्मणोश्च्यर्थयोरिति वाच्यम् ॥ खित्त्वान्मुम् । अनाद्येनाद्येन दुःखेन भूयते दुराद्यम्भवम् । ईषदाद्यम्भवम् । स्वाद्यम्भवम् । ईषदाद्यङ्करः । दुराद्यङ्करः । स्वाद्यङ्करः । च्यर्थयोः किम् । आद्येन सुभूयते ॥

- (3309) आतो युच् <3-3-128>

खलोऽपवादः । ईषत्पानः सोमो भवता । दुष्पानः । सुपानः ॥ । भाषायां शासियुधिदृशिधृषिमृषिभ्यो युज्वाच्यः ॥ दुःशासनः । दुर्योधन इत्यादि ॥

- (3310) षात्पदान्तात् <8-4-35>

नस्य णो न । निष्पानम् । सर्पिष्पानम् । षात्किम् । निर्णयः । पदान्तात्किम् । पुष्णाति । पदे अन्तः पदान्तोऽयमिति सप्तमीसमासोऽयम् । तेनेह न । सुसर्पिष्केण ॥

- (3311) अवश्यकाधमर्ण्ययोर्णिनिः <3-3-170>

अवश्यङ्कारि । शतंदायी ॥

- (3312) कृत्याश्च <3-3-171>

आवश्यकधमर्ण्ययोरित्येव । अवश्यं हरिः सेव्यः । शतं देयम् ॥

- (3313) क्तिचकतौ च संज्ञायाम् <3-3-174>

धातोः क्तिच् क्तश्च स्यादाशिषि सञ्ज्ञायाम् । तितुत्र-3163 इति नेट् । भवतात् । भूतिः ॥

- (3314) न क्तिचि दीर्घश्च <6-4-39>

अनिटां वनतितनोत्यादीनां च दीर्घानुनासिकलोपौ न स्तः क्तिचि परे । यन्तिः । रन्तिः । वन्तिः । तन्तिः ॥

- (3315) सनः क्तिचि लोपश्चास्यान्यतरस्याम् <6-4-45>

सनोतेः कित्ति आत्वं वा स्याल्लोपश्च वा । सनुतात् । सातिः । सतिः । सन्तिः । देवा एनं देयासुर्देवदत्तः ॥

■ (3316) अलंखल्वोः प्रतिषेधोः प्राचां क्त्वा <3-4-18>

प्रतिषेधार्थयोरलंखल्वोरुपपदयोः क्त्वा स्यात् । प्राचां ग्रहणं पूजार्थम् । अमैवाव्ययेन 783 इति नियमान्नोपपदसमासः । दो दद्धोः 3077 । अलं दत्त्वा । घुमास्था-2462 । पीत्वा खलु । अलंखल्वोः किम् । मा कार्षीत् । प्रतिषेधयोः किम् । अलंकारः ॥

■ (3317) उदीचां माङ्गे व्यतीहारे <3-4-19>

व्यतीहारेऽर्थे माङ्गः क्त्वा स्यात् । अपूर्वकालार्थमिदम् ॥

■ (3318) मयतेरिदन्यतरस्याम् <6-4-70>

मेङ् इकारोऽन्तादेशः स्याद्वा ल्यपि । अपमित्य याचते । अपमाय । उदीचां ग्रहणाद्यथाप्राप्तमपि । याचित्वा अपमयते ॥

■ (3319) परावरयोगे च <3-4-20>

परेण पूर्वस्यावरेण परस्य योगे गम्ये धातोः क्त्वा स्यात् । अप्राप्य नदीं पर्वतः । परनदीयोगोऽत्र पर्वतस्य । अतिक्रम्य पर्वतं स्थिता नदी । अवरपर्वतयोगोऽत्र नद्याः ॥

■ (3320) समानकर्तृकयोः पूर्वकाले <3-4-21>

समानकर्तृकयोर्धात्वर्थयोः पूर्वकाले विद्यमानाद्धातोः क्त्वा स्यात् । क्त्वा तु अव्ययकृतो भावे । भुक्त्वा व्रजति । दवित्वमतन्त्रम् । स्नात्वा भुक्त्वा पीत्वा व्रजति । अनुदात्त-2428 इत्यनुनासिकलोपः । विष्णुं नत्वा स्तौति । स्वरत्यादेः श्र्युकः किति 2381 इति नित्यमिडभावः पूर्वविप्रतिषेधेन । स्वृत्वा । सूत्वा । धूत्वा ॥

■ (3321) क्त्वि स्कन्दिस्स्यन्दोः <6-4-31>

एतयोर्नलोपो न स्यात् क्त्वि परे । स्कन्त्वा । ऊदित्वादिङ्वा । स्यन्त्वा । स्यन्दिन्त्वा ॥

■ (3322) न क्त्वा सेट् <1-2-18>

सेट् क्त्वा किन्न स्यात् । शयित्वा । सेट् किम् । कृत्वा ॥

■ (3323) मृडमृदगुधकुषक्लिशवदवसः क्त्वा <1-2-7>

एभ्यः सेट् क्त्वा कित् । मृडित्वा । क्लिशः क्त्वा 3049 इति वेट् । क्लिशित्वा । क्लिष्टा । उदित्वा । उषित्वा । रुदविद-2609 इति कित्वम् । रुदित्वा । विदित्वा । मुषित्वा । गृहीत्वा ॥

■ (3324) नोपधात्थफान्ताद्वा <1-2-23>

सेट् क्त्वा कित्स्याद्वा । श्रथित्वा । श्रन्थित्वा । गुफित्वा । गुम्फित्वा । नोपधात्किम् । कोथित्वा । रेफित्वा ॥

■ (3325) वञ्चिलुञ्च्यृतश्च <1-2-24>

सेट् क्त्वा किद्वा । वचित्वा । वञ्चित्वा । लुचित्वा । लुञ्चित्वा । ऋतित्वा । अर्तित्वा ॥

■ (3326) तृषिमृषिकृशोः काश्यपस्य <1-2-25>

एभ्यः सेट् क्त्वा किद्वा । तृषित्वा । तर्षित्वा । मृषित्वा । मर्षित्वा । कृषित्वा । कर्षित्वा । रलो व्युपधात्-2617 इति वा कित्वम् । द्युतित्वा । द्योतित्वा । लिखित्वा । लेखित्वा । रलः किम् । सेवित्वा । व्युपधात्किम् । वर्तित्वा । हलादेः किम् । एषित्वा । सेट् किम् । भुक्त्वा । वसतिक्षुधोरिट्-3046 । उषित्वा । क्षुधित्वा । क्षोधित्वा । अञ्चेः पूजायाम् 3047 इति नित्यमिट् । अञ्चित्वा । गतौ तु । अक्त्वेत्यपि । लुभित्वा । लोभित्वा । लुभोऽविमोहने-3048 इतीट् । विमोहने तु लुब्ध्वा ॥

■ (3327) जृव्रश्च्योः क्त्वि <7-2-55>

आभ्यां परस्य क्त्वा इट् स्यात् । जरीत्वा । जरित्वा । व्रश्चित्वा ॥

■ (3328) उदितो वा <7-2-56>

उदितः परस्य क्त्वा इङ्वा । शमित्वा । अनुनासिकस्य क्वि 2666 इति दीर्घः । शान्त्वा । द्यूत्वा । देवित्वा ॥

■ (3329) क्रमश्च क्त्वि <6-4-18>

क्रम उपधाया वा दीर्घः स्यात् झलादौ क्त्वि परे । क्रान्त्वा । क्रन्त्वा । झलि किम् । क्रमित्वा । पूङ्श्च 3050 इति वेट् । पवित्वा । पूत्वा ॥

■ (3330) जान्तानां विभाषा <6-4-32>

जान्तानां नशेश्च नलोपो वा स्यात् क्त्वि परे । भक्त्वा । भङ्क्त्वा । रक्त्वा । रङ्क्त्वा । मस्जिनशोः-2517 इति नुम् । तस्य पक्षे लोपः । नष्ट्वा । नंष्ट्वा । रधादिभ्यश्च 2514 इतीट् । पक्षे नशित्वा ॥ झलादाविति वाच्यम् ॥ नेह । अञ्जित्वा । ऊदित्वाद्वेट् । पक्षे अक्त्वा । अङ्क्त्वा । जनसन-2504 इत्यात्वम् । खात्वा । खनित्वा । द्यतिस्यति-3074 इतीट् । दित्वा । सित्वा । मित्वा । स्थित्वा । दधातोर्हिः 3076 । हित्वा ॥

■ (3331) जहातेश्च क्त्वि <7-4-43>

हित्वा । हाडस्तु । हात्वा । अदो जग्धिः-3080 । जग्ध्वा ॥

■ (3332) समासेऽनञ्पूर्वे क्त्वो ल्यप् <7-1-37>

अव्ययपूर्वपदे अनञ्समासे क्त्वो ल्यबादेशः स्यात् । तुक् । प्रकृत्य । अनञ् किम् । अकृत्वा । पर्युदसाश्रयणान्नेह । परमकृत्वा ॥

■ (3333) षत्वतुकोरसिद्धः <6-1-86>

षत्वे तुकि च कर्तव्ये एकादेशशास्त्रमसिद्धं स्यात् । कोऽसिचत् । इह षत्वं न । अधीत्य । प्रेत्य । ह्रस्वस्य-2858 इति तुक् ॥

■ (3334) वा ल्यपि <6-4-38>

अनुदात्तोपदेशानां वनतितनोत्यादीनामनुनासिकलोपो वा स्याल्ल्यपि । व्यवस्थितविभाषेयम् । तेन मान्तानिटां वा नान्तनिटां वनादीनां च नित्यम् । आगत्य । आगम्य । प्रणत्य । प्रणम्य । प्रहत्य । प्रमत्य । प्रवत्य । वितत्य । अदो जग्धिः-3080 । (ग) अन्तरङ्गानपि विधीन्बहिरङ्गो ल्यब्लाधते ॥ जग्धिविधौ ल्यब्यहणात् । तेन । हित्वदत्त्वात्वेत्वदीर्घत्वशूठितो ल्यपि न । विधाय । प्रधाय । प्रखन्य । प्रस्थाय । प्रक्रम्य । आपृच्छय । प्रदीव्य । प्रपृथ्य ॥

■ (3335) न ल्यपि <6-4-69>

ल्यपि परे घुमास्थादेरीत्वं न । धेट् । प्रधाय । प्रमाय । प्रगाय । प्रपाय । प्रहाय । प्रसाय । मीनातिमिनो-2508 इत्यात्वम् । प्रमाय । निमाय । उपदाय । विभाषा लीयतेः 2509 । विलाय । विलीय । णिलोपः । उत्तार्य । विचार्य ॥

■ (3336) ल्यपि लघुपूर्वात् <6-4-56>

लघुपूर्वात्परस्य णेरयादेशः स्यात् ल्यपि । विगणय्य । प्रणमय्य । प्रबेभिदय्य । लघुपूर्वात्किम् । सम्प्रधार्य ॥

■ (3337) विभाषापः <6-4-57>

आप्नोतेर्णेरयादेशो वा स्यात् ल्यपि । प्रापय्य । प्राप्य ॥

■ (3338) क्षियः <6-4-59>

क्षियो ल्यपि दीर्घः स्यात् । प्रक्षीय ॥

■ (3339) ल्यपि च <6-1-41>

वेजो ल्यपि सम्प्रसारणं न स्यात् । प्रवाय ॥

■ (3340) ज्यश्च <6-1-42>

प्रज्याय ॥

- (3341) व्यश्च <6-1-43>

उपव्याय ॥

- (3342) विभाषा परे: <6-1-44>

परेर्व्यञ्जो वा सम्प्रसारणं स्याल्ल्यपि । तुक् बाधित्वा परत्वाहल-2559 इति दीर्घः । परिवीय । परिव्याय । कथं मुखं व्यादाय स्वपिति । नेत्रे निमील्य हसतीति । व्यादानसम्मीलनोत्तरकालेऽपि स्वापहासयोरनुवृत्तेस्तदंशविवक्षया भविष्यति ॥

- (3343) आभीक्ष्ण्ये णमुल् च <3-4-22>

पौनः पुन्ये द्योत्ये पूर्वविषये णमुल् स्यात् क्त्वा च । द्वित्वम् । स्मारं स्मारं नमति शिवम् । स्मृत्वा स्मृत्वा । पायं पायम् । भोजं भोजम् । श्रावं श्रावम् । चिण्णमुलोः 2762 इति णमुल्परे णौ वा दीर्घः । गमं गमम् । गामं गामम् । विभाषा चिण्णमुलोः 2765 इति नुम् वा । लम्भं लम्भम् । लाभं लाभम् । व्यवस्थितविभाषया उपसृष्टस्य नित्यं नुम् । प्रलम्भं प्रलम्भम् । जाग्रोऽविचिण्ण-2480 इति गुणः । जागरं जागरम् । ण्यन्तस्याप्येवम् ॥

- (3344) न यद्यनाकाङ्क्षे <3-4-23>

यच्छब्दे उपपदे पूर्वकाले यत्प्राप्तं तन्न यत्र पूर्वोत्तरे क्रिये तद्वाक्यमपरं नाकाङ्क्षते चेत् । यदयं भुङ्क्ते ततः पठति । इह क्त्वाणमुलौ न । अनाकाङ्क्षे किम् । यदयं भुक्त्वा व्रजति ततोऽधीते ॥

- (3345) विभाषाग्रेप्रथमपूर्वेषु <3-4-24>

आभीक्ष्णे इति नानुवर्तते । एषूपपदेषु समानकर्तृकयोः पूर्वकाले क्त्वाणमुलौ वा स्तः । अग्रेभोजं व्रजति । अग्रे भुक्त्वा । प्रथमं भोजम् । प्रथमं भुक्त्वा । पूर्वं भोजम् । पूर्वं भुक्त्वा । पक्षे लडादयः । अग्रे भुङ्क्ते ततो व्रजति । आभीक्ष्ण्ये तु पूर्वविप्रतिषेधेन नित्यमेव विधिः । अग्रे भोजं भोजं व्रजति । भुक्त्वा भुक्त्वा ॥

- (3346) कर्मण्याक्रोशे कृञः खमुञ् <3-4-25>

कर्मण्युपपदे आक्रोशे गम्ये । चौरङ्कारमाक्रोशति । करोतिरुच्चारणे । चोरशब्दमुच्चार्येत्यर्थः ॥

- (3347) स्वादुमि णमुल् <3-4-26>

स्वाद्वर्थेषु कृञो णमुल् स्यादेककर्तृकयोः पूर्वकाले पूर्वपदस्य मान्तत्वं निपात्यते । अस्वादुं स्वादुं कृत्वा भुङ्क्ते स्वादुङ्कारं भुङ्क्ते । सम्पन्नङ्कारम् । लवणङ्कारम् । सम्पन्नलवणशब्दौ स्वादुपर्यायौ । वासरूपेण क्त्वापि । स्वादुं कृत्वा भुङ्क्ते ॥

- (3348) अन्यथैवंकथामत्थंसु सिद्धाऽप्रयोगश्चेत् <3-4-27>

एषु कृञो णमुल् स्यात् सिद्धः अप्रयोगोऽस्य एवम्भूतश्चेत् कृञ् । व्यर्थत्वात्प्रयोगानर्ह इत्यर्थः । अन्यथाकारम् । एवङ्कारम् । कथङ्कारम् । इत्थङ्कारं भुङ्क्ते । इत्थंभुङ्क्ते इत्यर्थः । सिद्धेति किम् । शिरोऽन्यथा कृत्वा भुङ्क्ते ॥

- (3349) यतातथयोरसूयाप्रतिवचने <3-4-28>

कृञः सिद्धाप्रयोग इत्येव । असूयाया प्रतिवचने । यथाकामहं भोक्ष्ये तथाकारं भोक्ष्ये किं तवानेन ॥

- (3350) कर्मणि दृशिविदोः साकल्ये <3-4-29>

कर्मण्युपपदे णमुल् स्यात् । कन्यादर्शं वरयति । सर्वाः कन्या इत्यर्थः । ब्राह्मणवेदं भोजयति । यं यं ब्राह्मणं जानाति लभते विचारयति वा तं सर्वं भोजयतीत्यर्थः ॥

- (3351) यावति विन्दजीवोः <3-4-30>

यावद्वेदं भुङ्क्ते । यावल्लभ्यते तावदित्यर्थः । यावज्जीवमधीते ॥

- (3352) चर्मोदरयोः पूरेः <3-4-31>

कर्मणीत्येव । चर्मपूरं स्तृणाति । उदरपूरं भुङ्क्ते ॥

- (3353) वर्षप्रमाण ऊलोपेशस्यान्यतरस्याम् <3-4-32>

कर्मण्युपपदे पूरेणमुल् स्यादूकारलोपश्च वा समुदायेन वर्षप्रमाणे गम्ये । गोष्पदपूरं वृष्टो देवः । गोष्पदप्रं वृष्टो देवः । अस्येति किम् । उपपदस्य मा भूत् । मूषिकाबिलप्रम् ॥

- (3354) चेले क्नोपेः <3-2-33>

चेलार्थेषु कर्मसूपपदेषु क्नोपेणमुल् स्याद्वर्षप्रमाणे । चेलक्नोपं वृष्टो देवः । वस्त्रक्नोपम् । वसनक्नोपम् ॥

- (3355) निमूलसमूलयोः कषः <3-4-34>

कर्मणीत्येव कषादिष्वनुप्रयोगं वक्ष्यति । अत्र प्रकरणे पूर्वकाल इति न संबध्यते । निमूलकाषं कषति । समूलकाषं कषति । निमूलं समूलं कषतीत्यर्थः । एकस्यापि धात्वर्थस्य निमूलादिविशेषणसम्बन्धाद्धेदः । तेन सामान्यविशेषभावेन विशेषणविशेष्यभावः ॥

- (3356) शुष्कचूर्णरूपेषु पिषः <3-4-35>

एषु कर्मसु पिषेणमुल् । शुष्कपेषं पिनष्टि । शुष्कं पिनष्टीत्यर्थः । चूर्णपेषम् । रूक्षपेषम् ॥

- (3357) समूलाकृतजीवेषु हन्कृग्रहः <3-4-36>

कर्मणीत्येव । समूलघातं हन्ति । अकृतकारं करोति । जीवग्राहं गृह्णाति । जीवतीति जीवः । इगुपलक्षणः कः । जीवन्तं गृह्णातीत्यर्थः ॥

- (3358) करणे हनः <3-4-37>

पादघातं हन्ति । पादेन हन्तीत्यर्थः । यथाविध्यनुप्रयोगार्थः सन्नित्यसमासार्थोऽयं योगः । भिन्नधातुसम्बन्धे तु हिंसार्थानां च 3369 इति वक्ष्यते ॥

- (3359) स्नेहने पिषः <3-4-38>

स्निह्यते येन तस्मिन् करणे पिषेणमुल् । उदपेषं पिनष्टि । उदकेन पिनष्टीत्यर्थः ॥

- (3360) हस्ते वर्तिग्रहोः <3-4-39>

हस्तार्थे करणे । हस्तवर्तं वर्तयति । करवर्तम् । हस्तेन गुलिकां करोतीत्यर्थः । हस्तग्राहं गृह्णाति । करग्राहम् । पाणिग्राहम् ॥

- (3361) स्वे पुषः <3-4-40>

करण इत्येव । स्व इत्यर्थग्रहणम् । तेन स्वरूपे पर्याये विशेषे च णमुल् । स्वपोषं पुष्णाति । धनपोषम् । गोपोषम् ॥

- (3362) अधिकरणे बन्धः <3-4-41>

चक्रबन्धं बध्नाति । चक्रे बध्नातीत्यर्थः ॥

- (3363) संज्ञायाम् <3-4-42>

बध्नातेर्णमुल् सञ्ज्ञायाम् । क्रौञ्चबन्धं बद्धः । मयूरिकाबन्धम् । अट्टालिका बन्धम् । बन्धाविशेषाणां सञ्ज्ञा एताः ॥

- (3364) कर्त्रोर्जीवपुरुषयोर्नशिवहोः <3-4-43>

जीवनाशं नश्यति । जीवो नश्यतीत्यर्थः । पुरुषवाहं वहति । पुरुषो वहतीत्यर्थः ॥

- (3365) ऊर्ध्वे शुषिपूरोः <3-4-44>

ऊर्ध्वं कर्तरि । ऊर्ध्वशेषं शुष्यति । वृक्षादिरूध्व एव तिष्ठन् शुष्यतीत्यर्थः । ऊर्ध्वपूरं पूर्यते । ऊर्ध्वमुख एव घटादिवर्षोदकादिना पूर्णो भवतीत्यर्थः ॥

■ (3366) उपमाने कर्मणि च <3-4-45>

चात्कर्तरि । घृतनिधायं निहितं जलम् । घृतमिव सुरक्षितमित्यर्थः । अजकनाशं नष्टः । अजक इव नष्ट इत्यर्थः ॥

■ (3367) कषादिषु यथाविध्यनुप्रयोगः <3-4-46>

यस्माप्पणमुलुक्तः स एवानुप्रयोक्तव्य इत्यर्थः । तथैवोदाहृतम् ॥

■ (3368) उपदंशस्तृतीयायाम् <3-4-47>

इतः प्रभृति पूर्वकाल इति सम्बध्यते । तृतीयाप्रभृतीन्यन्यतरस्याम् 784 इति वा समासः । मूलकोपदंशं भुङ्क्ते । मूलकेनोपदंशम् । दश्यमानस्य मूलकस्य भुजिं प्रति करणत्वात्तृतीया । यद्यप्युपदंशिना सह न शाब्दः सम्बन्धस्तथाप्यार्थोऽस्त्येव कर्मत्वात् । एतावतैव सामर्थ्येन प्रत्ययः समासश्च । तृतीयायामिति वचनसामर्थ्यात् ॥

■ (3369) हिंसार्थानां च समानकर्मकाणाम् <3-4-48>

तृतीयान्ते उपपदेऽनुप्रयोगधातुना समानकर्मकाद्धिंसार्थात् णमुल् स्यात् । दण्डोपघातं गाः कालयति । दण्डेनोपघातम् । दण्डताडम् । समानकर्मकाणामिति किम् । दण्डेन चोरमाहत्य गाः कालयति ॥

■ (3370) सप्तम्यां चोपपीडरुधकर्षः <3-4-49>

उपपूर्वभ्यः पीडादिभ्यः सप्तम्यन्ते तृतीयान्ते चोपपदे णमुल् स्यात् । पार्श्वोपपीडं शेते । पार्श्वयोरुपपीडम् । पार्श्वभ्यामुपपीडम् । व्रजोपरोधं गाः स्थापयति । व्रजेन व्रजे वा उपरोधम् । पाण्युपकर्षं धानाः संगृह्णाति । पाणावुपकर्षम् । पाणिनोपकर्षम् ॥

■ (3371) समासत्तौ <3-4-50>

तृतीयासप्तम्योर्धातोर्णमुल् स्यात्सन्निकर्षं गम्यमाने । केशग्राहं युध्यन्ते । केशेषु गृहीत्वा । हस्तग्राहम् । हस्तेन गृहीत्वा ॥

■ (3372) प्रमाणे च <3-4-51>

तृतीयासप्तम्योरित्येव । द्यङ्गुलोत्कर्षं खण्डिकां छिनत्ति । द्यङ्गुलेन द्यङ्गुले वोत्कर्षम् ॥

■ (3373) अपादाने परिप्सायाम् <3-4-52>

परीप्सा त्वरा । शय्योत्थायं धावति ॥

■ (3374) द्वितीयायां च <3-4-53>

परीप्सायामित्येव । यष्टिग्राहं युध्यन्ते । लोष्टग्राहम् ॥

■ (3375) अपगुरो णमुलि <6-1-53>

गुरी उद्यमने इत्यस्यैचो वा आत्स्याण्णमुलि । अस्यपगोरं युध्यन्ते अस्यपगारम् ॥

■ (3376) स्वाङ्गेऽधुवे <3-4-54>

द्वितीयायामित्येव । अधुवे स्वाङ्गे द्वितीयान्ते धातोर्णमुल् । भ्रूविक्षेपं कथयति । भ्रुवं विक्षेपम् । अधुवे किम् । शिर उत्क्षिप्य । येन विना न जीवनं तद्धुवम् ॥

■ (3377) परिक्लिश्यमाने च <3-4-55>

सर्वतो विबाध्यमाने स्वङ्गे द्वितीयान्ते णमुल् स्यात् । उरः प्रतिपेषं युध्यन्ते । कृत्स्नमुरः पीडयिन्त इत्यर्थः । उरोविदारं प्रतिचस्क्रे नखैः । ध्रुवार्थमिदम् ॥

- (3378) विशिपतिपदिस्कन्दां व्याप्यमानासेव्यामानयोः <3-4-56>

द्वितीयायामित्येव । द्वितीयान्ते उपपदे विश्यादिभ्यो णमुल् स्याद्व्याप्यमाने आसेव्यमाने चार्थे गम्ये । गेहादिद्रव्याणां विश्यादिक्रियाभिः साकल्येन सम्बन्धो व्याप्तिः । क्रियायाः पौनः पुन्यमासेवा । नित्यविप्सयोः-2140 इति द्वित्वं तु न भवति । समासेनैव स्वभावतस्तयोरुक्तत्वात् । यद्यप्याभीक्ष्ण्ये णमुलुक्त एव तथापि उपपदसञ्ज्ञार्थमासेवायामिहपुनर्विधिः । गेहानुप्रवेशमास्ते । गेहं गेहमनुप्रवेशम् । गेहमनुप्रवेशमनुप्रवेशम् । एवं गेहानुप्रपातम् । गेहानुप्रपादम् । गेहानुस्कन्दम् । असमासे तु गेहस्य णमुलन्तस्य च पर्यायेण द्वित्वम् ॥

- (3379) अस्यतितृषोः क्रियान्तरे कालेषु <3-4-57>

क्रियामन्तरयति व्यवधत्त इति क्रियान्तरः । तस्मिन्धात्वर्थे वर्तमानादस्यतेस्तृष्यतेश्च कालवाचिषु द्वितीयान्तेषु उपपदेषु णमुल् स्यात् । द्रव्यहात्यासं गाः पाययति । द्रव्यहमत्यासम् । द्रव्यहतर्षम् । द्रव्यहंतर्षम् । अत्यसनेन तर्षणेन च गवां पानक्रिया व्यवधीयते । अद्र्य पाययित्वा द्रव्यहमतिक्रम्य पुनः पाययतीत्यर्थः ॥

- (3380) नाम्न्यादिशिग्रहोः <3-4-58>

द्वितीयायामित्येव । नामादेशमाचष्टे । नामग्राहमाहवयति ॥

- (3381) अव्ययेऽयथाभिप्रेताख्याने कृजः क्त्वाणमुलौ <3-4-59>

अयथाभिप्रेताख्यानं नाम अप्रियस्योच्चैः प्रियस्य नीचैः कथनम् । उच्चैः कृत्य । उच्चैः कृत्वा । उच्चैः कारमप्रियमाचष्टे । नीचैः कृत्य । नीचैः कृत्वा । नीचैः कारं प्रियं ब्रूते ॥

- (3382) तिर्यच्यपवर्गे <3-4-60>

तिर्यक्शब्दे उपपदे कृजः क्त्वाणमुलौ स्तः समाप्तौ गम्यायाम् । तिर्यक्कृत्य तिर्यक्कृत्वा गतः । तिर्यक्कारं समाप्य गत इत्यर्थः । अपवर्गे किम् । तिर्यक्कृत्वा काष्ठं गतः ॥

- (3383) स्वाङ्गे तस्प्रत्यये कृभ्वोः <3-4-61>

मुखतः कृत्य गतः । मुखतः कृत्वा । मुखतः कारम् । मुखतोभूय । मुखतो भूत्वा । मुखतो भावम् ॥

- (3384) नाधार्थप्रत्यये च्यर्थे <3-4-62>

नाधार्थप्रत्ययान्ते च्यर्थविषये उपपदे कृभ्वोः क्त्वाणमुलौ स्तः । अनाना नाना कृत्वा नानाकृत्य । नाना कृत्वा नानाकारम् । विनाकृत्य । विना कृत्वा । विनाकारम् । नानाभूय । नाना भूत्वा । नानाभावम् । अनेकं द्रव्यमेकं भूत्वा । एकधाभूय । एकधा भूत्वा । एकधाभावम् । एकधाकृत्य । एकधा कृत्वा । एकधाकारम् । प्रत्ययग्रहणं किम् । हिरुकृत्वा । पृथग्भूत्वा ॥

- (3385) तूष्णीमि भुवः <3-4-63>

तूष्णींशब्दे उपपदे भुवः क्त्वाणमुलौ स्तः । तूष्णींभूय । तूष्णीं भूत्वा । तूष्णींभावम् ॥

- (3386) अन्वाच्यानुलोम्ये <3-4-64>

अन्वक्शब्दे उपपदे भुवः क्त्वाणमुलौ स्त आनुकूल्ये गम्यमाने । अन्वग्भूय आस्ते । अन्वग्भूत्वा । अन्वग्भावम् । अग्रतः पार्श्वतः पृष्ठतो वाऽनुकूलो भूत्वा आस्त इत्यर्थः । आनुलोम्ये किम् । अन्वग्भूत्वा तिष्ठति । पृष्ठतो भूत्वेत्यर्थः ॥

इत्थं लौकिकशब्दानां दिङ्मात्रमिह दर्शितम् । विस्तरस्तु यथाशास्त्रं दर्शितः शब्दकौस्तुभे ॥1॥ भट्टोजिदीक्षितकृतिः सैषा सिद्धान्तकौमुदी । प्रीत्यै भूयाद्भगवतोर्भवानीविश्वनाथयोः ॥2॥

इति उत्तरकृदन्तप्रकरणम्

वैदिकप्रकरणम्

- (3387) छन्दसि पुनर्वस्वोरेकवचनम् <1-2-61>

द्वयोरेकवचनं वा स्यात् । पुनर्वसु नक्षत्रं पुनर्वसू वा । लोके तु द्विवचनमेव ॥

■ (3388) विशाखयोश्च <1-2-62>

प्राग्वत् । विशाखा नक्षत्रम् । विशाखे वा ॥

■ (3389) षष्ठीयुक्तश्छन्दसि वा <1-4-9>

षष्ठ्यन्तेन युक्तः पतिशब्दश्छन्दसि घिसंज्ञो वा स्यात् । क्षेत्रस्य पतिना वयम् (क्षेत्रस्य पतिना वयम्) । इह वेति योगं विभज्य छन्दसीत्यनुवर्तते । सर्वे विधयश्छन्दसि वैकल्पिकाः । तेन बहुलं छन्दसि--3401 इत्यादिरस्यैव प्रपञ्चः । यचि भम् 231 । भोऽङ्गिरोमनुषां वत्युपसंख्यानम् (वा) ॥ नभसा । तुल्यं नभस्वत् । भत्वादुत्वाभावः अङ्गिरस्वदङ्गिरः (अङ्गिरस्वदङ्गिरः) । मनुष्वदग्ने (मनुष्वदग्ने) । (3.) जनेरुसिः इति विहित उस्तिप्रत्ययो मनेरपि बाहुलकात् ॥ । वृषण्वस्वश्वयोः (वा) ॥ वृषन् वर्षकं वसु यस्य स वृषण्वसुः । वृषा अश्वो यस्यासौ वृषणश्वः । इहान्तर्वर्तिनीं विभक्तिमाश्रित्य पदत्वे सति नलोपः प्राप्तो भत्वाद्वार्यते । अत एव पदान्तस्य 198 इति णत्वनिषेधोऽपि न । अल्लोपोनः 234 इत्यल्लोपो न । अनङ्गत्वात् ॥

■ (3390) अयस्मयादीनि च्छन्दसि <1-4-20>

एतानि छन्दसि साधूनि । भपदसंज्ञाधिकाराद्यथायोग्यं संज्ञाद्वयं बोध्यम् । तथा च वार्तिकम् ॥ उभयसंज्ञान्यपीति वक्तव्यमिति (वा) ॥ स सुष्टुभा स ऋक्वता गणेन (स सुष्टुभा स ऋक्वता गणेन) । पदत्वात्कुत्वम् । भत्वाज्जश्त्वाभावः । जश्त्वविधानार्थायाः पदसंज्ञाया भत्वसामर्थ्येन बाधात् । नैनं हिन्वन्त्यपि वाजिनेषु (नैनं हिन्वन्त्यपि वाजिनेषु) । अत्र पदत्वाज्जश्त्वम् । भत्वात्कुत्वाभावः । े प्राग्धातोः 2230 ॥

■ (3391) छन्दसि परेऽपि <1-4-8>

■ (3392) व्यवहिताश्च <1-4-82>

हरिभ्यां याहयोक् आ (हरिभ्यां याहयोक् आ) । आ मन्द्रैरिन्द्र हरिभिर्याहि (आ मन्द्रैरिन्द्र हरिभिर्याहि) ॥

■ (3393) इन्धिभवतिभ्यां च <1-2-6>

आभ्यां परोऽपिल्लिट् कित् स्यात् । समीधे दस्युहन्तमम् (समीधे दस्युहन्तमम्) । पुत्र ईधे अथर्वणः (पुत्र ईधे अथर्वणः) । बभूव । इदं प्रत्याख्यातम् । इन्धेश्छन्दोविषयत्वाद्भुवो वुको नित्यत्वात्ताभ्यां लिट्ः किद्वचनानर्थक्यमिति ॥

■ (3394) तृतीया च होश्छन्दसि <2-3-3>

जुहोतेः कर्मणि तृतीया स्याद्द्वितीया च । यवाग्वाऽग्निहोत्रं जुहोति । अग्निहोत्रशब्दोऽत्र हविषि वर्तते । यस्याग्निहोत्रमधिश्रितममेध्यमापद्येतेत्यादिप्रयोगदर्शनात् । अग्नये हूयत इति व्युत्पत्तेश्च । यवाग्वाख्यं हविर्देवतोद्देशेन त्यक्त्वा प्रक्षिपतीत्यर्थः ॥

■ (3395) द्वितीया ब्राह्मणे <2-3-60>

ब्राह्मणविषये प्रयोगे दिवस्तदर्थस्य कर्मणि द्वितीया स्यात् । षष्ठ्यपवादः । गामस्य तदहः सभायां दीव्येयुः ॥

■ (3396) चतुर्थ्यर्थं बहुलं छन्दसि <2-3-62>

षष्ठी स्यात् । पुरुषमृगश्चन्द्रमसः । गोधाकालकादार्वाघाटस्ते वनस्पतीनाम् । वनस्पतिभ्य इत्यर्थः ॥ षष्ठ्यर्थं चतुर्थीति वाच्यम् (वा) ॥ या खर्वेण पिबति तस्यै खर्वः ॥

■ (3397) यजेश्च करणे <2-3-63>

इह छन्दसि बहुलं षष्ठी । घृतस्य घृतेन वा यजते ॥

■ (3398) बहुलं छन्दसि <2-4-39>

अदो घस्तादेशः स्यात् । घस्तान्नूनम् । लुङि मन्त्रे घस--3402 इति च्लेर्लुक् । अडभावः । सग्विश्च मे

- (3399) हेमन्तशिशिरावहोरात्रे च छन्दसि <2-4-28>

द्वन्द्वः पूर्ववल्लिङ्गः । हेमन्तश्च शिशिरं च हेमन्तशिशिरौ । अहोरात्रे । अदिप्रभृतिभ्यः शपः 2423 ॥

- (3400) बहुलं छन्दसि <2-3-73>

वृत्रं हनति वृत्रहा । अहिः शयत उप पृक्पृथिव्याः (अहिः शयत उप पृक्पृथिव्याः) । अत्र लुङ्ग । अदादिभिन्नेऽपि क्वचिल्लुक् । त्राध्वं नो देवाः (त्राध्वं नो देवाः) । जुहोत्यादिभ्यः श्लुः 2489 ॥

- (3401) बहुलं छन्दसि <2-4-76>

दाति प्रियाणिचिद्वसु (दाति प्रियाणिचिद्वसु) । अन्यत्रापि । पूर्णा विवष्टि ॥

- (3402) मन्त्रे घसहवरणशवृद्धाद्वृक्कृगमिजनिभ्यो लेः <2-4-80>

एभ्यो लेर्लुक् स्यान्मन्त्रे । अक्षन्ममीमदन्त हि (अक्षन्ममीमदन्त हि) । घस्लादेशस्य गमहन--2363 इत्युपधालोपे शासिवसि -- 2410 इति षः । माहवर्मित्रस्य (माहवर्मित्रस्य) । धूर्तिः प्रण्डमर्त्यस्य (धूर्तिः प्रण्डमर्त्यस्य) । नशेर्वा--431 इति कुत्वम् । सुरुचो वेन आवः (सुरुचो वेन आवः) । मा न आधक् (मा न आधक्) । आदित्याकारान्तग्रहणम् । आ प्राद्यावापृथिवी (आ प्राद्यावापृथिवी) । परावर्गभारभृद्यथा (परावर्गभारभृद्यथा) । अक्रन्नुषासः (अक्रन्नुषासः) । त्वे रयिं जागृवांसो अनुगमन् (त्वे रयिं जागृवांसो अनुगमन्) । मन्त्रग्रहणं ब्राह्मणस्याप्युपलक्षणम् । अजत वा अस्य दन्ताः । विभाषानुवृत्तेर्नह । न ता अगृभन्नजनिष्ट हि षः (न ता अगृभन्नजनिष्ट हि षः) ॥

- (3403) अभ्युत्सादयां प्रजनयां चिकयां रमयामकः पावयां क्रियाद्विदामक्रन्निति च्छन्दसि <3-1-42>

आद्येषु चतुर्षु लुङि आम् अक इत्यनुप्रयोगश्च । अभ्युत्सादयामकः । अभ्युदसीषददिति लोके । प्रजनयामकः । प्राजीजनदित्यर्थः । चिकयामकः । अचैषीदित्यर्थे चिनोतेराम् द्विवचनं कुत्वं च । रमयामकः । अरीरमत् । पावयांक्रियात् । पाव्यादिति लोके । विदामक्रन् । अवेदिषुः ॥

- (3404) गुपेश्छन्दसि <3-1-50>

च्लेश्चङ्वा । गृहानजूगुपतं युवम् (गृहानजूगुपतं युवम्) । अगौप्तमित्यर्थः ॥

- (3405) नोनयतिध्वनयत्येलयत्यर्दयतिभ्यः <3-1-51>

च्लेश्चङ् न । मा त्वायतो जरितुः काममूनयीः (मा त्वायतो जरितुः काममूनयीः) । मा त्वाग्निध्वनयति (मा त्वाग्निध्वनयति) ॥

- (3406) कृमृरुहिभ्यश्छन्दसि <3-1-59>

च्लेरङ् वा । इदं तेभ्योऽकरं नमः (इदं तेभ्योऽकरं नमः) । अमरत् । अदरत् । यत्सानोः सानुमारुहत् (यत्सानोः सानुमारुहत्) ॥

- (3407) छन्दसि निष्टक्यदेवहूयप्रणीयोन्नीयोच्छिष्यमर्यस्तर्थाध्वर्यखन्यखान्यदेवयज्यापृच्छयप्रतिषीव्यब्रह्मवाद्यभाव्यस्ताव्योपचाय्यापृडानि <3-1-123>

कृन्ततेर्निस्पूर्वात्क्यपि प्राप्ते ण्यत् । आद्यन्तयोर्विपर्यासो निसः षत्वं च । निष्टक्यं चिन्वीत पशुकामः । देवशब्दे उपपदे हवयतेर्जुहोतेर्वा क्यप् दीर्घश्च । स्पर्धन्ते वा उ देवहूये (स्पर्धन्ते वा उ देवहूये) । प्र उत् आभ्यां नयतेः क्यप् । प्रणीयः । उन्नीयः । उत्पूर्वाच्छिषेः क्यप् । उच्छिष्यः । मृडस्तृञ्ध्वभ्यो यत् । मर्यः । स्तर्था । स्त्रियामेवायम् । ध्वर्यः । खनेर्यण्यतौ । खन्यः । खान्यः । यजेर्यः । शुन्धध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्यायै (शुन्धध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्यायै) । आङ्पूर्वात्पृच्छेः क्यप् । आपृच्छयं धरुणं वाज्यर्षति (आपृच्छयं धरुणं वाज्यर्षति) । सीव्यतेः क्यप् षत्वं च । प्रतिषीव्यः । ब्रह्मणि वदेष्यत् । ब्रह्मवाद्यम् । लोके तु वदः सुपि क्यप् च-2854 इति क्यण्यतौ । भवतेः स्तौतेश्च ण्यत् । भाव्यः । स्ताव्यः । उपपूर्वाच्चिनोतेर्ण्यत् आयादेशश्च पृडे उत्तरपदे । उपचाय्यपृडम् ॥ हिरण्य इति वक्तव्यम् (वा) ॥

उपचयपृडमन्यत् ॥ मृड सुखने पृड चेत्यस्मादि गुपधलक्षणः कः ॥

- (3408) छन्दसि वनसनरक्षिमथाम् <3-2-27>

एभ्यः कर्मण्युपपदे इन् स्यात् । ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिम् (ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिम्) । उत नो गोषणिं धियम् (उत नो गोषणिं धियम्) । ये पथां पथिरक्षयः (ये पथां पथिरक्षयः) । चतुरक्षौ पथिरक्षी (चतुरक्षौ पथिरक्षी) । हविर्मथीनामभि (हविर्मथीनामभि) ॥

- (3409) छन्दसि सहः <3-2-63>

सुप्युपपदे सहेर्षिः स्यात् । पृतनाषाट् ॥

- (3410) वहश्च <3-2-64>

प्राग्वत् । दित्यवाट् (दित्यवाट्) । योगविभाग उत्तरार्थः ॥

- (3411) कव्यपुरीषपुरीष्येषु ज्युट् <3-2-65>

एषु वहेर्ज्युट् स्याच्छन्दसि । कव्यवाहनः । पुरीषवाहनः । पुरीष्यवाहनः ॥

- (3412) हव्येऽनन्तः पादम् <3-2-66>

अग्निश्च हव्यवाहनः (अग्निश्च हव्यवाहनः) । पादमध्ये तु वहश्च 3410 इति ण्विरेव । हव्यवाळग्निरजरः पिता नः (हव्यवाळग्निरजरः पिता नः) ॥

- (3413) जनसनखनक्रमगमो विट् <3-2-67>

विङ्वनोः--2982 इत्यात्वम् । अब्जाः (अब्जाः) । गोजाः (गोजाः) । गोषा इन्दो नृषा असि (गोषा इन्दो नृषा असि) । सनोतेरनः--3645 इति षत्वम् । इयं शुष्मेभिर्बिसखा इवारुजत् (इयं शुष्मेभिर्बिसखा इवारुजत्) । आ दधिक्राः शवसा पञ्च कृष्टीः (आ दधिक्राः शवसा पञ्च कृष्टीः) । अग्रेगाः (अग्रेगाः) ॥

- (3414) मन्त्रे श्वेतवहोक्थशस्पुरोडाशो ण्विन् <3-2-71>

स्वेतवहादीनां डस्पदस्येति वक्तव्यम् (वा) ॥ यत्र पदत्वं भावि तत्र ण्विनोऽपवादो डस् वक्तव्य इत्यर्थः । श्वेतवाः । श्वेतवाहौ । श्वेतवाहः । उक्थानि उक्थैर्वा शंसति उक्थशा यजमानः । उक्थशासौ । उक्थशासः । पुरो दाश्यते दीयते पुरोडाः ॥

- (3415) अवेः यजः <3-2-72>

अवयाः । अवयाजौ । अवयाजः ॥

- (3416) अवयाः श्वेतवाः पुरोडाश्च <8-2-67>

एते संबुद्धौ कृतदीर्घा निपात्यन्ते । चादुक्थशाः ॥

- (3417) विजुपे छन्दसि <3-2-73>

उपे उपपदे यजेर्विच् । उपयट् ॥

- (3418) आतो मनिन्क्वनिव्वनिपश्च <3-2-74>

सुप्युपसर्गे चोपपदे आदन्तेभ्यो धातुभ्यश्छन्दसि विषये मनिनादयस्त्रयः प्रत्ययाः स्युः । चाद्विच् । सुदामा । सुधीवा । सुपीवा । भूरिदावा । घृतपावा । विच् । कीलालपाः । ब्रह्मभूणवृत्रेषु क्विप्--2998 ॥

- (3419) बहुलं छन्दसि <3-2-88>

उपपदान्तरेऽपि हन्तेर्बहुलं क्विप् स्यात् । मातृहा । पितृहा । छन्दसि लिट्--3093 । भूतसामान्ये । अहं द्यावापृथिवी आ ततान (अहं द्यावापृथिवी आ ततान) । लिटः कानज्वा--3094 । क्वसुश्च 3095 । छन्दसि लिटः कानक्वसू वा स्तः । चक्राणा वृष्णि (चक्राणा वृष्णि) । यो नो अग्ने अररिर्वो अघायुः (यो नो अग्ने अररिर्वो अघायुः) । णेश्छन्दसि--3117 । ण्यन्ताद्वातोश्छन्दसि इष्णुच् स्यात्तच्छीलादौ । वीरुधः पारयिष्णवः (वीरुधः पारयिष्णवः) । भुवश्च--3118 । अस्मात्केवलात्प्राग्वत् । भविष्णुः ॥ छन्दसि परेच्छायां क्यच उपसंख्यानम् (वा) ॥ क्यच्छन्दसि--3150 ।

उप्रत्ययः स्यात् । अघायुः ॥ एरजधिकारे जवसवौ छन्दसि वाच्यौ (वा) ॥ जवे याभिर्यूनः (जवे याभिर्यूनः) । ऊर्वोर्मे जवः । देवस्य सवितुः सवे (देवस्य सवितुः सवे) ॥

■ (3420) मन्त्रे वृषेषपचमनविभूवीरा उदात्तः <3-3-96>

वृषादिभ्यः क्तिन्स्यात्स चोदात्तः । वृष्टिं दिवः (वृष्टिं दिवः) । सुम्नमिष्टये (सुम्नमिष्टये) । पचात्पक्तीरुत (पचात्पक्तीरुत) । इयं ते नव्यसी मतिः (इयं ते नव्यसी मतिः) । वित्तिः । भूतिः (भूतिः) । अग्न आ याहि वीतये (अग्न आ याहि वीतये) । रातौ स्यामो भयासः (रातौ स्यामो भयासः) ॥

■ (3421) छन्दसि गत्यर्थेभ्यः <3-3-129>

ईषदादिषूपपदेषु गत्यर्थेभ्यो धातुभ्यश्छन्दसि युच् स्यात् । खलोऽपवादः । सूपसदनोऽग्निः ॥

■ (3422) अन्येभ्योऽपि दृश्यते <3-3-130>

गत्यर्थेभ्यो येऽन्ये धातवस्तेभ्योऽपि छन्दसि युच् स्यात् । सुवेदनामकृणोर्ब्रह्मणे गाम् (सुवेदनामकृणोर्ब्रह्मणे गाम्) ॥

■ (3423) छन्दसि लुङ्लङ्लिटः <3-4-6>

धात्वर्थानां संबन्धे सर्वकालेष्वेते वा स्युः । पक्षे यथास्वं प्रत्ययाः । देवो देवेभिरागमत् (देवो देवेभिरागमत्) । लोडर्थे लुङ् । इदं तेभ्योकरं नमः (इदं तेभ्योकरं नमः) । लङ् । अग्निमद्य होतारमवृणीतायं यजमानः । लिट् । अद्या ममार (अद्या ममार) । अद्य म्रियत इत्यर्थः ॥

■ (3424) लिङर्थे लेट् <3-4-7>

विध्यादौ हेतुहेतुमद्भावादौ च धातोर्लेट् स्याच्छन्दसि ॥

■ (3425) सिब्वहुलं लेटि <3-1-34>

■ (3426) इतश्च लोपः परस्मैपदेषु <3-4-97>

लेटस्तिङामितो लोपो वा स्यात्परस्मैपदेषु ॥

■ (3427) लेटाऽडादौ <3-4-94>

लेटः अट् आट् एतावागमौ स्तस्तौ च पितौ ॥ ब्बिहुलं णिद्वक्तव्यः (वा) ॥ वृद्धिः । प्रण आयूषि तारिषत् (प्रण आयूषि तारिषत्) । सुपेशसस्करति जोषिषद्धि (सुपेशसस्करति जोषिषद्धि) । आ साविषदर्शसानाय (आ साविषदर्शसानाय) । सिप इलोपस्य चाभावे । पाताति दिद्युत् (पाताति दिद्युत्) । प्रियः सूर्ये प्रियो अग्ना भवाति (प्रियः सूर्ये प्रियो अग्ना भवाति) ॥

■ (3428) स उत्तमस्य <3-4-98>

लेडुत्तमसकारस्य वा लोपः स्यात् । करवाव । करवावः । टेरेत्वम् ॥

■ (3429) आत ऐ <3-4-95>

लेट आकारस्य ऐ स्यात् । सुतेभिः सुप्रयसा मादयैते (सुतेभिः सुप्रयसा मादयैते) । आतामित्याकारस्य ऐकारः । विधिसामार्थ्यादाट ऐत्वं न । अन्यथा हि ऐटमेव विदध्यात् । यो यजाति यजात इत् (यो यजाति यजात इत्) ॥

■ (3430) वैतोऽन्यत्र <3-4-96>

लेट एकारस्य ऐस्याद्वा आत ऐ--3429 इत्यस्य विषयं विना । पशूनामीशै । ग्रहा गृह्यान्तै । अन्यत्र किम् । सुप्रयसा मादयैते (सुप्रयसा मादयैते) ॥

■ (3431) उपसंवादाशङ्कयोश्च <3-4-8>

पणबन्धे आशङ्कायां च लेट् स्यात् । अहमेव पशूनामीशै । नेज्जिहमा यन्तौ नरकं पताम (नेज्जिहमा यन्तौ नरकं पताम) । हलः शनः शानज्झौ--2557 ॥

■ (3432) छन्दसि शायजपि <3-1-84>

अपिशब्दाच्छानच् ॥ ह्यग्रहोर्भश्छन्दसि इति हस्य भः । गृभाय जिह्वया मधु (गृभाय जिह्वया

मधु) । बधान देव सवितः (बुधानं देव सवितः) । अनदितां---(415) इति बध्नातेर्नलोपः । गृभ्णामि ते (गृभ्णामि ते) । मध्वा जभार (मध्वा जभार) ॥

■ (3433) व्यत्ययो बहुलम् <3-1-85>

विकरणानां बहुलं व्यत्ययः स्यात् छन्दसि । आण्डा शुष्णस्य भेदति (आण्डा शुष्णस्य भेदति) । भिनत्तीति प्राप्ते । जरसा मरते पतिः (जरसा मरते पतिः) । म्रियत इति प्राप्ते । इन्द्रो वस्तेन नेषतु (इन्द्रो वस्तेन नेषतु) । नयतेर्लोट् शप्सिपौ द्वौ विकरणौ । इन्द्रेण युजा तरुषेम वृत्रम् (इन्द्रेण युजा तरुषेम वृत्रम्) । तरेमेत्यर्थः । तरतेर्विध्यादौ लिङ् । उः शप् सिप् चेति त्रयो विकरणाः ॥ सुप्तिङुपग्रहलिङ्गनराणां कालहलच्स्वरकर्तृयडां च । व्यत्ययमिच्छति शास्त्रकृद्देवां सोऽपि च सिध्यति बाहुलकेन ॥1॥ धुरि दक्षिणायाः (धुरि दक्षिणायाः) । दक्षिणस्यामिति प्राप्ते । चषालं ये अश्वयूपाय तक्षति (चषालं ये अश्वयूपाय तक्षति) । तक्षन्तीति प्राप्ते । उपग्रहः परस्मैपदात्मनेपदे । ब्रह्मचारिणमिच्छते । इच्छतीति प्राप्ते । प्रतीपमन्य ऊर्मिर्युध्यति । युध्यत इति प्राप्ते । मधोस्तृप्ता इवासते (मधोस्तृप्ता इवासते) । मधुन इति प्राप्ते । नरः पुरुषः । अधा स वीरैर्दशभिर्वियूयाः (अधा स वीरैर्दशभिर्वियूयाः) । वियूयीदिति प्राप्ते । कालः कालवाची प्रत्ययः । श्वोऽग्नीनाधास्यमानेन । लुटो विषये लृट् । तमसो गा अदुक्षत् (तमसो गा अदुक्षत्) । अधुक्षदिति प्राप्ते । मित्र वयं च सूरयः (मित्र वयं च सूरयः) । मित्रा वयमिति प्राप्ते । स्वरव्यत्ययस्तु वक्ष्यते । कर्तृशब्दः कारकमात्रपरः । तथा च तद्वाचिनां कृत्तद्धितानां व्यत्ययः । अन्नादाय । अण्विषये अच् । अवग्रहे विशेषः । यडो यशब्दादारभ्य लिङ्याशिष्यङ्--3434 इति डकारेण प्रत्याहारः । तेषां व्यत्ययो भेदतीत्यादिरुक्त एव ॥

■ (3434) लिङ्याशिष्यङ् <3-1-86>

आशीर्लिङि परे धातोरङ् स्याच्छन्दसि । वच उम्--2454 । मन्त्रं वोचेमाग्नये (मन्त्रं वोचेमाग्नये) ॥ ृशोरग्वक्तव्यः (वा) ॥ पितरं च दृशेयं मातरं च (पितरं च दृशेयं मातरं च) । अङि तु ऋदृशोऽङि--2406 इति गुणः स्यात् ॥

■ (3435) छन्दस्युभयथा <3-4-117>

धात्वधिकारे उक्तः प्रत्ययः सार्वधातुकार्धधातुकोभयसंज्ञः स्यात् । वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयः (वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयः) । वर्धयन्त्वित्यर्थः । आर्धधातुकत्वाणिलोपः । विशृण्विरे (विशृण्विरे) । सार्वधातुकत्वात् श्नुः शृभावश्च । हुश्नुवोः---2387 इति यण् । आदृगमहनजनः किकिनौ लिट् च--3151 । आदन्तादवर्णान्ताद्गमादेश्च किकिनौ स्तस्तौ च लिङ्वत् । बभ्रिर्वज्रम् (बभ्रिर्वज्रम्) । पपिः सोमम् (पपिः सोमम्) । ददिर्गाः (ददिर्गाः) । जग्मिर्युवा (जग्मिर्युवा) । जघ्निर्वृत्रममित्रियम् (जघ्निर्वृत्रममित्रियम्) । जजिः । लिङ्वद्भावादेव सिद्धे ऋच्छत्युताम्---2383 इति गुणबाधनार्थं कित्त्वम् । बहुलं छन्दसि--3578 इत्युत्वम् । ततुरिः । जगुरिः ॥

■ (3436) तुमर्थे सेसेनसेअसेन्कसेकसेनध्यैअध्यैन्कध्यैकध्यैन्शध्यैशध्यैन्तवैतवेङ्गवेनः <3-4-9>

से । वक्षे रायः । सेन् । ता वामेषे (ता वामेषे) । असे । शरदो जीवसे धाः (शरदो जीवसे धाः) । असेन्नित्त्वादाद्युदात्तः । कसे । प्रेषे । कसेन् । गवामिव श्रियसे (गवामिव श्रियसे) । अध्यै । अध्यैन् । जठरं पृणध्यै (जठरं पृणध्यै) । पक्षे आद्युदात्तम् । कध्यै । कध्यैन् । आहुवध्यै (आहुवध्यै) । पक्षे नित्स्वरः । शध्यै । राधसः सह मादयध्यै (राधसः सह मादयध्यै) । शध्यैन् । वायवे पिबध्यै (वायवे पिबध्यै) । तवै । दातवाउ (दातवाउ) । तवेङ् । सूतवे (सूतवे) । तवेन् । कर्तवे (कर्तवे) ॥

■ (3437) प्रयै रोहिष्यै अध्ययिष्यै <3-4-10>

एते तुमर्थे निपात्यन्ते । प्रयातुं रोढुमव्यथितुमित्यर्थः ॥

■ (3438) दृशे विख्ये च <3-4-11>

द्रष्टुं विख्यातुमित्यर्थः ॥

■ (3439) शकि णमुल्कमुलौ <3-4-12>

शक्नोतावुपपदे तुमर्थे एतौ स्तः । विभाजं नाशकत् । अपलुपं नाशकत् । विभक्तुमपलोप्तुमित्यर्थः ॥

■ (3440) ईश्वरे तोसुन्कसुनौ <3-4-13>

ईश्वरो विचरितोः । ईश्वरो विलिखः । विचरितुं विलेखितुमित्यर्थः ॥

- (3441) कृत्यार्थं तवैकेन्येन्यत्वनः <3-4-14>

नम्लेच्छितवै । अवगाहे । दिदक्षेण्यः (दिदृक्षेण्यः) । भूर्यस्पष्ट कर्त्वम् (भूर्यस्पष्ट कर्त्वम्) ॥

- (3442) अवचक्षे च <3-4-15>

रिपुणा नावचक्षे (रिपुणा नावचक्षे) । अवख्यातव्यमित्यर्थः ॥

- (3443) भावलक्षणे स्थेष्कृञ्चिदचिरहुतमिजनिभ्यस्तोमुन् <3-4-16>

आसंस्थातोः सीदन्ति । आसमाप्तेः सीदन्तीत्यर्थः । उदेतोः । अपकर्तोः । काममाविजनितोः संभवामः । इति श्रुतिः ॥

- (3444) सृपितृदोः कसुनः <3-1-47>

भावलक्षणे इत्येव । पुरा क्रूरस्य विसृपो विरप्शिन् (पुरा क्रूरस्य विसृपो विरप्शिन्) । पुरा जत्रुभ्य आतृदः (पुरा जत्रुभ्य आतृदः) ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥

- (3445) रात्रेश्चाजसौ <4-1-31>

रात्रिशब्दान्डीप्स्यात् अजस्विषये छन्दसि । रात्री व्यख्यदायती (रात्री व्यख्यदायती) । लोके तु (ग.) कृदिकारादिति डीप्स्यन्तोदात्तः ॥

- (3446) नित्यं छन्दसि <4-1-46>

बहवादिभ्यश्छन्दसि विषये नित्यं डीष् । बहवीषु हि त्वा (बहवीषु हि त्वा) । नित्यग्रहणमुत्तरार्थम् ॥

- (3447) भुवश्च <4-1-47>

डीष् स्यात् छन्दसि । विभ्वी । प्रभ्वी । विप्रसंभ्य 3160 इति डुप्रत्ययान्तं सूत्रेऽनुक्रियते । उत इत्यनुवृत्तेः । उवडादेशस्तु सौत्रः ॥ मुद्गलाच्छन्दसि लिच्च (वा) ॥ डीषो लित्त्वामानुक् चागमः । लित्स्वरः । रथीरभून्मुद्गलानी (रथीरभून्मुद्गलानी) ॥

- (3448) दीर्घजिहवी च छन्दसि <4-1-59>

संयोगोपधत्वादप्राप्ते डीष् विधीयते । आसुरी वै दीर्घजिहवी देवानां यजवाट् ॥

- (3449) कद्रुकमण्डलोश्छन्दसि <4-1-71>

उङ् स्यात् । कद्रूश्च वै कमण्डलूः ॥ गुग्गुलुमधुजतुपतयालूनामिति वक्तव्यम् (वा) ॥ गुग्गुलूः । मधूः । जतूः । पतयालूः । अव्ययात्त्यप् 1324 ॥ आविष्ट्यस्योपसंख्यानं छन्दसि (वा) ॥ आविष्ट्यो वर्धते (आविष्ट्यो वर्धते) ॥

- (3450) छन्दसि ठञ् <4-3-19>

वर्षाभ्यष्ठकोऽपवादः । स्वरे भेदः । वार्षिकम् ॥

- (3451) वसन्ताच्च <4-3-20>

ठञ् स्यात् छन्दसि । वासन्तिकम् ॥

- (3452) हेमन्ताच्च <4-3-21>

छन्दसि ठञ् । हैमन्तिकम् । योगविभाग उत्तरार्थः । शौनकादिभ्यश्छन्दसि 1486 णिनिः प्रोक्तेऽर्थे । छाणोरपवादः । शौनकेन प्रोक्तमधीयते शौनकिनः । वाजसनेयिनः । छन्दसि किम् । शौनकीया शिक्षा ॥

- (3453) द्रव्यचश्छन्दसि <4-3-150>

विकारे मयट् स्यात् । शरमयं बर्हिः । यस्य पर्णमयी जुहूः ॥

- (3454) नोत्वद्वर्धबिन्वात् <4-3-151>

उत्वाङ् उकारवान् । मौञ्जं शिक्यम् । वर्धं चर्म तस्य विकारो वार्धो रज्जुः । बैल्वो यूपः । सभाया यः-- 1657 ॥

- (3455) दशछन्दसि <4-4-196>

सभेयो युवा ॥

- (3456) भवे छन्दसि <4-4-110>

सप्तम्यन्ताद्भवार्थं यत् । मेघ्याय च विद्युत्याय च (मेघ्याय च विद्युत्याय च) । यथायथं शैषिकाणामणादीनां घादीनां चापवादोऽयं यत् । पक्षे तेऽपि भवन्ति । सर्वविधीनां छन्दसि वैकल्पिकत्वात् । तद्यथा । मुञ्जवान्नाम पर्वतः । तत्र भवो मौञ्जवतः । सोमस्येव मौजवतस्य भक्षः (सोमस्येव मौजवतस्य भक्षः) । आ चतुर्थसमाप्तेश्छन्दोऽधिकारः ॥

- (3457) पाथोनदीभ्यां इयण् <4-4-111>

तमुत्वा पाथ्यो वृषा (तमुत्वा पाथ्यो वृषा) । चनो दधीत नाद्यो गिरो मे (चनो दधीत नाद्यो गिरो मे) । पाथसि भवः पाथ्यः । नद्यां भवो नाद्यः ॥

- (3458) वेशन्तहिमवद्भ्यामण् <4-4-112>

भवे । वेशन्तीभ्यः स्वाहा (वेशन्तीभ्यः स्वाहा) । हैमवतीभ्यः स्वाहा (हैमवतीभ्यः स्वाहा) ॥

- (3459) स्रोतसो विभाषा इयङ् इयौ <4-4-113>

पक्षे यत् । इयङ् इययोस्तु स्वरे भेदः । स्रोतसि भवः स्रोत्याः । स्रोतस्यः ॥

- (3460) सगर्भसयूथसनुताद्यन् <4-4-114>

अनुभाता सगर्भ्यः । अनुसखा सयूथ्यः । यो नः सनुत्य उत वा जघत्नुः (यो नः सनुत्य उत वा जघत्नुः) । नुतिर्नुतम् । नपुंसके भावे क्तः-- 3090 । सगर्भादयस्त्रयोऽपि कर्मधारयाः । समानस्य छन्दसि 1012 इति सः । ततो भवार्थं यन् । यतोऽपवादः ॥

- (3461) तुग्राद्धन् <4-4-115>

भवर्थे । पक्षे यदपि । आ वः शमं वृषभं तुग्यासु (आ वः शमं वृषभं तुग्यासु) । इति बह्वृचाः । तुग्यास्विति शाखान्तरे । धनाकाशयजवरिष्ठेषु तुग्रशब्द इति वृत्तिः ॥

- (3462) अग्राद्यत् <4-4-116>

अग्रे भवोऽग्र्यः । अग्रियः । अग्रीयः ॥

- (3463) घच्छौ च <4-4-117>

चाद्यत् । अग्रे भवोऽग्र्यः । अग्रियः । अग्रीयः ॥

- (3464) समुद्राभाद् <4-4-118>

समुद्रिया अप्सुरसो मनीषिणम् (समुद्रिया अप्सुरसो मनीषिणम्) । नानदतो अभियस्येव (नानदतो अभियस्येव) । घोषाः ॥

- (3465) बर्हिषि दत्तम् <4-4-119>

प्राग्घिताद्यत् 1626 इत्येव । बर्हिष्येषु निधिषु प्रियेषु (बर्हिष्येषु निधिषु प्रियेषु) ॥

- (3466) दूतस्य भागकर्मणी <4-4-120>

भागोऽशः । दूत्यम् ॥

- (3467) रक्षोयातूनां हननी <4-4-121>

या ते अग्ने रक्षस्या तनूः (या ते अग्ने रक्षस्या तनूः) ॥

- (3468) रेवतीजगतीहविष्याभ्यः प्रशस्ये <4-4-122>

प्रशंसने यत्स्यात् । रेवत्यादीनां प्रशंसनं रेवत्यम् । जगत्यम् । हविष्यम् ॥

- (3469) असुरस्य स्वम् <4-4-123>

असुर्यं देवोभिर्धायि विश्वम् ॥

- (3470) मायायामण् <4-4-124>

आसुरी माया ॥

- (3471) तद्वानासामुपधानो मन्त्र इतीष्टकासु लुक् च मतोः <4-4-125>

वर्चस्वानुपधानो मन्त्र आसामिष्टकानां वर्चस्याः । ऋतव्याः ॥

- (3472) अश्विमानण् <4-4-126>

आश्विनीरुप दधाति ॥

- (3473) वयस्यासु मूर्ध्नो मतुप् <4-4-127>

तद्वानासामिति सूत्रं सर्वमनुवर्तते । मातोरिति पदमावर्त्य पञ्चम्यन्तं बोध्यम् । मतुबन्तो यो मूर्धशब्दस्ततो मतुप्स्यात्प्रथमस्य मतोर्लुक्च वयः शब्दवन्मन्त्रोपधेयासु मूर्धन्वतीरुपदधातीति प्रयोगः ॥

- (3474) मत्वर्थे मासतन्वोः <4-4-128>

नभोऽभ्रम् । तदस्मिन्नस्तीति नभस्यो मासः । ओजस्या तनूः ॥

- (3475) मधोर्ज च <4-4-129>

माधवः । मधव्यः ॥

- (3476) ओजसोऽहनि यत्खौ <4-4-130>

ओजस्यमहः । ओजसीनं वा ॥

- (3477) वेशोयशआदेर्भगाद्यल् <4-4-131>

यथासंख्यं नेष्यते । वेशो बलं तदेव भगः । वेशोभग्यः । वेशोभगीनः । यशोभग्यः । यशोभगीनः ॥

- (3478) ख च <4-4-132>

योगविभाग उत्तरार्थः क्रमनिरासार्थश्च ॥

- (3479) पूर्वेः कृतमिनयौ च <4-4-133>

गम्भीरेभिः पथिभिः पूर्विणेभिः (गम्भीरेभिः पथिभिः पूर्विणेभिः) । ये ते पन्थाः सवितः पूर्व्यासः (ये ते पन्थाः सवितः पूर्व्यासः) ॥

- (3480) अद्भिः संस्कृतम् <4-4-134>

यस्येदमप्यं हविः (यस्येदमप्यं हविः) ॥

- (3481) सहस्रेण संमितौ घः <4-4-135>

सहस्त्रियासो अपां नोर्मयः (सहस्त्रियासो अपां नोर्मयः) । सहस्रेण तुल्या इत्यर्थः ॥

- (3482) मतौ च <4-4-136>

सहस्रशब्दान्मत्वर्थे घः स्यात् । सहस्रमस्यास्तीति सहस्रियः ॥

- (3483) सोममर्हति यः <4-4-137>

सोम्यो ब्राह्मणः । यजार्ह इत्यर्थः ॥

- (3484) मये च <4-4-138>

सोमशब्दाद्यः स्यान्मयडर्थे । सोम्यं मधु (सोम्यं मधु) । सोममयमित्यर्थः ॥

- (3485) मधोः <4-4-139>

मधुशब्दान्मयडर्थे यत्स्यात् । मध्व्यः । मधुमयः इत्यर्थः ॥

- (3486) वसोः समूहे च <4-4-140>

चान्मयडर्थे यत् । वसव्यः । अक्षरसमूहे छन्दस उपसंख्यानम् ॥ छन्दः शब्दात्तदक्षरसमूहे वर्तमानात्स्वार्थे यदित्यर्थः । आश्रावयेति चतुरक्षरमस्तु श्रौषडिति चतुरक्षरं यजेति द्व्यक्षरं ये यजामह इति पञ्चाक्षरं द्व्यक्षरो वषट्कार एष वै सप्तदशाक्षरश्छान्दस्यः ॥

- (3487) नक्षत्राद् <4-4-141>

स्वार्थे । नक्षत्रियेभ्यः स्वाहा (नक्षत्रियेभ्यः स्वाहा) ॥

- (3488) सर्वदेवात्तातिन् <4-4-142>

स्वार्थे । सविता नः सुवतुसर्वतातिम् (सविता नः सुवतु सर्वतातिम्) । प्रदक्षिणिद्देवतातिमुराणः (प्रदक्षिणिद्देवतातिमुराणः) ॥

- (3489) शिवशमरिष्टस्य करे <4-4-143>

करोतीति करः । पचादयच् । शिवं करोतीति शिवतातिः । याभिः शन्ताती भवथो ददादुषे (याभिः शन्ताती भवथो ददादुषे) । अथो अरिष्टतातये (अथो अरिष्टतातये) ॥

- (3490) भावे च <4-4-144>

शिवादिभ्यो भावे तातिः स्याच्छन्दसि । शिवस्य भावः शिवतातिः । शन्तातिः । अरिष्टतातिः ॥

- (3491) सप्तनोऽञ्छन्दसि <5-1-61>

तदस्य परिमाणम् - 1723 इति वर्ग इति च । सप्त साप्तानि असृजत् (सप्त साप्तानि असृजत् ॥ शन्शतोर्दिनिश्छन्दसि तदस्य परिमाणमित्यर्थे वाच्यः) (वा) ॥ पञ्चदशिनोऽर्धमासाः । त्रिंशिनोमासाः ॥ विंशतेश्चेति वाच्यम् (वा) ॥ विंशिनोऽङ्गिरसः ॥ युष्मदस्मदोः सादृश्ये वतुब्बाच्यः (वा) ॥ त्वाववतः पुरुवसो (त्वाववतः पुरुवसो) । न त्वावो अन्यः (न त्वावो अन्यः) । यजं विप्रस्य मावतः (यजं विप्रस्य मावतः) ॥

- (3492) छन्दसि च <5-1-67>

प्रातिपदिकमात्रात्तदर्थहतीति यत् । सादन्यं विदथ्यम् (सादन्यं विदथ्यम्) ॥

- (3493) वत्सरान्ताच्छन्दसि <5-1-91>

निर्वृत्तादिष्वर्थेषु । इद्वत्सरीयः ॥

- (3494) संपरिपूर्वात्ख च <5-192>

चाच्छः । संवत्सरीणः । संवत्सरीयः । परिवत्सरीणः । परिवत्सरीयः ॥

- (3495) छन्दसि घस् <5-1-106>

ऋतुशब्दात्तदस्य प्राप्तमित्यर्थः । भाग ऋत्वियः ॥

- (3496) उपसर्गाच्छन्दसि धात्वर्थे <5-1-118>

धात्वर्थविशिष्टे साधने वर्तमानात्स्वार्थे वतिः स्यात् । यदुद्वतो निवतः (यदुद्वतौ निवतः) । उद्गतान्निर्गातादित्यर्थः ॥

- (3497) थट् च छन्दसि <5-2-50>

नान्तादसंख्यादेः परस्य डट्स्थट् स्यान्मट् च । पञ्चथम् । पञ्चमम् । छन्दसि परिपन्थिपरिपरिणौ पर्यवस्थातरि - 1889 । पर्यवस्थाता शत्रुः । अपत्यं परिपन्थिनम् (अपत्यं परिपन्थिनम्) । मात्वा परिपरिणौ विदन् (मात्वा परिपरिणौ विदन्) ॥

- (3498) बहुलं छन्दसि <5-2-122>

मत्वर्थे विनिः स्यात् । छन्दोविन्प्रकरणेऽष्टामेखलादवयोभयरुजाहृदयानां दीर्घश्चेति वक्तव्यम् (वा) ॥ इति दीर्घः । मंहिष्टमुभयाविनम् (मंहिष्टमुभयाविनम्) । शुनमष्ट्राव्यचरत् (शुनमष्ट्राव्यचरत्) ॥ छन्दसीवनीपौ च वक्तव्यौ (वा) ॥ ई ॥ रथीरभूत् (रथीरभूत्) ॥ सुमङ्गलीरियं वधूः (सुमङ्गलीरियं वधूः) । मघवानमीमहे (मघवानमीमहे) ॥

- (3499) तयोर्दाहिर्लौ च छन्दसि <5-3-20>

इदन्तदोर्यथासंख्यं स्तः । इदा हि व उपस्तुतिम् (इदा हि व उपस्तुतिम्) । तर्हि ॥

- (3500) था हैतौ च छन्दसि <5-3-26>

किमस्था स्याद्धेतौ प्रकारे च । कथा ग्रामं न पृच्छसि (कथा ग्रामं न पृच्छसि) । कथा दाशेम (कथा दाशेम) ॥

- (3501) पश्च पश्चा च छन्दसि <5-3-33>

अवरस्य अस्तात्यर्थे निपातौ । पश्च हि सः । नो ते पश्चा । तुश्छन्दसि 2007 तृजन्तात्तृन्नन्ताच्च इष्टन्नीयसुनौ स्तः । आसुतिं करिष्ठाः (आसुतिं करिष्ठः) । दोहीयसी धेनुः ॥

- (3502) प्रत्नपूर्ववितश्वेमात्थाल्छन्दसि <5-3-111>

इवार्थे । तं प्रत्नथा पूर्वथा विश्वथेमथा (तं प्रत्नथा पूर्वथा विश्वथेमथा) ॥

- (3503) अमु च छन्दसि <5-4-12>

किमेत्तिडव्ययघादित्येव । प्रतं नयं प्रतरम् (प्रतं नयं प्रतरम्) ॥

- (3504) वृकज्येष्ठाभ्यां तिल्लातिलौ च छन्दसि <5-4-41>

स्वार्थे । यो नो दुरेवो वृकतिः (यो नो दुरेवो वृकतिः) । ज्येष्ठतातिं बहिर्षदम् (ज्येष्ठतातिं बहिर्षदम्) ॥

- (3505) अनसन्तान्नपुंसकाच्छन्दसि <5-4-103>

तत्पुरुषाष्टच् स्यात्समासान्तः । ब्रह्मसामं भवति । देवच्छन्दसानि ॥

- (3506) बहुप्रजाश्छन्दसि <5-4-123>

बहुप्रजा निर्ऋतिमाविवेश (बहुप्रजा निर्ऋतिमाविवेश) ॥

- (3507) छन्दसि च <5-4-142>

दन्तस्य दत्तशब्दः स्याद्बहुव्रीहौ । उभयतोदतः प्रतिगृह्णाति ॥

- (3508) ऋतश्छन्दसि <5-4-148>

ऋदन्ताद्बहुव्रीहेर्न कप् । हता माता यस्य हतमाता ॥

- (3509) तुजादीनां दीर्घाऽभ्यास्सय <6-1-7>

तुदीदिराकृतिगणः ॥ प्रभरा तूतुजानः (प्रभरा तूतुजानः) । सूर्ये मामहानम् (सूर्ये मामहानम्) । दाधार यः पृथिवीम् (दाधार यः पृथिवीम्) । स तूताव (स तूताव) ॥

- (3510) बहुलं छन्दसि <6-1-34>

हवः संप्रसारणं स्यात् । इन्द्रमाहुव ऊतये (इन्द्रमाहुव ऊतये) ॥ ऋचि त्रैस्तत्तरपदादिलोपश्च छन्दसि (वा) ॥ ऋचशब्दे परेऽत्रेः संप्रसारणुत्तरपदादेर्लोपश्चेति वक्तव्यम् । तृचं सूक्तम् । छन्दसि किम् । त्र्युचानि ॥ रयेर्मतौ बहुलम् (वा) ॥ रेवान् । रयिमान्पुष्टिर्बर्धनः (रयिमान्पुष्टिर्बर्धनः) ॥

- (3511) चायः की <6-1-35>

न्यन्त्यं चिक्युर्न निचिक्युरन्यम् (न्यन्त्यं चिक्युर्न निचिक्युरन्यम्) । लिटि उसि रूपम् । बहुलग्रहणानुवृत्तेर्नेह । अग्निं ज्योतिर्निचाय्य (अग्निं ज्योतिर्निचाय्य) ॥

- (3512) अपस्पृधेथामानुचुरानुहुश्चिच्युषेतित्याजश्राताश्रितमाशीराशीर्ताः <6-1-36>

एते छन्दसि निपात्यन्ते । इन्द्रश्च विष्णो यदपस्पृधेयाम् (इन्द्रश्च विष्णो यदपस्पृधेयाम्) । स्पर्धेर्लङि आथाम् । अर्कमानुचुः (अर्कमानुचुः) । वसून्मानुहुः । अर्चैर्हश्च लिट्युसि । चिच्युषे (चिच्युषे) । च्युडो लिटि थासि । यस्तित्याज (यस्तित्याज) । त्यजेर्णलि । श्रातास्त इन्द्र सोमाः (श्रातास्त इन्द्र सोमाः) । श्रिता नो ग्रहाः । श्रीञ् पाके निष्ठायाम् । आशीरं दुहे (आशीरं दुहे) । मध्यत आशीर्तः (मध्यत आशीर्तः) । श्रीञ् एव क्विपि निष्ठायां च ॥

- (3513) खिदेश्छन्दसि <6-1-52>

खिद दैन्ये । असेयैच आद्वा स्यात् । चिखाद । चिखेदेत्यर्थः ॥

- (3514) शीर्षश्छन्दसि <6-1-60>

शिरःशब्दस्य शीर्षन् स्यात् । शीर्ष्णः शीर्ष्णोऽजगतः (शीर्ष्णः शीर्ष्णोऽजगतः) ॥

- (3515) वा छन्दसि <6-1-106>

दीर्घाज्जसि इचि च पूर्वसवर्णदीर्घो वा स्यात् । वाराही । वाराहयौ । मानुषीरीळते विशः (मानुषीरीळते विशः) । उत्तरसूत्रद्वयेऽपीदं वाक्यभेदेन संबध्यते । तेनामि पूर्वत्वं वा स्यात् । शर्मी च शम्यं च । सूर्म सुषिरामिव (सूर्म सुषिरामिव) । संप्रसारणाच्च 330 इति पूर्वरूपमपि वा । इज्यमानः ।

यज्यमानः ॥

- (3516) शैश्छन्दसि बहुलम् <6-1-70>

लोपः स्यात् । या ते गात्राणाम् (ता ता पिण्डाणाम्) ॥ या ते गात्राणाम् (या ते गात्राणाम्) । ता ता पिण्डाणाम् (ता ता पिण्डाणाम्) ॥ एमन्नादि तु छन्दसि वक्तव्यम् (वा) ॥ अपां त्वेमन् (अपां त्वेमन्) । अपां त्वोन्नन् (अपां त्वोन्नन्) ॥

- (3517) भय्यप्रवय्ये च छन्दसि <6-1-83>

बिभेत्यस्मादिति भय्यः । वेतेः प्रवय्या इति स्त्रियामेव निपातनम् । प्रवेयमित्यन्यत्र । छन्दसि किम् । भयम् । प्रवेयम् ॥ हृदय्या उपसंख्यानम् (वा) ॥ हृदे भवा हृदय्या आपः । भवे छन्दसि यत् ॥

- (3518) प्रकृत्यान्तः पादमव्यपरे <6-1-115>

ऋक्पादमध्यस्थ एङ् प्रकृत्या स्यादिति परे न तु वकारयकारपरेऽति । उपप्रयन्तो अध्वरम् (उपप्रयन्तौ अध्वरम्) । सुजाते अश्वसूनृते (सुजाते अश्वसूनृते) । अन्तःपादं किम् । एतास एतेऽर्चन्ति (एतास एतेऽर्चन्ति) । अव्यपरे किम् । तेऽवदन् (तेऽवदन्) ॥

■ (3519) अव्यादवद्यादवक्रमुरव्रतायमवन्त्ववस्युषु च <6-1-116>

एषु व्यपरेऽप्यति एङ् प्रकृत्या । वसुभिर्नो अव्यात् (वसुभिर्नो अव्यात्) । मिमहो अवद्यात् (मिमहो अवद्यात्) । मा शिवासो अवक्रमुः (मा शिवासो अवक्रमुः) । ते नो अव्रत (ते नो अव्रत) । शतधारो अयं मणिः (शतधारो अयं मणिः) । ते नो अवन्तु (ते नो अवन्तु) । कुशिकासो अवस्यवः (कुशिकासो अवस्यवः) । यद्यपि बह्वृचैस्तेनोऽवन्तु, रथतूः, सोऽयमगात्, तेऽरुणेभिरित्यादौ प्रकृतिभावो न क्रियते तथापि बाहुलकात्समाधेयम् । प्रातिशाख्ये तु वाचनिक एवायमर्थः ॥

■ (3520) यजुष्युरः <6-1-117>

उरःशब्द एङन्तोऽति प्रकृत्या यजुषि । उरो अन्तरिक्षम् (उरो अन्तरिक्षम्) । यजुषि पादाभावादनन्तः पादार्थं वचनम् ॥

■ (3521) आपो जुषाणो वृष्णो वर्षिष्ठेऽम्बेऽम्बालेऽम्बिके पूर्वे <6-1-118>

यजुषि अति प्रकृत्या । आपो अस्मान्मातरः (आपो अस्मान्मातरः) । जुषाणो अग्निराज्यस्य (जुषाणो अग्निराज्यस्य) । वृष्णो अंशुभ्याम् (वृष्णो अंशुभ्याम्) । वर्षिष्ठे अधि नाके (वर्षिष्ठे अधि नाके) । अम्बे अम्बाले अम्बिके । अस्मादेव वचनात् अम्बार्थ - 267 इति ह्रस्वो न ॥

■ (3522) अङ्ग इत्यादौ च <6-1-119>

अङ्गशब्दे य एङ् तदादौ च अकारे य एङ् पूर्वः सोऽति प्रकृत्या यजुषि । प्राणो अङ्गे अङ्गे अदीध्यत् ॥

■ (3523) अनुदात्ते च कुधपरे <6-1-120>

कवर्गधकारपरे अनुदात्तेऽति परे एङ् प्रकृत्या यजुषि । अयं सो अग्निः (अयं सो अग्निः) । अयं सो अध्वरः (अयं सो अध्वरः) । अनुदात्ते किम् । अथोऽग्रे रुद्रे । अग्रशब्द आद्युदात्तः । कुधपरे किम् । सोऽयमग्निमतः ॥

■ (3524) अवपथासि च <6-1-121>

अनुदात्ते अकारदौ अवपथाःशब्दे परे यजुषि एङ् प्रकृत्या । त्रीरुद्रेभ्यो अवपथाः (त्रीरुद्रेभ्यो अवपथाः) । वपेस्थासि लङि तिङ्ङितिङ्ङः - 3935 इत्यनुदात्तत्वम् । अनुदात्ते किम् । यदुद्रेभ्योऽवपथाः (यदुद्रेभ्योऽवपथाः) । निपातैर्यद्यदि - 3937 इति निघातो न ॥

■ (3525) आङोऽनुनासिकश्छन्दसि <6-1-126>

आङोऽचि परेऽनुनासिकः स्यात् स च प्रकृत्या । अभ्र औ अपः (अभ्र औ अपः) । गभीर औ उग्रपुत्रे (गभीर औ उग्रपुत्रे) ॥ ईषाअक्षादीनां छन्दसि प्रकृतिभावो वक्तव्यः (वा) ॥ ईषाअक्षो हिरण्यः । ज्या इयम् (ज्या इयम्) । पूषा अविष्टु (पूषा अविष्टु) ॥

■ (3526) स्यश्छन्दसि बहुलम् <6-1-133>

स्य इत्यस्य सोर्लोपः स्याद्धलि । एष स्य भानुः (एष स्य भानुः) ॥

■ (3527) ह्रस्वाच्चन्द्रोत्तरपदे मन्त्रे <6-1-151>

ह्रस्वात्परस्य चन्द्रशब्दस्योत्तरपदस्य सुडागमः स्यान्मन्त्रे । हरिश्चन्द्रो मरुद्गणः (हरिश्चन्द्रो मरुद्गणः) । सुश्चन्द्र दस्म (सुश्चन्द्र दस्म) ॥

■ (3528) पितरामातरा च छन्दसि <6-3-33>

द्वन्द्वे निपातः । आ मा गन्तां पितरा मातरा च (आ मा गन्तां पितरा मातरा च) । चाद्विपरीतमपि । न मातरा पितरा नू चिदिष्टौ (न मातरा पितरा नू चिदिष्टौ) । समानस्य छन्दस्यमूर्धप्रभृत्युदकेषु 1012 समानस्य सः स्यान्मूर्धादिभिन्ने उत्तरपदे । सगर्भ्यः ॥ छन्दसि स्त्रियां बहुलम् (वा) ॥ विष्वद्गेवयोरद्र्यदेशः । विश्वाची च घृताची च (विश्वाची च घृताची च) । देवद्रीची नयत देवयन्तः (देवद्रीची नयत देवयन्तः) । कद्रीची (कद्रीची) ॥

■ (3529) सध मादस्थयोश्छन्दसि <6-3-96>

सहस्य सधादेशः स्यात् । इन्द्र चास्मिन्सधमादे (इन्द्र चास्मिन्सधमादे) । सोमः सधस्थम् (सोमः सधस्थम्) ।

■ (3530) पथि च छन्दसि <6-3-108>

पथिशब्दे उत्तरपदे कोः कवं कादेशश्च । कवपथः । कापथः । कुपथः ।

- (3531) साढ्यै साढ्वा साढेति निगमे <6-3-108>

सहेः क्त्वाप्रत्यये आद्यं द्वयं तृनि तृतीयं निपात्यते । मरुद्भिरुग्रः पृतनासु साहला (मरुद्भिरुग्रः पृतनासु साहला) । अचोर्मध्यस्थस्य डस्य ङः ङस्य हलाश्च प्रातिशाख्ये विहितः । आहहि । द्वयोश्चास्य स्वरयोर्मध्यमेत्य संपद्यते स डकारो ङकारः हलाकारतामेति स एव चास्य ङकारः सन्नूष्मणा संप्रयुक्त इति ।

- (3532) छन्दसि च <6-3-126>

अष्टन आत्वं स्यादुत्तरपदे । अष्टापदी (अष्टापदी) ।

- (3533) मन्त्रे सोमाश्वेन्द्रियविश्वदेव्यस्य मती <6-3-131>

दीर्घः स्यान्मन्त्रे । अश्वावती सोमावतीम् (अश्वावती सोमावतीम्) । इन्द्रियावान्मदिन्तमः (इन्द्रियावान्मदिन्तमः) । विश्वकर्मणा विश्वदेव्यावता (विश्वकर्मणा विश्वदेव्यावता) ।

- (3534) ओषधेश्च विभक्तावप्रथमायाम् <6-3-132>

दीर्घः स्यान्मन्त्रे । यदोषधीभ्यः (यदोषधीभ्यः) । अदधात्योषधीषु (अदधात्योषधीषु) ।

- (3535) ऋचितुनुघमक्षुतङ्कुत्रोरुष्याणाम् <6-3-133>

दीर्घः स्यात् । आ तू न इन्द्र (आ तू न इन्द्र) । नू मर्तः (नू मर्तः) । उत वा घा स्यालात् (उत वा घा स्यालात्) । मक्षू गोमन्तमीमहे (मक्षू गोमन्तमीमहे) । भरता जातवेदसम् (भरता जातवेदसम्) । तडिति थादेशस्य डित्वपक्षे ग्रहणम् । तेनेह न । शृणोत ग्रावाणः (शृणोत ग्रावाणः) । कूमनाः (कूमनाः) । अत्रा ते भद्रा (अत्रा ते भद्रा) । यत्रा नश्चका (यत्रा नश्चका) । उरूष्याणः (उरूष्याणः) ।

- (3536) इकः सुत्रि <6-3-134>

ऋचि दीर्घ इत्येव । अभीषुणः सखीनाम् (अभीषुणः सखीनाम्) । सुत्रः 3644 इति षः । नश्च धातुस्थोरुषभ्यः 3649 इति णः ।

- (3537) द्रव्यचोऽतस्तिङः <6-3-135>

मन्त्रे दीर्घः । विद्या हि चक्रा जरसम् (विद्या हि चक्रा जरसम्) ।

- (3538) निपातस्य च <6-3-136>

एवा हि ते (एवा हि ते) ।

- (3539) अन्येषामपि दृश्यते <6-3-137>

अन्येषामपि पूर्वपदस्थानां दीर्घः स्यात् । पूरुषः (पूरुषः) । दण्डादण्डि ।

- (3540) छन्दस्युभयथा <6-4-5>

नामि दीर्घो वा । धाता धातृणाम् (धाता धातृणाम्) इति बहवृचाः । तैत्तिरीयास्तु ह्रस्वमेव पठन्ति ।

- (3541) वा षपूर्वस्य निगमे <6-4-9>

षपूर्वस्याच उपधाया वा दीर्घोऽसंबुद्धौ सर्वनामस्थाने परे । ऋभुक्षाणम् (ऋभुक्षाणम्) । ऋभुक्षणम् (ऋभुक्षणम्) । निगमे किम् । तक्षा । तक्षाणौ ।

- (3542) जनिता मन्त्रे <6-4-53>

इडादौ तृचि णिलोपो निपात्यते । यो नः पिता जनिता (यो नः पिता जनिता) ।

- (3543) शमिता यज्ञे <6-4-54>

शमयितेत्यर्थः ।

- (3544) युप्लुवोर्दीर्घश्छन्दसि <6-4-58>

ल्यपीत्यनुवर्तते । वियूय । विप्लूय । आडजादीनाम् 2254 ।

- (3545) छन्दस्यपि दृश्यते <6-4-73>

अनजादीनामित्यर्थः । आनट् (आनट्) । आवः (आवः) । न माङ्योगे 2228 ।

- (3546) बहुलं छन्दस्यमाङ्योगेऽपि <6-4-75>

अडाटो न स्तो माङ्योगेऽपि स्तः । जनिष्ठा उग्रः सहसे तुराय (जनि(स्वा)ष्ठा उग्रः सहसे तुराय) । मा वः क्षेत्रे परबीजान्यवाप्सुः (मा वः क्षेत्रे परबीजान्यवाप्सुः) ।

- (3547) इरयो रे <6-4-76>

प्रथमं दध् आपः (प्रथमं दध् आपः) । रेभावस्याभीयत्वेनासिद्धत्वादालोपः । अत्र रेशब्दस्येति कृते पुनरपि रेभावस्तदर्थं च सूत्रे द्विवचनान्तं निर्दिष्टमिरयोरिति ।

- (3548) छन्दस्युभयथा <6-4-86>

भूसुधियोर्यण् स्यादियडुवडौ च । वनेषु चित्रं विभ्य (वने(स्ल)षु चित्रं विभ्य) । विभुवं वा । सुध्योऽनव्य मग्ने (सुध्योऽनव्य मग्ने) । सुधियो वा ॥ तन्वादीनां छन्दसि बहुलम् ॥ तन्वं पुषेम (तन्वं पुषेम) । तनुवं वा । त्रम्बकम् (त्रम्बकम्) । त्रियम्बकम् ।

- (3549) तनिपत्योश्छन्दसि <6-4-99>

एतयोरुपधालोपः किङिति प्रत्यये । वितत्तिरे कवयः (वितत्तिरे कवयः) । शकुना इव पप्तिम (शकुना इव पप्तिम) ।

- (3550) घसिभसोर्हति च <6-4-100>

सग्धिश्च मे (सग्धिश्च मे) । बब्धां ते हरी धानाः (बब्धां ते हरी धानाः) । हुङ्गलूभ्यो हेर्धिः 2425 ।

- (3551) श्रुशृणुपृकृवृभ्यश्छन्दसि <6-4-102>

श्रुधी हवम् (श्रुधी हवम्) । शृणुधी गिरः (शृणुधी गिरः) । रायस्पृधि (रायस्पृधि) । उरुणस्कृधि (उरुणस्कृधि) ।

- (3552) वा छन्दसि <3-4-88>

हिरपिद्वा ।

- (3553) अङितश्च <6-4-103>

हेर्धिः स्यात् । रारन्धि (रारन्धि) । रमेर्व्यत्ययेन परस्मैपदम् । शपः श्लुरभ्यासदीर्घश्च । अस्मे प्रयन्धि

(अस्मे प्रयन्धि) । युयोधि जातवेदः (युयोधि जातवेदः) । यमेः शपो लुक् । यौतेः शपः श्लुः ।

- (3554) मन्त्रेष्वङ्यादेरात्मनः <6-4-141>

ात्मन्शब्दस्यादेर्लोपः स्यादाङि । त्मना देवेषु (त्मना देवेषु) ।

- (3555) विभाषर्जोश्छन्दसि <6-4-162>

ऋजुशब्दस्य ऋतः स्थाने रः स्याद्वा इष्टमेयस्सु । त्वं रजिष्टमनुनेषु (त्वं रजिष्टमनुनेषु) । ऋजिष्ठं वा ।

- (3556) ऋत्व्यवास्त्व्यवास्त्वमाध्वीहिरण्ययानि छन्दसि <6-3-175>

ऋतौ भवमृत्व्यम् । वास्तुनि भवं वास्तव्यम् वास्त्वं च । मधुशब्दस्याणि स्त्रिया यणादेशो निपात्यते । माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः (माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः) । हिरण्यशब्दाद्विहितस्य मयटो मशब्दस्य लोपो निपात्यते । हिरण्ययेन सविता रथेन (हिरण्ययेन सविता रथेन) ॥

- (3557) बहुलं छन्दसि <7-1-8>

शौडो रुट् 2442 ।

रुडागमः स्यात् । लोपस्त आत्मनेपदेषु 3563 इति पक्षे तलोपः । धेनवो दुहे (धेनवो दुहे) । लोपाभावे । घृतं दुहर्ते (घृतं दुहर्ते) । अदृश्रमस्य (अदृश्रमस्य) । अतो भिस ऐस् 203 ।

- (3558) बहुलं छन्दसि <7-1-10>

अग्निर्देवेभिः (अग्निर्देवेभिः) ।

- (3559) नेतराच्छन्दसि <7-1-26>

स्वमोरदङ् न । वार्धन्मितरम् । छन्दसि किम् । इतरत्काष्ठम् । समासेऽनञ्पूर्वे क्त्वो ल्यप् 3332 ।

- (3560) क्त्वापि छन्दसि <7-1-38>

यजमानं परिधापयित्वा ।

- (3561) सुपां सुलुक्पूर्वसवर्णाच्छेयाडाङ्यायाजालः <7-1-39>

ऋजवः सन्तु पन्थाः पन्थान् (ऋजवः सन्तु पन्थाः पन्थान्) इति प्राप्ते सुः । परमे व्योमन् (परमे व्योमन्) । व्योमनि इति प्राप्ते डेलुक् । धीती मती सुष्टुती (धीती मती सुष्टुती) । धीत्या मत्या सुष्टुत्येति प्राप्ते पूर्वसवर्णदीर्घ । या सुरथा रथीतमोभा देवा दिविस्पृशा (या सुरथा रथीतमोभा देवा दिविस्पृशा) । अश्विना (अश्विना) । यौ सुरथौ दिविस्पृशावित्यादौ प्राप्ते आ । नताहब्रह्मणम् । नतमिति प्राप्ते आत् । या देव विघ्न ता त्वा (या देव विघ्न ता त्वा) । यमिति प्राप्ते न युष्मे वाजबन्धवः (न युष्मे वाजबन्धवः) । अस्मे इन्द्राबृहस्पती (अस्मे इन्द्राबृहस्पती) । युष्मासु अस्मभ्यमिति प्राप्ते शे । उरुया । धृष्णुया । उरुणा धृष्णुनेति प्राप्ते या । नाभा पृथिव्याः । नाभाविति प्राप्ते डा । ता अनुष्टयोच्यावयतात् । अनुष्ठानमनुष्ठा व्यवस्थावदङ् । आङो इया । साधुया (साधुया) । साध्विति प्राप्ते याच् । वसन्ता यजेत । वसन्ते इति प्राप्ते आल् ॥ ईयाडियाजीकाराणामुपसंख्यानम् ॥ उर्विया । दार्विया । उरुणा दारुणेति प्राप्ते इया । सुक्षेत्रिया (सुक्षेत्रिया) । सुक्षेत्रिणेति प्राप्ते डियाच् । दृतिं न शुष्कं सरसी शयानम् (दृतिं न शुष्कं सरसी शयानम्) । डेरीकार इत्याहुः । तत्रादयुदात्ते पदे प्राप्ते व्यत्ययेनान्तोदात्तता । वस्तुतस्तु डीषन्तात् डेलुक् । ईकारादेशस्य तूदाहरणान्तरं मृग्यम् ॥ आङ्याजयारामुपसंख्यानम् ॥ प्र बाहवा सिसृतम् (प्र बाहवा सिसृतम्) । बाहुनेति प्राप्ते आङादेशः । घेडिति-245 इति गुणः । स्वप्नया । स्वप्नेनेति प्राप्ते अयाच् । स नः सिन्धुमिव नावया (स नः सिन्धुमिव नावया) । नावेति प्राप्ते अयार् । रिस्वरः ।

- (3562) अमो मश् <7-1-40>

मिबादेशस्यामो मश् स्यात् । अकार उच्चारणार्थः । शित्वात्सर्वादेशः । अस्तिसिचः-2225 इतीट् । वंधी वृत्रम् (वंधी वृत्रम्) । अवधिषमिति प्राप्ते ।

- (3563) लोपस्त आत्मनेपदेषु <7-1-41>

छन्दसि । देवा अदुह । अदुहतेति प्राप्ते दक्षिणतः शये । शेते इति प्राप्ते । आत्मेति किम् । उत्सं दुहन्ति (उत्सं दुहन्ति) ।

- (3564) ध्वमो ध्वात् <7-1-42>

अन्तरेवोष्माणं वारय ध्वात् । वारयध्वमिति प्राप्ते ।

- (3565) यजध्वैनमिति च <7-1-43>

एनमित्यस्मिन्परे ध्वमोऽन्तलोपो निपात्यते । यजध्वैनं प्रियमेधाः (यजध्वैनं प्रियमेधाः) । वकारस्य यकारो निपात्यत इति वृत्तिकारोक्तिः प्रामादिकी ।

- (3566) तस्य तात् <7-1-44>

मध्यमपुरुषबहुवचनस्य स्थाने तात्स्यात् । गात्रमस्यानूनं कृणुतात् । कृणुतेति प्राप्ते सूर्यं चक्षुर्गमयतात् (कृणुतेति प्राप्ते सूर्यं चक्षुर्गमयतात्) । गमयतेति प्राप्ते ।

■ (3567) तप्तनप्तनथनाश्च <7-1-45>

तस्येत्येव । शृणोत ग्रावाणः (शृणोत ग्रावाणः) । शृणुतेति प्राप्ते तप् । सुनोतन पचन ब्रह्मवाहसे दधस्तन द्रविणं चित्रमस्मे (सुनोतन पचन ब्रह्मवाहसे दधस्तन द्रविणं चित्रमस्मे) । तनप् । मरुतस्तज्जुष्टन (मरुतस्तज्जुष्टन) । जुषध्वमिति प्राप्ते व्यत्ययेन परस्मैपदं श्लुश्च । विश्वेदेवदेवासो मरुतो यतिष्ठन (विश्वेदेवासो मरुतो यतिष्ठन) । यत्संख्याकाः स्थेत्यर्थः । यच्छब्दाच्छान्सो इतिः अस्तेस्तस्य थनादेशः ।

■ (3568) इदन्तो मसि <7-1-46>

मसीत्यविभक्तिको निर्देशः । इकार उच्चारणार्थः । मस् इत्ययमिकार रूपचरमावयवविशिष्टः स्यात् । मस इगागमः स्यादिति यावत् । नमो भरन्त एमसि (नमो भरन्त एमसि) । त्वमस्माकं तव स्मसि (त्वमस्माकं तव स्मसि) । इमः स्मः इति प्राप्ते ।

■ (3569) क्तवो यक् <7-1-47>

दिवं सुपर्णो गत्वाय (दिवं सुपर्णो गत्वाय) ।

■ (3570) इष्ट्वीनमिति च <7-1-48>

क्त्वाप्रत्ययस्य ईनम् अन्तादेशो निपात्यते । इष्ट्वीनं देवान् । इष्ट्वा इति प्राप्ते ।

■ (3571) स्नात्वाद्यश्च <7-1-49>

आदिशब्दः प्रकारार्थः । आकारस्य ईकारो निपात्यते । स्विन्नः स्नात्वी मलादिव (स्विन्नः स्नात्वी मलादिव) । पीत्वी सोमस्य वावृधे (पीत्वी सोमस्य वावृधे) । स्नात्वा पीत्वेति प्राप्ते ।

■ (3572) आज्ञसेरसुक् <7-1-50>

अवर्णान्तादङ्गात्परस्य जसोऽसुक् स्यात् । देवासः (देवासः) । ब्राह्मणासः (ब्राह्मणासः) ।

■ (3573) श्रीग्रामण्योश्छन्दसि <7-1-56>

आमो नुट् श्रीग्रामुदारो धरुणो रयीणाम् (श्रीग्रामुदारो धरुणो रयीणाम्) । सूतग्रामणीनाम् ।

■ (3574) गोः पदान्ते <7-1-57>

विद्या हि त्वा गोपतिं शूर गोनाम् (विद्या हि त्वा गोपतिं शूर गोनाम्) । पादान्ते किम् । गवां शता पृक्षयामेषु (गवां शता पृक्षयामेषु) । पादान्तेऽपि क्वचिन्न । छन्दसि सर्वेषां वैकल्पिकत्वात् । विराजं गोपतिं गवाम् (विराजं गोपतिं गवाम्) ।

■ (3575) छन्दस्यपि दृश्यते <7-1-76>

अस्थ्यादीनामनङ् । इन्द्रो दधीचो अस्थभिः (इन्द्रो दधीचो अस्थभिः) ।

■ (3576) ई च द्विवचने <7-1-77>

अस्थ्यादीनामित्येव । अक्षीभ्यां ते नासिकाभ्याम् (अक्षीभ्यां ते नासिकाभ्याम्) ।

■ (3577) दृक्स्ववस्वतवसां छन्दसि <7-1-83>

एषां नुम् स्यात्सौ । कीदृङ्छिन्द्रः (कीदृङ्छिन्द्रः) । स्ववान् (स्ववान्) । स्वतवान् (स्वतवान्) । उदोष्ट्यपूर्वस्य--2494 ।

■ (3578) बहुलं छन्दसि <7-1-103>

ततुरिः (ततुरिः) । जगुरिः पराचैः (जगुरिः पराचैः) ।

छन्दसि विषये चड्युपधाया ऋवर्णस्य ऋन्नित्यम् । अवीवृधत् ।

■ (3588) न छन्दस्यपुत्रस्य <7-4-35>

पुत्रभिन्नस्यादन्तस्य क्यचि ईत्वदीर्घो न । मित्रयुः । क्याच्छन्दसि 3150 इति उः । अपुत्रस्य किम् । पुत्रीयन्तः सुदानवः (पुत्रीयन्तः सुदानवः) ॥ अपुत्रादीनामिति वाच्यम् ॥ जनीयन्तोन्वग्रवः (जनीयन्तोन्वग्रवः) । जनमिच्छन्त इत्यर्थः ।

■ (3589) दुरस्युर्द्रविणस्युर्वृषण्यतिरिषण्यति <7-4-36>

एते क्यचि निपात्यन्ते । भाषायां तु उप्रत्ययाभावात् दुष्टीयति । द्रविणीयति । वृषीयति । रिष्टीयति ।

■ (3590) अश्वाघस्यात् <7-4-37>

अश्व अघ एतयो क्यचि आत्स्याच्छन्दसी । अश्वायन्तो मघवन् (अश्वायन्तौ मघवन्) । मात्वा वृका अघायवः । न च्छन्दसि-3588 इति निषेधो नेत्वमात्रस्य किं तु दीर्घस्यापीति । अत्रेदमेव सूत्रं ज्ञापकम् ।

■ (3591) देवसुम्नयोर्यजुषि काठके <7-4-38>

अनयोः क्यचि आत्स्यादयजुषि कठशाखायाम् । देवायन्तो यजमानाः । सुम्नायन्तो हावमहे (सुम्नायन्तौ हावमहे) । इह यजुःशब्दो न मन्त्रमात्रपरः किंतु वेदोपलक्षकः । तेन ऋगात्मकेऽपि मन्त्रे यजुर्वेदस्थे भवति । किं च ऋग्वेदेऽपि भवति । स चेन्मन्त्रो यजुषि कठशाखायां दृष्टः । यजुषीति किम् । देवाञ्जिगाति सुम्नयुः (देवाञ्जिगाति सुम्नयुः) । बह्वृचानामप्यस्ति कठशाखा ततो भवति प्रत्युदाहरणमिति हरदत्तः ।

■ (3592) कव्यध्वरपृतनस्यचि लोपः <7-4-39>

एषामन्त्यस्य लोपः स्यात् क्यचि ऋग्विषये । सपूर्वया निविदा कव्यतायोः (सपूर्वया निविदा कव्यतायोः) । अध्वर्यु वा मधुपाणिम् । दमयन्तं पृतन्युम् (दमयन्तं पृतन्युम्) । दधातेर्हि 3076 । जहातेश्च क्त्वि 3331 ।

■ (3593) विभाषा छन्दसि <7-4-44>

हित्वा शरीरम् । हीत्वा वा ।

■ (3594) सुधित वसुधित नेमधित धिष्व धिषीय च <7-4-45>

सु वसु नेम एतत्पूर्वस्य दधाते क्तप्रत्यये इत्वं निपात्यते । गर्भं माता सुधितं वक्षणासु (गर्भं माता सुधितं वक्षणासु) । वसुधितमग्नौ । नेमधिता न पौस्या (नेमधिता न पौस्या) ।

क्तिन्यपि दृश्यते । उत श्वेतं वसुधितिं निरेके (उत श्वेतं वसुधितिं निरेके) । धिष्ववज्जं दक्षिण इन्द्र हस्ते (धिष्ववज्जं दक्षिण इन्द्र हस्ते) । धत्स्वेति प्राप्ते । सुरेता रेतो धिषीय । आशीर्लिङि इट् । इटोऽत् 2257 । धीसीयेति प्राप्ते । अपोभि 442 ॥ मासश्छन्दसीति वक्तव्यम् ॥ माद्धिः । शरद्धिः (शरद्धिः) ॥ स्ववःस्वतवसोरुषसश्चेष्यते ॥ स्ववद्धिः (स्ववद्धिः) । समुषद्धिरजायथाः (समुषद्धिरजायथाः) । मिथुनेऽसिः । वसेः उषः किदिति प्राग्व्याख्यातम् । व कवतेर्यङि 2641 ।

■ (3595) कृषेश्छन्दसि <7-4-64>

यङि अभ्यासस्य चुत्वं न । करीकृष्यते ।

■ (3596) दाधर्तिदधर्ति दधर्षि बोभूतु तेतिकतेऽलर्ष्याऽऽपनीफणत्संसनिष्यदत्करिक्तकनिक्रदद्धरिभ्रद्विध्वतोदविद्युतरित्रतः सरीसृपतं वरीवृजन्मर्मृज्याऽऽगनीगन्तीति च <7-4-62>

एतेष्टादश निपात्यन्ते । आद्यास्त्रयो धृङो धारयतेर्वा । भवतेर्यङ्लुगन्तस्य गुणाभावः । तेन भाषायां गुणो लभ्यते । तिजेर्यङ्लुगन्तात्तङ् । इयर्तेर्लटि हलादिः शेषापवादो रेफस्य लत्वमित्वाभावश्च निपात्यते । अलर्षि युध्म खजकृत्पुरन्दर (अलर्षि युध्म खजकृत्पुरन्दर) । सिपा निर्देशो न तन्त्रम् । अलर्ति दक्ष उत (अलर्ति दक्ष उत) । फणतेराङ्पूर्वस्य यङ्लुगन्तस्य शतरि अभ्यासस्य नीगागमो निपात्यते । अन्वापनीफणत् (अन्वापनीफणत्) । स्यन्देः संपूर्वस्य यङ्लुकि शतरि अभ्यासस्य निक् । धातुसकारस्य षत्वम् । करोतेर्यङ्लुगन्तस्याभ्यासस्य चुत्वाभावः । क्रन्देलुङिच्लेरङ्दविर्वचनमभ्यासस्य चुत्वाभावो निगागमश्च । कनिक्रदज्जनुपम् (कनिक्रदज्जनुपम्) । अक्रन्दीदित्यर्थः । बिभर्तेरभ्यासस्य जश्त्वाभावः । वि यो भरिभ्रदोषधीषु (वि यो भरिभ्रदोषधीषु) । ध्वरतेर्यङ्लुगन्तस्य शतरि अभ्यासस्य विगागमो धातोर्ऋकारलोपश्च । दविध्वतो रश्मयः सूर्यस्य (दविध्वतो रश्मयः सूर्यस्य) ।

दयुतेरभ्यासस्य संप्रसारणाभावोऽत्वं विगागमश्च । दविद्युतद्दीद्यच्छोशुचानः (दविद्युतद्दीद्यच्छोशुचानः) । तरतेः शतरि श्लौ
द्वितीयैकवचने रीगागमोऽभ्यासस्य । वृजेः शतरि श्लावभ्यासस्य रीक् । मृजेर्लिटि णल् अभ्यासस्य रुक् धातोश्च युक् । गमेराङ्पूर्वस्य
लटि श्लावभ्यासस्य चुत्वाभावो नीगागमश्च । वक्ष्यन्ती वेदागनीगन्ति कर्णम् (वक्ष्यन्ती वेदागनीगन्ति कर्णम्) ।

■ (3597) ससूवेति निगमे <7-4-74>

सूतेर्लिटि परस्मैपदं वुगागमोऽभ्यासस्य चात्वं निपात्यते । गृष्टिः ससूव स्थविरम् (गृष्टिः ससूव स्थविरम्) । सुपुवे इति भाषायाम् ।

■ (3598) बहुलं छन्दसि <7-4-78>

अभ्यासस्य इकारः स्याच्छन्दसि । पूर्णा विवष्टि (पूर्णा विवष्टि) । वशेरेतद्रूपम् ॥

■ (3599) प्रसमुपोदः पादपूरणे <8-1-6>

एषां द्वे स्तः पादपूरणे । प्रपायमग्निः । संसमिद्युवसे (संसमिद्युवसे) । उपोप मे परामृश (उपोप मे परामृश) । किं नोदुदु हर्षसे (किं नोदुदु हर्षसे) ।

■ (3600) छन्दसीरः <8-2-15>

इवर्णान्ताद्रेफान्ताच्च परस्य मतोर्मस्य वः स्यात् । हरिवते हर्यश्वाय (हरिवते हर्यश्वाय) । गीर्वान् ।

■ (3601) अनो नुट् <8-2-16>

अन्नन्तान्मतोर्नुट् स्या । अक्षण्वन्तः कर्णवन्तः (अक्षण्वन्तः कर्णवन्तः) । अस्थन्वन्तं यदनस्था (अस्थन्वन्तं यदनस्था) ।

■ (3602) नाद्धस्य <8-2-17>

नान्तात्परस्य घस्य नुट् । सुपथिन्तरः ॥ भूरिदान्नस्तुड्वाच्यः ॥ भूरिदावत्तरो जनः (भूरिदावत्तरो जनः) ॥ ईद्रथिनः ॥ रथीतरः (रथीतरः) । रथीतमं रथीनाम् (रथीतमं रथीनाम्) ।

■ (3603) नसत्तनिषत्तानुत्तप्रतूर्तसूर्तगूर्तानि छन्दसि <8-2-61>

सदेर्नञ्पूर्वाङ्निपूर्वाच्च निष्ठायां नत्वाभावो निपात्यते । नसत्तमञ्जसा । निपत्तमस्य चरतः । असन्नं निषण्णमिति प्राप्ते ।
उन्देर्नञ्पूर्वस्यानुत्तम् । प्रतूर्तमिति त्वरतेः, तुर्वीत्यस्य वा । सूर्तमिति सृ इत्यस्य । गूर्तमिति गुरी इत्यस्य ।

■ (3604) अमनरुधरवरित्युभयथा छन्दसि <8-2-70>

रुर्वा रेफो वा । अमन एव । अमनरेव । ऊध एव । ऊधरेव । अवएव । अवरेव ।

■ (3605) भुवश्च महाव्याहतेः <8-2-71>

भुव इति (भुव इति) । भवरिति (भुवरिति) ॥

■ (3606) ओमभ्यादाने <8-2-7>

ओंशब्दस्य प्लुतः स्यादारम्भे । ओ३म् अग्निमीळे पुरोहितम् (ओ३म् अग्निमीळे पुरोहितम्) । अभ्यादाने किम् । ओमित्येकाक्षरम् ।

■ (3607) यो यजकर्मणि <8-2-88>

ये३यजामहे । यजेति किम् । ये यजामहे ।

■ (3608) प्रणवष्टेः <8-2-89>

यजकर्मणि टेरोमित्यादेशः स्यात् । अपां रेतांसि जिवन्तो३म् (अपां रेतांसि जिवन्तो३म्) । टेः किम् । हलन्ते अन्त्यस्य माभूत् ।

■ (3609) याज्यान्तः <8-2-90>

ये याज्या मन्त्रास्तेषामन्त्यस्य टे प्लुतो यज्ञकर्मणि । जिह्वामगने चकृषे हव्यवाहा३म् (जिह्वामगने चकृषे हव्यवाहा३म्) । अन्तः किम् । याज्यानामृचां वाक्यसमुदाय रूपाणां प्रतिवाक्यं टेः स्यात् । सर्वान्त्यस्य चेत्यते ।

■ (3610) ब्रूहिप्रेष्यश्रौषड्वौषडावहानामादेः <8-2-91>

एषामादेः प्लुतो यज्ञकर्मणि । अग्नयेनुब्रूहि । अग्नये गोमयानि प्रेष्य । अस्तु श्रौषट् । सोमस्याग्ने वीही वौषट् । अग्निमा३वह ।

■ (3611) अग्नीत्प्रेषणे परस्य च <8-2-92>

अग्नीधः प्रेषणे आदेः प्लुतस्तस्मात्परस्य च । ओ३श्रा३वय ।

■ (3612) विभाषा पृष्टप्रतिवचने हेः <8-2-93>

प्लुतः अकार्षीः कटम् । अकार्ष हि३ । अकार्ष हि । पृष्टेति किम् कटं करिष्यति हि । हेः किम् । कटं करोति ननु ।

■ (3613) निगृह्यानुयोगे च <8-2-94>

अत्र यद्वाक्यं तस्य टेः प्लुतो वा । अद्यामावास्येत्यात्थ३ । अमावास्येत्येवंवादिनं युक्त्या स्वमतात्प्रच्याव्य एवमनुयुज्यते ।

■ (3614) आमेडितं भर्त्सने <8-2-95>

दस्यो३दस्यो३घातयिष्यामि त्वाम् । आमेडितग्रहणं द्विरुक्तोपलक्षणम् । चौर३ चौर३ ।

■ (3615) अङ्गयुक्तं तिङाकाङ्क्षम् <8-2-96>

अङ्गेत्यनेन युक्तं तिङन्तं प्लवते । अङ्ग कूज३ इदानीं ज्ञास्यसिजाल्म । तिङ् किम् । अङ्ग देवदत्त मिथ्या वदसि । आकाङ्क्षं किम् । अङ्ग पच । नैतदपरमाकाङ्क्षति । भर्त्सन इत्येव । अङ्गाधीष्व भक्तं तव दास्यामि ।

■ (3616) विचार्यमाणानाम् <8-2-97>

वाक्यानां टेः प्लुतः । होतव्यं दीक्षितस्य गृहा३इ । न होतव्य३मिति । होतव्यं न होतव्यमिति विचार्यते । प्रमाणैर्वस्तुतत्त्वपरीक्षणं विचारः ।

■ (3617) पूर्व तु भाषायाम् <8-2-98>

विचार्यमाणानां पूर्वमेव प्लवते । अहिर्नु३ रज्जुर्नु । प्रयोगापेक्षं पूर्वत्वम् । भाषाग्रहणात्पूर्वयोगश्छन्दसीति ज्ञायते ।

■ (3618) प्रतिश्रवणे च <8-2-99>

वाक्यस्य टे प्लुतोऽभ्युपगमे प्रतिज्ञाने श्रवणाभिमुख्ये च । गां मे देहि भोः । हन्त ते ददामि३ । नित्यः शब्दो भवितुमर्हति ३ । दत्त किमात्थ३ ।

■ (3619) अनुदात्तं प्रश्नान्ताभिपूजितयोः <8-2-100>

अनुदात्तः प्लुतः स्यात् । दूराद्धतादिषु सिद्धस्य प्लुतस्यानुदात्तत्वमात्रमनेन विधीयते । अग्निभूत ३ इ । पट ३ उ । अग्निभूते पटो एतयोः प्रश्नान्ते ढेरनुदात्तः प्लुतः । शोभनः खल्वसि माणवक३ ।

■ (3620) चिदिति चोपमार्थं प्रयुज्यमाने <8-2-101>

वाक्यस्य ढेरनुदात्तः प्लुतः अग्निचिद्वाया३त् अग्निरिव भायात् । उपमार्थं किम् । कथंचिदाहुः प्रयुज्यमाने किम् । अग्निर्माणवको भायात् ।

■ (3621) उपरिस्विदासीदिति च <8-2-102>

टेः प्लुतोऽनुदात्तः स्यात् । उपरिस्विदासी ३ त् (उपरिस्विदासी ३ त्) । अधः स्विदासी ३ त् (अधः स्विदासी ३ त्) इत्यत्र तु विचार्यमाणानाम् 3616 इत्युदात्तः प्लुतः ।

▪ (3622) स्वरितमामेडितेऽसूयासंमतिकोपकुत्सनेषु <8-2-103>

स्वरितः प्लुतः स्यादामेडिते परेऽसूयादौ गम्ये । असूयायाम् । अभिरूपक 3 अभिरूपकरिक्तं ते आभिरूप्यम् । संमतौ । अभिरूपक 3 अभिरूपक शोभनोऽसि । कोपे । अविनीतक 3 अविनीतक इदानीं जास्यसि जाल्म । कुत्सने । शाक्तीक 3 शाक्तीकरिक्ता ते शक्तिः ।

▪ (3623) क्षियाशीःप्रेषेषु तिङाकाङ्क्षम् <8-2-104>

आकाङ्क्षस्य तिङन्तस्य टेः स्वरितः प्लुतः स्यादाचारभेदे । स्वयं ह रथेन याति 3 उपाध्यायं पदातिं गमयति । प्रार्थनायाम् । पुत्रंश्च लप्सीष्ट 3 धनं च तात । व्यापारणे । कटं कुरु 3 ग्रामं गच्छ । आकाङ्क्षं किम् । दीर्घायुरसि अग्नीदग्नीन्विहर ।

▪ (3624) अनन्त्यस्यापि प्रश्नाख्यानयोः <8-2-105>

अनन्त्यस्यानन्त्यस्यापि पदस्य टेः स्वरितः प्लुतः एतयोः । अगमः 3 पूर्वा 3 न् ग्रामा 3 न् । सर्वपदानामयम् । आख्याने । अगम 3 न् पूर्वा 3 न् ग्रामा 3 न् ।

▪ (3625) प्लुतावैच इदुतौ <8-2-106>

दूराद्धतादिषु प्लुतो विहितस्तत्रैव ऐचः प्लुतप्रसङ्गे तदवयवाविदुतौ प्लवेते । ऐ 3 तिकायन । औ 3 पगव । चतुर्मात्रावत्र ऐचौ संपद्येते ।

▪ (3626) एचोऽप्रगृह्यस्यादूराद्धते पूर्वस्यार्धस्याऽदुत्तरस्येदुतौ <8-2-107>

अप्रगृह्यस्य एचोऽदूराद्धते प्लुतविषये पूर्वस्यार्धस्याकारः प्लुतः स्यादुत्तरस्य त्वर्धस्य इदुतौ स्तः ॥ प्रश्नान्ताभिपूजितविचार्यमाणप्रत्यभिवादयाज्यान्तेष्वेव ॥ प्रश्नान्ते । अगमः 3 पूर्वा 3 न् ग्रामा 3 न् । अग्निभूत 3 इ । अभिपूजिते । करोषि पट 3 उ । विचार्यमाणे । होतव्यं दीक्षितस्य गृह 3 इ । न होतव्य 3 मिति । प्रत्यभिवादे । आयुष्मानेधि अग्निभूत 3 इ । याज्यान्ते । स्तोमैर्विधेमाग्नया 3 इ । परिगणनं किम् । विष्णुभूते घातयिष्यामि त्वाम् । अधूराद्धत इति न वक्तव्यम् । पदान्तग्रहणं तु कर्तव्यम् । इह माभूत् । भद्रं करोषि गौरिति । अप्रगृह्यस्य किम् । शोभने माने ॥ आमन्त्रिते छन्दसि प्लुतविकारोऽयं वक्तव्यः ॥ अग्न 3 इ पत्नी वः ।

▪ (3627) तयोर्वावचि संहितायाम् <8-2-108>

इदुतोर्यकारवकारौ स्तोऽचि संहितायाम् । अग्न 3 याशा । पट 3 वाशा । अग्न 3 यिन्द्रम् । पट 3 वुदकम् । अचि किम् । अग्ना 3 इ वरुणौ । संहितायां किम् । अग्न 3 इ इन्द्रः । संहितायामित्यध्यायसमाप्तेरधिकारः । इदुतोरसिद्धत्वादयमारम्भः सर्वमदीर्घत्वस्य शाकल्यस्य च निवृत्त्यर्थम् । यवयोरसिद्धत्वात् उदात्तस्वरितयोर्यणः स्वरितोऽनुदात्तस्य 3657 इत्यस्य बाधनार्थो वा ।

▪ (3628) मतुवसो रु संबुद्धौ छन्दसि <8-2-1>

रु इत्यविभक्तिको निर्देशः । मत्वन्तस्य वस्वन्तस्य च रुः स्यात् । अलोऽन्त्यस्य 42 इति परिभाषया नकारस्य । इन्द्र मरुत्व इह पाहि सोमम् (इन्द्र मरुत्व इह पाहि सोमम्) । हरिवो मेदिनं त्वा (हरिवो मेदिनं त्वा) । छन्दसीरः 3600 इति वत्वम् ।

▪ (3629) दाश्वान्साहवान्मीद्वान्श्च <6-1-12>

एते क्वस्वन्ता निपात्यन्ते । मीद्वस्तोकाय तनयाय (मीद्वस्तोकाय तनयाय) ॥ वन उपसंख्यानम् ॥ क्वनिब्वनिपोः सामान्यग्रहणम् । अनुबन्धपरिभाषा तु नोपतिष्ठते । अनुबन्धस्येहानिर्देशात् । यस्त्वायन्तं वसुना प्रातरित्वः (यस्त्वायन्तं वसुना प्रातरित्वः) । इणः क्वनिप् ।

▪ (3630) उभयथर्क्षु <8-3-8>

अम्परे छवि नकारस्य रूर्वा । पशून्तांश्चक्रे (पशून्तांश्चक्रे) ।

▪ (3631) दीर्घादटि समानपादे <8-3-9>

दीर्घान्नकारस्य रूर्वा स्यादटि तौ चेन्नाटौ एकपादस्थौ स्याताम् । देवां अच्छा सुमती (देवां अच्छा सुमती) । महां इन्द्रो य ओजसा (महां इन्द्रो य ओजसा) । उभयथेत्यनुवृत्तेर्नेह । आदित्यान्याचिषामहे (आदित्यान्याचिषामहे) ।

▪ (3632) आतोऽटि नित्यम् <8-3-3>

अटि परतो रोः पूर्वस्यातः स्थाने नित्यमनुनासिकः । महौ इन्द्रः (महौ इन्द्रः) । तैत्तिरीयास्तु अनुस्वारमधीयते । तत्र छान्दसो व्यत्यय इति प्राञ्चः । एवं च सूत्रस्य फलं चिन्त्यम् ।

■ (3633) स्वतवान्पायौ <8-3-11>

रुर्वा । भवस्तस्य स्वतर्वो पायुरग्ने (भुवस्तस्य स्वतर्वो पायुरग्ने) ।

■ (3634) छन्दसि वाऽप्राग्भेदितयोः <8-3-49>

विसर्गस्य सो वा स्यात् कुप्वोः प्रशब्दमामेडितं च वर्जयित्वा । अग्ने त्रातर्कृतस्कविः (अग्ने त्रातर्कृतस्कविः) । गिरिर्न विश्वतस्पृथुः (गिरिर्न विश्वतस्पृथुः) । नेह । वसुनः पूर्व्यस्पतिः (वसुनः पूर्व्यस्पतिः) । अप्रेत्यादि किम् । अग्निः प्रविद्वान् । परुषः परुषः (परुषः परुषः) ।

■ (3635) कःकरत्करतिकृधिकृतेश्वनदितेः <8-3-50>

विसर्गस्य सः स्यात् । प्रदिवो अपस्कः (प्रदिवो अपस्कः) । यथा नो वस्यसस्करत् (यथा नो वस्यसस्करत्) । सुपेशसस्करति (सुपेशसस्करति) । उरुणस्कृधि (उरुणस्कृधि) । सोमं न चारु मघवत्सु नस्कृतम् (सोमं न चारु मघवत्सु नस्कृतम्) । अनदितेरिति किम् । यथा नो अदितिः करत् (यथा नो अदितिः करत्) ।

■ (3636) पञ्चम्याः परावध्यर्थे <8-3-51>

पञ्चमीविसर्गस्य सः स्यादुपरिभवार्थे परिशब्दे परतः । दिवस्परि प्रथमं जजे (दिवस्परि प्रथमं जजे) । अध्यर्थे किम् । दिवस्पृथिव्याः पर्योजः (दिवस्पृथिव्याः पर्योजः) ।

■ (3637) पातौ च बहुलम् <8-3-52>

पञ्चम्या इत्येव । सूर्यो नो दिवस्पातु (सूर्यो नो दिवस्पातु) ।

■ (3638) षष्ठ्याः पतिपुत्रपृष्ठपारपदपयस्पोषेषु <8-3-53>

वाचस्पतिं विश्वकर्माणम् (वाचस्पतिं विश्वकर्माणम्) । दिवस्पुत्राय सूर्याय (दिवस्पुत्राय

सूर्याय) । दिवस्पृष्ठं भनभन्दमानः (दिवस्पृष्ठं भनभन्दमानः) । तमसस्परामस्य (तमसस्परामस्य) । परिवीत इळस्पदे (परिवीत इळस्पदे) । दिवस्पयो दिधिषाणाः (दिवस्पयो दिधिषाणाः) । रायस्पोषं यजमानेषु (रायस्पोषं यजमानेषु) ।

■ (3639) इडाया वा <8-3-54>

पतिपुत्रादिषु परेषु । इलायास्पुत्रः (इलायास्पुत्रः) । इळायाः पुत्रः । इळायास्पदे (इळायास्पदे) । इळायाः पदे । निसस्तपतावनासेवने 2403 निसः सकारस्य मूर्धन्यः स्यात् । निष्टप्तं रक्षो निष्टप्ता अरातयः (निष्टप्तं रक्षो निष्टप्ता अरातयः) । अनासेवने किम् । निस्तपति । पुनःपुनस्तपतीत्यर्थः ।

■ (3640) युष्मत्तत्तक्षुष्वन्तःपादम् <8-3-103>

पादमध्यस्थस्य सस्य मूर्धन्यः स्यात्तकारादिष्वेषु परेषु । युष्मदादेशाः त्वंत्वातेतवाः । त्रिभिष्ट्वं देव सवितः (त्रिभिष्ट्वं देव सवितः) । तेभिष्ट्वा (तेभिष्ट्वा) । आभिष्टे (आभिष्टे) । अपस्वग्ने सधिष्टव (अपस्वग्ने सधिष्टव) । अग्निष्टद्विश्वम् (अग्निष्टद्विश्वम्) । द्यावा पृथिवी निष्टतक्षुः (द्यावा पृथिवी निष्टतक्षुः) । अन्तः पादं किम् । तदग्निस्तदर्यमा (तदग्निस्तदर्यमा) । यन्म आत्मनो मिन्दाभूदग्निस्तत्पनराहार्जातवेदा विचर्षणिः (यन्म आत्मनो मिन्दाभूदग्निस्तत्पुनराहार्जातवेदा विचर्षणिः) । अत्राग्निरिति पूर्वपादस्यान्तो न तु मध्यः ।

■ (3641) यजुष्येकेषाम् <8-3-104>

युष्मत्तत्तक्षुषु परतः सस्य मूर्धन्यो वा । अर्चिभिष्ट्वम् । अग्निष्टे अग्रम् । अर्चिभिष्टतक्षुः । पक्षे अर्चिभिस्त्वमित्यादि ।

■ (3642) स्तुतस्तोमयोश्छन्दसि <8-3-105>

नृभिष्टुतस्य । नृभिःस्तुतस्य । गोष्टोमम् । गोस्तोमम् । पूर्वपादादित्येव सिद्धे प्रपञ्चार्थमिदम् ।

- (3643) पूर्वपदात् <8-3-106>

पूर्वपदस्थान्निमित्तात्परस्य सस्य षो वा । यदिन्द्राग्नी दिविष्ठः (यदिन्द्राग्नी दिविष्ठः) । युवं हि स्थः स्वर्पती (युवं हि स्थः स्वर्पती) ।

- (3644) सुञः <8-3-107>

पूर्वपदस्थान्निमित्तात्परस्य सुञो निपातस्य सस्य षः । ऊर्ध्व ऊषुणः (ऊर्ध्व ऊषुणः) । अभीषुणः (अभीषुणः) ।

- (3645) सनोतेरनः <8-3-108>

गोषा इन्दो नृषा असि (गोषा इन्दो नृषा असि) । अनः किम् । गोसनिः ।

- (3646) सहेः पृतनर्ताभ्यां च <8-3-109>

पृतनाषाहम् । ऋताषाहम् । चात् ऋतीषाहम् ।

- (3647) निव्यभिभ्योऽव्यवाये वा छन्दसि <8-3-119>

सस्य मूर्धन्यः । न्यषीदत् । न्यसीदत् । व्यषीदत् । व्यसीदत् । अभ्यष्टौत् । अभ्यस्तौत् ।

- (3648) छन्दस्यवग्रहात् <8-4-27>

ऋकारान्तादवग्रहात्परस्य नस्य णः । नृमणाः । पितृयाणम् ।

- (3649) नश्च धातुस्थोरुभ्यः <8-4-27>

धातुस्थात् । अग्ने रक्षा णः (अग्ने रक्षा णः) । शिक्षा णो अस्मिन् (शिक्षा णो अस्मिन्) । उरु णस्कृधि (उरु णस्कृधि) । अभीषु णः (अभीषु णः) । मो षु णः (मो षु णः) ॥ इत्यष्टमोऽध्यायः ॥

इति वैदिकप्रकरणम्

स्वरप्रकरणम्

- (3650) अनुदात्तं पदमेकवर्जम् <6-1-158>

परिभाषेयं स्वरविधिविषया । यस्मिन्पदे यस्योदात्तः स्वरितो वा विधीयते तमेकमचं वर्जयित्वा शेषं

तत्पदमनुदात्ताच्चं स्यात् । गोपायतं नः (गोपायतं नः) । अत्र सनाद्यन्ताः--2304 इति धातुत्वे धातुस्वरेण यकाराकार उदात्तः शिष्टमनुदात्तम् ॥ सति शिष्टस्वरबलीयस्त्वमन्यत्र विकरणेभ्य इति वाच्यम् ॥ तेनोक्तोदाहरणे गुपेर्धातुस्वर आयस्य प्रत्ययस्वरश्च न शिष्यते । अन्त्रेति किम् । यजं यजम्भिवृधे गृणीतः (यजं यजम्भिवृधे गृणीतः) । अत्र सति शिष्टोऽपि श्ना इत्यस्य स्वरो न शिष्यते किं तु तस एव ।

- (3651) अनुदात्तस्य च यत्रोदात्तलोपः <6-1-161>

यस्मिन्ननुदात्ते परे उदात्तो लुप्यते तस्योदात्तः स्यात् । देवीं वाचम् (देवीं वाचम्) । अत्र डीबुदात्तः ।

- (3652) चौ <6-1-222>

लुप्ताकारेऽञ्चतौ परे पूर्वस्यान्तोदात्तः स्यात् । उदात्तनिवृत्तिस्वरापवादः । देवद्रीचीं नयत देवयन्तः (देवद्रीचीं नयत देवयन्तः) ॥ अतद्विद्वि इति वाच्यम् ॥ दाधीचः । माधूचः । प्रत्ययस्वर एवात्र ।

- (3653) आमन्त्रितस्य च <6-1-198>

आमन्त्रित स्यादिरुदात्तः स्यात् । अग्न इन्द्र वरुण मित्र देवाः (अग्न इन्द्र वरुण मित्र देवाः) ।

- (3654) आमन्त्रितस्य च <8-1-19>

पदात्परस्यापादादिस्थितस्यामन्त्रितस्य सर्वस्यानुदात्तः स्यात् । प्रागुक्तपाष्टस्यापवादोऽयमाष्टमिकः । इमं मे गङ्गे यमुने सरस्वति (इमं मे गङ्गे यमुने सरस्वति) । अपादादौ किम् । शतुद्रि स्तोमम् (शतुद्रि स्तोमम्) । आमन्त्रितं पूर्वमविद्यमानवत् 412 । अग्न इन्द्र ।

अत्रेन्द्रादीनां निघातो न । पूर्वस्याविद्यमानत्वेन पदात्परत्वाभावात् । नामन्त्रिते समानाधिकरणे सामान्यवचनम् 413 समानाधिकरण आमन्त्रिते परे विशेष्यं पूर्वमविद्यमानवन्न । अग्ने तेजस्विन् (अग्ने तेजस्विन्) । अग्ने त्रातः (अग्ने त्रातः) । सामान्यवचनं किम् । पर्यायेषु मा भूत् । अघ्न्ये देवि सरस्वति (अघ्न्ये देवि सरस्वति) ।

■ (3655) (सामान्यवचनं) विभाषितं विशेषवचने <8-1-74>

अत्र भाष्यकृता बहुवचनमिति पूरितम् । सामान्यवचनमिति च पूर्वसूत्रे योजितम् । आमन्त्रितान्ते विशेषणे परे पूर्वं बहुवचनान्तमविद्यमानवद्वा । द्वेवीः पलुर्वीरु नः कृणोत (द्वेवीः पलुर्वीरु नः कृणोत) । अत्र देवीनां विशेषणं षडिति । देवाशरण्याः । इह द्वितीयस्य निघातो वैकल्पिकः ।

■ (3656) सुवामन्त्रिते पराङ्गवत्सरे <2-1-2>

सुबन्तमामन्त्रिते परे परस्याङ्गवत्सरे कर्तव्ये । द्रवत्पाणी शुभस्तपती (द्रवत्पाणी शुभस्तपती) । शुभ इति शुभेः क्विबन्तात्षष्ठ्यन्तस्य परशरीरानुप्रवेशे पाष्ठिकमामन्त्रिताद्युदात्तत्वम् । न चाष्टमिको निघातः शङ्क्यः । पूर्वामन्त्रितस्याविद्यमानत्वेन पादादित्वात् । यत्ते दिवो दुहितर्मर्त भोजनम् (यत्ते दिवो दुहितर्मर्त भोजनम्) । इह दिवःशब्दस्याष्टमिको निघातः । परशुना वृश्चन् ॥ षष्ठ्यामन्त्रितकारकवचनम् ॥ षष्ठ्यन्तमामन्त्रितान्तं प्रति यत्कारकं तद्वाचकं चेति परिगणनं कर्तव्यमित्यर्थः । तेनह न । अयमग्ने जरिता (अयमग्ने जरिता) । एतेनाग्ने ब्रह्मणा (एतेनाग्ने ब्रह्मणा) । समर्थानुवृत्त्या वा सिद्धम् ॥ पूर्वाङ्गवच्चेति वक्तव्यम् ॥ आ ते पितर्मरुताम् (आ ते पितर्मरुताम्) । प्रति त्वा दुहितर्दिवः (प्रति त्वा दुहितर्दिवः) ॥ अव्ययानां न ॥ उच्चारधीयान ॥ अव्ययीभावस्य त्विष्यते ॥ उपाभ्यधीयान ।

■ (3657) उदात्तस्वरितयोर्यणः स्वरितोऽनुदात्तस्य <8-2-4>

उदात्तस्थाने स्वरितस्थाने च यो यण् ततः परस्यानुदात्तस्य स्वरितः स्यात् । अभ्यभि हि । स्वरितस्य यणः । खलप्याशा । अस्य स्वरितस्य त्रैपादिकत्वेनासिद्धत्वाच्छेषनिघातो न ।

■ (3658) एकादेश उदात्तेनोदात्तः <8-2-5>

उदात्तेन सहैकादेश उदात्तः स्यात् । वोऽश्वाः । क्वावरं भरुतः (क्वावरं भरुतः) ।

■ (3659) स्वरितो वानुदात्तो पदादौ <8-2-6>

अनुदात्ते पदादौ परे उदात्तेन सहैकादेशः स्वरितो वा स्यात् । पक्षे पूर्वसूत्रेणोदात्तः । वी१दं ज्योतिर्हृदये (वी१दं ज्योतिर्हृदये) । अस्य श्लोको द्वितीयते (अस्य श्लोकौ द्वितीयते) । व्यवस्थितविभाषात्वादिकारयोः स्वरितः । दीर्घप्रवेशे तूदात्तः । किं च एङः पदान्तात्-86 इति पूर्वरूपे स्वरित एव । तेऽवदनम् (तेऽवदनम्) । सो ३ यमागात् (सो ३ यमागात्) । उक्तं च प्रातिशाख्ये । इकारयोश्च प्रश्लेषे क्षैपाभिनिहतेषु चेति ।

■ (3660) उदात्तादनुदात्तस्य स्वरितः <8-4-66>

उदात्तात्परस्यानुदात्तस्य स्वरितः स्यात् । अग्निमीळे (अग्निमीळे) । अस्याप्यसिद्धत्वाच्छेषनिघातो न । तमीशानासः (तमीशानासः) ।

■ (3661) नोदात्तस्वरितोदयमगार्ग्यकाश्यपगालवानाम् <8-4-67>

उदात्तपरः स्वरितपरश्चानुदात्तः स्वरितो न स्यात् । गार्ग्यादिमते तु स्यादेव । प्रय आरुः (प्र य आरुः) । वोश्वाः क्वा १ भीशवः (वोश्वाः क्वा १ भीशवः) ।

■ (3662) एकश्रुति दूरात्संबुद्धौ <1-2-33>

दूरात्संबोधने वाक्यमेकश्रुतिः स्यात् । त्रैस्वर्यापवादः । आगच्छ भो माणवक ।

■ (3663) यजकर्मण्यजपन्यूङ्खसामसु <1-2-34>

यजक्रियायां मन्त्र एकश्रुतिः स्याज्जपादीन्वर्जयित्वा । अग्निर्मूधा (अग्निर्मूधा) । दिवः ककुत् (दिवः ककुत्) । यजेति किम् । स्वनाध्यायकाले त्रैस्वर्यमेव । अजपेति किम् । ममाग्ने वर्चो विहवेष्वस्तु (ममाग्ने वर्चो विहवेष्वस्तु) । जपो नाम उपांशुप्रयोगः । यथा जले निमग्नस्य । न्यूङ्खा नाम षोडश ओकाराः । गीतिषु सामाख्या ।

- (3664) उच्चैस्तरां वा वषट्कारः <1-2-35>

यजकर्मणि वौषट्शब्द उच्चैस्तरां वा स्यादेकश्रुतिर्वा ।

- (3665) विभाषा छन्दसि <1-2-36>

छन्दसि विभाषा एकश्रुतिः स्यात् । व्यवस्थितविभाषेयम् । संहितायां त्रैस्वर्यम् । ब्राह्मणे एकश्रुतिर्बह्वृचानाम् । अन्येषामपि यथासंप्रदायं व्यवस्था ।

- (3666) न सुब्रह्मण्यायां स्वरितस्य तूदात्तः <1-2-37>

सुब्रह्मण्याख्ये निगदे यजकर्मणि 3663 इति विभाषा छन्दसि 3635 इति च प्राप्ता एकश्रुतिर्न स्यात्स्वरितस्योदात्तश्च स्यात् । सुब्रह्मण्योऽम् ॥ (सुब्रह्मणि साधुरिति यत् । न च एकादेश उदात्तोऽनोदात्तः 3658 इति सिद्धे पुनरत्रेमुदात्तविधानं व्यर्थमिति वाच्यम् । तत्रानुदात्त इत्यस्यानुवृत्तेः । असावित्यन्तः ॥ तस्मिन्नेव निगदे प्रथमान्तस्यान्त उदात्तः स्यात् । गार्ग्यो यजते । जित्वात्प्राप्त आद्युदात्तोऽनेन बाध्यते ॥ अमुष्येत्यन्तः ॥ स्यान्तस्योपोत्तमं च ॥ चादन्तस्येन द्वावुदात्तौ । गार्ग्यस्य पिता यजते ॥ वा नामधेयस्य ॥ स्यान्तस्य नामधेयस्य उपोत्तममुदात्तं वा स्यात् । देवदत्तस्य पिता यजते ।

- (3667) देवब्रह्मणोरनुदात्तः <1-3-38>

अनयोः स्वरितस्यानुदात्तः स्यात्सुब्रह्मण्यायाम् । देवाब्रह्माण आगच्छत ।

- (3668) स्वरितात्संहितायामनुदात्तानाम् <1-2-39>

स्वरितात्परेषामनुदात्तानां संहितायामेकश्रुतिः स्यात् । इमं मे गङ्गे यमुने सरस्वति (इमं मे गङ्गे यमुने सरस्वति) ।

- (3669) उदात्तस्वरितपरस्य सन्नतरः <1-2-40>

उदात्तस्वरितौ परौ यस्मात्तस्यानुदात्तस्यादात्ततरः स्यात् । सरस्वति शुतुद्रि (सरस्वति शुतुद्रि) । व्यचक्षयत्स्वः (व्यचक्षयत्स्वः) । तस्य परमामेडितम् 83 ।

- (3670) अनुदात्तं च <8-1-3>

द्विरुक्तस्य परं रूपमनुदात्तं स्यात् । दिवे दिवे (द्विवे दिवे) ॥ इति साधारणस्वराः ।

- (3671) धातोः <6-1-162>

अन्त उदात्तः स्यात् । गोपायतं नः (गोपायतं नः) । असि सत्यः (असि सत्यः) ।

- (3672) स्वपादिहिंसामच्यनिटि <6-1-188>

स्वपादीनां हिंसेशचानिठ्यजादौ लसार्वधातुके परे आदिरुदात्तो वा स्यात् । स्वपादिरदाद्यन्तर्गणः । स्वपन्ति । श्वसन्ति । हिंसन्ति । पक्षे प्रत्ययस्वरेण मध्योदात्तता । क्ङित्येवेष्ट्यते । नेह स्वपानि । हिनसानि ।

- (3673) अभ्यस्तानामादिः <6-1-189>

अनिठ्यजादौ लसार्वधातुके परे अभ्यस्तानामादिरुदात्तः । ये ददति प्रिया वसु (ये ददति प्रिया वसु) । परत्वाच्चित्स्वरमयं बाधते । दधाना इन्द्रे दधाना इन्द्रे ।

- (3674) अनुदात्ते च <6-1-190>

अविद्यमानोदात्ते लसार्वधातुके परेऽभ्यस्तानामादिरुदात्तः । दधासि रत्नं द्रविणं च दाशुषे (दधासि रत्नं द्रविणं च दाशुषे) ।

- (3675) भीहीभृहुमदजनधनदरिद्राजागरां प्रत्ययात्पूर्वं पिति <6-1-192>

भीप्रभृतीनामभ्यस्तानां पिति लसार्वधातुके परे प्रत्ययात्पूर्वमुदात्तं स्यात् । योऽग्निहोत्रं जुहोति (योऽग्निहोत्रं जुहोति) । मत्तु नः परिज्मा (मत्तु नः परिज्मा) । माता यद्वीरं दधनत् (माता यद्वीरं दधनत्) । जागर्षित्वम् ।

■ (3676) लिति <6-1-193>

प्रत्ययात्पूर्वमुदात्तम् । चिकीर्षकः ।

■ (3677) आदिर्णमुल्यन्यतरस्याम् <6-1-194>

अभ्यस्तानामादिरुदात्तो वा णमुलि परे लोलूयंलोलूयम् । पक्षे लित्स्वरः ।

■ (3678) अचः कर्तृयकि <6-1-195>

उपदेशेऽजन्तानां कर्तृयकि परे आदिरुदात्तो वा । लूयते केदारः स्वयमेव ।

■ (3679) चङ्यन्यतरस्याम् <6-1-218>

चङन्ते धातावुपोत्तममुदात्तं वा । मा हि चीकरताम् । धात्वकार उदात्तः । पक्षान्तरे चङुदात्तः ॥ इति धातुस्वराः ॥

■ (3680) कर्षात्त्वतो घञोन्त उदात्तः <6-1-159>

कर्षतेर्धातोराकारवतश्च घञन्तस्यान्त उदात्तः स्यात् । कर्षः । शपा निर्देशात्तुदादेराद्युदात्त एव । कर्षः । पाकः ।

■ (3681) उञ्छादीनां च <6-1-160>

अन्त उदात्तः स्यात् । उञ्छादिषु युगशब्दो घञन्तोऽगुणो निपात्यते कालविशेषे रथाद्यवयवे च । वैश्वानरः कुशिकेभिर्युगेयुगे (वैश्वानरः कुशिकेभिर्युगेयुगे) । अन्यत्र योगेयोगे तवस्तरम् (योगेयोगे तवस्तरम्) । भक्षशब्दो घञन्तः । गावः सोमस्य तवस्तरम् (गावः सोमस्य तवस्तरम्) । भक्षशब्दो घञन्तः । गावः सोमस्य प्रथमस्य भक्षः (गावः सोमस्य प्रथमस्य भक्षः) । उत्तमशश्वत्तमावपि । उदुत्तमं वरुण (उदुत्तमं वरुण) । शश्वत्तममीलते (शश्वत्तममीलते) ।

■ (3682) चतुरः शसि <6-1-167>

चतुरोन्त उदात्तः शसि परे । चतुरः कल्पयन्तः । अचि र-299 इति रादेशस्य पूर्वविधौ स्थानिवत्त्वान्नेह । चतस्रः पश्य । चतेरुरन् । नित्त्वादाद्युदात्तता ।

■ (3683) झल्युपोत्तमम् <6-1-180>

षट्त्रिचतुर्भ्यो या झलादिर्विभक्तिस्तदन्ते पदे उपोत्तममुदात्तं स्यात् । अध्वर्युभिः पञ्चभिः (अध्वर्युभिः पञ्चभिः) । नवभिर्वाजैर्नवती (नवभिर्वाजैर्नवती) । च (च) । सप्तम्भोजायमानः (सप्तम्भोजायमानः) । आदशभिर्विवस्वतः (आदशभिर्विवस्वतः) । उपोत्तमं किम् । आषड्भिर्हूयमानः (आषड्भिर्हूयमानः) । विश्वैर्देवैस्त्रिभिः (विश्वैर्देवैस्त्रिभिः) । झलि किम् । नवानां नवतीनाम् (नवानां नवतीनाम्) ।

■ (3684) विभाषा भाषायाम् <6-1-189>

उक्तविषये ।

■ (3685) सर्वस्य सुपि <6-1-191>

सुपि परे सर्वशब्दस्यादिरुदात्तः स्यात् । सर्वे नन्दन्ति यशसा (सर्वे नन्दन्ति यशसा) ।

■ (3686) जित्यादिर्नित्यम् <6-1-197>

जितन्तस्य चादिरुदात्तः स्यात् । यस्मिन्निश्वानि पौंस्या (यस्मिन्निश्वानि पौंस्या) । पुंसः कर्मणि ब्राह्मणादित्वात् प्यञ् । सुते दधिष्व नश्चनः (सुते दधिष्व नश्चनः) । चायेतरसुन् । (उ.) चायेरन्ने ह्रस्वश्च इति चकारादसुनो नुडागमश्च ।

■ (3687) पथिमथोः सर्वनामस्थाने <6-1-199>

आदिरुदात्तः स्यात् । अयं पन्थाः (अयं पन्थाः) सर्वनामस्थाने किम् । ज्योतिष्मः पथो रक्ष (ज्योतिष्मतः पथो रक्ष) । उदात्तनिवृत्तिस्वरेणान्तोदात्तं पदम् ।

■ (3688) अन्तश्च तवैयुगपत् <6-1-200>

तवैप्रत्ययान्तस्याद्यन्तौ युगपदाद्युदात्तौ स्तः । हर्षसे दातवा उ (हर्षसे दातवा उ) ।

- (3689) क्षयो निवासे <6-1-201>

आद्युदात्तः स्यात् । स्वे क्षये शुचिव्रत (स्वे क्षये शुचिव्रत) ।

- (3690) जयः करणम् <6-1-202>

करणवाची जयशब्द आद्युदात्तः स्यात् । जयत्यनेन जयोऽश्वः ।

- (3691) वृषादीनां च <6-1-203>

आदिरुदात्तः । आकृतिगणोऽयम् । वाजेभिर्वाजिनीवती (वाजेभिर्वाजिनीवती) । इन्द्रं वाणीः (इन्द्रं(आ) वाणीः) ।

- (3692) संज्ञायामुपमानम् <6-1-204>

उपमान शब्दः संज्ञायामाद्युदात्तः । चञ्चेव चञ्चा । कनोऽत्र लुप् । एतदेव ज्ञापयति क्वचित्स्वरविधौ

प्रत्ययलक्षणं नेति । संज्ञायां किम् । अग्निर्माणवकः । उपमानं किम् । जैत्रः ।

- (3693) निष्ठा च द्व्यजनात् <6-1-205>

निष्ठान्तस्य द्व्यचः संज्ञायामादिरुदात्तो न त्वाकारः । दत्तः । द्व्यच् किम् । चिन्तितः । अनात्किम् । त्रातः । संज्ञायामित्यनुवृत्तेर्नेह । कृतम् । हृतम् ।

- (3694) शुष्कधृष्टौ <6-1-206>

एतावाद्युदात्तौ स्तः । असंज्ञार्थमिदम् । अत सं न शुष्कम् (अत सं न शुष्कम्) ।

- (3695) आशितः कर्ता <6-1-207>

कर्तृवाची आशितशब्द आद्युदात्तः । कृषन्नित्फाल आशितम् (कृषन्नित्फाल आशितम्) ।

- (3696) रिक्ते विभाषा <6-1-208>

रिक्तशब्दे वाऽऽदिरुदात्तः । रिक्तः । संज्ञायां तु निष्ठा च द्व्यजनात् 3693 इति नित्यमाद्युदात्तत्वं पूर्वविप्रतिषेधेन ।

- (3697) जुष्टार्पिते च छन्दसि <6-1-209>

आद्युदात्ते वा स्तः ।

- (3698) नित्यं मन्त्रे <6-1-210>

एतत्सूत्रं शक्यमकर्तुम् । जुष्टो दमूनाः (जुष्टो दमूनाः) । षळर आहुरर्पितम् (षळर आहुरर्पितम्) । इत्यादेः पूर्वेणैव सिद्धेः । छन्दसि पाठस्य व्यवस्थिततया विपरीतापादनायोगात् । अर्पिताः षष्टिर्न च लाचलासः (अर्पिताः षष्टिर्न चलाचलासः) । इत्यत्रान्तोदात्तदर्शनाच्च ।

- (3699) युष्मदस्मदोर्दसि <6-1-211>

आदिरुदात्तः स्यात् । नहिषस्तव नो मम ।

- (3700) इयि च <6-1-212>

तुभ्यं हिन्वानः (तुभ्यं हिन्वानः) । मद्यं वातः पवताम् (मद्यं वातःपवताम्) ।

- (3701) यतोऽनावः <6-1-213>

यत्प्रत्ययान्तस्य द्व्यच आदिरुदात्तो नावं विना । यञ्जन्त्यस्य काम्या (युञ्जन्त्यस्य काम्या) । कमेर्णिङन्तादचो यत् । झअनावः किम् । नवतिं नाव्यानाम् (नवतिं नाव्यानाम्) । ट

- (3702) ईडवन्दवृशंसदुहां ण्यतः <6-1-214>

एषां ण्यदन्तानामादिरुदात्तः । ईड्यो नूतनैरुत (ईड्यो नूतनैरुत) । ाजुहवान् ईड्यो (आजुहवान् ईड्यो) । श्रेष्ठं नो धेहिवार्यम् (श्रेष्ठं नो धेहि वार्यम्) । उक्थमिन्द्राय शंस्यम् (उक्थमिन्द्राय शंस्यम्) ।

- (3703) विभाषा वेण्विन्धानयोः <6-1-215>

आदिरुदात्तो वा । इन्थानो अग्निम् (इन्थानो अग्निम्) ।

- (3704) त्यागरागहासकुहश्वठकथानाम् <6-1-216>

आदिरुदात्तो वा । आद्यास्त्रयो घञन्ताः । त्रयः पचाद्यजन्ताः ।

- (3705) मतोः पूर्वमात्संज्ञायां स्त्रियाम् <6-1-219>

मतोः पूर्वमाकार उदात्तः स्त्रीनाम्नि । उदुम्बरावती । शरावती ।

- (3706) अन्तोऽवत्याः <6-1-220>

अवतीशब्दस्यान्त उदात्तः । वेत्रवती । डीपः पित्त्वादनुदात्तत्वं प्राप्तम् ।

- (3707) ईवत्याः <6-1-221>

ईवत्यन्तस्यापि प्राग्वत् । अहीवती । मुनीवती ॥

- (3708) आद्युदात्तश्च <3-1-3>

प्रत्यय आद्युदात्त एव स्यात् । अग्निः । कर्तव्यम् ।

- (3709) अनुदात्तौ सुप्पितौ <3-1-4>

पूर्वस्यापवादः । यज्ञस्य । न यो युच्छति (न यो युच्छति) । शप्तिपोरनुदात्तत्वे स्वरितप्रचयौ ।

- (3710) चितः <6-1-63>

अन्त उदात्तः स्यात् ॥ चितः सप्रकृतेर्बहवकजर्थम् ॥ चिति प्रत्यये सति प्रकृतिप्रत्ययसमुदायस्यान्त उदात्तो वाच्य इत्यर्थः । नभन्तामन्यके समे (नभन्तामन्यके समे) । यके सरस्वतीमनु (यके सरस्वतीमनु) । तक्तसुते (तक्तसुते) ।

- (3711) तद्धितस्य <6-1-164>

चितस्तद्धितस्यान्त उदात्तः । पूर्वेण सिद्धे जित्स्वरबाधनार्थमिदम् । कौञ्जायनाः ।

- (3712) कितः <6-1-165>

कितस्तद्धितस्यान्त उदात्तः । यदाग्नेयः ।

- (3713) तिसृभ्यो जसः <6-1-166>

अन्त उदात्तः । तिस्रोद्यावः सवितुः (तिस्रोद्यावः सवितुः) ।

- (3714) सावेकाचस्तृतीयादिर्विभक्तिः <6-1-168>

साविति सप्तमीबहुवचनम् । तत्र य एकाच् ततः परा तृतीयादिर्विभक्तिरुदात्ता । वाचा विरूपः (वाचा विरूपः) । सौ किम् । राज्ञेत्यादौ एकाचोऽपि राजशब्दात्परस्य माभूत् । राजो नु ते (राज्ञो नु ते) । एकाचः किम् । विधते राजनि त्वे (विधुते राजनि त्वे) । तृतीयादिः किम् । न ददर्श वाचम् (न ददर्श वाचम्) ।

- (3715) अन्तोदात्तादुत्तरपदादन्यतरस्यामनित्यसमासे <6-1-169>

नित्याधिकारविहितसमासादन्यत्र यदुत्तरपदमन्तोदात्तमेकाच् ततः परा तृतीयादिर्विभक्तिरुदात्ता वा स्यात् परमवाचा ।

■ (3716) अञ्चेऽछन्दस्यसर्वनामस्थानम् <6-1-170>

अञ्चेः परा विभक्तिरुदात्ता । इन्द्रो दधीचः (इन्द्रो दधीचः) । चाविति पूर्वपदान्तोदात्तत्वं प्राप्तम् । तृतीयादिरित्यनुवर्तमाने असर्वनामस्थानग्रहणं शस्परिग्रहार्थम् । प्रतीचो बाहून् (प्रतीचो बाहून्) ।

■ (3717) ऊडिदम्पदाद्यप्पुमैदयुभ्यः <6-1-176>

एभ्योऽसर्वनामस्थानविभक्तिरुदात्ता । प्रष्ठौहः । प्रष्ठौहा ॥ ऊठ्युपधाग्रहणं कर्तव्यम् ॥ इह मा भूत् । अक्षदयुवा (अक्षदयुवा) । अक्षदयुवे । इदम् । अभिर्नृभिर्नृतमः (अभिर्नृभिर्नृतमः) । अन्वादेशे न । अन्तोदात्तादित्यनुवृत्तेः । न च तत्रान्तोदात्तताप्यस्तीति वाच्यम् । इदमोन्वादेशोऽशनुदात्तस्तृतीयादौ 350 इति सूत्रेणानुदात्तस्य अशो विधानात् । प्रते बभू (प्रते बभू) । मभ्यां गा अनु (माभ्यां गा अनु) । पदन्मोमास्हन्निश् 228 इति षट् पदादयः । पदभ्यां भूमिः (पदभ्यां भूमिः) । दद्भिर्न जिहवा (दद्भिर्न जिहवा) । अहरहर्जायते मासिमासि (अहरहर्जायते मासिमासि) । मनश्चिन्महेहद आ (मनश्चिन्महेहद आ) । अप् । अपां फेनेन (अपां फेनेन) । पुम् । अभ्रातेव पुंसः (अभ्रातेव पुंसः) । रै । राया वयम् (राया वयम्) । रायोधर्ता विवस्वतः (रायोधर्ता विवस्वतः) । दिव् । उपतत्वाग्ने दिवेदिवे (उपत्वाग्ने दिवेदिवे) ।

■ (3718) अष्टनो दीर्घात् <6-1-172>

शसादिविभक्तिरुदात्ता । अष्टाभिर्दशभिः ।

■ (3719) शतुरनुमो नद्यजादौ <6-1-173>

अनुम् यः शतृप्रत्ययस्तदन्तादन्तोदात्तात्परा नदी अजादिश्च शसादिविभक्तिरुदात्ता स्यात् । अच्छा रवं प्रथमा

जानती (अच्छा रवं प्रथमा जानती) । कृण्वते । अन्तोदात्तात्किम् । दधती । अभ्यस्तानामादिः 3673 इत्यादयुदात्तः । अनुमः किम् । तुदन्ती । एकादेशोऽत्र उदात्तः । अदुपदेशात्परत्वाच्छतुः लसार्वधातुक 3730 इति निघातः ।

■ (3720) उदात्तयणो हल्पूर्वात् <6-1-174>

उदात्तस्थाने यो यण् हल्पूर्वस्तस्मात्परा नदी शसादिविभक्तिश्च उदात्ता स्यात् । चोदयित्री सूनृतानाम् (चोदयित्री सूनृतानाम्) । एषा नेत्री (एषा नेत्री) । ऋतं देवाय कृण्वते सवित्रे (ऋतं देवाय कृण्वते सवित्रे) ।

■ (3721) नोङ्धात्वोः <6-1-175>

अनयोर्यणः परे शसादय उदात्ता न स्युः । ब्रह्मबन्ध्वा । सेत्पृशिनः सुभ्वे (सेत्पृशिनः सुभ्वे) ।

■ (3722) ह्रस्वनुङ्भ्यां मतुप् <6-1-176>

ह्रस्वान्तादन्तोदात्तान्नुटश्च परो मतुबुदात्तः । यो अब्दि मॉउदनिमॉइयति (यो अब्दिमॉउदनिमॉइयति) । नुटः । अक्षण्वन्तः कर्णवन्तः सखायः (अक्षण्वन्तः कर्णवन्तः सखायः) । अन्तोदात्तात्किम् । मात्वा विदषुमान् (मात्वा विदषुमान्) । स्वरविधौ व्यञ्जनविद्यमानवदित्येतदत्र न । णरुत्वानिन्द्र (मरुत्वानिन्द्र) । नियुत्वान्वायवा गहि (नियुत्वान्वायवा गहि) ॥ रेशब्दाच्च ॥ रेवॉइद्रेवतः (रेवॉइद्रेवतः) ।

■ (3723) नामन्यतरस्याम् <6-1-177>

मतुपि यो ह्रस्वस्तदन्तादन्तोदात्तात्परो नामुदात्तो वा । चेतन्ती सुमतीनाम् (चेतन्ती सुमतीनाम्) ।

■ (3724) इयाश्छन्दसि बहुलम् <6-1-178>

इयाः परो नामुदात्तो वा । देवसेनानामभिभञ्जतीनाम् (देवसेनानामभिभञ्जतीनाम्) । वेत्युक्तेर्नेह । जयन्तीनां मरुतो यन्तु (जयन्तीनां मरुतो यन्तु) ।

■ (3725) षट्त्रिचतुर्भ्यो हलादिः <6-1-179>

एभ्यो हलादिविभक्तिरुदात्ता । आषड्भिर्हूयमानः (आषड्भिर्हूयमानः) । त्रिभिष्ट्वं देव (त्रिभिष्ट्वं देव) ।

- (3726) न गोश्वन्साववर्णराडङ्कुङ्कुद्भ्यः <6-1-182>

एभ्यः प्रागुक्तं न । गवां शता (गवां शता) । गोभ्यो गातुम् (गोभ्यो गातुम्) । शुनश्चिच्छेपम् (शुनश्चिच्छेपम्) । सौ प्रथमैकवचने अवर्णान्तात् । तेभ्यो द्युन्नम् (तेभ्यो द्युन्नम्) । तेषां पाहि श्रुधी हवम् (तेषां पाहि श्रुधी हवम्) ।

- (3727) दिवो झल् <6-1-183>

दिवः परा झलादिर्विभक्तिर्नोदात्ता । द्युभिरक्तुभिः (द्युभिरक्तुभिः) । झलिति किम् । उपत्वाग्ने दिवेदिवे (उपत्वाग्ने दिवेदिवे) ।

- (3728) नृ चान्यतरस्याम् <6-1-184>

नृः परा झलादिर्विभक्तिर्वोदात्ता । नभिर्येमानः (नभिर्येमानः) ।

- (3729) तित्स्वरितम् <6-1-185>

निगदव्याख्यातम् । क्वनूनम् (क्वनूनम्) ।

- (3730) तास्यनुदात्तेऽङ्गदुपदेशाल्लसार्वधातुकमनुदात्तमन्विङोः <6-1-183>

अस्मात्परं लसार्वधातुकमनुदात्तं स्यात् । तासि । कर्ता । कर्तारौ । कर्तारः । प्रत्ययस्वरापवादोऽयम् । अनुदात्तेत् । य आस्ते । डितः । अभिचष्टे अनृतेभिः (अभिचष्टे अनृतेभिः) । अदुपदेशात् । पुरुभुजा चनस्यतम् (पुरुभुजा चनस्यतम्) । चित्स्वरोऽप्यनेन बाध्यते । वर्धमानं स्वे दमे (वर्धमानं स्वे दमे) । तास्यादिभ्यः किम् । अभि वृधे गृणीतः (अभि वृधे गृणीतः) । उपदेशग्रहणान्नेह । हतो वत्राण्यार्या (हतो वत्राण्यार्या) । लग्नहणं किम् । कितीह पचमानाः ।

सार्वधातुकं किम् । शिश्ये । अन्विङोः किम् । हनुते । यदधीते ॥ विन्दीन्धिखिदिभ्यो नेति वक्तव्यम् ॥ इन्धे राजा (इन्धे राजा) । एतच्च अनुदात्तस्य च यत्र-3651 इति सूत्रे भाष्ये स्थितम् ।

- (3731) आदिः सिचोऽन्यतरस्याम् <6-1-187>

सिजन्तस्यादिरुदात्तो वा । यासिष्टं वर्तिरश्विना (यासिष्टं वर्तिरश्विना) ।

- (3732) थलि च सेटीङन्तो वा <6-1-196>

सेटि थलन्ते पदे इडुदात्तः अन्तो वा आदिर्वा स्यात् । यदा नैते त्रयस्तदा लिति 3676 इति प्रत्ययात्पूर्वमुदात्तं स्यात् । लुलविथ । अत्र चत्वारोऽपि पर्यायेणोदात्ताः ।

- (3733) उपोत्तमं रिति <6-1-297>

रित्प्रत्ययान्तस्योपोत्तममुदात्तं स्यात् । यदाहवनीये ॥

- (3734) समासस्य <6-1-223>

अन्तः उदात्तः स्यात् । यजश्रियम् (यजश्रियम्) ।

- (3735) बहुव्रीहौ प्रकृत्या पूर्वपदम् <6-2-1>

उदात्तस्वरितयोगि पूर्वपदं प्रकृत्या स्यात् । सत्यश्चित्रश्रवस्तमः (सत्यश्चित्रश्रवस्तमः) । उदात्तेत्यादि किम् । सर्वानुदात्ते पूर्वपदे समासान्तोदात्तत्वमेव यथा स्यात् । समपादः ।

- (3736) तत्पुरुषे तुल्यार्थतृतीयासप्तम्युपमानाव्ययद्वितीयाकृत्याः <6-2-2>

सप्तैते पूर्वपदभूतास्तत्पुरुषे प्रकृत्या । तुल्यश्वेतः । कृत्यतुल्याख्या अजात्या 749 इति तत्पुरुषः । किरिणा काणः किरिकाणः । पतयन्मन्दयत्सखम् (पतयन्मन्दयत्सखम्) । मन्दयति मादके इन्द्रे । सखेति सप्तमीतत्पुरुषः । शस्त्रीश्यामा ॥ अव्यये नञ्कुनिपातानाम् ॥ अयजो वा एषः । परिगणनं किम् । स्नात्वाकालकः । मुहूर्तसुखम् । भोज्येष्णम् ।

- (3737) वर्णवर्णेष्वनेते <6-2-3>

वर्णवाचिन्युत्तरपदे एतवर्जिते वर्णवाचि पूर्वपदं प्रकृत्या तत्पुरुषे । कृष्णसारङ्गः । लोहितकल्पमाषः । कृष्णशब्दो नक्प्रत्ययान्तः । लोहितशब्द इतन्नन्तः । वर्णः किम् । परमकृष्णः । वर्णेषु किम् । कृष्णतिलाः अनेते किम् । कृष्णैतः ।

■ (3738) गाधलवणयोः प्रमाणे <6-2-4>

एतयोर्नन्तरपदयोः प्रमाणवाचिनि तत्पुरुषे पूर्वपदं प्रकृत्या स्यात् । अरित्रगाधमुदकम् । तत्प्रमाणमित्यर्थः ।

गोलवणम् । यावद्गवे दीयते तावदित्यर्थः । अरित्रशब्दः इत्रान्तो मध्योदात्तः । प्रमाणमित्यन्ता परिच्छेदमात्रं न पुनरायाम एव । प्रमाणे किम् । परमगाधम् ।

■ (3739) दायाद्यं दायादे <6-2-5>

तत्पुरुषे प्रकृत्या । धनदायादः । धनशब्दः क्युप्रत्ययान्तः प्रत्ययस्वरेणाद्युदात्तः । दायाद्यं किम् । परमदायादः ।

■ (3740) प्रतिबन्धि चिरकृच्छ्रयोः <6-2-6>

प्रतिबन्धवाचि पूर्वपदं प्रकृत्या एतयोः परतस्तत्पुरुषे । गमनचिरम् । व्याहरणकृच्छ्रम् । गमनं कारणविकलतया चिरकालभावि कृच्छ्रयोगि च प्रतिबन्धि जायते । प्रतिबन्धि किम् । मूत्रकृच्छ्रम् ।

■ (3741) पदेऽपदेशे <6-2-7>

व्याजवाचिनि पदशब्द उत्तरपदे पूर्वपदं प्रकृत्या तत्पुरुषे । मूत्रपदेन प्रस्थितः । उच्चारपदेन । मूत्रशब्दो घञन्तः । उच्चारशब्दो घञन्तः । थाथ-3878 आदिस्वरेणान्तोदात्तः । अपदेशे किम् । विष्णुपदम् ।

■ (3742) निवाते वातत्राणे <6-2-8>

निवातशब्दे परे वातत्राणवाचिनि तत्पुरुषे पूर्वपदं प्रकृत्या । कुटीनिवातम् । कुड्यनिवातम् । कुटीशब्दो गौरादिडीपन्तः । कुड्यशब्दो ड्यगन्तः । यगन्त इत्यन्ये । वातत्राणे किम् । राजनिवाते वसति । निवातशब्दोऽयं रूढः पार्श्वे ।

■ (3743) शारदेऽनार्तवे <6-2-9>

ऋतौ भवमार्तवम् । तदन्यवाचिनि शारदशब्दे परे तत्पुरुषे पूर्वपदं प्रकृतिस्वरं स्यात् । रज्जुशारदमुदकम् । शारदशब्दो नूतनार्थः । तस्यास्वपदविग्रहः । रज्जोः सद्य उद्धृतम् । रज्जुशब्दः(उट्)सृजेरसुम्च इत्याद्युदात्तो व्युत्पादितः । अनार्तवे किम् । उत्तमशारदम् ।

■ (3744) अध्वर्युकषाययोजातौ <6-2-10>

एतयोः परतो जातिवाचिनि तत्पुरुषे पूर्वपदं प्रकृतिस्वरम् । कठाध्वर्युः । दौवारिककषायम् । कठशब्दः पचाद्यजन्तः । तस्मात् वैशम्पायनान्तेवासिभ्यश्च 1484 इति णिनेः कठचरकाल्लुक् 1487 इति लुक् । द्वारि नियुक्त इति ठक्यन्तोदात्तो दौवारिकशब्दः । जातौ किम् । परमाध्वर्युः ।

■ (3745) सदृशप्रतिरूपयोः सादृश्ये <6-2-11>

अनयोः पूर्व प्रकृत्या । पितृसदृशः । सादृश्ये किम् । परमसदृशः । समासार्थोऽत्र पूज्यमानता न सादृश्यम् ।

■ (3746) द्विगौ प्रमाणे <6-2-12>

द्विगावुत्तरपदे प्रमाणवाचिनि तत्पुरुषे पूर्वपदं प्रकृतिस्वरम् । प्राच्यसप्तसमः । सप्तसमाः प्रमाणमस्य ॥ प्रमाणे लोद्विगोर्नित्यम् । इति मात्रचो लुक् । प्राच्यशब्द आद्युदात्तः । प्राच्यश्चासौ सप्तसमश्च प्राच्यसप्तसमः । द्विगौ किम् । व्रीहिप्रस्थः । प्रमाणे किम् । परमसप्तसमम् ।

■ (3747) गन्तव्यपण्यं वाणिजे <6-2-13>

वाणिजशब्दे परे तत्पुरुषे गन्तव्यवाचि पण्यवाचि च पूर्वपदं प्रकृतिस्वरम् । मद्रवाणिजः । गोवाणिजः । सप्तमीसमासः । मद्रशब्दो रक्प्रत्ययान्तः । गन्तव्येति किम् । परमवाणिजः ।

■ (3748) मात्रोपजोपक्रमच्छाये नपुंसके <6-2-14>

मात्रादिषु परतो नपुंसकवाचिनि तत्पुरुषे तथा । भिक्षायास्तुल्यप्रमाणं भिक्षामात्रम् । भिक्षाशब्दो गुरोश्च हलः 3280 इत्यप्रत्ययान्तः । पाणिन्युपज्ञम् । पाणिनि शब्द आद्युदात्तः । नन्दोपक्रमम् । नन्दशब्दः पचाद्यजन्तः । इषुच्छायम् । इषुशब्द आद्युदात्तो नित्वात् । नपुंसके किम् । कुड्यच्छाया ।

■ (3749) सुखप्रिययोर्हिते <6-2-15>

एतयोः परयोर्हितवाचिनि तत्पुरुषे तथा । गमनप्रियम् । गमनसुखम् । गमनशब्दे लित्स्वरः । हिते किम् । परमसुखम् ।

■ (3750) प्रीतौ च <6-2-16>

प्रीतौ गम्यायां प्रागुक्तम् । ब्राह्मणसुखं पायसम् । छात्रप्रियोऽनध्यायः । ब्राह्मणसुखं पायसम् । छात्रप्रियोऽनध्यायः ।

। ब्राह्मणच्छात्रशब्दौ प्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तौ । प्रीतौ किम् । राजसुखम् ।

■ (3751) स्वं स्वामिनि <6-2-17>

स्वामिशब्दे परे स्ववाचि पूर्वपदं तथा । गोस्वामी । स्वं किम् । परमस्वामी ।

■ (3752) पत्यावैश्वर्ये <6-2-98>

दमूना गृहपतिर्दमे (दमूना गृहपतिर्दमे) ।

■ (3753) न भूवाक्चिद्धिषु <6-2-19>

पतिशब्दे परे ऐश्वर्याचिनि तत्पुरुषे नैतानि प्रकृत्या । भुवः पतिर्भूपतिः । वाक्यपतिः । चित्पतिः । दिधिषूपतिः ।

■ (3754) वा भुवनम् <6-2-20>

उक्तविषये । भुवनपतिः(उद्) भूसूधूभस्त्रिभ्यः इति क्युन्नन्तो भुवनशब्दः ।

■ (3755) आशङ्काऽबाधनेदीयस्स संभावने <6-2-21>

अस्तित्वाध्यवसायः संभावनम् । गमनाशङ्कमस्ति । गमनाबाधम् । गमननेदीयः । गमनमाशङ्क्यते आबाध्यते निकटतरमिति वा संभाव्यते । संभावने किम् । परमनेदीयः ।

■ (3756) पूर्वं भूतपूर्वं <6-2-22>

आद्यो भूतपूर्वः आद्यपूर्वः । पूर्वशब्दो वृत्तिविषये भूतपूर्वं वर्तते । भूतपूर्वं किम् । परमपूर्वः ।

■ (3757) सविधसनीडसमर्यादसवेशसदेशेषु सामीप्ये <6-2-23>

एषु पूर्वं प्रकृत्या । मद्रसविधम् । गान्धारसनीडम् । काश्मीरसमर्यादम् । मद्रसवेशम् । मद्रसदेशम् । सामीप्ये किम् । सह मर्यादया समर्यादं क्षेत्रम् । चैत्रसमर्यादम् ।

■ (3758) विस्पष्टादीनि गुणवचनेषु <6-2-24>

विस्पष्टकटुकम् । विस्पष्टशब्दो गतिरनन्तरः 3783 इत्याद्युदात्तः । विस्पष्टेति किम् । परमलवणम् । गुणेति किम् । विस्पष्टब्राह्मणः । विस्पष्ट । विचित्र व्यक्त । संपन्न । पण्डित । कुशल । चपल । निपुण ।

■ (3759) श्रज्याऽवमकन्पापवत्सु भावे कर्मधारये <6-2-25>

श्र ज्य कन् इत्यादेशवति अवमशब्दे पापशब्दवति चोत्तरपदे भाववाचि पूर्वपदे प्रकृत्या । गमनश्रेष्ठम् । गमनज्यायः । गमनावमम् । गमनकनिष्ठम् । गमनपापिष्ठम् । श्रेत्यादि किम् । गमनशोभनम् । भावे किम् । गम्यतेऽनेनेति गमनम् । गमनं श्रेयो गमनश्रेयः । केति किम् । षष्ठीसमासे मा भूत् ।

■ (3760) कुमारश्च <6-2-26>

कर्मधारये । कुमारश्रमणा । कुमारशब्दोऽन्तोदात्तः ।

■ (3761) आदिः प्रत्येनसि <6-2-27>

कुमारस्यादिरुदात्तः प्रत्येनसि परे कर्मधारये । प्रतिगतमेनोऽस्य प्रत्येनाः । कुमारप्रत्येनाः ।

■ (3762) पूगेष्वन्यतरस्याम् <6-2-28>

पूगा गणास्तेषूक्तं वा । कुमारचातकाः । कुमारजीमूताः । आद्युदात्तत्वाभावे कुमारश्च 3760 इत्येव भवति ।

■ (3763) इगन्तकालकपालभगालशरावेषु द्विगौ <6-2-29>

एषु परेषु पूर्व प्रकृत्या । पञ्चारत्नयः प्रमाणमस्य पञ्चारत्निः । दश मासान् भूतो दशमास्यः । पञ्चमासान् भूतः पञ्चमास्यः । ठतमधीष्ट-इत्यधिकारे द्विगोर्यप् । पञ्चकपालः । पञ्चकपालः । पञ्चभगालः । पञ्चशरावः । (फिट्)न्नः संख्यायाः इति पञ्चञ्छब्द आद्युदात्तः । इगन्तादिषु किम् । पञ्चाश्वः । द्विगौ किम् । परमाऽरत्निः ।

■ (3764) बह्वन्यतरस्याम् <6-2-30>

बहुशब्दस्तथा वा । बह्वरत्निः । बहुमास्यः । बहुकपालः । बहुशब्दोऽन्तोदात्तः । तस्य यणि सति उदात्तस्वरितयोः 3657 इति भवति ।

■ (3765) दिष्टिवितस्त्योश्च <6-2-31>

एतयोः परतः पूर्वपदं प्रकृत्या वा द्विगौ । पञ्चदिष्टिः । पञ्चवितस्तिः ।

■ (3766) सप्तमी सिद्धशुष्कपक्वबन्धेष्वकालात् <6-2-32>

अकालवाचि सप्तम्यन्तं प्रकृत्या सिद्धादिषु । साङ्काश्यसिद्धः । साङ्काश्येति ण्यन्तः । आतपशुष्कः । भ्राष्ट्रपक्वः । भ्राष्ट्रेति ष्टन्नन्तः । चक्रबन्धः चक्रशब्दोऽन्तोदात्तः । अकालात्किम् । पूर्वाहणसिद्धः । कृत्स्वरेण बाधितः सप्तमीस्वरः प्रतिप्रसूयते ।

■ (3767) परिप्रत्युपापा वर्ज्यमानाऽहोरात्रावयवेषु <6-2-33>

एते प्रकृत्या वर्ज्यमानवाचिनि अहोरात्रावयववाचिनि चोत्तरपदे । परित्रिगर्तं वृष्टो देवः । प्रतिपूर्वाहणम् । उपपूर्वाहणम् । उपपूर्वरात्रम् । अपत्रिगर्तम् । उपसर्गा आद्युदात्ताः । बहुव्रीहितत्पुरुषयोः सिद्धत्वादव्ययीभावार्थमिदम् । अपपर्यरेव वर्ज्यमानमुत्तरपदम् । तयोरेव वर्ज्यमानार्थत्वात् । अहोरात्रावयवा अपि वर्ज्यमाना एव तयोर्भवन्ति । वर्ज्येति किम् । अग्निं प्रति । प्रत्यग्नि ।

■ (3768) राजन्यबहुवचनद्वन्द्वेऽन्धकवृष्णिषु <6-2-34>

राजन्यवाचिनां बहुवचनान्तानामन्धकवृष्णिषु वर्तमाने द्वन्द्वे पूर्वपदं प्रकृत्या । श्वाफल्कचैत्रकाः । शिनिवासुदेवाः । शिनिराद्युदात्तो लक्षणया तदपत्ये वर्तते । राजन्येति किम् । द्वैप्यभैमायनाः । द्वीपे भवा द्वैप्याः । भैमेरपत्यं युवा भैमायनः । अन्धकवृष्मय एते न तु राजन्याः । राजन्यग्रहमिहाभिषिक्तवंश्यानां क्षत्रियाणां ग्रहणार्थम् । नैते तथा । बहुवचनं किम् । संकर्षणवासुदेवौ । द्वन्द्वे किम् । वृष्णीनां कुमाराः वृष्णिकुमाराः । अन्धकवृष्णिषु किम् । कुरुपञ्चालाः ।

■ (3769) संख्या <6-2-35>

संख्यावाचि पूर्वपदं प्रकृत्या द्वन्द्वे । द्वादश । त्रयोदश । त्रेस्त्रयसादेश आद्युदात्तो निपात्यते ।

■ (3770) आचार्योपसर्जनश्चान्तेवासी <6-2-36>

आचार्योपसर्जनान्तेवासिनां द्वन्द्वे पूर्वपदं प्रकृत्या । पाणिनीयरौढीयाः । छस्वरेण मध्योदात्तावेतौ । आचार्योपसर्जनग्रहणं द्वन्द्वविशेषणम् । सकलो द्वन्द्व आचार्योपसर्जनो यथा विज्ञायेत । तेनेह न । पाणिनीयदेवदत्तौ । आचार्येति किम् । छान्दसवैयाकरणाः । अन्तेवासीति किम् । आपिशलपाणिनीये शास्त्रे ।

■ (3771) कार्तकौजपादयश्च <6-2-37>

एषां द्वन्द्वे पूर्वपदं प्रकृत्या । कार्तकौजपौ । कृतस्येदं कुजपस्येदमित्यण्णन्तावेतौ । सावर्णिमण्डूकेयौ ।

- (3772) महान्नीह्यपराहणगृष्टीष्वासजाबालभारभारतहैलिहिलरौरवप्रवृद्धेषु <6-2-38>

महच्छब्दः प्रकृत्या व्रीहयादिषु दशसु । महाव्रीहिः । महापराहणः । महागृष्टिः । महेष्वासः । महाहैलिहिलः । महच्छब्दोऽन्तोदात्तः ।
सन्महत्-740इति प्रतिपदोक्तसमास एवायं स्वरः । नेह । महतो व्रीहिर्महद्व्रीहिः ।

- (3773) क्षुल्लकश्च वैश्वदेवे <6-2-39>

चान्महान् । क्षुल्लकवैश्वदेवम् । महावैश्वदेवम् । क्षुधं लातीति क्षुल्लः । तस्मादज्ञातादिषु केऽन्तोदात्तः ।

- (3774) उष्ट्रः सादिवान्योः <6-2-40>

उष्ट्रसादी । उष्ट्रवामी । उषेः ष्ट्रनि उष्ट्रशब्द आद्युदात्तः ।

- (3775) गौ सादसादिसारथिषु <6-2-41>

गोसादः । गोसादिः । गोसारथिः ।

- (3776) कुरुगार्हपत रिक्तगुर्वसूतजरत्यश्लीलदृढरूपापारेवडवातैतिलकद्रूपण्यकम्बलो दासीभाराणां च <6-2-42>

एषां सप्तानां समासानां दासीभारादेश्च पूर्वपदं प्रकृत्या । कुरूणां गार्हपतं कुरुगार्हपतम् । उप्रत्ययान्तः । कुरुः ॥ वृजेरिति वाच्यम् ॥
वृजिगार्हपतम् । वृजिराद्युदात्तः । रिक्तो गुरुः रिक्तगुरुः । रिक्ते विभाषा 3696 इति रिक्तशब्द आद्युदात्तः । असूता जरती असूतजरती
। अश्लीला दृढरूपा अश्लीलदृढरूपा । अश्लीलशब्दो नञ्समासत्वादाद्युदात्तः । श्रीर्यस्यास्ति तत् श्लीलम् । सिध्मादित्वाल्लच् ।
कपिलकादित्वाल्लत्वम् । पारे वडवेव पारेवडवा । निपातनादिवार्थं समासो विभक्त्यलोपश्च । पारशब्दो घृतादित्वादन्तोदात्तः । तैतिलानां
कद्रूः तैतिलकद्रूः । तितिलिनोऽपत्यं छात्रो वा इत्यण्णन्तः । पण्यशब्दो यदन्तत्वादाद्युदात्तः ॥ पण्यकम्बलः संज्ञायामिति वक्तव्यम् ॥
अन्यत्र पणितव्ये कम्बले समासान्तोदात्तत्वमेव प्रतिपदोक्ते समासे कृत्याः 2831 इत्येष स्वारो विहितः । दास्या भारो दासीभारः ।
देवहूतिः । यस्य तत्पुरुषस्य पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वमिष्यते न

विशिष्यवचनं विहितं स सर्वोऽपि दासीभारादिषु द्रष्टव्यः ॥ स राये स पुरंध्याम् (स राये स पुरंध्याम्) । पुरं शरीरं धीयतेऽस्यामिति कर्मण्यधिकरणे च 3271 इति किप्रत्ययः ।
अलुक् छान्दसः । (फिट्)नब्विषयस्य इत्याद्युदात्तः पुरशब्दः ।

- (3777) चतुर्थी तदर्थं <6-2-43>

चतुर्थ्यन्तार्थायत्तद्वाचिन्युत्तरपदे चतुर्थ्यन्तं प्रकृत्या । यूपाय दारू यूपदारू ।

- (3778) अर्थे <6-2-44>

अर्थे परे चतुर्थ्यन्तं प्रकृत्या देवार्थम् ।

- (3779) क्ते च <6-2-45>

क्तान्ते परे चतुर्थ्यन्तं प्रकृत्या । गोहितम् ।

- (3780) कर्मधारयेऽनिष्ठा <6-2-46>

क्तान्ते परे पूर्वमनिष्ठान्तं प्रकृत्या । श्रेणिकृताः । श्रेणिशब्द आद्युदात्तः । पूगकृताः । पूगशब्दोऽन्तोदात्तः । कर्मधारये किम् । श्रेण्या
कृतं श्रेणिकृतम् । अनिष्ठा किम् । कृताकृतम् ।

- (3781) अहीने द्वितीया <6-2-47>

समासे क्तान्ते परे द्वितीयान्तं प्रकृत्या । कष्टश्रितः । ग्रामगतः । कष्टशब्दोऽन्तोदात्तः । ग्रामशब्दो नित्स्वरेण । अहीने किम् ।
कान्तारातीतः ॥ अनुपसर्ग इति वक्तव्यम् ॥ नेह सुखप्राप्तः । थाथ-3878 इत्यस्यापवादोऽयम् ।

- (3782) तृतीया कर्मणि <6-2-48>

कर्मवाचके क्तान्ते परे तृतीयान्तं प्रकृत्या । त्वोतासः । रुद्रहतः । महाराजहतः । रुद्रो रगन्तः । कर्मणि किम् । रथेन यातो रथयातः ।

- (3783) गतिरनन्तरः <6-2-49>

कर्मार्थं क्तान्ते परेऽव्यवहितो गतिः प्रकृत्या । थाथ-3878 इत्यस्यापवादः । पुरोहितम् । अनन्तरः किम् । अभ्युद्धतः । कारकपूर्वपदस्य तु सतिशिष्टस्थाथादिस्वर एव । दूरादागतः ।

■ (3784) तादौ च निति कृत्यतौ <6-2-50>

तकारादौ निति तुशब्दवर्जिते कृति परेऽनन्तरो गति प्रकृत्या । अग्नेरायो नूतमस्य प्रभूतौ (अग्नेरायो नूतमस्य प्रभूतौ) । सङ्गतिं गोः (सङ्गतिं गोः) । कृत्स्वरापवादः । तादौ किम् । प्रजल्पाकः । निति किम् । प्रकर्ता । तृजन्तः अतौ किम् । आगन्तुः ।

■ (3785) तवै चान्तश्च युगपत् <6-2-51>

तवैप्रत्ययान्तस्यान्त उदात्तो गतिश्चानन्तरः प्रकृत्या युगपच्चैतदुभयं स्यात् । अन्वेतवा उ (अन्वेतवा उ) । कृत्स्वरापवादः ।

■ (3786) अनिगन्तोऽञ्चतौ वप्रत्यये <6-2-52>

अनिगन्तो गतिर्वप्रत्ययान्तेऽञ्चतौ परे प्रकृत्या । ये पराञ्चस्तान् (ये पराञ्चस्तान्) । अनिगन्त इति किम् । प्रत्यञ्चो यन्तु (प्रत्यञ्चो यन्तु) । कृत्स्वरात्परत्वादयमेव । जहि वृष्ण्यानि कृणुही पराचः (जहि वृष्ण्यानि कृणुही पराचः) । वप्रत्यये किम् । उदञ्चनम् ।

■ (3787) न्यधी च <6-2-53>

वप्रत्ययान्तेऽञ्चताविगन्तावपि न्यधी प्रकृत्या । नयङ्ङुत्तानः (न्यङ्ङुत्तानः) । उदात्तस्वरितयोर्यण् इति अञ्चतेरकारः स्वरितः । अध्यङ् ।

■ (3788) ईषदन्यतरस्याम् <6-2-54>

ईषत्कडारः । ईषदित्ययमन्तोदात्तः । ईषद्भेद इत्यादौ कृत्स्वर एव ।

■ (3789) हिरण्यपरिमाणं धने <6-2-55>

सुवर्णपरिमाणवाचि पूर्वपदं वा प्रकृत्या धने । द्वे सुवर्णे परिमाणमस्येति द्विसुवर्णं तदेव धनं द्विसुवर्णधनम् ।

बहुव्रीहावपि परत्वाद्विकल्प एव । हिरण्यं किम् । प्रस्थधनम् । परिमाणं किम् । काञ्चनधनम् । धने किम् । निष्कमाला ।

■ (3790) प्रथमोऽचिरोपसंपत्तौ <6-2-56>

प्रथमशब्दो वा प्रकृत्याऽभिनवत्वे । प्रथमवैयाकरणः । संप्रति व्याकरणमध्येतुं प्रवृत्त इत्यर्थः । प्रथमशब्दः प्रथेरमजन्तः । अचिरेति किम् । प्रथमो वैयाकरणः ।

■ (3791) कतरकतमौ कर्मधारये <6-2-57>

वा प्रकृत्या । कतरकठः । कर्मधारयग्रहणमुत्तरार्थम् । इह तु प्रतिपदोक्तत्वादेव सिद्धम् ।

■ (3792) आर्यो ब्राह्मणरकुमारयोः <6-2-58>

आर्यकुमारः । आर्यब्राह्मणः । आर्यो ण्यदन्तत्वादन्तस्वरितः । आर्यः किम् । परमब्राह्मणः । ब्राह्मणादीति किम् । आर्यक्षत्रियः । कर्मधारय इत्येव ।

■ (3793) राजा च <6-2-59>

ब्राह्मणकुमारयोः परतो वा प्रकृत्या कर्मधारये । राजब्राह्मणः । राजकुमारः । योगविभाग उत्तरार्थः ।

■ (3794) षष्ठी प्रत्येनसि <6-2-60>

षष्ठ्यन्तो राजा प्रत्येनसि परे वा प्रकृत्या । राजप्रत्येनाः । षष्ठी किम् । अन्यत्र न ।

■ (3795) क्ते नित्यार्थे <6-2-61>

क्तान्ते परे नित्यार्थे समासे पूर्व वा प्रकृत्या । नित्यप्रहसितः । कालाः 690 इति द्वितीयासमासोऽयम् । नित्यशब्दस्त्यबन्त आद्युदात्तः । हसित इति थाथादिस्वरेणान्तोदात्तः । नित्यार्थे किम् । मुहूर्तप्रहसितः ।

■ (3796) ग्रामः शिल्पिनि <6-2-62>

वा प्रकृत्या । ग्रामनापितः । ग्रामशब्द आद्युदात्तः । ग्रामः किम् । परमनापितः । शिल्पिनि किम् । ग्रामरथ्या ।

■ (3797) राजा च प्रशंसायाम् <6-2-63>

शिल्पिवाचिनि परे प्रशंसार्थे राजपदं वा प्रकृत्या । राजनापितः । राजकुलालः । प्रशंसायां किम् । राजनापितः । शिल्पिनि किम् । राजहस्ती ।

■ (3798) आदिरुदात्तः <6-2-64>

अधिकारोऽयम् ।

■ (3799) सप्तमीहारिणौ धर्म्येऽहरणे <6-2-65>

सप्तम्यन्तं हारिवाचि च आद्युदात्तं धर्म्ये परे । देयं यः स्वीकरोति स हारीत्युच्यते । धर्म्यमित्याचारनियतं देयम् । मुकुटेकार्षापणम् । हलेद्विपदिका । संज्ञायाम् 721 इत्यलुक् । याजिकाश्वः । वैयाकरणहस्ती । क्वचिदयमाचारो मुकुटादिषु कार्षापणादि दातव्यं याजिकादीनां त्वश्वदिरिति । धर्म्ये इति किम् । स्तम्बेरमः । कर्मकरवर्द्धितकः । अहरणे किम् । वाडवहरणम् । वडवाया अयं वाडवः । तस्य बीजनिषेकादुत्तरकालं शरीरपुष्ट्यर्थं यद्दीयते तद्धरणमित्युच्यते । परोऽपि कृत्स्वरो हारिस्वरेण बाध्यत इत्यहरण इति निषेधेन जाप्यते । तेन वाडवहार्यमिति हारिस्वरः सिध्यति ।

■ (3800) युक्ते च <6-2-66>

युक्तवाचिनि समासे पूर्वमाद्युदात्तम् । गोबल्लवः । कर्तव्ये तत्परो युक्तः ।

■ (3801) विभाषाऽध्यक्षे <6-2-67>

गवाध्यक्षः ।

■ (3802) पापं च शिल्पिनि <6-2-67>

पापनापितः । पापाणके-733 इति प्रतिपदोक्तस्यैव ग्रहणात् । षष्ठीसमासे न ।

■ (3803) गोत्राऽन्तेवासिमाणवब्राह्मणेषु क्षेपे <6-2-69>

भार्यासौश्रुतः । सुश्रुतापत्यस्य भार्याप्रधानतया क्षेपः । अन्तेवासी । कुमारीदाक्षाः । ओदनपाणिनीयाः । कुमार्यादिलाभकामा ये दाक्ष्यादिभिः प्रोक्तानि शास्त्रण्यधीयन्ते ते एवं क्षिप्यन्ते । भिक्षामाणवः । भिक्षां

लप्स्येऽहमिति माणवः । भयब्राह्मणः । भयेन ब्राह्मणः संपद्यते । गोत्रादिषु किम् । दासीश्रोत्रियः । क्षेपे किम् । परमब्राह्मणः ।

■ (3804) अङ्गानि मैरेये <6-2-70>

मद्यविशेषो मैरेयः । मधुमैरेयः । मधुविकारस्य तस्य मध्वङ्गम् । अङ्गानि किम् । परममैरेयः । मैरेये किम् । पुष्पासवः ।

■ (3805) भक्ताख्यास्तदर्थेषु <6-2-71>

भक्तमन्नम् । भिक्षाकंसः । भाजीकंसः । भिक्षादयोऽन्नविशेषाः । भक्ताख्याः किम् । समाशालयः । समशनं समाश इति क्रियामात्रमुच्यते । तदर्थेषु किम् । भिक्षाप्रियः । बहुव्रीहिरयम् । अत्र पूर्वपदमन्तोदात्तम् ।

■ (3806) गोबिडालसिंहसैन्धवेषूपमाने <6-2-72>

धान्यगवः । गोबिडालः । तृणसिंहः । सक्तुसैन्धवः । धान्यं गौरिवेति विग्रहः । व्याघ्रादिः । गवाकृत्या सन्निवेशितं धान्यं धान्यगवशब्देनोच्यते । उपमाने किम् । परमसिंहः ।

■ (3807) अके जीविकार्थे <6-2-73>

दन्तलेखकः । यस्य दन्तलेखनेन जीविका । नित्यं क्रीडा-711 इति समासः । अके किम् । रमणीयकर्ता । जीविकार्थे किम् । इक्षुभक्षिकां मे धारयसि ।

■ (3808) प्राचां क्रीडायाम् <6-2-74>

प्राद्गेश वाचिना या क्रीडा तद्वाचिनि समासे अकप्रत्ययान्ते परे पूर्वमाद्युदात्तं स्यात् । उद्दालकपुष्पभञ्जिका । संज्ञायाम् 3286 इति ण्वुल् । प्राचां किम् । जीवपुत्रप्रचायिका । इयमुदीचां क्रीडा । क्रीडायां किम् । तव पुष्पप्रचायिका । पर्याये ण्वुल् ।

■ (3809) अणि नियुक्ते <6-2-75>

अण्णन्ते परे नियुक्तवाचिनि समासे पूर्वमाद्युदात्तम् । छत्रधारः । नियुक्ते किम् । काण्डलावः ।

■ (3810) शिल्पिनि चाऽकृजः <6-2-76>

शिल्पिवाचिनि समासे अण्णन्ते परे पूर्वमाद्युदात्तं स चेदण कृजः परो न भवति । तन्तुवायः । शिल्पिनि किम् । काण्डलावः । अकृजः किम् । कुम्भकारः ।

■ (3811) संज्ञायां च <6-2-77>

अण्णन्ते परे । तन्तुवायो नाम कृमिः । अकृज इत्येव । रथकारो नाम ब्राह्मणः ।

■ (3812) गोतन्तिवयं पाले <6-2-78>

गोपालः । तन्तिपालः । यवपालः । अनियुक्तार्थो योगः । गो इति किम् । वत्सपालः । पाले इति किम् । गोरक्षः ।

■ (3813) णिनि <6-2-79>

पुष्पहारी ।

■ (3814) उपमानं शब्दार्थप्रकृतावेव <6-2-80>

उपमानवाचि पूर्वपदं णिन्यन्ते परे आद्युदात्तम् । उष्ट्रक्रोशी । ध्वाङ्क्षरावी । उपमानग्रहणमस्य पूर्वयोगस्य च विषयविभागार्थम् । शब्दार्थप्रकृतौ किम् । वृकवञ्ची । प्रकृतिग्रहणं किम् । प्रकृतिरेव यत्रोपसर्गनिरपेक्षा शब्दार्था तत्रैव यथा स्यात् । इह मा भूत् । गर्दभोच्चारी ।

■ (3815) युक्तारोहयादयश्च <6-2-81>

आद्युदात्ताः । युक्तारोही । आगतयोधी । क्षीरहोता ।

■ (3816) दीर्घकाशतुषभाष्ट्रवटं जे <6-2-82>

कुटीजः । काशजः । तुषजः । भाष्ट्रजः । वटजः ।

■ (3817) अन्त्यात्पूर्वं बह्वचः <6-2-83>

बह्वचः पूर्वस्यान्त्यात्पूर्वपदमुदात्तं जे उत्तरपदे । उपसरजः । आमलकीजः । बह्वचः किम् । दग्धजानि तृणानि ।

■ (3818) ग्रामेऽनिवसन्तः <6-2-84>

ग्रामे परे पूर्वपदमुदात्तम् । तच्चेन्निवसद्वाचि न । मल्लग्रामः । ग्रामशब्दोऽत्र समूहवाची । देवग्रामः । देवस्वामिकः । अनिवसन्तः किम् । दाक्षिग्रामः । दाक्षिनिवासः ।

■ (3819) घोषादिषु च <6-2-86>

दाक्षिघोषः । दाक्षिकटः । दाक्षिहृदः ।

- (3820) छात्र्यादयः शालायाम् <6-2-86>

छात्रिशाला । व्याडिशाला । यदापि शालान्तः समासो नपुंसकलिङ्गो भवति तदापि तत्पुरुषे शालायां नपुंसके 3857 इत्येतस्मात्पूर्वप्रतिषेधेनायमेव स्वरः ।

छात्रिशालम् ।

- (3821) प्रस्थेऽवृद्धमकर्षादीनाम् <6-2-87>

प्रस्थशब्दे उत्तरपदे कर्षादिवर्जितमवृद्धं पूर्वपदमाद्युदात्तं स्यात् । इन्द्र प्रस्थः । अवृद्धं किम् । दाक्षिप्रस्थः । अकेति किम् । कर्षाप्रस्थः । मकरीप्रस्थः ।

- (3822) मालादीनां च <6-2-88>

वृद्धार्थमिदम् । मालाप्रस्थः ।

- (3823) अमहन्नवन्नगरेऽनुदीचाम् <6-2-88>

नगरे परे महन्नवन्नवर्जितं पूर्वमाद्युदात्तं स्यात् तच्चेदुदीचां न । ब्रह्मनगरम् । अमेति किम् । महानगरम् । नवनगरम् । अनुदीचां किम् । कार्तिकनगरम् ।

- (3824) अर्मे चाऽवर्णं द्यव्यच् च्यच् <6-2-90>

अर्मे परे द्यव्यच् च्यच् पूर्वमवर्णान्तमाद्युदात्तम् । गुप्तार्मम् । कुक्कुटार्मम् । अवर्णं किम् । बृहदर्मम् । द्यव्यच् च्यच् किम् । कपिञ्जलार्मम् । अमहन्नवन्नित्येव । महार्मम् । नवार्मम् ।

- (3825) न भूताधिकसञ्जीवमद्राशमकञ्जलम् <6-2-91>

अर्मे परे नैतान्याद्युदात्तानि । भूतार्मम् । अधिकार्मम् । सञ्जीवार्मम् । मद्राशमग्रहणं संघातविगृहीतार्थम् । मद्रार्मम् । अशमार्मम् । मद्राशमार्मम् । कञ्जलार्मम् ॥ आद्युदात्तप्रकरणे दिवोदासादीनां छन्दस्युपसंख्यानम् ॥ दिवोदासाय दाशुषे (दिवोदासाय दाशुषे) ।

- (3826) अन्तः <6-2-92>

अधिकारोऽयम् । प्रागुत्तरपदादिग्रहणात् ।

- (3827) सर्वं गुणकात्स्न्यं <6-2-93>

सर्वशब्दः पूर्वपदमन्तोदात्तम् । सर्वश्वेतः । सर्वमहान् । सर्वकिम् । परमश्वेतः आश्रयव्याप्त्या परमत्वं श्वेतस्येति गुणकात्स्न्यं वर्तते । गुणेति किम् । सर्वसौवर्णः । कात्स्न्यं किम् । सर्वेषां श्वेततरः सर्वश्वेतः ।

- (3828) संज्ञायां गिरिनिकाययोः <6-2-94>

एतयोः परतः पूर्वमन्तोत्तरत्तम् । अञ्जनागिरिः । मौण्डिनिकायः । संज्ञायां किम् । परमगिरिः । ब्राह्मणनिकायः ।

- (3829) कुमार्या वयसि <6-2-95>

पूर्वपदमन्तोदात्तम् । वृद्धकुमारी । कुमारीशब्दः पुंसा सहासंप्रयोगमात्रं प्रवृत्तिनिमित्तमुपादाय प्रयुक्तो वृद्धादिभिः समानाधिकरणः । तच्च वय इह गृह्यते न कुमारत्वमेव । वयसि किम् । परमकुमारी ।

- (3830) उदकेऽकेवले <6-2-96>

अकेवलं मिश्रं तद्वाचिनि समासे उदके परे पूर्वमन्तोदात्तम् । गुहोदकम् । स्वरे कृतेऽत्र एकादेशः । स्वरितो वानुदात्तेपदादौ 3659 इति पक्षे स्वरितः । अकेवले किम् । शीतोदकम् ।

- (3831) द्रविगौ क्रतौ <6-2-97>

द्विगावुत्तरपदे ऋतुवाचिनि समासे पूर्वमन्तोदात्तम् । गर्गत्रिरात्रः । द्विगौ किम् । अत्रिरात्रः । ऋतौकिम् । बिल्वहोमस्य सप्तरात्रो बिल्वसप्तरात्रः ।

■ (3832) सभायां नपुंसके <6-2-98>

सभायां परतो नपुंसकलिङ्गे समासे पूर्वमन्तोदात्तम् । गोपालसभम् । स्त्रीसभम् । सभायां किम् । ब्राह्मणसेनम् । नपुंसके किम् । राजसभा प्रतिपदोक्तनपुंसकग्रहणान्नेह । रमणीयसभम् । ब्राह्मणकुलम् ।

■ (3833) पुरे प्राचाम् <6-2-99>

देवदत्तपुरम् । नान्दीपुरम् । प्राचां किम् । शिवपुरम् ।

■ (3834) अरिष्टगौडपूर्वे च <6-2-100>

पुरे परे अरिष्टगौडपूर्वसमासे पूर्वमन्तोदात्तम् । अरिष्टपुरम् । गौडपुरम् । पूर्वग्रहणं किम् । इहापि तथा स्यात् । अरिष्टाश्रितपुरम् । गौडभृत्यपुरम् ।

■ (3835) न हास्तिनफलकर्मादयाः <6-2-101>

पुरे परे नैतान्यन्तोदात्तानि । हास्तिनपुरम् । फलकपुरम् । मार्दयपुरम् । मृदेरपत्यमिति शुभ्रादित्वाङ्ङक् ।

■ (3836) कुसूलकूपकुम्भशालं बिले <6-2-102>

एतान्यन्तोदात्तानि बिले परे । कुसूलबिलम् । कूपबिलम् । कुम्भबिलम् । शालबिलम् । कुसूलादि किम् । सर्पबिलम् । बिलेति किम् । कुसूलस्वामी ।

■ (3837) दिक्शब्दा ग्रामजनपदाख्यानचानराटेषु <6-2-103>

दिक्शब्दा अन्तोदात्त भवन्त्येषु । पूर्वेषुकामशमी । अपरकृष्णमृत्तिका । जनपद । पूर्वपञ्चालाः । आख्याने । पूर्वयातम् । पूर्वयायातम् । पूर्वचानराटम् । शब्दग्रहणं कालवाचिदिक्शब्दस्य परिग्रहार्थम् ।

■ (3838) आचार्योपसर्जनश्चाऽन्तेवासिनि <6-2-104>

आचार्योपसर्जनान्तेवासिनि परे दिक्शब्दा अन्तोदात्ता भवन्ति । पूर्वपाणिनीयाः । आचार्येति किम् । पूर्वान्तेवासी । अन्तेवासिनि किम् । पूर्वपाणिनीयं शास्त्रम् ।

■ (3839) उत्तरपदवृद्धौ सर्वं च <6-2-105>

उत्तरपदस्येत्यधिकृत्य या वृद्धिर्विहिता तदव्युत्तरपदे परे सर्वशब्दो दिक्शब्दाश्चान्तोदात्ता भवन्ति । सर्वपाञ्चालकः । अपरपाञ्चालकः । अधिकारग्रहणं किम् । सर्वभासः । सर्वकारकः ।

■ (3840) बहुव्रीहौ विश्वं संज्ञायाम् <6-2-106>

बहुव्रीहौ विश्वशब्दः पूर्वपदभूतः संज्ञायामन्तोदात्तः स्यात् । पूर्वपदप्रकृतिस्वरेण प्राप्तस्याद्युदात्तस्यापवादः । विश्वकर्मा विश्वदेवः (विश्वकर्मा विश्वदेवः) । आविश्वदेवं सत्पतिम् (आविश्वदेवं सत्पतिम्) । बहुव्रीहौ किम् । विश्वे च ते देवाश्च विश्वदेवाः । संज्ञायां किम् । विश्वदेवः (विश्वदेवः) । प्राग्व्ययीभावाद्वहुव्रीह्यधिकारः ।

■ (3841) उदराश्वेषु <6-2-107>

संज्ञायामिति वर्तते वृकोदरः । हर्यश्वः । महेषुः ।

■ (3842) क्षेपे <6-2-108>

उदराश्वेषु पूर्वमन्तोदात्तं बहुव्रीहौ निन्दायाम् । घटोदरः । कटुकाश्वः । चलाचलेषुः । अनुदरः इत्यत्र नञ्सुभ्याम् 3906 इति भवति विप्रतिषेधेन ।

■ (3843) नदी बन्धुनि <6-2-109>

बन्धुशब्दे परे नद्यन्तं पूर्वमन्तोदात्तं बहुव्रीहौ । गार्गीबन्धुः । नदी किम् । ब्रह्मबन्धुः । ब्रह्मशब्द आद्युदात्तः । बन्धुनि किम् । गार्गीप्रियः ।

■ (3844) निष्ठोपसर्गपूर्वमन्यतरस्याम् <6-2-110>

निष्ठान्तं पूर्वपदमन्तोदात्तं वा । प्रधौतपादः । निष्ठा किम् । प्रसेवकमुखः । उपसर्गपूर्व किम् । शुष्कमुखः ।

■ (3845) उत्तरपदादिः <6-2-111>

उत्तरपदाधिकार आपादान्तम् । आद्यधिकारस्तु प्रकृत्या भगालम् 3871 इत्यवधिकः ।

■ (3846) कर्णो वर्णलक्षणात् <6-2-112>

वर्णवाचिनो लक्षणवाचिनश्च परः कर्णशब्द आद्युदात्तो बहुव्रीहौ । शुक्लकर्णः । शङ्कुकर्णः । कर्णः किम् ।

श्वेतपादः । वर्णलक्षणात्किम् । शोभनकर्णः ।

■ (3847) संज्ञौपम्ययोश्च <6-2-113>

कर्ण आद्युदात्तः । मणिकर्णः । औपम्ये । गोकर्णः ।

■ (3848) कण्ठपृष्ठग्रीवाजङ्घं च <6-2-114>

संज्ञौ पम्ययोर्बहुव्रीहौ । शितिकण्ठः । काण्डपृष्ठः । सुग्रीवः । नाडीजङ्घः । औपम्ये । खरकण्ठः । गोपृष्ठः । अश्वग्रीवः । गोजङ्घः ।

■ (3849) शृङ्गमवस्थायां च <6-2-115>

शृङ्गशब्दोऽवस्थायां संज्ञौपम्ययोश्चाद्युदात्तो बहुव्रीहौ । उदगतशृङ्गः । द्रव्यङ्गुलशृङ्गः । अत्र शृङ्गोद्गमनादिकृतो गवादेर्वयोविशेषोऽवस्था । संज्ञायाम् । ऋष्यशृङ्गः । उपमायाम् । मेषशृङ्गः । अवस्थेति किम् । स्थूलशृङ्गः ।

■ (3850) नञो जरमरमित्रमृताः <6-2-116>

नञः परा एते आद्युदात्ता बहुव्रीहौ । न मे जरा अजरम् । अमरम् । अमित्रमर्दय । श्रवो देवेष्वमृतम् (श्रवौ देवेष्वमृतम्) । नञः किम् । ब्राह्मणमित्रः । जेति किम् । अशत्रुः ।

■ (3851) सोर्मनसी अलोमोषसी <6-2-117>

सोः परं लोमोषसी वर्जयित्वा मन्नन्तमसन्तं चाद्युदात्तं स्यात् । नञ्सुभ्यम् 3906 त्र्यस्यापवादः । सुकर्माणः सुयुजः (सुकर्माणः सुयुजः) । स ो वक्षदनिमानः सुवहमा (स नो वक्षदनिमानः सुब्रह्मा) । शिवा पशुभ्यः सुमनाः सुवर्चाः (शिवा पशुभ्यः सुमनाः सुवर्चाः) । सुपेशसकरति (सुपेशसस्करति) । सोः किम् । कृतकर्मा मनसी किम् । सुराजा (सुराजा) । अलोमोषसी किम् सुलोमा । सूषाः कपि तु परत्वा कपि पूर्वम् 3907 इति भवति । सुकर्मकः सुस्रोतस्यः ।

■ (3852) कत्वादयश्च <6-2-118>

सोः परे आद्युदात्ताः स्युः । साम्राज्याय सुक्रतुः (साम्राज्याय सुक्रतुः) । सुप्रतीकः (सुप्रतीकः) । सुहव्यः (सुहव्यः) । सुप्रतुर्तिनेहसम् (सुप्रतुर्तिनेहसम्) ।

■ (3853) आद्युदात्तं द्रव्यच् छन्दसि <6-2-119>

यदायुदात्तं द्रव्यच् तत्सोरुत्तरं बहुव्रीहावाद्युदात्तम् । अधास्वश्वाः (अधास्वश्वाः) । सुरँथा आतिथिग्वे (सुरँथा आतिथिग्वे) । नित्स्वरेणाश्वरथावाद्युदात्तौ । आद्युदात्तं किम् । या सुबाहुः (या सुबाहुः) । द्रव्यच् किम् । सुगुरसत्सु हिरण्यः (सुगुरसत्सु हिरण्यः) । हिरण्यशब्दस्यच ।

■ (3854) वीरवीर्यौ च <6-2-120>

सोः परौ बहुव्रीहौ छन्दस्याद्युदात्तौ । सुवीरे रयिणा (सुवीरे(स्वः रयिणा) । सुवीर्यस्य गोमतः (सुवीर्यस्य गोमतः) । वीर्यशब्दो यत्प्रत्ययान्तः । तत्र यतोऽनावः 3701 इत्याद्युदात्तत्वं नेति वीर्यग्रहणं ज्ञापकम् । तत्र हि सति पूर्वणैव सिद्धं स्यात् ।

- (3855) कूलतीरतूलमूलशालाक्षरसममव्ययीभावे <6-2-121>

उपकूलम् । उपतीरम् । उपतूलम् । उपमूलम् । उपशालम् । उपाक्षम् । सुषमम् । निःषमम् । तिष्ठदगुप्रभृतिष्वेते । कूलादिग्रहणं किम् । उपकुम्भम् । अव्ययीभावे किम् । परमकूलम् ।

- (3856) कंसमन्थसूर्पपाय्यकाण्डं द्विगौ <6-2-122>

द्विकंसः । द्विमन्थः । द्विशूर्पः । द्विपाय्यम् । द्विकाण्डम् । द्विगौ किम् । परमकंसः ।

- (3857) तत्पुरुषे शालायां नपुंसके <6-2-123>

शालाशब्दान्ते तत्पुरुषे नपुंसकलिङ्गे उत्तरपदमाद्युदात्तम् । ब्राह्मणशालम् । तत्पुरुषे किम् । दृढशालं ब्राह्मणकुलम् । शालायां किम् । ब्राह्मणसेनम् नपुंसके किम् । ब्राह्मणशाला ।

- (3858) कन्था च <6-2-124>

तत्पुरुषे नपुंसकलिङ्गे कन्था शब्द उत्तरपदमाद्युदात्तम् । सौशमिकन्थम् । आहवरकन्थम् । नपुंसके किम् । दाक्षिकन्या ।

- (3859) आदिश्चिहणादीनाम् <6-2-125>

कन्थान्ते तत्पुरुषे नपुंसकलिङ्गे चिहणादीनामादिरुदात्तः । चिहमकन्थम् । मन्दुरकन्थम् । आदिरिति वर्तमाने पुनर्ग्रहणं पूर्वपदस्याद्युदात्तार्थम् ।

- (3860) चेलखेटकटुककाण्डं गर्हायाम् <6-2-126>

चेलादीन्युत्तरपदान्याद्युदात्तानि । पुत्रचेलम् । नागरखेटम् । दधिकटुकम् । प्रजाकाण्डम् । चेलादिसादृश्येन पुत्रादीनां गर्हा व्याघ्रादित्वात्समासः । गर्हायां किम् परमचेलम् ।

- (3861) चीरमुपमानम् <6-2-127>

वस्त्रं चीरमिव वस्त्रचीरम् । कम्बलचीरम् । उपमानं किम् । परमचीरम् ।

- (3862) पललसूपशाकं मिश्रे <6-2-128>

घृतपललम् । घृतसूपः । घृतशाकम् । भक्ष्येण मिश्रीकरणम् 697 इति समासः । मिश्रे किम् । परमपललम् ।

- (3863) कूलसूदस्थलकर्षा संज्ञायाम् <6-2-129>

आद्युदात्तास्तत्पुरुषे । दाक्षिकूलम् । शाण्डिसूदम् । दाण्डायनस्थलम् । दाक्षिकर्षः । ग्रामसंज्ञा एताः । संज्ञायां किम् । परमकूलम् ।

- (3864) अकर्मधारये राज्यम् <6-2-130>

कर्मधारयवर्जिते तत्पुरुषे राज्यमुत्तरपदमाद्युदात्तम् । ब्राह्मण राज्यम् । अकेति किम् । परमराज्यम् ॥ चेलराज्यादिस्वरादव्ययस्वरः पूर्वविप्रतिषेधेन कुचेलम् । कुराज्यम् ।

- (3865) वर्ग्यादयश्च <6-2-131>

अर्जुनवर्ग्यः वासुदेवपक्ष्यः । अकर्मधारय इत्येव । परमवर्ग्यः । वर्गादिर्दिगाद्यन्तर्गणः ।

- (3866) पुत्र पुम्भ्यः <6-2-132>

पुम्शब्देभ्यः । परः पुत्रशब्द आद्युदात्तस्तत्पुरुषे । दाशकिपुत्रः । माहितपुत्रः । पुत्रः किम् । कौनटिमातुलः । पुम्भ्यः किम् । दाक्षीपुत्रः ।

- (3867) नाचार्यराजत्विक्संयुक्तजात्याख्येभ्यः <6-2-133>

एभ्यः पुत्रो नाद्युदात्तः । आख्याग्रहणात्पर्यायाणां तद्विशेषाणां च ग्रहणम् । आचार्यपुत्रः । उपाध्यायपुत्रः । शाकटायनपुत्रः । राजपुत्रः । ईश्वरपुत्रः । नन्दपुत्रः । ऋत्विक्पुत्रः । याजकपुत्रः । होतुः पुत्रः । संयुक्ताः संबन्धिनः । श्यालपुत्रः । जातयो मातापितृसंबन्धेन बान्धवाः । जातिपुत्रः । भ्रातृपुत्रः ।

■ (3868) चूर्णादीन्यप्रणिषष्ट्याः <6-2-134>

एतानि प्राणिभिन्नषष्ठ्यन्तात्पराण्याद्युदात्तानि तत्पुरुषे । मुद्गचूर्णम् । अप्रेति किम् । मत्स्यचूर्णम् ।

■ (3869) षट् च काण्डादीनि <6-2-135>

अप्राणिषष्ट्या आद्युदात्तानि । दर्भकाण्डम् । दर्भचीरम् । तिलपललम् । मुद्गसूपः । मूलकशाकम् । नदीकूलम् । षट् किम् । राजसूदः । अप्रेति किम् । दत्तकाण्डम् ।

■ (3870) कुण्डं वनम् <6-2-136>

कुण्डमाद्युदात्तं वनवाचिनि तत्पुरुषे । दर्भकुण्डम् । कुण्डशब्दोऽत्र सादृश्ये । वनं किम् । मृत्कुण्डम् ।

■ (3871) प्रकृत्या भगालम् <6-2-137>

भगालवाच्युत्तरपदं तत्पुरुषे प्रकृत्या । कुम्भीभगालम् । कुम्भीनदालम् । कुम्भीपालम् । मध्योदात्ता एते । प्रकृत्येत्यधिकृतम् अन्तः 3877 इति यावत् ।

■ (3872) शितेर्नित्याऽबहवज्जबह्वीहावभसत् <6-2-138>

शितेः परं नित्याबहवच्चं प्रकृत्या । शितिपादः । शित्यंसः । पादशब्दो वृषादित्वादाद्युदात्तः । अंसशब्दः प्रत्ययस्य नित्त्वात् । शितेः किम् । दर्शनीयपादः । अभसत्किम् । शितिभसत् । शितिराद्युदात्तः ।

पूर्वपदप्रकृतिस्वरापवादोऽयं योगः ।

■ (3873) गतिकारकोपपदात्कृत् <6-2-139>

एभ्यः कृदन्तं प्रकृतिस्वरं स्यात्तत्पुरुषे । प्रकारकः । प्रहरणम् । शोणा धृष्णू नृवाहसा (शोणा धृष्णू नृवाहसा) । इध्मप्रव्रश्चनः । उपपदात् । उच्चैःकारम् । ईषत्करः । गतीति किम् । देवस्य कारकः । शेषलक्षणा षष्ठी । कृद्ग्रहणं स्पष्टार्थम् । प्रपचितिरामित्यत्र तरबाद्यन्तेन समासे कृते आम् । तत्र सतिशिष्टत्वादम्स्वरो भवतीत्येके । प्रपचितिदेश्यार्थं तु कृद्ग्रहणमित्यन्ये ।

■ (3874) उभे वनस्पत्यादिषु युगपत् <6-2-140>

एषु पूर्वोत्तरपदे युगपत्प्रकृत्या । वनस्पतिं वनआ (वनस्पतिं वनआ) । बृहस्पतिं यः (बृहस्पतिं यः) । बृहच्छब्दोऽत्राद्युदात्तो निपात्यते । हर्षया शचीपतिम् (हर्षया शचीपतिम्) । शाङ्गरवादित्वादाद्युदात्तः शचीशब्दः । शचीभिर्न इति दर्शनात् । तन्नूनपादुच्यते (तन्नूनपादुच्यते) । नराशंसं वाजिनम् (नराशंसं वाजिनम्) । निपातनाद्दीर्घः । शुनःशेपम् (शुनःशेपम्) ।

■ (3875) देवताद्वन्द्वे च <6-2-141>

उडे युगपत्प्रकृत्या स्तः । आ य इन्द्रावरुणौ (आ य इन्द्रावरुणौ) । इन्द्राबृहस्पती वयम् (इन्द्राबृहस्पती वयम्) । देवता किम् । प्लक्षन्यग्रोधौ । द्वन्द्वे किम् । अग्निष्टोमः ।

■ (3876) नोत्तरपदेऽनुदात्तादावपृथिवीरुद्रपूषमन्थिषु <6-2-142>

पृथिव्यादिवर्जितेऽनुदात्तावुत्तरपदे प्रागुक्तं न । इन्द्राग्निभ्यां कं वृषणः (इन्द्राग्निभ्यां कं वृषणः) । अपृथिव्यादौ किम् । द्यावापृथिवी जनयन् (द्यावापृथिवी जनयन्) । आद्युदात्तो द्यावा निपात्यते । पृथिवीत्यन्तोदात्तः । सोमोरुद्रौ । रोदेर्णिलुक्च इति रगन्तो रुद्रशब्दः । इन्द्रापूषणौ (इन्द्रापूषणौ) । श्वन्नुक्षन् पूषन् इति पूषा अन्तोदात्तो निपात्यते । सुकामन्थिनौ । मन्थिन्निन्नन्तत्वादन्तोदात्तः । उत्तरपदग्रहणमनुदात्तादावित्युत्तरपदविशेषणं यथा स्यात् द्वन्द्वविशेषणं मा भूत् । अनुदात्तादाविति विधिप्रतिषेधयोर्विषयविभागार्थम् ।

■ (3877) अन्तः <6-2-143>

अधिकारोऽयम् ।

- (3878) थाथघञ्क्ताजविव्रकाणाम् <6-2-144>

थ अथ घञ् क्त अच् अप् इत्र क एतदन्तानां गतिकारकोपपदात्परेषामन्त उदात्तः । प्रभृथस्यायोः (प्रभृथस्यायोः) । आवसथः । घञ् । प्रबेदः । क्तः । धर्ता वज्री परुष्टुतः (धर्ता वज्री पुरुष्टुतः) । पुरुषु बहुप्रदेशेषु स्तुत इति विग्रहः । अच् । प्रक्षयः । अप् । प्रलवः । इत्र । प्रलविव्रम् । क । गोवृषः । मूलविभुजादित्वात्कः । गतिकारकोपपदादित्येव । सुस्तुतं भवता ।

- (3879) सूपमानात्कतः <6-2-145>

सोरुपमानाच्च परं क्तान्तमन्तोदात्तम् । ऋतस्य योनौ सुकृतस्य (ऋतस्य योनौ सुकृतस्य) । शशप्लुतः ।

- (3880) संज्ञायामनाचितादीनाम् <6-2-146>

गतिकारकोपपदात् क्तान्तमन्तोदात्तमाचितादीन्वर्जयित्वा उपहृतः शाकल्यः । परिजग्धः कौण्डिन्यः । अनेति किम् । आचितम् । आस्थापितम् ।

- (3881) प्रवृद्धादीनां च <6-2-147>

एषां क्तान्तमुत्तरपदमन्तोदात्तम् । प्रवृद्धः । प्रयुतः । असंज्ञार्थोऽयमारम्भः । आकृतिगणोऽयम् ।

- (3882) कारकाद्वत्तश्रुतयोरेवाशिषि <6-2-148>

संज्ञायामन्त उदात्तः । देवदत्तः । विष्णुश्रुतः । कारकात्किम् । संभूतो रामायणः । दत्तश्रुतयोः किम् । देवपालितः । अस्मान्नियमादत्र संज्ञायामन्-3880 इति न तृतीया कर्मणि-3782 इति तु भवति । एव किम् । कारकावधारणं यथा स्यात् दत्तश्रुतावधारणं मा भूत् । अकारकादपि दत्तश्रुतयोरन्तः उदात्तो भवति । संश्रुतः

। आशिषि किम् । देवैः खाता देवखाता । आशिष्येवेत्येवमत्रेष्टो नियमः । तेनानाहतो नदति देवदत्त इत्यत्र न शङ्खविशेषस्य संज्ञेयम् । तृतीया कर्मणि-3782 इति पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वमेव भवति ।

- (3883) इत्थम्भूतेन कृतमिति च <6-2-149>

इत्थम्भूते कृतमित्येतस्मिन्नर्थे यः समासस्तत्र क्तान्तमुत्तरपदमन्तोदात्तं स्यात् । सुप्तप्रलपितम् । प्रमत्तगीतम् । कृतमिति क्रियासामान्ये करोतिर्नाभूतप्रादुर्भाव एव । तेन प्रलपिताद्यपि कृतं भवति । तृतीया कर्मणि-3782 इत्यस्यापवादः ।

- (3884) अनो भावकर्मवचनः <6-2-150>

कारकात्परमनप्रत्ययान्तं भाववचनं कर्मवचनं चान्तोदात्तम् । पयःपानं सुखम् । राजभोजनाः शालयः । अनः किम् । हस्तादायः । भेति किम् । दन्तधावनम् । करणे ल्युट् । कारकात्किम् । निदर्शनम् ।

- (3885) मन्वितन्व्याख्यानशयनासनस्थानयाजकादिक्रीताः <6-2-151>

कारकात्पराणि एतान्युत्तरपदान्यन्तोदात्तानि तत्पुरुषे । कृत्स्वरापवादः । रथवर्त्म । पाणिनिकृतिः । छन्दोव्याख्यानम् । राजशयनम् । राजासनम् । अश्वस्थानम् । ब्राह्मणयाजकः । गोक्रातः । कारकात्किम् । प्रभूतौ सङ्गतिम् । अत्र तादौ च निति-3784 इति स्वरः ।

- (3886) सप्तम्याः पुण्यम् <6-2-152>

अन्तोदात्तम् । अध्ययनपुण्यम् । तत्पुरुषे तुल्यार्थेति प्राप्तम् । सप्तम्याः किम् । वेदेन पुण्यं वेदपुण्यम् ।

- (3887) ऊनार्थकलहं तृतीयायाः <6-2-153>

माषोनम् । माषविकलम् । वाक्कलहः । तृतीयापूर्वपदप्रकृतिस्वरापवादोऽयम् । अत्र केचिदर्थेति स्वरूपग्रहममिच्छन्ति । धान्यार्थः । ऊनशब्देन त्वर्थनिर्देशार्थेन तदर्थानां ग्रहणमिति प्रतिपदोक्तत्वादेव सिद्धे तृतीयाग्रहणं स्पष्टार्थम् ।

- (3888) मिश्रं चानुपसर्गमसन्धौ <6-2-154>

पणबन्धेनैकार्थ्यं सन्धिः । तिलमिश्राः । सर्पिर्भिः । मिश्रं किम् । गुडधानाः । अनुपसर्गं किम् । तिलसंमिश्राः । मिश्रग्रहणे सोपसर्गग्रहणस्येदमेव ज्ञापकम् । असन्धौ किम् । ब्राह्मणमिश्रो राजा । ब्राह्मणैः सह संहित ऐकार्थ्यमापन्नः ।

■ (3889) नञो गुणप्रतिषेधे सम्पादयर्हहितालमर्थास्तद्धिताः <6-2-155>

संपाद्यादयर्थतद्धितान्ता नञो गुणप्रतिषेधे वर्तमानात्परेऽन्तोदात्ताः । कर्णवैष्टकाभ्यां संपादि कार्णवैष्टकिकम् । न कार्णवैष्टकिकमकार्णवैष्टकिकम् । छेदमर्हति छैदिकः । न छैदिकोऽच्छैदिकः । न वत्सेभ्यो हितोऽवत्सीयः । न सन्तापाय प्रभवति । असान्तापिकः । नञः किम् । गर्दभरथमर्हति गर्दभरथिकः । द्विगार्दभरथिकः । गुणप्रतिषेधे किम् । गर्दभरथिकादन्योऽगार्दभरथिकः । गुणो हि तद्धितार्थे प्रवृत्तिनिमित्तं संपादित्वादयुच्यते । तत्प्रतिषेधो यत्रोच्यते तत्रायं विधिः । कर्णवैष्टकाभ्यां न सम्पादि मुखमिति । संपेति किम् । पाणिनीयमधीते पाणिनीयः । न पाणिनीयः अपाणिनीयः । तद्धिताः किम् । वोढुमर्हति वोढा । न वोढाऽवोढा ।

■ (3890) ययतोश्चातदर्थे <6-2-156>

ययतौ यौ तद्धितौ तदन्तस्योत्तरपदस्य नञो गुणप्रतिषेधविषयात्परस्यान्त उदात्तः स्यात् । पाशानां समूहः पाश्या । न पाश्या अपाश्या । अदन्त्यम् । अतदर्थे किम् । अपाद्यम् । तद्धितः किम् । अदेयम् । गुणप्रतिषेधे किम् । दन्त्यादन्यददन्त्यम् । तदनुबन्धग्रहणे नातदनुबन्धकस्येति । नेह । अवामदेव्यम् ।

■ (3891) अच्कावशक्तौ <6-2-157>

अजन्तं कान्तं च नञः परमन्तोदात्तमशक्तौ गम्यायाम् । अपचः । पक्तुं न शक्तः । अविलिखः अशक्तौ किम् । अपचो दीक्षितः । गुणप्रतिषेधे इत्येव । अन्योऽयं पचादपचः ।

■ (3892) आक्रोशे च <6-2-158>

नञः परावच्कावन्तोदात्तावाक्रोशे । अपचो जाल्मः । पक्तुं न शक्नोतीत्येवमाक्रोश्यते । अविक्षिपः ।

■ (3893) संज्ञायाम् <6-2-159>

नञः परमन्तोदात्तं संज्ञायामाक्रोशे । अदेवदत्तः ।

■ (3894) कृत्योक्तेष्णुच्चार्यादयश्च <6-2-160>

नञः परेऽन्तोदात्ताः स्युः । अकर्तव्यः । उक् । अनागामुकः । इष्णुच् । अनलङ्करिष्णुः । इष्णुज्ग्रहणे खिष्णुचो द्रव्यनुबन्धकस्यापि ग्रहणमिकारादेर्विधानसामर्थ्यात् । अनाद्यंभविष्णुः । चार्वादिः । अचारुः । असाधुः ॥ (ग)राजाहनोश्छन्दसि ॥ अराजा । अनाहः । भाषायां नञः स्वर एव ।

■ (3895) विभाषा तृन्नन्तीक्ष्णशुचिषु <6-2-161>

तृन् । अकर्ता । अन्न । अनन्नम् । अतीक्ष्णम् । अशुचि पक्षे अव्ययस्वरः ।

■ (3896) बहुव्रीहाविदमेतत्तद्भ्य- प्रथमपूरणयोः क्रियागणने <6-2-162>

एभ्योऽनयोरन्त उदात्तः । इदं प्रथमं यस्य स इदंप्रथमः । एतद्वितीयः । तत्पञ्चमः । बहुव्रीहौ किम् । अनेन प्रथम इदंप्रथमः । तृतीया-692 इति योगविभागात्समासः । इदमेतत्तद्भ्यः किम् । यत्प्रथमः । प्रथमपूरणयोः किम् । तानि बून्यस्य तद्बहुः । क्रियागणने किम् । अयं प्रथमः प्रधानं येषां ते इदं प्रथमाः । द्रव्यगणनमिदम् । गणने किम् । अयं प्रथमो येषां ते इदंप्रथमः । इदंप्रधाना इत्यर्थः । उत्तरपदस्य कार्यत्वात्कपि पूर्वमन्तोदात्तम् । इदंप्रथमकः । बहुव्रीहावित्यधिकारो वनं समासे-3912 इत्यतः प्रागबोध्यः ।

■ (3897) संख्यायाः स्तनः <6-2-163>

बहुव्रीहावन्तोदात्तः । द्विस्तनी । चतुःस्तना । संख्यायाः किम् । दर्शनीयस्तना । स्तनः किम् । द्विशिराः ।

■ (3898) विभाषा छन्दसि <6-2-164>

द्विस्तनां करोति ।

- (3899) संज्ञायां मित्राजिनयोः <6-2-165>

देवमित्रः । कृष्णाजिनम् । संज्ञायां किम् । प्रियमित्रः ॥ ऋषिप्रतिषेधो मित्रे ॥ विश्वामित्र ऋषिः ।

- (3900) व्यवायिनोऽन्तरम् <6-2-166>

व्यवधानवाचकात्परमन्तोदात्तम् । वस्त्रमन्त्रं व्यवधायकं यस्य स वस्त्रान्तरः । व्यवायिनः किम् । आत्मान्तरः । अन्यस्वभाव इत्यर्थः ।

- (3901) मुखं स्वाङ्गम् <6-2-167>

गौरमुखः । स्वाङ्गं किम् । दीर्घमुखा शाला ।

- (3902) नाऽव्ययदिक्शब्दगोमहत्स्थूलमुष्टिपृथिवत्सेभ्यः <6-2-168>

उच्चैर्मुखः । प्राङ्मुखः । गोमुखः । महामुखः । स्थूलमुखः । मुष्टिमुखः । पृथुमुखः । वत्समुखः । पूर्वपदप्रकृतिस्वरोऽत्र । गोमुष्टिवत्सपूर्वपदस्योपमानलक्षणोऽपि विकल्पोऽनेन बाध्यते ।

- (3903) निष्ठोपमानादन्यतरस्याम् <6-2-169>

निष्ठान्तादुपमानवाचिनश्च परं मुखं स्वाङ्गं वान्तोदात्तं बहुव्रीहौ । प्रक्षालितमुखः । पक्षे निष्ठोपसर्ग-3844 इति पूर्वपदान्तोदात्तत्वम् । पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वेन गतिस्वरोऽपि भवति । उपमानम् । सिंहमुखः ।

- (3904) जातिकालसुखादिभ्योऽनाच्छादनात् क्तोऽकृतमितप्रतिपन्नाः <6-2-170>

सारङ्गजग्धः । मासजातः । सुखजातः । दुःखजातः । जातिकालेति किम् । पुत्रजातः । अनाच्छादनात्किम् । वस्त्रच्छन्नः । अकृतेति किम् । कुण्डकृतः । कुण्डमितः । कुण्डप्रतिपन्नः । अस्माज्ज्ञापकान्निष्ठान्तस्य परनिपातः ।

- (3905) वा जाते <6-2-171>

जातिकालसुखादिभ्यः परो जातशब्दो वान्तोदात्तः । दन्तजातः । मासजातः ।

- (3906) नञ्सुभ्याम् <6-2-172>

बहुव्रीहावुत्तरपदमन्तोदात्तम् । अत्रीहिः । सुमाषः ।

- (3907) कपि पूर्वम् <6-2-173>

नञ्सुभ्यां परं यदुत्तरपदं तदन्तस्य समासस्य पूर्वमुदात्तं कपि परे । अब्रह्मबन्धुकः । सुकुमारीकः ।

- (3908) ह्रस्वान्तेऽन्त्यात्पूर्वम् <6-2-174>

ह्रस्वान्त उत्तरपदे समासे वान्त्यात्पूर्वमुदात्तं कपि नञ्सुभ्यां परं बहुव्रीहौ । अत्रीहिकः । सुमाषकः । पूर्वमित्यनुवर्तमाने पुनः पूर्वग्रहणं प्रवृत्तिभेदेन नियमार्थम् । ह्रस्वान्तेऽन्त्यादेव पूर्वपदमुदात्तं न कपि पूर्वमिति अजकः । कबन्तस्यैवान्तोदात्तत्वम् ।

- (3909) बहोर्नञ्वदुत्तरपदभूमिन् <6-2-175>

उत्तरपदार्थबहुत्ववाचिनो बहोः परस्य पदस्य नञः परस्येव स्वरः स्यात् । बहुव्रीहिकः । बहुमित्रकः । उत्तरपदेति किम् । बहुषु मानोऽस्य स बहुमानः ।

- (3910) न गुणादयोऽवयवाः <6-2-176>

अवयववाचिनो बहोः परे गुणादयो नान्तोदात्ता बहुव्रीहौ । बहुगुमा रज्जुः । बहवक्षरं पदं । बहवध्यायः । गुणादिराकृतिगणः । अवयवाः किम् । बहुगुमो द्विजः । अध्ययनश्रुतसदाचारादयो गुणाः ।

- (3911) उपसर्गात्स्वाङ्गं ध्रुवमपशु <6-2-177>

प्रपृष्ठः । प्रललाटः । ध्रुवमेकरूपम् । उपसर्गात्किम् । दर्शनीयपृष्ठः । स्वाङ्गं किम् । प्रशाखो वृक्षः । ध्रुवं किम् । उद्बाहुः । अपर्शु किम् । विपर्शुः ।

- (3912) वनं समासे <6-2-178>

समासमात्रे उपसर्गादुत्तरपदं वनमन्तोदात्तम् । तस्येदिमे प्रवणे (तस्येदिमे प्रवणे) ।

- (3913) अन्तः <6-2-179>

अस्मात्परं वनमन्तोदात्तम् । अन्तर्वणो देशः । अनुपसर्गार्थमिदम् ।

- (3914) अन्तश्चष <6-2-180>

|

उपसर्गादन्तः शब्दोऽन्तोदात्तः । पर्यन्तः समन्तः ।

- (3915) न निविभ्याम् <6-2-181>

न्यन्तः । व्यन्तः । पूर्वपदप्रकृतिस्वरे यणि च कृते उदात्तस्वरितयोर्यणः-3657 इति स्वरितः ।

- (3916) परेरभितोभावि मण्डलम् <6-2-182>

परेः परमभित उभयतो भावो यस्यास्ति तत्कूलादि मण्डलं चान्तोदात्तम् । परिकूलम् । परिमण्डलम् ।

- (3917) प्रादस्वाङ्गं संजायाम् <6-2-183>

प्रगृहम् । अस्वाङ्गं किम् । प्रपदम् ।

- (3918) निरुदकादीनि च <6-2-184>

अन्तोदात्तानि । निरुदकम् । निरुपलम् ।

- (3919) अभेर्मुखम् <6-2-185>

अभिमुखम् । उपसर्गात्स्वाङ्गम्-3911 इति सिद्धे बहुव्रीहयर्थमधुवार्थमस्वाङ्गार्थं चेदम् । अभिमुखा शाला ।

- (3920) अपाच्च <6-2-186>

अपमुखम् । योगविभाग उत्तरार्थः ।

- (3921) स्फिगपूतवीणाऽञ्जध्वकुक्षिसीरनामनाम च <6-2-187>

अपादिमान्यन्तोदात्तानि । अपस्फिगम् । अपपूतम् । अपवीणम् । अञ्जस् । अपाञ्जः । अध्वन् । अपाध्वा । उपसर्गादध्वनः-953 इत्यस्याभावे इदम् । एतदेव च ज्ञापकं समासान्तानित्यत्वे उपकुक्षिः । सीरनाम । अपसीरम् । अपहलम् । नाम अपनाम । स्फिगपूतकुक्षिग्रहणमबहुव्रीहयर्थमधुवार्थमस्वाङ्गार्थं च ।

- (3922) अधेरुपरिस्थम् <6-2-188>

अध्यारूढो दन्तोऽधिदन्तः । दन्तस्योपरि जातो दन्तः । उपरिस्थं किम् । अधिकरणम् ।

- (3923) अनोरप्रधानकनीयसी <6-2-189>

अनोः परमप्रधानवाचि कनीयश्चान्तोदात्तम् । अनुगतो ज्येष्ठमनुज्येष्ठः । पूर्वपदार्थप्रधानः प्रादिसमासः । अनुगतः कनीयाननुकनीयान् । उत्तरपदार्थप्रधानः । प्रधानार्थं च कनीयोग्रहणम् । अप्रेति किम् । अनुगतो ज्येष्ठोऽनुज्येष्ठः ।

- (3924) पुरुषश्चाऽन्वादिष्टः <6-2-190>

अनोः परोऽन्वादिष्टवाची पुरुषोऽन्तोदात्तः । अन्वादिष्ट पुरुषोऽनुपुरुषः । अन्वादिष्टः किम् । अनुगतः पुरुषोऽनुपुरुषः ।

■ (3925) अतेरकृत्पदे <6-2-191>

अतेः परमकृदन्तं पदशब्दश्चान्तोदात्तः । अत्यङ्कुशो नागः । अतिपदगायत्री । अकृत्पदे किम् । अतिकारः ॥ अतेर्धातुलोप इति वाच्यम् ॥
इह मा भूत् । शोभनो गार्ग्योऽतिगार्ग्यः । इह च स्यात् । अतिक्रान्तः कारुमतिकारुकः ।

■ (3926) नेरनिधाने <6-2-192>

निधानमप्रकाशता ततोऽन्यदनिधानं प्रकाशनमित्यर्थः । निमूलम् । न्यक्षम् । अनिधाने किम् । निहितो दण्डो निदण्डः ।

■ (3927) प्रतेरंशवादयस्तत्पुरुषे <6-2-193>

प्रतेः परेऽंशवादयोऽन्तोदात्ताः । प्रतिगतोऽंशुः प्रत्यंशुः प्रतिजनः । प्रतिराजा । समासान्तस्यानित्यत्वान्न टच् ।

■ (3928) उपाह्वयजनिमगौरादयः <6-2-194>

उपात्परं यत् द्व्यच्कमजिनं चान्तोदात्तं तत्पुरुषे गौरादीन्वर्जयित्वा । उपदेवः । उपेन्द्रः । उपाजिनम् । अगौरादयः किम् । उपगौरः ।
उपतैषः । तत्पुरुषे किम् । उपगतः सोमोऽस्य स उपसोमः ।

■ (3929) सोरवक्षेपणे <6-2-195>

सुप्रत्यवसितः । सुरत्र पूजायामेव । वाक्यार्थस्त्वत्र निन्दा । असूयया तथाभिधानात् । सोः किम् । कुब्राह्मणः । अवक्षेपणे किम् । सुवृषणम् ।

■ (3930) विभाषोत्पुच्छे <6-2-196>

तत्पुरुषे । उत्क्रान्तः पुच्छादुत्पुच्छः । यदा तु पुच्छमुदस्यति उत्पुच्छयतेः एरच्-3231 उत्पुच्छस्तदा थाथादिस्वरेण नित्यमन्तोदात्तत्वे
प्राप्ते विकल्पोऽयम् । सेयमुभयत्र विभाषा । तत्पुरुषे किम् । उदस्तं पुच्छं येन स उत्पुच्छः ।

■ (3931) द्वित्रिभ्या पाहन्मूर्धसु बहुव्रीहौ <6-2-197>

आभ्यां परेश्वेश्वन्तोदात्तो वा । द्विपाच्चतुष्पाच्चरथाय (द्विपाच्चतुष्पाच्चरथाय) । त्रिपादूर्ध्वः (त्रिपादूर्ध्वः) । द्विदन् । त्रिमूर्धानं
सप्तरश्मिम् (त्रिमूर्धानं सप्तरश्मिम्) । मूर्धन्नित्यकृतसमासान्त एव मूर्धशब्दः । तस्यैतत्प्रयोजनमसत्यपि समासान्ते अन्तोदात्तत्वं
यथा स्यात् । एतदेव ज्ञापकमनित्यः समासान्तो भवतीति । यद्यपि च समासान्तः क्रियते तथापि बहुव्रीहिकार्यत्वात्तदेकदेशत्वाच्च
समासान्तोदात्तत्वं पक्षे भवत्येव द्विमूर्धः । त्रिमूर्धः । द्वित्रिभ्यां किम् । कल्याणमूर्धा । बहुव्रीहौ किम् । द्वयोर्मूर्धा द्विमूर्धा ।

■ (3932) सक्थं चाऽक्रान्तात् <6-2-198>

गौरसक्थः । श्लक्ष्णसक्थः । आक्रान्तात्किम् । चक्रसक्थः । समासान्तस्य पचश्चित्त्वान्नित्यमेवान्तोदात्तत्वं भवति ।

■ (3933) परादिश्छन्दसि बहुलम् <6-2-199>

छन्दसि परस्य सक्थशब्दस्यादिरुदात्तो वा । अजिसक्थमालभेत । अत्र वार्तिकम् ॥ परादिश्च परान्तश्च पूर्वान्तश्चापि दृश्यते ।
पूर्वादयश्च दृश्यन्ते व्यत्ययो बहुलं ततः ॥ इति परादिः । तुविजाता उरुक्षया (तुविजाता उरुक्षया) । परान्तः । नि येन मुष्टिहत्यया (नि येन
मुष्टिहत्यया) । यस्त्रिचक्रः (यस्त्रिचक्रः) । पूर्वान्तः । विश्वायुर्धहि (विश्वायुर्धहि) ॥ इति समासस्वराः ॥

■ (3934) तिङो गोत्रादीनि कुत्सनाभीक्ष्ण्ययोः <8-1-27>

तिङन्तात्पदाद्गोत्रादीन्यनुदात्तान्येतयोः । पचति गोत्रम् । पचतिपचति गोत्रम् । एवं प्रवचनप्रहसनप्रकथनप्रत्यायनादयः ।
कुत्सनाभीक्ष्ण्यग्रहणं पाठविशेषणम् । तेनान्यत्रापि गोत्रादिग्रहणे कुत्सनादावेव कार्यं ज्ञेयम् । गोत्रादीनि किम् । पचति पापम् । कुत्सेति
किम् । खनति गोत्रम् । समेत्य कूपम् ।

■ (3935) तिङ्ङितिङः <8-1-28>

अतिङन्तात्पदात्परं तिङन्तं निहन्यते । अग्निमीळे (अग्निमीळे) ।

- (3936) न लुट् <8-1-29>

लुङन्तं न निहन्यते । श्वःकर्ता । श्वःकर्तारौ ।

- (3937) निपातैर्यद्यदिहन्तकुविन्नेच्चेचणकच्चिद्यत्रयुक्तम् <8-1-30>

एतैर्निपातैर्युक्तं न निहन्यते । यदग्ने स्यामहं त्वम् (यदग्ने स्यामहं त्वम्) । युवा यदीकृथः (युवा यदीकृथः) । कुविदङ्ग आसन् (कुविदङ्ग आसन्) । अचित्तिभिश्चकृमा कच्चित् (अचित्तिभिश्चकृमा कच्चित्) । पुत्रासो यत्र पितरो भवन्ति (पुत्रासो यत्र पितरो भवन्ति) ।

- (3938) नह प्रत्यारम्भे <8-1-31>

नहेत्यनेन युक्तं तिङन्तं नानुदात्तम् । प्रतिषेधयुक्त आरम्भः प्रत्यारम्भः । नह भोक्ष्यसे । प्रत्यारम्भे किम् । नह वैतस्मिंल्लोके दक्षिणमिच्छन्ति ।

- (3939) सत्यं प्रश्ने <8-1-32>

सत्ययुक्तं तिङन्तं नानुदात्तं प्रश्ने । सत्यं भोक्ष्यसे । प्रश्ने किम् । सत्यमिद्वा उ तंयमिन्द्रं स्तवाम् (सत्यमिद्वा उ तं वयमिन्द्रं स्तवाम्) ।

- (3940) अङ्गाऽप्रातिलोम्ये <8-1-33>

अङ्गेत्यनेन युक्तं तिङन्तं नानुदात्तम् । अङ्ग कुरु । अप्रातिलोम्ये किम् । अङ्ग कूजसि वृषल । इदानीं जास्यसि जाल्म । अनभिप्रेतमसौ कुर्वन्प्रतिलोमो भवति ।

- (3941) हि च <8-1-34>

हियुक्तं तिङन्तं नानुदात्तम् । आहि ष्मा याति (आहि ष्मा याति) । आ हि रुहंतम् (आ हि रुहंतम्) ।

- (3942) छन्दस्यनेकमपि साकाङ्क्षम् <8-1-35>

हीत्यनेन युक्तं साकाङ्क्षमनेकमपि नानुदात्तम् । अनृतं हि मत्तो वदति पाप्मा चैनं युनाति । तिङन्तद्वयमपि न निहन्यते ।

- (3943) यावद्यथाभ्याम् <8-1-36>

आभ्यां युक्तं तिङन्तं नानुदात्तम् । यथाचित्कण्वमावतम् (यथाचित्कण्वमावतम्) ।

- (3944) पूजायां नान्तरम् <8-1-37>

यावद्यथाभ्यां युक्तमनन्तरं तिङन्तं पूजायां नानुदात्तम् । यावत्पचति शोभनम् । यथा पचति शोभनम् । पूजायां किम् । यावद्भुङ्क्ते । अनन्तरं किम् । यावद्देवदत्तः पचति शोभनम् । पूर्वेणात्र निघातः प्रतिषिध्यते ।

- (3945) उपसर्गव्यपेतं च <8-1-38>

पूर्वेणानन्तरमित्युक्तम् । उपसर्गव्यवधानार्थं वचनम् । यावत्प्रपचति शोभनम् । अनन्तरमित्येव । यावद्देवदत्तः प्रपचति शोभनम् ।

- (3946) तुपश्यपश्यताऽहैः पूजायाम् <8-1-39>

एभिर्युक्तं तिङन्तं न निहन्यते पूजायाम् । आदह धामनु पुनर्गर्भत्वमेरिरे (आदह स्वधामनु पुनर्गर्भत्वमेरिरे) ।

- (3947) अहो च <8-1-40>

एतद्योगे नानुदात्तं पूजायाम् । अहो देवदत्तः पचति शोभनम् ।

- (3948) शेषे विभाषा <8-1-41>

अहो इत्यनेन युक्तं तिङन्तं वानुदात्तं पूजायाम् । अहो कटं करिष्यति ।

- (3949) पुर च परीप्सायाम् <8-1-42>

पुरेत्यनेन युक्तं वानुदात्तं त्वरायाम् । अधीष्व माणवक पुराविद्योतते विद्युत् । निकटागामिन्यत्र पुराशब्दः परीप्सायां किम् । न तेनस्म पुराधीयते । चिरातीतेऽत्र पुरा ।

■ (3950) नन्वित्यनुज्ञैषणायाम् <8-1-43>

नन्वित्यनेन युक्तं तिङन्तं नानुदात्तमनुज्ञाप्राथनायाम् । ननु गच्छामि भोः । अनुजानीहि मां गच्छन्तमित्यर्थः । अन्विति किम् । आकर्षः कटं त्वम् । ननु करोमि । पृष्टप्रतिवचनमेतत् ।

■ (3951) किं क्रियाप्रश्नेऽनुपसर्गमप्रतिषिद्धम् <8-1-44>

क्रियाप्रश्ने वर्तमानेन किंशब्देन युक्तं तिङन्तं नानुदात्तम् । किं द्विजः । पचत्याहोस्विद्गच्छति । क्रियेति किम् । साधनप्रश्ने मा भूत् । किं भक्तं पचत्यपूपांवा । प्रश्ने किम् । किं पठति । क्षेपोऽयम् । अनुपसर्गं किम् । किं प्रपचति उत प्रकरोति । अप्रतिषिद्धं किम् । किं द्विजो न पचति ।

■ (3952) लोपे विभाषा <8-1-45>

किमोऽप्रयोगे उक्तं वा । देवदत्तः पचत्याहोस्वित्पठति ।

■ (3953) एहि मन्ये प्रहासे लृट् <8-1-46>

एहि मन्ये इत्यनेन युक्तं लृङ्गन्तं क्रीडायाम् । एहि मन्ये भक्तं भोक्ष्यसे नहि भोक्ष्यसे भुक्तं तत्त्वतिथिभिः । प्रहासे किम् । एहि मन्यसे ओदनं भोक्ष्ये इति सुष्ठु मन्यसे । गत्यर्थलोटा लृट्-3958 इत्यनेनैव सिद्धे नियमार्थोऽयमारम्भः । एहिमन्येयुक्ते प्रहास एव नान्यत्र । एहि मन्यसे ओदनं भोक्ष्ये ।

■ (3954) जात्वपूर्वम् <8-1-47>

अविद्यमानपूर्वं यज्जातु तेन युक्तं तिङन्तं नानुदात्तम् । जातु भोक्ष्यसे । अपूर्वं किम् । कटं जातु करिष्यसि ।

■ (3955) किंवृत्तं च चिदुत्तरम् <8-1-48>

अविद्यमानपूर्वं चिदुत्तं यत्किंवृत्तं तेन युक्तं तिङन्तं नानुदात्तम् । विभक्त्यन्तं उतरडतमान्तं किमो रूपं किंवृत्तम् । कश्चिद्भुङ्क्ते । कतरश्चित् । कतमश्चिदवा । चिदुत्तरं किम् । को भुङ्क्ते । अपूर्वमित्येव । रामः किंचित्पठति ।

■ (3956) आहो उताहो चाऽनन्तरम् <8-1-49>

आहो उताहो इत्याभ्यां युक्तं तिङन्तं नानुदात्तम् । आहो उताहो वा भुङ्क्ते । अनन्तरमित्येव । शेषे विभाषां वक्ष्यति । अपूर्वेति किम् । देव आहो भुङ्क्ते ।

■ (3957) शेषे विभाषा <8-1-50>

आभ्यां युक्तं व्यवहितं तिङन्तं वानुदात्तम् । आहो देवः पचति ।

■ (3958) गत्यर्थलोटा लृण चेतकारकं सर्वान्यत् <8-1-51>

गत्यर्थानां लोटा युक्तं तिङन्तं नानुदात्तं यत्रैव कारके लोट् तत्रैव लृडपि चेत् । आगच्छ देव ग्रामं द्रक्ष्यस्येनम् । उह्यन्तां देवदत्तेन शालयो रामेण बोक्ष्यन्ते । गत्यर्थं किम् । पच देव ओदनं भोक्ष्यसेऽन्नम् । लोटा किम् । आगच्छेदेव ग्रामं द्रक्ष्यस्येनम् । लृट् किम् । आगच्छ देव ग्रामं पश्यस्येनम् । न चेदिति किम् । आगच्छ देव ग्रामं पिता ते ओदनं भोक्ष्यते । सर्वं किम् । आगच्छ देव ग्रामं त्वं चाहं च द्रक्ष्याव एनमित्यत्रापि निघातनिषेधो यथा स्यात् । यल्लोङन्तस्य कारकं तच्चान्यच्च लृङ्गन्तेनोच्यते ।

■ (3959) लोट् च <8-1-52>

लोङन्तं गत्यर्थलोटा युक्तं नानुदात्तम् । आगच्छ देव ग्रामं पश्य । गत्यर्थेति किम् । पच देवोदनं भुङ्क्ष्वैनम् । लोट् किम् । आगच्छ देव ग्रामं पश्यसि । न चेतकारकं सर्वान्यदित्येव । आगच्छ देव ग्रामं त्वं चाहं च पश्यावः । योगविभाग उत्तरार्थः ।

■ (3960) विभाषितं सोपसर्गमनुत्तमम् <8-1-53>

लोडन्तं गत्यर्थलोटा युक्तं तिङन्तं वानुदात्तम् । आगच्छ देव ग्रामं प्रविश । सोपसर्गं किम् । आगच्छ देव ग्रामं पश्य । अनुत्तमं किम् । आगच्छानि देव ग्रामं प्रविशानि ।

■ (3961) हन्त च <8-1-54>

हन्तेत्यनेन युक्तमनुत्तमं लोडन्तं वानुदात्तम् । हन्त प्रविश । सोपसर्गमित्येव । हन्त कुरु । निपात्रैर्यद्यदि 3967 इति निघातप्रतिषेधः । अनुत्तमं किम् । हन्त प्रभुञ्जावहै ।

■ (3962) आम एकान्तरमामन्त्रितमनन्तिके <8-1-55>

आमः परमेकपदान्तरितमामन्त्रितं नानुदात्तम् । आम् पचसि देवदत्तः३ । एकान्तरं किम् । आम् प्रपचसि देवदत्तः३ । आमन्त्रितं किम् । आम् पचति देवदत्तः । अनन्तिके किम् । आम् पचसि देवदत्त ।

■ (3963) यदितुपरं छन्दसि <8-1-56>

तिङन्तं नानुदात्तम् । उदसृजो यदङ्गिरः (उदसृजो यदङ्गिरः) । उशन्ति हि (उशन्ति हि) । आख्यास्यामि तु ते । निपातैर्यत्-3937इति हिच 3941 इति तुपश्य-3946 इति च सिद्धे नियमार्थमिदम् । एतैरेव परभूतैर्योगे नान्यैरिति । जाये स्वरोहावैहि । एहीति गत्यर्थलोटा युक्तस्य लोडन्तस्य निघातो भवति ।

■ (3964) चनचिदिवगोत्रादितद्धितामेडितेष्वगतेः <8-1-57>

एषु षट्सु परतस्तिङन्तं नानुदात्तम् । देवः पचति चन । देवः पचति चित् । देवः पचतीव । देवः पचति गोत्रम् । देवः पचतिकल्पम् । देवः पचतिपचति । अगतेः किम् । देवः प्रपचति चन ।

■ (3965) चादिषु च <8-1-58>

चवाहाहैवेषु तिङन्तं नानुदात्तम् । देवः पचति च खादति च । अगतेरित्येव । देवः प्रपचति च । प्रखादति च । प्रथमस्य चवायोगे 3966 इति निघातः प्रतिषिध्यते द्वितीयं तु निहन्यत एव ।

■ (3966) चवायोगे प्रथमा <8-1-59>

चवेत्याभ्यां योगे प्रथमा तिङ्बिभक्तिर्नानुदात्ता । गाश्च चारयति वीणां वा वादयति । इतो वा सातितीमहे (इतो वा सातिमीमहे) । उत्तरवाक्ययोरनुषञ्जनीयतिङन्तापेक्षयेयं प्राथमिकी । योगे किम् । पूर्वभूतयोरपि योगे निघातार्थम् । प्रथमाग्रहणं द्वितीयादेस्तिङन्तस्य मा भूत् ।

■ (3967) हेति क्षियायाम् <8-1-60>

हयुक्ता प्रथमा तिङ्बिभक्तिर्नानुदात्ता धर्मव्यतिक्रमे । स्वयं हरथेन याति 3 उपाध्यायं पदातिं गमयति३ । क्षियाशीः-3623 इति प्लुतः ।

■ (3968) अहेति विनियोगे च <8-1-61>

अहयुक्ता प्रथमा तिङ्बिभक्तिर्नानुदात्ता नानाप्रयोगे नियोगेक्षियायां च । त्वमहं ग्रामं गच्छ । क्षियायाम् । स्वयमहरथेन याति३ उपाध्यायं पदातिं नयति ।

■ (3969) चाहलोप एवेत्यवधारणम् <8-1-62>

च अहं एतयोर्लोपे प्रथमा तिङ्बिभक्तिर्नानुदात्ता देव एव ग्रामं गच्छतु । देव एवारण्यं गच्छतु । ग्रामरण्यं च गच्छत्वित्यर्थः । देव एवं ग्रामं गच्छतु । राम एवारण्यं गच्छतु । ग्रामं केवलमरण्यं केवलं गच्छत्वित्यर्थः । इहाहलोपः । स च केवलार्थः । अवधारणं किम् । देव क्वेव भोक्ष्यसे । न क्वचिदित्यर्थः । अनवक्लृप्तावेव ।

■ (3970) चादिलोपे विभाषा <8-1-63>

चवाहाहैवानां लोपे प्रथमा तिङ्बिभक्तिर्नानुदात्ता । चलोपे । इन्द्रवाजेषु नोऽव (इन्द्रवाजेषु नोऽव) । शुक्ला व्रीहयो भवन्ति । श्वेता गा आज्याय दुहन्ति । वालोपे । व्रीहिभिर्यजेत । यवैर्यजेत ।

- (3971) वैवावेति च छन्दसि <8-1-64>

अहर्वै देवानामासीत् । अयं वाव हस्त आसीत् ।

- (3972) एकान्याभ्यां समर्थाभ्याम् <8-1-65>

आभ्यां युक्ता प्रथमा तिङ्विभक्तिर्नानुदात्ता छन्दसि । अजामेकां जिन्वति । अजामेकां रक्षति । तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वति (तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वति) । समर्थाभ्यां किम् । एको देवानुपातिष्ठत् । एक इति संख्यापरं नान्यार्थम् ।

- (3973) यद्वृत्तान्नित्यम् <8-1-66>

यत्र पदे यच्छब्दस्ततः परं तिङन्तं नानुदात्तम् । यो भुङ्क्ते यदद्यद्वायुर्वाति । अत्र व्यवहिते कार्यमिष्यते ।

- (3974) पूजनात्पूजितमनुदात्तं काष्ठादिभ्यः <8-1-67>

पूजनेभ्यः काष्ठादिभ्यः पूजितवचनमनुदात्तम् । काष्ठाध्यापकः ॥ मलोपश्च वक्तव्यः ॥ दारुणाध्यापकः । अज्ञाताध्यापकः । समासान्तोदात्तत्वापवादः । एतत्समासे इष्यते । नेह । दारुणमध्यापक इति वृत्तिमतम् । पूजनादित्येव पूजितग्रहणे सिद्धे पूजितग्रहणमनन्तरपूजितलाभार्थम् । एतदेव ज्ञापकमत्र प्रकरणे पञ्चमी निर्देशोऽपि नानन्तर्यमाश्रीयत इति ।

- (3975) सगतिरपि तिङ् <8-1-68>

पूजनेभ्यः काष्ठादिभ्यस्तिङन्तं पूजितमनुदात्तम् । यत्काष्ठां प्रपचति । तिङ्तिङ्तिङ् 3935 इति निघातस्य निपातैर्यत्-3937 इति निषेधे प्राप्ते विधिरयम् । सगतिग्रहणाच्च गतिरपि निहन्यते ॥ गतिग्रहणे उपसर्गग्रहणमिष्यते ॥ नेह । यत्काष्ठां शुक्लीकरोति ।

- (3976) कुत्सने च सुप्यगोत्रादौ <8-1-69>

कुत्सने च सुबन्ते परे सगतिरगतिरपि तिङ्नुदात्तः । पचति पूति । प्रपचति पूति । पचति मिथ्या । कुत्सने किम् । प्रपचति शोभनम् । सुपि किम् पचतिक्लिशनाति । अगोत्रादौ किम् । पचति गोत्रम् ॥ क्रियाकुत्सन इति वाच्यम् ॥ कर्तुः कुत्सने मा भूत् । पचति । पूतिर्देवदत्तः ॥ पूतिश्चानुबन्ध इति वाच्यम् ॥ तेनायं चकारानुबन्धत्वादन्तोदात्तः ॥ वा बहवर्थमनुदात्तमिति वाच्यम् ॥ पचन्ति पूति ।

- (3977) गतिर्गतौ <8-1-70>

अनुदात्तः । अभ्युद्धरति । गतिः किम् । दत्तः पचति । गतौ किम् । आमन्द्रैरिन्द्र हरिर्भर्याहि मयूररोमभिः (आमन्द्रैरिन्द्र हरिर्भर्याहि मयूररोमभिः) ।

- (3978) तिङि चोदात्तवति <8-1-71>

गतिरनुदात्तः । यत्प्रपचति । तिङ्ग्रहणमुदात्तवतः परिमाणार्थम् । अन्यथा हि यत्क्रियायुक्ताः प्रादयस्तं प्रत्येव गतिस्तत्र धातावेवोदात्तवति स्यात् प्रत्यये न स्यात् । उदात्तवति किम् । प्रपचति ॥ इति तिङन्तस्वराः ॥

अथ वैदिकवाक्येषु स्वरसञ्चारप्रकारः कथ्यते- 'अग्निमीळे' इति प्रथमर्कः । तत्राग्निशब्दोऽव्युत्पत्तिपक्षे 'फिष..' (फिट् १) इत्यनोदात्त इति माधवः । वस्तुतस्तु घृतादित्वात् । व्युत्पत्तौ तु निप्रत्ययस्वरेण । अम्सुप्त्वादनुदात्तः । अमि पूर्वः (194) इत्येकादेशस्तु एकादेश उदात्तेन 3658 इत्युदात्तः । ईळे । तिङ्तिङ्तिङ् 3135 इति निघातः । संहितायां तु उदात्तादनुदात्तस्य 3660 इतीकारः स्वरितः । स्वरितात्संहितायाम् 3668 इति 'ळ' इत्यस्य प्रचयापरपर्याया एकश्रुतिः । पुरःशब्दोऽन्तोदात्तः 'पूर्वाधरावरणाम्'- 1975 इत्यसिप्रत्ययस्वरात् । हितशब्दोऽपि धात्रो निष्ठायाम् दधातेर्हिः 3076 इति ह्यादेशे प्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तः । पुरोऽव्ययम् 768 इति गतिसंज्ञायां कुगति- 761 इति समासे समासान्तोदात्तत्वे तत्पुरुषे तुल्यार्थ- 3736 इत्यव्ययपूर्वपदप्रकृतिस्वरे गतिकारकोपपदात्कृत् 3873 इति कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरे थाथादिस्वरे च पूर्वपूर्वोपमर्देन प्राप्ते गतिरनन्तरः 3783 इति पूर्वपदप्रकृतिस्वरः । पुरःशब्दोकारस्य संहितायां प्रचये प्राप्ते उदात्तस्वरितपरस्य सन्नन्तरः 3669 इत्यनुदात्ततरः । यज्ञस्य । नडः प्रत्ययस्वरः । विभक्तेः सुप्त्वादनुदात्तत्वे स्वरितत्वम् । देवम् । पचाद्यच् । फिट्स्वरेण प्रत्ययस्वरेण चित्स्वरेण वान्तोदात्तः । ऋत्विक्छब्दः कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरेणान्तोदात्तः । होतृशब्दस्तृन्प्रत्ययान्तो नित्स्वरेणाद्युदात्तः । रत्नशब्दो नब्विषयस्य (फिट् २६) इत्याद्युदात्तः । रत्नानि दधातीति रत्नधाः । समासस्वरेण कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरेण वान्तोदात्तः । तमपः पित्त्वादनुदात्तत्वे स्वरितप्रचयावित्यादि यथाशास्त्रमुन्नेयम् ।

स्वरप्रकरणम्

इत्थं वैदिकशब्दानां दिङ्मात्रमिह दर्शितम् ।
तदस्तु प्रीतये श्रीमद्भवानीविश्वनाथयोः ॥